

Giới thiệu Diễm Hỏa Thần Tôn Convert

Luân lạc làm phé vật, chỉ vì phạm phu tục tử không nhìn ra thiên phú của hần...

Làm kia trúng mục tiêu Bá Nhạc xuất hiện, hần đem đề cho thiên hạ khiếp sợ!

Liệt Hỏa liệu nguyên, đồ nhân triệu, chẳng qua chỉ là đề cho thế nhân nhớ tên của hần!

Thiên hạ này, cũng sẽ trước mắt tên của hần, Phương Vũ!

cầu bao nuôi. phiếu vé quảng thoải mái.

cầu thanks + vote

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1 : Phương gia Phương Vũ

Hỏa Nguyên Đại Lục bên trên có vô số quốc gia, Phù Uyên kế lớn của đất nước Hỏa Nguyên Đại Lục lên một cái nước nhỏ. Ở Phù Uyên trong nước, có ba cái đại gia tộc, Phương gia chính là chỗ này Phù Uyên quốc ba gia tộc lớn trung một cái, càng là ba gia tộc lớn đứng đầu, kỳ Bồn gia tọa lạc tại Phù Uyên quốc linh diệp trong thành.

Giờ phút này, Phương Vũ đang ở Phương gia tộc dáng đáp sân trước, qua lại địa rục rịch, có lẽ là bởi vì quá mức nóng này, Phương Vũ trên ót hiện đầy giọt mồ hôi.

Phương Vũ năm nay 15 tuổi, là Phương gia một tên con em dòng chính, cũng là Phương gia dòng chính trung phé vật. Thời gian mười lăm năm, mới có một Dương Diễm người tu vi.

"Không phải nói qua cho ngươi, Tộc trưởng bề quan, không tiếp kiến bất luận kẻ nào! Ngươi vẫn còn ở nơi này thoáng qua cái gì thoáng qua, lần xa điếm đi!" Tộc trưởng sân trước một người thị vệ đoán chừng là bị Phương Vũ đi tới đi lui làm phiền, lớn tiếng hướng về phía Phương Vũ rầy .

"Đáng ghét!" Phương Vũ dậm chân, cứ như vậy rời đi. Mà ở hần từ Tộc trưởng sân đi trở về nhà mình trên đường, vậy để cho hần lo lắng như thế nguyên nhân, lại từ những cái khác Phương gia đệ tử bên trong, truyền đến Phương Vũ trong lỗ tai.

"Nghe nói Tộc trưởng đã đáp ứng Tứ trưởng lão, giải trừ đồ Thẩm nhi cùng Phương Vũ hôn ước!" Một cái Phương gia đệ tử mang theo có chút nụ cười vừa nói.

"Sớm nên như vậy, cái đó Phương Vũ nơi nào xứng với Đồ gia Đại tiểu thư a!" Một cái khác Phương gia đệ tử thấy được đi nhanh Phương Vũ, có ý liếc Phương Vũ liếc mắt, lớn tiếng nói.

Đồ Thẩm nhi cùng Phương Vũ ở lúc còn rất nhỏ nhận biết rồi, có thể nói là thanh mai trúc mã. Đồ Thẩm nhi chưa bao giờ ghét bỏ Phương Vũ là một người môn trong mắt phé vật, ngay tại lúc này, nàng và Phương Vũ cũng tức là tốt hơn. Hơn nữa, ngay tại nửa năm trước, hai gia tộc dài còn cấp hai người bọn họ đính hôn.

Nhưng là bây giờ, tin tức như thế lại truyền đến Phương Vũ trong lỗ tai. Vị hôn thê của mình không nữa là vị hôn thê của mình rồi hả? Chuyện như vậy, Phương Vũ làm sao có thể để cho hần phát sinh!

Mà ngay tại lúc này, một cái càng làm cho Phương Vũ tức giận tin tức, truyền đến Phương Vũ trong lỗ tai. Một cái Phương gia đệ tử đột nhiên đi tới kia hai cái chính đang bàn luận Phương gia đệ tử bên người, mở miệng nói: "Các ngươi biết không? Phương liễu đã mang theo hơn trăm người, đi trực hoàng thành xin cưới!"

Cầu hôn? Phương Vũ tự nhiên biết đây là ý gì, phương này liễu chính là Tứ trưởng lão đích tôn tử, hần ở một năm trước thời điểm thì nhìn trúng rồi đồ Thẩm nhi. Phương này liễu vào thời khắc này đi trực hoàng thành, Phương Vũ sao sao có thể không biết ý đồ của hần?

"Đáng chết!" Phương Vũ đầu giờ phút này tràn đầy tức giận, hần phải ngăn cản chuyện này phát sinh. Nghĩ tới đây, Phương Vũ liền lập tức chạy về nhà của mình, ở bên trong phòng của mình tìm kiếm một vật...

"Vũ nhi, ngươi làm sao vậy?" Thấy Phương Vũ như vậy khác thường, Diệp Lâm có chút bận tâm hỏi. Diệp Lâm cũng chính là mẫu thân của Phương Vũ.

"Mẹ, ta không sao!" Phương Vũ vừa lật tìm, vừa nói, "Ta có chút việc phải ra ngoài, qua mấy ngày trở lại."

"Thật không có xảy ra chuyện gì?" Diệp Lâm vẫn là có chút không yên lòng, lập đi lập lại hỏi thăm.

Phương Vũ rút cuộc tìm được vật mình muốn, đem mấy thứ bỏ vào y phục của mình bên trong sau khi, liền đứng lên, nhìn mình mẫu thân nói: "Yên tâm đi, ta là đi trúc hoàng thành tìm Thẩm nhi, không dùng được mấy ngày!"

Nghe được Phương Vũ phải đi trúc hoàng thành tìm Thẩm nhi, Diệp Lâm mới rốt cục yên lòng. Diệp Lâm không thể nào thích xuất viện tử, cho nên nàng giờ phút này cũng không biết, ở nhà mình phía bên ngoài viện, những người đó đang bàn luận cái gì.

Phương Vũ vỗ một cái trên người mình xuống, cảm thấy cái gì đều đã chuẩn bị xong, liền hướng mẫu thân của mình cáo biệt. Sau đó, Phương Vũ liền chạy ra khỏi Phương gia đại môn, nhảy một cái lên ngựa, hướng trúc hoàng thành phương hướng chạy tới...

Đoạn sinh Nhại, vách đá vạn trượng, sâu không thấy đáy. Trọng yếu hơn là, nơi này, là đi trúc hoàng thành đường phải đi qua, giờ phút này Phương Vũ cũng liền đang ở này đoạn sinh Nhại phụ cận.

Phương Vũ cười ngựa, thật nhanh đi tới. Mà đang khi hắn đi tới đoạn sinh Nhại thời điểm, vô số cây mưa tên từ không rừng cây xa xa bên trong bắn ra, Phương Vũ giây cương ghim ngựa, để cho không ít hướng hắn mà đến mưa tên, bắn vào ngựa của hắn trên.

Cũng còn khá Phương Vũ phản ứng nhanh chóng, nếu không, liền cùng móng ngựa đồng thời té xuống đất.

"Kết quả là người nào chặn đường ta?" Phương Vũ đứng vững sau khi, hướng về phía phía trước rừng cây lớn tiếng kêu.

Làm Phương Vũ những lời này nói xong, một cái thư sinh áo trắng, tay cầm một cái quạt xếp, xuất hiện ở Phương Vũ trước mặt của. Hắn cười nhạt nhìn Phương Vũ, mở miệng nói: "Phương Vũ, ngươi không nghĩ tới là ta đi!" Thư sinh áo trắng chậm rãi cử động trong tay mình cây quạt, lộ ra mặt đầy cười âm hiểm.

Ngay tại thư sinh áo trắng sau khi đi ra, mấy chục che mặt người, cũng từ trong rừng cây nhảy ra, đứng ở sau lưng hắn. Nhìn này hơn mười người động tác, Phương Vũ liền có thể đoán được, những người này đều là sát thủ chuyên nghiệp!

"Ha ha, thật ra thì ta sớm nên nghĩ tới. Lấy tộc trưởng vì người, nơi nào sẽ tự nuốt lời hứa, hết thấy các thứ này, đều là người tên hỗn đản này giờ trò quỷ, phương liễu!" Phương Vũ đang nói chuyện thời điểm, cặp mắt vẫn nhìn chăm chăm vào phương liễu đám người. Phương Vũ khi nhìn đến phương liễu xuất hiện ở trước mặt mình thời điểm, liền hiểu hết thấy.

Phương liễu nhìn Phương Vũ cẩn thận như vậy, lại làm ra chuẩn bị chiến đấu, không khỏi cười nhạt hai tiếng, ngay sau đó mở miệng nói: "Phương Vũ a, Phương Vũ! Bồn thiếu gia hôm nay chỉ muốn từ ngươi này đắc được đến hai dạng đồ vật!"

Phương Vũ nhíu mày một cái, mở miệng nói: "Hai dạng đồ vật? Ngươi ngoại trừ phương người khác tiện mệnh ra, còn muốn làm gì?" Phương Vũ giọng nói đột nhiên gia tăng, bởi vì tại hắn nghe được hai dạng đồ vật thời điểm, trong đầu có chút không cân dự cảm.

Phương liễu cười ha ha rồi hai tiếng, sau đó hướng Phương Vũ ôm quyền, mặt đầy cười mờ ám mở miệng nói: "Dĩ nhiên còn có Thẩm nhi a!"

Phương liễu thấy Phương Vũ giờ phút này kia đã biệt hồng gò má của, lại nói tiếp: "Bồn thiếu gia một mực nghe nói Phương Vũ ngươi thấu tình đạt lý, từ chối cho ý kiến chủ động nhường ra hai thứ đồ này, để cho bồn thiếu gia thật tốt vuốt vuốt vuốt vuốt!"

Phương Vũ nghe được phương liễu nói ra "Vuốt vuốt", trong lòng càng là nổi nóng. Bởi vì phương liễu muốn vuốt vuốt, là tánh mạng của mình, còn có Thẩm nhi...

Phương Vũ giờ phút này đã đem chính mình trong quần áo gì đó cầm đến trong tay, hắn hướng phía trước đi mấy bước, đi tới phương liễu trước mặt của, mở miệng nói: "Muốn cho Phương mô người tự sát, chỉ sợ ngươi không có bản lĩnh này! Về phần Thẩm nhi, cho dù Phương mô người chết rồi, ngươi cũng mơ tưởng được!"

Ở Phương Vũ đi vào thời điểm, phương liễu cũng không có ngăn trở hắn. Ở trong mắt hắn, muốn Phương Vũ như vậy một cái một Dương Diễm giả, căn bản không khả năng đối với hắn chiếu thành cái gì thực chất tính tổn thương.

Ngay tại dư phương liễu lại một cái ôm quyền, chuẩn bị tiếp tục làm nhục Phương Vũ thời điểm, Phương Vũ đột nhiên đem đồ vật trong tay của chính mình bỏ vào trong miệng của mình mất, sau đó một cái tay khác, một quyền đánh vào phương liễu bụng của!

Phương liễu không có đi ngăn cản, dù sao, một cái một Dương Diễm giả căn bản không gây thương tổn được hắn.

Nhưng một số thời khác, chuyện kết cục cùng trong tưởng tượng thường thường bất đồng...

Phương Vũ một quyền kia lực đạo nặng, phương liễu căn bản là không có cách chịu đựng, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, còn phun ra chùng mấy miệng máu đỏ tươi...

Chương 02: Rơi xuống vách đá

"Hôm nay các ngươi tới mấy cái, Phương Vũ đem phương liễu đánh bay sau khi, quét nhìn kia mấy chục người quần áo đen, lớn tiếng quát một tiếng, thanh âm vang dội toàn bộ đoạn sinh Nhai..."

"Không, không, khả năng..." Phương liễu che bụng của mình, chiến chiến nguy nguy đứng lên, cặp mắt đầy máu nhìn chằm chằm Phương Vũ, "Ngươi bắt quá, là, một cái một Dương Diễm giả, làm sao có thể, có lực lượng lớn như vậy?"

Bất quá Phương Vũ cũng không có giải thích cho hắn cái gì, trực tiếp liền vọt vào trong đám người, đem một người quần áo đen trực tiếp đánh hạ đoạn sinh Nhai.

Thấy bộ dáng như thế Phương Vũ, mấy chục người quần áo đen cũng phản ứng lại, lập tức đem Phương Vũ vây quanh, chuẩn bị đem Phương Vũ giết chết.

Phương Vũ giờ phút này cho người cảm giác có chút điên cuồng, công kích của hắn cơ hồ không có cái gì chương pháp. Luôn là công kích cách hắn người gần nhất người, hơn nữa, hắn mỗi một quyền mỗi một chân, tựa hồ cũng không có Diễm Lực ở trong đó, toàn bộ đều là hắn ** lực lượng!

Thật ra thì, Phương Vũ lúc trước ăn hết gì đó, là phụ thân hắn lưu lại một loại đan dược. Nghe nói, đan dược kia là trước người phụ thân ở trong một hang động cổ lấy được, tổng cộng ba viên, cha chính mình dùng hết hai khóa, còn lại này một viên.

Thuốc này tên gọi cái gì ngay cả cha cũng không biết, nhưng là nó dược liệu vẫn là biết. Ăn đan dược này sau khi, thân thể của con người sẽ trong nháy mắt trở nên mạnh mẽ, mặc dù chỉ là đại pháp lực lượng. Nhưng ở một khắc đồng hồ bên trong, người dùng gần dựa vào đại pháp lực lượng, liền có thể cùng một cái lực lượng tả hữu Diễm sư chiến đấu!

"Àm!" Một đạo thanh âm thanh thúy vang lên, làm cho tất cả mọi người cũng không thể tin được sự tình cứ như vậy xuất hiện ở nơi này. Đang lúc mọi người dưới sự vây công, Phương Vũ không thể nào tránh tất cả công kích, mà ngay mới vừa rồi, một người áo đen trường kiếm, bổ vào Phương Vũ trên bả vai.

Bất quá, không có hắn trong tương tượng máu tươi xuất hiện, ở trường kiếm và Phương Vũ bả vai tiếp xúc trong nháy mắt, trường kiếm lại gãy thành hai nửa...

"Quái, quái vật!" Cái đó cầm kiếm chém Phương Vũ Hắc y nhân quát to một tiếng, liền ném đi đoản kiếm trong tay, chuẩn bị chạy trốn.

Chỉ bất quá Phương Vũ cũng sẽ không cho hắn cái cơ hội này, liền ở người quần áo đen này lúc xoay người, Phương Vũ một quyền đánh vào sau ót của hắn nơi. Hắc y nhân cứ như vậy ngã trên đất, máu tươi chậm rãi nhuộm đỏ đầu hắn phía dưới đất đai...

Một màn này chấn nhiếp không ít còn đang vây công Phương Vũ Hắc y nhân, bọn họ cũng lập tức ném đi vũ khí, chuẩn bị thoát đi này một chỗ. Bọn họ là giết người sát thủ, nhưng là, trước mắt người này, căn bản là một cái quái vật a!

Bất quá, cũng không phải là tất cả mọi người đều chạy thoát, cách Phương Vũ gần đây vài người, trực tiếp bị Phương Vũ cho chụp tới trên đất, nhuộm đỏ mặt đất...

Mà vào lúc này, Phương Vũ phát hiện chính từng bước một chuẩn bị rời đi phương liễu. Hắn có thể không có tính toán thả phương liễu, Phương Vũ lập tức chạy tới phương liễu sau lưng, một cước đem phương liễu đá trở về đoạn sinh vách đá...

Ngay tại Phương Vũ đi tới dư chí trước mặt thời điểm, phương liễu đột nhiên quỳ , không ngừng cho Phương Vũ dập đầu đến đầu, mang theo tiếng khóc nức nở, hét to nói: "Ta nhận thua, ta nhận thua, lượn quanh ta một mạng đi, Phương thiếu gia!"

Phương Vũ nắm phương liễu tóc, để cho hắn ngẩng đầu lên, sau đó khom người nhìn phương liễu nói: "Nói cho ta biết, ngươi còn có âm mưu gì?"

Phương liễu làm ra mặt đầy biểu tình thống khổ, không nói gì. Nhìn phương liễu vẻ mặt như thế, Phương Vũ trực tiếp bỏ rơi phương liễu tóc, sau đó nhìn phương liễu, chờ đợi câu trả lời của hắn.

"Không có, không có." Dư chí giọng nói rất nhỏ, nhưng vẫn là có thể nghe được, "Chỉ bất quá, ông nội của ta hắn..."

"Gia gia của ngươi hắn cái gì?" Phương Vũ muốn biết Tứ trưởng lão còn dự định làm gì, một bên đối phó, liền đem lỗ tai của mình áp vào rồi phương liễu miệng bên cạnh, cẩn thận nghe phương liễu chính là lời nói.

"Ông nội của ta hắn... Còn phải muốn mạng của ngươi!" Đột nhiên, phương liễu mồm tức khí lực, hai tay thành bàn tay, vỗ vào Phương Vũ bụng của sau đó dụng lực đứng dậy, đem Phương Vũ hướng về sau đẩy ra.

Phuong Vũ giờ phút này vốn là đã buông lỏng cảnh giác, lại vì nghe rõ phuong liễu chính là lời nói, thân thể nghiêng về trước, trọng tâm vốn cũng không ổn. Giờ phút này, lại bị phuong liễu đẩy một cái như vậy, hắn liền trực tiếp ngã về phía sau.

Vốn là, bộ này là chuyện ghê gớm gì, nhưng là giờ phút này bất đồng, bởi vì Phuong Vũ sau lưng, là vạn trượng vực sâu!

Phuong Vũ căn bản không có nghĩ đến phuong liễu lại đột nhiên tới ngón này, giờ phút này tức giận cùng oán hận tích ở trong lòng, không chỗ phát tiết. Ở rơi xuống thời điểm, Phuong Vũ đột nhiên phát ra một tiếng quát to, đem phuong liễu bị dọa sợ đến lui về phía sau hết mấy bước, còn ngã rầm trên mặt đất.

"Phuong Vũ cho dù hóa thành quỷ quái, cũng phải hướng bọn ngươi đòi nợ!" Phuong Vũ tức giận tiếng gào truyền khắp toàn bộ đoạn sinh Nhai, kéo dài mấy phút, mới chậm rãi sút giảm..

"Đây là địa phương nào?" Phuong Vũ phí hết toàn lực mở ra cặp mắt, đập vào mi mắt là một cái rách rưới nhà lá, mà chính mình liền nằm ở gian nhà tranh này trung ương. Chẳng lẽ người sau khi chết thể giới chính là như vậy? Không thể nào đâu..

Nếu thể giới sau khi chết không thể nào là như vậy, như vậy nói cách khác, chính mình không có chết? Từ vách đá vạn trượng nhảy xuống, chính mình lại còn có thể sống cho thật tốt?

Nghĩ tới đây, Phuong Vũ liền chuẩn bị, bất quá, khi hắn mới vừa vừa có một chút động tác thời điểm, đau đớn kịch liệt cảm giác ngay lập tức sẽ cho hắn biết, mình là còn sống, nhưng không phải thật tốt. Cái loại này cảm giác đau đớn, làm cho mình căn bản không có biện pháp làm ra một chút động tác...

Vừa lúc đó, một cái giữ lại sơn dương hồ từ lão đầu tóc trắng, đi vào thảo trong phòng, trong tay của hắn còn bung một chén màu đen đồ vật, theo như người bình thường suy nghĩ để cân nhắc, vậy hắn là là một chén thuốc.

Lão đầu đi vào nhà lá sau khi, liền phát hiện Phuong Vũ ánh mắt, sau đó thập phần bình tĩnh nói: "Tiểu tử thú, ngươi kết quả có chuyện gì không nghĩ ra, lại tự tự sát?" Lão đầu giọng phảng phất là đang cùng một cái quen biết nhiều năm người quen nói chuyện phiếm như thế, hết sức tùy ý.

Phuong Vũ bây giờ ngược lại cũng không có cách nào động một cái, cũng liền cùng lão đầu hàn huyên. Hắn đem mình nhảy núi nguyên nhân cho lão đầu nói một bên, ở cuối cùng lúc kết thúc, Phuong Vũ nói: "Không nghĩ tới giống như ta vậy phế vật, cũng sẽ tiếp tục sống..."

Phuong Vũ chính là lời nói cũng không có gì sai, mặc dù một mình hắn đối với hơn mười người, nhưng đó là ở uống thuốc dưới tình huống. Nếu như không có cha lưu lại đan dược, trong những người kia bất kỳ một cái nào, đều có thể dễ dàng giải quyết hết Phuong Vũ.

Làm Phuong Vũ sau khi nói xong, lão đầu bình tĩnh nói ra một câu đề cho Phuong Vũ khiếp sợ lời nói: "Nếu như ngươi là phế vật, lão nhân gia có thể thì sẽ không cứu ngươi!"

"Đúng vậy, nếu như là ta phế vật..." Phuong Vũ một chút còn không có phản ánh tới, ngay tại hắn đem những lời này lập lại một nửa thời điểm, hắn mới đột nhiên nói rộng ra cặp mắt. Cái gì gọi là nếu như? Kia lời của lão đầu rốt cuộc là ý gì?

Phuong Vũ đột nhiên cảm thấy đầu óc của mình có chút không đủ dùng rồi, lão đầu ý tứ chẳng lẽ là nói mình không phải là một cái phế vật sao? Nhưng là điều này có thể sao? Hơn mười năm tu luyện, cũng không có một chút tiến bộ, hay vẫn là một cái một Dương Diễm giả, như vậy chính mình, chẳng lẽ không đúng một cái phế vật sao?

"Thế nào? Nhìn ngươi này lớn đến dọa người ánh mắt, là đang hoài nghi lão nhân gia nói sao?" Lão đầu ở trong tay trong chén để một ít dược liệu mài thành bột mịn, một bên liếc Phuong Vũ liếc mắt nói đến.

Lúc này Phuong Vũ mới nhìn rõ ông già tướng mạo, trên mặt của lão nhân mặc dù tràn đầy năm tháng để dấu vết lại, nhưng nhìn đi lên, nhưng cũng không lộ ra già yếu. Ông già chân mày tựa hồ vẫn là nhũ như thế, lộ vẻ đến mức dị thường nghiêm túc...

"Không phải Phuong Vũ không tin, chẳng qua là, mười mấy năm qua, Phuong Vũ trong mắt người chung quanh, vẫn luôn là một cái phế vật, cho tới bây giờ không có biến hóa qua..." Phuong Vũ lúc nói lời này, ánh mắt rõ ràng có chút cô đơn.

"Đám kia phạm phu tục tử có thể nhìn ra cái gì, lão nhân gia ta nói ngươi không phải, vậy ngươi thì không phải là! Hừ!" Lão nhân đang nói chuyện thời điểm, thập phần khẳng định.

Nghe lời của lão nhân, nhìn lão nhân thời khắc này biểu tình, Phuong Vũ không ngừng hỏi thăm chính mình: "Ta không phải phế vật sao?"

Chương 03: Nguyên Hỏa Sur

Phuong Vũ dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn lão nhân, hơi lộ ra kích động hỏi "Ngài nói là sự thật sao? Ta thật không phải là một cái phế vật?"

Mặc dù Phuong Vũ qua nhiều năm như vậy đã thành thói quen tới bị coi như phế vật, nhưng cũng không phải nói hần liền nguyên ý làm một cái phế vật. Lúc này, có một người đi khẳng định hần không phải một cái phế vật, cho nên, hần tự nhiên sẽ cảm thấy kích động, tái diễn đặt câu hỏi, chỉ là vì nghe được, mình không phải là phế vật chính là lời nói...

Lão nhân cũng không có trực tiếp trả lời Phuong Vũ vấn đề, mà là đột nhiên hỏi Phuong Vũ: "Tiểu tử thú, ngươi nghe nói qua Thiên Hỏa trên Hỏa Diễm sao?"

Từng cái Luyện Hỏa Sur khi đạt tới Diễm sĩ cảnh giới thời điểm, sẽ có mạng của mình Viêm. Mệnh Viêm tự nhiên cũng có tốt xấu chi phân, từ thấp đến cao, theo thứ tự là Phàm hỏa, Linh Hỏa, địa hỏa, Thiên Hỏa, còn có trong truyền thuyết nguyên hỏa!

Mà Luyện Hỏa Sur cảnh giới, từ thấp đến cao theo thứ tự là, Diễm giả, Diễm sĩ, Diễm sư, Diễm tướng, Diễm Hầu, Diễm Vương, Diễm Đế, Diễm Tôn, Diễm Thánh, Diễm Thần! Mỗi một cảnh giới cũng chia làm một Dương đến cửu dương.

Phuong Vũ mặc dù rất muốn gật đầu một cái nói nữa, nhưng là thân thể của hần nhưng là không thể động đậy, chỉ đành phải trực tiếp trả lời: "Ta nghe nói qua, ở trên trời Hỏa chi trên có một loại gọi là nguyên lửa Hỏa Diễm, nhưng là liên quan tới nguyên hỏa, ngoại trừ biết nó có chín loại ra, ta nên cái gì cũng không biết."

Lão nhân gật đầu một cái, khẳng định Phuong Vũ nói ngữ, sau đó bùng trong tay thuốc, đi tới Phuong Vũ bên người, mở miệng nói: "Nguyên hỏa chính là Thiên Địa lửa, chín là trời địa số chi cực trị, cho nên nguyên hỏa có chín loại. Tiểu tử thú, ngươi nếu biết Hỏa Diễm phân chia, kia ngươi cũng đã biết, Luyện Hỏa Sur đệ nhất trọng cảnh giới, Diễm giả đại biểu là cái gì không?"

Phuong Vũ nghĩ một hồi, liền đem mình biết hết thảy nói ra hết: "Diễm giả, chính là Luyện Hỏa Sur cơ sở, tụ tập Diễm Lực đánh thức Mệnh Viêm, làm Mệnh Viêm bị đánh thức sau khi, là được trở thành một tên gọi Diễm sĩ!"

"Hừ, biết còn không đi..." Lão nhân một bên cho Phuong Vũ hút thuốc, vừa nói, "Nghe cho kỹ tiểu tử, Diễm giả là vì đánh thức Mệnh Viêm mà tu luyện. Nhưng là, gần dựa vào tu luyện, muốn đánh thức địa hỏa trở lên Mệnh Viêm, ít nhất cũng phải mười năm trở lên."

Phuong Vũ lúc trước ngược lại không biết đánh thức Mệnh Viêm còn có yêu cầu như thế. Ở Phuong Vũ suy tư rồi sau một hồi, lão nhân lại một lần nữa lên tiếng: "Kém nhất địa hỏa cũng phải chừng mười năm tu luyện, mới có thể đánh thức. Kém nhất Thiên Hỏa, là muốn 30 năm trở lên tu luyện. Mà nguyên hỏa, cho dù ngươi tu luyện trăm năm cũng không cách nào đánh thức!"

Phuong Vũ từ nhỏ đã đối với những chuyện này cảm thấy rất hứng thú, nghe đến đó không khỏi mở miệng hỏi: "Như vậy kết quả phải thế nào mới có thể đánh thức nguyên hỏa đâu?"

Lão nhân thấy Phuong Vũ trên khuôn mặt xuất hiện đậm đà hứng thú, cũng lộ ra nở nụ cười: "Nguyên hỏa ngoại trừ yêu cầu đầy đủ Diễm Lực ra, còn cần một loại gọi là dẫn Diễm hoa Thiên Địa kỳ vật mới có thể đánh thức!"

Phuong Vũ trầm mặc một hồi, sau đó lập tức mở miệng hỏi: "Như vậy nên xử như thế nào đoạn một người có là đẳng cấp gì Mệnh Viêm đâu?" Phuong Vũ trong tộc cũng không có phương pháp như vậy, nhưng là không biết tại sao, Phuong Vũ cảm thấy, trước mặt mình lão nhân này, biết phương pháp như vậy.

"Ha ha ha!" Lão nhân để trong tay xuống chén thuốc, cười to mấy tiếng sau khi nói đến, "Cái này còn không đơn giản, đem huyết dịch nhỏ vào khay Diễm gỗ trên lá cây, nhìn kỳ màu sắc liền nhưng có biết rồi. Như lá cây hóa là màu lam, chính là Linh Hỏa, màu vàng chính là địa hỏa, màu trắng chính là Thiên Hỏa. Nếu là không có phát sinh biến hóa, như vậy thì là Phàm Hỏa hoặc là nguyên hỏa!"

"Chiều nói như vậy, kia Phàm hỏa cùng nguyên hỏa khởi không phải là không có biện pháp khác biệt sao?" Phuong Vũ kỳ quái hỏi. Đúng là, nếu như chỉ là nếu như vậy, lại làm sao biết ai Mệnh Viêm là kia cao cao tại thượng nguyên hỏa, ai lại vừa là kia bình thường nhất Phàm hỏa đâu?

Lão nhân đột nhiên vỗ một cái Phuong Vũ ngực, lực lượng của hần nắm chặt rất tốt, tự nhiên Phuong Vũ cảm nhận được nhỏ nhẹ đau đớn. Ở chụp xong sau, lão nhân mới mở miệng nói: "Dĩ nhiên có thể khác nhau, từng cái nguyên lửa người có, đều có giống như ngươi thể chất!"

Phuong Vũ ánh mắt lại một lần nữa tròn to, lần này hần là thật không nói ra được lời nói. Hần dĩ nhiên nghe rõ lão nhân mới vừa lời nói, nếu như lão nhân nói đều là thật, đây chẳng phải là nói, chính mình có là kia là cao quý nhất nguyên hỏa sao?

"Này, điều này sao có thể?" Phuong Vũ giờ phút này trong não hỗn loạn tung bùng, hần hoàn toàn quên mất suy nghĩ, trực tiếp liền nói, "Ta tu luyện lâu như vậy cũng bất quá là một cái một Dương Diễm giả, tại sao có thể là một cái nguyên Hỏa Sur đâu? Lão nhân gia, ngươi đang nói đùa chứ!"

"Hừ!" Thấy Phuong Vũ không tin mình, sắc mặt của lão nhân lập tức trở nên có chút âm trầm, "Ta không phải mới vừa từng nói với ngươi sao? Diễm giả chính là vì đánh thức trong cơ thể Mệnh Viêm, mà ngươi có là nguyên hỏa, thời gian mười mấy năm để cho ngươi tu luyện tới một Dương cảnh giới, đã rất tốt, này chứng minh ngươi mười mấy năm qua tích góp Diễm Lực, chiếm đánh thức mạng ngươi Viêm cần Diễm Lực 10%!"

Thật vất vả tỉnh táo lại Phương Vũ nghe được lão nhân nói như vậy, hẳn thật sự là không biết mình hẳn cao hứng hay là hẳn bất đắc dĩ. Có lẽ chính mình hẳn vì mình nắm giữ nguyên hóa mà cảm thấy cao hứng, nhưng là tu luyện vài chục năm mới tích súc 10%, vậy phải bao lâu mới có thể có đầy đủ Diễm Lực a! Hơn nữa, mình cũng không có cái gì đó dẫn Diễm hoa a!

Đột nhiên, Phương Vũ đem chính mình tất cả sự chú ý đều đặt ở trên người ông lão, lão nhân này nếu cứu mình, trả lại cho mình nói những chuyện này, đã nói lên, hẳn nhất định có thể giúp mình!

Ôm ý nghĩ như vậy, Phương Vũ mở miệng nói: "Tiền bối, ngươi đã như vậy khẳng định Phương Vũ không phải một cái phế vật, như vậy ngươi nhất định có thay đổi Phương Vũ đích phương pháp xử lý, đúng không?" Phương Vũ đem đối với ông già gọi đối thành rồi tiền bối, so với trước phải tôn kính nhiều lắm

Lão nhân mặt đầy hài lòng gật đầu một cái, tựa hồ đang than thở rốt cuộc nói chính đề lên. Nhìn không cách nào nhúc nhích Phương Vũ, lão nhân mở miệng nói: "Lão nhân gia ta đương nhiên có phương pháp như vậy, bất quá, muốn lão nhân gia ta giúp ngươi, cũng không dễ dàng. Ngươi có cái gì có thể cho lão nhân gia ta sao của ta?"

Phương Vũ lập tức trầm mặc lại, hẳn giờ phút này chính là một cái mất tất cả người, nhắc tới, hẳn còn thiếu lão nhân một cái ân huệ, lại nơi nào có cái gì có thể cho ông già đâu?

Nhìn Phương Vũ nửa ngày không có mở miệng, lão nhân nói sẽ có chút cực kỳ, hẳn nhìn chăm chăm Phương Vũ, trực tiếp mở miệng nói đến: "Lão nhân gia liền nói thẳng đi! Tiểu tử thú, ngươi nếu là làm lão nhân gia đồ đệ của ta, lão nhân gia ta liền giúp ngươi một cái!"

Nghe được lời của lão nhân, Phương Vũ mới hiểu được, lão nhân vòng vo nửa ngày, nguyên lai liền là muốn được mình làm học trò a!

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, Phương Vũ lập tức lớn tiếng nói: "Su phò ở trên cao, Phương Vũ giờ phút này không cách nào nhúc nhích, ngày sau ắt sẽ tu bổ lễ bái sư!"

"Ha ha ha! Thật tốt!" Lão nhân cười to sau khi, sắc mặt ngay lập tức sẽ trở nên nghiêm túc, hướng về phía Phương Vũ mở miệng nói, "Kể từ hôm nay, ngươi chính là ta Hải Hoàng Cung thủ tịch đại đệ tử. Thân là lão nhân gia đệ tử của ta, thiên hạ này, cũng phải biết tên của ngươi!"

Nghe ông già lời lẽ hùng hồn, Lục Trần trước mắt nếu xuất hiện một bức nguy nga cảnh tượng, Phương Vũ ở trong lòng tự nói: "Bên ta vũ, tất có một ngày nêu cao tên tuổi hậu thế. Sau ngày hôm nay, phế vật Phương Vũ, sắp biến mất trên thế giới này!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 04: Kêu Mệnh Viêm, dẫn nguyên hỏa

"A..." Phương Vũ đứng ở thảo trước cửa phòng, dùng sức vận eo bẻ cổ. Hẳn đã tại trên đất nằm hơn mười ngày rồi, thân thể cũng sắp cứng lên, nếu là lại không động một cái, phòng chừng chính hẳn cũng sẽ quên thế nào động đi.

Thật ra thì Phương Vũ ngày hôm qua liền đã hoàn toàn tốt lắm, bất quá tại hẳn cho lão nhân được rồi lễ bái sư sau khi, liền bị lão nhân đánh hôn mê bất tỉnh. Tựa hồ là muốn hẳn nghỉ ngơi nữa một trận...

Ngay tại Phương Vũ duỗi xong rồi vươn người sau khi, hẳn đã nhìn thấy lão nhân công lấy sau lưng một cái sợi thảo dược, hướng đã biết trong đi tới. Nhìn lão nhân kia tang thương lão nụ cười trên mặt, Phương Vũ đã cảm thấy, có chuyện gì đang đợi mình...

Lão nhân đi tới nhà lá bên cạnh, đem phía sau mình kia một cái sợi thảo dược thả ở trên mặt đất, sau đó liền hướng về phía Phương Vũ vẫy vẫy tay, tỏ ý hẳn đến bên cạnh mình tới.

Làm Phương Vũ đi ông già bên người sau khi, lão nhân mới mở miệng nói đến: "Tiểu tử thú, bắt đầu từ hôm nay, những cỏ này thuốc, ngươi liền mỗi ngày ăn ba cây, sớm trưa tối các một gốc. Sau khi ăn xong liền dựa theo quyền công pháp này tu luyện, hiểu chưa?" Vừa nói, lão nhân liền từ trong ngực của mình lấy ra một quyển cô thư, đặt ở những thuốc kia trên cỏ mặt.

Phương Vũ rất nhanh thì hiểu ông già cách làm, tại chính mình nằm trong đoạn thời gian này, lão nhân cũng nói với hẳn. Không ít đại gia tộc, đều là dùng vô số Linh Dược, hoặc là vật tương tự, tới để cho địa hỏa trở lên ngọn lửa người có, thức tỉnh Mệnh Viêm.

Phương Vũ cảm lên kia một quyển cô thư, trực tiếp an vị xuống đọc. Từ nhỏ đến lớn, Phương Vũ cũng rất thích đọc sách, trong đó có lẽ có hẳn không có quá nhiều tu luyện nguyên nhân, nhưng là thời gian dài tới nay, liền dưỡng thành sách của hẳn yêu thích.

Cổ thư là một bộ tu luyện Diễm Lực công pháp, này không thể nghi ngờ. Công pháp tên là thánh hóa chín dẫn, theo như sách viết từng nói, công pháp nếu như đại thành, người tu luyện kia thì sẽ ứng có bất diệt chi thể, cho dù hồn phách bay ra, ** cũng sẽ lâu dài Bất Diệt.

Bất quá này phương pháp tu luyện, lại là có chút nghe rộn cả người. Công pháp mỗi một lần đột phá, đều cần một loại Hòa Diễm vào Hồn Tội Thể, chín lần sau khi, mới có thể đại thành, ứng có vô thượng tu vi. Hơn nữa, kia vào Hồn Tội Thể Hòa Diễm, cũng không phải tùy tiện ngọn lửa gì liền có thể.

Hòa Diễm ít nhất phải linh mãnh hòa mới có thể, hơn nữa, ngọn lửa phẩm chất càng cao, lấy được chỗ tốt cũng thì sẽ càng lớn, dĩ nhiên, ở rèn luyện thời điểm, nguy hiểm cũng sẽ sau đó tăng lớn.

Nhắc tới, này thánh hóa chín đưa tới đệ nhất dẫn ngược lại đơn giản nhất cùng an toàn, bởi vì này đệ nhất dẫn liền đang thức tỉnh trong cơ thể Mệnh Viêm thời điểm. Mệnh Viêm vốn là cùng người tu luyện hồn thể liên kết, có thể nói dùng mạng của mình Mệnh tới rèn luyện, là không có bất kỳ nguy hiểm.

Mặc dù đệ nhất dẫn rất đơn giản, nhưng là phía sau tám dẫn sẽ không có dễ dàng như vậy. Còn dư lại tám dẫn, hoặc là mượn trong thiên địa tự nhiên tồn tại Hòa Diễm, hoặc là khiến người khác sử dụng Mệnh Viêm tiến vào trong thân thể của mình, trợ giúp chính mình đột phá.

Loại thứ nhất còn dễ nói, chỉ cần có thể chịu đựng vào Hồn Tội Thể thống khổ, liền có thể thành công. Loại thứ hai nguy hiểm liền quá lớn, nếu như dám kia giúp chính mình vào Hồn Tội Thể người bao có ý xấu, như vậy chính mình liền tánh mạng không báo rồi.

"Sur phó, bộ công pháp này, có phải hay không vô cùng nguy hiểm?" Phương Vũ xem xong trong tay cổ thư sau khi, ngay lập tức sẽ hướng bên cạnh mình, chính đang nướng thịt lão nhân mở miệng hỏi.

"Lão đầu tử đồ đệ của ta, phải là có năng lực đứng tại chính thức chỗ cao người. Nếu ngay cả chút nguy hiểm này cũng không có cách nào chịu đựng, kia còn nói gì đứng lặng chỗ cao?" Lão nhân đem trong tay mình thịt nướng đổi một mặt, lại nói tiếp, "Không sai, thánh hóa chín dẫn là một bộ cực kỳ nguy hiểm công pháp, nhưng cũng là một bộ uy lực cực lớn công phu cát, người một khi tu luyện thành công, tại đồng bậc bên trong, liền khó tìm địch thủ!"

Nghe xong lời của lão nhân, Phương Vũ liền lại một lần nữa nâng lên kia một quyển cổ thư, cặp mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm cổ thụ nhìn. Thời khắc này Phương Vũ, không ngừng hỏi thăm chính mình, cứu lại chính mình có nên hay không tu luyện quyền này trong cổ thư công pháp? Có nên hay không đi gánh vác nguy hiểm như vậy đâu?

Cũng chính là vào lúc này, Phương Vũ trong đầu đột nhiên nghĩ tới một cái thanh âm: "Người còn muốn làm phế vật sao?"

"Không!" Phương Vũ đột nhiên hô lên thanh âm, không sai, hắn không muốn làm một cái phế vật, tuyệt đối không nghĩ. Mặc dù hắn chỉ cần thức tỉnh Mệnh Viêm, cũng sẽ không là một cái phế vật, nắm giữ nguyên lửa hắn, cho dù tu luyện đơn giản nhất công pháp, cũng sẽ trở thành cường giả đương thời.

Nhưng là, nói như vậy, chính mình sẽ cam tâm sao? Rõ ràng có thể đi xa hơn! Phương Vũ biết, đến khi đó, mình tuyệt đối sẽ không cam lòng! Đừng tưởng rằng Phương Vũ ở Phương gia, đỡ lấy phế vật danh hiệu sinh sống nhiều năm như vậy, cũng chưa có hùng tâm tráng chí. Vừa vặn ngược lại, Phương Vũ đã tâm là rất lớn, chẳng qua là một mực bị che dấu mà thôi!

"Ta hiểu được, ta sẽ tu luyện thật giỏi, sur phó!" Phương Vũ đối với lão nhân nói xong rồi những lời này sau khi, đã bắt một cái bụi cây được thảo, trực tiếp đặt ở trong miệng móm rồi. Sau đó, Phương Vũ liền chính mình đi tới thảo trong phòng, ngồi xếp bằng, bắt đầu tu hành...

Ở được thảo dưới sự giúp đỡ, Phương Vũ tu hành quả nhiên có có hiệu lực, thời gian một ngày lại một ngày trôi qua. Phương Vũ mỗi một ngày đều ăn như vậy đến được thảo, sau đó an vị đến trong phòng, bắt đầu tu luyện...

"Thế nào, chuẩn bị sẵn sàng sao?" Giờ phút này, Phương Vũ ngồi ở trong một cái sơn động, ở bên cạnh của hắn là sur phó của hắn, cũng chính là kia một ông già, nhìn Phương Vũ hỏi. Lúc này cách Phương Vũ bắt đầu uống thuốc tu luyện, đã có thời gian một năm rồi.

Nguyên hóa quả nhiên không hổ là nguyên hóa, ở nhiều như vậy thiên tài địa bảo phụ trợ, cũng tốn rồi thời gian một năm, mới tích súc đủ đánh thức nó Diễm Lực.

Phương Vũ gạt đầu một cái, sau đó liền đưa mắt đặt ở trước người mình một đóa hoa phía trên. Phương Vũ trước mặt kia đóa hoa hết sức kỳ dị, hoa nở chín cánh, chín cánh màu sắc mỗi người không giống nhau, theo thứ tự là, xích chanh hoàng lục thanh lam tử (đỏ thắm-da cam-vàng-xanh lá-xanh thắm-xanh da trời-tím), còn có hai màu đen trắng.

Khi thấy đóa hoa này thời điểm, Phương Vũ cũng đã đoán được lời này tên, dẫn Diễm hoa. Nói cách khác, đóa hoa này, chính là có thể thay đổi Phương Vũ vận mạng mẫu chốt. Nếu là không có nó, nhiều hơn nữa thiên tài địa bảo đối với Phương Vũ mà nói, cũng là không có ý nghĩa.

Nghĩ đến chính mình gần sắp có được trong truyền thuyết nguyên hóa, Phương Vũ liền không nhịn được lộ ra vẻ mặt kích động. Phương Vũ quay đầu, nhìn về phía mình sur phó, thấy lão nhân đối với mình gạt đầu một cái sau khi. Phương Vũ liền nắm lên trước mặt đóa hoa, nuốt vào.

Dẫn Diễm hoa không hổ là thiên tài địa bảo, vào miệng tan đi. Tan ra sau khi, chín loại bất đồng lực lượng toàn bộ tràn vào Phương Vũ trong thân thể, ở trong cơ thể va chạm nhau. Cũng đồng thời dẫn động tới Phương Vũ trong cơ thể, kia ẩn núp nguyên lửa lực lượng!

Sau đó, Phương Vũ trên người đột nhiên tản mát ra cửu sắc quang mang, yêu dị dị thường. Phảng phất ở vào giờ phút này, Phương Vũ đã không còn là

chính mình, mà là kia một đóa dẫn Diễm hoa...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 05: Vào Hồn Túy Thể

Làm đóa hoa tiến vào Phuong Vũ trong miệng trong nháy mắt, Phuong Vũ trên người tản mát ra cừu sắc quang mang, phảng phất vào thời khắc này, Phuong Vũ mặt thành kia một đóa dẫn Diễm hoa như thế.

Dồi dỗi theo thời gian, Phuong Vũ trên người cừu sắc quang mang càng ngày càng chói mắt, đem trọn cái son động cũng chiếu sáng. Lão nhân đứng cách Phuong Vũ chỗ không xa, một mực nhìn chăm chú Phuong Vũ, chỉ cần Phuong Vũ tình huống có một chút không đúng, hần liền sẽ lập tức xuất thủ.

Từ Phuong Vũ tiến vào son động này bắt đầu coi là, đã có một ngày một đêm. Ngày trong thời gian một ngày một đêm, Phuong Vũ trên người ánh sáng càng ngày càng sáng, tại loại này dưới ánh sáng, Phuong Vũ thân ảnh của trở nên càng ngày càng nhạt. Cho đến cuối cùng, đã không nhìn thấy Phuong Vũ thân thể, chỉ còn lại có cừu sắc quang mang.

Rốt cuộc, ở Phuong Vũ thân thể bị ánh sáng hoàn toàn bao phủ thời điểm, biến hóa xảy ra. Nếu như giờ phút này cẩn thận quan sát, vốn là lớn nhỏ vậy cừu sắc quang mang, trở nên có chút không giống. Vào giờ phút này, ánh sáng màu đen lớn nhỏ, rõ ràng đã vượt qua rồi mấy loại khác màu sắc ánh sáng.

Ánh sáng màu đen không ngừng trở nên lớn, kỳ hào quang của hần là đang không ngừng nhỏ đi. Nhìn qua, giống như là ánh sáng màu đen, cắn nuốt cái khác tập trung ánh sáng như thế...

Mà sự thật cũng thật là như vậy, dẫn Diễm hoa là dùng để để cho nguyên hóa thức tỉnh đóa hoa. Lực lượng của nó, tự nhiên không thể nào là chỉ làm cho một loại nguyên hóa lực lượng thức tỉnh. Dẫn Diễm hoa bên trong hàm chứa có thể để cho chín loại nguyên hóa lực lượng thức tỉnh, cũng chính là kia cừu sắc quang mang.

Làm dẫn Diễm hoa tiến vào thân thể con người thời điểm, liền sẽ bắt đầu phát ra lực lượng của nó, đi đánh thức thân thể con người loại Mệnh Viêm. Cho đến nó đem sức của chính mình phát ra đến mức tận cùng, để cho Mệnh Viêm thời điểm thức tỉnh, nó có, giống như Mệnh Viêm kia một loại sức mạnh, thì sẽ dung nhập vào Mệnh Viêm bên trong.

Vừa mới thức tỉnh Mệnh Viêm cần phải lớn mạnh, sẽ đang hấp thu rồi cùng mình đồng nguyên lực lượng sau khi, đi chiếm đoạt mấy loại khác lực lượng. Mệnh Viêm cùng dẫn Diễm hoa loại một loại trong đó lực lượng kết hợp sau khi, liền sẽ trở nên bị cái khác đánh trúng sức mạnh to lớn một chút, như thế mới có thể đi chiếm đoạt những lực lượng khác.

Liền giống bây giờ như thế, đột nhiên trở nên lớn một chút ánh sáng màu đen, bắt đầu không ngừng chiếm đoạt này cái khác đánh trúng màu sắc ánh sáng. Tình huống như thế, thật ra thì cũng đã nói lên Phuong Vũ trong cơ thể Mệnh Viêm, là kia một loại nguyên hóa.

Nguyên hóa có chín, chia làm xích chanh hoàng lục thanh lam tử (đỏ thắm-da cam-vàng-xanh lá-xanh thẫm-xanh da trời-tím) bạch đen, kia lớn mạnh ánh sáng là ánh sáng màu đen, nói cách khác, Phuong Vũ trong cơ thể nguyên hóa, là màu đen nguyên hóa!

Lại vừa là một ngày một đêm đi qua, ánh sáng màu đen cắn nuốt cái khác sở hữu tất cả màu sắc ánh sáng, ngưng tụ thành một đám lửa, sau lưng Phuong Vũ. Phuong Vũ thân hình cũng vào lúc này, bởi vì tia sáng tiêu tan, lại một lần nữa xuất hiện ở trong son động. .

"Rốt cuộc bắt đầu sao?" Lão nhân thấy ngọn lửa màu đen xuất hiện, cái kia gương mặt lười biếng mới biến mất không thấy gì nữa.

Thật ra thì, bình thường mà nói, vào giờ phút này Phuong Vũ, đã thức tỉnh chính mình Mệnh Viêm rồi. Nếu như là những người khác, giờ phút này sẽ đem Mệnh Viêm trực tiếp thu vào bên trong cơ thể, bước vào Diễm sĩ cảnh giới. Nhưng là Phuong Vũ lại không làm như vậy, hần muốn đem mạng của mình Viêm trước lập cách đỉnh đầu, sau đó từ đầu mà vào, từ từ vào vào trong thân thể, lại để cho Mệnh Viêm khuếch tán tới các vị trí cơ thể...

Vào Hồn Túy Thể, đây chính là Phuong Vũ tiếp theo chuyện cần làm! Chỉ có làm như vậy, hần mới có thể bước vào Diễm sĩ cảnh giới. Dĩ nhiên, làm như vậy, cũng liền ý nghĩa hần không quay đầu lại nữa đích cơ hội rồi. Thánh hóa chín dẫn, một khi bắt đầu, liền không quay đầu lại đường sống.

"Vào!" Phuong Vũ đột nhiên mở ra cặp mắt của mình, phát ra một tiếng quát to! Ở nơi này âm thanh hét lớn bên dưới, Phuong Vũ Mệnh Viêm một chút xú chìm vào Phuong Vũ trong não. Ở Mệnh Viêm bắt đầu chìm vào thời điểm, mãnh liệt cảm giác đau đớn liền xuất hiện.

Phuong Vũ thật chặt cắn răng, không có phát ra một chút thanh âm thống khổ. Mặc dù dùng chính là mình Mệnh Viêm, nhưng là cái loại này cảm giác thống khổ, nhưng là không có cách nào tiêu trừ.

Mồ hôi lớn như hạt đậu xuất hiện ở Phuong Vũ trên trán, có thể tưởng tượng được, thời khắc này Phuong Vũ, gần đây thừa nhận như thế nào thống khổ.

Phuong Vũ mặc dù bị này cảm giác đau đớn hành hạ đến không nói ra lời, nhưng là hấn vẫn ở trong lòng của mình một lần lại một lần nhắc nhở mình không thể buông tha. Thật vất vả mới có cái cơ hội này, còn không dễ dàng mới còn sống, thật vất vả mới có thể không nữa làm một cái phế vật! Nếu hết thảy là như vậy không dễ dàng, như vậy làm sao có thể buông tha này đến từ không dễ hết thảy đâu?

Cho dù đau khổ đi nữa, cũng phải nhịn đi xuống! Phuong Vũ kia nguyên bốn chính là hai mắt màu đen, trở nên càng thêm ngăm đen, đồng thời cũng biến thành càng thêm thâm thúy. Nhưng là, nếu như đưa mắt đặt ở Phuong Vũ cặp mắt kia bên trên, người liền sẽ thấy, ở kia con ngươi màu đen bên trong, còn nhảy lên bên trong Hỏa Diễm, bị đen còn có đen Hỏa Diễm!

"A!" Phuong Vũ rốt cuộc phát ra thanh âm thống khổ, thanh âm hết sức trầm thấp, bởi vì Phuong Vũ ở chịu đựng loại đau khổ này! Vào Hồn đã kết thúc, mà ở lúc kết thúc, cũng liền bắt đầu Tội Thể quá trình.

Màu đen nguyên hỏa ở Phuong Vũ trong thân thể không ngừng thiêu đốt, rèn luyện Phuong Vũ thân thể.

Từng tia huyết dịch từ Phuong Vũ toàn thân lỗ chân lông rỉ ra, những huyết dịch này cũng không phải là màu đỏ tươi, mà là màu đỏ sẫm. Ở nguyên lửa dưới tác dụng, Phuong Vũ trong thân thể lưu lại dơ bẩn đều bị xếp hàng đi ra. Lão nhân cũng là biết một điểm này, mới không có trợ giúp Phuong Vũ loại bỏ mủn mẩy năm qua trong cơ thể tích lũy dơ bẩn, dĩ nhiên, trong này cũng có lão nhân lười biếng hiềm nghi.

Trừ này rồi loại bỏ dơ bẩn ra, Phuong Vũ trong cơ thể còn có cái này rất nhiều thảo dược lưu lại được tính, vào thời khắc này, bị Phuong Vũ hoàn toàn hấp thu. Ở cô được lực này dưới tác dụng, Phuong Vũ cảm nhận được thống khổ mới yếu bớt không ít. Nhưng dù vậy, loại đau khổ này cảm giác, vẫn là hết sức mãnh liệt.

"Dẫn!" Lại vừa là quát khê một tiếng, Phuong Vũ trên người dấy lên ngọn lửa màu đen. Hỏa Diễm xuất hiện trong nháy mắt, Phuong Vũ trên người kia đơn bạc quần áo liền hóa thành tro bụi. Nhưng là biến mất chẳng qua là Phuong Vũ quần áo, Phuong Vũ trên người nhưng là chưa từng xuất hiện bất kỳ vết thương.

Phuong Vũ thật sự cảm nhận được, chẳng qua là ngọn lửa màu đen truyền tới cảm giác nóng rực. Phuong Vũ hăm sâu trong ngọn lửa, mặc dù sẽ không bị ngọn lửa phỏng, nhưng cảm thụ được ngọn lửa tồn tại.

"Thánh hóa chín dần, đệ nhất dẫn, tán!" Phuong Vũ hét lớn lên tiếng, ngay sau đó từ dưới đất đứng lên, hai tay cùng ở lồng ngực, phát ra bộp một tiếng. Phuong Vũ trên người ngọn lửa màu đen toàn bộ đều biến mất, sáp nhập vào Phuong Vũ trong thân thể.

"Hô!" Thở ra một hơi dài, Phuong Vũ trực tiếp liền tê liệt ngồi ở đó trên đất. Cũng không phải là hấn không có rồi khí lực, mà là trong nháy mắt buông lỏng, để cho hấn không muốn dùng lực mà thôi.

Lão nhân vào lúc này đi tới Phuong Vũ bên người, kia mặt nghiêm túc bên trên mang theo vẻ mỉm cười, lão nhân nói đến: "Ta tiểu đồ đệ, thời khắc này cảm giác như thế nào?"

"Được ! Cho tới bây giờ không có tốt như vậy qua, như là đã đi ra này một bộ, ta sẽ khiến người khác biết, bên ta vũ tồn tại!" Phuong Vũ trong mắt đột nhiên dấy lên ý chí chiến đấu. Không sai, hấn muốn khiến người khác biết, thời khắc này Phuong Vũ đã không còn là một cái phế vật, hấn muốn làm cho tất cả mọi người, hơi khiếp sợ!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 06: Rời đi đoạn sinh đày vực

"Phuong Vũ, người đã đã trở thành Diễm sĩ, như vậy người liền chân chính coi như là ta Hải Hoàng Cung đệ tử! Vật này, nắm!" Lão nhân ném ra một quả màu xanh đen giới tử, này giới tử bên trên có thể hai cái này vẫn tự cổ đại. Như vậy vẫn tự cổ đại, là hơn vạn năm trước chữ viết, Phuong Vũ ở một ít sách bên trên thấy qua, giới tử bên trên này năm sau ca ca chữ ý tứ đại khái là —— Hải Hoàng!

Phuong Vũ năm này chiếc nhẫn nhìn hồi lâu, sau đó liền sống ở trên tay của mình. Mặc dù hấn không biết Hải Hoàng Cung là một cái như thế nào tồn tại, nhưng là tuyệt đối bị phương nhà cường đại hơn. Một điểm này, từ trên người ông lão cũng có thể thấy được!

"Nhắc tới, ta còn không biết sư phó tên a!" Phương Vũ đột nhiên nghĩ đến một điểm này, cũng nhất niệm trôi qua, hẳn lại còn không biết sư phó mình tên, như vậy chính xác có chút không nói được.

"Lão nhân gia ta họ Thanh, về phần tên, người trước còn chưa biết được tốt." Thanh lão gật đầu một cái, vừa nói đến. Nhìn dáng vẻ của hắn, là không tính nói cho Phương Vũ tên của mình rồi.

"Tại sao vậy chứ?" Nhưng vô luận thanh lão lộ ra như thế nào về mặt nghiêm túc, Phương Vũ vẫn cảm thấy, không biết sư phó mình tên họ thế nào cũng không nói được, liền hỏi tiếp.

Nào biết, thanh lão trực tiếp trả lời: "Người nếu là đi ra ngoài bị mất mặt, há chẳng phải là ném lão phu mặt mũi sao? Ở người còn chưa trở thành cường giả trước, người cũng đừng nghĩ biết tên của lão phu rồi!"

Nghe được trả lời như vậy, Phương Vũ cũng không có biện pháp tiếp tục hỏi rồi. Dù sao thanh lão cũng nói, tại chính mình thành vi cường giả chân chính trước, là đừng muốn biết tên của hắn.

"Phương Vũ, lão nhân gia ta cho người biết, bây giờ mặc dù người trở thành Diễm sĩ, nhưng là có thể không nên xem thường. Bắt đầu từ hôm nay, lão nhân gia ta, sẽ thật tốt hướng dẫn cho người!" Thanh lão trên mặt lộ ra một loại đáng sợ nụ cười, thấy nụ cười này, Phương Vũ liền biết mình thời gian sẽ không tốt lắm rồi.

Một lát sau sau khi, Phương Vũ đột nhiên nghĩ đến cái gì, hướng về phía thanh lão nói: "Sư phó, đồ nhi có thể hay không đi ra ngoài một chuyến? Đồ nhi rời nhà người đã có thời gian hơn một năm rồi, giờ phút này, ngược lại có chút nhớ..."

Thấy Phương Vũ vậy có nhiều chút thần tình tịch mịch, thanh lão thở dài một cái, sau đó nói: "Phương Vũ, người biết tối gần ngàn năm qua, tổng cộng xuất hiện bao nhiêu nguyên Hỏa Sư sao?"

Phương Vũ không biết thanh lão tại sao đột nhiên nói đến những này đến, hắn lắc đầu một cái, tỏ ý chính mình không biết vấn đề câu trả lời.

"Nguyên Hỏa Sư cực kỳ hiếm hoi, nhưng là lại hiếm hoi, thiên năm cũng sẽ xuất hiện không ít. Năm ngàn năm thứ nhất, tổng cộng xuất hiện hơn hai trăm vị nguyên Hỏa Sư. Nhưng là, lớn lên đến Diễm Hầu cảnh giới, thậm chí trở lên nguyên Hỏa Sư, cũng không chân hai mươi người. Mà trưởng thành đến Diễm Vương trên, chưa đủ mười người! Rồi sau đó, lại có vài vị nguyên Hỏa Sư chết oan uổng..." Thanh lão ở lúc nói lời này, luôn là thỉnh thoảng phát ra thở dài.

"Làm sao có thể!" Phương Vũ có vẻ hơi giật mình, "Nguyên Hỏa Sư không phải được trời ưu đãi tồn có ở đây không? Vì sao lại xuất hiện tình huống như thế?"

Thanh già biểu tình trong nháy mắt trở nên nghiêm túc, nhìn trước người mình Phương Vũ, mở miệng nói: "Thật là bởi vì nguyên Hỏa Sư được trời ưu đãi, mới sẽ đưa tới sát cơ! Trước bất luận các thế lực lớn giữa tranh chấp, liền nguyên Hỏa Sư bản thân liền sẽ đưa tới họa sát thân."

Dừng lại một chút sau khi, thanh lão lại một lần nữa mở miệng nói: "Mặc dù giết chết nguyên Hỏa Sư cũng không có cách nào đạt được trong cơ thể nguyên hỏa, nhưng là lại có thể được một tia nguyên lực. Đây một tia nguyên lực, có thể để cho Phàm hỏa táng làm Linh Hỏa, Linh Hỏa hóa thành địa hỏa, địa hỏa hóa thành Thiên Hỏa. Còn nếu là Thiên Hỏa hấp thu này cách xa, liền có thể tăng thêm một bước, trở thành Thiên Hỏa cùng nguyên hỏa giữa tồn tại, chúng ta gọi hắn là nguyên nguyên hỏa!"

"Phương Vũ biết, như thế ** **, lại có bao nhiêu người có thể đủ nhận được? Đừng nói là người xa lạ, chính là giữa huynh đệ, cũng có thể xích mích thành thù..." Phương Vũ ở lúc nói lời này, cũng phát ra một tiếng thở dài. Giờ phút này, hắn thật là không biết, nguyên Hỏa Sư đến tột cùng là may mắn tồn tại, còn chưa may mắn tồn tại..

"Đúng rồi, sư phó, Phương Vũ còn không biết, ta Hỏa Diễm gọi là gì?" Phương Vũ đột nhiên nghĩ tới chỗ này, liền lập tức mở miệng hỏi đến.

"Nguyên hỏa chín loại, màu đen vì ám, của người Hỏa Diễm chính là chín đại nguyên trong lửa Ám Phệ Quỷ Diễm!" Thanh lão suy nghĩ trong chốc lát, liền nói đến.

"Ám Phệ Quỷ Diễm?" Phương Vũ mặc dù bác lăm quần thư, nhưng là đối với nguyên hỏa lại không thể nào hiểu. Đây tên Ám Phệ Quỷ Diễm, hôm nay, Phương Vũ cũng vẫn là lần đầu tiên nghe được.

"Không sai, chính là Ám Phệ Quỷ Diễm!" Thanh lão gật đầu một cái, sau đó nói tiếp, "Ám Phệ Quỷ Diễm chính là chín đại nguyên trong lửa màu đen nguyên hỏa, kỳ đại biểu chính là chiếm đoạt cùng hủy diệt. Đầu tiên là chiếm đoạt, Ám Phệ Quỷ Diễm cực sự cao quý, như tu vi không có vượt qua kỳ người có, như vậy ngoại trừ Thiên Hỏa ra, đều không cách nào đến gần kỳ người có, một khi đến gần, liền sẽ trở nên suy yếu vô cùng, thậm chí sẽ bị cắn nuốt trở thành Ám Phệ Quỷ Diễm một bộ phận!"

Dừng lại một chút sau khi, thanh lão lại nói tiếp đến: "Và lại chính là hủy diệt, Ám Phệ Quỷ Diễm uy lực cực lớn, ngoại trừ nguyên trong lửa màu đỏ lửa cùng Tử sắc lửa bên ngoài, không có một có thể cùng sánh vai."

Phương Vũ gật đầu một cái, đột nhiên, Phương Vũ nghĩ tới tự nhìn trôi qua một quyển trong cổ thư liên quan tới nguyên lửa ghi lại, liền mở miệng hỏi đến: "Sư phó, Phương Vũ từng tại một quyển trong cổ thư thấy qua. Mỗi một chủng nguyên trong lửa, cũng hàm chứa ba loại thần khí, cơ duyên đến một cái, là được nắm giữ, không biết này có phải thật vậy hay không?"

Thanh lão rất rõ ràng không nghĩ tới Phuong Vũ sẽ hỏi ra vấn đề như vậy, nhưng hắn vẫn vì Phuong Vũ giải đáp nói: "Lời không sai, nhưng là này vô số năm qua, từ nguyên trong lửa lấy ra một cái trở lên thần khí người, không cao hơn hai mươi người. Người phải biết, đây là vài vạn năm, thậm chí còn mấy trăm ngàn năm thống kê số liệu a!"

Vài vạn năm thậm chí còn mấy trăm ngàn năm sao? Phuong Vũ không khỏi nghĩ tới thanh lão trước nói, ngàn năm qua liền xuất hiện hơn hai trăm vị nguyên Hỏa Sư, như vậy vài vạn năm, mấy trăm ngàn năm được có bao nhiêu? Cho dù trăm không còn một, cũng không thiếu người. Nhiều người như vậy, có thể lấy ra thần khí, cũng bất quá hai mươi người..

"Nhưng là, ai cũng không nói ta không lấy ra, không phải sao?" Phuong Vũ ở trong lòng của mình âm thầm nói đến.

Một lát sau, thanh lão đột nhiên hết sức nghiêm túc hướng về phía Phuong Vũ nói đến: "Tốt lắm tốt lắm, Tiểu Vũ, bây giờ ngươi đã là một tên Diễm sĩ, cũng là thời điểm rời đi cái này thâm cốc rồi..." Thanh lão không tự chủ được đem ánh mắt từ Phuong Vũ trên người dời đi, cái kia nhìn về phương xa trong đôi mắt, lộ ra một ít không thôi.

Nghe được thanh già lời nói, Phuong Vũ sửng sốt một chút, thời gian một năm trải qua quá nhanh, hắn căn bản không có nghĩ tới rời đi cái vấn đề này. Phuong Vũ ngờ ngác nhìn thanh lão, mở miệng nói: "Sư phó, ngươi đang nói cái gì à? Ta còn..."

Không đợi Phuong Vũ nói xong, thanh lão kia mang theo tức giận thanh âm, liền truyền vào Phuong Vũ trong lỗ tai: "Ngươi chẳng lẽ còn là một cái phế vật sao? Ngươi nghĩ một mực đợi ở nơi này đoạn sinh đày ực sao? Khốn kiếp!"

Bị thanh lão vừa nói như vậy, Phuong Vũ trực tiếp liền ngây dại, cặp mắt túi một ít trong suốt. Thật vất vả bình tĩnh lại, Phuong Vũ ngẩng đầu lên, nhìn mình rơi xuống địa phương, nhàn nhạt nói: "Ta làm như thế nào đi ra ngoài đây?"

"Cứ như vậy!" Thanh lão trong nháy mắt xuất hiện ở Phuong Vũ sau lưng, một chương xếp hạng Phuong Vũ eo của. Một cỗ Diễm Lực đem Phuong Vũ cho bao vây lại, để cho Phuong Vũ từng điểm lên cao, hướng đoạn sinh Nhại..

Phuong Vũ không quay đầu nhìn thanh lão, hắn sợ hãi chính mình vừa quay đầu lại, thì sẽ mất đi giờ phút này tích lũy, rời đi dừng khi.

Mà vào lúc này, thanh lão thanh âm lại một lần nữa truyền vào Phuong Vũ trong lỗ tai: "Tiểu tử thú, nhất định cho lão nhân gia ta bình an trở lại a! Ở ngươi, gần sẽ trở thành Diễm sư thời điểm..."

Phuong Vũ không có trả lời, không quay đầu lại. Hắn ngồi xếp bằng ở thanh già Diễm Lực bên trong, mà quần của hắn một bộ phận, lại bị làm ướt...

Phuong Vũ tự nhiên biết thanh lão lời nói an dật, muốn giúp mình hoàn thành thánh hóa thứ 2 dẫn người, liền là sư phụ của mình, thanh già rồi!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 07: Là chó cũng giết!

"Tiểu nhị, lại tới bầu rượu!" Thời khắc này Phuong Vũ, đang ngồi ở một cái khách sạn bên trong, một người uống rượu. Phuong Vũ chỗ ở cái quán rượu này, linh thần Diệp ngoài thành một cái trấn nhỏ quán rượu. Rời đi đoạn sinh đày ực sau khi, Phuong Vũ cho mình đặt mua đi một tí quần áo, sau đó, vẫn đợi ở nơi này khách chiến ngay giữa.

Mặc dù, thanh lão để cho hắn đi ra, chính là để cho hắn tiếp nhận nguy hiểm khảo nghiệm. Chỉ bất quá, trong chốc lát, Phuong Vũ cũng không nghĩ tới, chính mình ứng nên làm những gì.

Ngay tại Phuong Vũ lại một lần nữa nâng ly uống rượu thời điểm, mấy cái ** ** bộ dáng người đi vào trong khách sạn này..

"Ông chủ, đem người này đồ tốt nhất, cũng cho gia lấy ra!" Dẫn đầu người kia nhìn chung quanh một chút, sau đó hướng về phía ông chủ khách sạn lớn tiếng hô lên.

"Đại gia, người tiền lần trước cũng còn không có..." Ông chủ khách sạn đi tới này người cầm đầu trước người, thận trọng nói.

Đầu lĩnh kia người nhìn ông chủ cái bộ dáng này, trong lòng có chút khó chịu, một cước liền đem ông chủ đá vào kia trên đất, còn chỉ lão bản mũi, lớn lối nói: "Nghe, đại gia ta là Phuong gia Tứ trưởng lão người, ngươi dám tìm ta đòi tiền?"

Phuong Vũ cầm ly rượu tay theo bản năng chặt một chút, bởi vì hắn nghe được mấy cái chữ, "Phuong gia Tứ trưởng lão"! Hắn nói qua, hắn cần phải

hướng kia Tử trưởng lão, đòi nợ!

Mà vào lúc này, đám kia ** ** trung một người khác, mở miệng nói: "Đúng vậy, ta Tử trưởng lão một đầu ngón tay liền có thể nghiền chết ngươi, còn đám ở chỗ này ma kỹ! Nhanh lên một chút cho gia mang thức ăn lên mang rượu lên đi!"

"Ta nhớ được, người Phương gia cũng không có ăn cơm chùa cái thói quen này đi!" Phương Vũ cố ý mở miệng nói, mặc dù không có chỉ rõ, nhưng đang ngồi người đều biết, hẳn nói đúng mấy cái du côn ** **. Ngay tại lúc nói lời này, Phương Vũ cầm ly rượu tay càng nắm càng chặt, kia đào từ chế tạo ly rượu, giờ phút này đã hiện đầy vết rách!

"Ai yêu, đại gia ta liền không thích đưa tiền, tiểu tử, ngươi nghĩ thế nào?" Mấy tên này cũng là phách lối quản, nghe được Phương Vũ nói bọn họ một câu, ngay lập tức sẽ không vui. Vài người đi tới Phương Vũ chỗ ngồi, đem Phương Vũ vì .

Phương Vũ còn chưa mở lời nói chuyện, kia một cái ** ** liền nói tiếp: "Nói cho ngươi biết tiểu tử, sao nhưng là Tử trưởng lão người, chọc phải gia, gia liền làm ngươi!"

"Hừ!" Phương Vũ hừ lạnh một tiếng, như cũ không nói gì, tiếp tục uống rượu của mình.

Một cái ** ** nhìn Phương Vũ không nói lời nào, trong lòng càng là không thoải mái, mở miệng nói: "Tiểu tử, xem ra ngươi là không biết Phương gia Tử trưởng lão thật lợi hại a! Gia nói cho ngươi biết, chọc Tử trưởng lão, chính là Phương gia con em nhà mình, cũng không có kết quả tốt, phe kia vũ chính là một cái ví dụ!"

"Thiếu mẹ nó nói nhiều!" Đầu lĩnh kia ** ** đột nhiên bùng kín huynh đệ mình miệng, cũng tỏ ý kỳ không muốn lại nói tiếp rồi.

Nào biết, vừa mới chặn lại một người, khác một người ngu ngốc lại mở miệng nói: "Đúng vậy, bây giờ liền còn dư lại một cái, nói không chừng một hồi cũng mất..."

"Àm!" Phương Vũ ly rượu trong tay hoàn toàn nát ra, một thân khí thể tản mát ra, cùng lúc đó, một loại dự cảm xấu xuất hiện ở Phương Vũ trong đầu.

Cảm giác Phương Vũ giờ phút này tản mát ra khí thể, mấy người kia cũng biết, Phương Vũ không phải một cái dễ trêu gia hỏa, định rồi đi chỗ này.

Có thể Phương Vũ cũng không tính để cho bọn họ rồi đi nơi này, liền ở một cái ** ** chân của vừa mới bước ra cửa thời điểm, y phục của hắn liền bị Phương Vũ bắt được. Phương Vũ đang bắt ở người kia sau khi, dùng sức ném một cái đem ném vào trong tủ điểm gian trên đất, lực đạo lớn, để cho sàn nhà đều nứt ra không ít...

Thấy tình huống như thế, còn lại ba người ngay lập tức sẽ ném ra đồng bạn của mình, từ trong tủ điểm chạy ra ngoài, bọn họ lập tức hướng linh diệp thành chạy đi.

Nhưng là, cái trấn nhỏ này cách linh diệp thành hay vẫn là có khoảng cách nhất định, Phương Vũ cũng là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho mấy tên này...

"Đại ca, chúng ta tại sao phải chạy a! Cùng hắn liên quan a!" Trong ba người một người, vừa chạy đến vừa mở miệng hỏi.

"Ngu si, cái tên kia một chút liền có thể đem lão Tam biến thành như vậy, chúng ta đánh thắng được sao?" Đi tuốt ở đằng trước người trung niên trầm giọng vừa nói. Ngay tại hắn vừa mới nói xong câu đó thời điểm, hắn liền dừng lại cước bộ của mình.

"Đại ca, thế nào không..." Hắn người phía sau đang chuẩn bị hỏi thế nào không đi thời điểm, ngẩng đầu một cái, vừa vận nhìn thấy nhà mình lão Tam. Lão Tam bị treo ở trước mặt bọn họ một cái đại thụ tư chất bên trên, hơn nữa thất khiếu ra máu, diện mục dữ tợn, có thể tưởng tượng cho ra, hẳn chết đi lúc là thống khổ cực nào!

Ngay tại lão Tam thi thể xuất hiện không lâu, cả người trường bào màu trắng, phía trên thêu ngọn lửa màu đen người, xuất hiện ở lão Tam thi thể bên cạnh. Người này còn mang theo một cái vẻ quý dị trắng đen đồ án mặt nạ, trên mặt nạ phóng phát là một người mặt mày vui vẻ, nhưng nếu không nhìn cái đó cười, vừa tựa hồ cực kỳ thống khổ...

Người này dĩ nhiên chính là Phương Vũ, quần áo là hắn mấy ngày trước làm theo yêu cầu, một mực mặc lên người. Mà kia một cái mặt nạ, chính là hắn mới vừa từ trên đường mua mặt nạ.

"Các hạ, giờ phút này mang theo mặt nạ không phải uống công vô ích sao?" Mặc dù Phương Vũ dùng mặt nạ che ở dung mạo của mình, nhưng là từ y phục của hắn vẫn là có thể nhận ra được, hắn liền là trước kia trong tủ điểm, bóp vỡ ly rượu người.

"Ta hỏi, ngươi đáp!" Phương Vũ dùng Diễm Lực thay đổi thanh âm của mình, khiến cho trở nên hết sức trầm thấp, còn mang theo nhiều chút khàn khàn.

Trung niên nhân kia suy tư trong chốc lát, lại nhìn một chút tự lão tam nhà ta chết khôn khiếp, có chút sợ hãi gật gật đầu, chờ đợi Phương Vũ đặt câu hỏi.

"Tại sao nói Phương Vũ một nhà, chỉ còn một cái?" Phương Vũ cũng trực tiếp hỏi lên chính mình chuyện quan tâm nhất. Dù sao, theo đạo lý mà nói, coi như mình không có ở đây, trong nhà cũng phải có mẫu thân và đệ đệ a!

Người trung niên nhủ mảy, mở miệng nói: "Chuyện này rất nhiều người đều biết, tự Phương gia Phương Vũ sau khi chết, mẹ sâu sắc đã kích, bệnh lạ triền thân. Hơn nữa, ở nửa năm trước biến mất không thấy..."

"A!" Nghe được cái tin tức này Phương Vũ trong nháy mắt đỡ đầu sau khi, liền phát ra tiếng cuồng tiếng gầm gừ. Dưới mặt nạ cặp mắt đầy máu, lửa giận trong lồng ngực trong nháy mắt xông ra, ở Phương Vũ gầm thét thời điểm, ngọn lửa màu đen từ trong thân thể của hắn nổi lên, đem Phương Vũ hai tay của bao trùm. Không biết có phải hay không là cô ý, Phương Vũ trên quần áo kia đều hắc viêm địa phương, cũng thật bắt đầu cháy rừng rực...

Thấy tình huống như thế, người trung niên mấy cái cũng làm ra rồi chuẩn bị chiến đấu, bất quá, mấy người bọn hắn ngoại trừ người trung niên là Diễm sĩ ra, đều là nhiều chút thông thường Diễm giả. Duy nhất là Diễm sĩ người trung niên, cũng bất quá là một cái Phàm lửa người có mà thôi...

Phương Vũ từng bước từng bước đi về phía người trung niên, hắn mỗi đi một bước, trên đất sẽ lưu lại một cái dốt cháy dấu chân. Nếu như không phải đeo mặt nạ, người trung niên mấy cá biệt có thể thấy, giờ phút này Phương Vũ biểu tình, là biết bao dữ tợn!

"Giết!" Người trung niên quát to một tiếng, sau đó liền xông về Phương Vũ. Người trung niên khi nhìn đến Phương Vũ phát ra gầm thét thời điểm, hắn chính là biết, người này cùng Phương Vũ một nhà có không cần quan hệ, trừ phi có thể giải quyết hết người này, nếu không mình là không có cách nào còn sống rời khỏi nơi này!

"Ha ha ha..." Từng tiếng cười lạnh từ Phương Vũ dưới mặt nạ truyền ra, chính mình chịu khổ cũng thì thôi, bây giờ mẫu thân lại cũng không biết tung tích. Như thế đại thù, làm sao có thể không báo?

Trung niên nhân hai tay vốn là bị ngọn lửa bao quanh, ngay tại hắn nhích tới gần Phương Vũ thời điểm, cặp kia tay bao bọc Hỏa Diễm, lại đột nhiên biến mất không thấy. Mà lúc này đây, Phương Vũ chạy tới trung niên nhân trước mặt, quỳ gối kia mặt nạ, thành người trung niên cả đời này sau cùng cảnh sắc...

Phương Vũ cũng không có làm ra cái gì động tác khoa trương, hắn chỉ là vỗ một cái bả vai của người trung niên, sau đó để cho Âm Phệ Quỷ Diễm đem trung niên nhân này bao phủ lại rồi mà thôi.

Nhưng chính là như vậy hơi hơi động tác, bị dọa sợ đến khác hai người trực tiếp hai chân mềm nhũn, ngồi trên đất, ngay cả chạy trốn đều làm không được đến. Bọn họ không nghĩ tới, đã là Diễm sĩ lão đại, như vậy không chịu nổi một kích, cho dù là dựa vào một ít chất lượng kém được vật lên cấp Diễm sĩ.

"Người đáng chết!" Phương Vũ đem chính mình một cái tay, theo như ở trong đó một người trên đầu, Âm Phệ Quỷ Diễm trong khoảnh khắc liền bao phủ kia đầu của người ta, sau đó ở Phương Vũ dưới thao túng, một chút xíu thiêu đốt. Người kia không ngừng phát ra gào thét, nhưng là Phương Vũ lại hoàn toàn không nghe được...

Làm người này chết đi sau khi, Phương Vũ mới đi tới một người khác trước mặt, người này, lại nhưng đã bị dọa đến tè trong quần rồi!

"Người muốn chết như thế nào?" Phương Vũ đi tới cái này đại ướm cả quần gia hỏa trước mặt, phảng phất rất tùy ý nói đến.

Người kia thấy Phương Vũ đi tới trước mặt của mình, lập tức hướng lui về sau một chút, sau đó lập tức quỳ đến trên đất, điên cuồng dập đầu đến đầu. Một bên dập đầu, người này còn một bên kêu to: "Đại gia, ông nội, van cầu người tha cho tiểu một mạng người đi!" Trong đó còn mang theo chút nước mắt.

Phương Vũ lạnh rên một tiếng, sau đó một cước đá vào người này ngực, đưa hắn đá lộn mào trên đất. Sau đó dùng sức dậm ở chân trái của hắn trên đầu gối, thanh âm xương vỡ vụn, rõ ràng có thể nghe.

"A!" Ngoại trừ phát ra tiếng kêu thống khổ ra, người kia không có có bất kỳ biện pháp nào. Bằng hắn Diễm người thực lực, căn bản không khả năng phản kháng Phương Vũ, mà hắn vừa không có dũng khí tự sát...

"Trả lời vấn đề của ta!" Phương Vũ thời khắc này thanh âm không còn là vừa mới cái loại này thanh âm khàn khàn, mà là hắn vốn là thanh âm.

"Tiểu nhân, biết... Không khỏi nói, nói vô... Vô tận." Cảm giác thân thể truyền tới thống khổ, người này nói cũng trở nên đứt quãng, mà trong mắt của hắn, cũng đã bao nhiêu giọt nước.

"Người và Phương Hà là quan hệ như thế nào?"

"Tiểu nhân, chẳng qua chỉ là Tứ trưởng lão, một con chó, mà thôi..."

"Thì ra là như vậy..." Phảng phất ở nói chuyện với mình như thế, Phương Vũ giờ phút này căn bản cũng không có nhìn trên mặt đất kia nửa chết nửa sống gia hỏa. Ở một cái chớp mắt dừng lại sau, Phương Vũ cái chân còn lại trực tiếp đạp ở này người một bên khác trên đầu gối.

Cùng lúc đó, Phương Vũ dùng sức một quyền, đem trên mặt đất người kia tay trái cùi chỏ trực tiếp đánh vào rồi trong bùn đất.

"A!" Người kia kêu thảm thiết trong chốc lát, tựa đình chỉ rồi, không phải là bởi vì hắn không tái sợ hãi đau đớn, mà là bởi vì này vô cùng thống khổ, để cho hắn hôn mê bất tỉnh.

Nhưng là Phương Vũ có thể không sẽ đơn giản như vậy bỏ qua cho người này, hắn đem đầu óc của mình gần sát này đầu của người ta. Hướng về phía đã hôn mê người này nói: "Ta cho ngươi biết, cho dù là chó, ta cũng phải giết!"

Lời nói kết thúc trong nháy mắt, Phương Vũ tay trái dùng sức xé một cái, đem người này cánh tay phải kéo xuống. Đã bất tỉnh gia hỏa đang đau đớn bên trong tỉnh lại, sau đó một lần nữa đã hôn mê...

"Chết!" Phương Vũ một quyền lại một quyền đập đến thân thể của người kia, bộ mặt của hắn đã hoàn toàn vặn vẹo, máu tươi của hắn, đã rắc vào Phương Vũ trên người, trên mặt.

Trên đất người sớm liền đã chết, nhưng là Phương Vũ còn tiếp tục đập đến, cho đến chính mình mất đi khí lực, mới ngưng động tác, dựa vào ở một bên trên cây to, thiếp đi...

Ban đêm, Minh Nguyệt nhô lên cao. Thời khắc này Phương Vũ đã tỉnh lại từ trong mộng, hắn đứng trên tàng cây, nhìn linh diệp thành phương hướng, lấy xuống mặt nạ của mình, hai mắt của hắn giờ phút này có chút phiếm hồng. Phương Vũ nhìn linh diệp thành, cả giận nói: "Tứ trưởng lão, ngươi hại ta Phương Vũ, còn hại mẫu thân của ta không biết tung tích. Bên ta vũ tất lấy thập bội trả lại ngươi, đem cả nhà ngươi đuổi tận giết tuyệt, không chừa một mống! Gà chó không để lại!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 08: Trở lại linh diệp thành

"Tứ trưởng lão, không xong, không xong!" Kia một cái bị Phương Vũ thả đi người trung niên, điên cuồng chạy tới Phương gia trong trạch viện, Tứ trưởng lão sân trước, hướng bên trong lớn tiếng hô đến.

"Đến tốt cùng là chuyện gì?" Tứ trưởng lão vốn là ở nơi này trong sân cho hoa cỏ tưới nước, nghe có người lớn tiếng như vậy kêu lên, liền đi tới sân trước cửa.

Thấy Tứ trưởng lão sau khi, người kia ngay lập tức sẽ quỳ xuống, thân thể có chút run rẩy nói: "Đàm Kinh, đàm Kinh đám người bọn họ, toàn bộ chết! Chết ở linh diệp ngoài thành một cái trong rừng cây, chết khôn khiếp, vô cùng thâm..."

"Ồ?" Tứ trưởng lão nhíu lông mày, mang theo nhiều chút nghi ngờ nói, "Ở nơi này linh diệp thành khu vực, còn có người dám giết lão phu thủ hạ người sao? Mau tới cấp cho lão phu nói tường tận nói." Tứ trưởng lão ở trong sân một cái băng đá nơi ngồi xuống, chờ đợi người kia tự thuật chuyện đã xảy ra.

Người kia đem từ bên ngoài hỏi dò tới tin tức, toàn bộ đều nói cho rồi Tứ trưởng lão nghe. Tứ trưởng lão sau khi nghe xong, nhướng mày một cái, được sao không nói.

"Thân phận không biết, chỉ biết là mặc thù Hắc Hỏa đồ án quần áo trắng. Kỳ quái, lão phu lúc nào trên chọc qua nhân vật như vậy?" Qua một lúc lâu, Tứ trưởng lão mới mở miệng nói.

Đứng ở bốn trước mặt trưởng lão người một mực cúi đầu, rất sợ Tứ trưởng lão sẽ trách tội hắn. Đang suy tư một lúc sau, Tứ trưởng lão liền khoát tay một cái, tỏ ý người này đi xuống...

"Trưởng lão, chuyện này có gì không ổn sao?" Một người thư sinh bộ dáng người đi tới Tứ trưởng lão bên người, hướng Tứ trưởng lão hỏi. Nếu như giờ phút này Phương Vũ tại chỗ, hẳn nhất định có thể nhận ra, cái này thư sinh chính là ở một năm trước, ép mình nhảy xuống vách đá dư chỉ.

"Chính xác có chút không ổn." Tứ trưởng lão thở dài một cái, nói, "Chúng ta ở ngoài chỗ sáng nơi, người này ở trong tối. Như hắn cố ý cùng ta gây khó dễ, ngược lại có chút phiền toái!"

Dư chỉ mở ra trong tay mình quạt xếp, gạt đầu một cái nói: "Nếu là như vậy, ngược lại thật là có nhiều chút không ổn. Tứ trưởng lão có hay không nghĩ tới, gần đây đều đắc tội rồi người nào?"

Tứ trưởng lão cũng gạt đầu một cái, sau đó nhíu mày, vừa suy tính vừa lầm bầm "Màu trắng trên quần áo thù ngọn lửa màu đen, mang theo một cái mặt nạ kỳ quái, lão phu kết quả lúc nào trên chọc người như vậy? Nếu nói là gần đây... Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!"

"Làm sao không khả năng?" Dư chỉ thấy Tứ trưởng lão tựa hồ nghĩ tới điều gì, vì vậy mở miệng hỏi đến.

"Lão phu gần đây đắc tội, chính là phe kia vũ một nhà, ngươi nói một chút, như thế nào khả năng?" Tứ trưởng lão thế nào cũng không nghĩ tới, hắn này trong tâm không thể nào, chính là đáp án chính xác.

Một năm trước cái đó bị hắn thiết kế nhảy xuống vách đá phế vật Phương Vũ, lại sẽ lấy như vậy diện mạo một lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn...

Dư chỉ cũng cho là Tứ trưởng lão nói không sai, hắn cũng sẽ không tin tưởng, Phương Vũ nhảy xuống đoạn sinh Nhai sau khi, còn có thể sống trở lại.

Mà đang ở Tứ trưởng lão vì cái đó người giết người thân phận phiền não thời điểm, một cái mang theo nón lá và mặt nạ nam tử, đã đi vào này linh diệp thành...

Ở nơi này linh diệp trong thành, Phương Vũ không thể không mang theo nón lá và mặt nạ, bởi vì trong thành phố này mặt, có không ít người cũng nhận biết mình. Dù sao, ở một năm lúc trước, chính mình hay vẫn là Phương gia con em dòng chính, hơn nữa, thụ nhiều đến tộc trưởng chiếu cố.

"Tiểu thư, như người vậy tùy tiện đi ra đi lại, sẽ bị lão gia mắng!" Một đứa nha hoàn bộ dáng người, với ở cả người một bộ áo lục nữ tử sau lưng, một lần lại một lần nói.

Bất quá cô gái kia cũng không để ý tới nàng, hay vẫn là tự mình hướng đi về phía trước đến. Phương Vũ khi nhìn đến hai người này thời điểm, dừng lại cước bộ của mình, nhẹ giọng tự nói đến: "Thẩm nhi? Tiểu Như?"

Phương Vũ dĩ nhiên là nhận biết hai cô gái này, kia giọng nghi ngờ, chẳng qua là đang suy tư các nàng tại sao lại xuất hiện ở này một thành phố chính giữa.

Hai cô gái này chính là ba gia tộc lớn bên trong, đỗ trong nhà người. Kia tên nha hoàn gọi là Tiểu Như, là Đỗ gia tiểu thư, cũng chính là cái đó áo lục nữ tử, đỗ Thẩm nhi thiếp thân nha hoàn.

Phương Vũ nhìn đỗ Thẩm nhi mặt của, phát hiện thời khắc này nàng và lúc trước có bất đồng rất lớn. Ở lúc trước, đỗ Thẩm nhi trên mặt của thường thường treo nụ cười, mà bây giờ, nhưng là như thể lạnh giá, không có có bất kỳ biểu tình gì.

Nhắc tới, ở một năm lúc trước, Tứ trưởng lão lừa gạt mình đi ra thời điểm, chính là tự nói với mình, có thể đi trúc hoàng thành thăm một chút đỗ Thẩm nhi...

Làm đỗ Thẩm nhi từ Phương Vũ bên người lúc đi qua, Phương Vũ cũng bước ra bước chân. Thời khắc này Phương Vũ đã chết, ở trong mắt mọi người, chính là như vậy. Cho nên, hần giờ phút này, không nhận biết, cũng không phải nhận biết Đỗ gia tiểu thư.

"Thẩm nhi tỷ tỷ, đã lâu không gặp!" Đang chuẩn bị rời đi này một con đường Phương Vũ, lại bị này một giọng nói hấp dẫn, lại một lần nữa nghi chân. Lần này không ngừng là nghi chân, hần còn quay đầu lại.

Hần nhìn thấy, ở đỗ Thẩm nhi trước mặt của, kia một cái còn không thể nào cao lớn bé trai, vốn là tràn đầy ngây thơ cặp mắt, đã có biến hóa. Tựa hồ, có một chút cô đơn...

Vô luận hần như thế nào đi nữa thiên tài, hần cũng bất quá là một mười hai tuổi hài tử a!

Không sai, cái này bé trai chính là Phương Vũ em trai, Phương gia thiên tài, phương nhưng.

Phương nhưng, năm nay mười hai tuổi, chính là phương trong nhà nhân vật thiên tài. 11 tuổi lúc, phương nhưng cũng đã thức tỉnh Mệnh Viêm, trở thành một tên một Dương Diễm sĩ, hơn nữa hần thức tỉnh Mệnh Viêm, hay vẫn là hiếm thấy địa hỏa!

Giống như Phương gia gia tộc như vậy, cho dù là Tộc trưởng, cũng chỉ là nắm giữ Hạ phẩm địa hỏa cấp Mệnh Viêm khác mà thôi. Mà phương nhưng thật sự thức tỉnh, nhưng là Cực phẩm địa hỏa cấp Mệnh Viêm khác, bị cái này Thiên Hỏa cũng chỉ kém một chút...

"Tiểu Nhiên trưởng thành!" Đỗ Thẩm nhi sờ còn không thể nào cao phương nhưng đầu nói.

Phương Vũ không có cách nào nhìn tiếp nữa, hần vội bước rời đi chỗ này. Hần sợ hãi, hần sợ hãi chính mình nhìn tiếp nữa, sẽ không nhận được cùng Thẩm nhi còn có phương nhưng, nhận nhau!

Hần biết rõ mình bây giờ không thể cùng bọn họ nhận nhau, bởi vì còn có cừ hận!

Phương Vũ lúc rời cái điều đường phố sau khi, liền đi tới Phương gia sau núi. Từ nhỏ đã cuộc sống ở Phương gia Phương Vũ, muốn phải tránh những cái kia cảnh vệ, dĩ nhiên là dễ như trở bàn tay.

Phương Vũ đi tới nơi này Phương gia sau núi, là vì đến xem thử, cha của mình!

Phương Vũ trực tiếp liền đi tới cha mình trước mộ phần, đúng như dự đoán, ở phụ thân mộ phần cạnh, nhiều hai cái phần mộ, một cái phần mộ của mình. Còn có một cái là mẫu thân phần mộ!

Ở sau khi vào thành Phương Vũ thì có nghe qua, chuyện liên quan tới mẫu thân của mình. Nói là Phương gia ở trước đây không lâu, bởi vì quá thực không cách nào tìm tới Diệp Lâm, vì vậy liền tuyên bố Diệp Lâm tử vong, cũng vì nàng lập một tòa mộ chôn quần áo và di vật.

Phương Vũ không có nói gì nhiều lời nói, trực tiếp liền quỳ xuống, một ít giọt nước, xuyên thấu qua mặt nạ, tích rơi ở trên mặt đất. Phương Vũ đem nón lá đặt ở một bên, từ từ lấy xuống mặt nạ trên mặt.

"Mẹ, Vũ nhi bất hiếu, hại ngài a!" Phương Vũ giọng nói rất thấp, hơn nữa có chút khàn khàn. Một lần này khàn khàn tự nhiên không phải Diễm Lực tạo thành, mà là bởi vì Phương Vũ bị thương trong lòng cùng hối hận.

Hắn ở đoạn sinh đày vực đợi thời gian một năm, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, cái chết của mình, đều nghe theo thành kết cục như vậy!

"Bất quá Vũ nhi biết, ngài nhất định không có chết!" Phương Vũ một cái đứng dậy, giơ tay lên một chuông, liền đem mẫu thân Diệp Lâm mộ bia cho đánh thành hai nửa, bên trong quả nhiên chỉ có quần áo. Xác nhận mẫu thân mình không nữa bên trong sau khi, Phương Vũ lại nhìn về phía mình mộ bia, cười nhạt, đem cũng xếp thành hai nửa.

"Như thế giả mộ phần, hủy diệt cũng tốt!" Ngay tại Phương Vũ lúc nói lời này, bước chân sau lưng truyền đến âm thanh.

"Người là người nào?" Vừa lúc đó, đồ Thẩm nhi thanh âm xuất hiện sau lưng Phương Vũ. Ngay sau đó, còn có đệ đệ mình phương nhưng thanh âm: "Tại sao người sẽ ở người nhà ta trước mộ phần?"

Phương Vũ nghe được thanh âm của bọn họ, trên mặt bi thương thân sắc giảm ít một chút. Hắn đem mặt nạ lại đeo ở trên mặt mình, sau đó từ từ nhạt lên nón lá, đeo lên...

Phương Vũ sau khi đứng dậy, xoay người nhìn đồ Thẩm nhi cùng phương nhưng, không có mở miệng nói một câu...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 09: Cừ địch phương liễu

"Ha ha ha!" Ngay tại Phương Vũ cùng đồ Thẩm nhi bọn người yên lặng không nói thời điểm, tiếng cười quái dị đột nhiên truyền ra. Đang tiếng cười xuất hiện không lâu sau, một người thư sinh bộ dáng người liền xuất hiện ở trước mặt mọi người. Trường bào màu trắng, tay cầm quạt giấy, người này liền đem Phương Vũ đẩy xuống vách đá phương liễu!

"Người tới nơi này làm gì?" Đồ Thẩm nhi nhìn cái này trong lúc bất chợt xuất hiện gia hỏa, lạnh lùng nói đến.

Phương liễu hướng đồ Thẩm nhi khẽ khom người, sau đó mở miệng nói: "Đã lâu không gặp, Thẩm nhi. Thẩm nhi, người chính là như vậy mỹ lệ làm rung động lòng người, nhất định chính là bầu trời tiên tử a! Ha ha!"

"Hừ! Thẩm nhi cũng là người có thể gọi sao?" Đồ Thẩm nhi lạnh rên một tiếng, liền sẽ không tiếp tục cùng này nguy quân tử nói chuyện. Vốn là đồ Thẩm nhi liền thập phần chán ghét Phương gia Tứ trưởng lão nhất mạch người, huống chi, người này còn là mọi chuyện căn nguyên.

Nhìn đồ Thẩm nhi không để ý tới mình, phương liễu cũng sẽ không sẽ cùng nàng nói chuyện với nhau. Phương liễu xoay người, quan sát một chút Phương Vũ, âm thầm nói: "Các hạ cùng bên ta nhà kết quả có gì ân oán, chẳng những giết thủ hạ ta, còn tới phương này gia tổ mộ phần tới quấy rối, quấy rầy người chết an bình!"

Phương liễu quả nhiên không hổ là nguy quân tử, chân tiểu nhân, trong giọng nói giấu giếm sát cơ. Vốn là Phương Vũ chẳng qua là hướng Phương gia Tứ trưởng lão nhất mạch xuất thủ, cũng không nhằm vào Phương gia làm ra chuyện gì. Nhưng phương liễu một câu nói này, liền đem sự tình tăng lên một cái cấp bậc, đem Phương Vũ đặt ở toàn bộ Phương gia đối diện.

Mặc dù đồ Thẩm nhi cùng phương nhưng cũng không định gặp Tứ trưởng lão nhất mạch, nhưng lại quan tâm Phương gia sự tình. Giờ phút này, coi như không có hoàn toàn tin tưởng phương liễu, cũng đứng Phương Vũ nhiều một chút đề phòng. Huống chi, giờ phút này Phương Vũ đang đứng ở Phương gia mộ tổ tiên bên trong, ở bên cạnh của hắn, chính là phương nhưng cha mẹ huynh trưởng phần mộ!

"Ta cảnh cáo ngươi!" Đồ Thẩm nhi mặt đầy rùng mình, nhìn Phương Vũ, dùng cảnh cáo giọng mở miệng nói, "Nếu là dám quấy rối đến bên cạnh người người chết, chẳng những Phương gia cùng ngươi gây khó dễ, ta Đồ gia cũng không tha cho ngươi!"

Ồ đồ Thẩm nhi lúc nói xong lời này, phương đứng vậy gật đầu một cái, sau đó nắm chặt quả đấm của mình, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Phương Vũ nhìn một chút bên cạnh mình mộ bia, sau đó dùng thanh âm khàn khàn hướng về phía phương liễu nói: "Cứ nghe Phương gia Tứ trưởng lão Tôn nhi, phương liễu là một cái chân tiểu nhân, không biết người có thể biết hay không?" Phương Vũ tự nhiên nhận biết phương liễu, giờ phút này nói lời này, rõ ràng là cô ý.

"Hừ! Các hạ thật không nhận ra bản thiếu gia?" Phương liễu không có trực tiếp trả lời, hơn nữa biểu tình thập phần nghiêm túc. Chỉ bắt quá hắn kia hướng Phương Vũ khuôn mặt, lại hết sức âm trầm.

"Hắc hắc!" Phương Vũ cười âm hiểm hai tiếng, sau đó mở miệng nói, "Tại hạ còn thật không nhận ra tiểu nhân! Lần này tại hạ là đến tìm Phương gia Tứ

trường lão phiền toái, những chuyện khác, ta cũng không muốn can thiệp!"

Phương Vũ chỉ rõ chính mình tìm là Phương gia Tứ trường lão, mà không phải Phương gia, liền là hy vọng phương nhưng cùng đồ Thẩm nhi không nên tới quần chuyện này. Nói xong lời này sau khi, Phương Vũ liền lập tức trốn chạy chỗ này, dù sao có ở đây không trốn lời nói, có lẽ liền không trốn thoát.

Phương Vũ có thể không tin phương liễu là một người tới, nếu là ở không đi lời nói, Tứ trường lão chính là tay sai, còn có Phương gia hộ vệ sắp đến đi! Ở lúc rời đi, Phương Vũ còn lớn tiếng uống được: "Có gan ngươi liền theo kịp, xem ta không lấy mạng của ngươi!"

"Muốn chạy trốn? Bốn thiếu gia hôm nay liền lấy ngươi đầu người, trở về trình diện miễn phí cho gia gia!" Phương liễu khước miệng giường lên liền đuổi theo, hần ngược lại là muốn biết một chút về, cái này người mang ngọn lửa màu đen gia hỏa, có nhiều cân lượng.

Mà phương nhưng cùng đồ Thẩm nhi nhưng là lưu ngay tại chỗ, ở Phương Vũ cùng phương liễu sau khi rời khỏi, bọn họ liền đi tới Phương Vũ một nhà trước mộ phần. Bọn họ lần này tới trước mục đích, chính là tế bái "Phương Vũ" còn có cha mẹ của hắn.

Phương nhưng đi về phía trước mấy bước, đột nhiên thấy mẫu thân và huynh trưởng mộ bia biến thành hai nửa, cặp mắt dần dần biến hóa đến đỏ bừng, lớn tiếng cả giận nói: "Đáng chết tiểu tặc, hử mẹ ta cùng huynh trưởng Mộ, ta muốn đưa ngươi chém thành muôn mảnh!" Gầm lên một tiếng sau khi, phương nhưng lập tức hướng Phương Vũ cùng dư chỉ phương hướng ly khai vọt tới...

"Hóa Diễm bàn tay!" Ở chạy ra Phương gia phạm vi sau khi, Phương Vũ đột nhiên quay đầu, hướng phương liễu vồ ra một cái ngọn lửa màu đen tạo thành bàn tay. Chiều này hóa Diễm bàn tay, vẫn là lấy phía trước vũ ở Phương gia trong Tàng Thư các thấy chiêu thức.

Phương liễu thấy mặt nạ này nam tử rút cuộc không tính chạy, nụ cười trên mặt liền lại nồng nặc một chút. Hắn dùng tay đem quạt giấy hợp lại, sau đó liền điểm vào hóa Diễm chương trung gian chệch lên một chút bên trên, làm quạt giấy có một chút thời điểm, hóa Diễm bàn tay trong nháy mắt liền tiêu tan không thấy.

"Hóa Diễm bàn tay loại này rách nát Diễm kỹ năng, đầy đường. Chỉ cần điểm trúng trên bàn tay bảy đại chết điểm trong đó một chút, là được để cho tiêu tan, không nghĩ tới các hạ còn có loại này sở thích?" Phương liễu chỉ tan hóa Diễm bàn tay sau khi, liền đứng ở trên một nhánh cây, rung trong tay vung vẩy quạt giấy.

"Ha ha! Không biết một hồi, Phương thiếu gia còn có được hay không như vậy nhàn nhã?" Phương Vũ thanh âm khàn khàn kia nói từ dưới mặt nạ truyền ra, giờ phút này Phương Vũ cũng đứng ở trên một nhánh cây, không có tiếp tục chạy trốn.

Phương liễu đem quạt giấy mở ra, chậm rãi nói: "Bốn thiếu gia có một cái vấn đề muốn hỏi các hạ, từ các hạ giọng nghe tới, các hạ tựa hồ nhận biết Phương mộ. Phương mộ không thì ra nhận thức nổi tiếng bên ngoài, cho nên muốn biết, bốn thiếu gia khi nào cùng các hạ đã từng quen biết?"

Làm phương liễu lời nói nói xong trong nháy mắt, Phương Vũ đột nhiên xông về phương liễu, hai tay thành quyền, đồng thời đánh ra. Ở đánh ra thời điểm, còn lớn hơn uống được: "Dưới đất!"

Phương liễu không phải thứ nhất ngày đi ra giết, từ Phương Vũ dừng lại thời điểm chạy trốn lên, hắn liền đem lòng cảnh giác nhắc tới lớn nhất, đương nhiên sẽ không không phát hiện được Phương Vũ công kích. Phương liễu đem quạt giấy hoàn toàn mở ra, chặn lại Phương Vũ chỉ một quả đấm.

Mà hắn một cái tay khác, bỏ xung rồi ngọn lửa màu xanh sẫm, bắt được Phương Vũ khác chỉ một quả đấm. Hai người cứ như vậy giằng co, ở giằng co thời điểm, phương liễu còn không quên được mở miệng: "Các hạ hơi bị quá mức nóng lòng!"

Phương liễu Hóa Diễm là đông đảo Linh Hòa một trong, tên là mặc thảo độc Diễm. Mặc thảo vốn là một loại độc thảo, sung mặc thảo chi độc người, sẽ tinh thần hoảng hốt, tay chân vô lực. Mặc thảo độc Diễm cũng có hiệu quả giống vậy, bị kỳ cháy người, sẽ ở bên trong thân thể mặc thảo chi độc...

Giờ phút này, đang chuẩn bị tiếp tục mở miệng nói chuyện phương liễu, rút cuộc phát giác chỗ không đúng. Tay trái mình lên mặc thảo độc Diễm, một chút xú ở biến mất, nếu là ở không buông tay, chỉ sợ cũng sẽ bị Phương Vũ ngọn lửa màu đen kia cháy bàn tay rồi!

Nhận ra được điểm này phương liễu lập tức buông ra tay phải, hơn nữa thu hồi quạt giấy, nhảy tới ngoài ra một gốc cây trên nhánh cây. Nhìn cách đó không xa hai tay thiêu đốt ngọn lửa màu đen Phương Vũ, nhú mày...

"Hôm nay không tính toán với ngươi, ngày sau tại hạ tất lấy mạng của ngươi!" Phương Vũ đột nhiên cảm giác có không ít người đến gần chỗ này, lưu lại những lời này sau khi, liền lập tức hướng về phương xa chạy trốn.

"Sóng lớn ầm!" Ngay tại phương liễu chuẩn bị truy đuổi thời điểm, Phương Vũ đột nhiên đánh ra ba đạo chương ầm. Giống như biển khơi sóng lớn như thế, cái này tiếp theo cái kia đánh về phía phương liễu.

Làm phương liễu vận khí mặc thảo độc Diễm, ngăn trở này sóng lớn ầm sau khi, Phương Vũ đã trốn chạy tầm mắt của hắn rồi...

Ngay tại Phương Vũ rời đi không lâu sau, phương nhưng cùng sau lưng hơn mười người liền đến nơi này. Phương nhưng nhìn chung quanh dấu vết đánh nhau, cặp mắt đỏ bừng nhìn chằm chằm phương liễu nói: "Phương liễu, cái đó mao tặc ở địa phương nào?"

"Không chỉ phương nhưng tiểu huynh đệ vì hà tức giận như vậy? Về phần người kia, đã rời đi!" Phương liễu có lấy ra hắn một bộ kia ngụy quân từ tác phong, thập phần lễ phép nói.

"Tiểu tặc, bên ta nhưng muốn mạng của ngươi!" Phương nhưng nhìn chằm chằm phương liễu chỉ ra Phương Vũ phương hướng ly khai, hung hãn kêu kêu

lên...

Chương 10: Tam Nguyệt Ngục

"Cát!" Phương Vũ thật vất vả rồi đi Phương gia, sau khi rời đi hắn mới chậm rãi bình tĩnh lại. Mặc dù có chút hối hận mới vừa rồi vỗ gãy mình và mộ của mẫu thân bia, đưa tới đệ đệ phương nhưng sự phẫn nộ. Nhưng suy nghĩ một chút, này chưa chắc cũng không là một chuyện tốt.

Cho dù ở một năm trước, chính mình hay vẫn là một cái phế vật, Tứ trưởng lão đám người khả năng không nhiều đem chính mình cùng hiện tại người mang mặt nạ này, liên hệ với nhau. Nhưng khó tránh sẽ có ngoại ý muốn, bất quá bây giờ, loại này phát sinh ngoài ý muốn tỷ lệ liền vì hồ kỳ vi.

Dù sao mình vỗ gãy mộ bia cử động này, ở kỳ trong mắt người của hắn, hoàn toàn chính là cùng Phương Vũ một nhà từng có biểu hiện.

Quo quơ đầu, Phương Vũ tạm thời cũng sẽ không đi suy nghĩ chuyện này tình rồi. Hắn giờ phút này có chuyện trọng yếu hơn muốn đi làm, hắn cần người giúp đỡ, một cái chính mình tin được, đồng thời cũng lẫn nhau tin cậy thủ của chính mình.

Ngay tại Phương Vũ chuẩn bị đi tìm kia một người trợ giúp thời điểm, hắn đột nhiên đem hai tay của mình đặt ở trước mắt, ánh mắt lộ ra đi một tí luyến tiếc thần sắc. Cứ như vậy kéo dài thật lâu, Phương Vũ mới lẩm bầm lâu bầu nói: "Người phải nhớ kỹ, Phương Vũ bây giờ đã chết!"

Không sai, Phương Vũ đã chết, ít nhất bây giờ, ở những người khác trong mắt, Phương Vũ đã là. Đứng ở chỗ này không phải cái đó Phương gia phế vật Phương Vũ, mà là trở lại đòi nợ —— Từ Thần!

Mà giờ khắc này, ở Phương gia đại trạch bên trong, Phương gia tộc dài còn có bảy cái trưởng lão đều ngồi ở trong hành lang, mỗi một người cũng thật sâu cau mày.

"Phương liễu, người mới vừa nói nhưng là sự thật?" Phương gia tộc dài đích ngón tay không ngừng ở trên bàn gỗ, này là thói quen của hắn, tại hắn tức giận thời điểm, hắn liền sẽ không ngừng địa dùng ngón tay gõ đồ vật.

"Tộc trưởng, phương liễu nói, câu câu là thật. Như là tộc trưởng không tin, có thể hỏi phương nhưng tiểu huynh đệ." Phương liễu hướng bên cạnh lui một bước, để cho phương nhưng ở vào bảy vị ánh mắt của trưởng lão trung tâm.

Phương nhưng thời khắc này mang trên mặt tức giận màu sắc, phát hiện thất vị trưởng lão cùng Tộc trưởng cũng đưa mắt nhìn trên người của mình, hắn mới đè nén trong lòng mình lửa giận, mở miệng trả lời: "Không sai, phương liễu nói đúng là là thật. Cái đó tiểu tặc đáng chết!" Nghĩ đến tự huynh trưởng mình cùng mẫu thân sau khi chết cũng không được an bình, phương nhưng lửa giận trong lòng là càng ngày càng lớn...

"Dám ở linh diệp trong thành đối với Phương gia ta xuất thủ, tiểu tặc này đúng là đáng chết!" Phương Tộc trưởng vỗ bàn một cái, ngay sau đó đứng lên, lớn tiếng quát, "Truyền mệnh lệnh của ta, về ra này kẻ gian, lật lần linh diệp thành, cũng phải tìm ra hắn cho ta!"

"Tuân Tộc trưởng lệnh!" Thất vị trưởng lão đồng thời đứng dậy, đáp ứng mệnh lệnh của tộc trưởng, liền xoay người rời đi. Tứ trưởng lão cùng phương liễu giờ phút này đi ở cuối cùng thả, đang lúc bọn hắn muốn bước ra cái này đại đường thời điểm, phương Tộc trưởng vỗ một cái Tứ trưởng lão bả vai.

"Nếu để cho ta biết, vậy là cái gì tiểu nhân ở hại huynh đệ của ta người nhà, như vậy cho dù phải bị phản bội tộc tội, ta cũng muốn giết hắn!" Phương Tộc trưởng nhìn chằm chằm Tứ trưởng lão kia nhỏ đến mức mà không nhìn thấy ánh mắt, dị thường nghiêm túc nói.

"Lão phu cũng có ý đó..." Tứ trưởng lão lãnh đạm cười nói. Lúc nói chuyện, Tứ trưởng lão còn vỗ một cái chính mình đem trên bàn tộc trưởng tay, tỏ ý hắn buông xuống đi.

Nhìn Tứ trưởng lão rời đi bóng người, phương tộc trưởng tay càng nắm càng chặt...

Linh diệp bên ngoài thành, một mảnh ruộng đất cạnh, có một cái cực kỳ rách nát nhà lá. Thảo trong phòng, đang ngồi nhưng là một người mặc hoa lệ thiếu niên Lang, hắn nắm một bình thượng đẳng rượu ngon, một cái tiếp tục một cái uống.

"Có bằng hữu đến, hà không ra khỏi cửa chào đón?" Phương Vũ giờ phút này liền đứng ở nơi này nhà lá bên ngoài, xuyên thấu qua trên cửa kia phá động, hắn thấy bên trong thiếu niên. Khi nhìn đến thiếu niên kia trong nháy mắt, Phương Vũ kia dưới mặt nạ gương mặt của bên trên, treo lên chút ít nụ cười.

Nào biết, thảo trong nhà thiếu niên phảng phất không có nghe được Phương Vũ như thế, như cũ tự nhiên uống rượu, không có một chút kỳ phản ứng của hắn.

Phương Vũ lắc đầu lắc đầu, cũng sẽ không ở gian nhà tranh này ngoại trạm đến chờ, trực tiếp đẩy ra cửa phòng, đi vào thảo trong phòng.

Ngay tại Phương Vũ đi vào nhà lá thời điểm, một cái mang theo không ít men say thanh âm, mới rót cực vang lên: "Tiểu gia ta ở chỗ này không có bằng hữu, mời rời đi đi!" Liền là ở lúc nói chuyện, người này cũng thỉnh thoảng giơ lên trong tay bầu rượu, hướng trong miệng của mình té.

Phương Vũ rất tùy ý địa đi tới thiếu niên bên người, ngồi xuống, sau đó phảng phất kể chuyện xưa như thế nói: "Diệp Thiên Phụng, năm nay mười sáu tuổi, tính tình cổ quái còn nghiện rượu như mạng. Vào lúc bảy tuổi, phế một cái dụng ngã lăn chính mình bầu rượu đại hán. Tám tuổi thời điểm, đem một cái hướng chính mình nhổ nước miếng người đánh gần chết. Chín tuổi..."

"Dừng một chút dừng lại!" Nghe được Phương Vũ liệt kê đi ra ngoài những chuyện này, thiếu niên Lang thật sự là không nhịn được kêu ngừng. Bởi vì

Phuong Vũ nói, chính là chuyện của hần tình, tên của hần tự kêu là Diệp Thiên Phụng, hơn nữa Phuong Vũ nói hết thảy, tất cả đều là sự thật...

Diệp Thiên Phụng lao đảo địa đứng lên, vây quanh Phuong Vũ vòng chùng mấy quyền, mới cau mày mở miệng hỏi: "Ta nói, ngươi rốt cuộc là ai vậy?"

Đang ở Phuong Vũ chuẩn bị mở miệng lúc nói chuyện, Diệp Thiên Phụng đột nhiên động thủ.

Chỉ thấy Diệp Thiên Phụng tay thật nhanh hướng Phuong Vũ nắm lấy cổ tay, Phuong Vũ nhất thời không có phản ứng kịp, để cho Diệp Thiên Phụng thành công đưa hần mang theo nón lá cấp hiên phi rồi.

Hất bay nón lá sau khi, Diệp Thiên Phụng đang định xem thật kỹ một chút người trước mắt này là ai, có thể là xuất hiện ở trong mắt của hần cũng không phải là một người thật, mà là một tâm quỷ dị mặt nạ...

Có chút cảm giác Diệp Thiên Phụng, không khách khí chút nào xuất thủ lần nữa, muốn đem Phuong Vũ mang trên mặt cụ cho lấy xuống.

Chỉ tiếc, chuyện giống vậy là không có khả năng phát sinh lần thứ hai, Phuong Vũ sớm đoán được Diệp Thiên Phụng sẽ còn xuất thủ lần nữa. Ngay tại Diệp Thiên Phụng lần này động thủ thời điểm, Phuong Vũ nhanh chóng sau khi đứng dậy lui, sau đó dùng tay trái ấn ở mặt nạ của mình, phòng ngừa Diệp Thiên Phụng được như ý.

"Không nhìn sẽ không nhìn mà, kích động như vậy làm gì?" Diệp Thiên Phụng nhún vai một cái, cười nói. Cảm thấy không có cơ hội đi tới Phuong Vũ mặt nạ Diệp Thiên Phụng, trực tiếp ngồi xuống, tiếp theo sau đó uống trong tay mình rượu ngon.

"Ta tới tìm ngươi, là có chuyện muốn ngươi hỗ trợ." Phuong Vũ đứng tại chỗ, trực tiếp mở miệng nói. Ở lúc nói lời này, Phuong Vũ tay trái vẫn còn theo như ở trên mặt nạ của chính mình, rất sợ Diệp Thiên Phụng xuất thủ lần nữa, đem mặt nạ của hần đem xuống.

Diệp Thiên Phụng như cũ uống rượu, nhìn dáng vẻ của hần, tựa hồ là không thấy được Phuong Vũ mặt mũi thực, liền không tính mở miệng nói chuyện như thế.

Phuong Vũ thờ dài, từ Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra một vật, cầm trong tay, hướng Diệp Thiên Phụng quơ quơ.

Ở Phuong Vũ trong tay là một tấm Xích tấm thẻ màu đỏ, trên thẻ lóe lên ba đạo ánh sáng nhạt, phẳng phất là ba cái mặt trắng. Ở thẻ trung tâm, còn có một cái hình vẽ, cái hình vẽ này là một tên hề, cùng thông thường người hề bất đồng chính là, trên mặt của hần, dính đầy máu tươi...

Tam Nguyệt Ngục bài, vật này giá trị liên thành, có lúc cho dù tay ngươi bưng vạn kim, cũng không có cách nào lấy được chương một thẻ như vậy. Mà Phuong Vũ trong tay tờ này, là Diệp Thiên Phụng lúc mười hai tuổi đưa cho mình.

Vật này chỉ có một chỗ dùng, đó chính là giết người!

Tam Nguyệt Ngục là một lần cùng nhiều quốc gia bằng đại tổ chức sát thủ, nghe nói Tam Nguyệt Ngục bên trong có ba cái cửu dương Diễm tướng, vì vậy được đặt tên, Tam Nguyệt Ngục...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tam Nguyệt Ngục

"Cát!" Phuong Vũ thật vất vả rồi đi Phuong gia, sau khi rồi đi hần mới chậm rãi bình tĩnh lại. Mặc dù có chút hối hận mới vừa rồi vô ý gây mình và mẹ của mẫu thân bia, đưa tới đệ đệ phượng nhưng sự phản nộ. Nhưng suy nghĩ một chút, này chưa chắc cũng không là một chuyện tốt.

Cho dù ở một năm trước, chính mình hay vẫn là một cái phế vật, Tứ trưởng lão đám người khả năng không nhiều đem chính mình cùng hiện tại người mang mặt nạ này, liên hệ với nhau. Nhưng khó tránh sẽ có ngoại ý muốn, bất quá bây giờ, loại này phát sinh ngoài ý muốn tỷ lệ liên vi hồ kỳ vi.

Dù sao mình vô ý gây mẹ cử động này, ở kỳ trong mắt người của hần, hoàn toàn chính là cùng Phuong Vũ một nhà từng có biểu hiện.

Quơ quơ đầu, Phuong Vũ tạm thời cũng sẽ không đi suy nghĩ chuyện này tình rồi. Hần giờ phút này có chuyện trọng yếu hơn muốn đi làm, hần cần người giúp đỡ, một cái chính mình tin được, đồng thời cũng lẫn nhau tin trợ thủ của chính mình.

Ngay tại Phuong Vũ chuẩn bị đi tìm kia một người trợ giúp thời điểm, hần đột nhiên đem hai tay của mình đặt ở trước mắt, ánh mắt lộ ra đi một tí luyến tiếc thần sắc. Cứ như vậy kéo dài thật lâu, Phuong Vũ mới lẩm bầm lâu lâu nói: "Ngươi phải nhớ kỹ, Phuong Vũ bây giờ đã chết!"

Không sai, Phurong Vũ đã chết, ít nhất bây giờ, ở những người khác trong mắt, Phurong Vũ đã là. Đứng ở chỗ này không phải cái đó Phurong gia phế vật Phurong Vũ, mà là trở lại đòi nợ —— Từ Thần!

Mà giờ khắc này, ở Phurong gia đại trạch bên trong, Phurong gia tộc dài còn có bảy cái trưởng lão đều ngồi ở trong hành lang, mỗi một người cũng thật sâu cau mày.

"Phurong liễu, ngươi mới vừa nói nhưng là sự thật?" Phurong gia tộc dài đích ngón tay không ngừng ở trên bàn gỗ, này là thói quen của hắn, tại hắn tức giận thời điểm, hắn liền sẽ không ngừng địa dùng ngón tay gõ đồ vật.

"Tộc trưởng, phurong liễu nói, câu câu là thật. Như là tộc trưởng không tin, có thể hỏi phurong nhưng tiểu huynh đệ." Phurong liễu hướng bên cạnh lui một bước, để cho phurong nhưng ở vào bảy vị ánh mắt của trưởng lão trung tâm.

Phurong nhưng thời khắc này mang trên mặt tức giận màu sắc, phát hiện thất vị trưởng lão cùng Tộc trưởng cũng đưa mắt nhìn trên người của mình, hắn mới đề nén trong lòng mình lửa giận, mở miệng trả lời: "Không sai, phurong liễu nói đúng là là thật. Cái đó tiểu tặc đáng chết!" Nghĩ đến tự huynh trưởng mình cùng mẫu thân sau khi chết cũng không được an bình, phurong nhưng lửa giận trong lòng là càng ngày càng lớn...

"Dám ở linh diệp trong thành đối với Phurong gia ta xuất thủ, tiểu tặc này đúng là đáng chết!" Phurong Tộc trưởng vỗ bàn một cái, ngay sau đó đứng lên, lớn tiếng quát, "Truyền mệnh lệnh của ta, vẽ ra này kẻ gian, lật lắn linh diệp thành, cũng phải tìm ra hắn cho ta!"

"Tuân Tộc trưởng lệnh!" Thất vị trưởng lão đồng thời đứng dậy, đáp ứng mệnh lệnh của tộc trưởng, liền xoay người rời đi. Từ trưởng lão cùng phurong liễu giờ phút này đi ở cuối cùng thả, đang lúc bọn hắn muốn bước ra cái này đại đường thời điểm, phurong Tộc trưởng vỗ một cái Từ trưởng lão bả vai.

"Nếu để cho ta biết, vậy là cái gì tiểu nhân ở hại huynh đệ của ta người nhà, như vậy cho dù phải bị phản bội tộc tội, ta cũng muốn giết hắn!" Phurong Tộc trưởng nhìn chằm chằm Từ trưởng lão kia nhỏ đến mức mà không nhìn thấy ánh mắt, dị thường nghiêm túc nói.

"Lão phu cũng có ý đó..." Từ trưởng lão lãnh đạm cười nói. Lúc nói chuyện, Từ trưởng lão còn vỗ một cái chính mình đem trên băng tộc trưởng tay, tỏ ý hắn buông xuống đi.

Nhìn Từ trưởng lão rời đi bóng người, phurong tộc trưởng tay càng nắm càng chặt...

Linh diệp bên ngoài thành, một mảnh ruộng đất cạnh, có một cái cực kỳ rách nát nhà lá. Thảo trong phòng, đang ngồi nhưng là một người mặc hoa lệ thiếu niên Lang, hắn nắm một bình thượng đẳng rượu ngon, một cái tiếp tục một cái uống.

"Có bằng hữu đến, hà không ra khỏi cửa chào đón?" Phurong Vũ giờ phút này liền đứng ở nơi này nhà lá bên ngoài, xuyên thấu qua trên cửa kia phá động, hắn thấy bên trong thiếu niên. Khi nhìn đến thiếu niên kia trong nháy mắt, Phurong Vũ kia dưới mặt nạ gương mặt của bên trên, treo lên chút ít nụ cười.

Nào biết, thảo trong nhà thiếu niên phảng phất không có nghe được Phurong Vũ như thế, như cũ tự nhiên uống rượu, không có một chút kỳ phản ứng của hắn.

Phurong Vũ lắc đầu lắc đầu, cũng sẽ không ở gian nhà tranh này ngoại trạm đến chờ, trực tiếp đẩy ra cửa phòng, đi vào thảo trong phòng.

Ngay tại Phurong Vũ đi vào nhà lá thời điểm, một cái mang theo không ít men say thanh âm, mới rốt cực vang lên: "Tiểu gia ở chỗ này không có bằng hữu, mời rời đi đi!" Liền là ở lúc nói chuyện, người này cũng thỉnh thoảng giơ lên trong tay bầu rượu, hướng trong miệng của mình té.

Phurong Vũ rất tùy ý địa đi tới thiếu niên bên người, ngồi xuống, sau đó phảng phất kể chuyện xưa như thế nói: "Diệp Thiên Phụng, năm nay mười sáu tuổi, tính tình cô quái còn nghiện rượu như mạng. Vào lúc bảy tuổi, phé một cái đụng ngã lẫn chính mình bầu rượu đại hắn. Tám tuổi thời điểm, đem một cái hương chính mình nhỏ nước miếng người đánh gần chết. Chín tuổi..."

"Dừng một chút dừng lại!" Nghe được Phurong Vũ liệt kê đi ra ngoài những chuyện này, thiếu niên Lang thật sự là không nhịn được kêu ngừng. Bởi vì Phurong Vũ nói, chính là chuyện của hắn tình, tên của hắn tự kêu là Diệp Thiên Phụng, hơn nữa Phurong Vũ nói hết thảy, tất cả đều là sự thật...

Diệp Thiên Phụng lão đảo địa đứng lên, vây quanh Phurong Vũ vòng chừng mấy quyền, mới cau mày mở miệng hỏi: "Ta nói, ngươi rốt cuộc là ai vậy?"

Đang ở Phurong Vũ chuẩn bị mở miệng lúc nói chuyện, Diệp Thiên Phụng đột nhiên động thủ.

Chỉ thấy Diệp Thiên Phụng tay thật nhanh hướng Phurong Vũ nón lá bắt đi, Phurong Vũ nhất thời không có phản ứng kịp, để cho Diệp Thiên Phụng thành công đưa hắn mang theo nón lá cấp hiện phi rồi.

Hất bay nón lá sau khi, Diệp Thiên Phụng đang định xem thật kỹ một chút người trước mắt này là ai, có thể là xuất hiện ở trong mắt của hắn cũng không phải là một người mặt, mà là một tấm quỹ dị mặt nạ...

Có chút cảm tức Diệp Thiên Phụng, không khách khí chút nào xuất thủ lần nữa, muốn đem Phurong Vũ mang trên mặt cụ cho lấy xuống.

Chỉ tiếc, chuyện giống vậy là không có khả năng phát sinh lần thứ hai, Phurong Vũ sớm đoán được Diệp Thiên Phụng sẽ còn xuất thủ lần nữa. Ngay tại Diệp Thiên Phụng lần này động thủ thời điểm, Phurong Vũ nhanh chóng sau khi đứng dậy lui, sau đó dùng tay trái ấn ở mặt nạ của mình, phòng ngừa Diệp Thiên Phụng được như ý.

"Không nhìn sẽ không nhìn mà, kích động như vậy làm gì?" Diệp Thiên Phụng nhún vai một cái, cười nói. Cảm thấy không có cơ hội đi tới Phương Vũ mặt nạ Diệp Thiên Phụng, trực tiếp ngồi xuống, tiếp theo sau đó uống trong tay mình rượu ngon.

"Ta tới tìm ngươi, là có chuyện muốn ngươi hỗ trợ." Phương Vũ đứng tại chỗ, trực tiếp mở miệng nói. Ở lúc nói lời này, Phương Vũ tay trái vẫn còn theo như ở trên mặt nạ của chính mình, rất sợ Diệp Thiên Phụng xuất thủ lần nữa, đem mặt nạ của hắn đem xuống.

Diệp Thiên Phụng như cũ uống rượu, nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ là không thấy được Phương Vũ mặt mũi thực, liền không tính mở miệng nói chuyện như thế.

Phương Vũ thở dài, từ Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra một vật, cầm trong tay, hướng Diệp Thiên Phụng quơ quơ.

Ở Phương Vũ trong tay là một tấm Xích tấm thẻ màu đỏ, trên thẻ lóe lên ba đạo ánh sáng nhạt, phảng phất là ba cái mặt trăng. Ở thẻ trung tâm, còn có một cái hình vẽ, cái hình vẽ này là một tên hề, cùng thông thường người hề bất đồng chính là, trên mặt của hắn, dính đầy máu tươi...

Tam Nguyệt Ngục bài, vật này giá trị liên thành, có lúc cho dù tay ngươi bùng vạn kim, cũng không có cách nào lấy được chương một thẻ như vậy. Mà Phương Vũ trong tay tờ này, là Diệp Thiên Phụng lúc mười hai tuổi đưa cho mình.

Vật này chỉ có một chỗ dùng, đó chính là giết người!

Tam Nguyệt Ngục là một lần cùng nhiều quốc gia bàng đại tổ chức sát thủ, nghe nói Tam Nguyệt Ngục bên trong có ba cái cửu dương Diễm tướng, vì vậy được đặt tên, Tam Nguyệt Ngục...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 11: Liên thủ giết người

Tam Nguyệt Ngục bài trung gian hình vẽ, đại biểu Tam Nguyệt Ngục trong một sát thủ, hình vẽ gì, liền có thể mệnh lệnh cái gì sát thủ!

Ở Phương Vũ xuất ra Tam Nguyệt Ngục bài thời điểm, Diệp Thiên Phụng kia mặt đầy tùy ý biểu tình, trong nháy mắt biến mất không thấy. Nghiến rượu như mạng hắn, vào lúc này, để trong tay xuống rượu ngon, toàn bộ ánh mắt tập trung vào Phương Vũ trên người.

"Nếu như ngươi không nói ra vật này là gì địa phương tới, hôm nay cũng đừng nghĩ còn sống đi ra ngoài!" Diệp Thiên Phụng giọng của mặc dù rất bình thản, nhưng là Phương Vũ có thể cảm giác được, Diệp Thiên Phụng cặp mắt kia bên trong ẩn chứa sát ý. Mặc dù không rõ ràng Diệp Thiên Phụng bây giờ mạnh bao nhiêu, nhưng là Phương Vũ rất rõ, hắn có này giết chết thực lực của mình!

"Từ Phương Vũ nơi đó có được." Mặc dù Diệp Thiên Phụng rất đáng giá tin nhiệm, nhưng có thể không bại lộ bên cạnh mình, sẽ không bại lộ. Phương Vũ giờ phút này, thì có ý nghĩ như vậy.

Nào biết, Diệp Thiên Phụng nghe được Phương Vũ hai chữ thời điểm, sát khí trên người đột nhiên lan ra, trong ánh mắt cũng ẩn chứa sát cơ: "Làm sao có được?"

Nghe Diệp Thiên Phụng giọng, căn bản không giống như là đang hỏi Phương Vũ, làm thế nào chiếm được này Tam Nguyệt Ngục bài. Ngược lại là giống như đang hỏi, ngươi đem bằng hữu của ta thế nào?

Nếu như Phương Vũ trả lời có một chút bất trắc, Diệp Thiên Phụng liền sẽ lập tức xuất thủ, gở xuống Phương Vũ đầu.

"Hắn cho ta."

"Tại sao cho ngươi!"

"Để cho ngươi giết người!"

"Ai!" Song phương giọng càng ngày càng kích động, âm lượng cũng càng ngày càng lớn.

"Phương Hà!"

Nghe được cái tên này sau khi, Diệp Thiên Phụng mới chậm rãi yên tĩnh lại. Phương Hà, chính là Phương gia Tứ trưởng lão tên. Nói cách khác, ở một số người trong mắt, đây chính là hại chết Phương Vũ chỉ tên của người...

Bạn của Phương Vũ rất ít, Diệp Thiên Phụng là một người trong đó. Mà bạn của Diệp Thiên Phụng so với Phương Vũ càng ít hơn, cơ hồ có thể nói là, chỉ có Phương Vũ một cái!

"Ta hiểu được..." Diệp Thiên Phụng giờ phút này đã bình tĩnh lại, hẳn cũng không có tái đi hỏi người trước mặt thân phận, bởi vì Phương Hà hai chữ, đã có thể nói rõ rất nhiều.

Ở Diệp Thiên Phụng trong lòng, đối phương là ai không trọng yếu, chỉ cần là giúp Phương Vũ báo thù người, hết thấy liền không có vấn đề gì rồi!

"Giết thế nào?" Diệp Thiên cùng từ rách nát giường gỗ phía dưới, lấy ra một cái cốc không ít bụi bặm cái rượu, một bên cho cái rượu lau qua màu xám, một bên hỏi phía sau mình Phương Vũ.

Phương Vũ nhặt lên bị ném xuống đất nón lá, đeo lên trên đầu của mình, sau đó cặp mắt đột nhiên thoáng qua một đạo hung quang, nghiêm giọng nói: "Thấy ai, liền giết ai!"

"Ha ha ha ha! Được, gặp kẻ nào giết kẻ đó!" Diệp Thiên Phụng đem trước mặt mình cái rượu một quyền đánh cái nát bấy, khi hắn lúc đứng lên, mặt của hắn cùng trước hoàn toàn bất đồng.

Trước Diệp Thiên Phụng, hoàn toàn chính là một cái mỹ nam tử. Mà giờ khắc này, hắn chính là một cái người hề, trên mặt dùng giống như máu tươi giống vậy thuốc màu, vẽ lên rồi văn lộ kỳ quái. Nghĩ đến, đây chính là hắn ở Tam Nguyệt Ngục trung ngoại hiệu, người hề từ đâu tới đi!

Phương Vũ nhìn bộ dáng như vậy Diệp Thiên Phụng, không khỏi ở trong lòng âm thầm nói: "Bất cứ lúc nào, người luôn là như vậy kỳ quái, thần bí." xác thực, đối với Phương Vũ mà nói, Diệp Thiên Phụng rất thần bí, Phương Vũ không là rất biết Diệp Thiên Phụng. Nhưng là, cái này cũng không trở ngại bọn họ kia như sắt thép tình nghĩa huynh đệ!

"Năm!" Ngay tại Phương Vũ hồi tưởng lúc trước cùng Diệp Thiên Phụng sự tình thời điểm, Diệp Thiên Phụng đem một tờ giấy bỏ vào trước mặt của hắn.

Tờ giấy trên viết chính là linh điệp bên trong thành bên ngoài, một ít từ lâu sông bạc các loại địa phương tên. Phương Vũ nghi ngờ nhìn tờ giấy này liếc mắt, sau đó đang chuẩn bị đặt câu hỏi, Diệp Thiên Phụng liền giơ lên một cái tay, tỏ ý hắn không nên mở miệng.

Ngay sau đó, Diệp Thiên Phụng hướng về phía Phương Vũ nói: "Phía trên này là Phương Hà lão gia dưới tay sản nghiệp, người hẳn biết phải làm sao tốt nhất!"

"Cho dù là chó, cũng phải cấp hắn gì sạch sẽ!" Phương Vũ dưới mặt nạ gương mặt của, vào thời khắc này, treo lên một nụ cười lạnh lùng.

"Rất hợp khẩu vị của ta, ha ha!" Diệp Thiên Phụng nhìn như thế Phương Vũ kia nón lá xuống quỹ dị mặt nạ, phát ra mấy tiếng cười to, suất rồi đi trước thảo trong phòng.

Mà Phương Vũ ở Diệp Thiên Phụng rồi đi không lâu, cũng bắt đầu hành động của mình...

Phương Vũ biết, linh điệp trong thành phòng bị thâm nghiêm, cho nên, ngay từ đầu mục tiêu, đều là ở linh điệp ngoài thành.

"Khách, phải chơi hai cây sao?" Phương Vũ đứng ở một món sông bạc cửa, một người dáng dấp có chút thô bỉ người, mang theo một tia hết sức nụ cười bỉ ổi, mở miệng nói.

Phương Vũ trang phục như vậy, giờ khắc này ở linh điệp trong thành, Phương gia sản nghiệp, phần lớn đều biết. Nhưng là này linh điệp bên ngoài thành, bây giờ lại còn không có nhận được tin tức. Mặc dù Phương Vũ ăn mặc có chút kỳ quái, nhưng là thể giới lớn, có mấy cái người kỳ quái, rất bình thường mà!

Phương Vũ đi vào sông bạc chuyện thứ nhất, đánh liền lượt đánh cược người trong sân tu vi. Phương gia là Phù Uyên quốc một trong tam đại gia tộc, thực lực không thể khinh thường.

Mặc dù Phù Uyên quốc chỉ là một nước nhỏ, bất quá chính mình một cái Diễm sĩ, lại cũng không thể coi là cao thủ gì.

Ít nhất Phương Vũ biết, Phương gia mấy Đại trưởng lão, đều tại Diễm sư cảnh giới trở lên, Đại trưởng lão càng là có Diễm đem thực lực!

Phương Vũ đem này sông bạc nhìn toàn bộ, phát hiện hai cái Diễm sĩ, còn có mười mấy Diễm giả. Kia hai cái Diễm sĩ, đại khái một là hai Dương Diễm sĩ, một là Tam Dương Diễm sĩ...

Phương Vũ tính toán một chút, đối phó là có chút khó khăn, hơn nữa, coi như không đánh lại, chạy là tốt. Hơn nữa, Phương Vũ cũng không bởi vì, chính hắn một nguyên Hóa Sư, sẽ không đánh lại mấy tên này.

Những này nhìn sông bạc gia hòa, Mệnh Viêm chẳng qua chỉ là Phàm hỏa mà thôi, tối đa cũng chính là Linh Hỏa rồi...

"Ta mua đại!" Phương Vũ đi tới chơi đùa xúc xúc địa phương, xuất ra hai cái kim tệ, trực tiếp vứt ra ngoài.

Cái này trong sòng bài người, cũng là dùng tiền đồng, tiền bạc. Còn không có nói qua mấy người kia thứ nhất là trực tiếp ném Kim tệ chơi!

Kia lác xí ngẫu người thấy Phuong Vũ ném ra Kim tệ, ngay lập tức sẽ đưa mắt dò đến đánh cuộc trong sân một cái Diễm sĩ nơi đó. Ở đó Diễm sĩ gật đầu một cái, sau khi, lác xí ngẫu người trong mắt, liền nhiều hơn một chút âm mưu màu sắc.

"Mua định rồi tay, mở! Một năm sáu, 12h đại!" Nhà cái mở sau khi đi ra, có vui vẻ thanh âm, cũng có thất vọng thanh âm. Đánh bạc, luôn là như vậy, có người vui mừng có người buồn...

"Khách, tiền của người." Nhà cái chuẩn bị đem tiền thối lui đến Phuong Vũ trước mặt của.

Mà lúc này đây, Phuong Vũ nhắc tay một cái, lại ném ra mấy đồng tiền vàng, mở miệng nói: "Tiếp tục cho ta ép đại!"

"Mua định rồi tay!" Nhà cái đem đầu chung ở trên bàn một đặt, chân liền động. Hắn dùng chân đi đạp một chút dưới mặt bàn mặt cơ quan, bắt kẻ đầu chung bên trong vốn là cái gì, hiện tại cũng là hắn mong muốn con số.

Chỉ tiếc, hắn gặp Phuong Vũ rồi. Phuong Vũ nhìn thấy nhà cái ánh mắt của có chút biến hóa, tay trái liền khoác lên trên bàn, Diễm Lực bay thẳng đến đầu chung đưa đi...

"Mở! Hai năm sáu, mười ba điểm, chuyện này..." Vốn là kêu rất lên kính nhi nhà cái, thoáng cái trở nên lấp bắp.

Chuyện gì xảy ra? Nhà cái ở trong lòng không ngừng hỏi chính mình, người khác không biết, nhưng là hắn là biết, đầu chung bên trong hắn là ba cái vậy con số, cũng chính là có câu nói con báo thông cật. Nhưng bây giờ, lại là đại!

"Người chơi bản!" Quả thực không nghĩ ra nguyên nhân khác, nhà cái chỉ Phuong Vũ, lớn tiếng hô đến.

Vừa nghe đến nhà cái nói như vậy, những cái kia vậy ở Phuong Vũ người chung quanh, cũng hướng phía sau lui lại mấy bước. Bọn họ nhưng là biết này quy củ của sòng bạc, ai chơi bản, người đó liền muốn chém tay!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Ta là tới giết người!

"Thế nào, mở lớn như vậy cái sòng bạc còn không chịu thua?" Phuong Vũ vây quanh trước người bàn đánh cuộc chậm rãi vòng, khóe môi nhếch lên nhạo báng nụ cười.

Ngay tại đi tới nhà cái bên người thời điểm, Phuong Vũ đột nhiên một chương xếp hạng trên chiếu bạc, cặp mắt như hồ như thể trọn mắt nhìn nhà cái, uống được: "Người thế nào chỉ mắt chó nhìn thấy ta xuất thiên rồi hả?" Như vậy giọng, hợp với Phuong Vũ giờ phút này thanh âm khàn khàn, cùng nồn lá, để cho người không rét mà run.

"Ta, ta, vừa mới bản là..." Bị Phuong Vũ như vậy chờ, cái này nhà cái thân thể không khỏi phát run, trong đầu càng là một đoàn hỗn loạn, không biết ứng nên nói cái gì cho phải!

Nhìn này nhà cái như vậy nhất gan, Phuong Vũ không nhịn được chép miệng một cái, nhìn đáng đáp, nơi này đều là một ít đám người ô hợp a!

Thấy Phuong Vũ hung hăng như vậy, đứng ở cách đó không xa kia một cái Diễm sĩ cũng không tiện ở nhìn xuống.

"Tiểu Lý, vị huynh đài này thắng liền thắng, nào có cái gì xuất thiên nói đến?" Tên này Diễm sĩ đi tới Phuong Vũ bên người, nhìn qua mặt đầy hòa khí đáng vẻ, chính là không biết trong bụng đánh như thế nào chủ ý xấu.

Nghe được bên trên tư nói chuyện siết, tiểu Lý cũng liền lập tức đem những tiền kia đều cho Phuong Vũ, sau đó cung kính nói: "Lão đại, ta liền đi xuống trước."

Bị kêu là lão đại Diễm sĩ phát phát tay, tiểu Lý cũng liền bước nhanh lui xuống, đến những cái khác bàn đánh cuộc đi.

"Tại hạ văn kim, huynh đài xuất thủ rộng lượng như vậy, không bằng đến trong bao phòng đi đánh cuộc, càng thống khoái hơn!" Văn kim nhận ra được Phuong Vũ đem tầm mắt dò đến trên người của mình, liền ôm quyền hướng về phía Phuong Vũ nói.

Phương Vũ ánh mắt ở trong hốc mắt sau khi vòng vo một vòng, mở miệng nói: "Vừa vặn, gia còn không có đánh cuộc đủ! Dẫn đường!"

"Xin mời!" Ở văn kim dưới sự hướng dẫn, Phương Vũ rất nhanh là đến văn kim trong miệng trong phòng chung. Ở trong gian phòng đó, có một cái bàn đánh cuộc cùng hai cái đầu chung, rất hiển nhiên là làm cho người ta đánh cuộc với nhau dùng.

Ở đem Phương Vũ mang vào phòng sau khi, văn kim liền trực tiếp đi tới Phương Vũ đối diện, một cái khác đầu chung trước mặt của.

"Nếu như các hạ không ngại, liền để ta làm cùng các hạ đánh cuộc mấy cục, như thế nào?" Ở Phương Vũ vào gian phòng này sau khi, văn kim sắc mặt trở nên âm trầm, không nữa giống như trước như vậy lễ phép.

Phương Vũ tự nhiên biết văn kim ý nghĩ trong lòng, ghé góm liền là đang suy nghĩ, chính mình nếu tiến vào, liền cũng không do chính mình phách lối các loại. Chẳng qua là văn kim không nghĩ tới, Phương Vũ là cố ý tới quấy rối, tiền tài cái gì, Phương Vũ căn bản cũng không quan tâm.

"Chỉ sợ ngươi không chịu thua!" Phương Vũ quơ quơ trước người mình đầu chung, nghe một chút thanh âm sau khi, liền đem đầu chung mở ra, bên trong ba cái xúc xúc, toàn bộ đều biến thành sáu, xuất hiện ở văn kim trước mắt.

"Các hạ ngược lại vận khí tốt! Hừ!" Thấy Phương Vũ ngón này, văn kim càng xác nhận Phương Vũ là ca xuất thiên cao thủ. Điều này cũng tại chính hắn không có cực kỳ cảm thụ Phương Vũ khí tức, nếu như hắn hết sức chăm chú, cũng là có thể phát hiện Phương Vũ trên tay Điểm Lực.

Văn kim không để lại dấu vết nhìn một chút cửa phòng, xác nhận bên ngoài cửa đã tài khoản rồi nhóm người sau, hắn liền từ y phục của mình bên trong lấy ra một tấm lãnh đậm tấm thẻ màu bạc, bày ở trên bàn: "Đây tấm thẻ vàng bên trong có tám ngàn kim tệ, các hạ muốn phải thế nào đánh cuộc?"

Tám ngàn kim tệ cũng không phải là một con số nhỏ, Phương Vũ phỏng đoán, vàng này tiền hắn là sòng bạc một đoạn thời gian lời. Đây văn kim dám đem này lấy các thứ ra, đã nói lên hắn cho là mình có lưu lại Phương Vũ thực lực.

Phương Vũ trên người cũng không có tám ngàn kim tệ, hắn đem Hải Hoàng Giới từ trên tay của mình lấy xuống, đặt tại rồi trên chiếu bạc: "Vật này bị ngươi kia tám ngàn kim tệ, sẽ nhiều chứ không ít!"

Văn kim cũng là một cái từng va chạm xã hội người, hắn tự nhiên có thể thấy được Phương Vũ kia Hải Hoàng Giới có giá trị không nhỏ. Cho dù hắn không biết đây là một cái chiếc nhẫn trữ vật, gần nhìn chiếc nhẫn này tài liệu, liền có thể biết này giới từ giá cả ở tám ngàn kim tệ trên.

Thấy Phương Vũ lấy ra này chiếc nhẫn, văn kim trong lòng nhưng là cười nở hoa, hắn không nghĩ tới chính mình lại có thể kiếm nhiều như vậy.

"Gia không thích dài dòng, liền so lớn nhỏ, một ván định thắng thua như thế nào?" Phương Vũ mặt đầy lười biếng bộ dáng, phảng phất hoàn toàn không thêm để ý một quả này chiếc nhẫn như thế.

"Được !" Phương Vũ càng biểu hiện lười biếng, không thêm để ý, đã nói lên hắn càng có tiền, ít nhất ở văn kim trong lòng, chính là như vậy.

Xúc xúc ở đầu chung bên trong va chạm thanh âm, rất nhanh thì tràn ngập cả phòng. Vốn là, giờ phút này song phương cũng nhìn chăm chú đối phương, không cho đối phương xuất thiên địch cơ hội. Có thể vào giờ phút này, song phương cũng hoàn toàn không có nhìn đối phương liếc mắt, phảng phất mình đã chiến thắng như thế.

Bất quá loại tình huống này ngược lại cũng không kỳ quái, văn kim đem Phương Vũ mang vào căn phòng này thời điểm, liền định gỡ liên quan Phương Vũ tiền trên người, cũng sẽ không để ý chuyện khác.

Mà Phương Vũ, hắn mục đích của chuyến này, chính là muốn giết người. Ở trong mắt hắn, đánh cuộc này trong tràng, Tứ trường lão tất cả tay sai, cũng sẽ biến thành chó chết, vì vậy, hắn cũng hoàn toàn không cần để ý thắng thua vấn đề!

"Àm!" "Àm!" Hai âm thanh vang lên, hai người cũng đem chính mình đầu chung ấn vào trên chiếu bạc.

"Các hạ trước mở?" Văn kim mặt đầy cười âm hiểm nhìn Phương Vũ, phảng phất cái viên này Hải Hoàng Giới đã là của hắn rồi như thế. Phỏng chừng hắn thời khắc này trong lòng, chính đang tính toán đến thế nào làm nhục Phương Vũ...

"Cũng là ngươi trước mở, ta sợ ta mở, ngươi liền mất tất cả!" Phương Vũ mặt đầy khinh bỉ nhìn mình đối diện văn kim, hắn lúc này đã thấy văn kim chết đi bộ dáng!

Văn kim lãnh đạm cười một tiếng, liền vạch trần đầu chung, thấy kia ba viên xúc xúc, văn kim cố ý hướng về phía Phương Vũ hô to: "Ba cái sáu, mười tám điểm, ngươi đã..."

Đang chuẩn bị nói "Thua" hai chữ văn kim, giờ phút này cặp mắt mở to, miệng biến thành thuần túy hình tròn. Ngay mới vừa rồi, Phương Vũ vạch trần đầu chung, xuất hiện ở văn kim trước mặt, là một cái cực kỳ trắng lè cảnh tượng..

Phương Vũ đếm số tổng cộng là sáu mươi ba điểm, đầu chung bên trong xúc xúc đã bị Phương Vũ chia làm rồi chừng mấy phần, từng cái có viết số cũng hướng bên trên.

"Đây, ta đếm không hết là bao nhiêu điểm, nếu không ngươi tới đếm xem?" Nếu như Phương Vũ không có đeo mặt nạ nón lá lời nói, văn kim giờ phút này liền có thể thương thức được Phương Vũ kia gương mặt nụ cười. Bất quá, này là cười nhạo!

Văn kim thở hắt hắt, bàn tay dùng sức vỗ bàn một cái, sau đó chỉ Phương Vũ, hét lớn: "Hôm nay ngươi là tới quấy rối sao? Cũng không đi ra hỏi thăm một chút, Phương gia Tử trường lão vùng, cũng là người có thể tới càn rỡ?"

Phương Vũ vốn không có để ý văn kim có nhiều tức giận, hần thập phần ưu nhã đem Hải Hoàng Giới đeo trở về trên tay của mình, sau đó giọng ôn hòa nói: "Không muốn lớn như vậy hỏa khí, ta cũng không phải là tới quấy rối a..."

Văn kim còn tưởng rằng Phương Vũ sợ, đang chuẩn bị để cho hần Giao ra tất cả tiền tài thời điểm, Phương Vũ đột nhiên cười lớn nói: "Ta hôm nay là tới giết người a!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Đại náo sông bạc

Tiếng nói vừa dứt, Phương Vũ một chương liền vỗ vào trên chiếu bạc, thúc đẩy đến bàn đánh cuộc, đem văn kim dồn đến nơi góc tường..

Văn kim giờ phút này mới biết Phương Vũ tới đây mục đích, lập tức hướng ngoài cửa hô to: "Giết cho ta rồi tên khốn này!"

Nghe được văn kim tiếng kêu, những cái kia vốn là đứng ở cửa Diễm giả, ngay lập tức sẽ phá cửa mà vào. Những cái kia còn không vào được, chính là ở đem đánh cuộc trong sân những khách nhân khác cho đuổi đi.

Bởi vì tiếp đó, sông bạc nhưng là phải nhuộm máu rồi! Mặc dù giờ phút này, bọn họ còn không biết, kia nhuộm đỏ sông bạc máu, là chính bọn hần trong thân thể...

Phương Vũ nhìn một chút, trong phòng, coi là chính mình tổng cộng có tám người. Phương Vũ chẳng qua là nhìn những người này liếc mắt, liền bay thẳng đến môn đi ra bên ngoài, tựa hồ không thêm để ý chút nào trong tay bọn họ binh khí cùng kia muốn ăn thịt người ánh mắt của.

"Các hạ muốn đi chỗ nào?" Văn kim đẩy ra bàn đánh cuộc, từ góc tường đi sau khi đi ra, mở miệng nói.

Ở văn kim lúc nói chuyện, mấy cái nắm lưỡi đao Diễm giả, trực tiếp hoành thân chắn Phương Vũ trước mặt cửa, dùng đao khoa tay múa chân hai cái, tỏ ý Phương Vũ không muốn lại đi động.

Bị ngăn lại Phương Vũ cũng liền dừng lại cước bộ của mình, sau khi dừng lại, Phương Vũ đem chính mình nón lá chậm rãi gỡ xuống, thả vào Hải Hoàng Giới bên trong.

Vốn là ngăn ở Phương Vũ trước mặt mấy người, thấy Phương Vũ quý dị kia mặt nạ, không tự chủ lui về phía sau một bước. Mà đứng sau lưng Phương Vũ cách đó không xa văn kim, ánh mắt chính là trở nên càng tham lam, trong đó, còn mang có một ít sợ hãi. Bởi vì ngay mới vừa rồi, hần biết, kia giới tử, là một cái nhẫn trừ vật!

Giống như vậy nhẫn trừ vật ở Phù Uyên trong nước đều là rất vật trân quý, nghe nói Phù Uyên trong nước tổng cộng chỉ có tám cái nhẫn trừ vật. Trong đó ba miếng trong hoàng thất, hai quả ở Phương gia, sau đó ngoài ra hai đại gia tộc có một quả, còn có một mai ở thần phù bên trong tông.

"Không biết các hạ là lai lịch gì?" Văn kim thận trọng hỏi, dù sao nếu là trêu chọc đại nhân vật, chính mình coi như không có một ngày tốt lành qua. Nhưng hần giờ phút này lại không nghĩ tới, nắm giữ nhẫn trừ vật người, vốn là hần không chọc nổi đối tượng.

"Ta cũng không phải là này trong nước nhỏ người..." Phương Vũ quay đầu nhìn một cái văn kim, nói tiếp, "Nếu như không có chuyện gì khác, sẽ để cho những người này tránh ra đi! Nơi này quá nhỏ, ta không thể động tay."

Văn kim nghe được Phương Vũ nói như vậy, mặt cũng đỏ lên. Ít nhất ở trong lòng hần, hần chính là một mực ở cho Phương Vũ mặt mũi, có thể Phương Vũ nhưng vẫn không có để hần vào trong mắt qua.

"Cho gia giết hần đi!" Rốt cuộc, văn kim không nhịn được. Nếu Phương Vũ nói mình không phải là Phù Uyên trong nước người, như vậy thì là giết, cũng không có vấn đề gì lớn.

Suy nghĩ một chút, tự mình ở nơi này làm hần, liệu có ai biết được đây?

Đang ra lệnh thời điểm, văn kim liền đã làm xong đem đánh cuộc trong sân một số người diệt khẩu chuẩn bị.

Nghe được văn kim ra lệnh vãi tên Diễm giả, ngay lập tức sẽ hướng Phuong Vũ công tới. Ở tại bọn hắn tấn công về phía Phuong Vũ thời điểm, Phuong Vũ cảm giác sau lưng truyền tới một cỗ nóng bỏng khí tức, Phuong Vũ trong mắt sát cơ chợt lóe, dưới mặt nạ xuất hiện nụ cười quỷ dị.

"Diễm triều!" Phuong Vũ hướng Bửu tiếp theo, tay trái tác thành trực tiếp đánh ở trên mặt đất. Hắc Hỏa phảng phất từ dưới đất phun ra như thế, đem Phuong Vũ che giấu, đồng thời đẩy lui bên người mấy cái Diễm sĩ.

Kia vài tên Diễm sĩ trên tay lưỡi đao, giờ phút này đã biến mất rồi một đoạn, kia biến mất bộ phận, chính là bị hâm hại hỏa căn nuốt bộ phận.

Cảm giác không ổn văn kim lập tức dừng bước, hắn vốn định đánh lên Phuong Vũ, có thể không nghĩ tới, Phuong Vũ còn có như vậy chiêu số.

Diễm triều là thanh lão giao cho mình mấy cái đơn giản chiêu số trung một cái, đem Diễm Lực trong nháy mắt đánh vào dưới chân mình trong đất, lại đem kỳ mệnh Viêm đưa tới, đem Diễm Lực dẫn hỏa. Từ dưới chân mình Hỏa Diễm, giống như là núi lửa phun trào xuất hiện, đạt tới phòng thủ hiệu quả. Kỳ phun ra phạm vi, cùng tự thân Diễm Lực có liên quan.

"Nguyên lai các hạ lại thủ đoạn như vậy, khó trách trong mắt không người!" Văn kim một bên vỗ tay, một bên mở miệng nói.

Ngay tại Hắc Hỏa biến mất trong nháy mắt, văn kim trên hai tay toát ra ngọn lửa màu vàng, lập tức công về phía Hắc Hỏa nơi.

Chỉ tiếc, văn kim một quyền này trực tiếp đánh vào không trung. Hắc Hỏa biến mất, Phuong Vũ thân hình cũng không có xuất hiện.

Văn kim một quyền đánh hụt, cảm thấy không ổn, cũng vừa lúc đó, tám kia quỷ dị mặt mày vui vẻ, xuất hiện ở phía sau của hắn.

"Chính là Phàm hóa, cũng dám ở trước mặt của ta lỗ mãng? Ha ha ha ha!" Phuong Vũ thời khắc này hai tay, còn có trên y phục Hỏa Diễm hình vẽ, cũng thiêu đốt lên rồi Âm Phệ Quỷ Diễm.

Văn kim xuyên thấu qua mặt nạ thấy, là Phuong Vũ có chút đầy máu ánh mắt, phối hợp với vừa mới Phuong Vũ phát ra kia điên cuồng vậy nụ cười, hoàn toàn chính là một cái Ma Quỷ!

Văn kim tác nhưng cảm giác được, Phuong Vũ chẳng qua chỉ là một cái Diễm sĩ cảnh giới tồn tại, nhưng là thân thể của hắn lại không nhận được phát run. Hắn không tự chủ cho là, đứng sau lưng tự mình căn bản cũng không phải là một người, mà là một cái quỷ quái, một cái lấy mạng Từ Thần!

"Phốc!" Bị Phuong Vũ một quyền đánh ở sau lưng, văn kim trực tiếp bay ra ngoài, liên đới phun ra cân nhắc búng máu tươi.

Phuong Vũ đem văn kim đánh sau khi đi ra ngoài, từng bước từng bước đi ra khỏi phòng, đi tới trong hành lang. Mà lúc này đây, đánh cuộc này tràng người mạnh nhất, kia một cái Tam Dương cảnh giới Diễm sĩ!

"Tại hạ vẫn hồ vãn, các hạ đã thương đệ đệ của ta, có phải hay không chắc có một câu trả lời hợp lý?" Văn hồ vẫn đứng ở văn kim trước người của, trên người phát ra ngoại trừ Tam Dương Diễm giả hắn có thật ra thì. Chỉ bất quá, này ở trong mắt Phuong Vũ, chỉ là Phàm hóa khí thế của mà thôi.

Mệnh Viêm lên chênh lệch, để cho Phuong Vũ đang đối mặt cảnh giới cao hơn chính mình không được nhiều người trước mặt, không có chút nào áp lực.

"Ta vừa mới cho đệ đệ của ngươi nói qua, bây giờ nói với ngươi nói cũng không có gì!" Phuong Vũ Song chân vừa đạp, Diễm Lực phun ra, trong nháy mắt liền xuất hiện ở văn hồ vẫn trước mặt của, "Số một, ta chính là tới giết ngươi! Thứ hai, chính là Phàm hóa, cũng dám ở trước mặt ta lỗ mãng?"

Trước mắt đột nhiên xuất hiện Phuong Vũ quỷ dị kia mặt nạ, văn hồ vẫn theo bản năng liền rút ra chính mình chủy thủ bên hông, hướng Phuong Vũ đâm tới.

Phuong Vũ dưới mặt nạ mặt của đột nhiên cười một tiếng, sau đó lập tức đạp khấp một bước, vừa vặn tránh được văn hồ vẫn đâm đi ra ngoài chủy thủ.

Chân trái hơi hơi cong, trên tay trái thiêu đốt Hắc Hỏa đột nhiên ngưng tụ ở đầu ngón tay, phát ra ánh sáng nhàn nhạt. Chỉ phong đột hiển, không chút nào thiên về diễm vào văn hồ vẫn vai trái, Hỏa Diễm trong nháy mắt chỗ dừng, trực tiếp cho văn hồ vẫn vai trái mặc một cái lỗ...

Mà văn hồ vẫn cũng không phải là không cách nào né tránh ra đến, hắn ở Phuong Vũ tấn công về phía hắn thời điểm, một cái tay khác nắm chặt thành quyền, ở Phuong Vũ diễm hắn vai trái đồng thời, một quyền đánh vào Phuong Vũ ngực.

Hai người đồng thời nhanh chóng lui về phía sau, Phuong Vũ sắc mặt có chút khó coi, cục xương ở cổ họng bên trên xuống di động, Phuong Vũ đem một ngụm máu tươi nuốt xuống.

Mà văn hồ vẫn, chính là cắn hàm răng, một cái tay khác che chính mình vai trái vết thương. Hắn vốn là dự định lấy thương đổi thương, nhưng hắn không nghĩ tới, Phuong Vũ này chỉ một cái có uy lực như vậy.

Phuong Vũ này chỉ một cái gọi là ngưng Viêm chi, mặc dù chính là một cái bình thường Diễm kỹ năng, nhưng là phối hợp Phuong Vũ kia được trời ưu đãi nguyên hóa, uy lực lại không thể khinh thường!

Vừa lúc đó, văn kim từ dưới đất đứng lên, hắn đứng ở đại ca của mình văn hồ vẫn bên người, hai người cứ như vậy, hung hãn nhìn Phuong Vũ, trong mắt tràn đầy sát ý...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Giết là người

"Muốn giết ta liền trực tiếp đến, đừng như phé chó như thế, chỉ có thể trừng người và lớn tiếng kêu!" Phương Vũ che lồng ngực của mình, làm ra một bộ thương thế rất nặng bộ dáng, dựa vào một bên trên cây cột.

Vẫn nhìn chăm chăm vào Phương Vũ vẫn kim, khắp khuôn mặt là cú kết thần sắc. Hắn thấy Phương Vũ bị thương, muốn xông lên, đồng phục Phương Vũ, nhưng nghĩ tới mình bị đi máy bay thời điểm, lại không dám một mình xông lên. Không thể làm gì khác hơn là đứng ở đại ca của mình bên người, vẫn nhìn chăm chăm vào Phương Vũ...

"Các hạ thực lực thật là không tệ, nhưng muốn lấy một chọi hai, không khỏi quá tự đại rồi!" Văn hồ vẫn trong mắt tràn đầy rừng mình, nhưng hắn cố nén lửa giận trong lòng, không có tiến lên một bước.

"Kia còn có thể làm sao?" Phương Vũ vận chuyển Diễm Lực trong thân thể lưu động, hóa giải đến chính mình vừa mới bị thương. Cho nên hắn cũng không có lập tức động thủ dự định, cũng liền cùng văn hồ vẫn hàn huyên.

Văn hồ vẫn tựa hồ các loại đúng là Phương Vũ nói lời này, khoe miệng lộ ra nụ cười nói tiếp: "Nếu là các hạ không biết như thế nào cho phải, văn một ngược lại có một ý kiến!" Văn hồ vẫn lấy là tất cả đều tại trong lòng bàn tay của hắn, giờ phút này nếu là hắn có thể thấy Phương Vũ dưới mặt nạ, treo cười lạnh gương mặt, hắn không biết sẽ có cảm tưởng gì.

"Không ngại nói một chút." Ở lúc nói lời này, Phương Vũ chịu bên trên đã khá hơn nhiều. Mặc dù là như vậy, nhưng Phương Vũ tay hay vẫn là đặt ở trên ngực, để cho văn hồ vẫn huynh đệ cho là mình thương còn chưa lành chuyển.

"Gia nhập chúng ta, chuyện xảy ra hôm nay, ta liền không truy cứu!" Văn hồ vẫn ở lúc nói lời này, cố ý ngắc đầu lên, làm ra một bộ rất phách lối đáng vẻ. Hắn nơi nào lại biết, hắn những này thông minh vật, ở trong mắt Phương Vũ, là biết bao buồn cười!

"Đối mặt địch nhân thời điểm, không chuyên tâm có thể không phải là cái gì thói quen tốt!" Phương Vũ thanh âm khàn khàn truyền vào văn hồ vẫn trong tai.

Ngay tại văn hồ vẫn chuẩn bị trở về lời nói thời điểm, hắn mới đột nhiên nhận ra được, cái này thanh âm khàn khàn, là từ phía sau mình truyền ! Hắn khinh thường, hắn cho là Phương Vũ đã bị thương, buông tha đánh nhau, văn hồ vẫn không nghĩ tới, Phương Vũ thật không ngờ, "Hèn hạ" !

Phương Vũ bàn tay liên động ba cái, tốc độ cực nhanh, không nghi ngờ chút nào, đây là Phương Vũ trước thi triển qua sóng lớn ấn. Ba cái thật chặt liên tiếp màu đen chưởng ấn trực tiếp liền xông về văn hồ vẫn sau lưng của, giờ phút này văn hồ vẫn đã không né tránh kịp nữa. Văn hồ vẫn phảng phất chờ đợi chết như thế nhắm lại cặp mắt của mình, khoe miệng hắn nụ cười, tựa hồ thật đang cười nhạo mình khinh thường..

"Ca!" Ngay tại văn hồ vẫn cặp mắt vừa mới nhắm lại thời điểm, văn kim tiếng kêu đem hai mắt của hắn mở ra rồi!

Ngay tại sóng lớn ấn sắp đánh vào không phòng bị chút nào văn hồ vẫn trên người thời điểm, văn kim đột nhiên bước ngang qua một bước, chắn chính mình mới vừa phía sau, hắn chuẩn bị thay ca của mình, chịu đựng Phương Vũ toàn lực đánh ra sóng lớn ấn!

Ba đạo chưởng ấn một đạo tiếp một đạo đối với đánh vào văn kim ngực, chịu đựng như thế lực đạo, văn kim ngực trực tiếp lún xuống dưới, rất rõ ràng, xương sườn của hắn đã đoạn được không sai biệt lắm! Nặng như vậy thương, muốn sống, cơ hồ là chuyện không thể nào...

"Ta muốn giết ngươi!" Văn hồ vẫn nhìn thân thể dần dần ngã xuống văn kim, cặp mắt đầy máu, điên cuồng kêu to lên. Văn hồ vẫn không có cha mẹ, thân nhân của hắn cũng chỉ có một cái như vậy đệ đệ, mà hôm nay, hắn ở trên thế giới này thân nhân duy nhất cũng phải rời đi, cái này bảo hắn làm sao không tức!

Thấy như thế bại lộ, khoe mắt còn treo lên giọt nước văn hồ vẫn, Phương Vũ trong mắt tựa hồ có đi một tí không đành lòng. Hắn ngăn ngừa nhắm một con mắt lại, khi hắn một lần nữa mở hai mắt ra thời điểm, trong mắt kia về bất nhân toàn bộ cũng biến mất không thấy!

"Chi đồ thừa người làm Phương Hà chó!" Phương Vũ dùng hắn thanh âm khàn khàn kia nói vừa nói, chi bất quá không biết là đang nói cho văn hồ vẫn nghe, hay là ở nói cho chính hắn nghe...

Phương Vũ ở từ đoạn sinh đày vực sau khi ra ngoài không lâu, cũng đã nói, chi cần là đi theo Phương Hà, coi như là chó, hắn cũng phải giết sạch sành sinh!

Văn hồ vẫn giờ phút này đã chết lý trí, hắn bộ dáng bây giờ, thật đúng là một con chó điên, nhìn thấy ai, liền cắn ai!

"A!" Văn hồ vẫn quát to một tiếng, toàn thân dấy lên ngọn lửa màu vàng, hắc Hỏa Diễm cùng văn kim là giống nhau, cũng chỉ là Phàm hỏa.

Phương Vũ thấy văn hồ vẫn như vậy sử dụng Diễm Lực, đem toàn thân mình đều dùng Mệnh Viêm bao trùm, là hắn biết mình đã thắng. Một cái người điên cuồng, chỉ biết rõ làm sao đánh ra lực lượng lớn nhất, lại hoàn toàn không biết nên đi sao đi không chế lực đạo của mình...

Huống chi, thời khắc này văn hồ vẫn, ngay cả lý trí của mình cũng không có cách nào đi không chế!

"Chết!" Văn hồ vẫn một tay nắm quyền, một bài cảm đao, đồng thời đối với phương này vũ lòng ngực công tới. Tại loại này điên cuồng trạng thái, văn hồ vẫn đã hoàn toàn quên mất vai phải mình đau đớn, giờ phút này văn hồ vẫn trong đầu chỉ có một ý nghĩ, vậy thì, giết chết Phương Vũ!

Phương Vũ nhìn đâm đầu vào văn hồ vẫn, không có một chút né tránh dự định, ánh mắt hắn hít lại, liền nhìn như vậy văn hồ vẫn từng điểm từng điểm nhích lại gần mình.

Phương Vũ đen nhánh kia hai con ngươi, vào thời khắc này phảng phất biến hóa đến mức dị thường thâm thúy.

Văn hồ vẫn một quyền trực tiếp đánh vào Phương Vũ giữa ngực trên, lực đạo cực lớn, Phương Vũ không khỏi lui về sau một bước. Phương Vũ cứ như vậy chịu rồi văn hồ vẫn một quyền, không có chút nào né tránh!

Cảm giác chính mình đánh trúng sau văn hồ vẫn, nâng lên đao, trực tiếp chém vào rồi Phương Vũ trên bả vai. Phương Vũ mặc dù không có né tránh, nhưng vẫn là vận khí Diễm Lực ngăn cản.

Lưỡi đao không có đi sâu vào, chẳng qua là phá vỡ Phương Vũ da mà thôi...

"Coi là trả lại ngươi!" Phương Vũ trong giọng nói xen lẫn phức tạp tình cảm, mặc dù hắn xóa đi trong mắt mình tình cảm, nhưng lại sợ không hết trong tâm tình cảm.

"Àm!" Nhất thanh muện hưởng, Phương Vũ sóng lớn ấn ngay tại khoảng cách như vậy, trực tiếp đánh vào văn kim trên ngực của.

Đã lâm vào điên cuồng văn kim, căn bản cũng không có một chút lực lượng lưu tới phòng thủ. Bị Phương Vũ đánh trúng sau văn kim, sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch.

"Giết!" Văn kim thanh âm cũng trở nên có chút run rẩy, trong miệng hắn tràn đầy máu tươi, dù vậy, hắn vẫn giờ cao đao trong tay nhận, run rẩy di động thân thể, từng bước từng bước hướng Phương Vũ đi.

Thấy văn hồ vẫn loại này bộ dáng, Phương Vũ trong lòng đột nhiên nhiều hơn một ít hiểu ra. Nhưng là, Phương Vũ lại không có cảm thấy cách làm của mình có một chút sai lầm: "Hết thấy tội ác, ta đều sẽ tự mình lưng đeo!"

Phương Vũ trong hai con ngươi mê muội hoàn toàn không thấy, lấy mà mang theo là một loại kiên quyết, mặc dù, loại này kiên quyết rất có thể là đối với cứu hận kiên quyết!

Phương Vũ xoay người, từng bước từng bước hướng đi ra bên ngoài.

Văn hồ vẫn cuối cùng không có đứng khí lực, ngã trên đất. Không biết là bởi vì trùng hợp, hay vẫn là văn hồ vẫn cố ý tạo nên, hắc thật sự ngã xuống địa phương, liền là đệ đệ hắn thi thể địa phương sờ tại.

Phương Vũ tay vung lên, đem đánh cược trong sân ngọn đèn dầu vỡ ra ở có thể đốt địa phương. Hỏa Diễm rất nhanh thì tràn ngập toàn bộ sông bạc, Phương Vũ đứng ở sông bạc phía ngoài cửa chính, nhìn bên trong văn hồ vẫn...

Văn hồ vẫn thời khắc này trong mắt đã không có điên cuồng thần sắc, hắn đã không có đi lại khí lực, hắn đem em trai mình thi thể ôm ở trong ngực của mình, cứ như vậy, chờ biển lửa đưa hắn bao phủ...

Phương Vũ thấy như vậy một màn, trực tiếp nâng lên tay của mình, một chiêu ngưng Viêm chỉ ** ** mà ra, xuyên qua văn hồ vẫn đầu Đà lâu...

"Hôm nay, ta giết hai người, không phải chó..." Không biết tại sao, Phương Vũ đột nhiên nói ra một câu nói như vậy.

Ở lửa lớn đem đánh cuộc như thế nào tràng bao trùm thời điểm, Phương Vũ rút cuộc xoay người, rời đi chỗ này...

Chương 15: Lại vào linh diệp thành

Đang cùng văn hồ văn huynh đệ sau khi đánh xong, Phương Vũ thực lực có từng chút tăng lên, có lẽ là bởi vì hần cuối cùng kia "Giết người" cảm ngộ. Giờ phút này Phương Vũ, đã trở thành một tên hai Dương cảnh giới Diễm sĩ!

Mười mấy tên gọi Phương gia đệ tử đứng ở linh diệp trước thành, mỗi một người biểu tình đều hết sức nghiêm túc. Bọn họ nghiêm túc đánh giá từng cái đi vào linh diệp thành người, chỉ cần có một chút bọn họ cho là không đúng, bọn họ sẽ đem cản lại, toàn diện kiểm tra một lần.

Phương Vũ đứng xa xa nhìn tình hình như vậy, trong lòng không biết lại nghĩ cái gì. Hần dùng tay chỉnh sửa một chút mình nón lá, liền hướng linh diệp thành đi. Ở bước chân thời điểm, dưới mặt nạ gương mặt của còn lộ ra một cái ý nghĩa không rõ nụ cười.

"Người, đem nón lá lấy xuống!" Quả nhiên, làm Phương Vũ đi tới linh diệp thành trước cửa thành thời điểm, một cái Phương gia đệ tử liền gọi hần lại.

Phương Vũ không để ý đến cái này Phương gia đệ tử, tự mình tiếp tục hướng bên trong thành đi tới...

"Các hạ có thể hay không đem nón lá lấy xuống, cho ta xem nhìn?" Ngay tại Phương Vũ tiếp tục bước đi về phía trước thời điểm, một cái thanh âm quen thuộc truyền vào Phương Vũ trong lỗ tai. Theo thanh âm này xuất hiện, phương liễu từ từ đi tới Phương Vũ trước mặt của.

"Thế nào, vào thành còn có quy củ như vậy sao?" Phương Vũ tự nhiên biết nguyên nhân trong đó, mà hần cũng rất rõ ràng, chính mình vào giờ phút như thế này, vô luận như thế nào cũng không khả năng từ linh diệp thành cửa thành đi vào. Mà hần bây giờ, chính là tới tìm phiền toái!

Phương Vũ ở lúc nói chuyện, ánh mắt quan sát chung quanh mười mấy tên gọi Phương gia đệ tử, ở nơi này nhiều chút Phương gia trong hàng đệ tử, ngoại trừ phương liễu ra, chỉ có một Diễm sĩ cảnh giới người. Cho nên, không đủ gây sự!

"Linh diệp thành không có quy củ này, nhưng là, Phương gia ta có!" Phương liễu một cái tay thả ở sau lưng, hướng những cái khác Phương gia đệ tử không ngừng ra dấu. Khi nhìn đến Phương Vũ thời điểm, phương liễu liền trên căn bản xác định, trước mắt người này, chính là mình muốn tìm người kia.

Nón lá, thù ngon lửa màu đen áo dài trắng, như vậy đặc điểm, có thể không phải người người đều có. Nhất là ở Phương gia thả ra lời nói thời gian này bên trong, còn dám mặc như vậy người, ngoại trừ bản tôn ra, phương liễu có thể không nghĩ ra được rồi.

"Ta nếu không phải tuân theo này Phương gia quy củ đâu?" Phương Vũ đang nói chuyện thời điểm, đã làm xong xuất thủ chuẩn bị. Bởi vì hần phát hiện, kia mười mấy tên gọi Phương gia đệ tử, đã đem chính mình vây lại.

"Vậy thì phải để cho ta giúp một tay các hạ!" Phương liễu lời còn chưa dứt xuống, lòng bàn chân chợt dùng sức, nhảy lên một cái, tay trái nắm chặt thành quyền, Diễm Lực ở thân thể bên trong tức là nhanh chóng lưu chuyển, một cỗ lực lượng cường hãn ngưng tụ bên trái quyền thượng, hướng về phía Phương Vũ công tới.

Phương Vũ thấy phương Liễu Như này nhảy lên, trong mắt không khỏi nhiều một chút khinh thị. Thanh âm khàn khàn, vào lúc này vang lên: "Nhảy lên xác thực tốt phát lực, nhưng là, gia gia của người liền chưa nói với rồi, lúc này để cho người không cách nào né tránh công kích của đối thủ sao?"

Phương Vũ mặt đầy bình tĩnh nhìn kia không trung phương liễu, hai chân đột nhiên hơi cong, sau đó về phía trước đạp một cái, trực tiếp đã đến phương liễu dưới thân thể phương. Giờ phút này, vô luận phương liễu quả đấm của tụ tập bao lớn lực lượng, cũng không cách nào đánh tới tại hần phía dưới Phương Vũ.

Nhưng phương liễu cũng không phải kẻ ngu dốt, hần ở Phương Vũ đi tới thân thể của hần phía dưới thời điểm, chân trái như roi như thế, bay thẳng đến Phương Vũ mặt của vậy đi.

Phương Vũ giờ phút này không nhanh không chậm đưa ra hai tay của mình, đem phương liễu kia đá tới chân trái trực tiếp bắt. Cùng lúc đó, Phương Vũ hai tay của điên cuồng đẩy lên Hắc Hỏa, dọc theo phương liễu chân trái, hướng thân thể lan tràn.

"A!" Phương liễu bị đau, phát ra gào một tiếng, vốn là ngưng tụ ở trên tay Diễm Lực nhất thời biến mất không thấy gì nữa. Trên chân lực đạo cũng không ngừng đang yếu bớt, thời khắc này phương liễu hoàn toàn tựa là Phương Vũ cái bia!

"Nuông chiều từ bé, ăn đau một chút cứ như vậy?" Phương Vũ khóe miệng treo lên một nụ cười lạnh lùng, hai tay cùng lúc buông lỏng phương liễu chân trái. Ngay tại phương liễu mất đi lực lượng, thân thể hướng tung tích thời điểm, Phương Vũ Song tay thành bàn tay, đồng thời đẩy ra: "Sóng lớn ấn!"

Phương liễu ngực giống như bị trọng chùy đập, bay thẳng đến phía sau bay đi, hơn nữa tốc độ phi hành phân ba lần tăng nhanh. Sóng lớn ấn là binh cấp thượng phẩm Diễm kỹ năng, một lần ba ấn, bị kỳ vô trùng, thì đồng nghĩa với bị liên tục đập rồi ba lần như thế.

Phương liễu ở đụng sập một cái mặt tường sau khi, rốt cuộc ngưng hần phi hành lỗ hổng. Hần giờ phút này trong đôi mắt tràn đầy tia máu, hung hãn nhìn Phương Vũ.

"Vốn là người có thể cùng ta đánh một hồi, bắt quá... Ha ha!" Phương Vũ cũng không có đem lời nói xong, nhưng hần phát ra tiếng cười, để người ta biết rồi hần lời muốn nói. Không phải là đối phương liễu cười nhạt thôi!

"Còn đứng ngây ở đó làm gì, lên cho ta a!" Phương liễu bây giờ nhưng là hận chết Phương Vũ rồi, không phải là bởi vì Phương Vũ đưa hấn đã thương, mà là bởi vì Phương Vũ để cho hấn không có mặt mũi.

Nghe được phương liễu, những cái kia vây quanh Phương Vũ Phương gia đệ tử, ngay lập tức sẽ hướng Phương Vũ nhào tới. Nhưng là Diễm giả cùng Diễm sĩ chênh lệch thật sự là quá lớn, mặc dù hai người Diễm Lực chênh lệch cũng không phải là rất lớn, nhưng là một cái nắm giữ Mệnh Viêm, không có một người. Như vậy thứ nhất, một cái nắm giữ Mệnh Viêm Diễm sĩ, cho dù có là Phàm Hóa, thì có thể làm cho hấn đánh bại bảy tám cái Diễm giả.

Mà Phương Vũ có, nhưng là vượt qua Thiên Hóa Hóa Diễm, nguyên hóa! Đối với hấn mà nói, không có mệnh lửa Diễm giả, coi như nhiều đi nữa tới mười mấy, cũng không đủ gây sợ!

Sẽ ở đó nhiều chút Phương gia đệ tử hướng chính mình đánh lúc tới, Phương Vũ hai tay của lại một lần nữa dấy lên ngọn lửa màu đen. Bất quá con mắt của nó ngọn cũng không phải là một quyền kia Diễm giả, mà là kia một cái núp ở Diễm giả trong Diễm sĩ!

Phương Vũ thời khắc này biểu tình cực kỳ nghiêm túc, không nghĩ đối phương liễu thời điểm dễ dàng như vậy. Bởi vì ở đó một đám Phương gia đệ tử hướng chính mình hướng lúc tới, Phương Vũ cũng cảm giác được, một đạo lạnh thấu xương sát khí khóa chặt ở trên người của mình. Mà phát ra này đạo sát khí người, đại khái chính là kia một cái Diễm sĩ!

"Tìm tới người! Sóng lớn ầm!" Phương Vũ thấy ở đó bảy Phương gia trong hàng đệ tử, có tay của một người bên trên đột nhiên thoáng qua một đạo màu xanh ánh lửa, nghĩ đến người này chính là núp ở trong đó kia một cái Diễm sĩ. Nhận ra được phương hướng của hấn sau khi, Phương Vũ ngay lập tức sẽ là một chiêu sóng lớn ầm, hướng hấn vỗ tới.

Nơi nào nghĩ đến, hấn căn bản cũng không có tránh né, mặc cho Phương Vũ sóng lớn ầm đánh vào trên người của mình. Đang bị Phương Vũ sóng lớn ầm đánh trúng sau khi, hấn liền bay thẳng đến phía sau bay đi, không một chút gãy giữa...

Nhưng là, tại hấn bị Phương Vũ đánh bay sau khi, kia một đạo khóa chặt ở Phương Vũ sát khí trên người, lại không có biến mất một chút xíu!

"Đắc thủ!" Một cái âm trầm thanh âm từ Phương Vũ sau lưng truyền tới, Phương Vũ cấp tốc quay đầu đi, liếc mắt thấy được phía sau mình, có một cái nắm chủy thủ Phương gia đệ tử. Chủ yếu nhất là, tu vi của hấn chẳng qua là bảy Dương Diễm giả mà thôi.

Chủy thủ trên tay của hấn trong Phương Vũ trái tim càng ngày càng gần, nhưng giờ phút này Phương Vũ thân thể căn bản là tới không kịp né tránh, vừa mới thì triển sóng lớn ầm Phương Vũ, cũng không có cách nào điều động Diễm Lực phòng thủ, chỉ có thể trọn to cặp mắt, nhìn thanh chủy thủ kia, một chút xíu đến gần...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Phương nhưng động thủ

Phương Vũ trọn to cặp mắt, nhìn thanh chủy thủ kia, một chút xíu đến gần chính mình, lại căn bản không có biện pháp ngăn cản!

Vừa lúc đó, một đạo hàn quang đột nhiên từ Phương Vũ trước mắt thoáng qua, ngay sau đó, tên kia nắm chủy thủ Phương gia đệ tử, liền trực tiếp té ở trên đất, không có nửa điểm sinh cơ. Ở tên này Phương gia đệ tử trên cổ của cắm một ngọn phi đao, hơn nửa chọc vào cực sâu, để cho huyết dịch chảy qua là từ từ tràn ra, mà không có phun ra.

Tất cả Phương gia đệ tử đều dừng lại cước bộ của mình, tìm đến thả ra cái này đoạt mệnh hàn mang người. Liền ở ánh mắt của bọn họ rơi xuống trên thành tường thời điểm, một cái mặt đầy hình vẽ đến không biết tên đồ án người, gọi vào rồi tầm mắt của bọn họ bên trong, phảng phất, đó là một tên người hề...

Không có sai, người này chính là Diệp Thiên Phụng, tổ chức sát thủ Tam Nguyệt Ngục trung đỉnh cấp sát thủ!

Trong chớp mắt, Diệp Thiên Phụng liền đi tới Phương Vũ bên người, kia bị máu tươi thoa khắp nụ cười, nhìn đều có chút kinh người. Ở phần lớn mắt người bên trong, thời khắc này Diệp Thiên Phụng căn bản là một cái ác ma.

"Không nên xem thường sát thủ a!" Diệp Thiên Phụng giọng của có chút lười biếng, hấn vừa dùng chân đá cái đó té xuống đất Phương gia đệ tử, vừa nói, "Nguyên lai là phiên núi sát thủ." Diệp Thiên Phụng đá văng cái đó Phương gia đệ tử ngực quần áo, ở tên này Phương gia đệ tử trên ngực, xăm một ngọn núi thể hiểm yếu sơn loan, cùng một cái to lớn mảng xà.

"Sát thủ giỏi che giấu khí tức, bọn họ bình thường sẽ không cùng người chính diện giao chiến, lần sau chính mình cẩn thận một chút!" Diệp Thiên Phụng

nhân nhật hướng về phía Phuong Vũ nói, "Những người này, giết sao?"

"Kia liền giết đi!" Phuong Vũ nói xong lời này sau khi, liền bay thẳng đến đảo ở một bên phương liễu đi tới. Phuong liễu giờ phút này đã không có khí lực đứng lên, nhưng hấn vẫn một chút xúu ngọa nguậy, muốn cách xa Phuong Vũ.

Mà những cái khác Phuong gia đệ tử, giờ phút này căn bản cũng không dám động một cái, ở Diệp Thiên Phụng kia dường như muốn ánh mắt ăn sống người xuống, trong lòng của bọn họ cũng xuất hiện một loại tình cảm, đó chính là sợ hãi.

"Xuống một là gia gia của ngươi!" Phuong Vũ đi tới phương liễu bên người, vừa nói lời này, một bên giơ lên quả đấm của mình. Ngay tại Phuong Vũ một quyền sắp đánh xuống thời điểm, một đạo Thổ màu nâu chường ẩn trực tiếp đánh vào Phuong Vũ thân thể mặt bên!

Một chường này chường lực không mạnh cũng không yếu, xuất chường người khổng chế rất tốt, Phuong Vũ chẳng qua là hướng một bên lui lại mấy bước, chịu rồi điểm bị thương nhẹ.

"Ai?" Phuong Vũ hét lớn một tiếng, trực tiếp nhìn về phía chường ẩn bay tới phương hướng, một cái thân ảnh nho nhỏ xuất hiện ở Phuong Vũ trong tầm mắt.

Đứng ở Phuong Vũ trước mặt, đánh ra kia một dấu bàn tay người, không phải những cái khác ai, mà là Phuong Vũ thân sinh đệ đệ, phương nhưng!

Phuong nhưng trong đôi mắt đốt lửa giận, hấn liền nhìn như vậy Phuong Vũ, lớn tiếng gào thét đến: "Tiểu tặc, ngươi hủy mẫu thân của ta cùng huynh trưởng phân mộ, bên ta nhưng hôm nay phải đem ngươi chém thành muôn mảnh!"

Phuong Vũ chịu rồi phương nhưng kia một tấm, nón lá đã rơi xuống đất, cái kia mặt nạ quái dị lại một lần nữa xuất hiện ở trong mắt của mọi người.

Nghe được phương nhưng chính là lời nói, Phuong Vũ đột nhiên lớn tiếng nở nụ cười, hấn không biết mình là nên khóc hay nên cười.

Mình bị đệ đệ đánh như vậy một chường, vốn là hấn khóc, nhưng là mình người em trai này lại là vì thay "Chính mình" đòi lại một cái công đạo, mới đánh một chường này.

Phuong Vũ nhưng là không biết như thế nào cho phải...

Mà đứng ở một bên Diệp Thiên Phụng mặc dù có chút kinh ngạc, lại cũng không có đối phương vũ lộ ra cái gì ánh mắt hoài nghi. Hấn cũng không phải là lẫn nhau tin trước mắt mình người mang mặt nạ này, mà là tin tưởng Phuong Vũ, Phuong Vũ lại sẽ đem kia thẻ giao cho hấn, đó chính là nói hấn là người đáng giá tín nhiệm. Ít nhất Diệp Thiên Phụng thì cho là như vậy !

"Ngươi nói phải đem ta chém thành muôn mảnh?" Phuong Vũ đột nhiên dùng một loại giọng hoài nghi mở miệng nói.

"Có cái gì không thể được sao?"

"Vậy tại sao vừa mới không toàn lực đánh ra một chường?" Phuong Vũ đột nhiên lớn tiếng quát đến.

Phuong nhưng bị Phuong Vũ như vậy một tiếng rầy, không tự chủ liền hướng phía sau lui một bước. Trong mắt tức giận cũng ở đây Phuong Vũ này một tiếng quát to bên trong biến mất một ít...

Phuong nhưng trong ánh mắt của cũng có một ít thần sắc nghi hoặc, hấn đột nhiên cảm thấy, đứng tại chính mình đối diện cái mặt nạ này nam, tựa hồ có hơi quen thuộc. Nhưng là tìm tòi chính mình tất cả ký ức, phương nhưng cũng không có tìm được, chính mình biết hấn căn cứ chính xác theo.

"Bởi vì ngươi là một tên hèn nhát!" Phuong Vũ lại một lần nữa mở miệng, hấn cặp mắt nhìn chăm chăm phương nhưng, giọng nói vô cùng vì bình thân vừa nói, phảng phất ở kẻ lễ một sự thật như thế.

"Ta không phải hèn nhát!"

"Ngươi chính là một cái hèn nhát, nếu như ngươi không phải hèn nhát, ngươi làm sao biết mặc cho mẹ của ngươi vô duyên vô cớ biến mất đâu?"

"Ta, ta..."

"Thế nào, nói không ra lời sao?" Phuong Vũ từng bước từng bước đi, cho đến đi tới phương nhưng trước mặt của, mới dừng lại rồi cước bộ của mình.

Diệp Thiên Phụng lúc này cũng nhíu mày, hấn không biết Phuong Vũ muốn làm gì, nhưng là giờ phút này hấn cũng chỉ có thể lựa chọn tin.

"Nếu như ngươi không phải hèn nhát, chứng minh cho ta xem!" Phuong Vũ nắm lên phương nhưng tay, đặt ở lồng ngực của mình, "Đánh xuống, là ta phá hủy mẹ của ngươi cùng anh phân mộ!"

Phuong nhưng muốn đem tay của mình thu hồi đi, không biết tại sao, hấn không nghĩ đối với trước mắt mình người này xuất thủ. Hấn trong lòng một lần lại một lần nói, là trước mắt mình người này phá hủy mẫu thân mình cùng anh phân mộ, mình cũng nói qua phải đem hấn chém thành muôn mảnh.

"Đánh a!"

"A!" Phương nhưng tay đột nhiên hướng về sau một tay, sau đó một chưởng đánh ra, trực tiếp vỗ vào Phương Vũ trên ngực của, "Ta không phải hèn nhát!"

Phương Vũ thân thể trực tiếp bay, thấy như vậy một màn Diệp Thiên Phụng, lập tức vọt tới, tiếp lấy Phương Vũ thân thể, liền trốn chạy chỗ này...

Phương nhưng đánh ra một chưởng này sau khi, liền ngồi trên đất, thở dốc từng hồi từng hồi. Ánh mắt của hắn một chút xú bắt đầu phát sinh biến hóa, trước kia phương nhưng mặc dù thực lực mạnh, tính cách nhưng có chút hèn yếu, mà bây giờ, ánh mắt của hắn chậm rãi trở nên kiên định !

Phương Vũ một lần lại một lần nói tới, mình và chuyện của mẹ, chính là vì gỡ bỏ phương nhưng tên kia vì "Yếu ớt " vô ngoài, chỉ có như vậy, phương nhưng mới có thể chân chính lớn lên...

"Người là ngu si sao? Một cái hai Dương Diễm sĩ, không có chút nào Phương Vũ, ngênh đón một cái bốn Dương Diễm sĩ một chưởng, muốn chết a!" Diệp Thiên Phụng công lấy sau lưng Phương Vũ, lớn tiếng kêu mắng lên.

Phương Vũ cũng biết mình làm như vậy là rất ngu si hành động, nhưng là vì Tiểu Nhiên, hắn nguyện ý làm ra như vậy hy sinh: "Phụ cận đây, có cái ao, các loại địa phương sao?"

Diệp Thiên Phụng nghe được Phương Vũ mở miệng nói chuyện, cũng sẽ không lại la mắng: "Bên kia liền có một cái, thế nào?"

Phương Vũ thanh âm càng ngày càng suy yếu: "Đem ta ném vào!" Nói thật, nếu như không phải là bởi vì hắn tu luyện là thánh hóa chín lần, vào Hồn Túy Thể , hiện tại hắn sớm nên chết!

"Ồ..." Trong nháy mắt không có phản ứng kịp Diệp Thiên Phụng đáp một tiếng, sau khi lập tức lớn tiếng gọi tới, "Người muốn chết a!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thanh lãng nguyên rửa

"Người muốn chết a!" Diệp Thiên Phụng nghe được Phương Vũ nói cần phải làm cho mình đem hắn ném tới trong nước đi, liền lập tức la lớn.

Bị thương nặng như vậy, không lập tức chữa trị, còn ném tới trong nước đi, đây không phải là muốn chết, đó là sống chán ngán!

"Gọi người ném liền ném, chẳng lẽ ta sẽ tìm chết sao?" Nói xong câu đó sau khi, Phương Vũ liền trực tiếp nhắm hai mắt lại, muốn tiết kiệm một ít khí lực.

Nghe Phương Vũ lời nói, Diệp Thiên Phụng suy nghĩ một chút cũng không có sai, nhìn Phương Vũ cũng không giống là một cái ngốc đến đi tự sát người a!

"Nơi này có thể chứ?" Diệp Thiên Phụng đem Phương Vũ vác đến một cái bên hồ nước, mở miệng hỏi. Kiến phương vũ không có mở miệng hủy bỏ, cũng không có hỏi nhiều nữa, trực tiếp liền đem Phương Vũ cho ném vào. Ném xong Phương Vũ sau khi, Diệp Thiên Phụng liền ngồi vào cái ao bên cạnh, chờ đợi.

"Nước làm thiện, thanh ta Trọc thể!" Phương Vũ thân thể một chút xú trầm xuống, ở chìm đến đáy ao thời điểm, Phương Vũ mới ở trong lòng của mình mặc niệm lên những lời này. Đồng thời toàn thân Diễm Lực không để ý thân thể đau đớn, vận chuyển.

Chỉ chớp lát sau, Phương Vũ mặt ngoài thân thể, xuất hiện lần lượt bọt khí, đang gian cửa được đặt nhất định lớn nhỏ sau khi, thì sẽ thoát khỏi Phương Vũ thân thể, phù đến cái ao trên đi.

Mà giờ khắc này ngồi ở cái ao bên cạnh Diệp Thiên Phụng, ánh mắt là càng nổi lên nghi ngờ, hắn có thể chưa từng thấy qua loại này quái dị tình cảnh, loại này nước hồ không ngừng mạo hiểm bong bóng, hình như là bị nấu sôi một cái dạng, cũng không biết mình vừa mới ném xuống tên kia, đến tốt cùng là đang chơi vậy một ra?

"Nước làm thiện, thanh ta Trọc thể!" Phương Vũ một lần lại một lần tái diễn đoạn này lời nói. Dõi theo thời gian, Phương Vũ thân thể hoàn toàn bị bọt khí bao trùm rồi, Phương Vũ chung quanh thân thể ao nước cũng bắt đầu có quy luật lưu động.

Đột nhiên, ao nước bắt đầu trên dưới dôi đi, phần đáy ao nước từ vừa hướng lên cao đi, phía trên ao nước là từ bên kia hướng phần đáy di động. Theo ao nước loại này vận động, kia bao phủ Phương Vũ toàn thân bọt khí lần lượt nổ lên.

Mỗi có một cái bọt khí nổ tung, ao nước sẽ ô trọc một chút, Phương Vũ thân thể cũng sẽ lộ ra tới một chút. Làm Phương Vũ cụ một lần nữa xuất hiện thời điểm, cái kia dưới mặt nạ một môi, hoàn toàn biến mất không thấy!

Bọt khí lần lượt biến mất không thấy gì nữa, Phương Vũ ngực chuông ấn cũng theo bọt khí rời đi, mà rời đi.

"A!" Phảng phất vron vai lúc phát ra thanh âm như thế, Phương Vũ ở vắng ra cái ao trong nháy mắt như thế gọi tới.

Mà đang ngồi ở bên hồ nước lên rửa tay Diệp Thiên Phụng, chính là trọn to cặp mắt. Hắn một là kinh ngạc Phương Vũ thương khôi phục nhanh như vậy, hai là nhìn này một ao nước dơ, gương mặt bất đắc dĩ...

Nếu như không phải biết đây nhất định là bởi vì Phương Vũ làm cái gì, Diệp Thiên Phụng thật vẫn sẽ cho là mình tay như vậy bản.

Vốn là một ao nước trong veo, bây giờ hoàn toàn biến thành mực, mặc dù có chút khoa trương, lại cũng không xê xích gì nhiều.

"Người rốt cuộc làm cái gì a!" Nhìn vừa mới ngồi xếp bằng xuống, chuẩn bị khôi phục Diễm Lực Phương Vũ, Diệp Thiên Phụng không nhịn được hỏi.

Phương Vũ nhắm mắt lại, chậm rãi vận chuyển thân thể của mình bên trong lưu lại Diễm Lực, mở miệng nói: "Thanh lăng nguyên rửa, một loại đơn giản Diễm kỹ năng. Mượn dùng nước tới thanh tẩy thân thể mình ô trọc, cái gọi là ô trọc, cũng chính là bị thương, bất quá rất hao tổn Diễm Lực là được."

"Nếu không dạy một chút ta thôi!" Nghe Phương Vũ giải thích, Diệp Thiên Phụng rất nhanh liền chạy tới Phương Vũ bên người ngồi xuống. Hắn là một sát thủ, bị thương là rất chuyện thường tình, cho nên, cái này thanh lăng nguyên rửa đối với hắn mà nói, chỗ dùng vẫn đủ lớn.

"Được a, chờ một lát ta sẽ dạy người, còn nữa, tới nay chúng ta phải đi làm một việc." Phương Vũ sau khi nói xong liền bắt đầu chuyên tâm khôi phục Diễm Lực rồi, vô luận Diệp Thiên Phụng thế nào ghé vào lỗ tai hắn nói chuyện, hắn cũng không có mở miệng.

Mây đen che ở vừa mới lên không lâu trăng sáng, tới nay không trung không nhìn thấy sao cũng không nhìn thấy trăng sáng. Gió rét không chút kiêng kỵ quất, tựa hồ đang vì tới nay sắp diễn ra thật là tốt vai diễn, làm ra cửa hàng...

"Bây giờ nên nói cho ta biết phải làm gì chứ?" Diệp Thiên Phụng tâm tình của giờ khắc này thập phần không tệ, dù sao ở trước đây không lâu, Phương Vũ đem thanh lăng nguyên rửa dạy cho hắn.

"Người không cảm thấy, chúng ta cũng là thời điểm đi tìm một cái chính chủ rồi không?" Phương Vũ nhìn linh diệp trong thành Phương gia phượng hướng, mở miệng nói.

"Người là nói, Phương Hà?" Đang nói ra Phương Hà hai chữ thời điểm, Diệp Thiên Phụng rõ ràng nhíu mày một cái. Phải biết, Phương gia mấy cái trưởng lão, đều là Diễm sư cảnh giới cao thủ. Mà Phương Vũ giờ phút này chỉ là một gã Tam Dương Diễm sĩ, hơn nữa còn là đang bị phượng nhưng đánh một chương sau khi, mới vừa đột phá.

Diệp Thiên Phụng thực lực, ngược lại còn không rõ ràng lắm, nhưng tuyệt đối sẽ không vượt qua Diễm sư cảnh giới...

Phương Vũ đưa ra một ngón tay, trái phải quơ quơ: "Ta cũng không có ngu như vậy, người ta muốn tìm là, phượng liễu!"

Vừa nói như vậy, Diệp Thiên Phụng cũng hiểu, dù sao nhắc tới, phượng liễu cũng coi là một cái chính chủ rồi.

"Kia người muốn thế nào tiến vào linh diệp thành đâu?" Diệp Thiên Phụng nhảy đến trên cây, nhìn linh diệp thành nơi cửa thành đứng mấy cái Phương gia đệ tử, khóe miệng treo lên cười gian.

"Kia là chuyện của người." Phương Vũ giống vậy nhảy tới trên cây, hơn nữa liền sau lưng Diệp Thiên Phụng.

"Ta thế nào..."

Diệp Thiên Phụng còn chưa kịp chối, Phương Vũ liền lại mở miệng nói: "Tam Nguyệt Ngục không nên ngay cả điểm này biện pháp cũng không có đi!"

Diệp Thiên Phụng nghe Phương Vũ giọng nói chuyện, cũng đã biết Phương Vũ đối với Tam Nguyệt Ngục vẫn hơi hiểu biết. Phương Vũ nói không sai, Tam Nguyệt Ngục đúng là có tiến vào linh diệp thành phương pháp, ở Tam Nguyệt Ngục phạm vi quản hạt bên trong, hơi chút lớn một chút thành phố, Tam Nguyệt Ngục cũng sẽ xây dựng bí mật lối đi, để thi hành nhiệm vụ.

"Đi theo ta!" Ném xuống những lời này sau khi, Diệp Thiên Phụng liền hướng linh diệp thành thành tường nơi đi.

Phương Vũ theo sát phía sau, ngay tại Diệp Thiên Phụng đi tới mục đích thời điểm, Phương Vũ mới phát hiện, chỗ này là một cái góc chết, trên tường thành có người đứng gác địa phương, cũng không thấy được góc này chuyện xảy ra.

Chỉ thấy Diệp Thiên Phụng lấy ra chính mình kia một tấm in người hề đồ án tạp bài, bỏ vào một khối trên thành mặt. Kia tạp bài bên trên, ba cái mặt trăng hình vẽ liền bắt đầu hơi hơi tỏa sáng, mà ở thành tường bên trong, kia một khối tường gạch bên trên, cũng lóe lên ánh sáng nhàn nhạt.

Ánh sáng đang lấp lánh rồi ba lần sau khi, liền biến mất. Sau đó Diệp Thiên Phụng đưa tay đẩy một cái, mì này tường giống như môn như thế mở ra, hơn nữa không có phát ra âm thanh, hết sức an tĩnh.

Diệp Thiên Phụng đầu thoáng một cái, liền đi vào, Phung Vũ với ở phía sau hắn, cũng liền tiến vào này linh diệp trong thành.

Con đường sau đó đối với Phung Vũ mà nói cũng quá qua đơn giản, hắn có thể ở đại lúc ban ngày, lên vào Phung gia, ở nơi này ban đêm, như thế nào lại không làm được đâu?

"Nói đi, ngươi kêu ta tới nơi này có chuyện gì?" Ngay tại Phung Vũ cùng Diệp Thiên Phụng lên vào Phung gia, đi tới phung liễu sân thời điểm, một cái thanh âm quen thuộc truyền vào Phung Vũ trong tai.

Phung Vũ thò đầu nhìn một cái, ngoại trừ nhìn thấy chính mình mục tiêu của chuyến này phung liễu ra, còn nhìn thấy một bóng người mỹ lệ. Kia đứng ở phung liễu người trước mặt, lại là, đồ Thẩm nhi!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Phế phung liễu

"Còn không mau nói, bốn tiểu thư cũng không có nhiều thời giờ như vậy tới cùng ngươi hao tổn!" Đồ Thẩm nhi hai tay khoanh ở trước ngực, mặt đầy đáng vẻ hung thần ác sát, phảng phất nhìn lâu phung liễu liếc mắt, đối với nàng mà nói cũng là một loại hành hạ.

"Thẩm nhi tiểu thư cần gì phải gấp gấp như vậy? Đi vào uống ly nước trà, phung liễu tự mình đưa ngươi quan tâm sự tình báo cho biết ngươi." Phung Liễu Vi hơi cong eo, làm ra một cái động tác tay mời.

Đồ Thẩm nhi chân mày cau lại, do dự trong chốc lát, mới đi vào phung liễu trong phòng.

Ở đồ Thẩm nhi đi vào phòng sau khi, phung liễu hắn đột nhiên lộ ra một cái âm mưu nụ cười như ý, dĩ nhiên, cái nụ cười này đồ Thẩm nhi là không nhìn thấy. Bất quá, hết thảy các thứ này tuy nhiên cũng rơi xuống Phung Vũ cùng Diệp Thiên Phụng trong đôi mắt của mặt, giờ phút này Phung Vũ trong lòng nổi lên một cái cái dự cảm xấu.

Ở phung liễu cùng đồ Thẩm nhi sau khi tiến vào phòng, Phung Vũ cùng Diệp Thiên Phụng liền giải khai một mảnh miếng ngồi, an tĩnh nhìn bên trong hết thảy.

Đồ Thẩm nhi giờ phút này đang ngồi ở phung liễu gian phòng trên ghế, mà phung liễu là ngồi ở đồ Thẩm nhi đối diện, một lát sau khi trầm mặc, đồ Thẩm nhi mới rốt cục mở miệng nói: "Còn không mau nói cho ta biết, Phung Vũ hắn ở địa phung nào?"

Vừa nghe đến đồ Thẩm nhi, Phung Vũ chân mày một chút liền nhíu lại, nhịp tim cũng vào lúc này tăng nhanh.

Phung liễu chẳng lẽ biết mình chưa chết? Phung Vũ giờ phút này trong đầu tất cả đều là này một cái ý niệm, nếu là như vậy, như vậy trả thù kế hoạch phải có thay đổi. Nhưng là Phung Vũ nhưng lại có một ít hoài nghi, phung liễu, hoặc giả nói là Phung Hà, bọn họ làm sao biết mình còn sống đâu?

Phung Vũ nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông, cũng liền chuẩn bị nhìn một chút phung liễu trả lời thế nào. Quả thực không được, một hồi đi xuống "Hỏi một chút" phung liễu là tốt!

"Thẩm nhi tiểu thư, trước uống ly trà đi!" Phung liễu ngược lại rót một ly trà, đưa cho đồ Thẩm nhi.

Đồ Thẩm nhi mặc dù có chút hoài nghi phung liễu ở này bên trong nước trà tẩy mấy tay chân, nhưng là nàng có thể không tin, phung liễu dám đối với chính mình làm những gì, dù sao mình là Đồ gia tiểu thư. Đồ gia, nhưng là cùng Phung gia cùng nổi danh đại gia tộc!

Đồ Thẩm nhi nhẹ khẽ nhấp một miếng, liền để ly trà xuống, không nhịn được nói: "Bây giờ có thể nói cho ta biết đi!"

Phung liễu thấy đồ Thẩm nhi uống chính mình chuẩn bị nước trà, biểu tình trở nên ung dung rất nhiều.

"Thẩm nhi tiểu thư, ngươi nói ngươi tại sao biết cái này sao để ý Phung Vũ tên phế vật kia đâu?" Phung liễu đứng dậy, ở trong phòng qua lại đi đi lại lại.

"Bớt nói nhảm, còn không mau một chút nói cho ta biết, Phung Vũ hắn kết quả ở địa phung nào?" Đồ Thẩm nhi thật sự là không nghĩ khi nhìn đến phung liễu người này, trực tiếp hô to lên tiếng. Nhưng ngay khi đồ Thẩm nhi này một tiếng hô to sau khi, nàng đột nhiên cảm thấy, tự có một ít chói mắt, khí lực cũng ở đây một chút xui biến mất.

"Ngươi..." Đỗ Thâm nhi muốn chỉ phương liễu nói cái gì, nhưng nàng đột nhiên phát hiện mình ngay cả nhắc giờ tay lên, nói chuyện lớn tiếng khí lực cũng không có.

"Ha ha ha!" Phương liễu mưu kế được như ý, lập tức phá lên cười, hẩn nhìn chăm chăm Đỗ Thâm nhi yếu ớt gương mặt, mở miệng nói, "Thâm nhi tiểu thư, bên ta liễu đối với ngươi nhưng là một tấm chân tình a! Có thể ngươi, vì sao lại thích tên phế vật kia?"

Đỗ Thâm nhi cặp mắt nhìn chăm chăm phương liễu, nếu như ánh mắt có thể giết người lời nói, phương liễu bây giờ phỏng chừng đã chết trăm lẻ tám ngàn lần đi!

"Nhìn một chút ngươi ánh mắt này, ngươi có phải hay không còn muốn hỏi phương liễu tên phế vật kia ở địa phương nào đâu?" Phương liễu nâng lên Đỗ Thâm nhi mặt của, mặt đầy cười dâm dăng nói.

Ở trên nóc nhà Phương Vũ giờ phút này mặc dù rất muốn lập tức xuống đi giết phương liễu, nhưng là hẩn phải biết, phương liễu có phải hay không biết mình còn sống một kiện sự này. Cho nên, Phương Vũ một mực ở chịu đựng, bất quá nhìn Phương Vũ ánh mắt của, cũng biết, hẩn muốn ăn thịt người!

Phương liễu ở Đỗ Thâm nhi mềm mại trên gương mặt bóp một cái, mở miệng nói: "Bổn thiếu gia nói cho ngươi biết, Phương Vũ đã sớm ở một năm trước thời điểm, bị ta cho đẩy xuống đoạn sinh Nhai rồi, giờ phút này hẩn đang ở đoạn sinh đáy vực! Ha ha..."

Phương liễu còn chưa cười xong, một đạo từ trên trời giáng xuống chừng ẩn đem hẩn cho vồ tới trên đất. Nhắc tới phương này liễu thật đúng là xui xẻo, thật ra thì thực lực của hẩn, mặc dù không phải là đối thủ của Phương Vũ, nhưng cũng không phải chột vật như vậy. Chỉ tiếc, hẩn không phải kinh thường, chính là bị đánh lên...

Theo chừng ẩn cùng rơi xuống, còn có Phương Vũ cùng Diệp Thiên Phụng, Phương Vũ giờ phút này liền giẫm ở phương liễu trên người.

"Khặc khặc! Người nào?" Phương liễu chuẩn bị bò dậy, nhưng là bởi vì bị Phương Vũ cho đi lên, hẩn nỗ lực mấy lần đều không trèo được, chỉ thật là lớn tiếng địa hồ đến, chuẩn bị đem sân lính gác phía ngoài cho chiêu đi vào.

Chỉ tiếc, ngay từ lúc Phương Vũ ở trên nóc nhà nhìn hẩn "Biểu diễn" thời điểm, Diệp Thiên Phụng liền đem chung quanh lính gác cho dọn dẹp sạch sẽ rồi.

"Phương thiếu gia, chào ngươi!" Phương Vũ từ phương liễu trên người đi xuống, sau đó dùng một cái tay nắm phương liễu tóc, đưa hẩn cho nói lên. Ngay tại nhắc tới trước, Phương Vũ vì ngăn cản phương liễu tiếp tục kêu to, hoặc là phản kháng, lại thưởng hẩn một chừng!

"Khặc, khặc!" Phương liễu ho ra mấy滩 máu, hung tợn nhìn Phương Vũ nói, "Ta sẽ giết ngươi, nhất định!"

"Ba!" Phương Vũ giờ tay lên chính là một cái tát, phiến ở phương liễu trên mặt của, một tát này lực đạo cũng không nhỏ, ngoại trừ Huyết chi bên ngoài, còn đem phương liễu răng cho quật bay một viên.

"Nói tiếp đi, Phương thiếu gia!" Phương Vũ xách phương liễu, đưa hẩn đặt ở trước mắt của mình. Phương liễu nhìn Phương Vũ trên mặt quý dị kia mặt nạ, không tự chủ cảm thấy một chút sợ hãi...

"Ba!" Lại một cái tát, một tát này so với bên trên một cái tát còn nặng hơn, phương liễu ngực quần áo đều bị hẩn máu tươi của mình nhiễm đỏ...

"Ta bảo ngươi nói lời nói!" Phương Vũ thanh âm cũng không phải là rất lớn, nhưng là lại dùng tới Diễm Lực, đối với phương liễu mà nói, Phương Vũ chính là lời nói, một bên lại một bên ở bên tai của hẩn vang vọng.

"Ngươi, muốn ta, nói cái gì? Ha ha!" Phương liễu mỗi nói mấy chữ, sẽ thở một cái.

Phương Vũ nhàn nhạt cười một tiếng, phảng phất cùng trên mặt nạ nụ cười chồng lên nhau một cái dạng.

Phương Vũ tay vừa dùng lực, đem phương liễu hướng lên trên từ bỏ hơi có chút. Vừa mới đem phương liễu bị vớt, Phương Vũ một cái tay khác trực tiếp đã bắt rồi phương liễu ngực quần áo, mà chân bay thẳng đến phương liễu đầu gối đá vào.

"Rắc rắc!" Thanh âm thanh thúy, tất cả mọi người tại chỗ đều nghe đến. Ở một tiếng vang này xong sau, lại vang lên một tiếng. Làm lưỡng đạo thanh âm thanh thúy tiêu tan sau khi, Phương Vũ mới buông ra phương liễu, để cho hẩn trở về rồi trên đất.

Phương liễu muốn gọi, nhưng hẩn căn bản không kêu thành tiếng, Phương Vũ ở đá gãy hai chân của hẩn trước, liền phong bế thanh âm của hẩn, để cho hẩn không có thể mở miệng nói chuyện. Hẩn chỉ có thể cảm nhận được từ hai chân của mình truyền tới, vô tận thống khổ...

Phương liễu cặp mắt đầy máu, nhìn chăm chăm Phương Vũ quý dị kia mặt nạ, phảng phất là ở nói với Phương Vũ: "Ta nhất định sẽ giết ngươi!"

Phương Vũ quay đầu nhìn một cái phía sau mình Đỗ Thâm nhi, ngay tại Đỗ Thâm nhi cho là Phương Vũ muốn đối với nàng thời điểm xuất thủ, Phương Vũ đột nhiên ngồi ở phương liễu bên người, mở miệng hỏi: "Phương thiếu gia rất thích nữ nhân?"

"Ta biết ngươi rất thích!" Phương liễu căn bản không có biện pháp nói chuyện, Phương Vũ liền trực tiếp giúp hẩn trả lời.

Ngay tại Phương Vũ nói xong lời này sau khi, một món đề cho phương liễu sống không bằng chết sự tình xảy ra. Phương Vũ tay cầm một cây chùy thủ, hướng phương liễu kia một cái địa phương trọng yếu, hung hẩn ghim xuống...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Thẳng thắn

"Phải đi!" Diệp Thiên Phụng vỗ một cái Phuong Vũ bả vai, mở miệng nói.

Phuong Vũ gạt đầu một cái, vừa mới nâng lên chân, lại để xuống. Phuong Vũ xoay người, ôm đã dậy chưa khí lực đồ Thẩm nhi, nhìn đồ Thẩm nhi cặp mắt, Phuong Vũ trong lúc nhất thời ngây dại...

"Người muốn làm gì?" Ở Phuong Vũ tiến vào gian phòng này sau khi, đồ Thẩm nhi sẽ không đoạn vận chuyển tự thân Diễm Lực, hóa đi thân thể của mình thuốc bên trong lực, giờ phút này nàng mặc dù vẫn không thể động, nhưng là lại đã có chính thường khí lực nói chuyện.

Phuong Vũ cũng không có trả lời ngay đồ Thẩm nhi vấn đề, hấn ôm đồ Thẩm nhi, với sau lưng Diệp Thiên Phụng, đề xuống lúc tới đường, rồi đi Phuong gia.

Đồ Thẩm nhi mặc dù không biết trước mắt người này muốn làm gì, nhưng là nàng biết nếu như nàng ở lại phuong liễu trong phòng của mặt, đến lúc đó cũng không tốt với người Phuong gia giải thích. Cho nên nàng cũng không có lên tiếng, mặc cho Phuong Vũ mang theo nàng rồi đi..

Ngay tại Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng mới vừa rời đi Phuong gia, còn đi không bao xa thời điểm, một đạo tiếng gầm gừ phản nộ, vang dội toàn bộ Phuong gia.

"A! Ai thương cháu của ta, ta muốn diệt người cả nhà!" Ngay tại Phuong Vũ bọn họ rời đi không lâu, Phuong Hà liền chạy tới phuong liễu nơi ở. Hấn vốn là đang tu luyện, đột nhiên cảm thấy Diễm Lực ba động, cho nên mới tới kiểm tra.

Phuong Hà nơi nào nghĩ lấy được, tự nhìn đến, lại là thương tích khắp người phuong liễu!

"Đáng đời!" Phuong Vũ ôm đồ Thẩm nhi vừa chạy đến, một bên thấp giọng mắng. Bất quá bởi vì lòng có chút không yên, Phuong Vũ lần này mở miệng, cũng không có dùng Diễm Lực thay đổi thanh âm của mình.

Phuong Vũ thanh âm tê nhạt rất nhỏ, nhưng là bởi vì hấn cách đồ Thẩm nhi rất gần, cho nên đồ Thẩm nhi cũng nghe được hấn chửi nhỏ thanh âm. Nghe được Phuong Vũ thanh âm, đồ Thẩm nhi cặp mắt chợt tròn to, trên mặt xuất hiện thần sắc nghi hoặc.

Nàng không thể nào quên cái thanh âm này, đã qua một năm, nàng không chỉ một lần trong đầu hồi tưởng cái thanh âm này. Mà giờ khắc này, cái thanh âm này rốt cuộc lại một lần xuất hiện!

"Hò... Thở dài một cái, Phuong Vũ đem đồ Thẩm nhi thả ở trên mặt đất. Giờ phút này bọn họ đã rời đi linh diệt thành, phỏng chừng bây giờ Phuong gia hấn đã bị Phuong Hà cho huyền não một đoàn rối loạn đi.

Phuong Vũ phát cái đó xuống đồ Thẩm nhi sau khi định rời đi, ngay tại Phuong Vũ lúc xoay người, đồ Thẩm nhi bắt được ống tay áo của hấn: "Nói cho ta biết, người là ai?"

Đồ Thẩm nhi sờ dĩ hồi như vậy, là bởi vì nàng không dám khẳng định. Dù sao trên cái thế giới này, tương mạo giống nhau người đều là tồn tại, huống chi là thanh âm đâu?

Hơn nữa, dựa theo phuong liễu nói, Phuong Vũ là rơi xuống đoạn sinh Nhai, tỷ lệ sống sót cực kỳ nhỏ...

Đang bị đồ Thẩm nhi bắt được trong nháy mắt đó, Phuong Vũ cũng biết xảy ra chuyện. Phuong Vũ quay đầu lại, nhìn đồ Thẩm nhi, dùng Diễm Lực thay đổi thanh âm của mình, nói: "Ta là ai, có quan hệ gì với người?"

Đồ Thẩm nhi nắm Phuong Vũ tay, đỡ một bên cây cối, hoảng hoảng du du đứng lên, mở miệng nói: "Cùng ta có quan hệ!"

Phuong Vũ đang chuẩn bị mở miệng nói gì thời điểm, một cây chủy thủ liền đề ngang cổ của hấn trước mặt. Diệp Thiên Phụng giữ lại Phuong Vũ bả vai, lạnh nhạt nói: "Cùng ta cũng có quan hệ!"

Diệp Thiên Phụng chế trụ Phuong Vũ sau khi, đồ Thẩm nhi từ từ đưa tay đưa về phía Phuong Vũ quý dị kia mặt nạ, Phuong Vũ nhắm lại cặp mắt của mình, không có phản kháng chút nào. Đồ Thẩm nhi dùng tay đẩy một cái, đem Phuong Vũ mặt nạ trên mặt cho đẩy ra, đẩy tới trên đất...

Phương Vũ giờ phút này chậm rãi mở ra cặp mắt của mình, giờ phút này cổ của hắn trước mặt chủ thủ đã biến mất không thấy, Diệp Thiên Phụng cũng buông hắn ra bả vai...

Ngay tại Phương Vũ dự định mở miệng thời điểm, đồ Thâm nhi thân thể mềm nhũn, liền hướng trên đất ngã xuống. Phương Vũ cũng không đoái hoài tới nói chuyện, trực tiếp đưa tay cản lại, đem đồ Thâm nhi ngăn ở trong ngực của mình.

"Thâm nhi, ta..." Phương Vũ vừa mới nói ra mấy chữ, liền nghe được đồ Thâm nhi tiếng khóc sục sùi.

Đồ Thâm nhi dùng chính mình vừa mới khôi phục một chút xíu khí lực, không ngừng gõ phương này vũ ngực, gương mặt của nàng đã bị mình nước mắt làm ướt. Một bên khóc, một bên lại cười, trong lòng nàng một lần lại một lần hoan hô, Phương Vũ còn chưa có chết, liền ở trước mắt của mình!

"Tại sao, tại sao không tìm đến ta?" Đồ Thâm nhi trong giọng nói mang theo tiếng khóc nức nở. Phương Vũ nghe được đồ Thâm nhi thanh âm như vậy, căn bản liền không biết trả lời như thế nào.

"Thật xin lỗi, ta không thể để cho Phương Hà bọn họ biết ta còn sống, ai cũng không nói cho, là bảo đảm nhất phương pháp." Phương Vũ cúi đầu xuống, nhàn nhạt trả lời.

Diệp Thiên Phụng vào lúc này cũng mở miệng nói: "Vì đệ đệ của ngươi sao?"

Phương Vũ gật đầu một cái, hắn hiểu được, nếu như Phương Hà bọn họ biết mình còn sống, hơn nữa còn tìm bọn họ báo thù lời nói. Như vậy, không cách nào bắt mình bọn họ, sẽ cầm phương nhiên lai uy hiếp chính mình, mặc dù có Tộc trưởng bảo vệ phương nhưng, nhưng là, những chuyện này, ai có thể nói rõ chứ?

"Ta hiểu được." Đồ Thâm nhi lúc này cũng khôi phục một ít thể lực, rồi đi Phương Vũ ôm ấp hoài bão chính mình đứng lên, "Ta chưa từng thấy qua Phương Vũ, đúng không?" Đồ Thâm nhi xoa xoa trên mặt mình nước mắt vết tích, lộ ra một chút nụ cười.

Phương Vũ không nói gì, chẳng qua là gật đầu một cái, hắn biết, nếu như mình sẽ cùng đồ Thâm nhi nói đi xuống, như vậy, chính mình khả năng liền làm không trở về cái đó đeo khăn che mặt người báo thù rồi.

"Cho ngươi, một năm trước ta tìm Cha ta phải tới!" Đồ Thâm nhi đem một cái hộp nhét vào Phương Vũ trong tay, liền chạy chậm rồi đi. Ở nàng xoay người sau khi, không có ai biết, nàng có phải hay không lại một lần nữa, rơi nước mắt...

"Ta cũng đi trước, ở chỗ ta ở tìm ta đi!" Ném xuống những lời này sau khi, Diệp Thiên Phụng cũng biến mất ở nơi này. Hắn không có giống như đồ Thâm nhi như thế, cùng Phương Vũ nói nhiều như vậy, bởi vì hắn hiểu Phương Vũ, cũng tin tưởng Phương Vũ...

Giữa huynh đệ, cái gì cũng không nói, cũng là một loại trao đổi...

Ở Diệp Thiên Phụng cùng đồ Thâm nhi cũng sau khi rời khỏi, Phương Vũ nhặt lên trên đất mặt nạ, đưa nó lại một lần nữa đeo ở trên mặt mình, Phương Vũ ánh mắt của dần dần lạnh xuống.

Phương Vũ nhìn trong tay mình cái hộp, đang chuẩn bị mở ra thời điểm, một cái có chút thanh âm già nua truyền vào trong lỗ tai của hắn: "Tiểu tặc, ngươi cũng làm Phương gia ta gãy vỡ thảm a!" Một bóng người nhanh chóng hướng Phương Vũ bên này chạy tới.

Phương Vũ nhanh chóng đem cái hộp nhét vào y phục của mình bên trong, hắn nhìn cái đó càng ngày càng gần bóng người, chân mày càng nhíu càng chặt.

Cái thân ảnh kia, thanh âm già nua kia chủ nhân, là Phương gia Ngũ trưởng lão, phương hưng! Phương hưng thực lực mặc dù là Phương gia trưởng lão bên trong yếu nhất một cái, nhưng là, cũng không phải bây giờ Phương Vũ có thể đối kháng. Dù nói thế nào, phương hưng cũng là một gã một Dương cảnh giới, Diễm sư a!

Ngay tại Phương Vũ chuẩn bị lúc rời đi, phương hưng liền đã tới Phương Vũ trước người của.

Phương hưng đem hai tay chấp ở sau lưng, không nhanh không chậm hướng về phía Phương Vũ mở miệng nói: "Tiểu tặc, ngươi là theo chân ta trở về Phương gia, hay là để cho ta đem ngươi đánh cho tàn phế, lại mang về?"

"Không biết, tại hạ nhưng lấy có cái thứ 3 tuyên hạ sao?" Phương Vũ xiết chặt quả đấm, dè dặt nói.

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Tỉnh ngộ

"Không biết, tại hạ nhưng lấy có cái thứ 3 tuyền hạng sao?"

Phương hưng cười một tiếng, sau đó vung tay một chưởng, đem bên chân hấn một khối nham thạch đánh thành bột: "Đương nhiên là có, đó chính là, lão phu bây giờ liền đập chết ngươi!"

Nhìn phương hưng bên cạnh chân bột màu trắng, Phương Vũ cũng biết, phương hưng thực lực mạnh mẽ hơn chính mình nhiều lắm. Nếu như là tự mình động thủ, nhiều nhất đem hòn đá kia đánh cho thành mấy khối, mà phương hưng nhưng là đem nó đánh thành bột. Quả nhiên không hổ là Diễm sư cảnh giới tồn tại!

"Làm ra lựa chọn sao, tiểu tặc?" Phương hưng có chút không nhịn được nói.

"Ta trở về với ngươi!" Phương Vũ từng bước từng bước hướng phương hưng đi tới, không có vận chuyển một chút Diễm Lực, phảng phất thật cứ như vậy, thúc thủ chịu trời rồi.

Bất quá phương hưng có thể không có một chút buông lỏng cảnh giác, dù sao hấn sống mấy thập niên người, làm chuyện gì cũng sẽ cẩn thận một chút. Hấn cũng không bởi vì Phương Vũ biết một chút phản kháng cũng không có!

"Ngưng Viêm chi!" Phương Vũ một tiếng quát to, tay phải thành chỉ, thẳng tắp tấn công về phía phương hưng cổ, một ít một dạng ngọn lửa màu đen, ở Phương Vũ đầu ngón tay không ngừng khiêu động lên. Phương Vũ vốn là không có cho là phương hưng khởi buông lỏng cảnh giác, cho nên hấn dứt khoát phát ra một tiếng quát to, hơi chút đánh loạn phương hưng tâm cảnh.

Ngưng Viêm chi ** ** mà ra, ngay tại Âm Phệ Quỷ Diễm sắp chạm được phương hưng cổ của thời điểm, một cái Thổ màu nâu chưởng ấn đem Âm Phệ Quỷ Diễm cản lại.

"Tiểu tặc, ngươi liền chút thực lực này?" Phương hưng cố ý ở trong ánh mắt của mình thêm vào rồi thần sắc thất vọng, định dùng ánh mắt như thế đi chọc giận Phương Vũ.

Ở vừa mới lập tức Phương Vũ thời điểm công kích, phương hưng liền phát hiện, Phương Vũ Mệnh Viêm phẩm chất rất cao. Giống như những cái kia phẩm cấp rất cao Mệnh Viêm, đều có cường đại đặc tính, loại này đặc tính có lẽ sẽ cho mình chiếu thành phiên toái không nhỏ.

Cho nên, phương hưng muốn chọc giận Phương Vũ, để cho Phương Vũ mất đi có chừng có mực, nếu như vậy, hết thầy sẽ đơn giản hơn nhiều rồi.

Bất quá phương hưng nơi nào biết, Phương Vũ thời gian mười mấy năm trong, cũng bị coi như phế vật đối đãi, đơn giản như vậy giễu cợt, căn bản cũng sẽ không để cho Phương Vũ nội tâm, sinh ra một điểm ba động.

Nhìn mình công kích bị lập tức sau, Phương Vũ thân hình một cái xoay tròn, hướng bên phải đạp khắp một bước, chân trái hơi hơi cong, làm ra sóng lớn ấn thức mở đầu. Sau đó song chưởng đều xuất hiện, đánh phía phương hưng eo của!

Nhìn Phương Vũ như thế liên tục động tác, phương hưng trong mắt xuất hiện một ít kinh ngạc. Nói như vậy, một cái Diễm sĩ chống lại một cái Diễm sư, còn chưa chiến, khí thế vậy lấy đi ba phần, động tác càng không thể nào như vậy lưu loát. Mà Phương Vũ, khí thế không những không rơi, còn chủ động tấn công.

Phương hưng trong lòng không khỏi nghĩ đến, nếu như người này là Phương gia người trong, nhất định có một phen thành tựu. Chỉ tiếc, bây giờ, người này muốn hủy ở trong tay của mình!

Nghe cười trong đầu ngàn vạn suy nghĩ, phương hưng tay trái nắm chặt, một quyền thẳng tắp đánh ra. Cái này nhìn như bình thân một quyền, bị Thổ màu nâu Diễm Lực bao vây, dễ như trở bàn tay liền đem Phương Vũ đánh ra sóng lớn ấn cho phá hỏng. Phá hỏng sóng lớn ấn sau khi, trên đó bao trùm Diễm Lực cũng không có hạ xuống bao nhiêu, liền đánh vào Phương Vũ trên vai trái!

"Àm!" Một đạo nặng nề âm thanh âm vang lên, Phương Vũ trực tiếp bay ra ngoài hơn mấy chục thước khoảng cách, lại trên mặt đất lăn chùng mấy thước, Phương Vũ mới rốt cục đứng lên.

Phương Vũ tay trái không có lực lượng chống đỡ, cứ như vậy thẳng tắp rũ. Phương Vũ giam hàm răng cùng mồ hôi trên trán, đều tại biểu đạt phương này vũ giờ phút này chịu được thống khổ!

Phương hưng chậm rãi hướng Phương Vũ đi, ở hấn trên bàn tay trái, có khí trạng Thổ hạt Sắc Quang Mang vờn quanh: "Vốn là còn tưởng rằng ngươi là một cái khả tạo tài, nguyên lai bất quá chỉ là một chỉ hiểu được phổ trương tự thân Mệnh Viêm ngu si. Như thế, giết chết cũng sẽ không đáng tiếc!"

Vốn là còn tràn ngập này thần sắc thống khổ Phương Vũ gò má của, ở phương hưng nói ra những lời này sau khi, cũng chỉ còn lại có dờ dẩn. Gần đây phát sinh qua mỗi một trận chiến đấu, đều tại đây khắc, xuất hiện ở Phương Vũ trước mắt. Hết thầy đều cùng phương hưng nói như thế, mỗi một trận chiến đấu bên trong, mình cũng là đang khoe khoang, ở y dựa vào chính mình Mệnh Viêm mà thôi!

Diễm Lực vận dụng, đối với mình mà nói, lại là như vậy xa lạ.

Mệnh Viêm mặc dù là Luyện Hóa Sư nòng cốt, nhưng là lại không phải hết thầy. Diễm Lực có thể nói thành là một loại có thể đốt ngọn lửa khí, nhưng là

hắn cũng không chỉ là đốt ngọn lửa khí. Một vị đề ý mạng của mình Viêm, lại xem nhẹ Diễm Lực bản thân vận dụng sao?

Phuong Vũ một chút xiu đứng thẳng, bên phải buông tay ra rồi đã không cách nào nhúc nhích tay trái. Kia vốn là thiêu đốt Âm Phệ Quỷ Diễm, ở Phuong Vũ đứng thẳng một khắc kia, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Thay vào đó, là tràn ngập ở Phuong Vũ trên tay phải, màu đen Diễm Lực!

Diễm Lực, mới là một cái Luyện Hóa Sư chiến đấu căn bản!

"Mặc dù là địch nhân, bắt quá ta vẫn thật sự cùng người nói một câu, cảm ơn a!" Phuong Vũ nhìn chăm chăm cách mình càng ngày càng gần phuong hưng, nhàn nhạt vừa nói.

Nếu như không phải phuong hưng, Phuong Vũ có lẽ sẽ không chú ý tới một điểm này, hắn sẽ tiếp tục phô trương ngọn lửa của chính mình, cho đến, thất bại thời điểm!

Phuong Vũ không khỏi nghĩ đến, chính mình có lẽ là bởi vì lấy được nguyên hỏa, mà quá mức kiêu ngạo đi...

Phuong hưng cũng không tiếp tục nói chuyện, hắn cũng không biết mình vì sao lại đối với một cái tiểu tặc nói những này, giờ phút này hắn chỉ muốn nhanh một chút đem điều này tiểu tặc giải quyết xuống.

Phuong hưng đột nhiên bước nhanh hơn, tay trái trong nháy mắt nâng lên, một cái Thổ màu nâu Diễm Lực trường kiếm xuất hiện ở phuong hướng trên tay. Phuong hưng bàn tay ở trên chuôi kiếm đẩy một cái, thân kiếm chính là hóa thành một đạo Thổ màu nâu quang, hướng Phuong Vũ hời hả đánh tới.

Ngưng Diễm thành binh, Diễm sư cảnh giới tượng trưng, dùng tự thân Diễm Lực ngưng tụ thành binh khí, trợ giúp tự thân chiến đấu!

Nhìn kia hướng chính mình chạy tới trường kiếm, Phuong Vũ thân hình toàn bộ nhưng bất động, mặc cho trường kiếm nhanh chóng đến gần chính mình.

Làm trường kiếm khoảng cách Phuong Vũ thân thể chỉ có chừng một thước lúc, Phuong Vũ mới đột nhiên nâng lên tay phải của mình, định ở trước người, phảng phất đang đợi trường kiếm đến.

Thổ màu nâu Diễm Lực trường kiếm, cùng Phuong Vũ trên bàn tay tụ tập màu đen Diễm Lực, rốt cuộc đụng vào nhau. Phát ra phảng phất kim loại tiếp nhận thanh âm, cực kỳ chói tai, cũng vừa lúc đó, phuong hưng nhanh chóng hướng Phuong Vũ chạy tới.

"A!" Phuong Vũ một tiếng quát to, tay phải trực tiếp nắm Diễm Lực trường kiếm lưỡi kiếm, đem trường kiếm cho ném ra ngoài. Bị Phuong Vũ ném ra trường kiếm, cắm vào cách đó không xa trong đất, ngay sau đó tiêu tán ra.

Đem trường kiếm ném ra Phuong Vũ căn bản không có thời gian thờ dốt, bởi vì giờ khắc này, phuong hưng đã đến Phuong Vũ trước người của, hắn Thổ màu nâu bàn tay, thẳng tắp hướng về phía Phuong Vũ ngực vỗ tới.

Phuong hưng một chương tốc độ thật nhanh, mang theo phá thanh âm của gió, cứ như vậy dè ở Phuong Vũ lồng ngực.

Phuong Vũ trong nháy mắt đình trệ, phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp liền hướng sau lưng rừng cây bay ra ngoài...

Ngay tại Phuong Vũ thân hình bay ra ngoài thời điểm, phuong hưng đột nhiên cảm thấy rồi có cái gì không đúng. Bởi vì hắn từ Phuong Vũ trên mặt của, phát giác một tia âm mưu được như ý vậy, nụ cười!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Quái dị đan dược

Chương 21: Quái dị đan dược

Phuong Vũ đang bị phuong hưng đánh trúng thời điểm, hai chân đột nhiên dùng sức đạp đất, ở đồng thời lực lượng dưới tác dụng, hắn thật nhanh bay vào sau lưng trong rừng rậm.

Phuong hưng là một gã Diễm sư, Phuong Vũ đã sớm biết mình không phải là phuong hưng đối thủ, cho nên hắn làm xong chuẩn bị chạy trốn, mà mượn phuong hưng một chương này lực lượng, chính là Phuong Vũ kế hoạch.

Thấy Phuong Vũ kia âm mưu nụ cười như ý, phuong hưng lập tức sẽ biết Phuong Vũ ý tưởng, trong nháy mắt hướng Phuong Vũ bay ra ngoài phuong

hướng chạy băng băng, muốn đuổi kịp Phương Vũ.

Mà giờ khắc này, đã rơi vào trong rừng rậm Phương Vũ, chính di chuyển chính mình tập tễnh bước chân, tìm một cái chỗ ẩn thân.

Phương Vũ giờ phút này đã không có thời gian và tinh lực đi dọn dẹp vết máu trên đất, hắn chỉ muốn nhanh lên tìm một chỗ giấu. Tốt nhất là một cái có nước địa phương, nếu như vậy, hắn liền có thể sử dụng thanh lăng nguyên rửa, nhanh chóng khôi phục!

Nhưng là ở một đoạn thời gian tìm sau khi, Phương Vũ duy vừa phát hiện chỉ là một sâu thẳm son động. Giờ phút này Phương Vũ cũng không quản được nhiều như vậy, hắn nhanh chóng trốn vào trong son động.

Ở vào son động sau, Phương Vũ lập tức khoanh chân ngồi tĩnh tọa, bắt đầu vận chuyển trong thân thể Diễm Lực, chậm lại trên người bị thương.

"Phốc!" Một cái máu đen từ Phương Vũ trong miệng thốt ra, Phương Vũ một vừa thở dốc đến một bên di động thân thể của mình, làm cho mình tựa vào trên một khối nham thạch.

Phương Vũ không ngừng kiểm tra mình Hải Hoàng Giới trung vật phẩm, hi vọng phát hiện cái gì có thể giúp hắn trải qua tràng này cửa ải khó gì đó. Nhưng là kết quả lại là để cho hắn thất vọng, Hải Hoàng Giới bên trong ngoại trừ quần áo chính là một ít lương khô, căn bản không có khả năng trợ giúp hắn từ một cái Diễm sư trong tay chạy trốn đồ vật.

Dựa theo Phương Vũ phỏng chừng, nhiều nhất một khắc đồng hồ thời gian sau khi, phương hưng liền có thể tìm được này một chỗ. Đến lúc đó, bất kể kết cục là cái gì, hắn là Phương Vũ điều bí mật này nhất định sẽ bị cạnh người biết.

Phương Vũ cảm thấy vô cùng nóng nảy, tay trái dùng sức vỗ một cái mặt đất, bày tỏ trong lòng mình hỏa khí. Phương Vũ này dùng sức động một cái, một cái hộp liền từ y phục của hắn bên trong, bị run lên đi ra.

Phương Vũ nhìn cái này tại địa phương lộn mấy vòng cái hộp, thừ ra một chút, ngay lập tức sẽ đem cái hộp chộp vào trong tay của mình. Bắt cái hộp sau khi, Phương Vũ trong ánh mắt của xuất hiện một ít hi vọng, tay hắn có chút bối rối đem cái hộp mở ra, hắn hi vọng trong cái hộp này sẽ có trợ giúp hắn trải qua cửa ải khó gì đó!

Mà ở cái hộp sau khi mở ra, ra hiện tại trước mắt hắn, là một viên tướng mạo quái dị đan dược. Thà nói là đan dược, không vào nói là đem thứ gì lung tung cho nhào nặn đến cùng một chỗ đi!

Phương Vũ nhìn trước mắt cái này giống như là đan dược đồ vật, có vẻ hơi do dự. Đan dược này, bất kể thế nào nhìn, cũng càng giống như là một cái độc dược đi! Thật sự có người sẽ đi ăn vật này không? Phương Vũ không chỉ có nghĩ như vậy đến.

Nhưng là, coi như đan dược này thật sự là độc dược, Phương Vũ cũng không có đưa nó đưa đến phương hưng trong miệng thực lực. Nếu như có thực lực này, Phương Vũ cũng sẽ không yêu cầu những thứ này.

Phương Vũ cầm lên này một viên quái dị đan dược, nhìn thật lâu, rốt cuộc quyết định một cái quyết định.

Phương Vũ nhắm hai mắt lại, sẽ đem viên quái dị đan dược trực tiếp nuốt xuống. Đây cũng là duy nhất phương pháp, chỉ hy vọng đan dược này là thần, linh đan diệu dược các loại đi!

Vừa mới nghĩ như vậy đến Phương Vũ, cũng cảm giác được thân thể của mình bắt đầu từ từ trở nên nóng lên. Một loại từ sâu trong thân thể truyền tới đau đớn, tràn ngập Phương Vũ cả người. Vừa nóng vừa đau, đây chính là Phương Vũ cảm thụ của thời khắc này.

Bản thân liền bị trọng thương Phương Vũ, giờ phút này căn bản là không có cách chịu đựng như vậy đau đớn, trực tiếp liền ngã trên đất. Ngón tay ở đất đai này bên trong lưu xuống từng vết rạch...

"Chẳng lẽ, thật sự là độc dược đi!" Phương Vũ nhẹ giọng đối với mình nói. Thân thể càng ngày càng nóng, một ít khí vụ dâng lên, đem Phương Vũ cho bao vây lại. Những này khí vụ, là từ Phương Vũ trong thân thể đi ra ngoài, phảng phất là bởi vì Phương Vũ thời khắc này nhiệt độ cơ thể quá cao, đem trong thân thể nước cũng cho bốc hơi như thế.

Nếu như Phương Vũ giờ phút này còn có tâm tình đi hỏi một chút khí này sương mù mùi vị, hắn liền sẽ phát hiện, những này bao phủ hắn khí vụ, có một cỗ nhàn nhạt mùi thuốc!

"A!" Phương Vũ phát ra một đạo thanh âm khàn khàn, phảng phất ở chịu đựng thân thể đau đớn.

Ngay tại Phương Vũ phát ra thanh âm này chỉ không lâu sau, Phương Vũ trong cơ thể Diễm Lực liền bắt đầu điên cuồng vận chuyển, hoàn toàn không chịu Phương Vũ khống chế.

Ở nơi này đen nhánh trong son động, kia bao phủ Phương Vũ khí vụ, bắt đầu không ngừng tràn vào kia chống đỡ, không để cho mình bất tỉnh Phương Vũ bên trong thân thể.

Phảng phất, thời khắc này Phương Vũ, chính là những cái kia khí vụ chủ nhân như thế...

Mặc dù Phương Vũ bị đau đớn kịch liệt hành hạ, nhưng là hắn vẫn có thể cảm nhận được, thân thể của mình trung Diễm Lực đang điên cuồng gia tăng. Mỗi một đạo mang theo mùi thuốc sương mù dung nhập vào trong thân thể của hắn, hắn Diễm Lực sẽ gia tăng một chút.

Giờ phút này hần mới chắc chắn, chính mình vừa mới ăn hết viên kia đan dược, là một viên đáng mặt linh đan diệu dược!

Bốn Dương, năm Dương, lục dương... Phương Vũ cảnh giới không ngừng đang tăng lên, phảng phất không có chừng mực như thế.

Ngoại trừ cảnh giới tăng lên ra, Phương Vũ vết thương trên người, đều phải nhanh chóng khép lại. Gần chỉ quá khứ rồi mấy phút, Phương Vũ giống như không có bị thương như thế.

Nhưng là trên mặt hần kia biểu tình thống khổ lại thì không cách nào xóa!

Phương Vũ bây giờ là biết, này cả người đau đớn kịch liệt, chắc là thuốc này tác dụng phụ rồi! Mặc dù không biết đan dược này rốt cuộc là cái gì, nhưng là có thể làm cho mình nhanh như vậy tăng lên Diễm Lực gì đó, tuyệt đối là bảo vật hiếm có!

Nghĩ tới đây, Phương Vũ ngay tại chịu đựng đau đớn thời điểm, cảm tạ một chút đồ Thâm nhi...

Khi cuối cùng một tia mang theo mùi thuốc sưng mù sáp nhập vào Phương Vũ thân thể thời điểm, một cỗ Diễm Lực ba động bắt đầu lấy Phương Vũ làm trung tâm hướng bốn phía tản đi!

"Haaaa..." Phương Vũ một tiếng quát to, trực tiếp đứng lên tới. Thời khắc này Phương Vũ Song mắt đỏ lên, không ngừng thở hào hển, phảng phất ở vào bại lộ bên trong như thế.

Ngay tại Phương Vũ sau khi đứng dậy, trước đi tìm một chút Phương Vũ phương hưng, cũng xuất hiện ở Phương Vũ trước mặt cửa.

Phương hưng đứng ở cửa hang nơi, nhìn diện mục có chút dữ tợn Phương Vũ, nhú mày.

Hần cảm giác được, Phương Vũ giờ phút này trong thân thể kia cuồng bạo Diễm Lực!

Bình thường mà nói, ồng có nhiều như vậy Diễm Lực, hần là có thể đột phá đến Diễm sư cảnh giới. Nhưng là Phương Vũ lại không được, hần không có việc trải qua thánh hỏa chín đũa tới thứ 2 dẫn, là không có khả năng trở thành một Diễm sư.

Cho nên, ở Phương Vũ đạt tới cửu dương cảnh giới sau khi, những cái kia dư thừa Diễm Lực liền chất đọng ở Phương Vũ trong cơ thể. Nếu như Phương Vũ không đem các loại Diễm Lực đều dùng đi ra ngoài, như vậy Phương Vũ cũng sẽ bị chết, bị Diễm Lực thật sự xanh bạo thân thể.

Nói tục một chút, chính là bị chết no !

Nhưng bây giờ, có một cái có thể để cho Phương Vũ đem Diễm Lực thả ra ngoài người, tới cái địa phương này.

Phương Vũ Song mắt đỏ bừng nhìn trước mắt mình phương hưng, khoe miệng không khỏi treo lên vẻ tươi cười!

Diễm sư cảnh giới phương hưng, có lẽ sẽ là một một đối thủ không tệ đi!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Chiến Diễm sư

Phương Vũ Song mắt đỏ bừng nhìn phương hưng, trong lòng cũng sớm đã mất đi tỉnh táo. Hần giờ phút này chỉ muốn muốn đánh một trận, phát nhiều chút thân thể của mình bên trong, phảng phất vô cùng vô tận Diễm Lực!

Phương hưng nhìn loại này bộ dáng Phương Vũ, trong lòng cảm giác có chút không ổn. Nhưng là hần luôn không khả năng bởi vì này một chút cảm giác không ổn liền chạy đi thôi, dù nói thế nào phương hưng cũng là một gã Diễm sư, mà đối thủ của hần, chẳng qua chỉ là một cái Diễm sĩ mà thôi!

Phương hưng chuẩn bị dè dặt đến gần phương này vũ, sau đó sẽ nhất cử bắt lại. Nhưng ngay khi hần vừa mới bước ra đệ nhất bộ sau khi, Phương Vũ giống như một cái điện cuồng dã thủ như thể hướng hần vọt tới, nhìn đâm đầu vào Phương Vũ, phương hưng không khỏi cảm thấy một ít rung mình!

Phương hưng thời khắc này gương mặt vô cùng lo lắng, nói như vậy, Diễm sư cùng Diễm sĩ, là hai cái khó mà tương đối cấp bậc. Một tên Diễm sư cơ hồ có thể không sợ nhiều tên cửu dương Diễm sĩ vây công, nhưng là, tình huống bây giờ có thể không bình thường. Phương Vũ trên người tản mát ra Diễm Lực cường độ, đã sớm vượt qua một cái Diễm sĩ hần có cường độ, ngay cả phương hưng cũng chưa hần nắm giữ qua mạnh mẽ như vậy Diễm Lực!

Ở Phương Vũ đến gần mình trong nháy mắt, phương hưng theo bản năng thân thể hơi bên, hướng một bên tránh đi. Không biết tại sao, ở mới vừa kia một thoáng vậy, phương hưng trong lòng nổi lên một cái loại tên là sợ hãi tình cảm...

Ngay tại phương hưng mau tránh ra Phương Vũ thời điểm công kích, phương hướng trên đỉnh đầu đột nhiên truyền đến một đạo kinh khủng Diễm Lực chuông ầm. Phương hưng ngẩng đầu lên, nhìn thấy một dấu bàn tay, phát hiện đạo dấu tay này không có bất kỳ kỳ xảo có thể nói, thuần túy là đem Diễm Lực cường ép nhào nặn hợp lại cùng nhau mà thôi!

Nhưng chính là như vậy qua loa đánh ra chuông ầm, phương hưng cũng không dám chính diện tiếp đi xuống. Bởi vì đạo dấu tay này ầm chứa Diễm Lực, quá mức cường đại!

Nếu như muốn cho phương hưng nói ra một cái, hẳn đã gặp nhân trung, có thể chính diện dưới đứng quần đạo dấu tay này nhân. Đó chính là, phương trong nhà, một vị kia Diễm đem cảnh giới cường giả!

Ở chuông ầm rơi xuống trong nháy mắt, phương hưng hướng bên phải cút ngay, tránh thoát Phương Vũ công kích.

Chuông ầm đánh trên mặt đất, đánh ra một cái lớn vô cùng hố sâu, bởi vì này lực lượng ảnh hưởng đến. Sơn động đều bắt đầu có đi một tí lay động, phẳng phát bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ như thế. Nếu như xem xét cẩn thận, liền sẽ phát hiện, cái sơn động này, lại xuất hiện không ít vết rách!

Phương Vũ cặp mắt đỏ ngầu cùng vừa mới đứng lên phương hưng cặp mắt đối mặt, cảnh tượng như vậy, giống như là một con dã thú đang nhìn mình thức ăn như thế. Mà ai là dã thú, cũng sớm đã quyết định, chân chính dã thú, chỉ là cường giả!

Phương hưng giờ phút này cũng coi là tỉnh táo lại, hẳn biết rõ mình không có cách nào cùng Phương Vũ chính diện chiến đấu. Nhưng là, muốn chiến thắng giờ phút này cơ hồ mất lý trí Phương Vũ, cũng không phải là một chuyện không thể nào.

Bây giờ Phương Vũ giống như một cái nắm giữ lực lượng khổng lồ tiểu hài tử, căn bản không biết như thế nào đi sử dụng!

Suy nghĩ ra điểm này phương hưng, cứ như vậy đứng ngay tại chỗ, chờ đợi Phương Vũ phát động tấn công.

"Rống!" Phương Vũ phát ra một tiếng như dã thú gầm thét, màu đen Diễm Lực đem Phương Vũ hai tay của bọc, hơn nữa màu sắc càng ngày càng đậm, Phương Vũ hai tay của từ từ biến mất ở rồi phương hưng trong tầm mắt.

Đứng ở Phương Vũ đối diện phương hưng nhìn Phương Vũ trên hai tay Diễm Lực, chân mày càng nhíu càng chặt. Hắn chờ đợi Phương Vũ tấn công trong nháy mắt, hết sức chăm chú cùng đợi, bởi vì chỉ cần có một chút sai lầm, như vậy té xuống đất kia một cái, liền là chính bản thân hắn rồi!

Phương Vũ Song chân đột nhiên chợt đạp đất, hướng phương hưng phóng tới, hắn đại lực địa huy động hai tay của mình, muốn đem lực lượng phát huy đến cực hạn.

Phương hưng thời khắc này trên trán đã tràn đầy khăn trương mồ hôi, hẳn không thể có một chút sai lầm!

Phương Vũ đang hướng hướng phương hưng trên đường, hai chân lại một lần nữa dùng sức đạp đất, nhảy cồm lên. Nếu như là ở bình thường, Phương Vũ tuyệt đối sẽ không làm như vậy, bởi vì này dạng quá mức nguy hiểm!

Ngay tại Phương Vũ chạy nhảy thời điểm, phương hưng biết, cơ hội của mình tới!

Ở phòng ngự chạy nhảy trong nháy mắt, phương hưng thân thể đột nhiên cong, trong tay xuất hiện dùng Diễm Lực ngưng tụ mà thành trường kiếm, trường kiếm mũi kiếm, thẳng tắp chỉ Phương Vũ nơi tim, chờ Phương Vũ chính mình đem tánh mạng đưa lên!

Mà vào thời khắc này, Phương Vũ trong đôi mắt đột nhiên xuất hiện một ít giây giữa. Ở nơi này loại nguy cấp, Phương Vũ khôi phục một tia ý thức, nhìn đã đến trước ngực mình trường kiếm, Phương Vũ trực tiếp một chưởng đánh vào lồng ngực của mình.

Phương Vũ cả người ở nơi này cường đại Diễm Lực dưới tác dụng, bay thẳng ra bên trong hang núi này. Liền đang bay ra sơn động trước, Phương Vũ hướng phương hướng, lại đánh ra một dấu bàn tay.

Phương hưng nhìn trước mắt không cách nào tránh chuông ầm, liền lập tức đánh ra một chuông, đem chuông ầm chặn...

Ngay tại Phương Vũ bay ra chớp động sau khi, phương hưng từ từ đứng thẳng người, nhìn Phương Vũ bay ra ngoài cái hướng kia, ánh mắt trở nên có chút ngưng trọng.

Một trận sau khi trầm mặc, phương hưng lạnh nhạt nói: "Hảo tiểu tử!" Vừa dứt lời, phương hưng liền phun ra một ngụm máu tươi, sau đó trực tiếp ngồi trên đất.

Giờ phút này, rồi đi sơn động Phương Vũ, một người trong rừng rậm lung tung đi lại. Toàn thân cao thấp truyền tới đau đớn kịch liệt để cho Phương Vũ căn bản không có biện pháp tập trung tinh thần, trong thân thể Diễm Lực, dường như muốn đem Phương Vũ thân thể mở ra như thế!

"Ta, thế nào, khả năng đảo ở chỗ này!" Phương Vũ giờ phút này phát ra thanh âm không có một người có thể nghe được rõ ràng. Hắn không ngừng đi ở trong rừng rậm, một là đang thoát đi phương hưng, hai là tại triều đến Diệt Thiên Phụng vị trí, đi tới...

Nếu như đổi một cái lời nói, tại loại này đau đớn kịch liệt xuống, phỏng chừng liền đứng lên đều làm không được đến, càng không cần phải nói là đi lại!

Rốt cuộc, Phương Vũ quỳ một chân trên đất, một cái tay của hắn đỡ một cái cây cối, dùng toàn thân khí lực cuối cùng muốn đứng lên. Nhưng là, thân thể của hắn, đã không bao giờ nữa cho phép hắn làm ra đứng động tác!

Phương Vũ đỡ cây cối cái tay kia, trên tàng cây vạch xuống vết tích, để lại máu tươi...

"A!" Phương Vũ giờ phút này đã không quan tâm mình gần chết có phải hay không sẽ bị phương hưng phát hiện. Hắn ở khơi thông trong lòng mình tức giận, không cam lòng.

Phương Vũ biết, mình tuyệt đối sẽ không đảo ở chỗ này, cũng không thể đảo ở chỗ này!

Rốt cuộc, Phương Vũ ngay cả quỳ một chân mặt đất khí lực cũng không có, thân thể hoàn toàn ngã trên đất. Ngay tại Phương Vũ Song cảnh sắc trước mắt bắt đầu trở nên mờ hồ thời điểm, ngọn lửa màu đen từ từ đốt lên, đem Phương Vũ hoàn toàn bao vây lại...

Phương Vũ không có ngủ đi qua, mặc dù trước mắt của hắn thập phần mờ hồ, nhưng hắn biết rõ chính mình còn tỉnh.

Phương Vũ từ đầu đến cuối mở cặp mắt của mình, nhìn mình trước mắt khiêu động Hắc Ám...

Theo Âm Phệ Quỷ Diễm xuất hiện, Phương Vũ rõ ràng phát giác, trong thân thể của hắn những cái kia xao động Diễm Lực đều yên tĩnh lại, sau đó, một chút xúu biến mất...

Mà Diễm Lực biến mất, để cho Âm Phệ Quỷ Diễm càng vượng mức.

Ngay tại Phương Vũ trong cơ thể Diễm Lực, dừng ở Phương Vũ thân thể có thể tiếp nhận mức độ lớn nhất thời điểm, Âm Phệ Quỷ Diễm mới chậm rãi địa từ trên người của hắn biến mất, trở lại Phương Vũ trong thân thể.

Ngay tại Âm Phệ Quỷ Diễm hoàn toàn biến mất sau khi, Phương Vũ mới rốt cục nhắm lại cặp mắt của mình, trầm trầm thiếp đi...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Cửu dương cảnh giới

Phương Vũ chậm rãi mở ra cặp mắt của mình, phát hiện mình đã không có ở đây kia một cái trong rừng rậm rồi. Hắn giờ phút này đang nằm ở trên giường gỗ...

Phương Vũ từ trên giường đứng lên, ở nhận ra được nơi này là địa phương nào sau khi, nhỏ giọng thầm thì một câu: "Ai phá giường a, cũng nát thành bộ dáng này!"

Ngay tại Phương Vũ nói ra những lời này sau khi, cửa phòng trong nháy mắt bị một người đẩy ra, người này đứng tại cửa, hướng về phía Phương Vũ hô lớn: "Mấy ngày nay rốt cuộc là ai ngủ ở gia phá trên giường a!"

"Ha ha!" Phương Vũ nhìn về mặt tức giận Diệp Thiên Phụng, không khỏi phát ra tiếng cười.

Không sai, nơi này chính là Diệp Thiên Phụng ở phòng nhỏ kia. Theo Diệp Thiên Phụng từng nói, hắn là cảm nhận được cực kỳ mạnh mẽ Diễm Lực ba động, mới chạy tới rừng rậm. Có thể sau khi đến lại phát hiện, cái đó Diễm Lực ba động biến mất, sau đó đứng dịp thấy đảo tại bên trong rừng rậm Phương Vũ, liền đem Phương Vũ cho nhắc trở lại...

Nghe xong Diệp Thiên Phụng tự thuật sau khi, Phương Vũ có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, nói: "Cái đó, người nói vậy cường đại Diễm Lực ba động, phỏng chừng chính là ta..."

Diệp Thiên Phụng nhìn chằm chằm Phương Vũ nhìn một hồi, khoát tay một cái nói: "Chớ có nói đùa, người kia ít nhất có đỉnh phong Diễm sư tu vi, mà người cho dù may mắn biến thành, cửu dương Diễm sĩ..." Vừa nói, Diệp Thiên Phụng liền vừa dùng Diễm Lực dò xét dưới đây Phương Vũ cảnh giới.

"Cửu dương Diễm sĩ!" Diệp Thiên Phụng có chút dờ dẩn nhìn Phương Vũ, trên mặt hiện đầy vẻ mặt không tin tưởng. Bởi vì, ở mấy ngày trước thời điểm, Phương Vũ còn chỉ là một, Tam Dương Diễm sĩ...

Mà hôm nay, tựa là một cái cửu dương Diễm sĩ. Nay tính là gì, thiên tài? Không đúng, nếu như không có tình huống đặc biệt, thiên tài liền không đủ để hình dung Phương Vũ rồi!

Nhìn Diệp Thiên Phụng kia một bộ thành thật khai báo biểu tình, Phương Vũ tựa nhất ngữ nhất thập đem mấy ngày trước tại bên trong rừng rậm chuyện xảy ra nói cho Diệp Thiên Phụng.

"Đúng rồi, người biết đó là cái gì đan dược sao?" Phương Vũ đang nói xong rồi chuyện xảy ra sau khi, liền mở miệng, hỏi Diệp Thiên Phụng.

Diệp Thiên Phụng nghe được đan dược kia thời điểm, cũng đã nhũn mày. Thành thật mà nói, hắn còn thật không biết đó là cái gì đan dược, duy nhất đề cao nhiều như vậy Diễm Lục, không nói trước người sử dụng có thể hay không chịu đựng, coi như có thể chịu đựng, kia tác dụng phụ cũng không biết bao lớn a!

"Người chắc chắn, thân thể của người bây giờ không có khó chịu?" Diệp Thiên Phụng không trả lời Phương Vũ vấn đề, mà là trực tiếp ôi chào hướng Phương Vũ hỏi.

Nhìn Phương Vũ lắc đầu một cái, Diệp Thiên Phụng liền càng không rõ ràng lắm cái đó đan dược lai lịch...

"Bất quá nói chuyện cũng tốt!" Ở Diệp Thiên Phụng vẫn còn đang suy tư đan dược kia lai lịch thời điểm, Phương Vũ đột nhiên nhìn mình nắm chặt đôi quyền đầu nói đến, "Như vậy ta báo thù kế hoạch liền phương tiện nhiều! Không nghĩ tới, nhanh như vậy ta liền có cửu dương cảnh giới tu vi!"

"Báo thù kế hoạch?" Diệp Thiên Phụng có chút không hiểu hỏi, "Phương Hà thù hạ bị giết được không sai biệt lắm, phương liễu cũng bị phế, người còn có kế hoạch gì?"

"Thù hạ bị giết được không sai biệt lắm, không phải còn có bản thân hắn sao?" Phương Vũ đi tới ngoài nhà, nhìn linh diệp thành phương hướng nở một nụ cười.

Diệp Thiên Phụng lúc này cũng đi ra, mở miệng hỏi: "Người muốn làm gì? Đừng bảo là ta đã không có nhắc nhở cho người, Phương Hà cái lão già đó ít nhất là lục dương Diễm sư tu vi."

"Kia liền cần chuẩn bị một ít gì đó rồi!" Phương Vũ quay đầu, mặt đầy cười âm hiểm nhìn Diệp Thiên Phụng, "Đừng bảo là người không biết là vật gì nha, Tam Nguyệt Ngục sát thủ huynh!"

Diệp Thiên Phụng đương nhiên sẽ không biết Phương Vũ ý tứ, cho nên hắn trực tiếp nói: "Coi như người vận khí tốt, ở sau năm ngày, linh diệp trong thành có một trận đại hình buổi đấu giá, bên trong chắc có thứ người muốn. Bất quá, tiền của người mang đủ chưa?"

Nghe được "Tiền" một chữ này, Phương Vũ mặt của trong nháy mắt trở nên giống như khổ qua như thế, trên người của hắn Kim tệ tối đa chỉ có mấy trăm, mà trong phòng đấu giá, hắn đồ cần, phỏng chừng mỗi một dạng cũng sẽ không thấp hơn mấy chục ngàn Kim tệ!

"Sớm biết ngay tại sông bạc cướp một ít đi ra!" Phương Vũ sờ mình Hải Hoàng Giới, nhỏ giọng lầm bầm.

Nhìn Phương Vũ loại dáng vẻ này, Diệp Thiên Phụng mặt đầy bất đắc dĩ từ quần áo của mình bên trong lấy ra một tấm thẻ vàng, đưa tới Phương Vũ trước mặt của: "Trong tấm thẻ này tổng cộng có hai trăm ngàn Kim tệ, cầm đi dùng đi!"

Phương Vũ tựa hồ chính là đang chờ giờ khắc này như thế, trực tiếp từ Diệp Thiên Phụng trong tay đem thẻ vàng đoạt lại, trên mặt kia khổ qua vậy thần sắc, trong nháy mắt liền biến mất không thấy, thay vào đó là mặt đầy âm mưu được như ý vậy nụ cười.

"Cần phải trả a!" Nhìn Phương Vũ biến hóa như vậy, Diệp Thiên Phụng lập tức lớn tiếng hô lên.

Chỉ bất quá Phương Vũ rất tự nhiên vào lúc này, đem Diệp Thiên Phụng cho không nhìn thấy. Giờ phút này trong lòng của hắn đã bắt đầu ý tưởng, nên như thế nào đem cái đồ giày vò chính mình một nhà đáng chết lão đầu, cho trừ đi!

"Lại nói, chúng ta ứng làm như thế nào đi vào?" Phương Vũ đột nhiên nghĩ tới, mình kia một thân ăn mặc, chỉ cần đi vào linh diệp thành, liền nhất định sẽ có cách gia đệ sắp tới bắt chính mình.

Nhưng là nếu là không nói như vậy, chính mình thân phận của Phương Vũ sẽ bị bại lộ rồi, cái này thật đúng là là một cái vấn đề phiền toái a!

Vừa lúc đó, Diệp Thiên Phụng cũng học khi trước Phương Vũ như thế, quả quyết không thấy hắn, đi qua một bên chính mình thối lên huyết sáo tới...

"Tốt lắm đại ca, ta sẽ trả người tiền, có thể đi!" Phương Vũ nhìn Diệp Thiên Phụng kia cười trên nỗi đau của người khác vậy biểu tình, liền đầy bụng hòa khí.

"Như vậy không phải tốt!" Diệp Thiên Phụng làm ra một cái tư thế chiến thắng, đi vào trong phòng của mình mất, sau đó ném một món nón lá rộng vành đi ra.

Cái này nón lá rộng vành là đội nón, mà ở nơi này nón rộng vành phía sau, có ba cái mặt trăng, nhìn một cái cũng biết, cái này nón lá rộng vành hẳn là Tam Nguyệt Ngục sát thủ vật mới có!

"Mặc nó đi vào, không có ai sẽ cần của người!" Diệp Thiên Phụng nói một điểm cũng không sai, mặc cái này nón lá rộng vành tiến vào linh diệp thành,

đúng là sẽ không có người cản.

Dù sao, không có mấy người trở về dẫn đến Tam Nguyệt Ngục người. Hơn nữa, Phương Vũ cùng Diệp Thiên Phụng cũng sẽ không đi cửa thành đi vào, Phương gia đệ tử muốn ngăn cũng không có cách nào.

Phương Vũ tiếp lấy cái này nón lá rộng vành sau khi, trực tiếp liền đem nó khoác ở trên người của mình, đeo lên cái mũ sau cúi đầu xuống, như vậy đi ở linh diệp trong thành, đúng là an toàn không ít.

"Mấy ngày nay người liền cẩn thận vững chắc người một chút tu vi của chính mình đi!" Sau khi nói xong, Diệp Thiên Phụng liền hướng linh diệp thành phương hướng đi.

Phương Vũ biết, Diệp Thiên Phụng phải đi hỏi thăm tin tức đi. Dù sao trưởng lão cũng bị đã thương rồi, Phương gia nếu là không có chỉ vào làm, vậy coi như không nói được a!

Nhìn Diệp Thiên Phụng sau khi rời khỏi, Phương Vũ liền trở về đi đến trong phòng, ngồi xếp bằng. Bắt đầu cảm thụ thân thể của mình bên trong ẩn chứa cường đại Diễm Lực, cửu dương cảnh giới, so với trước Tam Dương cảnh giới nhưng là cường đại đến quá nhiều.

"Không nghĩ tới nhanh như vậy liền có thể đi trở về thấy sư phó, ha ha!" Phương Vũ làm bầm lâu bầu xong, liền đem chính mình toàn bộ tâm thần chìm vào trong tu luyện...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Buổi đấu giá bắt đầu

"Thời gian, cuối cùng đã tới sao?" Phương Vũ chậm rãi đứng dậy, đem Tam Nguyệt Ngục nón lá rộng vành lên cái mũ mang theo, đi ra khỏi phòng.

Ở ngoài cửa phòng, Diệp Thiên Phụng đã đợi trong chốc lát rồi, giờ phút này trên người của hắn cũng mặc Tam Nguyệt Ngục nón lá rộng vành. Hai người nhìn nhau sau khi, liền hướng linh diệp trong thành Thần Lam hội trường địa phương sở tại, không nhanh không chậm đi...

Chênh lệch thời gian không nhiều đến chính buổi trưa, Phương Vũ cùng Diệp Thiên Phụng liền đi tới nhà đấu giá cửa.

Thời khắc này hội trường chung quanh, đã là người ta tấp nập, thanh âm huyên náo giăng đầy toàn bộ đường lớn. Thần Lam hội trường là Phù Uyên quốc cùng với phụ cận ba quốc gia bên trong, lớn nhất nhà đấu giá, mỗi một lần cũng có không ít thứ tốt. Hấp dẫn nhiều người như vậy, cũng là chuyện đương nhiên sự tình.

Phương Vũ đang chuẩn bị từ đây ra đám người, tiến vào nhà đấu giá thời điểm, Diệp Thiên Phụng liền chụp chụp Phương Vũ bả vai, dùng ngón tay chỉ một chút nhà đấu giá bên cạnh cửa chính vị trí.

Ở Diệp Thiên Phụng chỉ địa phương, cũng có một cái cửa, cái cửa này nhà cùng mới vừa kia một cái so sánh còn phải khen thưởng không ít, có thể lượng người đi nhưng là hai cái hoàn toàn bất đồng cảnh tượng.

Như thế rộng rãi đại môn, bị cực kỳ xa hoa tài liệu trang sức, dưới đất là dùng đặc thù Viêm Thú xương cốt của chế thành lối đi, mấy chục tên gọi Diễm sĩ cảnh giới sắc mặt người đứng ở lối đi hai bên, ở cuối lối đi, còn đứng lập này hai gã Diễm sư cảnh giới cường giả. Trên người bọn họ mơ hồ tán ra khí tức âm lãnh, phảng phất chỉ cần có không chính xác gia hỏa, đi lên con đường này, cũng sẽ bị bọn họ cho lau đi như thế...

Vừa lúc đó, một đám mặc mang theo vô số Kim sắc văn lộ trường bào người, bước lên điều này trông không con đường...

"Mau nhìn, là thần phù tông người!"

"Không sai, chính là thần phù tông người, đi tuốt ở đằng trước người kia, tựa hồ là nhan thành công tử!"

"Cát, một cái cổ chấp mà thôi, có cái gì tốt hâm mộ!"

"Người ta cũng không phải là thông thường cổ chấp, cha hắn là thần phù tông Nhị trưởng lão, tám Dương Diễm sư!"

Nhìn đi tuốt ở đằng trước cái đó thần phù tông đệ tử, cũng chính là nhan thiên con trai của Dương, nhan thành. Phương Vũ phát hiện, cái này nhan thành công tử, căn bản không Thập sao chỗ lợi hại!

Nhìn hình dạng của hắn, ít nhất cũng có 20 chừng mảy rồi, nhưng là cảnh giới cũng chỉ có Tam Dương Diễm sĩ, cùng mấy ngày trước chính mình như thế. Cũng liền giống như có người trong miệng nói như vậy, bất quá chỉ là một cái cổ chấp mà thôi!

"Chúng ta cũng vào đi thôi!" Diệp Thiên Phụng nhìn đang ở khinh bỉ nhan thành Phuong Vũ, vỗ vai hắn một cái bâng nói đến.

Phuong Vũ nhìn về phía Diệp Thiên Phụng, gật đầu một cái, hai người cũng là như vậy bước lên điều này trông không còn đường.

Cùng thần phù tông xuất hiện thời điểm, người bên cạnh cái loại này hâm mộ và sùng bái bất đồng, làm Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng đi lên con đường này thời điểm. Khác vừa nhìn người của bọn hắn, cũng theo bản năng lui một bước...

Nhìn Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng người, không là hận đến cắn răng, chính là trong đôi mắt tràn ngập sợ hãi.

Tam Nguyệt Ngục danh tiếng, nhắc tới bị thần phù tông còn lớn hơn nhiều lắm. Thần phù tông chẳng qua chỉ là Phù Uyên trong nước đệ nhất tông phái mà thôi, mà Tam Nguyệt Ngục, nhưng là có ở đây không thiếu quốc gia bên trong cũng tiếng tăm lừng lẫy.

Bất quá, Tam Nguyệt Ngục là một sát thủ tổ chức, đối với không ít người mà nói, nó đều ý nghĩa chết...

Làm Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng chậm rãi đi ở trên con đường này thời điểm, chung quanh đều yên tĩnh lại, khi trước tiếng ồn ào sớm cũng không biết chạy đến địa phương nào đi.

Những người đó rất sợ chính mình sẽ chọc cho đến Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng, từ đó khai ra họa sát thân!

Đi tới cuối con đường, Diệp Thiên Phụng lấy ra mình Tam Nguyệt Ngục bài cho kia hai cái Diễm sư cường giả xem. Hai gã Diễm sư hướng Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng khom người chào sau khi, liền nhường đường.

Phuong Vũ thoáng ngẩng đầu lên, nhìn một cái trước người mình hai gã Diễm sư, hắn phát hiện, chính là ở nơi này hai gã Diễm sư trong mắt, cũng có một chút sợ hãi! Mặc dù chỉ là một tia, nhưng kia cũng là bọn hắn đối với Tam Nguyệt Ngục sợ hãi!

"Tam Nguyệt Ngục hai vị, phòng khách của các người đã chuẩn bị xong, mời đi theo ta." Phuong Vũ ở đi vào nhà đấu giá sau khi, mới vừa vừa mới chuẩn bị ngẩng đầu lên, thì có hai gã bộ dáng xinh đẹp thị nữ, bước nhanh tới, cung kính đối với hai người bọn họ nói.

"Dẫn đường đi!" Diệp Thiên Phụng mở miệng nói, hắn rất hiển nhiên bị phuong vũ muốn quen thuộc cái địa phương này nhiều.

Nghe được Diệp Thiên Phụng chính là lời nói, hai gã thị nữ lập tức khom người, sau đó ở trước mặt bắt đầu dẫn đường, Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng liền chậm rãi đi theo phía sau của nàng đi. Phuong Vũ nhìn trước mặt hai người thị nữ hơi lộ ra cuồng quít bước chân, cảm giác có chút kỳ quái.

Theo lý thuyết, loại đại hội này trăng thị nữ, hẳn là sẽ không xuất hiện tình huống như vậy.

Sau đó Phuong Vũ suy nghĩ một chút, cũng thì biết, hết thảy nguyên nhân cũng là bởi vì mình thân phận bây giờ —— "Tam Nguyệt Ngục" !

Thị nữ đem Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng dẫn vào một cái cái cực kỳ xa hoa trong phòng, ở trong phòng bên ngoài môn bài bên trên, viết "Số 2 lô ghế riêng" mấy chữ.

Đi vào phòng sau khi, Diệp Thiên Phụng sẽ để cho hai người thị nữ đi ra ngoài. Bất quá kia hai người thị nữ cũng không dám thật rời đi, các nàng chẳng qua là đứng ở bên ngoài phòng mà thôi, dĩ nhiên, căn phòng là cách âm.

Ở hai người thị nữ sau khi rời khỏi, Phuong Vũ liền lấy xuống cái mũ, trực tiếp ngồi ở trước mặt mình kia rộng lớn hơn nữa mềm mại ghế ngồi, chờ đợi buổi đấu giá bắt đầu.

"Nhắc tới, chúng ta là số 2 lô ghế riêng, như vậy số 1 là người nào?" Qua một lát, Phuong Vũ đột nhiên mở miệng nói.

Diệp Thiên Phụng một bên thương thức ở trên ghế riêng chuẩn bị xong thượng đẳng rượu ngon, một bên trả lời: "Số 1 lô ghế riêng là hoàng thất! Tam Nguyệt Ngục ở mỗi quốc gia cơ bản đều là số 2 lô ghế riêng, bởi vì phải cho hoàng thất một ít mặt mũi chứ sao..."

Phuong Vũ gật đầu một cái, cũng minh bạch nguyên do trong đó.

"Nhắc tới, Phuong gia các người lô ghế riêng ngay tại thứ tư số hiệu, không có ý định đi xem một chút tới là những người nào sao?" Diệp Thiên Phụng để trong tay xuống ly rượu, đột nhiên mở miệng nói.

"Thứ tư số hiệu? Không phải là số ba sao?" Phuong Vũ có chút không hiểu hỏi. Nhắc tới, ở Phù Uyên trong nước Phuong gia chính là thứ 2 thế lực lớn, làm sao sẽ biến thành thứ tư số hiệu lô ghế riêng rồi hả?

"Người không biết sao? Số ba lô ghế riêng, là Thần Lam buổi đấu giá mình, ở mỗi quốc gia đều là như vậy. Số 1 là hoàng thất, số 2 là Tam Nguyệt Ngục, số 3 là Thần Lam, tất cả thế lực địa phương, đều là từ thứ tư số hiệu bắt đầu!" Diệp Thiên Phụng lần này cẩn thận cho Phuong Vũ giải thích một bên.

"Nhắc tới, đồ Thẩm nhi cũng đang đấu giá trăng, hẳn là, thứ bảy số hiệu lô ghế riêng." Diệp Thiên Phụng lại bổ sung một câu.

Phương Vũ nghe Diệp Thiên Phụng, nụ cười nhạt nhòa rồi cười, sau đó lắc đầu một cái. Cũng không biết hán thời khắc này trong lòng đang suy nghĩ gì...

Vừa lúc đó, vô số hoan hô thanh âm cuốn tới, ngay cả gian phòng cách âm hệ thống, cũng không có cách nào đem hoàn toàn ngăn trở.

Ở nơi này tiếng hoan hô xuất hiện trong nháy mắt, hội trường đích chính trung ương, sáng lên ánh sáng, một cách đại khái hơn năm mươi tuổi lão nhân, đi lên bàn đấu giá trung ương.

Rốt cuộc, buổi đấu giá, bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Viêm Thú trứng

Lão già đi sau khi lên đài, giờ lên hai tay của mình, tỏ ý người ở chỗ này an tĩnh lại. Rất nhanh, vốn là cực kỳ thanh âm huyền ảo, dần dần yếu bớt, tất cả mọi người đều đem ánh mắt của mình, đầu đến trên đài, chờ đợi lão già mở miệng.

"Thần Lam quy củ, chắc hẳn mọi người đều là biết. Lão hủ tin tưởng mọi người mục đích đều là gần sẽ xuất hiện bảo vật, mà không phải lão hủ, cho nên, lão hủ cũng sẽ không nói nhảm!" Lão già nhìn trong hội trường, lấy ngàn mà tính người, cuối cùng hắn đưa mắt đặt ở Phương Vũ cùng Diệp Thiên Phụng chỗ ở lô ghế riêng. Phương Vũ tự nhiên biết, lão già này nhìn không là bọn hắn, mà là Tam Nguyệt Ngục!

"Lão hủ tin tưởng, Thần Lam buổi đấu giá, là tuyệt đối sẽ không để cho mọi người thất vọng!" Lão già đưa mắt chịu rồi sau khi trở lại, lớn tiếng nói: "Vào giờ phút này, Thần Lam buổi đấu giá, chính thức bắt đầu!"

Ở lão già thanh âm hạ xuống lúc, nhà đấu giá bên trong tất cả ánh sáng đều tập trung ở một chỗ.

Ở ánh sáng chiếu sáng địa phương, một cái sân thượng từ từ thăng lên, ba tấm màu đỏ thẫm Diễm Phù xuất hiện ở trước mắt mọi người. Cái gọi là Diễm Phù, chính là Luyện Hóa Sư đem sức của chính mình dùng phương pháp đặc thù phong ấn ở rồi Phù bên trong, tại thời điểm cần thiết duy nhất thả ra, đưa đến công kích hoặc là phòng ngự tác dụng.

"Này ba tấm Diễm Phù, chính là Phù Uyên quốc đệ nhất tông môn thần phù tông Tam trưởng lão làm, mỗi một tờ uy lực cũng tương đương với một cái một Dương Diễm sư một kích toàn lực. Đối với Diễm sư cảnh giới một cái bằng hữu mà nói, một tấm Phù có lẽ chính là một cái mạng!" Lão nhân hướng một tờ trong đó Diễm Phù rót vào một chút Diễm Lực, điểm này Diễm Lực không đủ để dẫn động Diễm Phù, nhưng là để cho người ở chỗ này cũng cảm nhận được này Diễm phù uy lực!

Ngay sau đó, lão già nhìn về đám người, cười híp mắt nói: "Ba tấm Tam giai Diễm Phù, giá thấp ba chục ngàn Kim tệ!"

"Bốn chục ngàn!" Một đạo thanh âm khàn khàn từ số 2 ở trên ghế riêng truyền ra, không cần hỏi, kêu giá người chính là Phương Vũ.

Phương Vũ khi nhìn đến Diễm Phù thời điểm, cũng biết lúc này là vật mình muốn, cho nên đã sớm chuẩn bị xong kêu giá. Ở lời của lão già nói xong lời nói sau khi, Phương Vũ liền trực tiếp tăng thêm mười ngàn giá cả, biểu hiện ra tình thế bất buộc đáng vẻ.

Ở Phương Vũ kêu giá sau khi, trong phòng đấu giá lại cũng không có vang lên một cái thanh âm. Mặc dù có không ít người cũng đối với này Diễm Phù có hứng thú, nhưng là bọn hắn cũng sẽ không vì này mấy tờ Diễm Phù liền đi đắc tội Tam Nguyệt Ngục người! Có lệnh mua, có thể không nhất định có lệnh mua a!

"Chúc mừng số 2 bao sương bằng hữu, này ba tấm Diễm Phù sẽ là của ngươi!" Lão già mặc dù mặt đầy cười híp mắt đang nói lời này, nhưng là trong lòng của hắn nhưng là hận chết Phương Vũ rồi.

Dựa theo suy đoán của hắn, này ba tấm Diễm Phù ít nhất có thể bán được năm chục ngàn, cũng bởi vì Phương Vũ, giá cả bị định ở bốn chục ngàn, đây chính là thua thiệt lớn a! Nhưng hắn lại không thể đi tìm Tam Nguyệt Ngục người nói phải trái, cũng chỉ có trong lòng nghĩ lên mấy câu...

Ở Phương Vũ chụp được Diễm Phù, buổi đấu giá cứ tiếp tục tiến hành. Vô số để cho người chảy nước miếng cái gì cũng xuất hiện ở trong phòng đấu giá, Diễm khí, Diễm kỹ năng, công pháp...

Mặc dù có không ít cái gì cũng vỗ ra giá cao, nhưng là thân là đấu giá sư lão già, liền là không cao hứng nổi. Mà để cho hắn như vậy kẻ cầm đầu, chính là Phương Vũ rồi!

Lúc mới bắt đầu, Phuong Vũ chỉ cần thấy được đối với chính mình thứ hữu dụng, liền sẽ trực tiếp đề cao mười ngàn giá cả, trực tiếp mua, như vậy lão già cũng sẽ không nói cái gì. Mấu chốt là đến phía sau, Phuong Vũ chỉ nhắc tới cao một cái kim tệ, mấy cái thế lực lớn lại không có hứng thú gì, tiểu nhân vật lại không dám kêu giá. Cho nên, những thứ này đã đến Phuong Vũ trong tay...

Đột nhiên, trong phòng đấu giá tia sáng cũng biến mất không thấy gì nữa, biến thành một mảnh đen cảnh tượng. Mọi người ở đây phát ra một ít tiếng gào thoi điếm, ở trên đài đấu giá, dấy lên ngọn lửa màu đỏ thắm!

Ở ngọn lửa chiếu rọi xuống, một cái bị màu đỏ đường vân hiện đầy trứng xuất hiện ở trước mắt mọi người. Mỗi người khi nhìn đến thứ này đầu tiên nhìn sẽ biết lai lịch của nó —— Diễm trứng thú vật!

Thông thường Luyện Hóa Sư, cả đời chỉ có thể cùng một cái Diễm thú ký kết khế ước, mà muốn muốn thuận phục một cái thành niên hoang đại Viêm Thú cũng không phải là nhất kiện đơn giản sự tình. Cho nên đại đa số người đưa mắt đặt ở chưa ra đời Diễm thú trên người, ở Diễm thú ra đời trước cũng nó ký kết khế ước!

"Ha ha, chắc hẳn lão hủ không nói mọi người cũng biết đây là vật gì đi! Vật này chính là Tứ giai Diễm thú, Xích Hóa chim Diễm trứng thú vật. Tất cả mọi người mình bạch Tam giai Diễm thú hàm nghĩa đi! Nói đúng là, con thú này sau khi trưởng thành, sẽ nắm giữ Diễm đem thực lực!" Lão già chỉ mình bên người, thiêu đốt màu đỏ ngọn lửa Viêm Thú trứng, cười nói với mọi người.

"Suy nghĩ một chút, có một cái Diễm đem làm hộ vệ của ngươi, như vậy ở nơi này Phù Uyên quốc phụ cận, ngươi còn có chỗ nào không đi được sao?" Ở lời của lão già xuống, có không ít người trên mặt của, đều lộ ra thần sắc hưng phấn. Bọn họ đã tại ảo tưởng, bên cạnh mình đi theo một cái Tứ giai Diễm thú thời điểm bộ dáng.

"Giá quy định một cái kim tệ, chư vị, ra giá đi!" Lão già một tiếng hô to, trong phòng đấu giá không ít người cũng vang lên hoan hô thanh âm. Phuong Vũ bây giờ không có biện pháp hiểu, những người này ở đây hoan hô cái gì, lại không có người nói vật kia chỉ cần một Kim tệ...

"Quả nhân ra giá, một trăm ngàn!" Lời của lão già Âm Lạc xuống không lâu, liền xuất hiện thứ nhất tiếng kêu giá. Cái thanh âm này là từ Phuong Vũ bên cạnh lô ghế riêng truyền tới, cũng chính là số 1 lô ghế riêng, hoàng thất lô ghế riêng!

Nghe người này đối với mình gọi, mọi người sẽ biết thân phận của hắn —— Phù Uyên quốc Hoàng thượng! Bất kể hắn là thói quen tự xưng như vậy, vẫn có vừa nói ra, cũng để cho không ít người mất đi kêu giá dũng khí..

"Không nghĩ tới bệ hạ cũng có như thế nhã hứng, tới tham gia buổi đấu giá này. Mặc dù nhỏ từ ta nghĩ rằng cho bệ hạ một bộ mặt, nhưng là này Viêm Thú trứng, ta cũng cảm thấy rất hứng thú a! Hai trăm ngàn!" Lần này nói chuyện là số sáu trong bao sương người, thần phù tông nhan thành công tử.

"Ngược lại không biết có nhiều đại nhân vật như vậy ở, bất quá tiểu nữ rất thích này Viêm Thú trứng, các vị nhường một tý như thế nào?" Phuong Vũ nghe một chút thanh âm này cũng biết, là đồ Thẩm nhi đang nói chuyện, "Một triệu!" Kèm theo đồ Thẩm nhi thanh âm thanh thúy, này Viêm Thú trứng giá cả trực tiếp từ hai trăm ngàn tăng tới rồi một triệu mức độ!

Nghe được đồ Thẩm nhi tiếng gọi giá sau khi, số bảy trong bao sương nhan thành rõ ràng nhíu mày một cái. Ở một hồi sau khi trầm mặc, nhan thành hung hãn vỗ một cái trước người mình bàn, lại một lần nữa kêu giá: "Một trăm hai mươi!"

"Công tử, không nên quên Nhị trưởng lão giao phó sự tình a!" Một lão già nghe được nhan thành như thế kêu giá, lập tức thấp giọng nhắc nhở.

Đồ Thẩm nhi mặc dù vừa mới lúc nói chuyện rất có lễ phép, nhưng là nếu như xem nàng như thành một cái nhu nhược cô nương, có thể đã sai lầm rồi.

Ngồi ở trong bao sương đồ Thẩm nhi đồ một cái miệng đến, sau đó thanh âm lạnh lùng nói: "Xem ra nhan thành công tử là có ý cùng ta làm khó? Hoàng đế thúc thúc cũng nhường cho ta rồi, ngươi còn cướp? Hừ, ta đồ Thẩm nhi liền cùng ngươi chơi đùa! Hai triệu!"

Hai triệu giá cả đã sớm vượt qua lão già đối với này Viêm Thú trứng cổ giới, dù sao Diễm đem thực lực nói đúng này Viêm Thú trưởng thành, nhưng là, này Diễm thú trưởng thành được bao lâu? Mấy chục trên trăm năm đi! Huống chi, nó có được hay không được năm hay là khó nói a!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Vô Danh tàn quyền

Ngồi ở trong bao sương nhan thành công tử vốn đang dự định tăng giá, tuy nhiên lại bị bên người hắn lão già cho ngăn cản. Vì vậy, hắn mặt đầy khó chịu

biểu tình, nắm chặt quả đấm, nhìn mình bên cạnh vách tường, phảng phất thấy được số bảy lô ghế riêng tình cảnh bên trong.

Thật ra thì, chính là lão giả không ngăn cản nhan thành, hẳn cũng không khả năng giành được qua đồ Thẩm nhi. Đồ gia mặc dù đang Luyện Hóa Sư thực lực phương diện, không sánh bằng thần phù tông cùng ngoài ra mấy gia tộc lớn, nhưng là ở tài lực phương diện, Đồ gia lại là có thể cùng hoàng thất sánh vai. Cái gọi là phú khả địch quốc, cũng chính là như vậy đi!

"Nếu như không có người tiếp tục kêu giá, như vậy này Viêm Thú trứng, liền thuộc về Đồ gia tiểu thư tất cả. Còn có người, kêu giá sao?" Lão giả lúc nói lời này cố ý đem ánh mắt nhìn về phía số sáu lô ghế riêng, rất rõ ràng, hẳn muốn cho nhan thành công tử tiếp tục tăng giá. Mặc dù, này Viêm Thú trứng giá cả đã sớm vượt qua dự đoán của hắn rồi.

Cuối cùng, này Viêm Thú trứng lấy hai triệu giá cả, bán cho đồ Thẩm nhi.

"Các vị, sau đó phải chụp vật bán, là một loại Diễm kỹ năng, nhưng loại này Diễm kỹ năng thập phần hiếm thấy." Nghe lão giả trong miệng hiếm thấy hai chữ, Phương Vũ Tâm bên trong đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Lão giả hơi ngưng lại sau khi, lớn tiếng quát: "Bình cấp Trung phẩm Diễm kỹ năng, không Diễm chi! Này Diễm kỹ năng, chính là kia Mệnh Viêm Diễm kỹ năng!"

Cái gọi là Mệnh Viêm Diễm kỹ năng, liền là thông qua đặc thù vận chuyển phương pháp, phần lớn hoặc là hoàn toàn sử dụng Mệnh Viêm chiến đấu Diễm kỹ năng. Ở tất cả Diễm kỹ năng bên trong, 90% cũng là dựa vào Diễm Lực, chỉ có 10% Diễm kỹ năng, lấy Mệnh Viêm làm chủ, phát huy Mệnh Viêm lực lượng chân chính!

Mà như vậy Diễm kỹ năng, cho dù chẳng qua là bình cấp Diễm kỹ năng, cũng là có giá trị không nhỏ...

Vừa lúc đó, một quyền ghi lại không Diễm chi thư bị bỏ vào trên đài đấu giá. Từ quyền sách này cũ nát trình độ đến xem, hẳn là mấy chục thậm chí hàng trăm năm trước gì đó rồi!

"Giá thấp, 150.000 Kim tệ! Mời các vị đi!"

Giờ phút này, ngồi ở trong bao sương Phương Vũ chính nhìn mình tay phải, biểu tình hơi lộ ra không đáng về cao hứng. Phương Vũ rù rì nói: "Mệnh Viêm sao? Cắt!"

Ngay tại lời của lão giả rơi xuống trong nháy mắt, một cái thanh âm quen thuộc liền truyền đến trong phòng đấu giá, truyền đến Phương Vũ trong lỗ tai.

"Một trăm sáu chục ngàn!" Cái thanh âm này có chút già nua, này thanh âm già nua, đối với Phương Vũ mà nói, là như vậy để cho người chán ghét. Không sai, người này, thứ nhất mở miệng kêu giá người, chính là Phương gia Tứ trưởng lão, Phương Hà!

"Hai trăm ngàn!" Thu hồi ánh mắt của mình, số 1 bao sương Phù Uyên quốc bệ hạ nhàn nhạt báo ra một cái giá. Phù Uyên quốc Hoàng cũng không phải là thích này Diễm kỹ năng mới kêu giá, hẳn gọi giới chi là bởi vì, hẳn cất giữ bên trong không có má thôi.

Ở Hoàng thượng tăng giá sau khi, trong phòng đấu giá liền an tĩnh không ít, thật ra thì vốn là không có bao nhiêu người muốn mạng này Viêm Diễm kỹ năng. Bởi vì ở trong phòng đấu giá này người, phần lớn cũng chỉ là Phàm lửa Luyện Hóa Sư, mạng của bọn họ Viêm vốn là thập phần nhỏ yếu, coi như có Mệnh Viêm Diễm kỹ năng, cũng sẽ không có bao lớn thay đổi,

"Hai trăm năm chục ngàn!" Ngay tại an tĩnh rồi sau một hồi, một đạo mạng có không nhỏ ** ** giọng nữ xuất hiện ở trong phòng đấu giá. Hơn nữa người đàn bà này trực tiếp tăng giá năm chục ngàn, xem ra là đối với mạng này Viêm Diễm kỹ năng nhất định phải được rồi.

"Không nghĩ tới hàn Thanh Trì người cũng sẽ xuất hiện ở nơi này, nghĩ đến mục đích của các người chính là chỗ này Mệnh Viêm Diễm kỹ năng đi!" Nhan thành công tử thanh âm từ số sáu trong buồng truyền ra, ánh mắt của hắn để cho ở trong phòng đấu giá, một người mặc trường bào màu lam nhạt trên người cô gái.

"Mệnh Viêm Diễm kỹ năng như thế hiếm hoi, tiểu nữ chẳng lẽ không nên có hứng thú sao?" Lam bảo nữ tử tự nhiên biết nhan thành đã thấy chính mình, cũng liền ở lúc nói chuyện hướng về phía số sáu lô ghế riêng hơi khom người, biểu hiện cực kỳ an ủi sẵn sàng mị.

Nhưng cũng không có người bởi vì nàng như vậy an ủi sẵn sàng mị mà đến gần nàng, vừa vận ngược lại, khi biết người đàn bà này là hàn Thanh Trì người sau khi, vốn là chen chúc ở này bên người đàn bà người, đều tản ra.

"Tin đồn..." Thanh âm trầm ổn cắm vào nhan thành cùng lam bảo nữ tử giữa, Phù Uyên quốc bệ hạ, vào lúc này lên tiếng, "Hàn Thanh Trì bên trong ra một cái có Thiên Hóa Mệnh Viêm Luyện Hóa Sư, nghĩ đến, mạng này Viêm Diễm kỹ năng chính là vì nàng mà chuẩn bị đi!"

"Là do như thế nào?" Lam bảo nữ tử cũng không có hủy bỏ, ánh mắt của nàng phảng phất xuyên qua lô ghế riêng, cùng Phù Uyên Hoàng ánh mắt lần lượt thay nhau đến cùng một chỗ. Đảm nhiệm ai cũng có thể thấy được, lam bảo đàn bà trong đôi mắt mơ hồ lộ ra nguy hiểm.

Hàn Thanh Trì cũng không phải là Phù Uyên trong nước thế lực, mà là cách Phù Uyên quốc không xa một cái quốc gia, hoài nghi trong nước xếp hàng thứ hai thế lực. Phù Uyên trong nước, căn bản cũng không có một cái lấy Thiên Hóa vì Mệnh Viêm Luyện Hóa Sư!

Đang cùng lam bảo nữ tử nói chuyện với nhau sau khi, Phù Uyên Hoàng liền trầm mặc, hẳn không có tiếp tục gọi giới, mặc dù không có nói rõ, nhưng là người sáng suốt cũng nhìn ra được, Phù Uyên Hoàng là một hàn Thanh Trì mặt mũi của. Hay hoặc là nói, hẳn không thể không cho hàn Thanh Trì một bộ

mặt.

Nhan thành công từ tự nhiên cũng sẽ không bị từ chối mà mắc cỡ đi gọi giới, ngay cả Phù Uyên Hoàng Đô muốn cho mặt mũi, hẳn có thể không cho sao?

Ở Phù Uyên Hoàng sau khi trầm mặc, liền lại cũng không có một người kêu giá. Tên này vì không Diễm chỉ Mệnh Viêm Diễm kỹ năng, lấy hai trăm năm chục ngàn giá cả, bị hàn Thanh Trì người mua đi. Ở bất được không Diễm chỉ sau, kia lam bào nữ tử cũng hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

"Bây giờ!" Mọi người ở đây còn lưu liên ở vừa mới Phù Uyên Hoàng cùng lam bào đàn bà nói chuyện với nhau thời điểm, lão giả một câu nói đem ánh mắt của mọi người cũng hấp dẫn tới, "Đấu giá chúng ta cuộc bán đấu giá này áp trực vật!"

Lão giả vẫy bàn tay lớn một cái, một tấm tàn phá Viêm Thú da bị lấy được rồi trên đài đấu giá, cái bọc kia đến Viêm da thú đồ vật, là dùng Nhất giai Viêm Thú tinh hạch làm thành hộp nhỏ, hơn nữa ở nơi này hộp nhỏ bên trên, còn nạm một viên cấp hai Viêm Thú tinh hạch!

"Thiên Phụng, ngươi còn có tiền không?" Từ nơi này hộp nhỏ xuất hiện ở trên đài đấu giá thời điểm bắt đầu, Phụng Vũ ánh mắt liền không hề rời đi qua này hộp nhỏ. Nói chính xác, là không hề rời đi qua này trong hộp nhỏ Viêm Thú da!

Diệp Thiên Phụng nghi hoặc nhìn Phụng Vũ, hẳn đem nghi vấn của hắn hoàn toàn viết ở trên mặt.

"Ta không biết đó là vật gì, nhưng là ta có một cái cảm giác, vật kia rất trọng yếu, ta muốn!" Phụng Vũ nhìn về phía kia Viêm da thú trong ánh mắt, xuất hiện tham lam ** **, giống như hắn nói như vậy, hắn muốn có được vật này!

"Ai..." Diệp Thiên Phụng thờ dài một cái sau khi, mới mở miệng nói, "Tùy tiện kêu giá đi, bằng vào ta ở Tam Nguyệt Ngục trung địa vị, ta có thể mượn dùng nhiều nhất hai triệu Kim tệ." Sau khi nói xong, Diệp Thiên Phụng cũng đưa mắt dời đến kia Viêm trên da thú.

Lão giả thận trọng đem kia hộp nhỏ đặt ở một cái đài bên trên: "Vật này là chúng ta ở trước đây không lâu phát hiện, từ một tên Diễm đem cường giả trong phân mộ! Hơn nữa, ở chúng ta vừa mới phát hiện thứ này thời điểm, nó chính là ở như vậy trong hộp nhỏ, nghe đến đó, ta nghĩ rằng mọi người hẳn biết, thứ này trình độ trân quý đi!"

Chỉ là nghe được Diễm đem cường giả nơi này thời điểm, phòng đấu giá vang lên to lớn tiếng huyền ảo. Đúng như lão giả nói, này trong hộp nhỏ gì đó giá trị, đã không cần chứng thực, chỉ cần, lão giả không nói giả!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Thần phù tông nhan thành

"Cái này đấu giá vật, không có giá thấp, mọi người tận tình tăng giá đi! Dĩ nhiên, muốn đem kia Viêm Thú tinh hạch cái hộp mua đi, sẽ phải khác coi là giá tiền!" Theo tóc trắng đầu giá sư thanh âm hạ xuống, to lớn trong đấu giá hội tràng nhất thời trở nên an tĩnh. Không có một người nguyện ý vì vật này ra giá, tất lại không biết nó có ích lợi gì, hưởng chi, hay vẫn là tàn phá...

Cho dù nó là Diễm đem cường giả đồ vật, nhưng là nếu như không biết công dụng, cũng bất quá là phế phẩm mà thôi.

Thấy toàn trường an tĩnh như thế, số sáu trong bao sương nhan thành công từ khoe miệng hơi hơi hướng giờ lên lên, tựa hồ thật cao hứng như thế. Ánh mắt của hắn chết nhìn chòng chọc kia tinh xảo trong hộp nhỏ Viêm Thú da, nếu như hắn không phải ngồi ở đây trong buồng, có lẽ sẽ có không ít người chú ý tới nét mặt của hắn rồi.

"Một trăm!" Nhan thành công từ ở một hồi sau khi trầm mặc, rốt cuộc mở miệng kêu giá.

Tại hắn kêu giá sau khi, người trong sân đều có chút bất đắc dĩ lắc đầu. Nếu như Viêm Thú da thật là thứ gì trọng yếu, nghĩ đến nhan thành công từ cũng sẽ không kêu lên giá tiền thấp như vậy đi.

Ngay cả lão giả cũng khe khẽ thở dài, mặc dù này lai lịch của vật rất lớn, nhưng không nhất định là thứ trân quý gì, hơn nữa chẳng qua là tàn phá.

"Hai trăm!" Liền ở trong phòng đấu giá lại an tĩnh rồi sau một hồi, Phụng Vũ mở miệng, lại một lần nữa phá vỡ vốn là đắm chìm.

Cái này làm cho tại chỗ không ít người đều cảm thấy nghi ngờ, bọn họ bắt đầu hoài nghi, hoài nghi kia Viêm Thú da là nào đó quý trọng đồ vật. Cũng chỉ

muốn như vậy, mới có thể để cho thần phù tông cùng Tam Nguyệt Ngục liên tiếp kêu giá!

"Bỏ công từ hôm nay còn phải định, mười ngàn!" Nhan thành mục đích của chuyến này chính là chỗ này Viêm Thú da, hắn làm sao có thể để cho vật này rơi vào trong tay người khác. Nhưng là hắn một câu nói kia lại là có chút dư thừa, hắn muốn lộ ra mình là vì giận dữ mới mua, chỉ bắt quá, ngồi ở trong bao sương, có thể không có một ngu xuẩn.

Phurong Hà cau mày, ánh mắt âm lạnh ngưng mắt nhìn kia trong hộp Viêm Thú da, một trận suy nghĩ sau khi, hắn mới cười nói: "Lão phu hướng về phía đồ vật có chút hứng thú, ba chục ngàn!"

"Cát!" Phurong Vũ dưới mặt nạ gương mặt của đã lộ ra vẻ tức giận, mặc dù đã sớm dự liệu được tình huống như thế, nhưng là nghe được Phurong Hà lão già kia thanh âm, hắn chính là rất khó chịu.

"Ha ha, Phurong gia trưởng lão thật hăng hái a, người như vậy vừa gọi, Quả nhân cũng có chút ý kiến, năm chục ngàn." Phù Uyên Hoàng rút cuộc cũng bắt đầu kêu giá. Lần lượt thế lực bắt đầu tranh đoạt tờ này, không biết tác dụng Viêm Thú da!

"Một trăm ngàn." Cái thanh âm này ở nơi này tràn đầy giá bên trong, cũng là lần đầu tiên xuất hiện. Thanh âm là từ số 5 ở trên ghế riêng truyền tới, cũng liền nói, người nọ là Phù Uyên quốc ba gia tộc lớn bên trong, Lạc gia người.

Nghe đến mấy cái này gia hòa lần lượt kêu giá, thần phù tông lộ ghế riêng loại, nhan đã thành trải qua giận đến không còn hình dáng. Dĩ nhiên, hắn tức giận hay vẫn là Phurong Vũ, nếu như không phải Phurong Vũ kêu giá, nói không chừng hắn có thể dùng một trăm tiền vàng giá tiền mua này Viêm thú da.

Chỉ bắt quá, ở bên cạnh hắn lão già kia trong mắt, hết thấy đều là chính bản thân hắn chiếu thành, một hơi thở từ hai trăm biến thành mười ngàn, đảm nhiệm ai cũng biết nhìn ra nhiều chút bụng duệ đến đây đi.

"150.000!" Nghe được nhan thành lại một lần nữa tăng giá, đang ngồi không ít người cũng đã hiểu. Cái này trong phòng đấu giá, biết kia Viêm Thú da bí mật, có lẽ chính là thần phù tông cùng Tam Nguyệt Ngục rồi!

Nhan thành tăng giá, để cho Phurong Vũ kia nhú lại chân mày hơi chút lỏng một chút. Phurong Vũ coi như là biết, cái này thần phù tông gia hòa, có thể nói cho hắn biết tàn quyền này bí mật.

"Hai trăm ngàn." Phurong Vũ nhắm lại cặp mắt của mình, thân thể hoàn toàn dựa vào ở ghế ngồi, chờ đợi xuống một cái tên là ra giá cách.

"Nếu là vật trân quý như thế, các người tăng giá cũng quá chậm đi!" Ngay tại Phurong Hà chuẩn bị liền này tăng giá thời điểm, đồ Thẩm nhi thanh âm một lần nữa xuất hiện ở trong phòng đấu giá, "Có muốn ta giúp người một tay hay không môn nói xuống giá cả à? Hắc hắc, một triệu hai trăm ngàn!"

"Tiểu thư, người cái này quá..." Đứng ở đồ Thẩm nhi bên người Tiểu Như sắc mặt có chút hốt hoảng kêu đồ Thẩm nhi, mặc dù Đồ gia tài sản lực hùng hậu, nhưng cũng không phải là như vậy phung phí a!

"Ngồi xuống đi, Tiểu Như, bọn họ sẽ đem giá cả thêm." Đồ Thẩm nhi hướng về phía Tiểu Như cười cười nói. Nhìn đồ Thẩm nhi trên mặt kia thần sắc tự tin, Tiểu Như cũng không biết nên nói những gì.

Ngay tại đồ Thẩm nhi tăng giá sau khi, trong phòng đấu giá lại trở nên an tĩnh. Vô luận là Phù Uyên Hoàng hay vẫn là Phurong Hà, cũng không có lập tức tăng giá, bọn họ đang chờ, các loại thần phù tông làm ra một cái "Gương sáng" !

Phurong Vũ giờ phút này ngược lại nhàn nhã ngồi ở trên ghế, dù sao kia Viêm Thú da đến đồ Thẩm nhi trong tay, cùng đến trong tay hắn, nhưng là không có khác nhau mấy.

Nhưng là giờ phút này, nhan thành sắc mặt coi như khó coi có phải hay không rồi, giá cả thoáng cái bị tăng cao nhiều như vậy, nếu như hắn tăng giá, như vậy đồng dao thế lực giữa tranh đoạt liền chân chính bắt đầu. Nếu như hắn không thêm giới, vật kia chính là Đồ gia rồi.

Nhớ ở trước khi ra ngoài, phụ thân của hắn nhưng là dặn đi dặn lại, muốn hắn đem vật này mang về thần phù tông a!

"Một, một trăm ba mươi vạn!" Ngay tại lão già muốn gõ chùy thời điểm, nhan thành lên tiếng. Ngay tại nhan thành mở miệng sau khi, đồng dao ngồi ở trong bao sương thế lực đại biểu, đều lộ ra một nụ cười.

"Một triệu rưỡi!"

"Một trăm bảy mươi vạn!"

Từng cái thanh âm thật nhanh xuất hiện ở trong phòng đấu giá, Phurong Vũ giờ phút này đã nhắm lại miệng của mình, không có ai phát giác được, tại hắn nhắm lại trong đôi mắt, ẩn chứa như thế nào sát ý.

"Sáu trăm tám mươi bảy vạn!" Một tên kỳ quái giá cả đột nhiên xuất hiện, giao ra giá tiền này người không phải những người khác, chính là thần phù tông nhan thành. Đây sáu trăm tám mươi bảy vạn, là lần này lúc đi ra, mang tất cả tiền, số tiền này, là thần phù tông có thể động vốn trung 80%!

"Vô luận là ai, nếu là tăng giá nữa, ta thần phù tông cho dù dùng hết toàn bộ lực, cũng phải đem vật này đòi lại!" Ở tăng giá sau khi, nhan thành đột nhiên lớn tiếng hô đến. Những lời này, cũng là nhan thành thủ đoạn cuối cùng rồi.

Ở nhan thành lời này nói ra sau khi, Phù Uyên Hoàng bọn người lâm vào trong suy tư. Sau một hồi, bọn họ cũng làm ra một cái giống nhau quyết định, đó chính là buông tha tăng giá, dù sao bọn họ không biết thứ này chỗ dùng. Coi như tới tay cũng phải đi hỏi thần phù tông.

Như là vì vật này đắc tội thần phù tông, chẳng những đầu nhập chưa có trở về báo, hơn nữa còn muốn cùng thần phù tông là địch. Thật sự là tiền mất tật mang sự tình...

"Xem ra thần phù tông, là muốn cùng ta Tam Nguyệt Ngục khai chiến?" Ngay tại nhan thành vừa mới thở phào nhẹ nhõm thời điểm, Phương Vũ kia hơi lộ ra lười biếng thanh âm truyền khắp toàn bộ phòng đấu giá.

Có lẽ là bởi vì Phương Vũ quá lâu không nói gì, để cho cái này trong phòng đấu giá người đều quên, ở nơi này trong phòng đấu giá, có một thế lực, có không nhìn thần phù tông uy hiếp thực lực. Thực lực này, chính là Tam Nguyệt Ngục!

"Ha ha, coi như hết, ta Tam Nguyệt Ngục không muốn đồ chơi này!" Phương Vũ đột nhiên phát ra tiếng cười, cái kia nhắm cặp mắt, phảng phất thấy được số sáu ở trên ghế riêng, nhan thành khẩn trương bộ dáng.

Nhưng là Phương Vũ thật buông tha sao?

Đối với cái này tàn quyền, Phương Vũ tình thế bất buộc, chi bất quá, giờ phút này Phương Vũ đã không tính mua lại!

Nhan thành tình hồn Phù Tông con đường, nhưng là không ngăn a!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Mua không được liền cướp!

Đấu giá cuối cùng kết thúc, Phương Vũ đem nón lá rộng vành phủ thêm, đem chính mình mua được đồ vật toàn bộ đều thu vào Hải Hoàng Giới bên trong. Sau đó hắn liền cùng Diệp Thiên Phụng đồng thời chậm rãi đi ra phòng đấu giá. Phương Vũ rời đi phòng đấu giá cùng cũng không có đi bao xa, hắn và Diệp Thiên Phụng núp ở trong khắp ngõ ngách, chờ đợi một người xuất hiện.

Phương Vũ ngẩng đầu nhìn một chút không trung, kia đếm không hết mây đen, tựa hồ quả thực biểu thị cái gì.

Rất nhanh, Phương Vũ chờ người liền xuất hiện ở Phương Vũ trong tầm mắt. Nhan thành công tử cùng mấy cái thần phù tông đệ tử, đám người bọn họ rời đi phòng đấu giá sau khi, liền lập tức đi ra lĩnh điệp thành. Có chút hốt hoảng bọn họ cũng không có phát hiện, hai cái mặc Tam Nguyệt Ngục nón rộng vành nam tử, mang theo ánh mắt giết người, thật chặt đi theo phía sau bọn họ.

"Ta đã sớm biết tính toán của ngươi rồi, bất quá ngươi chuẩn bị thế nào đối phó cái đó Diễm sư?" Thận trọng đi theo thần phù tông người phía sau Diệp Thiên Phụng, đem mình muốn nói, dùng ngón tay viết ở Phương Vũ sau lưng của.

"Không có ai quy định, ta mua gì đó, chỉ có thể dùng được đi đối phó Phương Hà chứ?" Phương Vũ không trả lời thẳng Diệp Thiên Phụng vấn đề, nhưng là Diệp Thiên Phụng không thể nào hiểu không tới Phương Vũ ý tứ.

Đang đấu giá bị trúng, Phương Vũ mua rất nhiều thứ, những thứ này đều có đặc điểm chung, chính là duy nhất thả ra, đối với Diễm sư cảnh giới người có thể chiếu thành thương tổn không nhỏ.

"Ngươi chính là đem những thứ đó để lại cho Phương Hà đi, ngươi chung quy không hy vọng lúc báo thù, để cho ta chủ đạo chứ? Lão đầu này, liền giao cho ta!" Diệp Thiên Phụng đem mặt mình hướng về phía Phương Vũ lộ ra một nụ cười. Từ Diệp Thiên Phụng trong giọng nói, Phương Vũ cũng biết, Diệp Thiên Phụng thực lực, hẳn là một gã Diễm sư!

"Cuối cùng đã tới mảnh địa khu này rồi không?" Rậm rạp trong rừng rậm, nón lá rộng vành xuống mặt nạ, từ đầu tới cuối duy trì nụ cười này. Phương Vũ lướt lên một cây đại thụ, nguy hiểm ánh mắt xuyên thấu qua một mảnh lại một mảnh lá cây, nhìn dừng lại nghỉ ngơi thần phù tông đoàn người, từ từ dưới mặt nạ gò má của nụ cười, và mặt nạ trọng hợp.

Phương Vũ quay đầu, nhìn Diệp Thiên Phụng gật đầu một cái, sau đó liền bắt đầu mức độ cả hô hấp của mình, cho đến tim của mình hoàn toàn bình tĩnh lại sau khi, Phương Vũ mới dần dần đứng lên.

Trước lúc này, Phương Vũ còn thật cũng không nghĩ tới, chính mình còn không có giải quyết Phương Hà, liền muốn cùng một cỗ thế lực khác kết thù. Thần phù tông là Phù Uyên quốc đệ nhất tông môn, thực lực tổng hợp ở Phù Uyên trong nước hạng thứ tư, không thể khinh thường a!

Ở Phương Vũ quan sát nhan thành đám người thời điểm, Diệp Thiên Phụng đã ẩn tàng thân hình của mình, đi tới cách bọn họ bất quá mười mét địa phương. Nhìn Diệp Thiên Phụng trên tay lưỡi đao, Phương Vũ cũng biết, Diệp Thiên Phụng đã làm xong chuẩn bị.

Lấy Diệp Thiên Phụng thực lực, tại hân đột nhiên xuất thủ trong nháy mắt, nhất định có thể giết chết một cái mục tiêu. Mà còn dư lại, liền là chiến đấu chân chính rồi!

Ngay tại nhan thành đám người đứng dậy, chuẩn bị tiếp tục đi đường hội thần Phù Tông thời điểm, Phương Vũ đột nhiên phát ra quát to một tiếng, hướng nhan thành địa phương sở tại phóng tới.

"Người nào?" Nghe được Phương Vũ tiếng quát, thần phù tông đoàn người lập tức làm ra chuẩn bị chiến đấu, đối mặt với Phương Vũ phương hướng âm thanh truyền tới, đem vũ khí cầm ở trên tay.

Mà mọi người ở đây làm xong chuẩn bị chiến đấu không lâu, kia một cái Diễm sư cảnh giới lão giả mới đột nhiên phản ứng lại, lớn tiếng hô đến: "Chú ý sau lưng!"

"Hừ, chậm..." Phương Vũ thanh âm rất thấp, chỉ có chính hân nghe được.

Cũng chính là ở lão giả lớn tiếng hô ra miệng thời điểm, hai cây chùy thủ xuyên qua thần phù tông hai gã Diễm sĩ đệ tử cổ! Một tên hề ăn mặc gò má, trở thành bọn họ trong cuộc đời này, cuối cùng thấy cảnh sắc...

"Lão phu đập chết ngươi!" Thấy hai gã Diễm sĩ cứ như vậy mất đi sinh mạng, lão giả lập tức giận dữ xông về Diệp Thiên Phụng. Ở trên tay hân, màu đỏ thẫm Diễm Lực ngưng tụ thành một cái Cự Phù bộ dạng, lão giả quang lên Cự Phù, trực tiếp liên bộ về phía Diệp Thiên Phụng.

Diệp Thiên Phụng hai cây chùy thủ đan chéo, đỡ lão giả đánh xuống rồi Cự Phù, ánh mắt của hai người giao thoa thời điểm, Diệp Thiên Phụng đột nhiên hướng về phía lão giả phun ra đầu lưỡi của mình, trên mặt diễn lại thiên hình vạn trạng biểu tình. Bất luận kẻ nào thấy như vậy một màn, đều biết, trước mặt mình cái này giao hàng, đang cười nhạo mình!

Mà vào lúc này, Phương Vũ đã vọt tới nhan thành trước người của, màu đen Diễm Lực hội tụ mà thành sóng lớn ẩn trực tiếp đánh ra, hướng nhan thành ép đi.

Nào biết, nhan thành căn bản không một chút lo lắng, hân từ quần áo của mình bên trong lấy ra một tấm Diễm Phù, dùng Diễm Lực kích thích sau khi, liền trực tiếp ném về rồi Phương Vũ sóng lớn ẩn.

Màu vàng Diễm Lực từ Diễm Phù bên trong dâng trào mà ra, trong nháy mắt liền đem Phương Vũ sóng lớn ẩn nuốt sạch sẽ. Bởi vì Diễm Phù phương hướng là sóng lớn ẩn, cho nên ở đem sóng lớn ẩn đánh tan sau khi, màu vàng Diễm Lực liền đọng vào một cái cây cối bên trên.

Nổ mạnh, đột nhiên phát sinh, cây kia gỗ chung quanh ba mét địa phương, đều bị vàng này sắc Diễm Lực đưa tới nổ mạnh san thành bình địa.

"Thế nào, Tam Nguyệt Ngục cũng chỉ có này chút thủ đoạn sao?" Sử dụng Diễm Phù đánh tan Phương Vũ công kích sau khi, nhan thành công tử cũng phát hiện Phương Vũ nón lá rộng vành ẩn ký phía trên, từ đó cho là Phương Vũ là Tam Nguyệt Ngục bên trong người.

"Lão phu cũng không nghĩ tới, Tam Nguyệt Ngục lại chỉ có chút thực lực này!" Cũng liền ở Phương Vũ cùng nhan thành giằng co thời điểm, thần phù tông lão giả một búa bổ tới trên đất, phát ra tiếng vang âm âm.

Lão giả vừa mới mở miệng nói một câu nói như vậy, có một chút phân thần, một giọng nói liền từ sau lưng của hân vạch qua. Thừa cơ hội này, Diệp Thiên Phụng trực tiếp phá vỡ tay trái của ông lão, kèm theo Diệp Thiên Phụng giờ phút này có chút điên cuồng cười, lão giả máu tươi một chút xiu nhỏ đến rồi trên đất.

Không biết là xác nhận nhan thành sẽ không có nguy hiểm gì, hay vẫn là nhận thức được Diệp Thiên Phụng cường đại. Lão giả đem toàn bộ chú ý lực cũng bỏ vào Diệp Thiên Phụng trên người, lại cũng không có chú ý Phương Vũ bên này một chút.

"Ầm!" Kim loại tiếp nhận thanh âm vang lên, bởi vì Diệp Thiên Phụng cùng lão giả chiến đấu, Diễm Lực đối kháng, Phương Vũ cái mũ bị vén xuống dưới, quý dị kia mặt nạ rất cuộc, xuất hiện ở trong mắt của mọi người.

"Không nghĩ tới, linh diệp trong thành truy nã người, là Tam Nguyệt Ngục sát thủ." Thấy cái này quý dị mặt nạ, nhan thành cũng coi là biết thân phận của Phương Vũ.

"Bây giờ, tên sát thủ này, muốn lấy tánh mạng của ngươi!" Tiếng nói vừa mới hạ xuống, Phương Vũ sẽ dùng tốc độ nhanh nhất xuất hiện ở nhan thành trước mặt của.

Nhưng là, bất kể Phương Vũ đột tiến tốc độ có nhiều khối, cũng không sánh bằng nhan thành từ trên người của mình, lấy ra Diễm Phù tốc độ. Lại vừa là một đạo Diễm Phù xuất hiện, màu vàng Diễm Lực một lần nữa khuếch tán ra.

Nhận ra được khí tức nguy hiểm Phương Vũ lập tức hai chân đạp đất, không ngừng lui về phía sau, hơn nữa một lần lại một lần hướng nhan thành phương hướng, đánh ra sóng lớn ẩn, định yếu bắt Diễm phù uy lực.

Lại vừa là một lần nổ mạnh, tro bụi che ở rồi Phương Vũ cụ cùng trên y phục, để cho Phương Vũ thời khắc này bộ dáng có chút chật vật.

"Hừ! Của ngươi Diễm Phù rất nhiều thật sao?"

"Nếu như ngươi không phục, ngươi cũng có thể ném a!" Nhan thành rất là phách lối nhìn Phương Vũ, cười nói.

"Bất kể ngươi có bao nhiêu Diễm Phù, ta hiện thiên đô muốn lấy xuống ngươi thủ cấp!" Màu đen Diễm Lực chậm rãi dâng lên, phảng phất giờ phút này bầu trời mây đen như thế...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Sóng lớn chín tầng ẩn

"Ngươi làm được không?" Nhan thành từ trên người chính mình lại đã lấy ra một tấm Diễm Phù, bất quá lần này hắn cũng không có đem Diễm Phù ném ra, hắn đem trận đánh này Diễm Phù đánh vào trên người của mình.

Hào quang màu vàng kim nhạt phát ra ba động, đem nhan thành cho bao vây lại. Ở gần tốt lắm Diễm Phù sau khi, nhan thành phách lối cười nói: "Tấm này Diễm phù phòng ngự, ít nhất phải Diễm sư cảnh giới lực đạo, mới có thể đánh vỡ. Bằng không thì ngươi thì phải chờ thêm nửa giờ, ha ha!"

Ngay tại Phương Vũ cắn răng suy tính thời điểm, một vệt kim quang đột nhiên hướng Phương Vũ vọt tới, theo kim quang tới, còn có nhan thành thanh âm: "Ta cũng không có nói, ngươi có thể chỉ cần nhắc đánh như thế nào phá này phòng ngự a!"

Nhận ra được kim quang Phương Vũ lập tức lướt lên phụ cận trên cây, Phương Vũ sờ chính mình mặt nạ một góc, một vết nứt xuất hiện, phảng phất là bị cực nhanh đao vạch qua như thế, chính tề dị thường.

Ngay tại Phương Vũ sờ đến trên mặt nạ vết rách thời điểm, nhan thành lại một lần nữa lấy ra một tấm Diễm Phù. Bất quá lần này hắn không có lập tức sử dụng, mà là đơn tay cầm tờ này Diễm Phù hướng về phía Phương Vũ quơ quơ.

"Sóng lớn ẩn!" Thấy nhan thành kia phách lối đáng vẻ, Phương Vũ liền giận không chỗ phát tiết. Nhắc tới, nhan thành chẳng qua chỉ là một cái phổ phổ thông thông Diễm sĩ, căn bản không phải là đối thủ của mình. Nhưng bây giờ, hắn phải dựa vào kia từng tờ một Diễm Phù, liền có thể đem mình làm cho chặt vật như vậy.

Nhìn sóng lớn ẩn một chút xiu đến gần chính mình, nhan thành căn bản không có một chút tránh né ý tứ, cứ như vậy mặc cho sóng lớn ẩn ngã xuống bọc mình Kim sắc Diễm Lực trên. Làm sóng lớn ẩn tiêu tan, màu vàng kia Diễm Lực phòng ngự, nhưng là không một chút biến hóa.

Bây giờ Phương Vũ mới là xác định, nhan thành nói là sự thật. Nếu như không cần Diễm sư cấp bậc lực đạo đã kích kia phòng ngự lời nói, tự không khả năng công kích được nhan thành. Nhưng là, hiện tại ở cảnh giới của mình là cứu dương Diễm sĩ, muốn lên cấp Diễm sư, cũng không phải là nói một chút liền có thể.

Phương Vũ không ngừng thay đổi vị trí của mình, ẩn núp nhan thành sử dụng Diễm Phù phát ra công kích. Mặc dù tiếp tục như vậy, chờ đến nhan thành Diễm Phù hao hết thời điểm, chính mình liền thắng. Nhưng là, không có ai có thể bảo đảm, như vậy Diễm Lực ba động sẽ không đưa tới những người khác!

"Chờ một chút!" Đột nhiên một đạo ý nghĩ xuất hiện ở Phương Vũ trong đầu, "Chỉ là Diễm sư cảnh giới lực lượng, nói không chừng ta có thể làm được !"

Mới vừa mới vừa khi nghĩ tới chỗ này, một đoàn Kim sắc Diễm Lực lại xông tới rồi trước mặt của mình. Phương Vũ lập tức nhảy đến ngoài ra một góc cây bên trên, lần này, hắn nhìn về phía nhan thành ánh mắt có hơi có chút biến hóa, trong ánh mắt của hắn nhiều hơn một ít cười nhạo.

Bất quá nhan thành cái này cho là mình có thể một mực núp ở vô rùa người bên trong, cũng không có phát giác Phương Vũ trong ánh mắt ẩn núp đồ vật. Hắn vẫn phách lối đứng tại chỗ, hướng Phương Vũ không ngừng ném Diễm Phù.

Sau khi hít một hơi dài, Phương Vũ Song chân đột nhiên dùng sức đạp một cái phía sau mình thân cây, ở loại lực lượng này dưới tác dụng, thân cây trực tiếp bị bẻ gãy.

Phương Vũ dùng tốc độ nhanh nhất của mình đến gần này nhan thành, đang đến gần nhan thành trên đường, Phương Vũ song chưởng đều bị chính hắn màu đen Diễm Lực bao trùm.

"Không phải đã nói rồi sao? Không có Diễm sư, là không có khả năng đánh nát này phòng ngự! Đáng thương a, xem ra đầu của ngươi hư rồi đi." Nhìn

Phương Vũ đến gần chính mình, nhan thành làm ra một bộ thương hại đáng vẽ, còn làm bộ than thở.

Vừa mới rơi vào nhan thành trước mặt Phương Vũ một lần nữa dùng sức đạp đất, nhảy đến nhan thành ngay phía trên. Nhan thành ngẩng đầu lên, đầu tiên nhìn thấy chính là Phương Vũ mặt nạ nụ cười quý dị, chỉ tiếc, hân giờ phút này không thấy được, Phương Vũ dưới mặt nạ nụ cười, vậy quý dị!

"Sóng lớn chín tầng án!" Phương Vũ song chưởng ở ngực đột nhiên hợp lại, sau đó bay thẳng đến nhan thành đánh ra. Chín đạo màu đen Diễm Lực tạo thành chưởng án, chậm rãi hướng nhan thành di động. Nếu như nhan thành giờ phút này còn thấy được Phương Vũ, liền sẽ phát hiện, Phương Vũ trên trán hiện đầy giọt mồ hôi.

Chín đạo chưởng án, đến gần nhất nhan thành kia một đạo di động được chậm chạp nhất, phía sau chưởng án một đạo bị một đạo nhanh. Làm phía sau một đầu bàn tay tiếp xúc được trước mặt một đầu bàn tay thời điểm, lưỡng đạo chưởng án sẽ hợp thành một đạo càng to lớn chưởng án.

Nhan thành lần này có chút hốt hoảng, trong lòng của hân đột nhiên xuất hiện một cái chính hân đều cảm thấy buồn cười ý nghĩ, đó chính là, này màu đen chưởng án, sẽ đánh nát kia bảo vệ hân Kim sắc Diễm Lực!

Chưởng án càng ngày càng đến, cho đến cuối cùng lưỡng đạo chưởng án hòa làm một thể thời điểm, nhan thành chỉ cần ngẩng đầu lên, thấy cũng chỉ có chưởng án!

Rốt cuộc, chín đạo chưởng án dung hợp màu đen chưởng án, đè ở màu vàng Diễm Lực trên. Kim sắc cùng màu đen Diễm Lực không ngừng lần lượt thay nhau, không ngừng công kích đối phương.

Nhan thành giờ phút này ngồi xổm dưới đất, hốt hoảng đảo đến trên người mình Diễm Phù, tận đến giờ phút này hân mới phát hiện, bởi vì vừa mới không ngừng công kích Phương Vũ, trên người của hân Diễm Phù, đã dùng hết rồi!

Ngay tại hân phát hiện tin tức xấu này thời điểm, một cái khác tin tức xấu cũng tiến vào trong óc của hân. Kia bảo vệ hân Kim sắc Diễm Lực, xuất hiện vết rách, mà màu đen kia to lớn chưởng án, còn đang không ngừng hướng hân đè xuống!

"Công tử!" Đang cùng Diệp Thiên Phụng giao chiến lão giả phát hiện nhan thành thời khắc này tình huống sau khi, nhất thời tình thế cấp bách, lớn tiếng kêu lên. Nhưng vừa vận gọi ra, hân liền hối hận, bởi vì Diệp Thiên Phụng là một cái hội bất thật sự có cơ hội người, hướng chi là lớn như vậy một cái!

Ngay tại lão giả cảm thấy hối hận trong nháy mắt, một cây chùy thủ hung hân ** ** rồi lão giả bên trái trong lòng ngực, máu tươi một chút xiu chảy ra. Lão giả quay đầu, hai mắt đầy máu nhìn Diệp Thiên Phụng kia phảng phất là đang biểu diễn kịch vui vậy gương mặt.

Ở chùy thủ đâm vào lão giả ngực trái sau khi, Diệp Thiên Phụng ở lão giả bụng bổ tức một chưởng. Chịu rồi một chưởng này lão giả trực tiếp bay ra ngoài, đụng phải chùng nẩy cây Mộc chi sau, mất đi ý thức...

"A! Tha cho ta đi, vòng.." Nhan thành giờ phút này đã quỳ trên đất, hân không nhìn thấy chính mình phía trên Phương Vũ, không thể làm gì khác hơn là không ngừng hướng về phía Diệp Thiên Phụng dập đầu đến đầu. Chỉ bất quá, hân lời còn chưa nói hết, màu vàng Diễm Lực đã bị đánh bể nát, sóng lớn chín tầng án đè ép xuống, đem nhan thành ép vào trong bùn đất.

Màu đen Diễm Lực tạo thành chưởng lực vào thời khắc này tiêu tán, Phương Vũ giờ phút này chính đứng ở nhan thành bên người, thờ đốc từng hồi từng hồi. Liền một kích này, đã hao phí trong thân thể hân, cơ hồ tất cả Diễm Lực!

"Tìm, tìm cái gì." Phương Vũ giờ phút này liền ngay cả nói chuyện cũng có chút miễn cưỡng.

Nghe được Phương Vũ chính là lời nói sau khi, Diệp Thiên Phụng liền đi tới nhan thành bên người, ở nhan thành trên người lục lọi. Rất nhanh, kia một tấm Viêm Thú da liền bị Diệp Thiên Phụng cho rồi đi ra, Diệp Thiên Phụng nắm Viêm Thú da đối với phương này vũ quơ quơ, ý là có thể rồi đi.

Ở Diệp Thiên Phụng nâng đỡ, Phương Vũ mới đứng lên. Ngay tại gần đem lúc rồi đi, Phương Vũ vận lên thân thể của mình bên trong sau cùng Diễm Lực, hung hân đánh ra một chưởng, đem nhan thành một điểm cuối cùng sinh mạng dấu hiệu, từ trên cái thế giới này xóa đi...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Thiết kế giết người

Đoạn sinh Nhai, vách đá vạn trượng sâu không thấy đáy, nhảy một cái đoạn sinh, không có còn sống người...

Phương Vũ đứng lặng ở đoạn sinh vách đá, nhìn bao phủ vách núi sương mù, khóe miệng từng điểm giờ lên. Ở một năm trước, mình bị phương liễu làm hại, ngã vào đoạn sinh Nhai. Nếu không phải sư phó thanh lão cứu, thời khắc này chính mình, sợ rằng đã không tồn ở cái thế giới này rồi.

"Đã quyết định sao?" Diệp Thiên Phụng từ đằng xa trên cây nhảy đi qua, chậm rãi đi tới Phương Vũ sau lưng, thấp giọng nói.

"Còn phải hỏi sao? Từ một năm trước bắt đầu, liền đã định trước rồi hôm nay thật sự chuyện sắp xảy ra rồi!" Phương Vũ ánh mắt của trở nên có chút ác liệt, phảng phất hẳn thấy không phải trước mắt không trung mây mù, mà là địch nhân của mình, chết ở đoạn sinh Nhai trong nháy mắt.

Phương gia, phương liễu nhà...

"Liễu Nhi, không cần lo lắng, ông nội ta nhất định sẽ giết cái mặt nạ kia khôn kiếp, hơn nữa chữa khỏi nguoi!" Phương Hà nhìn ngời ở trên ghế, không có cách nào nhúc nhích một cái phương liễu, nghiêm nghị nói.

Dĩ nhiên, đối với phương liễu mà nói, thống khổ nhất còn chưa phải là chết hai chân. Mà là, chính mình mất đi đời sau...

"Không sai, giết hẳn đi!" Phương liễu nghe được gia gia của mình nhắc tới cái đó mang mặt nạ gia hỏa, lập tức nổi lên gương mặt hận ý, nghiêm giọng nói, "Không, ta muốn để cho hắn sống không bằng chết!"

"Được, bất kể nguoi nói cái gì, ông nội ta đều đáp ứng nguoi!" Phương Hà nhất là thật thương hẳn cái này Tôn nhi, bây giờ cái này Tôn nhi lại biến thành như vậy, để cho Phương Hà nơi nào sẽ còn nói với hắn một chữ "Không", tôn thương hẳn đâu?

"Còn nữa, cho dù là bây giờ ta cũng phải cười đồ Thẩm nhi, ta không có được, người khác cũng mơ tưởng được!" Nếu như phương liễu giờ phút này không phải như vậy, bị tức giận bao phủ lời nói. Có lẽ hẳn liền có thể nghĩ đến, người mang mặt nạ kia, vì sao lại phế hẳn làm vì một người đàn ông đồ!

"Được, ông nội nhất định khiến cái đồ đồ Thẩm nhi làm thê tử của nguoi, nếu không, ông nội liền phế Đồ gia!" Phương Hà cũng không biết dừng khí đến từ nơi đâu cùng lòng tin, lại nói ra muốn bay Đồ gia lời nói. Phải biết, Đồ gia như thế nào đi nữa cũng là Phù Uyên quốc một trong tam đại gia tộc, nắm giữ một tên Diễm đem cường giả trấn giữ gia tộc a!

Vừa lúc đó, một giọng nói đột nhiên từ bên ngoài truyền vào, truyền vào Phương Hà còn có phương liễu trong lỗ tai: "Các nguoi ông cháu hai người trò chuyện ngược lại thật có ý tứ mà! Bất quá, ta cho là, các nguoi đây đều là đầm rồng hang hổ!"

Loại này thanh âm khàn khàn, phương liễu cả đời này cũng sẽ không quên, hẳn tuyệt đối sẽ không quên cái đó đeo mặt nạ nam tử giọng nói. Vì vậy thanh âm, mỗi ngày đều hơn ngàn lần vọng về ở đầu óc của hắn bên trong.

Một nghe được cái này thanh âm, phương liễu cũng có chút điên hô đến: "Giết hẳn đi, ông nội, ta muốn giết hẳn!"

Vốn là còn không là rất rõ ràng tình huống Phương Hà, nghe được cháu của mình như thế điên gào thét, liền hiểu tình huống trong đó rồi. Chủ nhân của cái thanh âm này, chính là hại được bảo bối của mình cháu trai biến thành như bây giờ kẻ cầm đầu!

Nghĩ tới đây, Phương Hà lập tức hướng ra khỏi phòng, nhìn chung quanh, tìm kiếm chủ nhân thanh âm tung tích...

"Phương Hà lão cầu, nguoi là đang tìm ta sao?" Phương Vũ lại một lần nữa mở miệng vừa nói.

Tìm cái thanh âm này, Phương Hà cũng phát hiện Phương Vũ chỗ. Phương Vũ giờ phút này chính nhân nhả ngời ở trên nóc nhà, quý dị kia mặt nạ nụ cười, giờ phút này ở trong mắt Phương Hà, chính là giễu cợt...

Phương Hà hít một hơi thật sâu, bình phục mình một chút tâm tình của nội tâm, mới mở miệng hướng về phía Phương Vũ nói: "Nguoi tới nơi này, là muốn chết, hay vẫn là nhận sai?"

"Nguoi thấy ta giống là tới nhận sai sao, Phương Hà lão cầu?" Phương Vũ hơi khẽ nâng lên hơi có chút càm, phảng phất là ở khinh thị Phương Hà.

"Cho nguoi nắc thang nguoi không muốn, vậy thì chết đi cho ta!" Phương Hà hai chân dùng sức đạp một cái, liền hướng Phương Vũ địa phương sở tại phóng tới.

Phương Hà không hổ là Phương gia trưởng lão cấp cường giả, chỉ là hai chân này đạp đất, sẽ để cho hắn vốn là đứng mặt đất, hiện đầy vết rách. Chỉ một điểm này, Phương Vũ cũng biết, Phương Hà bị từ bản thân trước đối chiến phương hưng mạnh hơn nhiều, ít nhất phương hưng không có có mạnh mẽ như vậy khí thế!

Ngay tại Phương Hà thân hình vừa mới động thời điểm, Phương Vũ liền đem trong tay mình đã sớm chuẩn bị xong hai tờ Diễm Phù dính vào hai chân của mình bên trên.

Ngay tại Phương Hà cần phải công kích được Phương Vũ thời điểm, Phương Vũ lấy một loại vượt qua Diễm sĩ cực hạn tốc độ, tránh ra Phương Hà công kích, sau đó hướng đoạn sinh Nhai phương hướng bỏ chạy.

Phương Hà nhú mày một cái, nhưng vẫn là lập tức đuổi theo. Hẳn cho là, bất kể Phương Vũ dùng thủ đoạn gì, cũng sẽ không là đối thủ của mình, dù sao...

Phương Vũ đang nhanh chóng chạy trốn thời điểm, dán vào hẳn đôi trên chân Diễm Phù một chút xú đang cháy. Đây hai tờ Diễm Phù gọi là thần tốc

Phù, không cùng cấp bậc Diễm sư chế tạo thần tốc Phù có thể giao phó cho người sử dụng bất đồng cảnh giới tốc độ. Mà Phuong Vũ này hai tờ, giao cho hần Diễm sư cực hạn tốc độ!

Dùng Diễm sư cực hạn tốc độ tới chạy băng băng, hai người bọn họ rất nhanh thì vọt ra khỏi linh diệp thành, đi tới đi đoạn sinh Nhai phải đi qua trong rừng cây. Mặc dù đang lao ra linh diệp thành thời điểm, bất gặp Phuong gia đệ tử, nhưng là bọn họ căn bản không ngăn được hai cái này tốc độ nhanh như vậy người...

Phuong Hà mới vừa tiến vào rừng cây thời điểm, liền phát giác không đúng. Ba mảnh lá cây bay xuống, đúng lúc là ở Phuong Hà trước mặt cửa, ngay tại một mảnh lá cây bị Phuong Vũ vừa mới xẹt qua thời điểm cấp tốc thật sự lật thời điểm, một tấm Diễm Phù xuất hiện ở Phuong Hà trong tầm mắt.

Màu đỏ thẫm Diễm Lực từ Diễm Phù bên trong điên cuồng chỗ dừng, ba tấm Diễm Phù trước sau đó phát sinh rồi nổ kịch liệt. Đây ba tấm Diễm Phù chính là Phuong Vũ đang đầu giá sẽ lúc mới bắt đầu, vô tới Diễm Phù, mỗi một trương cũng có đánh cho bị thương Diễm sư uy lực!

Ba tấm Diễm phù nổ mạnh, xuất hiện vô số bụi mù. Phuong Vũ cũng không có dừng lại chạy băng băng, hần vẫn hướng đoạn sinh Nhai phuong hướng, dùng tốc độ nhanh nhất đi đường. Hần biết, này ba tấm Diễm Phù là không có khả năng giết chết Phuong Hà.

Sự thật cũng là như vậy, Phuong Hà từ trong bụi mù lao ra, ngoại trừ đáng vẻ trở nên có chút chật vật trở ra, liền không có gì thay đổi rồi.

"Tiểu tặc, ngươi còn có thủ đoạn gì nữa liền sử xuất ra đi! Bên ta sông hôm nay nhất định phải lấy mạng của ngươi!" Phuong Hà cắn răng hướng về phía trước mặt Phuong Vũ lớn tiếng quát đến. Hiển nhiên, mặc dù kia ba tấm Diễm Phù không có cho hần chiếu thành tổn thương gì, nhưng là bị một cái Diễm sĩ tính toán, hay là để cho hần hết sức tức giận.

Phuong Vũ lãnh đạm cười một tiếng, đột nhiên xoay người nhìn về phía Phuong Hà, sau đó thân thể rất tự nhiên rơi vào đoạn sinh bên cạnh vách núi kia trên một mảnh đất trống. Một năm trước sự tình ở trong đầu của hần không ngừng tái hiện...

"Lão cầu, ngươi muốn xem ta có thủ đoạn gì không phải sao?" Thấy Phuong Vũ dừng bước, Phuong Hà cũng không có tiếp tục chạy băng băng, hần dừng ở Phuong Vũ trước mặt mười mấy thước địa phuong.

"Thủ đoạn của ta, so với ngươi tưởng tượng, muốn nhiều hơn! Lão cầu, nghe cho kỹ, hôm nay, này đoạn sinh Nhai liền là đất chôn của ngươi!" Phuong Vũ chỉ Phuong Hà, lớn tiếng quát.

Mà vào lúc này, một đám bóng đỏ nhanh chóng hướng đoạn sinh Nhai tiếp theo, bọn họ xuyên qua núi rừng, sợ quá chạy mất vô số dã thú. Mỗi trên người một người đều mang mùi máu tanh, như vậy khiến người ta run sợ...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Tam Nguyệt Ngục sát thủ

Ở Phuong Vũ cùng Phuong Hà giằng co thời điểm, một đám thân ảnh màu đỏ nhanh chóng hướng đoạn sinh Nhai tiếp theo, bọn họ xuyên qua núi rừng, sợ quá chạy mất vô số dã thú. Mỗi trên người một người đều mang mùi máu tanh, như vậy khiến người ta run sợ...

Mỗi một người bọn họ thân hình đều bị nón lá rộng vành thật sự che phủ, nhưng là vậy có ba cái mặt trắng nón lá rộng vành, thì tại nói cho này thể nhân thân phận của bọn họ —— Tam Nguyệt Ngục!

Chỉ là một hồi thời gian, tám cái người mang đến Tam Nguyệt Ngục nón rộng vành sát thủ, liền đem Phuong Hà vây lại. Trong đó có một người, chính là Diệp Thiên Phụng!

Này tám cái Tam Nguyệt Ngục sát thủ, có một cái lục dương Diễm sư, hai cái Tam Dương Diễm sư, một cái một Dương Diễm sư cùng bốn cái cửu dương Diễm sĩ! Hơn nữa, kia bốn cái cửu dương Diễm sĩ trên người, còn có phuong này vũ từ buổi đầu giá trong có được Diễm Phù, nói cách khác, bọn họ giống vậy người có Diễm sư cảnh giới chiến lực!

"Lão cầu, ta đã nói rồi, đoạn này kiếp sống, liền là đất chôn của ngươi!" Phuong Vũ nhìn chăm chăm bị vây Phuong Hà nói. Mặc dù Phuong Hà là phuong trong nhà mạnh nhất Diễm sư, nói cách khác, ngoại trừ một vị kia Diễm đem bên ngoài, không có một là Phuong Hà đối thủ.

Nhưng là, giờ phút này muốn giết Phuong Hà, cũng không phải là một cái Diễm sư a!

Phuong Hà quét mắt bên cạnh mình tất cả mọi người, sau đó từ tốn nói: "Tiểu tặc, ngươi thật cho là những người này có thể giết chết lão phu sao?"

"Ta nghĩ bọn họ cũng muốn biết một chút về, phương trong nhà mạnh nhất Diễm sư nắm giữ như thế nào thực lực, không phải sao?" Phương Vũ cười nhạt trả lời Phương Hà.

"Được rồi, lão phu kia cuối cùng hỏi một chút, ngươi là ai? Kết quả thế nào muốn cùng lão phu đối kháng?" Đây cũng là Phương Hà một mực nghĩ không hiểu vấn đề, hần tự nhận là không có gì cừu nhân. Cho dù có, cũng đều bị hần giết chết.

Mà phải nói những năm gần đây nhất ... Hần có thể sẽ không cho là Phương Vũ tên phế vật kia có như vậy bản lĩnh, ít nhất hần cho là, coi như Phương Vũ còn sống, tham sống sợ chết cũng là một cái lựa chọn tốt...

Nhìn Phương Hà kia thật sâu nhúu chân mày, Phương Vũ không biết tại sao, đã cảm thấy có chút cao hứng cảm giác: "Cái vấn đề này, ta cho rằng ngươi hay vẫn là đi xuống hỏi người đi!" Phương Vũ chỉ chỉ đoạn sinh bên dưới vách núi mặt, cũng không biết hần muốn biểu đạt ý gì.

"Lão phu, đã có rất lâu không có đại khai sát giới, hôm nay, sẽ để cho lão phu tới biết một chút về, Tam Nguyệt Ngục sát thủ bản lĩnh đi!"

Phương Hà từ quần áo của mình bên trong lấy ra một cái nhỏ bé búa, hướng kỳ rót vào Diễm Lực sau khi, búa lập tức trở nên lớn, biến thành một cái đáng vóc to trọng chùy. Phương Hà hai tay cầm chùy, phảng phất một cái giết người hơn mười ngàn Mãnh Sĩ.

"Phạm giai Cực phẩm Diễm binh, phá cốt chùy! Cái thanh này Diễm binh, đi theo lão phu mấy thập niên, thật là hoài niệm a..." Phương Hà tùy ý huy vũ một chút phá cốt chùy sau khi, trên mặt lộ ra kỷ niệm biểu tình.

Bất quá, Tam Nguyệt Ngục sát thủ cũng không phải là sẽ cho hần thời gian kỷ niệm người. Ở Phương Hà trên mặt lộ ra nhớ lại thần sắc trong nháy mắt, tám gã Tam Nguyệt Ngục sát thủ, liền cùng xông về Phương Hà. Thân là sát thủ, bọn họ tự nhiên biết nắm giữ xuất thủ thời cơ tốt nhất.

Mà Phương Hà lâm vào kỷ niệm trong nháy mắt, liền vẫn có thể xem là một thời cơ tốt!

"Lão phu, có thể không phải lần thứ nhất cùng Tam Nguyệt Ngục người giao thủ!" Ngay tại tám gã Tam Nguyệt Ngục sát thủ xông về Phương Hà trong nháy mắt, Phương Hà trên mặt kỷ niệm về mặt một chút toàn bộ cũng biến mất không thấy. Thay vào đó, là một nắm nghiêm túc...

Thấy như vậy một màn tám người, có bảy cái không hèn mà cùng lựa chọn dừng bước. Cái cuối cùng cử dương Diễm sĩ tựa hồ xông đến quá mạnh như thế, đã dừng không được cước bộ của mình rồi. Nhưng là hần vẫn làm ra một cái cao nhất phán đoán, hần lập tức lấy ra chương một Diễm Phù, hướng Phương Hà ném đi.

Chỉ bất quá, hành động như vậy, vẫn là không có biện pháp cứu vãn tánh mạng của hần. Phương Hà huy động chùy lớn, lần thứ nhất liền đem Diễm Phù sức mạnh bùng lên cho đánh tan, mà cái thứ hai, liền thực thực đập vào kia đầu của người ta bên trên.

Lực lớn như vậy gõ đến, trực tiếp đem đưa đến người chết trong thế giới...

Thấy được này thảm thiết một màn, còn dư lại bảy cái Tam Nguyệt Ngục sát thủ, sắc mặt trở nên có chút nặng nề. Bọn họ không nghĩ tới, Phương Hà vừa mới kia lâm vào kỷ niệm trong nháy mắt, lại là vì dụ bọn họ tiến lên cạm bẫy. Gừng càng già càng cay, những lời này, quả nhiên có chút đạo lý...

"Thế nào, các ngươi không tính công đã tới sao?" Phương Hà mang theo nụ cười, nhìn mọi người, "Nếu như các ngươi còn không công tới, lão phu kia, cũng sẽ không khách khí!"

Tiếng nói vừa mới hạ xuống, Phương Hà liền trực tiếp xông về phía bảy tên Tam Nguyệt Ngục sát thủ bên trong thực lực mạnh nhất một người. Người này ngay cả có "Người hề" danh xưng là, lực dương Diễm sư, Diệp Thiên Phụng!

"Dao động địa đánh!" Phương Hà huy động trong tay chùy lớn, trực tiếp liền hướng Diệp Thiên Phụng đứng phương hướng đập xuống.

Diệp Thiên Phụng lúc này ngược lại cảm thấy một ít kỳ quái, rõ ràng như vậy vung về công kích, làm sao có thể đánh trúng đối thủ? Chẳng lẽ trong đó có bẫy?

Hoài nghi là hoài nghi, nhưng là Diệp Thiên Phụng hay vẫn là nhẹ nhàng hướng về sau nhảy một cái, tránh được Phương Hà một chùy này. Ngay tại hần mới vừa vừa nhảy lên thời điểm, Phương Hà chùy lớn liền đập trúng trên mặt đất. Cũng chính là vào lúc này, Diệp Thiên Phụng mới hiểu rõ Phương Hà vì sao lại chỗ dừng công kích như vậy...

Ở Phương Hà chùy lớn đập xuống đất thời điểm, một cổ cường đại Diễm Lực ba động liền truyền đến Diệp Thiên Phụng địa phương sở tại. Diệp Thiên Phụng đầu tiên là bị này ba động dừng ở trên không, sau đó thân thể của hần một chút xiêu hướng Phương Hà chùy lớn đập trúng địa phương dời đi.

Ngay tại hần nhanh phải trở về chính mình vừa mới đứng địa phương thời điểm, một cổ càng cường đại hơn Diễm Lực, đột nhiên khắc ở thân thể của hần từng cái vị trí, đưa hần hung hần hướng bên ngoài đẩy đi. Ở lượng nặng lực lượng dưới tác dụng, Diệp Thiên Phụng trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, sau đó hướng về phương xa bay đi.

Nhưng là Diệp Thiên Phụng cũng không phải là một người bình thường sát thủ, ở Tam Nguyệt Ngục bên trong, nắm giữ danh hiệu sát thủ, cũng là thập phần thừa thớt. Diệp Thiên Phụng có thể được như vậy danh hiệu, liền chứng minh hần tuyệt đối không phải kẻ yếu!

Đang bị đánh bay trước trong nháy mắt, Diệp Thiên Phụng từ chính mình trong quần áo móc ra năm, sáu tấm Diễm Phù, lập tức rót vào Diễm Lực, sau đó đánh vào Phương Hà trên người. Ngay tại Diệp Thiên Phụng bay ra ngoài không bao xa thời điểm, kia năm, sáu tấm Diễm Phù liền xảy ra nổ mạnh.

Mỗi một trương Diễm Phù cũng tương đương với một cái Diễm sư phát ra một kích toàn lực, năm, sáu tám Diễm Phù đồng thời nổ, hơn nữa cách Phuong Hà như thế vào địa phương. Diệp Thiên Phụng có thể không tin, lần này hẳn sẽ còn hoàn hảo vô khuyết xuất hiện!

Thấy như vậy một màn sáu mặt khác Tam Nguyệt Ngục sát thủ cũng lập tức phát động công kích, Diễm Phù, Diễm kỹ năng tất cả đều hướng Phuong Hà địa phương sở tại ném đi...

Tiếng nổ liên tiếp, đình tai nhức óc!

"Lần này, kia lão cầu không chết cũng không xê xích gì nhiều!" Diệp Thiên Phụng hướng về phía đỡ mình Phuong Vũ, mở miệng nói.

"Không sai, nói đúng là cứu dương lật đổ Diễm sư, ở dưới công kích như vậy, cũng tuyệt đối không thể hoàn hảo không chút tổn hại!" Phuong Vũ đỡ Diệp Thiên Phụng, nhìn Phuong Hà địa phương sở tại, lộ ra một chút mỉm cười.

Mà ngay tại lúc này, Phuong Hà thanh âm lại truyền vào trong tai của mọi người: "Lão phu cũng không dễ dàng chết như vậy a!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Người khoác Diễm Giáp

"Lão phu cũng không dễ dàng chết như vậy a!" Ở nơi này thanh âm xuất hiện qua không lâu sau, Phuong Hà thanh âm lại một lần nữa xuất hiện ở trước mặt mọi người. Hẳn lần này xuất hiện nhưng là cùng trước kia không giống nhau, bởi vì này một lần trên người của hắn xuất hiện màu xanh chiến giáp, do ngọn lửa màu xanh lục tạo thành chiến giáp!

"Này, làm sao có thể!" Vô luận là Phuong Vũ hay vẫn là Diệp Thiên Phụng, thậm chí là kia vài tên Tam Nguyệt Ngục sát thủ, vào thời khắc này cũng trợn to cặp mắt của mình. Phuong Vũ trong đôi mắt căng là tràn đầy không tin, hẳn thế nào cũng không khả năng nghĩ đến, Phuong Hà có như thế cảnh giới!

Người khoác Diễm Giáp, đây cũng không phải là một cái Diễm sư có thể làm được sự tình. Ngung Diễm thành binh đại biểu là Diễm sư, mà người khoác Diễm Giáp, chính là đại biểu này Diễm đem uy nghiêm!

Diễm đem có Diễm Giáp, không chỉ là uy nghiêm đại biểu, hơn nữa có cực cao năng lực phòng ngự. Giống như là Phuong Hà bây giờ như vậy, chịu đựng vừa mới mãnh liệt như vậy công kích, lại không bị thương chút nào...

"Không nghĩ tới các hạ là Diễm đem cường giả, như sớm biết như vậy, chúng ta thì sẽ không đối với các hạ xuất thủ. Bây giờ, chúng ta hướng các hạ nhận lỗi, xin cáo từ trước rồi!" Ở phát hiện Phuong Hà là một gã Diễm đem sau, kia vài tên Tam Nguyệt Ngục sát thủ, ngay lập tức sẽ hướng về phía Phuong Hà ôm quyền nói.

Sau đó định rồi đi, nhưng là Phuong Hà cũng không có thả bọn họ đi dự định. Đang lúc bọn hắn lúc xoay người, Phuong Hà chùy lớn liền không chút do dự rơi vào trên người của bọn họ, hai gã Diễm sư cánh giới sát thủ trong nháy mắt liền chết ở Phuong Hà trên tay của.

Mấy người kia mặc dù kịp phản ứng, lại cũng không có giữ vững bao lâu, liền chết tánh mạng của mình...

Diễm sư cùng Diễm đem sự chênh lệch, giống như trời và đất chênh lệch như thế, quá lớn. Một tên Diễm sư muốn đánh tan Diễm đem người khoác Diễm Giáp, không thể nghi ngờ là khó gặp lên trời!

"Hiện tại đến các ngươi!" Phuong Hà liếm một chút máu trên mặt mình dịch, ngay sau đó nhìn Phuong Vũ cùng Diệp Thiên Phụng, mở miệng nói.

Phuong Vũ đỡ Diệp Thiên Phụng, từng bước từng bước hướng đoạn sinh Nhai liền chuyển đi: "Ta cũng không có nghe nói, Phuong gia có thứ 2 Diễm đem a!"

"Ha ha ha, nếu là ngươi đều biết lão phu bí mật, lão phu kia nhiều năm như vậy há chẳng phải là sống uống? Tiểu tặc, ngươi nếu là theo ta đi, lão phu đáp ứng không giết ngươi!" Phuong Hà nhìn Phuong Vũ từng điểm đến gần đoạn sinh vách đá, mở miệng vừa nói.

"Nếu ta đi theo ngươi đi, sợ rằng thì sống không bằng chết đi!" Phuong Vũ nhìn chăm chăm Phuong Hà, trầm giọng nói.

"Không sai!" Phuong Hà cũng không có hủ bỏ, trực tiếp mở miệng nói, "Nhưng là, ngươi không cảm thấy, còn sống chính là hết thảy sao?"

"Người cảm thấy tại hạ là cái loại này tiểu nhân sao?" Phương Vũ cười nhẹ hai tiếng, sau đó nói.

"Không nghĩ!"

"Vậy người còn dài dòng cái gì?" Phương Vũ đột nhiên lớn tiếng quát đến, Phương Vũ đã chuẩn bị xong tiếp nhận tử vong lễ rửa tội như thế.

"Vậy người liền..." Phương Hà giờ tay lên trung trọng chùy, lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy Phương Vũ xông về chính mình.

Màu đen Diễm Lực bao phủ ở Phương Vũ trên song chường, theo Phương Vũ quát to một tiếng, màu đen Diễm Lực hình thành dáng vóc to chường ần, đến một cái tiếp tục một đạo xông về Phương Hà.

Sóng lớn chín tầng ần lần này cũng không có xếp ở hết thảy, mà là từng đạo xông về Phương Hà. Phương Hà chẳng qua là nhắc lên trong tay mình chùy lớn, đem để cho này chín đạo chường ần một đạo tiếp tục một đạo biến mất.

Khi cuối cùng một dấu bàn tay biến mất thời điểm, Phương Vũ thân hình mới lại một lần nữa xuất hiện ở Phương Hà trước mắt. Thời khắc này Phương Vũ Song bàn tay đặt ngang ở mình trước bụng, màu đen trong mắt vây quanh Phương Vũ hai tay của không ngừng di động.

Hơn nữa, thời khắc này Phương Vũ, áo quần đã xuất hiện tươi mới vết máu, trong miệng của hắn không ngừng máu tươi chảy ra. Thấy tình huống như thế, Phương Hà đều có chút không hiểu, Phương Vũ hắn không có được một chút thương, vì sao lại biến thành như vậy chứ?

"Đông Long Án!" Ngay tại Phương Hà cảm thấy nghi ngờ thời điểm, Phương Vũ Song tay đột nhiên đồng thời đánh ra. Đậm đà màu đen Diễm Lực, đẩy một cái đầu rồng, nhanh chóng tiếp theo Phương Hà. Cái này căn bản không là một cái Diễm sĩ có thể phát huy thực lực!

Phương Hà nhìn này hướng tự bay tới đầu rồng, lại theo bản năng làm ra phòng thủ tư thế. Vốn là, một cái Diễm sĩ công kích, mình coi như đứng bất động, cũng sẽ không có vấn đề gì.

Nhưng giờ phút này, chính mình lại làm ra phòng thủ!

Phương Hà hai tay của chặt chẽ bắt đầu rồng, sau đó dụng lực xé một cái, trực tiếp đem đầu rồng cho xé thành rồi hai nửa, để cho những này Diễm Lực tiêu tan ở không trung.

"Đây là cái gì Diễm kỹ năng?" Phương Hà nhìn đã không có khí lực, ngồi trên mặt đất Phương Vũ, mở miệng hỏi thăm.

Phương Vũ chẳng qua là cười một tiếng, cũng không trả lời Phương Hà vấn đề.

"Đây không phải là binh cấp Diễm kỹ năng, là cấp tướng Diễm kỹ năng, ta nói không sai chứ!" Phương Hà nhìn té xuống đất Phương Vũ, đã cho ra như vậy một cái đáp án.

Chỉ có cấp tướng Diễm kỹ năng, mới có thể để cho Phương Vũ thi triển ra công kích như vậy, chỉ có thi triển cấp tướng Diễm kỹ năng, mới có thể để cho Phương Vũ phun ra nhiều như vậy máu tươi, hao hết Diễm Lực...

"Người không phải còn có màu đen Mệnh Viêm sao? Thế nào không dùng ra tới?" Phương Hà từng bước từng bước tiếp theo Phương Vũ, nói, "Theo lão phu biết, màu đen Mệnh Viêm, kém cỏi nhất cũng là Địa cấp Thượng phẩm. Người rốt cuộc là người nào?"

Phương Vũ dùng chính mình còn thừa lại khí lực, xê dịch đến đoạn sinh vách đá.

"Không nói lời nào, liền có thể sống sót sao? Lão phu đưa người đoạn đường cuối cùng đi!" Phương Hà giờ từ bản thân đại chùy, nhảy lên một cái, bay thẳng đến Phương Vũ địa phương sở tại đập tới.

"Sur phó!" Diệp Thiên Phụng một chường xếp hàng sau lưng Phương Vũ, đem chính mình Diễm Lực rót vào rồi Phương Vũ đối với trong thân thể, để cho Phương Vũ dùng lớn nhất thanh âm phát ra một tiếng này kêu gào.

Nghe được đề chỗ nào liên quan tới kêu một tiếng này kêu, Phương Hà động tác cũng dừng chỉ chốc lát. Chính là chỗ này chốc lát, để cho hắn không có giết chết Phương Vũ!

Ngay tại Phương Hà chùy lớn sắp đập phải Phương Vũ thời điểm, giống như biển khơi sóng lớn vậy màu xanh da trời Diễm Lực, một đạo tiếp tục một đạo từ đoạn sinh đáy vực xông ra, chặn Phương Vũ trước người của! Vô luận Phương Hà dùng sức thế nào, hắn cũng không cách nào lại đem chùy lớn đến gần Phương Vũ một chút...

"Ha ha ha ha, sóng lớn ần!" Thanh lão kia thanh âm già nua từ đoạn sinh đáy vực truyền ra, truyền đến Phương Vũ, Diệp Thiên Phụng còn có Phương Hà trong tai.

Giống như biển khơi một dạng vô tận Diễm Lực trực tiếp liền vén lên Phương Hà khoác trên người Diễm Giáp, sau đó đem Phương Hà chấn khai xa mấy chục thước.

Bị đánh bay Phương Hà trực tiếp quỳ một chân trên đất, phun ra nhất khẩu khẩu máu tươi!

Phương Hà cố gắng ngẩng đầu lên, tựa hồ muốn nói điều gì. Nhưng là mới vừa những cái kia đánh vào trong thân thể của hắc Diễm Lực, đang ở trong thân thể của hắc đi loạn, để cho hắc không có khí lực mở miệng nói ra một câu nói...

"Thương đồ nhi ta, ngươi thật là chán sống đi! Bất quá lão hủ tiến vào không giết ngươi, ngày sau đồ nhi ta tự mình lấy mạng của ngươi!"

Phương Vũ run rẩy run rẩy đứng lên, đang chuẩn bị hướng Phương Hà đi tới, kết liễu hắc. Một đạo cường đại Diễm Lực, liền trực tiếp đưa hắc cùng Diệp Thiên Phụng cho bao vây lại.

"Ngốc đồ nhi a, cho lão hủ xuống đây đi!" Theo thanh lão thanh âm lại một lần nữa xuất hiện, Phương Vũ còn có Diệp Thiên Phụng liền trực tiếp bị cuốn đến đoạn sinh bên dưới vách núi, biến mất ở rồi Phương Hà trước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Thánh hỏa thứ 2 dẫn

"Lần này thật là phiền toái sư phó!" Nhà lá cạnh, Phương Vũ chính ngồi xếp bằng, không ngừng vận chuyển Diễm Lực chữa thương. Mà ở bên cạnh của hắc, liền là sư phó của hắc thanh lão, còn có giống vậy ngồi xếp bằng Diệp Thiên Phụng.

"Đối thủ là Diễm tướng, ngươi đã làm rất khá." Thanh lão nhìn Phương Vũ gật đầu một cái, nói, "Ngươi liền không có gì cũng muốn hỏi vì sư sao?"

Thanh lão vừa nói như thế, Phương Vũ đầu tiên là ngẩn ra, sau đó mới mở miệng nói: "Đồ nhi đúng là có mấy chuyện cũng muốn hỏi sư phó, chuyện thứ nhất, đồ nhi Mệnh Viêm..."

Phương Vũ lời còn chưa nói hết, thanh lão giống như biết vấn đề của hắc như thế, trả lời: "Mạng của ngươi Viêm cường độ chẳng biết tại sao, đã đạt đến Diễm đem cảnh giới. Nói cách khác, ở ngươi trở thành một tên gọi Diễm đem trước, ngươi muốn thi triển Mệnh Viêm, cơ hồ là không có khả năng!"

"Cơ hồ? Như vậy nói cách khác, vẫn có phương pháp đi!" Phương Vũ tự nhiên nghe ra thanh lão trong lời nói hàm nghĩa, nói như thế.

Thanh lão khẽ mỉm cười một cái, liền mở miệng nói: "Nói một chút vấn đề thứ hai đi."

Thanh lão giờ phút này không nói, Phương Vũ tự nhiên cũng sẽ không tiếp tục hỏi tiếp, cũng liền chuyển mà nói tới rồi chính mình cái thứ 2 nghi vấn: "Vi đệ tử gì Mệnh Viêm, sẽ biến thành như vậy?"

"Này thì cứ hỏi chính ngươi, ngươi trải qua cái gì?" Thanh lão hơi lộ ra nghiêm túc nhìn Phương Vũ, vào lúc này liền đem Mệnh Viêm tăng lên tới Diễm đem tầng thứ, cũng không phải là một món thường gặp sự tình.

Phương Vũ hơi chút suy nghĩ sau khi, liền đem chính mình một lần cuối cùng sử dụng Mệnh Viêm cảnh tượng nói cho thanh lão. Cũng chính là hắc đang cùng phương hưng đối chiến, sau đó ăn vào kia quái dị đan dược sự tình...

"Hóa Dược Đan, nguyên lai ngươi là ăn vật này, khó trách..." Thanh lão nghe xong Phương Vũ giảng thuật sau khi, một bộ biết biểu tình, một bên gật đầu, một bên thấp giọng kể.

Thanh lão lại một lần nữa gật đầu một cái, sau đó quay đầu nhìn Phương Vũ, giải thích: "Ngươi dùng đan dược kia, gọi là hóa Dược Đan, là cổ thời đan dược, kỳ dụng nơi là đem thân thể người bên trong ẩn chứa còn sót lại sức thuốc toàn bộ kích thích ra."

Nghe đến đó Phương Vũ cũng hiểu thực lực của chính mình tăng vọt nguyên nhân, trước ở đoạn sinh đáy vực một năm, chính mình dùng vô số thiên tài địa bảo. Mà thôi chính mình khi đó Diễm người thực lực, căn bản không khả năng đem những thuốc kia lực toàn bộ tiêu hóa...

Cũng chính là tại chính mình ăn vào hóa Dược Đan thời điểm, những thuốc kia lực cùng xông ra, mới sử dụng thực lực của mình tăng vọt.

Thấy Phương Vũ hiểu một điểm bộ dạng, thanh lão lại mở miệng nói: "Mạng của ngươi Viêm là Âm Phệ Quỷ Diễm, chiếm đoạt là nó đặc tính, ở thân thể của ngươi không thể chịu đựng sức thuốc lúc, nó cắn nuốt những cái kia dư thừa Diễm Lực. Nếu như ngươi có không phải loại này Mệnh Viêm, ngươi đã sớm bạo thể mà chết!"

Đang mở ra rồi sự nghi ngờ này sau khi, Phương Vũ liền bắt đầu tại chính mình Hải Hoàng Giới bên trong tìm thứ gì. Thanh lão cau mày đợi nửa ngày, mới nhìn thấy Phương Vũ từ Hải Hoàng Giới trong lấy ra từ nhan thành trên người giành được kia một tấm Vô Danh tàn quyển.

"Sur phó , ta muốn biết đây là vật gì?" Phương Vũ đem này Viêm Thú da đưa tới thanh lão trước mặt của, chờ đợi thanh lão cho ra một cái trả lời.

Thanh lão nhận lấy Phương Vũ trên tay Viêm Thú da, chỉ nhìn một cái, lông mày của hắn liền nhíu lại, sắc mặt cũng biến thành nghiêm túc. Thanh lão đưa mắt nhìn này Viêm Thú da nửa ngày, mới thấp giọng lẩm bẩm: "Mệnh môn tàn quyền?"

Thanh lão thanh âm mặc dù rất nhỏ, nhưng là Phương Vũ vẫn là nghe được, mệnh môn tàn quyền, kết quả cái gì là mệnh môn tàn quyền? Phương Vũ nhìn chăm chú thanh lão, chờ đợi hắn cho ra một cái trả lời.

"Người muốn biết này lai lịch của vật sao?" Thanh lão thấy Phương Vũ gật đầu một cái sau khi, mới nói tiếp, "Ở Thiên Châu Chi bên trong, có một sở học viện, học viện tên là vân đạo!"

Thiên Châu là toàn bộ trung tâm đại lục, cũng là trong thiên địa Diễm Lực nồng nặc nhất địa phương. Đông Tây Nam Bắc tứ đại Châu bên trong có thành tựu nhỏ Luyện Hóa Sư, cũng sẽ đi Thiên Châu, theo đuổi đột phá!

"Thiên Châu, Vân Đạo Học Viện?" Phương Vũ đã sớm biết vật kia không đơn giản, nhưng là hắn lại không nghĩ tới, vật này lại cùng Thiên Châu trung thế lực dính líu quan hệ.

"Không sai! Ở nơi này Vân Đạo Học Viện bên trong, lại chia làm tám cái sân, một người trong đó liền gọi là Hạo Hãn Viện!" Thanh lão tưởng kia Viêm Thú da đặt ở Phương Vũ trong tay.

"Chẳng lẽ, này mệnh môn tàn quyền cùng kia Hạo Hãn Viện có quan hệ?" Giờ phút này, Phương Vũ đã đoán được trong đó một ít quan hệ.

"Hạo Hãn Viện bên trong sở học rất là bác tạp, nhưng là ở mấy ngàn năm trước, này Hạo Hãn Viện nhưng là Vân Đạo Học Viện đệ nhất sân. Mà kỳ nguyên nhân, chính là một bộ gọi là Thiên Địa mệnh môn Diễm kỹ năng, nhưng này Diễm kỹ năng ở ngàn năm trước bị một người chia làm tứ phần. Này tứ phần ghi lại Diễm kỹ năng tàn quyền, liền bị trở thành mệnh môn tàn quyền!"

Phương Vũ nhìn mình trên tay tờ này Viêm Thú da, trong đầu suy nghĩ vậy để cho Hạo Hãn Viện có thể nói đệ nhất Diễm kỹ năng, không biết thế nào đột nhiên lộ ra nụ cười. Phương Vũ không nghĩ tới, như vậy đồ quý báu, lại chỉ đánh ra mấy triệu giá cả.

Nhưng là mới vừa cười trong chớp mắt, Phương Vũ thần sắc lại trở nên nghiêm túc. Bởi vì hắn nghĩ đến, thần phù tông chịu tốn mấy triệu đến mua đến đồ vật, tất nhiên biết này lai lịch của vật!

"Còn có những vấn đề khác sao?" Thanh lão nhìn Phương Vũ đem mệnh môn tàn quyền thu hồi Hải Hoàng Giới bên trong, hỏi.

Phương Vũ lắc đầu một cái, ngay tại thanh lão muốn mở miệng lúc nói chuyện, Phương Vũ lại giành nói trước: "Sur phó, ta muốn trở thành Diễm sư!"

Thanh lão nguyên bản cũng là dự định nói cho Phương Vũ chuyện này, lại Phương Vũ nói ra trước đã rồi, hắn cũng sẽ không dự định nhắc lại, trực tiếp xoay người hướng một chỗ đi tới: "Theo tôi đi!"

"Người tiếp tục chữa thương đi!" Phương Vũ vỗ một cái Diệp Thiên Phụng bả vai, liền theo thanh lão rời đi nhà lá.

Lại vừa là kia một hang núi, Phương Vũ nhớ, mình chính là ở bên trong hang núi này trở thành một tên Diễm sĩ, coi bỏ phế vật danh hiệu. Mà lúc này, chính mình đem ở chỗ này, trở thành một tên gọi Diễm sư!

Thanh lão thở dài một cái, sau đó trầm mặc một hồi lâu sau khi, hắn mới mở miệng, trong giọng nói tràn đầy tiếc nuối: "Tiểu Vũ, người biết không? Người hoàn thành thánh hóa chín đưa tới thứ 2 dẫn, người thì sẽ bước vào Diễm sư cảnh giới. Mà khi người bước vào Diễm sư cảnh giới thời điểm, người liền thật nên rời khỏi nơi này!"

"Thật rồi đi sao?" Phương Vũ lặp lại lẩm bẩm mấy chữ này, hắn tự nhiên biết thanh già ý tứ. Sẽ rời đi, hắn cũng sẽ không giống như lần này như thế trở lại.

"Đúng, ở người trở thành một cường giả chân chính trước..."

"Sur phó, ta..."

Phương Vũ lời còn chưa nói hết, thanh lão giống như biết hắn muốn nói gì như thế, ngắt lời hắn: "Không cần nói, Tiểu Vũ..."

Phương Vũ cúi đầu xuống, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ trả lời: "Ta từng nói qua, ta không còn là một cái phế vật, ta muốn để cho lúc trước xem thường người của ta, đều cảm thấy khiếp sợ!"

"Kia liền chuẩn bị thật tốt đi!" Nói xong câu đó sau khi, thanh lão liền biến mất ở rồi Phương Vũ trước mặt của. Phương Vũ biết, làm chính mình trở thành Diễm sư chính mình, chính mình liền muốn ở thế giới này gian xốc xáo, cho đến chính mình "Có tư cách" về tới đây tới!

Ở thanh lão sau khi rời khỏi, Phương Vũ một người ngồi xếp bằng trong sơn động, bắt đầu mức độ cả tâm cảnh của mình.

"Chuẩn bị xong chưa?" Thời gian chậm rãi trôi qua rồi, biết Phương Vũ đã nhắm lại cặp mắt của mình, bình tĩnh nội tâm của mình, thanh lão mới xuất hiện ở bên cạnh của hắn.

Trong đầu lóe lên Phương Hà thân ảnh của, Phương Vũ sắc mặt trong nháy mắt xảy ra sửa đổi rất nhỏ. Phương Vũ mở hai mắt ra, nhìn thanh lão liếc mắt sau khi, liền nhìn thẳng ngay phía trước, gật đầu một cái, mở miệng nói: "Có thể bắt đầu, sư phó!"

Thanh lão thờ dài một cái sau khi, thấp giọng quát đến: "Bình tâm tĩnh khí, dùng Diễm Lực đem Mệnh Viêm áp chế ở tim phụ cận. Những cái khác, liền giao cho thầy đi!"

Ở thanh lão lúc nói chuyện, Phương Vũ cũng đã bắt đầu rồi hành động, vì không quá nhiều ngoại lai Hỏa Diễm trợ giúp chính mình vào Hồn Túy Thể, Phương Vũ dùng Diễm Lực, đem thân thể của mình trung Mệnh Viêm, toàn bộ áp đảo đến tim chung quanh.

Cũng chính là vào lúc này, một đoàn ngọn lửa màu xanh lam từ thanh lão trên tay của xuất hiện, từ từ trôi dạt đến Phương Vũ đầu đỉnh, theo thanh già tay dần dần buông xuống, ngọn lửa màu xanh lam kia, từng điểm chìm vào Phương Vũ trong não.

Ở ngọn lửa kia vừa mới tiếp xúc được Phương Vũ đại não thời điểm, Phương Vũ cảm nhận được một cỗ thập phần lực lượng khổng lồ tiến vào linh hồn của mình cùng thân thể. Đây một cỗ lực lượng dị thường mệnh mệnh, phảng phất có thể bao dung hết thảy như thế, giờ phút này nó cũng đang bao quanh Phương Vũ linh hồn...

Phương Vũ cho tới bây giờ không có hỏi qua thanh già Mệnh Viêm đến tốt cùng là cái gì, cho nên hắn cũng không biết thanh già Mệnh Viêm, thì thể nào đặc tính. Hắn duy nhất biết là, thanh già Mệnh Viêm là Thiên Hỏa trở lên Hỏa Diễm, coi như là cũng giống như mình nguyên hỏa, Phương Vũ cũng sẽ không cảm thấy chút nào kỳ quái.

Làm ngọn lửa màu xanh lam kia hoàn toàn chìm vào Phương Vũ đại não thời điểm, Phương Vũ cảm giác mình phảng phất là ngồi xếp bằng ở vô tận biển khơi trung tâm, chính mình thật sự tan rã hết thảy tất cả, cũng sẽ bị này biển khơi bao dung. Cho dù là hướng về phía biển khơi tức giận, nó cũng sẽ đem chi hoàn toàn tiếp nhận.

Đột nhiên, Phương Vũ nhũn mảy, ở Phương Vũ trong ý tứ, một mảnh kia rộng lớn biển khơi đột nhiên nổi sóng rồi, vốn là bình tĩnh đại dương, vào thời khắc này nổi lên sóng gió kinh hoàng, tựa hồ muốn ngồi xếp bằng ở trong biển Phương Vũ bao phủ như thế.

Từng viên mồ hôi vạch qua Phương Vũ gò má của, cuối cùng tích rơi trên mặt đất. Phương Vũ toàn thân lỗ chân lông, đều bắt đầu rỉ ra máu tươi cùng mồ hôi, kia vốn là áo quần màu trắng, vào thời khắc này đều bị nhuộm thành rồi nhàn nhạt màu đỏ. Phương Vũ cắn chặt hàm răng, kèm chế vậ từ sâu trong linh hồn truyền tới thống khổ.

Thanh lão thấy Phương Vũ bộ dáng này, liền dứt khoát nhắm lại cặp mắt của mình, chuyên tâm siêu không ngọn lửa của chính mình. Hắn biết, muốn là tâm tình của mình sinh ra qua chấn động lớn, chờ đợi Phương Vũ đứng là tử vong!

Thánh hóa chín đờ tới đệ nhất dẫn là dùng tự thân Mệnh Viêm, cho nên cơ hồ không có nguy hiểm. Nhưng là phía sau tám dẫn, không cẩn thận sẽ bồi thượng tánh mạng của mình!

Nếu như đổi những cái khác một số người, bị như thế hành hạ, đã sớm mất đi ý thức. Mà Phương Vũ, chẳng những không có mất đi ý thức, còn không chế đến mình Diễm Lực, để cho Mệnh Viêm không phải trốn cách trái tim của mình một bước.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, rốt cuộc, kia bao phủ Phương Vũ biển khơi biến mất ở rồi Phương Vũ trong đầu. Bất quá, đây cũng không phải là hết thảy kết thúc, biển khơi cũng không phải thật biến mất, mà là tiến vào Phương Vũ trong thân thể.

Từng đạo sóng lớn, đánh phía trước Phương Vũ thân thể, nhưng so với vừa mới trong lúc này sâu trong linh hồn thống khổ, loại này đau đớn trên thân thể, nhất định chính là không đáng giá nhắc tới...

Ở một bên tiểu tâm điều khiển ngọn lửa thanh lão, giờ phút này cũng là thở phào nhẹ nhõm, vào Hồn đã hoàn thành, mà Tội Thể, chỉ cần Phương Vũ chịu đựng một chút là được rồi. Cho dù Phương Vũ vào lúc này bất tỉnh, lấy thanh già thực lực, cũng có thể giúp Phương Vũ hoàn thành Tội Thể bước này ...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Quân tử báo thù

Phương Vũ chậm rãi mở hai mắt ra, hết thảy chung quanh chậm rãi trở nên rõ ràng. Hắn vẫn còn ở trong son động kia, thanh lão giờ phút này liền đứng ở bên cạnh của hắn, mang theo một tia nụ cười hòa ái, nhìn hắn.

"Sư phó, ta muốn trở về!" Phương Vũ đứng dậy sau khi, liền trực tiếp hướng về phía thanh lão nói.

"Trở về? Trở về làm gì?" Thanh mi già đầu hơi nhú lại, có chút không đáng vẻ cao hứng.

"Báo thù!" Phương Vũ trong đầu lại nổi lên Phương Hà bộ dạng, một luồng khí nóng liền từ trong lòng tuôn ra ngoài.

"Ngươi là đối thủ của hần sao?" Thanh lão này vừa mở miệng Phương Vũ một chút liền ngây dại, ở Phương Vũ sững người thời điểm, thanh lão lại nói tiếp, "Nếu như ngươi có thể sử dụng Mệnh Viêm, vậy để cho ngươi trở về cũng không sao. Nhưng là, ngươi bây giờ trở về, là muốn tìm chết sao?"

Phương Vũ cúi xuống mình lái nhai, cắn chặt hàm răng. Hần cũng biết thanh già lời nói là đúng, mình bây giờ căn bản không phải là đối thủ của Phương Hà, giờ phút này trở về, chỉ có thể là tìm chết!

Thấy Phương Vũ biết đạo lý này, thanh lão mới mở miệng nói: "Quần từ báo thù, mười năm không muộn. Thời khắc này ngươi, hần đem hết toàn lực đề cao thực lực của mình, cho đến có thể chiến thắng địch nhân của ngươi mới thôi!"

Nhìn Phương Vũ không có mở miệng nói chuyện, thanh lão rồi nói tiếp: "Lão hủ năm đó chính là một cái bình thường người, có vô số cái gọi là thiên tài đứng lặng ở lão hủ trên. Nhưng là, ở về sau trong thời gian, mấy cái này thiên tài, đều bị lão hủ từng cái đánh bại!"

"Đồ nhi biết!" Phương Vũ hướng về phía thanh lão khom người, nói, "Xin sư phó chỉ điểm!"

Thanh lão gật đầu cười, lại Phương Vũ đã hiểu, hần cũng liền không cần nhiều lời những cái khác rồi. Thanh lão đi tới Phương Vũ bên người nói: "Ngươi bây giờ phải đi Thần Quân Quốc, xuyên qua phía bắc một hang núi, chính là Thần Quân Quốc địa giới. Mục đích của ngươi địa, là Thần Quân Quốc trung mệnh môn phân viện!"

"Mệnh môn phân viện?"

"Không sai, Thần Quân Quốc trung mệnh môn phân viện chính là Thiên Châu Hạo Hân Viện thiết lập, Thiên Châu bên ngoài tứ đại Châu, đều có Văn Đạo Học Viện phân viện."

"Sư phó nghĩ tới ta đi mệnh môn phân viện bên trong tu hành?"

"Dĩ nhiên không chỉ như này." Thanh lão cười một tiếng, nói tiếp, "Ở Thần Quân Quốc mệnh môn phân viện bên trong, có một quyển mệnh môn tàn quyển, là Thiên Địa mệnh môn Quyển 1!"

Phương Vũ lần này chân chính biết thanh già dụng ý, Thiên Địa mệnh môn, như thể tuyệt học, đã có duyên lại tại sao có thể bỏ qua cho đâu?

"Kia trong tay ta này quyển là?" Phương Vũ giờ phút này ngược lại muốn biết trước, trong tay mình này mệnh môn tàn quyển là thứ mấy bộ phận.

"Chỉ có tập được Thiên Địa mệnh môn Quyển 1: Người, mới có thể thấy cái khác mấy cuốn lên nội dung. Cho nên, thầy cũng không biết ngươi đây là thứ mấy bộ phận." Phương Vũ lần đầu tiên thấy thanh lão có không biết sự tình.

"Tốt lắm, nhân thoại cũng cũng không cần phải nói nhiều, ngươi nên rời đi Vũ nhi..." Thanh lão đột nhiên quay lưng lại, nhân nhạ nói đến. Nhưng này bình thân, theo Phương Vũ lại không phải chân chính bình thân.

Không nghĩ tới, thanh lão cũng sẽ có như vậy một mặt. Phương Vũ cũng không có trực tiếp rời đi, hần hướng đưa lưng về mình thanh lão quỳ xuống, sau đó trịnh trọng dập đầu mấy cái. Vốn là hần muốn nói gì, nhưng cuối cùng, tất cả ngữ cũng hóa thành bốn chữ: "Sư phó bảo trọng!"

Ở sau khi làm xong những việc này, Phương Vũ liền lấy lên trên đất sư phó kia chuẩn bị cho chính mình bọc, hướng phía sau sơn động nơi, chậm rãi đi trước.

Vừa đi, một bên thấp giọng lẩm bẩm: "Phải rời đi, thật đúng là có nhiều chút không nở bỏ..." Phương Vũ lắc đầu một cái, đem trong đầu mình những cái kia suy nghĩ quăng ra ngoài, sau đó lộ ra một cái nụ cười miễn cưỡng, đi vào kia phía sau thác nước trong sơn động.

Phương Vũ không có chú ý tới, sau lưng tự mình cách đó không xa, một lão già một mực đang nhìn chăm chú chính mình. Lão già này dĩ nhiên chính là thanh lão. Thanh già trong đôi mắt mang theo không thôi, hần cũng không có đi lên lưu lại Phương Vũ, mặc dù hần cũng có thể dạy dỗ Phương Vũ, nhưng một mực bị hần bảo vệ, Phương Vũ liền sẽ biến thành phòng ấm đóa hoa, không chịu nổi gió thổi mưa rơi...

Giờ phút này, Phương Vũ rút cuộc rời đi, thanh lão cũng như Phương Vũ như thế, nặn ra một nụ cười. Nhưng hần cái nụ cười này lại không có một chút sức thuyết phục...

Bóng tối sơn động không biết dài bao nhiêu, Phương Vũ cứ như vậy đi thẳng đến, trong đầu hồi tưởng tự mình ở đoạn sinh đày vực sự tình, cũng không cảm thấy đi thời gian bao lâu, hoặc có lẽ là, là không biết đi thời gian bao lâu đi.

Làm Phương Vũ đi ra sơn động, một lần nữa thấy bầu trời thời điểm, kia vốn là treo cao mặt trời đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một vòng trăng tròn.

"Nhìn dáng dấp, ta đi không ngắn đường a!" Phương Vũ thấy này bầu trời bên ngoài, không tự chủ liền lộ ra nụ cười. Đang tìm tới vật liệu gỗ, đốt Hỏa Diễm sau khi, Phương Vũ liền ngồi dưới đất, mở ra sư phụ mình cho bọc đồ của mình.

Bên trong là một ít quần áo, cùng lương khô. Ở bao gồm tận cùng bên trong, có một phong thư, bất quá phong thư này ngược lại không phải là cho mình, bởi vì này phong thư trên đó viết, Thần hoàng thân khải. Phung Vũ cũng không biết cái này gọi là Thần hoàng người là ai, liền trực tiếp đem thư bỏ vào Hải Hoàng Giới bên trong.

"Àm!" Ngay tại Phung Vũ vừa mới dự định lúc nghỉ ngơi, cách đó không xa đột nhiên truyền đến tiếng nổ. Đây cũng không phải là thông thường nổ mạnh, Phung Vũ có thể từ bên trong cảm nhận được Diễm Lực ba động. Nói cách khác, đây là Luyện Hòa Sư chiến đấu.

Phung Vũ trực tiếp dập tắt chính mình đốt lên đồng lửa, từ Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra một món nón lá rộng vành khoác ở trên người của mình. Nói thật, Phung Vũ cảm thấy này nón lá rộng vành thật hữu dụng cũng không có vứt bỏ, ở nơi này nón rộng vành phía sau, ba cái mặt trăng cực kỳ dễ thấy!

"Các người là người nào, lại dám ở Thần Quân Quốc bên trong ra tay với ta?" Làm Phung Vũ chạy tới nổ mạnh truyền ra địa phương thời điểm, đứng dịp thấy một cái hoa phục thiếu niên, hướng về phía vài tên người áo đen bật mặt lớn tiếng rầy.

Thông qua Phung Vũ phán đoán, này ba gã người áo đen bật mặt bên trong, chỉ có một là Diễm sĩ, ngoài ra hai cái đều là Diễm sư cảnh giới tồn tại.

"Chúng ta sao sao có thể không biết Thần Văn hoàng tử là ai đâu?" Một cái người áo đen bật mặt đề thấp thanh âm của mình mở miệng nói, hấn trong giọng nói rõ ràng mang có một ít châm chọc.

Nghe được đối với phung biết mình thân phận sau khi, Thần Văn cũng là biết một ít chuyện. Biết rõ mình thân phận, còn phải hướng tự mình động thủ, như vậy thì hấn là trong mấy người kia một cái, hoặc là mấy cái...

"Các người biết giết ta sẽ có kết quả gì sao?" Thần Văn lúc này không có vẻ sợ hãi chút nào, nhìn ba hắc y nhân một chút xiu nhích lại gần mình.

"Hoàng tử?" Phung Vũ đột nhiên thấp giọng tự nói một câu. Những lời này vừa vụn ra khỏi miệng, hấn liền phát giác không đúng, ba đạo Diễm Lực tại chính mình nói ra chữ thứ nhất thời điểm, liền hướng chính mình vọt tới.

Nhìn trước mắt ba đạo Diễm Lực, Phung Vũ trực tiếp từ trên nhánh cây nhảy xuống, nhảy tới Thần Văn cùng ba hắc y nhân trung gian. Như là đã bị phát hiện, như vậy lại giấu ẩn nấp tránh cũng không có ý nghĩa gì.

Ngay tại Phung Vũ hiện thân trong nháy mắt, ba gã nam tử áo đen không hẹn mà cùng lui một bước. Bọn họ cũng không phải là bởi vì Phung Vũ thực lực mạnh bao nhiêu, mà lùi về sau, để cho bọn họ lui về phía sau nguyên nhân, là Phung Vũ khoác trên người Tam Nguyệt Ngục nón lá rộng vành!

Ba hắc y nhân hai mắt nhìn nhau một cái sau khi, một người trong đó tiến lên một bước, ôm quyền nói: "Các hạ là hay không cũng là vị đại nhân kia thật sự muốn, tới lấy người này tánh mạng?"

Nghe được người quần áo đen lời nói, Phung Vũ cũng là biết nguyên hữu trong đó, xem ra mấy cái này quần áo đen ngu si, là đem chính mình coi thành Tam Nguyệt Ngục sát thủ.

Phung Vũ nhìn một cái Thần Văn, có nhìn một cái Hắc y nhân, ngay sau đó mở miệng nói: "Xem ra các người cũng phải a!"

Nghe một chút Phung Vũ nói như vậy, mấy người quần áo đen trong nháy mắt liền thờ phào nhẹ nhõm, bây giờ biết rồi trước mắt cái này Tam Nguyệt Ngục sát thủ là phía bên mình, kia cũng không cần phải lo lắng.

"Bất quá xem ra ta tới trễ, chỉ còn lại này một cái, nếu không các người liền giết hấn đi!" Phung Vũ rất là tùy ý ngồi trên đất, hướng về phía mấy người quần áo đen giả giả thủ thế, tỏ ý bọn họ giết chết Thần Văn.

Thần Văn thời khắc này trên trán hiện đầy mồ hôi, vốn là mấy người quần áo đen liền đủ lấy mạng của hấn rồi, bây giờ lại thêm ra tới một Tam Nguyệt Ngục sát thủ. Chẳng lẽ ngày này năm sau, thật liền là ngày giỗ của chính mình sao?

Mấy người quần áo đen lẫn nhau gật đầu một cái sau khi, liền từng bước một hướng Thần Văn đi tới.

"A!" Đang lúc bọn hấn đi qua Phung Vũ bên người trong nháy mắt, một cái Diễm sư cảnh giới Hắc y nhân đột nhiên phát ra hấn này một thân bên trong thanh âm sau cùng.

Phung Vũ tay che lấp Diễm Lực ngưng tụ thành cái bao tay, xuyên qua người quần áo đen kia lồng ngực. Phung Vũ kia xuyên qua Hắc y nhân lồng ngực trên tay, còn nắm người quần áo đen tim...

"Đại ca!" Ngoài ra hai người quần áo đen rất nhanh hướng đang thủ người khôi phục lại, nhìn Phung Vũ thu tay về sau khi, trực tiếp té ở trên đất Hắc y nhân, lớn tiếng kêu.

"Văn chưa xong a!" Phung Vũ thanh âm giờ phút này giống như là tử thần tuyên cáo như thế, ngay tại hai người quần áo đen tiếp lấy đại ca của mình thân thể thời điểm. Phung Vũ liền xê dịch đến một tên khác Diễm sư sau lưng, màu đen Diễm Lực bao phủ ở Phung Vũ trên lòng bàn tay.

"Sóng lớn ầm!" Chính xác không có lầm một chữ, trực tiếp chụp đánh vào tên kia Diễm sư người quần áo đen trên ót. Bị đánh trúng Hắc y nhân phun ra một cái máu tươi, liền trực tiếp té ở đại ca hấn trên thi thể.

"Người!" Cái cuối cùng Diễm sĩ cảnh giới Hắc y nhân buông xuống hai cổ thi thể sau khi, sẽ dùng chủy thủ của mình chỉ Phung Vũ. Hấn vốn là muốn nói

cái gì, nhưng là hết lửa giận, đã để cho hắn không biết lấy cái gì lời nói tới tuyên tiết!

"Đi chết!" Diễm sĩ cảnh giới Hắc y nhân dùng chủy thủ đâm về phía Phuong Vũ, bất quá Phuong Vũ căn bản không có né tránh. Phuong Vũ mặc cho kia Diễm sĩ dùng chủy thủ đâm tới trên vai của mình.

Chủy thủ cũng không có như kia Diễm sĩ nghĩ như thế đi sâu vào da thịt, chỉ phá vỡ Phuong Vũ một chút da mà thôi.

"Lần thứ hai vào Hồn Túy Thể sau khi, thân thể của ta đã có loại cường độ này rồi không?" Phuong Vũ nhìn kia không cách nào tiến vào thân thể mình chủy thủ, mang theo một chút nụ cười nói.

Sau đó, Phuong Vũ nhắc lên đầu của mình, nhìn mình trước người đối với kia ca Diễm sĩ, hỏi "Ngươi và đại ca nhị ca ngươi quan hệ rất tốt?"

"Dĩ nhiên, ngươi muốn đền mạng!" Diễm sĩ có chút điên cuồng hô lớn.

Phuong Vũ lắc đầu một cái, mở miệng nói: "Không phải ta muốn đền mạng, mà là ngươi phải đi cùng bọn họ. Bằng không thì bọn họ rất tịch mịch!"

Tiếng nói vừa mới hạ xuống, Phuong Vũ ngón trỏ liền thọt tới Diễm sĩ cổ. Phuong Vũ hướng về phía kia Diễm sĩ lộ ra một nụ cười, phảng phất trước trên mặt nạ kia quái dị nụ cười như thế. Sau đó, Diễm Lục cái bao tay che ở rồi Phuong Vũ kia một cây trên ngón trỏ... Xuyên qua, tên này Diễm sĩ cổ...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Tiểu Thành càng tôn

Ba hắc y nhân lần lượt ngã xuống, cái đó nói là tới giết mình Tam Nguyệt Ngục sát thủ cứu mình. Nhìn trước mắt một màn này, Thần Văn đã lâm vào đờ đẫn.

"Này, ngươi là Thần Quân Quốc hoàng tử, đúng không?" Ở Thần Văn đờ đẫn thời điểm, Phuong Vũ liền chạy tới rồi bên cạnh của hắn, vỗ vai hắn một cái băng nói.

Bị Phuong Vũ hàng này, Thần Văn mới xem như khôi phục lại, lập tức gật đầu nói: "Không sai, ta là Thần Quân Quốc Tam hoàng tử, Thần Văn! Đa tạ các hạ cứu giúp, Thần Văn ngày sau nhất định có thật sự báo!"

Phuong Vũ khoát tay một cái, nói: "Bảo đảm các loại sau này hãy nói đi, ta bây giờ liền muốn hỏi một chút, mệnh mạng phân viện đi như thế nào? Còn nữa, bọn họ tại sao phải giết ngươi?"

Thần Văn sắc mặt trở nên có chút lâm khó, suy tư một hồi lâu mới mở miệng nói: "Phải đi mệnh mạng phân viện, trước hết trải qua cách đó không xa càn tôn thành, sau đó sẽ đến Tiêu vui trấn, cuối cùng trực tiếp đi đất nước Thần đều thành là được rồi!"

"Phiền toái như vậy a!" Phuong Vũ nghe một chút liền mặt đầy bất đắc dĩ đích nói thầm.

Ngay tại Phuong Vũ lâm bảm phiền toái thời điểm, Thần Văn lại mở miệng nói: "Về phần bọn hắn tại sao giết ta..."

"Được rồi, đây là chuyện của ngươi, ta cũng không thể nào muốn biết." Vừa nói chuyện, Phuong Vũ một bên nắm một khúc gỗ không ngừng chui, đây chính là cái gọi là đối với đánh lừa!

Thần Văn thấy Phuong Vũ như vậy nổi lửa, mặt đầy kỳ quái, cũng không biết mình có nên hay không giúp một chút.

"Này, ngươi là Diễm sĩ sao?" Phuong Vũ chui một lúc lâu, mới đột nhiên mở miệng hỏi.

"Ừ, ta là Tam Dương Diễm sĩ." Thần Văn lập tức gật đầu một cái, trở lại.

"Ngươi không nói sớm, nhanh hỗ trợ nổi lửa!" Nói xong câu đó sau khi, Phuong Vũ liền trực tiếp tìm một chỗ nằm xuống, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Thần Văn dùng mạng của mình Viêm đốt vật liệu gỗ chất sau khi, cũng tìm một chỗ ngồi xuống. Thần Văn sau khi ngồi xuống, liền mặt đầy kỳ quái nhìn Phuong Vũ, hắn không hiểu, cái này ngay cả Diễm sư cũng giết người, tại sao không có Mệnh Viêm? Hắn là không muốn bại lộ mạng của mình Viêm đi!

"Ta đi trước!" Trời vừa sáng, Phuong Vũ cũng đã đứng dậy.

"Thần Văn còn có chuyện, không thể cùng Phuong huynh đồng hành, hôm nay ân, ngày khác phải trả!" Ở ban đêm thời điểm, Thần Văn cũng là biết được Phuong Vũ tên họ.

"Vậy thì ngày khác lại báo đi!" Phuong Vũ một bên bày tay của mình, một bên rời đi chỗ này.

Càng tôn thành là Thần Quân Quốc trung một cái thành nhỏ, kỳ vị trí là ở Thần Quân Quốc nam bộ, đến gần phía nam nhất địa phương. Mà vào giờ phút này, Phuong Vũ liền đứng ở nơi này càng tôn thành trước cửa thành, nhìn trên cửa thành mấy chữ này, nở một nụ cười.

Nhắc tới, này Thần Quân Quốc không hồ là Nam Châu thập đại bên trên quốc chi một, ngay cả này một tòa biên giới thành phố, cũng sửa mỹ lệ như vậy.

Phuong Vũ ở Phù Uyên quốc chủ thành một trong, sinh sống thời gian mười mấy năm, tự nhiên đối với Phù Uyên quốc hết sức quen thuộc.

Nếu như là ở Phù Uyên quốc, một tòa biên giới Tiểu Thành bị một tòa thôn trang không mạnh hơn bao nhiêu, chính là một cái có thành tường, không có một người thành tường khác nhau mà thôi.

Đang cảm thán rồi sau một hồi, Phuong Vũ rút cuộc bước, đi vào chính mình rồi đi đoạn sinh đầy vực sau tòa thành thứ nhất thành phố.

Phuong Vũ bước từ từ ở trong thành phố, bên tai một mực còn quần hàng rong tiếng rao hàng, thật là một cái xinh đẹp thành phố a.

Chỉ tiếc, ở thời điểm như vậy, luôn là sẽ có một hai tiểu nhân tới quấy rối, quấy rầy người bên cạnh hảo tâm tình. Phuong Vũ tự nhiên cũng gặp phải chuyện như vậy...

Ngay tại Phuong Vũ bước từ từ với trên đường phố thời điểm, một cái thập phần thanh âm không hài lòng, từ Phuong Vũ sau lưng, truyền vào trong lỗ tai của hắn: "Nhường đường nhường đường, có nghe thấy không, còn không mau cho thiếu gia nhà ta nhường đường!"

Mặc dù nghe được thanh âm này, nhưng là Phuong Vũ hay vẫn là tự nhiên đi, chẳng qua là lẩm bẩm một câu: "Xem ra, vô luận là đại quốc hay vẫn là hiệu quả, con nhà giàu cũng không chỗ nào không có mặt a! Ha ha!" Lẩm bẩm xong sau, Phuong Vũ còn thấp cười vài tiếng, lắc đầu một cái.

Mà lúc này đây, cái đó kêu người kêu cũng đi tới Phuong Vũ sau lưng, hắn đem tay của mình đặt ở Phuong Vũ trên bả vai, phách lối nói: "Còn không mau nhường đường!"

Phuong Vũ quay đầu lại, thuận tiện đem trên bả vai mình cái tay kia cho đẩy ra. Làm Phuong Vũ quay đầu sau khi, mới phát hiện, sau lưng tự mình chỗ không xa, có một cái bốn người nhấc cổ kiệu lớn, phóng chừng trong kiệu này mặt người, chính là kia một cái quần là áo lụa!

"Ta nếu không phải để cho, vậy ngươi lại muốn đem ta như thế nào?" Thấy phía sau mình cảnh tượng như vậy, Phuong Vũ càng thì không muốn nhường đường rồi. Vốn là, Phuong Vũ cũng rất xem thường những con nhà giàu này, chỉ biết cựa vào chính mình trường bối uy phong làm việc, mà chính mình căn bản cũng không có thực lực.

"Nhé a!" Nghe được Phuong Vũ như vậy giọng, cái đó trong kiệu người phát ra thanh âm quái dị, còn từ trong kiệu đưa ra một cái đầu, nhìn Phuong Vũ nói, "Bốn thiếu gia cho ngươi thời gian ba cái hô hấp, nếu không phải biến mất ở bốn thiếu gia trước mắt, bốn thiếu gia đánh liền đến ngươi sinh hoạt không thể tự lo liệu!"

"Nghe được thiếu gia nhà ta lời của sao?" Cái đó vừa mới nắm tay đặt ở Phuong Vũ trên vai lâu la phách lối hướng về phía Phuong Vũ dựng lên một ngón tay, ý là đây đã là đệ nhất hơi thở.

"Giao họa một cái!" Ở đó một tiểu thiếu gia lúc nói chuyện, Phuong Vũ liền quét một vòng chung quanh dân chúng biểu tình trên mặt. Từ dân chúng trong mắt cái loại này giận mà không dám nói tâm tình, Phuong Vũ đại khái liền có thể đoán được cái này tiểu thiếu gia là hạng người gì rồi!

Sẽ ở đó cái lâu la chuẩn bị giờ lên ngón tay thứ hai thời điểm, Phuong Vũ đột nhiên ra chân, đá vào trên bụng của hắn. Phuong Vũ một cước này mặc dù không có dùng Diễm Lực, nhưng là trải qua hai lần Tội Thể Phuong Vũ lực lượng, sớm liền không là người bình thường có thể tiếp nhận rồi. Cho dù không cần Diễm Lực, Phuong Vũ cũng có thể đối phó cửu dương cảnh giới Diễm giả, thậm chí có thể đối phó một ít Diễm sĩ.

Muốn cái này tiểu lâu la, chẳng qua chỉ là một cái Tam Dương Diễm giả, chịu rồi Phuong Vũ một cước này, nào có không quỳ xuống đạo lý?

Trong kiệu chính là cái kia cái gọi là thiếu gia, thấy mình chó săn cứ như vậy bị đánh gục, mặt cũng biệt hồng.

"Cho thiếu gia đánh!" Một tiếng quát to bên dưới, kia cạnh kiệu một đám người, ngoại trừ một lão giả ra cũng hướng Phuong Vũ vọt tới. Chỉ bất quá, giống như vậy một ít Diễm giả, coi như người nhiều đi nữa, cũng không khả năng thương tổn đến Phuong Vũ.

Nhìn tay của mình xuống lần lượt nhào tới Phuong Vũ trên người, trong kiệu chính là cái kia hoàn khổ lộ ra hải lòng liền biểu tình.

Bất quá ngay tại hắn này hải lòng biểu tình xuất hiện không bao lâu, liền biến mất không thấy.

"Cút!" Phuong Vũ đột nhiên phát ra một thân chợt quát, Diễm sư cảnh giới Diễm Lực điên cuồng bùng nổ, trực tiếp đem những cái này Diễm giả đánh bay. Từng cái Diễm giả bị đánh bay sau liền trực tiếp nằm ở này trên đường chính, trong đó không ít đều đã vụng quệt đi qua.

"Gieo họa!" Phương Vũ thân hình động một cái, trực tiếp liền xuất hiện ở cổ kiệu bên cạnh, tay phải giơ cao, chuẩn bị hướng tên con nhà giàu kia vurun ra tới đầu đánh xuống.

Ngay tại hữu quyền huy động thời điểm, kia đứng ở cạnh kiệu bên lão già động!

Lão già bàn tay cùng Phương Vũ đối quyền trong nháy mắt đụng nhau, va chạm Diễm Lực trực tiếp đem một bên cổ kiệu cho lật ngược.

"Các hạ một quyền này có phải hay không quá nặng?" Lão già cau mày nhìn Phương Vũ nói.

"Nếu như đem cái tai họa này chuyện làm coi là chung một chỗ, vậy ta đây một quyền sợ rằng hay vẫn là nhẹ!" Phương Vũ cùng lão già đối mặt.

"Thiếu gia như thế nào đi nữa có lỗi, cũng là ta càng gia sự tình, không tới phiên người ngoài này để ý tới đi!" Vốn là nhìn lão già này trước không động, Phương Vũ còn tưởng rằng hắn là người tốt lành gì, nguyên lai cũng là kẻ giống nhau.

"Ta xem các người lớn lối như thế, trong ngày thường cũng là không nói vương pháp người. Ta đây hỗ trợ quân quân, có cái gì không được?" Phương Vũ ở lúc nói lời này, hữu quyền đã nắm chặt.

Lão già đang định nói chuyện, lúc này tên con nhà giàu kia nhưng là từ trong kiệu bò ra, ầm ỉ nói: "Ồ nơi này càng tôn thành, ta Vuru gia chính là vương pháp! Cốc lão, nhanh lên một chút giết người này!"

"Càng nghiệp người câm miệng cho ta!" Lão già nhìn chòng chọc liếc mắt càng nghiệp, sau đó vừa hướng Phương Vũ nói, "VẬY các hạ giáo huấn cũng giáo huấn qua, chuyện này, có phải hay không hẳn kết thúc đâu?"

"Hừ!" Phương Vũ lạnh lùng hừ một tiếng sau khi, liền trực tiếp xoay người rời đi.

"Cốc lão!" Thấy Phương Vũ cứ như vậy đi, càng nghiệp rất là không cam lòng, hướng về phía lão già la lớn.

"Thiếu gia, chuyện này sẽ không như vậy kết thúc, nhưng là hết thầy phải do lão già định đoạt!" Càng cốc nói sau khi xong, liền làm ra một cái động tác tay mời, ý là nên về nhà.

Càng nghiệp nghe được muốn để cho cha mình định đoạt ngữ, cũng coi là biết. Chuyện gì yêu cầu Vuru gia gia chủ định đoạt đâu? Đó chính là Diễm sư cảnh giới, thậm chí trở lên cường giả.

Càng nghiệp thế nào cũng không nghĩ tới, cái đó nhìn so với chính mình còn trẻ hơn người, lại là một cái Diễm sư cường giả. Mà chính mình, chẳng qua chỉ là một cái phổ phổ thông thông Diễm sĩ mà thôi...

"Tiểu nhị, cho ta một gian thượng hạng phòng khách, thuận tiện đưa nhiều chút rượu và thức ăn!" Phương Vũ giờ phút này đã đi vào một quán rượu bên trong.

"Khách quan, tại sao là người a!" Ông chủ vừa mới ngẩng đầu lên, nhìn một cái là Phương Vũ, liền nói như thế, "Ta vừa mới đi ra thời điểm, vừa vặn nhìn thấy người dạy kia Vuru gia thiếu gia. Vuru gia người có thể không phải là cái gì người tốt a, bọn họ nhất định sẽ tìm làm phiền người, người chính là mau rời đi đi!"

"Ha ha!" Phương Vũ cười hai tiếng, mở miệng nói, "Ông chủ không cần lo lắng, kia Vuru gia người ta cũng không sợ! Nhanh lên một chút mở cho ta gian phòng, làm nhiều chút rượu và thức ăn đi!" Sau khi nói xong, Phương Vũ liền bay thẳng đến trên lầu chậm rãi đi tới, chờ tiểu nhị dẫn đường.

Ông chủ nhìn mình là không khuyên nổi Phương Vũ, cũng liền phân phó những người khác chiếu Phương Vũ yêu cầu đi làm.

"Càng người nhà hả?? Nếu là dám đến, ta liền dám giết!" Ở tiểu nhị sau khi rời khỏi, Phương Vũ một người ngồi ở trong phòng, trầm giọng nói.

"Ba, ba, có người khi dễ con của người!" Càng nghiệp mới vừa vừa đi vào trong nhà, liền trực tiếp chạy tới cha mình đợi địa phương, lớn tiếng kêu lên.

"Lão già." Càng cốc hãy cùng ở càng nghiệp sau lưng, hướng càng nghiệp phụ thân của khom người chào.

"Ai yêu, ai dám khi dễ con trai bảo bối của ta a! Nói một chút đi, Cốc lão!" Càng nghiệp phụ thân của, Vuru gia gia tộc càng mông vỗ một cái càng nghiệp đầu, sau đó tỏ ý càng cốc mở miệng.

"Là một cái chưa từng thấy qua người tuổi trẻ, nhìn qua cũng liền mười sáu mười bảy tuổi đáng về..."

"Làm thật!" Càng mông là một cái bạo tính khí, càng cốc lời còn chưa nói hết, hắn liền trực tiếp hộc cây áo.

"Người thiếu niên kia, là một gã Diễm sư!" Càng cốc tự nhiên biết, không thể nào cứ như vậy đi làm thật Phương Vũ, cho nên hắn nói thẳng ra chỗ máu chột nhất.

"Diễm sư?" Càng mông nghe được hai chữ này, liền trực tiếp nhú mày...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Như thế nào càng tôn

"Các hạ, lão gia nhà ta thiết yến xin ngài đi trước." Mặt trời đang hướng về núi bên kia hạ xuống, một giọng nói liền truyền vào Phuong Vũ trong lỗ tai.

"Nhà người lão gia? Ta ở chỗ này có thể không có có người quen biết nào, người tìm lộn!" Phuong Vũ ngồi xếp bằng ở quán rượu trong phòng khách, vận chuyển thánh hỏa chín đưa tới công pháp, tu luyện.

"Các hạ nhưng là hôm nay buổi sáng dạy dỗ càng nghiệp công tử người?" Phuong Vũ vừa mới nhắm hai mắt lại, ngoài cửa người kia lại mở miệng nói chuyện rồi.

"Không sai." Phuong Vũ lần này coi như là hiểu một điểm rồi, nguyên lai người này trong miệng lão gia, muốn mời không phải Phuong Vũ, mà là sáng sớm hôm nay người xuất thủ. Chính là không biết, cái đó cái gọi là lão gia, là an cái gì tâm.

"Vậy cũng không có làm, tiểu nhân chính là phụng lão gia tên, tới mời công tử đi trước dự tiệc." Nghe Phuong Vũ thừa nhận chuyện hồi sáng này, người này liền sửa lại gọi, từ các hạ biến thành công tử.

"Nhà người lão gia là người nào?" Phuong Vũ hơi suy nghĩ một chút, liền đứng lên.

"Lão gia nhà ta, chính là Vu gia gia chủ, càng nghiệp công tử cha, càng Mông đại nhân!" Ngoài cửa người kia ở nhắc tới càng mông hai chữ đối với thời điểm, ngay cả giọng cũng trở nên tôn kính không ít.

"Này hoàng thư lang cho gà chúc tết, rốt cuộc là diễn vậy một ra à?" Phuong Vũ mở cửa phòng ra, nhìn này đứng ở trước người mình một cái có chút gầy nhỏ nam tử, cười nói.

"Càng Mông đại nhân, chỉ là muốn gặp một chút Diễm sư phụ của thầy mà đã." Nam tử gầy nhỏ đang nói Diễm sư hai chữ thời điểm, cố ý nhấn mạnh.

Phuong Vũ tự nhiên biết ý tứ của hắn, cái đó càng mông muốn gặp, không phải Phuong Vũ, không phải cái đó đánh con mình người. Mà là, một tên Diễm sư!

"Xem bộ dáng là để mất tới ta?" Phuong Vũ làm bầm lều bầu một câu sau khi, liền bước ra phòng khách, "Dẫn đường đi!"

Nam tử gầy nhỏ ở Phuong Vũ đi ra khỏi cửa phòng thời điểm, liền khom người làm ra một cái động tác tay mời, Phuong Vũ bước một cái, hắn thì ở phía trước bắt đầu dẫn đường, động tác cực kỳ cung kính...

Càng tôn thành càng Phủ, là càng tôn trong thành đệ nhất đại gia tộc Vu gia chỗ ở, mặc dù càng tôn thành chẳng qua là biên thùy Tiểu Thành, nhưng cũng là Thần Quân Quốc này bên trên trong nước Tiểu Thành. Phuong Vũ lúc trước muốn hỏi thăm đi một tí liên quan tới càng gia sự tình.

Này Vu gia bên trong tổng cộng có sáu cái Diễm sư cảnh giới cường giả, chẳng qua là kém một cái Diễm đem cường giả, không lại chính là cùng Phủ Uyên trong nước đỉnh tiêm gia tộc vậy!

"Công tử mời." Nam tử gầy nhỏ ở càng trước phủ mặt ngừng một chút, tiếp tục mới chăm sóc Phuong Vũ tiến vào càng Phủ.

Phuong Vũ cười nhạt một chút, liền trực tiếp bước tiến vào càng Phủ. Phuong Vũ mới vừa tiến vào càng Phủ, cũng cảm giác được ba cỗ Diễm sĩ cảnh giới khí tức, trong đó có một cỗ trực tiếp liền phong tỏa chính mình. Mặc dù không biết là mấy Dương Diễm sư, nhưng này tập trung vào người của chính mình, tuyệt đối so với chính mình thời khắc này cảnh giới cao hơn.

"Vu gia chính là chỗ này sao chiêu đãi khách nhân sao?" Phuong Vũ đột nhiên nghĩ chân, hướng về phía càng Phủ lớn tiếng hô đến.

Phuong Vũ thanh âm vừa mới hạ xuống, mười mấy tên Vu gia người liền xuất hiện. Bọn họ chiến thành hai nhóm, đem trung gian con đường trống không.

Chỉ chốc lát sau, bốn người liền từ giữa gian con đường đi ra, trong đó đối với hai người chính là Phuong Vũ sáng sớm hôm nay nhìn thấy càng nghiệp cùng càng cốc.

"Nếu thật là khách, ta Vu gia tuyệt đối sẽ thịnh lễ chào đón, nhưng nếu là địch nhân, ha ha..." Càng mông nhìn chăm chăm đứng ở trước người mình cách đó không xa Phuong Vũ, mở miệng như thế nói.

"Ta là càn Mông gia tộc mới tới, nói như thế nào không được là khách đâu?" Phương Vũ khỏe miệng treo lên vẻ tươi cười, không chút nào bị càn người nhà trợn thế hù được.

"Ha ha, vậy thì tốt! Nếu là khách, liền mời ngồi vào đi!" Càn mông bước ngang qua một bước, nhường ra một con đường, vung tay lên, tỏ ý Phương Vũ tiến vào trong đại đường.

Càn mông căn bản không có nghĩ đến, Phương Vũ trực tiếp bước ra bước chân, một chút không chậm trễ liền đi về phía Vu gia đại sảnh.

Phương Vũ chẳng lẽ không biết Vu gia lòng người không hề thiện sao? Dĩ nhiên không phải, chẳng qua là Phương Vũ cho là, Vu gia chỉ dựa vào mấy người này là không giữ được mình mà thôi.

Ở Phương Vũ đi vào đại sảnh sau khi ngồi xuống, càn mông mấy người cũng trực tiếp ngồi ở chỗ ngồi của mình.

"Các hạ trẻ tuổi như vậy liền có Diễm sư tu vi, nhất định danh tiếng mười phần, không biết các hạ có thể hay không báo cho biết tên họ?" Càn mông hỏi tên Phương Vũ tuyệt đối không phải muốn ghi nhớ trong lòng cái gì, hẳn chẳng qua chỉ là muốn xem một chút Phương Vũ có cái gì không bối cảnh.

"Tại hạ đi không đổi danh ngồi không đổi họ, Phương Vũ!" Phương Vũ vốn cũng không có dự định giấu giếm tánh mạng của mình, dù sao nơi này không phải Phù Uyên quốc, nhận biết mình người căn bản không có.

"Phương Vũ..." Càn mông mấy người âm thầm nói thầm, ở nơi này Thần Quân Quốc bên trong tựa hồ không có Phương gia cái gia tộc này.

"Không biết Phương huynh đệ, đến từ địa phương nào?" Mặc dù càn mông chưa có nghe nói qua họ Phương đại gia tộc, nhưng là lại cũng không có nghĩa là không có.

"Vu gia chủ cũng không cần như vậy, Phương mỗ không là đại gia tộc nào người, Phương mỗ chẳng qua chỉ là phía nam nước nhỏ Phù Uyên một cái Vô Danh tiểu bối mà thôi!" Phương Vũ vốn là không có tính toán ẩn tàng thân phận của mình, hẳn cũng là muốn nhìn một chút, cái này càn mông rốt cuộc có chủ ý gì!

Càn lừa được biết Phương Vũ không có gì bối cảnh trong nháy mắt, đôi trong mắt lóe lên một tia kiêu khác ánh sáng, lãnh đạm cười nói: "Thì ra là như vậy, kia ta ngược lại thật ra câu có lời nói, không biết có nên nói hay không?"

"Ở nơi này càn tôn trong thành, Vu gia chủ còn không tương xứng nói sự tình?" Từ Phương Vũ giọng của bên trong, liền có thể nghe ra một tia giễu cợt. Người bình thường cũng nghe được, Phương Vũ trong lời nói hàm nghĩa là, Vu gia ở trong thành này thường xuyên hoành hành ngang ngược, nào có cái gì không thích đáng nói?

Càn mông tự nhiên cũng nghe được Phương Vũ ý tứ trong lời nói, nhưng hẳn không một chút nào tức giận, bởi vì Phương Vũ giờ phút này đất dưới chân, là hẳn Vu gia địa!

"Tự mình cho là, Phương huynh đệ nếu là nghĩ tại này Thần Quân Quốc bên trong hành tẩu, được có một cái núi dựa a!" Càn mông lời kia vừa thốt ra, ý tứ của hẳn cũng đã rất rõ ràng. Hẳn muốn phía nhận vũ cho mình dùng, dù sao Phương Vũ là một cái Diễm sư.

"Vu gia chủ sẽ không muốn nói, này Vu gia, liền có thể làm phương người khác núi dựa chứ?"

"Có gì không thể?" Càn mông vỗ bàn một cái liền đứng lên, ngắm nhìn bốn phía nói, "Ở nơi này càn tôn trong thành, chuyện gì không phải ta Vu gia định đoạt? Ta Vu gia có Diễm sư sáu người, Diễm sĩ trên trăm! Diễm nào không xứng với người này nước nhỏ Diễm sư?"

Nhìn Phương Vũ yên lặng không nói, càn mông còn tưởng rằng hẳn bị khí thế của mình hù dọa, rồi nói tiếp: "Phương huynh đệ, ta nhớ ngươi ở đó trong nước nhỏ, chưa từng thấy nhiều như vậy Diễm sư chứ?"

"Càn tôn thành, thật là một cái tên rất hay a!" Trầm mặc một hồi sau khi, Phương Vũ đột nhiên nói.

Càn mông chân mày hơi mặt nhăn, hẳn không biết Phương Vũ lời này rốt cuộc là ý gì, bất quá hẳn vẫn nhận được: "Đó là dĩ nhiên, này càn tôn thành chính là lấy ta Vu gia chi họ vì danh, dĩ nhiên là một tên rất hay!"

"Phương mỗ không phải cái ý này!" Phương Vũ thanh âm đột nhiên trở nên lớn một chút, sau đó từ chỗ ngồi đứng lên, dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn Vu gia gia chủ càn mông.

"Kia Phương huynh đệ là ý gì?" Càn mông nhìn Phương Vũ kia ánh mắt kỳ quái, cũng cảm thấy một ít có cái gì không đúng, thần sắc trở nên có chút nghiêm túc hỏi.

"Như thế nào càn tôn?" Phương Vũ đầu tiên là nhìn Vu gia tất cả mọi người liếc mắt, mới nói tiếp, "Vu gia người, chỉ có thể danh hiệu tôn! Ha ha ha!" Vừa dứt lời, Phương Vũ liền cất tiếng cười to, toàn bộ Vu gia, cơ hồ tất cả mọi người đều có thể nghe được Phương Vũ tiếng cười ngông nghênh kia.

Càn mông vừa nghe đến Phương Vũ, một cơn lửa giận liền từ trong lòng dâng lên, càn mông vốn chính là một cái lỗ mưng người. Bị Phương Vũ này tức giận, liền đem chính mình vốn là dự định toàn bộ quên mất, song chương vừa nhắc, liền bay thẳng đến Phương Vũ đứng địa phương đánh.

"Hừ!" Phương Vũ lạnh giọng hừ một cái, ngay sau đó hướng về sau nhảy một cái, một đạo sóng lớn chương ẩn liền trực tiếp đánh ra, cùng càn mông đánh ra chương ẩn đụng vào nhau.

Bởi vì hai người Diễm Lực va chạm, trong đại đường ghé ngồi toàn bộ đều bị hất tung ở mặt đất...

"Tiểu tử thú, gia hôm nay cũng không với ngươi hàm hồ, gia chỉ hỏi ngươi một câu, có chịu hay không làm ta Vưu gia chó!" Càng mông chỉ Phuong Vũ lớn tiếng quát đến, nhất là kia một cái "Chó" chữ, nhất là rõ ràng.

Thấy cảnh tượng như vậy, vốn là ngồi ở một bên càng cốc còn có một người khác Diễm sư càng mình cũng đều đứng lên, làm ra một bộ tùy thời chiến đấu động tác.

"Hừ hừ, Vưu gia chủ, ngươi đã sớm nên như vậy!" Phuong Vũ một tiếng hừ lạnh sau khi, chẳng những không có làm ra chuẩn bị chiến đấu, ngược lại tìm một chỗ ngồi xuống, "Bên ta vũ có thể lấy ngươi một nửa không tới tuổi tác thành tựu Diễm sư, mới có thể thắng ngươi không chỉ gấp mấy lần. Đã như vậy, phải làm ngươi đi làm bên ta vũ chó oa! Ha ha ha!"

"Tiểu hỗn đản, đi chết đi!" Càng mông nghe một chút Phuong Vũ muốn mình làm chó, trực tiếp liền hướng Phuong Vũ vọt tới. Hấn sống lớn như vậy, còn chưa bao giờ bị như vậy một tên tiểu bối, làm nhục như vậy qua!

Một thân hùng hồn Diễm Lực trực tiếp bộc phát ra, càng ngu dốt song chương trực tiếp liền hướng về phía Phuong Vũ đánh!

Nhưng mà, sẽ ở đó càng ngu dốt song chương sắp đánh tới Phuong Vũ thời điểm, một đạo ác liệt âm thanh xé gió lên, Phuong Vũ tay trái thành chộp hình, công về phía càng mông.

Hai cô Diễm Lực trực tiếp đánh bay bên cạnh hai người vật kiện, mà hậu phượng vũ cùng càng ngu dốt động tác trong cùng một lúc ngừng lại.

Phuong Vũ tay móng dừng ở càng mông cổ của trước mặt, mà càng ngu dốt bàn tay dừng ở Phuong Vũ ngực trước mặt. Càng mông hít đôi mắt một cái, nhìn đứng ở trước mặt mình cách đó không xa thiếu niên, chính bình tĩnh nhìn hấn, trên mặt còn mang theo một ít nụ cười.

"Hắc hắc, tiểu tử thú, ngươi thật đúng là thật sự có tài a!" Từ từ thu hồi bàn tay của mình, càng mông cười lạnh vén lên Phuong Vũ tay, sau đó đi trở lại mình chủ tọa nơi.

"Vưu gia chủ là già rồi?" Phuong Vũ cười nhạt một chút, lại bắt đầu kích thích càng mông tới.

"Tiểu tử thú, đừng tưởng rằng ngươi có chút bản lĩnh liền có thể càn rỡ! Tự nhìn thấy rõ ràng đi, nơi này là địa phương nào!" Ở càng mông lúc nói lời này, Vưu gia xuống người đã cho hấn đổi một cái mới cái ghế, để cho hấn ngồi xuống.

Phuong Vũ nhìn chung quanh, không ít Vưu gia đệ tử đã đi vào này trong hành lang, đưa hấn vây lại. Những này Vưu gia đệ tử, tất cả đều là Diễm sĩ cảnh giới Luyện Hóa Sư.

Mà thủ ở cửa hai người, chính là càng cốc cùng càng mình hai cái Diễm sư cảnh giới cường giả.

"Bây giờ ngươi thấy rõ chứ!" Thấy Phuong Vũ đưa mắt có thả lại đã biết trong, càng mông mới mở miệng nói, "Nếu như ngươi còn muốn hoặc là đi ra Vưu gia, ngươi thì nhất định phải cho gia một cái câu trả lời hài lòng!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Ngày này có chút lạnh

"Phe kia người khác thật đúng là không biết, Vưu gia chủ câu trả lời hài lòng là cái gì câu trả lời đâu?" Cho dù mình đã bị như thể đông đảo người vây lại, Phuong Vũ cũng không có một chút hốt hoảng đáng vẻ.

"Biết rõ còn hỏi!" Càng mông vỗ bàn hét lớn một tiếng sau khi, lại nhỏ giọng nói, "Kia gia liền sẽ cho ngươi nói một lần, khi ta Vưu gia chó, hoặc là đi chết!"

Phuong Vũ hít sâu một hơi sau khi, chậm rãi hướng cửa đi hai bước, nhìn bầu trời bên ngoài, phảng phất trầm tư như thế.

Nhìn Phuong Vũ này lâm vào suy tính bộ dáng, càng mông cũng không có mở miệng nói chuyện. Tất cả Vưu gia người cũng đều đang đợi đến, chờ Phuong Vũ cho ra một cái đáp án!

Càng mông rất là tự tin cười, nhìn Phuong Vũ bóng lưng, hần tin tưởng, người là sợ chết, nhất là giống như vậy có thể danh hiệu là thiên tài Luyện Hóa Sư, càng là sợ chết!

Qua một lúc lâu, Phuong Vũ mới cuối cùng mở miệng. Bất quá không có bất kỳ người nào nghĩ đến, Phuong Vũ mở miệng câu thứ nhất lại là như vậy: "Vưu gia chủ, người không cảm thấy chỗ này, gió hơi lớn sao?"

"Người rốt cuộc là ý gì? Phuong Vũ, ta có thể cảnh cáo người, nếu là sẽ không lại cho ra ta câu trả lời mong muốn, người coi như phải cùng cái thể giới này nói gặp lại sau!" Càng mông đã đợi rất không nhịn được, kết quả còn chờ đi ra Phuong Vũ câu này không biết nguyên do .

Phuong Vũ chậm rãi xoay người, nhìn càng mông trên mặt tức giận, từ tốn nói: "Ta đang cùng người nói chuyện đằng hoàng, gió này, coi là thật rất lớn a!"

"Ba!" Càng mông lại vừa là một chương xếp hạng bên cạnh mình trên bàn, trực tiếp đem cái bàn kia cho chụp ca tán giá. Càng mông chụp xong bàn sau khi, liền trực tiếp chỉ Phuong Vũ nói: "Tiểu tử thú, người rốt cuộc muốn nói cái gì?"

"Lớn như vậy gió, thời tiết này có chút lạnh a." Vừa nói Phuong Vũ liền từ Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra một món xếp xong nón lá rộng vành, "Trời lạnh, thì phải gia quần áo." Vừa tay một cái trung nón lá rộng vành, Phuong Vũ liền chậm rãi, chuẩn bị phi ở trên người của mình.

"Cho gia chết!" Càng mông nhìn Phuong Vũ là một chút nhận tưng dự định cũng không có, thừa dịp Phuong Vũ phi nón rộng vành thời điểm, trực tiếp liền hướng Phuong Vũ phía sau, một chương đánh.

Ngay tại Phuong Vũ chuẩn bị xoay người ngăn trở càng mông một chương này thời điểm, đột nhiên phát hiện, một lão già chắn phía sau mình, song chương đều xuất hiện, trực tiếp đem càng mông đánh ra màu cam Diễm Lực cho cản lại.

Làm Phuong Vũ chậm rãi xoay người thời điểm, mới nhìn thấy, cái này giúp mình lập tức càng mông một chương người không phải người bên cạnh, chính là chỗ này Vưu gia Diễm sư một trong cường giả, càng cốc.

Càng cốc đỡ được càng ngu đốt một chương này sau, thừa dịp càng mông mấy người giật mình lúc, liền hướng về phía Phuong Vũ mở miệng nói: "Phuong công tử, hôm nay là ta Vưu gia sai trái, xin Phuong công tử không muốn lưu tâm! Ta Vưu gia chiêu đãi Bất Chu, Phuong công tử không bằng rời đi luôn đi!"

"Kia liền cáo từ!" Phuong Vũ tiếng nói vừa dứt, liền sải bước hướng đi ra bên ngoài. Vốn là càng minh dự định xuất thủ ngăn trở, nhưng nhìn đến càng cốc ánh mắt của, cũng liền tùy ý Phuong Vũ rời đi.

Làm càng mông phản ứng lại thời điểm, Phuong Vũ đã đi ra càng Phù, hướng một mình ở quán rượu đi.

"Càng cốc!" Thấy Phuong Vũ đã rời đi càng mông trực tiếp vọt tới càng cốc trước mặt của, lớn tiếng quát đến, "Người rốt cuộc là có ý gì, phe kia vũ là của người con tư sinh hay sao?"

Càng mông giờ phút này trong lòng toàn bộ đều là hòa khí, như không phải là bởi vì càng cốc là hần Vưu gia Diễm sư cường giả, có chuyện hần nhiều năm lão hữu, hần đã sớm một chương đánh tới...

Bị càng mông một tiếng gầm này, càng mông sắc mặt trở nên có chút âm trầm, nhưng hần vẫn mang theo cung kính nói: "Gia chủ chẳng lẽ không nhìn thấy tiểu tử kia vừa mới vừa mới phủ thêm nón lá rộng vành sao?"

Nghe càng cốc vừa nói như vậy, tất cả mọi người bắt đầu nhớ lại vừa mới Phuong Vũ phủ thêm nón lá rộng vành thời điểm tình cảnh. Bất quá, còn thật không có bao nhiêu người chú ý Phuong Vũ nón lá rộng vành, có cái gì đặc biệt.

"Tựa hồ, có ba cái mặt trăng!" Càng mông vẫn còn đang suy tư thời điểm, càng nghiệp đột nhiên mở miệng nói.

Nghe một chút càng nghiệp lời nói, càng mông cũng là nhớ lại tình cảnh lúc ấy, nhướng mày một cái, thấp giọng nói: "Chẳng lẽ là?"

Càng cốc thấy càng mông rốt cuộc hiểu rõ nguyên do trong đó, cũng liền gật đầu một cái nói: "Không sai, hần món đó nón lá rộng vành, là Tam Nguyệt Ngục ký hiệu!"

Mình bạch là mình bạch, nhưng là nói ra lại là một chuyện khác. Vừa nghe đến Tam Nguyệt Ngục tên này số hiệu, chung quanh Vưu gia người cơ hồ đều nhú mày lên, cũng không thiếu Vưu gia đệ tử trong mắt xuất hiện nhiều chút thần sắc sợ hãi.

"Đã như vậy, vậy thì càng hần để cho ta giết hần đi a! Người chẳng lẽ không biết Tam Nguyệt Ngục sát thủ, ở trong tối giết phương diện thật lợi hại sao?"

Lần này càng cốc còn chưa mở lời, càng minh trước hết muốn càng mông giải thích: "Gia chủ chẳng lẽ là quên Tam Nguyệt Ngục quy củ?"

Càng minh vừa mở miệng, càng mông liền mặt đầy bực tình đại ngộ về mặt, hần giờ phút này mới là thật biết càng cốc mưu đồ.

"Cái gì quy củ à?" Đây duy nhất người không hiểu, cũng chính là Vưu gia chính là cái kia cố chấp con em, càng nghiệp rồi.

Nhìn một cái chính hần một bất thành khí con trai sau khi, càng mông mới mở miệng giải thích: "Tam Nguyệt Ngục sát thủ, ngoại trừ bình thường tử vong

chỉ bên ngoài, chỉ cho phép ở trong nhiệm vụ chết, bị giết chết người thân bằng báo thù giết chết. Quyết không cho phép bị không liên hệ nhau người, giết chết!"

Càng mông lòi nói dừng lại, càng cốc liền nói tiếp: "Nếu như bị người không liên hệ giết chết, Tam Nguyệt Ngục sẽ vì đó báo thù!"

"Không sai!" Càng mình cũng gật đầu một cái, "Hơn nữa, này Tam Nguyệt Ngục bên trong Diễm đem đông đảo, cũng không phải là ta Vu gia có thể chọc..."

"Đây chẳng phải là ta động đến hán không được?" Càng mông lúc này, đầy đầu buồn rầu, vừa mới buông xuống khoác lác, lúc này lại lâm vào như vậy khốn cảnh...

"Gia chủ, quý chủ này chẳng qua là hạn định chúng ta, không thể ngoài sáng giết a!" Nghe được càng cốc những lời này, càng mông mấy người đồng thời lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Không sai, chỉ là không thể ngoài sáng giết...

"Xem ra này nón lá rộng vành thật là có dùng a!" Phương Vũ trở lại chính mình ở trong tủ lầu, nhìn mình một tiếng này đại biểu Tam Nguyệt Ngục nón lá rộng vành, cao hứng nói.

Nhưng rất nhanh, Phương Vũ sắc mặt liền trầm xuống. Mặc dù mình đi ra càng phủ đại môn, nhưng là hán cũng không bởi vì Vu gia sẽ cứ như vậy bỏ qua cho hán. Cái đó Vu gia chủ càng mông, cũng không phải là một cái lòng dạ rộng lớn người a!

Phương Vũ đứng ở trước cửa sổ, nhìn bầu trời bên ngoài, lẩm bẩm nói: "Ngày này, thật đúng là có chút lạnh a!"

Cái gì tới sẽ tới, suy nghĩ nhiều như vậy cũng không có ích gì sai. Nhìn một hồi không trung sau khi, Phương Vũ cũng liền ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu bắt đầu tu luyện thánh hóa chín đóa tới công pháp...

Trời tối trăng mờ giết người đêm...

Đúng như Phương Vũ suy nghĩ, Vu gia căn bản không khả năng bỏ qua cho hán. Vu gia cùng Phương Vũ có như vậy đụng chạm, ngày sau Phương Vũ nếu là muốn báo thù, Vu gia thật đúng là không nhất định ứng phó tới.

Dù sao lấy Phương Vũ tốc độ tu luyện, nhiều lắm là trong vòng một hai năm thì phải phá vỡ mà vào Diễm đem cảnh giới, nói không chừng sau này còn có thể nắm giữ cao hơn thành tựu...

Đến khi đó, Phương Vũ nếu là nhớ tới chuyện hôm nay, Vu gia có thể thì xong rồi.

Giờ phút này, một người quần áo đen đứng ở tủ lầu chớp đỉnh ánh mắt lóe lên, trong lòng dừng động sát ý. Chính là càng ngu đốt mấy câu nói kia, Vu gia cũng đã cùng Phương Vũ không nể mặt mũi.

Cho nên, giống như Phương Vũ như vậy gieo họa, hay vẫn là giết cho sướng a!

Nghĩ tới đây, Hắc y nhân càng cốc gương mặt của cũng là càng dữ tợn, cái kia gương mặt nếp nhăn cũng chen một lượt.

"Tới cũng đến, thế nào không ra gặp một lần?" Phương Vũ thấp giọng nói. Càng Cốc Cương mới vừa sát ý dừng động, không cẩn thận tiết lộ rồi tung tích của mình.

Càng cốc chậm rãi từ nóc nhà trượt xuống, rơi xuống Phương Vũ gian phòng bệ cửa sổ trước, nhìn Phương Vũ, cổ quái cười nói: "Phương công tử thật đúng là cố gắng a, như thế thời gian đều còn ở tu hành!"

Càng cốc lời của vừa mới hạ xuống, còn không chờ Phương Vũ trả lời. Thân hình của hán, liền trực tiếp lướt ầm ầm ra, hùng hồn Diễm Lực ở tại lòng bàn tay ngưng tụ, để cho kia sâu thẳm màu xanh lá cây Diễm Lực bao quanh bàn tay của hán, sau đó hướng về phía Phương Vũ hung hãn vỗ tới.

"Sóng lớn ầm!" Một mực đề phòng càng cốc Phương Vũ cũng là không có nửa điểm chần chờ, một thân Diễm Lực vào thời khắc này hội tụ đến rồi nơi bàn tay, cuối cùng tụ lấy ngồi xếp bằng tư thế, một chương vỡ ra. Ba đạo phẳng phát biến khơi sóng lớn vậy chương ầm, lập tức xuất hiện, đối mặt càng cốc.

"Ồn!" Song chương đụng nhau, Diễm Lực ba động lập tức lan tràn ra, đem trong phòng bàn ghế toàn bộ hất bay.

"Không đúng, tiểu tử này không có chỗ hữu dụng Diễm sư cảnh giới Diễm Lực!" Càng cốc lui nửa bước, thiếu chút nữa từ trên bệ cửa sổ té xuống.

Mặc dù một chương này chẳng qua là ngang tay, nhưng càng cốc sắc mặt nhưng là dần dần âm trầm. Vừa mới song chương tương tiếp đích trong nháy mắt, hán cảm giác được rõ ràng, Phương Vũ trong lòng bàn tay Diễm Lực không tới Diễm sư! Cũng là như vậy, hán mới cùng Phương Vũ nhục chương đụng nhau.

Nhưng mà, chính mình dùng hết hai Dương Diễm sư cảnh giới Diễm Lực, nhưng chỉ là cùng Phương Vũ đánh ca ngang tay!

"Xem ra ta một người không đủ a!" Càng cốc trong mắt lóe lên một đạo hàn mang, ngay sau đó uống được, "Còn không mau tới giúp ta!"

Cùng lúc đó, càn cắc màu xanh Diễm Lực lại một lần nữa bao phủ song chường của mình, khiến cho song chường của hắn nhìn qua biến hóa lớn thêm không ít.

Rồi sau đó, càn cắc lòng bàn chân nghiêng giẫm đạp bệ cửa sổ, thân thể trực tiếp hướng Phuong Vũ bàn chỗ ngồi ngã xuống. Gần trong nháy mắt, càn cắc song chường liền đến Phuong Vũ trước mặt của...

Càn cắc song chường từ trên xuống dưới, đối với đến Phuong Vũ đầu đánh. Song chường của hắn, dùng động lực lượng đáng sợ, sắp tới đem đụng chạm lấy Phuong Vũ thời điểm, kia màu xanh Diễm Lực đột nhiên bị đốt, đột nhiên hóa thành màu xanh Mệnh Viêm.

Không khí bốn phía đều bị ngọn lửa này cháy hết một dạng một đạo áp lực vô hình trực tiếp đem Phuong Vũ lồng cái lồng ở trong đó.

"Có người hay không nói qua cho ngươi, ta ghét ngọn lửa màu xanh lục?" Phuong Vũ vào thời khắc này rốt cuộc mở hai mắt ra, hắn nhìn càn cắc trên tay ngọn lửa màu xanh lục kia, thần nhiên nói.

Ngay tại nói xong lời này sau khi, Phuong Vũ liền cảm nhận được một loại nguy cơ mãnh liệt, hai con mắt của hắn nhìn chăm chăm kia một chút xúu nhích lại gần mình chường ần, cùng lúc đó, song chường của hắn cũng là đặt lên màu đen Diễm Lực!

"Sóng lớn ần!" Quát to một tiếng, Phuong Vũ một tay thành bàn tay bay thẳng đến ép hướng mình, càn cắc song chường đánh.

Một cái tay khác là đưa tới quần áo của mình bên trong, ngay tại càn cắc nghi ngờ Phuong Vũ loại động tác này thời điểm, một đạo kim sắc Diễm Lực đột nhiên đem càn cắc lồng cái lồng ở trong đó.

Ở nơi này Kim sắc Diễm Lực xuất hiện trước trong nháy mắt, càn cắc mới hiểu rõ Phuong Vũ động tác hàm nghĩa.

Phuong Vũ một cái tay khác từ trong quần áo cầm lúc đi ra, nắm chường một Diễm Phù!

Ở càn cắc còn chưa phản ứng kịp thời điểm, Phuong Vũ Diễm Phù cũng đã thả! Đây tương đương với Diễm sư một kích toàn lực Diễm Phù, cứ như vậy xuyên qua càn cắc phòng ngự, đánh vào càn cắc trên bụng!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Vưu gia người làm giết

"Ha ha ha!" Màu vàng Diễm Lực trong nháy mắt nổ mạnh, ở nơi này tiếng nổ bên trong còn xen lẫn phuong này vũ tiếng cười cùng càn cắc một tiếng kêu đau.

Một người quần áo lam lũ người từ Phuong Vũ bệ cửa sổ bay ra ngoài, trực tiếp rơi xuống đất. Cái kia khắc lên vết thương khuôn mặt, đang ở giải thích cái gì gọi là thống khổ!

Phuong Vũ chậm rãi đi tới trên bệ cửa sổ nhìn phía dưới càn cắc, trong ánh mắt tràn đầy khinh miệt: "Thế nào, nói cho cùng ngươi cũng là một gã Diễm sư, chẳng lẽ cũng chỉ có loại tầng thứ này thực lực sao?"

Ở lúc nói lời này, Phuong Vũ cũng đang cảm thán đến, than thở thánh hóa chín dẫn rèn luyện sau thân thể. Nếu như không phải hai lần Mệnh Viêm vào Hồn Túy Thể, mình là tuyệt đối không thể chỉ dùng một cái tay ngăn trở càn cắc công kích!

"Cốc lão, ngươi không sao chứ?" Vừa lúc đó, một cái lưng hùng vai gấu hô to xuất hiện ở càn cắc bên người. Người này Phuong Vũ từng thấy, hắn chính là càn cắc mình!

"Lần trước giết hai cái Diễm sư, nhưng là lại là thắng không anh hùng, hôm nay đảo vẫn có thể xem là một lần nghiệm chứng thực lực mình cơ hội." Cho dù đối phuong lại tăng lên một cái Diễm sư, nhưng là Phuong Vũ vẫn là không có một chút lo âu, giống như là ở càn cắc trong phủ như thế, hắn tin tưởng đầu gì, mình cũng đi xuống.

"Hừ, Phuong Vũ đúng không? Sẽ để cho ta càn cắc tới gặp gỡ ngươi!" Càn cắc hét lớn một tiếng, liền hai chân đứng đi lên. Càn cắc này dùng nhảy một cái, cuối cùng trực tiếp đem dưới chân mình đất đai cấp dẫm đến lồi xuống, có thể thấy hắn lực đạo cường đại.

Phuong Vũ nhìn một chút ngoài cửa sổ cảnh sắc, hơn mười tên gọi Vưu gia Diễm sĩ cảnh giới đệ tử đứng lặng, chờ đợi gỡ xuống mình thủ cấp."Vưu gia

người, quả thật là giết!" Phương Vũ nhìn hướng chính mình vọt tới càng cốc, nói một câu nói, song chưởng ở trước ngực vũ động, màu đen Diễm Lực theo Phương Vũ bàn tay động tác, dữ phát nòng nặc lên.

Cũng chính là vào lúc này, càng cốc một cái rất nhỏ động tác, khiến cho Phương Vũ hủy bỏ đánh ra sóng lớn ấn ý tưởng. Khi nhìn đến Phương Vũ vũ động song chưởng thời điểm, càng cốc theo bản năng lắc đầu, hẳn tuyệt sẽ không là bởi vì càng cốc lắc đầu! Đây là Phương Vũ phán đoán.

"Xem ra cái này càng cốc không đơn giản a." Phương Vũ nhìn trong cái này chính mình càng ngày càng gần đại hán, trong lòng âm thầm nghĩ tới.

"Chết đi!"

"Sóng lớn chín tầng ấn!" Đây là Phương Vũ tấn thẳng Diễm sư sau khi, lần đầu tiên đánh ra này sóng lớn chín tầng ấn.

Chín to lớn đầu tay một tên tiếp theo một tên xuất hiện, một tên tiếp theo một tên được hợp lại cùng nhau. To lớn đầu tay trực tiếp đem gian phòng cửa sổ xanh phá, cho căn phòng này vách tường mở một cái to lớn lỗ thủng!

"Diễm phong quyền!" Ngay tại càng mình quả đấm của cùng sóng lớn chín tầng ấn tiếp nhận trong nháy mắt, càng mình nhẹ giọng nói ra ba chữ kia. Theo ba chữ kia xuất hiện, càng mình quyền dấy lên ngọn lửa màu vàng đất, nhưng Hỏa Diễm cũng không có đem càng mình hai tay của bọc. Mà là phảng phất một cái khối lập phương như thế, ngưng tụ ở càng mình quả đấm của trước.

"Mệnh Viêm Diễm kỹ năng!" Thấy như vậy một màn, Phương Vũ lập tức hiểu. Càng mình thi triển Diễm kỹ năng không phải thông thường Diễm kỹ năng, mà là kia cực kì thừa thốt Mệnh Viêm Diễm kỹ năng. Thổ hoàng sắc Mệnh Viêm, là ngọn lửa màu vàng dị hoá, loại này Mệnh Viêm đặc tính giống như là cứng rắn, phảng phất đất đai chi Thổ giống vậy Hỏa Diễm.

Một tiếng vang thật lớn sau khi, càng mình cuối cùng trực tiếp đem sóng lớn chín tầng ấn cho đình trở lại!

"Chính ngươi ném thử một chút đi!" Càng mình quyền xuyên qua Phương Vũ song chưởng, mang theo bị đình trở về sóng lớn chín tầng ấn đồng thời, đánh vào Phương Vũ trên ngực, trực tiếp đem kia mảnh nhỏ lồng ngực đánh hăm sâu đi xuống!

"A!" Phương Vũ thanh âm thống khổ chỉ xuất hiện trong nháy mắt, liền bị hấn cường ép xuống. Phương Vũ Song mắt có chút đỏ lên nhìn trước mặt mình càng mình, thấp giọng nói: "Ngươi không cảm thấy, như thế đến gần địch nhân, là một loại sai lầm sao? Hơn nữa, ngươi thấy hai tay của ta ở nơi nào sao?"

Nghe được Phương Vũ chính là lời nói, càng mình đầu tiên là ngẩn ra, sau đó lập tức đưa mắt dò đến Phương Vũ Song tay giờ phút này đề địa phương, cũng liền là hấn trước ngực của mình!

"Ngươi cũng ném thử một chút bị đánh trúng mùi vị đi! Đông Long Ấn!" Phương Vũ giọng của rất bình thản, nhưng là hấn trên song chưởng phiến trào Diễm Lực có thể không một chút nào bình thản.

Một đạo dần dần trở nên lớn tiếng rỗng ngâm ở tất cả mọi người bên tai vòn quanh, một cái màu đen Cự Long trực tiếp xuyên qua càng mình thân thể, trên không trung bàn quyền thân thể, sau đó thẳng từ chân trời, đem bầu trời đám mây toàn bộ xua tan...

"Phốc!" Đón đỡ Phương Vũ một chiêu này Đông Long Ấn, coi như càng mình thân thể có mạnh đến đâu, cũng chỉ được phun ra một ngụm máu tươi.

"Cút!" Bị càng mình máu tươi đụng phải trên mặt Phương Vũ, trực tiếp nhắc chân, đem càng mình cho đá ra. Ở nơi này sau khi, Phương Vũ cũng là trực tiếp ngồi ở trên đất, nhìn phía dưới đối với chính mình nhìn chằm chằm càng cốc, còn có kia hơn mười tên gọi Vu gia đệ tử, Phương Vũ dần dần lộ ra nụ cười!

"Vu gia người, thật là làm giết! Ha ha ha!" Một hồi sau khi trầm mặc, Phương Vũ đột nhiên cất tiếng cười to, bị ánh mắt của hấn quét qua Vu gia đệ tử, không ít cũng lui về phía sau mấy bước.

"Ngươi, quả nhiên, lợi hại!" Càng mình che lồng ngực của mình, bị càng cốc đỡ lên, "Tam Nguyệt Ngục, quả nhiên bất phàm!" Khoảng cách gần như vậy cảm thụ Đông Long Ấn càng mình, sao sao có thể không biết kia Diễm kỹ năng cấp bậc?

Hắn thấy, nếu như không phải là bởi vì Tam Nguyệt Ngục, Phương Vũ cũng sẽ không nắm giữ Đông Long Ấn loại này cấp tướng Diễm kỹ năng!

"Thế nào? Không tính giết ta rồi hả?" Phương Vũ chỉ phía dưới một đám Vu gia đệ tử, chỉ càng cốc cùng càng mình, lớn tiếng nói, "Tất cả đều lên cho ta a!"

"Bớt ở chỗ này hư trương thanh thế! Ngươi chịu rồi một quyền của ta, cũng không khá hơn chút nào đi!" Càng mình nhìn Phương Vũ này phách lối đáng vẻ, liền không nhịn được mở miệng nói.

Nào biết, Phương Vũ thần sắc đột nhiên trở nên nghiêm túc, hấn nhìn phía dưới càng cốc cùng càng mình, trầm thấp nói: "Vậy thì bên trên đi thử một chút đi!"

Vốn là nghe được càng mình chính là lời nói, đã có một ít Vu gia đệ tử chuẩn bị đi lên "Lập công". Nhưng là giờ phút này thấy Phương Vũ vẻ mặt như thế, bọn họ có lo lắng, trước mắt cái này đánh bại Vu gia hai gã Diễm sư người, thật kiệt sức sao?

"Được, tốt!" Càng mình cười to nói, "Xem ra chỉ có để cho ta tới động thủ!"

"Người còn có thể động thủ?" Phương Vũ ở lúc nói lời này, không che giấu chút nào đối với cang mình cười nhạo.

Ngay tại Phương Vũ lúc nói chuyện, cang mình từ quần áo của mình bên trong lấy ra một viên đan dược, bỏ vào trong miệng của mình.

Phương Vũ chân mày một Trâu, trong cơ thể còn sót lại Diễm Lực gia tốc vận chuyển, ngay tại Phương Vũ chuẩn bị lúc đứng lên, cang mình cuối cùng đã tới trước người của hắn.

Một nắm đấm cực lớn, vọt thẳng đến Phương Vũ đập tới, không có có một tia một hào Diễm Lực ba động, chính là như vậy một cái quả đấm. Nhưng là Phương Vũ trong lòng, nhưng là cảm thấy nguy cơ! Phương Vũ bên trái nhấc tay một cái, Diễm Lực vận chuyển, chuẩn bị lập tức này không có gì lạ quả đấm.

Hết thấy cũng không phải đơn giản như vậy, cang mình quả đấm của mặc dù không có vận dụng một chút Diễm Lực, nhưng vẫn cù đánh xuyên Phương Vũ ngưng tụ Diễm Lực, trực tiếp đánh vào Phương Vũ trên người!

"A!" Lần này Phương Vũ lại cũng không áp chế được đau khổ, cang mình một quyền này trực tiếp đem Phương Vũ tay trái xương đánh gãy.

Phương Vũ rút cuộc cũng từ trong phòng bị đánh đi xuống, rơi xuống đất Phương Vũ Song mục tròn to, không có làm ra một chút động tác. Nhưng là thông qua hấn Diễm Lực ba động để phán đoán, Phương Vũ còn sống.

Phương Vũ thời khắc này trong đầu là một đoàn loạn, đang bị cang mình một quyền kia đánh trúng thời điểm, Phương Vũ có một loại hết sức quen thuộc cảm giác. Mà cảm giác quen thuộc này ngọn nguồn, chính là cang mình thật sự ăn vào kia một cái đan dược!

Cang mình từ trên lầu nhảy xuống, đứng ở cách Phương Vũ chỗ không xa, mắt nhìn xuống Phương Vũ...

Phương Vũ rất nhanh thì khôi phục lại, dùng còn dư lại một cái tay chống đất, bò dậy.

Phương Vũ nhìn cang mình, trong ánh mắt mang theo một ít khác thường tâm tình, sau đó, thanh âm có chút run rẩy nói đến: "Người viên kia đan dược, là từ chỗ nào có được vậy?"

"Người muốn nghe không?" Cang mình đầu tiên là trầm mặc một chút, sau đó lộ ra một cái nụ cười quái dị.

"Nói cho ta biết!" Phương Vũ chịu đựng thân thể của mình truyền tới đau đớn, lớn tiếng kêu lên.

Thấy như vậy Phương Vũ, đứng ở một bên cang cốc đều cảm thấy kỳ quái. Kết quả viên kia đan dược là vật gì? Có thể làm cho đối mặt nhiều người như vậy cũng bình tĩnh như thường Phương Vũ, thất thố như vậy...

"Ta đây liền lòng từ bi nói cho người biết đi!" Cang mình cười lạnh nói, "Cũng không biết là ở bao nhiêu năm trước, có hai người ngu ngốc chọc phải ta Vu gia. Ta cùng lúc ấy ta Vu gia trưởng bối phải đi lấy tính mệnh của bọn hắn, một người trong đó người uống đan dược này."

Phương Vũ cặp mắt trong nháy mắt tròn to, cắn chặt hàm răng. Nhưng là hắn không nói gì, hắn đang chờ cang mình đem chuyện này nói xong.

"Người kia thật đúng là lợi hại a, chặn lại ta Vu gia nhiều người, còn giết không ít người, để cho đồng bạn của hắn trốn thoát!" Sau khi nói đến đây, cang mình dừng lại một chút, sau đó toàn bộ biểu tình cũng trở nên kỳ quái, "Ngay tại hắn bị đánh gục sau khi, ta cắt ra thân thể của hắn, tìm được hắn cái này còn không có tiêu hóa hết đan dược. Không nghĩ tới, thật là có dùng tới được một ngày a! Ha ha ha!"

"Người khốn kiếp!" Phương Vũ rút cuộc không nhịn được trong lòng mình cảm thấy lửa giận, lớn tiếng mắng lên. Hắn nhìn về phía cang người nhà ánh mắt, đã không còn là trước hài hước rồi, mà là một loại phải giết ánh mắt.

Cang mình nghe được Phương Vũ một tiếng này mắng to, chân mày cũng là nhíu lại. Một hồi trầm mặc sau khi, hắn mới bừng tỉnh đại ngộ mà nói: "Ta nhớ ra rồi, người kia họ Phương, không sai! Người kia, họ Phương!"

Như thế, hết thấy cũng hiểu. Cang mình lấy được đan dược địa phương, là ở một người trong bụng, mà người kia, không phải cái khác liên hệ thế nào với, chính là Phương Vũ chết đi kia cha!

"Cáp, ha ha, ha ha ha..." Ngay tại cang mình lớn tiếng gọi ra người kia họ sau khi, Phương Vũ đột nhiên giống như điên phát ra tiếng cười.

Làm Phương Vũ cười rút cuộc lúc kết thúc, ánh mắt của hắn trở nên âm lãnh, phảng phất chạy đi thật sự có cảm tình như thế, vào thời khắc này, trong mắt của hắn chỉ còn lại có một chữ —— giết!

"Vu gia người, thật là làm giết a!" Phương Vũ này lời đã không biết nói mấy lần, nhưng là nghe được Phương Vũ một lần nữa nói ra câu nói này Vu gia người, đều không khỏi lạnh cả tim. Phảng phất hắn nói làm giết, liền thật sự là phải bị giết như thế.

"Xem ra người kia là của người chí thân a! Vậy thì tốt, ta hiện ngày liền làm chuyện tốt, đưa người đi gặp hắn đi!" Cang mình vừa nói, một bên hướng Phương Vũ đi.

"Này, người gọi làm cang mình đúng không?" Ở cang mình đi hai bước sau khi, Phương Vũ đột nhiên mở miệng nói đến, "Một hồi, người nhớ cho Cha ta nói xin lỗi a!"

Nụ cười quý dị một lần nữa xuất hiện ở Phuong Vũ trên mặt của, phảng phất quý dị kia mặt nạ, đã cùng Phuong Vũ gò má của trọng hợp một cái dạng...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Thánh hỏa đốt thể

Phuong Vũ cúi đầu, treo nụ cười quái dị, chẳng những không có lui về phía sau, ngược lại từng bước một hướng càng mình đi tới. Vốn là Vu gia người chẳng qua là khí giết, mà giờ khắc này, ở Phuong Vũ trong lòng, Vu gia người đã thành đối tượng phải giết!

Thù giết cha, không đội trời chung. Huống chi, trước mắt mình người này không chỉ là của mình cừu nhân giết cha, còn vũ nhục cha của mình thi thể! Nay hết thấy tất cả, cũng là từ tội!

"Đã ngu sao?" Càng mình nhìn chẳng những không có chạy trốn, ngược lại hướng chính mình chậm rãi đi Phuong Vũ, mở miệng nói, "Vậy hãy để cho ta tiễn ngươi một đoạn đường đi!"

"Đốt!" Ngay tại càng mình giờ lên quả đấm của mình, chuẩn bị đem Phuong Vũ đánh chết thời điểm, Phuong Vũ nhẹ giọng nói ra một chữ như vậy.

Theo một chữ này xuất hiện, Phuong Vũ cặp mắt, đột nhiên dấy lên một đạo ngọn lửa màu xanh lam. Mặc dù ngọn lửa này cực kỳ nhỏ, nhưng là, lại phảng phất vô luận như thế nào cũng sẽ không tắt!

Cùng lúc đó, càng mình quả đấm của cũng đánh hạ, nhưng là lại cũng không phải là như hấn dự đoán như vậy, đánh vào Phuong Vũ trên đầu. Mà là ở cách Phuong Vũ đầu rất gần địa phương, bị Phuong Vũ dùng hai tay cho đỡ!

Càng mình con người trong nháy mắt mở to, bởi vì hết thấy trước mắt đều là không nên chuyện xảy ra. Số một, Phuong Vũ tay trái đã đã không có thể động, mà giờ khắc này, nhưng là đỡ công kích của hấn. Thứ hai, Phuong Vũ làm sao có thể đủ đỡ ăn đạn dược sau, mình quyền?

"Còn không mau bên trên đi giết hấn!" Càng cốc trong lòng cũng dâng lên cảm giác không ổn, lập tức hướng về phía chung quanh Vu gia đệ tử lớn tiếng hô đến.

Đã không thể kéo dài được nữa, nếu như ở mang xuống, có lẽ còn có càng chuyện kỳ quái phát sinh!

Nghe được càng cốc thanh âm sau khi, Vu gia đệ tử tất cả đều hướng Phuong Vũ vọt tới. Mà giờ khắc này Phuong Vũ nhưng là vén lên càng mình quả đấm của, từng bước từng bước hướng phía trước đi.

Cho dù trước mặt đã xuất hiện hơn mười người Vu gia con em, Phuong Vũ cũng không có dừng lại chính mình về phía trước bước chân của. Lúc này cũng không biết có nên hay không nói là "Ông trời tốt", một trận mưa như thác lũ nói đến là đến.

Phuong Vũ trên tay phải, xuất hiện một cái màu đen Diễm Lực tạo thành trường kiếm, như thế cầm kiếm mà đi, tựa hồ đang trước người của hấn, không có bất kỳ ngăn trở như thế.

Phuong Vũ từ từ nâng lên đầu lâu của mình, trong hai mắt thiêu đốt ngọn lửa màu xanh lam là như vậy yêu dị, không chỉ là như thế, thời khắc này Phuong Vũ, ngay cả con người đều biến thành màu xanh da trời.

Mười mấy tên gọi Vu gia đệ tử giờ phút này đã tới Phuong Vũ bên người, nhưng là tất cả chuyện tiếp theo, lại cùng quan hệ bọn hấn không lớn. Ở quét mắt Vu gia người liếc mắt sau khi, Phuong Vũ mỗi bước ra một bước, trường kiếm trong tay thì sẽ chuyển động theo, cổ tay khẽ nhấc, một kiếm đâm ra.

Vùng trường kiếm trong tay, Phuong Vũ đem trước mắt nước mưa, cùng tánh mạng con người cùng chặt đứt. Mỗi một kiếm ra, cũng có một đạo nhân ảnh bay lên, mang theo tánh mạng một người...

"Khốn kiếp, người tìm chết!" Ở Vu gia đệ tử chết đi trong nháy mắt, càng mình cùng càng cốc mới rốt cục hồi thần lại, hai người đồng thời phát ra hét lớn, sau đó liền hướng đến Phuong Vũ vọt tới.

Thân kiếm xuyên ngực mà qua, lại một cái Vu gia đệ tử sinh mạng bị chung kết, hấn phun ra máu tươi máu, từ từ chảy xuống trên đất.

Càng mình cùng càng cốc đồng thời một quyền đánh ra, Phuong Vũ hơi khuất thân, tránh thoát hai người công kích, ngay sau đó trường kiếm ra lại,

thăng tấp hướng một tên Vưu gia đệ tử hai chân vung đi, hai chỉ mang giày chân của bay ở trong mưa lớn, gây chân phun ra máu tươi, gây chân người liền theo kêu gào thống khổ, té xuống đất.

Vốn là trầm mặc thế giới, vào thời khắc này nhiều hơn hết thậm sợ hãi thanh âm...

Phương Vũ một mực hướng phía trước đi, hướng những cái kia Vưu gia đệ tử vị trí đi, hấn huy kiếm động tác nhìn qua thập phần tùy ý, biểu tình trên mặt không có biến hóa chút nào, ngoại trừ nụ cười kia quá mức quỷ dị ra.

Cũng vừa lúc đó, càn minh quả đấm của lại một lần nữa hướng Phương Vũ đến đi qua. Phương Vũ nhàn nhạt liếc một cái, dùng kiếm thân chặn lại càn minh công kích, ngay sau đó thấp giọng nói: "Ngươi là cái cuối cùng." Tiếng nói vừa dứt, Phương Vũ liền tiếp tục hướng trước mặt đi...

"Ngươi dừng tay cho ta!" Càn cốc hét lớn, vọt tới Phương Vũ trước người của, màu xanh lá cây Diễm Lực ngưng tụ thành một chiếc búa lớn, chuẩn bị ngăn trở Phương Vũ đường đi.

"Ta nhớ được ta nói qua với ngươi, ta ghét ngọn lửa màu xanh lục a!" Thấy càn cốc chắn trước mặt của mình, Phương Vũ chẳng những không có dừng bước lại, ngược lại tăng nhanh.

"Bây giờ ta sẽ nói cho ngươi biết, ta cũng ghét dùng chùy lớn người!" Phương Vũ nhìn hai tay cầm chùy lớn, đứng ở trước người mình càn cốc, phảng phất là thấy được Phương Hà cái đó lão cầu như thế.

Thời khắc này Phương Vũ, là như vậy phách lối, một bên né tránh càn minh công kích, vừa dùng trường kiếm trong tay, tước đoạt đến người khác tánh mạng.

Với sau lưng Phương Vũ, không ngừng công kích Phương Vũ đối với càn minh, nhìn giờ phút này, ở trong mưa to, giống như Tu La đi về phía trước nam tử, lại cảm thấy sợ hãi. Nhìn hấn màu đen kia Diễm Lực trên trường kiếm máu tươi, còn có chung quanh hấn những cái kia ngã xuống Vưu gia người. Mưa càng lớn thêm bên trong xen lẫn hết thảy... Hết thảy các thứ này, dường như Địa Ngục!

"Đáng chết, ngươi dừng lại cho ta, đi chết đi a!" Càn minh đã không biết nên làm như thế nào, hấn không thể làm gì khác hơn là không ngừng mắng to, không ngừng hướng Phương Vũ công kích. Chỉ bất quá, hấn mỗi một quyền mỗi một chân, đều bị Phương Vũ tránh ra...

"Chết đi." Thanh âm hay vẫn là như vậy bình thản, nhưng là kèm theo thanh âm này rơi xuống, lại là một gã Diễm sư thủ cấp. Càn cốc đầu còn trên mặt đất vòng vo, thân thể của hấn sẽ tùy mưa lớn, rơi xuống đất.

Vốn là bị Diễm Phù trực tiếp đánh trúng càn cốc, liền đã không có bao nhiêu khí lực, hấn giờ phút này, ở trong mắt Phương Vũ, cùng những chỉ đó có thể bị tàn sát Vưu gia Diễm sĩ không khác!

"Cốc lão!" Thấy Cốc lão kia rơi trên mặt đất, không cách nào nhắm hai mắt lại đầu, càn khắc sâu trong lòng bên trong phòng tuyến cuối cùng cũng đã bị đánh tan. Mặc dù hấn rất tin tưởng Phương Vũ không phải là đối thủ của mình, nhưng là Cốc lão đầu Đầu lâu nhưng là ở nói cho hấn biết, không trốn nữa, sẽ chết!

Mưa đêm chém giết đến đây, Phương Vũ trên mặt bình tĩnh biểu tình cũng chưa bao giờ có biến hóa, hấn nhìn cách đó không xa ẩn núp hai cái Vưu gia thiếu niên, lại một lần nữa lộ ra nụ cười quỷ dị...

Hai cái này thiếu niên cùng Phương Vũ niên kỉ cấp tương phản, nhưng là lại không có Phương Vũ tu vi, cũng không có Phương Vũ đơn sắc. Bọn họ thấy chậm rãi hướng chính mình đi tới, liền hai chân như nhũn ra, không có chạy trốn khí lực.

Mà lúc này đây, càn minh cũng phát hiện kia hai cái Vưu gia thiếu niên, bọn họ hấn là lén chạy ra ngoài xem náo nhiệt. Nhưng là bọn họ lại không nghĩ tới, tới nay, càn nhà thi thể của người, sẽ nhiều như vậy, mà cái đó người giết người, nhưng là bất chúc như vô sự.

"Chạy mau!" Ngay tại càn minh lời này nói ra trong nháy mắt, Phương Vũ bước chân của trong nháy mắt tăng nhanh, Diễm sư cảnh giới tốc độ vào giờ khắc này bị phát huy đến cực hạn.

Càn minh còn không có làm ra phản ứng gì thời điểm, Phương Vũ liền đã tới kia hai cái Vưu gia thiếu niên trước người. Càn minh giờ phút này có chẳng qua là cường độ thân thể, không có Diễm sư Diễm Lực, hấn căn bản theo không kịp Phương Vũ động tác!

"Hận các ngươi là Vưu gia người đi!" Một câu nói này là hai cái Vưu gia thiếu niên cuối cùng nghe được ngữ, quỷ dị kia mặt mày vui vẻ, là hai cái Vưu gia thiếu niên, cuối cùng thấy phong cảnh...

Phương Vũ kiếm, chính là một đạo bóng người màu đen, thân kiếm đập này không trung giọt nước, lưu lại vết tích. Mũi kiếm hướng, tất cả đều là tử thi. Một kiếm ra, xuyên qua là nước mưa cùng lòng của người ta...

Chung quanh đây người bình thường đã sớm bị Vưu gia người cho làm đi ra ngoài, mưa đêm xuống chỉ có hoàn toàn tĩnh mịch, Phương Vũ đứng ở trong mưa, nhìn bốn phía thi thể, vẻ mặt không có một chút biến hóa.

Phương Vũ chậm rãi xoay người, nhìn kia đã kinh biến đến mức đồ dẫn càn minh, giờ lên trường kiếm trong tay của hấn. Dùng kiếm phong chỉ càn minh mũi, từ tốn nói: "Ta nói, người cuối cùng là ngươi!"

"Ha ha ha!" Nhìn chung quanh đồng bào thi thể, càn minh phát ra điên tiếng cười.

Cười rất lâu, càng mình mới ngừng lại. Giờ phút này, hấn dùng đan dược qua lâu rồi có tác dụng trong thời gian hạn định, hấn đã không có khí lực sẽ cùng Phuong Vũ đánh một trận.

Càng mình nhìn trước mặt mình mũi kiếm, từ từ quỳ xuống: "Nếu như ta chưa từng chọc giận ngươi, sợ rằng giờ phút này, ngươi đã rời đi đi!"

Phuong Vũ cũng không có nói, nhưng là càng mình nói cũng nhưng là sự thật, nếu như Phuong Vũ không biết cha của mình gặp gỡ, hấn giờ phút này có lẽ đã rời đi địa phương này.

Nhưng là, hết thấy đều không có nếu như!

"Mở xé thân thể người nọ chính là ta, ta chết có thể, nhưng là, ngươi có thể hay không thả Vu gia người!" Càng mình giờ phút này đã biết, chính mình cho Vu gia gây ra một cái đại địch. Có lẽ, người trước mắt này, cái này gọi là Phuong Vũ người, sẽ đem Vu gia tàn sát hết!

"Vu gia sở hữu tất cả Luyện Hỏa Sư, không tồn tại ở thế gian!" Phuong Vũ cuối cùng còn chưa phải là cấp độ kia bước vào Tu La chi đạo người, đây đã là hấn cho ra nhượng bộ lớn nhất.

"Ngươi cái này cùng diệt ta Vu gia khác nhau ở chỗ nào!" Càng mình lớn tiếng hô lên. Hấn biết, Vu gia những năm này làm việc có nhiều liêu lĩnh, nếu là Vu gia không có Luyện Hỏa Sư, như vậy không biết lại có bao nhiêu người sẽ trước để báo thù.

"Ác giả ác báo, ngươi Vu gia tội, phải trả!"

"Ha ha ha, làm nhiều chuyện bất nghĩa, đúng vậy, làm nhiều chuyện bất nghĩa! Ha ha ha! Vu gia, mất!" Càng mình biết Phuong Vũ vô luận như thế nào cũng là không có khả năng bỏ qua cho Vu gia, cũng sẽ không lại nói những cái khác rồi, "Ta càng mình làm hại Vu gia cơ nghiệp không còn, thật là thiên cổ..."

Càng mình chuẩn bị nói đúng tội nhân thiên cổ, nhưng là của hấn lời còn không có dục nói ra khỏi miệng, trên cổ của hấn là thêm một đạo huyết ngân. Sau đó đầu lâu của hấn, dần dần chảy xuống trên đất, cùng càng cốc như thế, hấn cũng không có không được cặp mắt của mình...

Phuong Vũ Song mắt Hỏa Diễm đã sắp phải biến mất, Phuong Vũ thu lên trường kiếm trong tay của chính mình, dùng thân thể của mình khí lực cuối cùng, rời đi này một chỗ...

"Đáng chết!" Ngày kế sáng sớm, càng trong nhà tràn đầy càng mộng nổi giận mắng thanh âm.

Vu gia một nhóm gần hai mươi người, trong đó Diễm sư hai người, lại bị một tiểu tử chưa ráo máu đầu tất cả đều chém chết! Tin tức này, phỏng chừng không bao lâu, sẽ truyền khắp toàn bộ càng tôn thành!

Mặc dù Vu gia còn có bốn gã Diễm sư, nhưng là muốn bảo đảm trước kia cái loại này địa vị bá chủ, là không thể nào...

"Người đâu, cho ta đem còn lại mấy vị trưởng lão gọi trở về, tất muốn giết tiểu tử kia cho hả giận!" Càng mộng không ngừng đánh phía trước bàn, hét to.

Mà lúc này đây, Phuong Vũ nhưng là ngủ ở một dòng sông nhỏ bên trong, xuôi giòng...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Bờ sông thôn nhỏ

Chảy nhỏ giọt sông nhỏ, vài toà nhà gỗ nhà tranh, mấy chục quê hương thôn nhân nhà, đối với Phuong Vũ loại này quá đã đã sát sát sinh hoạt người mà nói, thế giới như thế này, không thể nghi ngờ có thể xưng là thế ngoại đào nguyên rồi...

Cũng không biết đi qua thời gian bao lâu, Phuong Vũ mới mở ra cặp mắt của mình, đơn sơ trong nhà, bày đơn giản một chút đồ gia dụng. Phuong Vũ nhìn kia bằng gỗ nóc phòng, không khỏi suy nghĩ, hấn cả đời này là cùng nhà gỗ nhà tranh hữu duyên sao? Đã không biết mấy lần ở những chỗ này tỉnh lại.

Nói đến Phuong Vũ hôn mê nguyên nhân, cũng chính là cái kia một cái đốt chữ. Thánh hỏa chín đóa tới công pháp tu luyện tới thứ 2 lần sau khi, sẽ nhiều hơn tới một bí thuật, cái này bí thuật gọi là thánh hỏa đốt thể. Cũng chính là mượn kia đã từng trợ giúp chính mình vào Hồn Túy Thể ngọn lửa lực

lượng, tạm thời kích thích thân thể mình năng lực.

Nhưng là loại này chi nhiều hơn thu thân thể, tổn thương linh hồn cách làm, tự nhiên sẽ có hậu di chứng. Huống chi, đám kia giúp Phương Vũ tiến hành thánh hóa thứ 2 đưa tới người nhưng là thanh lão, quý mới biết thanh già Mệnh Viêm là Thiên Hỏa hay vẫn là nguyên hỏa!

Ngay tại Phương Vũ suy nghĩ chuyện thời điểm, một cái thanh thúy lại mang thanh âm vui sướng truyền vào Phương Vũ trong lỗ tai: "Cha, cha, người này tỉnh!"

Nghĩ đến trong thanh âm này nhắc tới người này, chính là mình đi. Phương Vũ nghĩ tới đây liền định đứng dậy, nhưng là thân thể vừa mới động một cái, vô nấy địa phương toàn bộ truyền đến cảm giác đau đớn, để cho Phương Vũ không thể làm gì khác hơn là bỏ đi từ trên giường này lên ý nghĩ.

Phương Vũ các loại trong chốc lát, hai người liền xuất hiện ở trước mắt của hắn. Một nam một nữ, trên người đều mang hương thôn khí tức, để cho người nhìn một cái liền sinh ra không ít hảo cảm. Thông qua mới vừa rồi kia thanh thúy giọng nữ để phán đoán, trước mắt nơi này hai người, hẳn là một đôi phụ nữ.

"Không biết công tử là người nào? Lại người bị như thế trọng thương?" Trung niên nam tử kia thấy Phương Vũ ánh mắt nhìn về bọn họ, cũng là lập tức mở miệng hỏi.

"Tại hạ chẳng qua chỉ là một tên khách không mời mà đến, lập tức liền rời đi nơi này, không quấy rầy nơi này thanh tĩnh." Phương Vũ nói cũng phải thật tỉnh, hẳn tin tưởng, Vu gia người nhất định sẽ khắp nơi tìm tung tích của hắn. Nếu là bởi vì hắn, hại trước mắt này chất phác người, vậy coi như là tội lỗi lớn.

"Thương thế của ngươi được nặng như vậy, hay vẫn là nghỉ khỏe rồi hãy nói!" Mở miệng nói chuyện là một vị mắt ngọc mày ngài cô gái xinh đẹp, bắt đầu kia thanh thúy thanh âm, cũng chính là nàng phát ra. Nàng hướng về phía Phương Vũ lộ ra một nụ cười, cái loại này tự nhiên không có che giấu cười, để cho trong lòng người không khỏi dâng lên hảo cảm.

Phương Vũ nở nụ cười, tựa hồ là đang cảm tạ thiếu nữ lòng tốt, sau đó nói tiếp: "Phương mẫu nếu là ở này dưỡng thương, có lẽ sẽ mang đến phiền toái, hay vẫn là sớm đi rồi đi mới phải." Lúc nói chuyện, Phương Vũ thuận tiện quan sát cô gái kia liếc mắt, cảm giác nàng giản dị tự nhiên, không khỏi lần nữa cười một tiếng.

Thiếu nữ này so với Phương Vũ lúc trước đã gặp những cô gái khác, muốn thắng được quá nhiều. Ngoại trừ đồ Thẩm nhi kia một cách tinh quái tính cách, cùng dung nhan xinh đẹp có thể nơi này nữ tướng khá cao thấp ra, liền không có người nào nữa có thể so với rồi.

Thiếu nữ cũng là phát hiện Phương Vũ quan sát ánh mắt, tú kiếm hơi đỏ lên, nhẹ nói nói: "Ta gọi là Cổ Linh, ngươi tên là gì à?"

"Phương mẫu người tên một chữ một cái vũ chữ." Phương Vũ cũng không có che giấu thân phận của mình ý đồ, trực tiếp mở miệng trả lời. Thật ra thì, phải nói, ở này trước mặt thiếu nữ, đại đa số người cũng sinh không nổi nói láo ý nghĩ đi.

"Phương Vũ sao? Tên không tệ, đại thúc liền trực tiếp gọi ngươi Tiểu Vũ đi!" Phụ thân của Cổ Linh sờ một cái chính mình kia lệ tê chòm râu, nói, "Tiểu Vũ, thương thế của ngươi được nặng bao nhiêu, đại thúc đều là biết. Ngươi đừng nhìn đại thúc cao lớn thô kệch, đại thúc nhưng là này trong thôn thầy thuốc a!"

Phương Vũ còn thật sự nhìn không ra, này đại thúc là một cái thầy thuốc.

Thấy Phương Vũ có chút kinh ngạc biểu tình, Cổ đại thúc lại nói tiếp: "Thầy thuốc chúng ta, thì sẽ không để cho bệnh nhân bị thương đi khắp nơi động, ngươi liền nghỉ ngơi cho khỏe đi. Chúng ta thôn này là một địa phương nhỏ, cho dù có phiền toái, cũng tìm không tới nơi này."

Cổ Linh hé miệng cười một tiếng, cũng mở miệng nói: "Đúng vậy, Cha ta cũng để cho ngươi để lại, vậy ngươi liền lưu lại đi. Ngược lại nhiều người ăn cơm, cũng không là đại sự tình gì."

Phương Vũ nhìn Cổ Linh phụ nữ không hề nụ cười dối trá, trong lòng không khỏi âm thầm nghĩ tới: "Trong thành người, nhiều chuyện lục đục với nhau, nào có nơi này tự nhiên vô cầu a..."

"Nếu Cổ đại thúc cũng nói như thế, Phương mẫu lại là từ chối, cũng cũng có chút dối trá. Được rồi, Phương mẫu trước hết ở dưỡng thương đi!" Nghe được Phương Vũ đáp ứng chữa khỏi vết thương lúc rồi, Cổ Linh phụ nữ nụ cười trên mặt cũng trở nên nồng nặc.

Nói thật, Phương Vũ vẫn là lần đầu tiên thấy, loại này vì người khác cao hứng tới mức như thế người.

"Ừ, lại ngươi đáp ứng, liền nghỉ ngơi cho khỏe đi, ta còn phải đi làm việc a!" Cổ Linh cười sau khi nói xong, liền bình bình khiêu khiêu đi ra khỏi phòng bên trong.

"Cổ đại thúc, Cổ Linh nàng còn phải làm việc?" Phương Vũ quả thực không nghĩ tới, như thế mảnh khảnh nữ tử, không có ruộng chiều từ bé cũng thì thôi, lại còn muốn đi làm việc.

"Đúng vậy, Linh Nhi có rảnh rồi giúp người trong thôn xem bệnh một chút, ta cũng vậy dễ dàng không ít a!" Cổ đại thúc nụ cười trên mặt từ đầu đến cuối chưa từng hạ xuống.

"Ngươi liền trước nghỉ ngơi đi!" Nói xong câu đó sau khi, Cổ đại thúc cũng là đi ra này trong nhà gỗ. Chắc hẳn hắn cũng phải đi làm việc đi, nói đến, như

thể sinh hoạt, Phương Vũ thật đúng là chưa từng thể nghiệm qua.

Cổ đại thúc đi ra khỏi cửa phòng sau khi, Phương Vũ liền nhắm hai mắt lại, vận chuyển lên trong cơ thể Diễm Lực, bắt đầu chữa thương.

Mặc dù thuận sông biểu phiêu lưu thời điểm, Phương Vũ liền vận dụng thanh lãng nguyên rủa, sử được thương thể của mình khôi phục không ít. Nhưng đây chẳng qua là mặt ngoài thân thể thương thể, giống như Diễm Lực chi nhiều hơn thu các loại, vẫn còn cần chính mình chậm rãi điều dưỡng mới được.

"Này, muốn muốn ra ngoài chơi đùa sao?" Cũng không biết được lúc nào, Phương Vũ bên tai đột nhiên truyền đến Cổ Linh thanh âm. Nhất Chân mở mắt, Phương Vũ mới phát hiện, Cổ Linh đầu nhỏ, để cho ở lỗ tai của mình bên cạnh.

Phương Vũ biết Cổ Linh tự nhiên thiên tính, cũng sẽ không là rất kỳ quái chuyện như vậy. Nghĩ một hồi, Phương Vũ mở miệng nói: "Ta đây toàn thân không thể động đậy, thể nào đi ra ngoài à?"

Nào biết, Phương Vũ vừa mới nói xong câu đó sau khi, Cổ Linh liền chạy ra khỏi trong cửa phòng. Ngay tại Phương Vũ cảm thấy nghi ngờ thời điểm, Cổ Linh mới có chạy vào, đi theo Cổ Linh "Chạy" tiến vào, còn có một cái bằng gỗ xe lăn.

"Nhìn, đây là ta nhờ cậy cách vách Vương đại thúc làm, có cái này người liền có thể đi ra ngoài đi!" Cổ Linh rất là ngây thơ nhìn Phương Vũ cười, tựa hồ nằng làm một cái bao nhiêu chuyện không bình thường như thế.

"Vây cũng được làm phiền người đem ta để lên rồi." Phương Vũ thấy Cổ Linh bộ dáng này, cũng là nở nụ cười, mở miệng trở lại.

"Đã sớm biết muốn làm như vậy rồi, để cho người xem một chút, sự lợi hại của ta!" Cổ Linh rất là lanh lẹ đem tay áo cuộn một cái, liền đi tới Phương Vũ bên người, đem Phương Vũ một chút xúi đỡ lên.

Phương Vũ cũng là lo lắng Cổ Linh khí lực không đủ, cho nên liền vận chuyển lên trong thân thể còn sót lại một chút Diễm Lực, để cho thân thể của mình biến hóa nhẹ một tí.

Không biết qua bao lâu, Phương Vũ mới chậm vật ngồi ở kia xe lăn.

"Lên đường!" Cổ Linh cười kêu một tiếng, liền bắt đầu đẩy Phương Vũ hướng phòng môn đi ra bên ngoài.

Phương Vũ một ra khỏi cửa phòng, giọt vào trong mắt của hắn hết thảy, cũng là đẹp như vậy, tự nhiên.

Còn ở người làm việc môn, chạy khắp nơi tiêu hài tử...

Bọn họ mặc đánh băng quần áo, nhưng là trên mặt của bọn hắn, nhưng thủy chung tràn đầy nụ cười. Bị loại không khí này lây, Phương Vũ cũng không tự chủ được lộ ra nụ cười.

Hắn ở Phương gia sinh sống nhiều năm như vậy, cùng những thôn dân này so với, hắn có thể nói là quá com ngon áo đẹp sinh hoạt. Nhưng là trên mặt của hắn, lại cơ hồ không có lộ ra như vậy cảm thấy nụ cười.

Giờ phút này Phương Vũ cuối cùng nghĩ đến, nếu như cả đời bình thường đến đây, cũng chưa chắc đã không phải là một chuyện đẹp.

"Linh Nhi, người đẩy đây là người nào à? Lão công tương lai?" Một cái chừng ba mươi tuổi đại thẩm tựa hồ phát hiện đẩy Phương Vũ Cổ Linh, cười trên nói.

"Luu thẩm, hắn chính là ta mấy ngày trước cứu chính là cái kia người, ở đâu là cái gì lão công tương lai a! Người ở đây dạng nói, Linh Nhi sẽ không lấy được chồng rồi!" Bị kia Luu thẩm vừa nói như thế, Cổ Linh gò má của rất nhanh thì dâng lên ánh nắng đỏ rực, có một phen đặc biệt mỹ lệ.

"Ai yêu, ta Linh Nhi chính là mỹ, nhìn tiểu tử ngốc cũng ngây người!" Luu thẩm cười một tiếng, liền chậm rãi đi ra ngoài.

Luu thẩm vừa mới vừa đi, đã nhìn thấy Cổ Linh chu cái miệng, nhìn Phương Vũ, nũng nịu nói: "Người nói đi, làm sao bây giờ?"

Phương Vũ đúng là ngây người, ở Cổ Linh sắc mặt đỏ lên thời điểm, hắn thì nhìn ngây người.

Nghe được Cổ Linh vừa nói như thế, Phương Vũ thật đúng là không biết rõ làm sao trở lại, nửa ngày mới nghẹn đi ra một câu: "Cái gì, làm sao bây giờ?"

"Cũng là bởi vì người!" Cổ Linh hai quả đấm không có dùng khí lực gì nện ở Phương Vũ trên người, vừa kêu gào, "Người ta không ai thêm lấy rồi làm sao bây giờ?"

Đập không có mấy cái Cổ Linh liền phát hiện Phương Vũ sắc mặt có chút không đúng, nàng mới nhớ tới Phương Vũ vết thương trên người. Sắc mặt trong nháy mắt trở nên kinh hoàng, một chút không có kiêng kỵ vuốt vừa mới đám trời qua Phương Vũ bả vai, tế thanh tế khí nói: "Thật xin lỗi..."

Phương Vũ nhìn Cổ Linh mặt đầy xin lỗi bộ dáng, trực tiếp cười ra tiếng âm thầm: "Không có chuyện gì, của người này chút khí lực, căn bản đánh không đau ta."

Lời mặc dù nói như vậy, nhưng là giờ phút này Phương Vũ vết thương chẳng chịt, Cổ Linh khí lực tuy nhỏ, nhưng Phương Vũ vẫn sẽ cảm thấy không nhỏ đau đớn. Bất quá thấy Cổ Linh kia mặt đầy tự trách, Phương Vũ làm sao nhẫn tâm nói sao?

"Ngươi vẫn chưa trả lời ta, nên làm cái gì?" Ngay tại Phuong Vũ chuẩn bị lại an ủi xuống Cổ Linh thời điểm, Cổ Linh lại một lần nữa nhắc lên mới vừa đề tài.

"Vậy ngươi nghĩ tới ta làm sao bây giờ?" Phuong Vũ quả thực không biết rõ làm sao trả lời, không thể làm gì khác hơn là nói như vậy.

"Ta bất kể, nếu là ta không ai thêm lấy rồi, ngươi được cưới ta, chiếu cố ta!" Vừa nói vừa nói, Cổ Linh thanh âm đột nhiên nhỏ đi, dùng một loại Phuong Vũ căn bản không nghe được thanh âm nói, "Giống ta hiện tại đang chiếu cố như ngươi vậy..."

"Được a, nếu là ngươi không ai thêm lấy rồi, ta liền chiếu cố ngươi!" Phuong Vũ cười trả lời. Bất quá, hẳn có thể không tin Cổ Linh sẽ không ai thêm lấy...

"Một lời đã định, không cho đổi ý nha!" Cổ Linh đưa ra một ngón tay ở Phuong Vũ trước mắt quơ quơ, nhắc nhở Phuong Vũ, hẳn vừa mới làm ra cam kết.

"Ta lại mang ngươi đi khắp nơi đi thôi!" Cổ Linh vừa nói, liền thúc đẩy xe lăn.

"Thật là đẹp Lệ đích thôn trang a!" Phuong Vũ nhìn mình cảnh sắc chung quanh, không khỏi ca ngợi nói.

"Đó là dĩ nhiên..."

Hai người cứ như vậy đi ở trong thôn trang, mặc dù có một người là đang ngồi...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Thẻ tàn sát Vưu gia

"Trưởng lão, người nói gia tộc gấp gấp như vậy bảo chúng ta trở về, là không nên tìm tiểu tử kia phiền toái à?" Một người đối với mình bên người cười ngựa người trung niên mở miệng hỏi.

Người trung niên đại khái chừng bốn mươi tuổi bộ dạng, trên người tản ra một cái Luyện Hỏa Sư có ba động. Hơn nữa hẳn không phải một người bình thường Luyện Hỏa Sư, hẳn là Vưu gia Lục Đại Diễm sư một trong, Vưu gia Nhị trưởng lão, càng ôn.

"Hừ, không phải là càng cóc càng mình bị giết sao? Lại không phải là cái gì đại sự, phải dùng tới đem gia cho kêu trở về sao?" Nhắc lên chuyện này, càng ôn liền gương mặt khó chịu, hẳn vốn là tự cao tự đại, xem thường Vưu gia những cái khác mấy cái Diễm sư. Nói thật, nghe được càng mình càng càng cóc chết thời điểm, hẳn chẳng những không có một chút thương tâm, còn có chút cao hứng cảm giác.

"Có thể dù nói thế nào, Cốc đại nhân cùng mình đại nhân, cũng là Diễm sư cảnh giới cường giả a!" Đi theo càng ôn bên người người này gọi là càng thiết, là càng ôn chó săn, trung thành như một, ít nhất chính hắn là nói như vậy.

Mà giờ khắc này, ở càng ôn sau lưng, còn đi theo hơn hai mươi cái Diễm sĩ cảnh giới Luyện Hỏa Sư, nghĩ đến tất cả đều là Vưu gia con em.

"Diễm sư? Bất quá chỉ là hai cái hai Dương Diễm sư thôi, hơn nữa còn chẳng qua là Linh Hỏa Diễm sư, liền bọn họ cũng lạnh so với ta?" Nhắc lên càng cóc càng mình, càng ôn liền bày ra mặt coi thường biểu tình. Bất quá đây cũng không phải là không có lý do, dù sao, càng ôn là một cái bốn Dương Diễm sư, hơn nữa mạng của hắn Viêm hay vẫn là Địa cấp Hạ phẩm.

"Lão đại nói phải, liền bọn họ quả thật không thể cùng lão đại bì. Nhưng là cái đó, giết chết người của bọn hắn?" Càng thiết dò xét vậy nói.

"Hừ, coi như hắn có thể giết càng mình cùng càng cóc, cũng tuyệt đối không phải là đại gia đối thủ của ta! Ngươi nghe rõ chưa?"

"Nhỏ mình bạch, nhỏ mình bạch!" Càng thiết một bên cười xòa, vừa bắt đầu chụp lên càng ôn nịnh bợ.

"Bảo cáo Nhị trưởng lão, ở trước mặt có một cái thôn trang nhỏ, không bằng để cho các huynh đệ ở đó nghỉ ngơi một chút, tiếp theo đi đường!" Càng ôn lần này vì không có nhiều thời gian, cố ý đi đường mòn, hơn nữa đi cả ngày lẫn đêm, dưới tay hắn Diễm sĩ, hầu hết đã mệt mỏi.

Càng ôn nhìn một chút phía sau mình một đám thủ hạ, cũng cảm thấy quả thật nên nghỉ ngơi trở xuống, vì vậy mở miệng nói: "Được, các huynh đệ, đến trước mặt thôn trang, liền nghỉ ngơi! Nhanh lên một chút đi đường!"

"Cổ thúc, Tiểu Hắc tử mới vừa nói nhìn thấy một đám người, hướng chúng ta tới nơi này." Một tên thiếu niên mười mấy tuổi, hướng về phía Cổ đại thúc nói.

Nghe thiếu niên lời nói, Cổ đại thúc nhủ mảy một cái, theo bản năng nhìn một chút Phương Vũ nằm món đó nhà gỗ, sau đó mở miệng nói: "Đoán chừng là người đi đường, chuẩn bị cho bọn họ nhiều chút nước đi!"

"Được rồi!" Trong thôn trang nhỏ người thiên tính hiền lành, nghe một chút là người đi đường, liền muốn chiêu đãi một chút. Bọn hắn lúc này lại nơi nào biết, bọn họ chiêu đãi, là một đám không bằng cảm thú đồ vật!

"Các huynh đệ, cũng nghỉ ngơi một chút đi!" Rất nhanh, càng ôn đoàn người liền đi tới trong thôn trang.

Càng ôn vừa mới nói xong, không ít thôn dân, liền cho bọn hắn đưa tới nước sạch. Nói thật ra, càng ôn còn thật chưa từng thấy qua nhiệt tình như vậy người, hơn nữa, nhiều như vậy.

"Cha, thế nào như vậy làm ồn à?" Ngay tại càng ôn đoàn người uống nước thời điểm, Cổ Linh từ Phương Vũ chính là cái kia trong nhà gỗ đi ra. Có lẽ là nghe phía bên ngoài thanh âm huyền ảo, muốn ra xem một chút là chuyện gì xảy ra.

"Không có chuyện gì, chính là một ít người đi đường người, người đi chiêu cổ Tiểu Vũ đi!" Cổ đại thúc nhìn càng ôn đoàn người, có chút lưu manh khi tức, nhưng là cũng không giống là hướng về phía Phương Vũ tới, cũng không có thế nào để ý.

Nhưng ngay khi Cổ Linh chuẩn bị trở về gian phòng thời điểm, càng ôn đột nhiên mở miệng hô đến: "Chờ một chút!"

Bị càng ôn như vậy một cước, Cổ Linh theo bản năng dừng bước, quay đầu nhìn về phía phát ra âm thanh càng ôn.

Càng ôn lần này là thấy rõ, nhìn Cổ Linh vậy dĩ nhiên gương mặt xinh đẹp, càng ôn ngay cả nước miếng cũng chảy ra. Thấy càng ôn dáng vẻ đạo đức như thế, không cần phải nói, cũng biết!

"Linh Nhi, nhanh lên một chút trở về!" Cổ đại thúc tự nhiên thấy rõ càng ôn ý nghĩ trong lòng, lập tức hướng về phía Cổ Linh nói.

"Nghe không hiểu đại gia ta nói chờ một chút sao?" Càng ôn đem vật cầm trong tay bát nước ném một cái, Diêm sư cảnh giới khí thế trực tiếp tản ra, hướng Cổ đại thúc người bình thường này ép đi, để cho Cổ đại thúc trực tiếp quỳ trên đất.

"Cha!" Thấy cha mình quỳ xuống, Cổ Linh ngay lập tức sẽ chạy tới, mong muốn Cổ đại thúc đỡ.

Nhìn thấy màn này, tất cả thôn dân biểu tình trên mặt cũng phát sinh biến hóa. Bọn họ là chất phác, nhưng là bọn hắn không ngốc, nếu là như vậy cũng còn không nhìn ra càng ôn là một cái người thế nào, bọn họ cũng liền sống uống.

"Ai yêu, các ngươi còn dám tròng ta?" Càng ôn gật gù đắc ý đứng lên, nhìn các thôn dân kia mang theo ánh mắt phẫn nộ, nói, "Có tin hay không đại gia đem con ngươi của các ngươi từ, hết thầy cho mọi ra!"

Thấy nhà mình trưởng lão cũng đứng lên, kia hơn hai mươi tên gọi càng gia con cháu cũng là không dám ngồi nữa đến uống nước rồi, toàn bộ đều đứng ở càng ôn sau lưng.

"Cút ra ngoài, nơi này không hoan nghênh ngươi!" Không biết là kia một người trước gọi ra một câu nói như vậy, tất cả thôn dân đều đi theo kêu lên.

Bất quá càng ôn mặt của da cũng không mòng, treo nụ cười bi ối, mở miệng nói: "Muốn gia đi cũng được, bất quá gia phải đem cô nàng kia cho mang đi!"

Nghe một chút lão đại của mình lên tiếng, càng thiết cái này chó săn mang theo hai người liền hướng Cổ Linh đi tới.

Bất quá bọn hắn mới vừa mới vừa đi chưa hai bước, một người đàn ông nắm đại xẻng liền đứng ở càng thiết còn có càng ôn trước mặt của, mặt đầy tức giận nói: "Không cho phép các ngươi khi dễ Cổ Linh, có gan hướng ta tới!"

Càng ôn nhìn người đàn ông này, ánh mắt khẽ híp một cái, sau đó một quyền liền đánh vào đầu của nam tử bên trên. Càng ôn có thể không có một chút hạ thủ lưu tình ý tứ, đem nam tử đầu trực tiếp đánh nửa chuyển, đem mặt đánh cho tới rồi phía sau đi.

"Ngươi đây không phải là muốn chết sao?" Bị càng ôn giết chết nam tử thân thể chậm rãi ngã trên đất, càng ôn nhìn chung quanh một chút thôn dân, phảng phất lại nói cho bọn hắn biết, đây chính là chọc kết quả của hắn.

"Đánh chết bọn họ, đánh chết bọn họ!" Vốn là có chút tức giận thôn dân, lần này là bị chọc giận, toàn bộ cầm lên đồ vật liền hướng càng ôn đoàn người vọt tới.

Bọn họ căn bản cũng không biết, trước mắt đám người này có bao nhiêu đáng ghét...

"Hừ, được a! Còn dám bên trên? Giết cho ta!" Càng ôn nhìn những này xông lên thôn dân giống như là nhìn lại một bầy kiến hôi như thế, nói ra kia một chữ "giết", không có nửa điểm do dự.

Mà lúc này đây, càng thiết nói ra một câu đáng giận hơn lời nói: "Lão đại, cô nàng kia sống như hoa như ngọc, dĩ nhiên là ngài. Bất quá tiểu nhân nhìn còn có chút đáng điệu không tề, không biết có thể hay không?"

"Ha ha ha!" Càng ôn nghe càng thiết cười lớn nói, "Được, những cái kia liền thuộc về các ngươi!"

Càng thiết là lưỡi liếm liếm môi của mình, sau đó lớn tiếng quát: "Các huynh đệ, nghe rõ ràng không? Những người này tùy các ngươi xử trí!" Tiếng nói vừa dứt, càng thiết cũng hướng những thôn dân kia vọt tới.

Người bình thường cùng Diêm sĩ đối chiến, căn bản là không có bất kỳ huyền niệm gì, một cái có một cái thôn dân ngã xuống vũng máu chính giữa, kia Thôn cạnh sông nhỏ, dần dần trở nên thành huyết dịch màu đỏ.

Càng ôn từng bước một hướng Cổ Linh đi tới, Cổ đại thúc nhìn tên cầm thú này, hướng về phía sau lưng Cổ Linh nói: "Linh Nhi chạy mau, cha đến ngăn trở hân!"

"Linh Nhi không đi!" Cổ Linh nhìn cha của mình, ánh mắt dần dần ướt át, cũng nhanh muốn khóc lên.

"Chạy mau!"

Cổ Linh ngăn người một chút, sau đó phảng phất nhớ ra cái gì đó như thế, hướng nhà gỗ chạy đi. Vừa chạy còn vừa nói: "Cha, chờ Linh Nhi, Linh Nhi tìm Phương đại ca đến giúp đỡ!"

Cổ Linh giờ phút này đều đã quên được, Phương Vũ căn bản không thể động đậy. Nàng chỉ là muốn tìm một cái có thể dựa vào, tới cứu cha của mình.

"Lão gia, mau tránh ra cho ta!" Ở Cổ Linh chạy vào nhà gỗ sau khi, càng ôn một cước đá rồi Cổ đại thúc trên bụng của. Cổ đại thúc bị đau, trực tiếp té ở trên đất, nhưng là hai tay của hân ôm chặt lấy càng ôn chân của, không để cho hân đi trước.

"Vốn là muốn để lại ngươi một mạng, ngươi như thế này mà không biết điều!" Càng ôn bản chính là một cái ác nhân, giờ tay lên một chương trực tiếp bầy Cổ đại thúc trên ót. Vô số máu tươi theo Cổ đại thúc đầu chảy xuống, nhưng gần liền đã không có sinh mạng, Cổ đại thúc hai tay của hay vẫn là ôm chặt lấy rồi càng ôn chân của, có lẽ đối với hân mà nói, hân ôm lấy, là con gái của mình hết thảy!

"Phương đại ca, Phương đại ca!" Cổ Linh vọt vào Phương Vũ ở trong nhà gỗ, trực tiếp nhào vào Phương Vũ trên người. Nước mắt của nàng, trực tiếp làm ướt Phương Vũ áo quần...

"Linh Nhi, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, bên ngoài..." Phương Vũ lời còn chưa nói hết, Cổ Linh tiếng khóc kia liền che giấu thanh âm của hân.

Phương Vũ không thể làm gì khác hơn là đỡ Cổ Linh tóc dài, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Khóc một lát, Cổ Linh đột nhiên mở miệng nói: "Chết, đều chết hết..."

Phương Vũ còn chưa phản ứng kịp, càng ôn liền đá một cái bay ra ngoài rồi nhà gỗ môn đi vào.

"Diêm sư!" Phương Vũ thấy càng ôn thời điểm, cũng cảm giác được thực lực của hân. Hân phản ứng đầu tiên chính là, cái này Diêm sư mục tiêu là của mình.

Nhưng là càng ôn ở nhìn một cái Phương Vũ sau khi, liền bỏ quên hân, trực tiếp hướng về phía Cổ Linh nói: "Cô nàng, cái này không phải là đàn ông ngươi chứ? Hân có gì tốt, không bằng đi theo gia, bao ngươi ăn mặc không lo!"

Càng ôn một chút xiu đến gần Cổ Linh, nghe lời của hân, Phương Vũ cũng là biết nguyên do trong đó. Càng ôn không phải tìm đến mình, hân chẳng qua chỉ là một cái mặt người dạ thú mà thôi!

"Cút!" Phát hiện càng ôn nhích tới gần chính mình, Cổ Linh một cái tát liền vỗ vào càng ôn trên mặt của, lớn tiếng mắng.

"Ngươi dám đánh ta? Ta càng ôn cả đời này, còn không có bị hoàng mao nha đầu đánh! Ngươi không muốn đúng không? Kia gia coi như đàn ông ngươi trước mặt, làm ngươi!" Càng ôn vừa nói liền bay thẳng đến Cổ Linh nhào tới, trực tiếp đem Cổ Linh theo như ngã trên đất.

Phương Vũ liều mạng muốn từ trên giường, nhưng là thân thể của hân lại không cho phép làm như thế, Phương Vũ hai mắt càng đỏ bừng, càng thống khổ!

"Ngươi họ càng?" Giây giụa trung Phương Vũ, đột nhiên mở miệng hỏi rồi một câu như vậy lời nói.

Càng ôn cũng không có ngừng trên tay động tác, hân lời xé Cổ Linh quần áo, đồng thời trả lời: "Không sai, gia chính là càng tôn thành Vu gia Nhị trưởng lão, càng ôn! Ngươi dài như hà?"

"Ha ha ha!" Vừa nghe đến càng ôn thừa nhận chính mình họ Vu, Phương Vũ ngay lập tức sẽ phát ra tiếng cười. Ngay tại càng ôn có xé rách Cổ Linh một bộ quần áo thời điểm, một đạo màu đen chương án trực tiếp bầy càng ôn bên trên mặt, đem càng ôn trực tiếp đánh ra này trong nhà gỗ.

Phương Vũ đem Cổ Linh kéo vào rồi trong ngực, an ủi thân thể mềm mại run rẩy Cổ Linh. Đồng thời, Phương Vũ đi tới cửa gỗ bên cạnh, đem những cái kia đang ở cướp đoạt giết hiếp Vu gia đệ tử mặt, ánh đến trong đầu của mình.

Làm càng ôn vừa mới từ dưới đất đứng lên thời điểm, Phương Vũ quát to một tiếng vang dội Vân Tiêu...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Giết

"Tất cả Vu gia người, đều đáng chết!" Phương Vũ một tay ôm lấy đang khóc thút thút Cổ Linh, một tay cầm Diễm Lực ngưng tụ mà thành trường kiếm. Nhìn vừa mới bò dậy càng ôn, Phương Vũ toàn thân sát ý dừng động, cầm kiếm sau khi, cũng là càng chặt.

"Hừ, hay vẫn là một cái cứng rắn phương pháp, các huynh đệ, cho gia giết hần đi, gia có phần thưởng!" Càng ôn sau khi đứng dậy, quan sát Phương Vũ một hồi, liền mở miệng như thế nói. Mặc dù chịu rồi Phương Vũ một chưởng, nhưng lúc đó Phương Vũ vừa mới khôi phục, căn bản là vô dụng nơi khí lực gì.

Điều này cũng làm cho càng ôn tưởng nhầm Phương Vũ chẳng qua chỉ là một người bình thường Diễm gia hoặc là Diễm sĩ, hần cũng không có nghĩ, một cái có thể phát ra như thế sát ý người, là như thế nào một người tồn tại!

Vừa nghe đến càng ôn nói giết Phương Vũ có phần thưởng, không ít Vu gia đệ tử cũng để tay xuống lên "Chuyện tốt", hướng Phương Vũ đi tới.

Phương Vũ vừa mới là bị càng ôn hành động chọc giận, một thân Diễm Lực cường ép vận chuyển, dưới cơ duyên xảo hợp đột phá đến hai Dương Diễm sư cảnh giới, mới có thể hành động tự nhiên.

Nhưng là mạnh mẽ như vậy vận chuyển Diễm Lực, vốn là không thích đáng về phần. Cứ thế Phương Vũ thời khắc này sắc mặt cực kỳ tái nhợt, tại cái gì người trong mắt, đều cùng một cái ma bệnh như thế.

"Tiểu tử, ngươi liền đi chết đi!" Cách Phương Vũ người gần nhất Vu gia đệ tử rất nhanh liền đi tới Phương Vũ bên người, hần quơ quơ trong tay dính đầy vết máu cương đao, mặt lộ vẻ châm biếm, hướng Phương Vũ bỏ tới.

Phương Vũ căn bản không có nhìn thẳng nhìn người này một chút, ngay tại hần nhắc đao thời điểm, Phương Vũ lấy chân vì điểm, thân thể quay lại, liền đang để cho người kia động tác ngừng lại, ở trên cổ họng của hần để lại một đạo huyết sắc con dấu.

"Linh Nhi, một hồi vỗ vào tay của ta." Phương Vũ quay đầu nhìn ngực mình Cổ Linh, giọng nói vô cùng vì ôn nhu nói.

Giờ phút này Phương Vũ trên mặt của đã dính không ít huyết dịch, nhưng là Cổ Linh nhìn Phương Vũ gương mặt của, không chút nào không cảm thấy sợ hãi, chẳng qua là gạt đầu một cái, sau đó bắt Phương Vũ cánh tay hai tay xiết chặt, liền nhắm lại cặp mắt của mình.

"Còn chưa lên sao?" Phương Vũ mặt không cảm giác nói. Thấy Phương Vũ như thế ung dung liền giải quyết hết một người đồng bạn, những cái kia Vu gia đệ tử đều dừng lại cước bộ của mình, chẳng qua là đem Phương Vũ cho vì.

Tiếng nói vừa dứt, Phương Vũ trong thân thể Diễm Lực liền điên cuồng vận chuyển vừa trong. Ở Diễm Lực dưới sự thúc giục, Phương Vũ một thân bấp thập tất cả đều hiển lộ mà ra, một cước đạp đất, một tiếng gầm điên cuồng rung trời, Phương Vũ trực tiếp vọt tới một tên Vu gia Diễm sĩ trước người của.

Đi tới kia Diễm sĩ trước người của sau khi, Phương Vũ nhanh chóng đá ra một cước, tại hần còn không có làm ra phản ứng thời điểm, liền đem hần ngã ngửa trên mặt đất. Sau đó một cước trực tiếp dậm ở trên người của hần, thân thể trước khuất, đơn tay nắm lấy rồi này càng người nhà đầu.

"Ha ha ha!" Phối hợp điên cuồng như vậy tiếng cười, huyết dịch bay lên bầu trời, hất tới không ít người trên người. Phương Vũ trong tay xách theo, là mới vừa kia càng người nhà đầu, mà kia càng nhà thân thể của con người, đã ngã trên đất, cũng không còn cách nào nhúc nhích.

Vốn là vây quanh Phương Vũ càng gia con cháu trong lòng, cũng đáng lên rừng mình. Bọn họ không phải chưa từng giết người, nhưng là bọn họ chưa bao giờ tàn nhẫn như vậy giết qua người. Đem người giẫm ở dưới chân, dùng một tay lực, đem mục tiêu đầu miễn cưỡng kéo xuống, như thế, đơn giản là ác mà hành vi!

Phương Vũ này uyển như là Ma thần cử động, đem trên người của hần một bộ quần áo trắng, cơ hồ nhuộm thành rồi hồng sam. Huyết dịch cho hần khắc lên hung tàn hai chữ.

"Hần, là ác ma a!" Một cái có chút trẻ tuổi càng gia con cháu cảm vũ khí hai tay đều bắt đầu run rẩy, hần nhìn về phía Phương Vũ trong đôi mắt tràn đầy

thần sắc sợ hãi. Mà nghe được hắn gọi kêu, nhìn về phía hắn Phương Vũ, nhưng là đang cười, cười quỷ dị như vậy!

Nhưng chính là này làm người ta kinh ngạc nụ cười, nhưng là đang vì tên này Vu gia đệ tử tổng táng, khoảng chừng mọi người ngăn người trong nháy mắt, có chuyện một cái đầu lâu bay lên giữa không trung, một ván không đầu chi thì trở về đất đai...

"Ha ha ha, thống khoái, thống khoái!" Phương Vũ mũi kiếm chỉ xéo mặt đất, giết được cao hứng, cất tiếng cười to nói: "Trong thiên hạ còn có khi nào, bị giết Vu gia người, tàn sát Vu gia chó, càng càng thoải mái? Ha ha ha!"

Ngay tại Phương Vũ đại lúc cười, một bóng người nhanh chóng thoáng qua, cuối cùng dừng ở Phương Vũ trước người của: "Tiểu tử, ngươi rất ngông cuồng? Giết ta Vu gia người thống khoái?" Không cần phải nói, người này chính là cang ôn, tại chỗ Vu gia trong hàng đệ tử, kiến thức Phương Vũ giết người cảnh tượng sau, còn dám như vậy nói chuyện với Phương Vũ, cũng chỉ có cái này Diễm sư.

"Nếu không phải cuồng, ta cũng chỉ có thể bị ngươi Vu gia người giết chết!" Phương Vũ liên tục giết nhiều người, trong lòng sát ý đã sớm hiển lộ bên ngoài, nhìn trước người mình cang ôn, thần sắc bình tĩnh đáng sợ.

"Hừ!" Cang ôn lạnh rên một tiếng, sau đó mở miệng nói, "Ta có thể không giết ngươi, cũng có thể không muốn trong ngực ngươi nữ nhân này!"

"Kia ta có hay không còn phải cảm ơn ngươi đâu?" Phương Vũ nói chuyện đến lúc đó cặp mắt trống rỗng, ngoại trừ sát ý ra, lại cũng tìm không được kỳ tình cảm của hắn.

"Ta ngược lại không cần, ta muốn ngươi làm thù hạ của ta! Như thế, nữ nhân này ta có thể cho ngươi, vừa mới ngươi giết ta Vu gia đệ tử sự tình, cũng có thể xóa bỏ, ngươi xem coi thế nào?" Cang ôn nhìn Phương Vũ cho tới bây giờ cũng còn không có xuất thủ, cho là Phương Vũ là đang suy nghĩ đề nghị của hắn, cũng liền đưa tay đặt ở Phương Vũ trên bả vai.

Trầm mặc một hồi sau khi, Phương Vũ lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt, ngay sau đó mở miệng nói: "Vậy không biết những cái khác sổ sách tính thế nào đây?"

"Cái gì những cái khác sổ sách?" Cang ôn hơi nghi hoặc một chút nói. Hắn cũng không biết còn có cái gì những cái khác sổ sách có thể coi là.

"Tổng cộng một trăm tám mươi hai mạng người, ngươi nơi này chỉ có hai mươi bảy người, còn có một trăm năm mươi lăm mạng người sổ sách!" Phương Vũ ngẩng nhìn bốn phía, chỉ thấy vốn là xinh đẹp thôn trang đã dính vào tươi mới màu máu. Hắn lại cũng không nhìn thấy một cái đứng, lộ ra nụ cười thôn dân rồi!

Phương Vũ nhớ, trong thôn trang tổng cộng có một trăm chín mươi bảy cá nhân, bây giờ còn sống, coi là Cổ Linh ở bên trong, chỉ có mười lăm người, cho nên cang ôn thiếu, là một trăm đem mười hai cái nhân mạng trái.

"Ha ha ha!" Nghe được Phương Vũ, cang ôn thật giống như nghe được cái gì trò cười như thế, phát ra cười to, "Những con kiến hôi này, xứng sao coi là ở ta cang ôn sổ sách?"

Ầm! Ngay tại cang ôn xoay người đại lúc cười, Phương Vũ đập ngang chưởng một, trực tiếp đánh vào cách đó không xa một tên Vu gia Diễm sĩ trên người. Trong nháy mắt, này Vu gia Diễm sĩ, thân thể liền bay ra ngoài, dùng máu tươi của mình, trên không trung vẽ ra một đường vòng cung.

"Của ngươi trưởng, lại ít một cái!" Phương Vũ nhìn mình trước mặt dừng lại tiếng cười, sắc mặt trở nên âm trầm cang ôn, mặt không cảm giác nói.

"Ngươi là không chuẩn bị ăn gia trên tay một chén canh rồi hả?" Cang ôn nhìn một chút vừa mới bị đánh chết Vu gia đệ tử, sắc mặt cực kỳ âm trầm nhìn Phương Vũ.

Phương Vũ chậm rãi buông xuống chính mình vừa mới nâng tay lên bàn tay, trường kiếm màu đen lại một lần nữa ngưng tụ ở trên tay hắn. Giờ phút này không còn có người thấy Phương Vũ kia sắc mặt tái nhợt rồi, bởi vì Phương Vũ toàn bộ gỗ má, đều bị tươi mới dòng máu màu đỏ nhuộm đầy...

"Được, gia hôm nay sẽ sẽ ngươi! Trước tiên đem ngươi đánh tới không thể động đậy, lại ở ngay trước mặt ngươi, muốn nữ nhân của ngươi!" Cang ôn vừa nói chuyện thời điểm, Phương Vũ trong ngực Cổ Linh rõ ràng run một cái.

Phương Vũ cũng là cảm nhận được Cổ Linh thân thể mềm mại run rẩy, lại đem Cổ Linh ôm chặt vào một ít. Mặc dù không có lời nói, lúc ấy Cổ Linh biết, Phương Vũ là đang nói cho nàng biết, không cần phải sợ!

"Hỗ nhận móng!" Cang ôn ra tay trước, Diễm Lực ngưng tụ vào trên hai tay, tạo thành hổ móng bộ dáng. Nếu là cách gần đó nhiều chút, còn có thể nghe được một tiếng trầm thấp Hổ Khiếu.

Phương Vũ nhìn cang ôn tay bàn tay ép tới gần, chẳng qua là đơn giản nâng lên trường kiếm trong tay của chính mình, sau đó trong cơ thể Diễm Lực điên cuồng dừng động, vô số Diễm Lực đều tụ tập ở trường kiếm tột đỉnh, hướng cang ôn một đôi hổ móng đâm tới.

Phương Vũ một kiếm này, lực đạo toàn bộ đánh trúng ở một chút, đánh là một chút phá mặt chủ ý. Cang ôn hiển nhiên cũng là phát hiện một điểm này, nhưng là Diễm kỹ năng đã xuất thủ, cũng không cách nào thay đổi. Hơn nữa hắn đối với thực lực của mình cực độ tự tin, cũng không có thu tay dự định, trực tiếp đối mặt Phương Vũ trường kiếm.

Một đạo thanh âm chói tai từ nơi hai người giao thủ truyền ra, làm cho tất cả mọi người không có nghĩ tới là, cang ôn lại bị Phương Vũ một kiếm này cho đẩy lui!

"Được, tốt!" Càng ôn gắt gao chờ Phương Vũ kia không có gì lạ gương mặt, lửa giận trong lồng ngực khiến cho khóe miệng của hắn co quắp một trận, sắc mặt cũng biến thành xanh mét, trong miệng thốt ra hai chữ, không khỏi là hàm chứa sát ý.

Khóe mắt quét qua chung quanh một đám Vụ gia đệ tử, Phương Vũ nắm chặt trong tay của mình trường kiếm, trên không trung một trận quơ múa. Một cổ độc chúc Diễm sư hùng hồn khí tức, từ Phương Vũ trong cơ thể hướng bốn phương tám hướng, bộc phát ra.

Cảm nhận được Phương Vũ tản ra khí tức, không ít Vụ gia Diễm sĩ cũng lui về phía sau mấy bước. Chỉ có mấy vị Diễm sĩ lật đồ gia hỏa, còn đứng lập tại chỗ.

"Cho gia đi chết!" Thấy chính mình không ít thủ hạ cũng bởi vì Phương Vũ khí tức mà lùi về sau, càng ôn chính là khí không đánh vừa ra tới, một tiếng quát to phát ra, lại một lần nữa xông về Phương Vũ đứng chỗ.

Ngay tại Phương Vũ giờ kiếm chuẩn bị ngăn cản càng ôn thời điểm công kích, một đạo rừng mình đột nhiên từ Phương Vũ phía sau xuyên đi qua.

Dur quang đảo qua, đứng sau lưng tự mình lại là kia càng ôn chó sấn, càng thiết! Càng thiết hai tay cầm kiếm, chuẩn bị làm ra công kích. Nhưng cái này còn không là trọng yếu, trọng yếu chính là, càng thiết mục tiêu cũng không phải là Phương Vũ sau lưng của, mà là Phương Vũ trong ngực, Cổ Linh!

Phát hiện càng thiết ý đồ Phương Vũ, thân hình đột nhiên chuyển một cái, trực tiếp tránh càng ôn công kích, không cùng càng ôn chính diện chống đỡ. Mà quay người lại, cũng là đem Cổ Linh kéo đến khác một vị trí, nhưng là, muốn vừa né tránh tất cả công kích, lại bảo vệ tốt Cổ Linh là không có khả năng.

Phương Vũ một lần này xoay người, là đem sau lưng của mình hoàn toàn để cho rồi càng thiết. Càng thiết kiếm trong tay tự nhiên không thể nào bởi vì chém không tới Cổ Linh mà dừng lại, hấn chém Cổ Linh mục đích, vốn chính là vì công kích Phương Vũ. Mà giờ khắc này, chính là cơ hội thật tốt!

Càng thiết trường kiếm trong tay thuận thế đánh xuống, trực tiếp cho Phương Vũ vai trái đến sau lưng địa phương, mở một cái miệng to. Máu tươi nhanh chóng xông ra, đem Phương Vũ nguyên bản là nhuốm máu bạch sam, nhuộm càng thêm đỏ tươi...

"Hô, hô..." Vốn chính là cường ép lên để chiến đấu Phương Vũ, lại chịu rồi món này sau khi, trực tiếp phát ra thở dốc thanh âm

Nếu như không phải là bởi vì trong lòng của hắn một hơi thở, cùng trong tay hắn một thanh kiếm, Phương Vũ giờ phút này, đã sớm té xuống đất!

Phương Vũ một vừa thở dốc đến, vừa nhìn những cái kia té xuống đất thôn dân thi thể.

Vương đại thúc, Lưu thâm, Trương đại gia...

Lần lượt thi thể gọi vào rồi Phương Vũ trong đầu, rốt cuộc, Phương Vũ thấy được kia một người. Kia một cái từ đầu đến cuối

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Chém càng thiết

Nhìn không ngừng thở hổn hển Phương Vũ, càng ôn hai tay chấp ở sau lưng, vây quanh Phương Vũ chậm rãi đi: "Cuối cùng cho ngươi một cơ hội, quý xuống cho ta, ta vừa mới nói, hết thấy đều coi như!"

Phương Vũ căn bản không có trả lời càng ôn chính là lời nói, hấn nhìn một hồi đến Cổ thúc thi thể, một hồi nhìn mình trong ngực Cổ Linh. Kia nắm Diễm Lực trường kiếm tay là càng ngày càng gấp, bình tĩnh trên mặt khi thì hiện ra tức giận, khi thì hiện ra không cam lòng.

"Giết hấn cho ta!" Các loại trong chốc lát, càng ôn cũng là không nhịn được, thẳng tiếp ra lệnh.

Vốn là bị Phương Vũ chặn trụ Vụ gia đệ tử, thấy Phương Vũ bộ dáng bây giờ, sợ hãi trong lòng cũng là biến mất không ít. Mỗi một người đều hướng Phương Vũ đi tới, nói đến đao kiếm trong tay, chuẩn bị giải quyết hết, này để cho bọn họ cảm thấy sợ nam tử.

Mà càng thiết đây là đi tới càng ôn bên người, tiếp tục bắt đầu vuốt đuôi nình bọ...

"Bên ta vũ cho là, cả đời này hận nhất người chính là Phương Hà ông cháu. Không nghĩ tới, ngươi này Vụ gia người, lại là như thế, không bằng cảm thù!" Phương Vũ mặc dù thanh âm rất nhỏ, lúc ấy chung quanh Vụ gia người đều là Luyện Hóa Sư, tự nhiên cũng nghe rõ lời của hắn.

Bất quá, ở nơi này nhiều chút càn người nhà trong lòng, một kẻ hấp hối sắp chết chính là lời nói, căn bản không có đáng giá gì để ý.

"Người cũng nên chết đi!" Một cái Vu gia Diễm sĩ vào thời khắc này chạy tới rồi Phương Vũ bên người, nhìn cái này để cho hắn tâm sinh sợ hãi người, giờ trong tay lên đại đao.

"Bên ta vũ không muốn giết người, nhưng không biết sao, luôn có người buộc ta! Như vậy thế gian, nếu không phải giết, chỉ có thể trở thành bị giết! Vậy không bằng..." Sẽ ở đó Vu gia đệ tử đại đao sắp đánh xuống thời điểm, Phương Vũ đột nhiên dùng khí lực của toàn thân, phát ra một tiếng hô to, "Không bằng, giết thống khoái!"

Một tiếng quát to, sau đó tròn tròn đôi mắt, quyền kia tới đã đánh xuống lưỡi đao, cuối cùng miễn cưỡng dừng ở Phương Vũ đầu trên. Một cổ đi tiêu mùi khai dần dần truyền ra, cặp kia tay cầm đao Vu gia Diễm sĩ, giờ phút này lại bị Phương Vũ dọa cho chìm bộ dáng như vậy.

Phương Vũ vừa mới kia một thân chợt quát, là mang theo khắp người sát ý phát ra. Ở sát ý cuốn bên dưới, thật vất vả để lại trong lòng sợ hãi Vu gia Diễm sĩ, trong nháy mắt lại nhớ lại vừa mới Phương Vũ thân ảnh của. Kia giống như ác ma vậy bóng người!

Ngay trong nháy mắt này, Phương Vũ khoe miệng vén lên một tia cười lạnh. Đầu một nghiêng, trực tiếp dùng bả vai đỡ lấy kia Diễm sĩ lưỡi đao đứng lên, lưỡi đao phá vỡ Phương Vũ da, nhưng là Phương Vũ lại không có chút nào thống khổ đứng đầu. Theo Phương Vũ đứng dậy, một thanh trường kiếm cũng là xuyên qua kia Diễm sĩ thân thể...

Tên này Vu gia Diễm sĩ ngã xuống, phảng phất là một cái tín hiệu như thế. Ngay tại thân thể của hắn cùng đất đai hoàn toàn tương tiếp đích trong nháy mắt, Phương Vũ thân hình cơ hồ hóa thành một vệt bóng đen, biến mất ở rồi vốn là đứng địa phương.

Không có ai cho là Phương Vũ chạy, bởi vì bọn họ biết, cái đó hóa thành bóng đen không phải là người, mà là tránh đến tính mạng của bọn họ Từ Thần.

Ngẩn ngui một cái chớp mắt, Phương Vũ thân hình qua lại ở bốn phía Vu gia giữa đệ tử. Một đạo buồn bực đột nhiên vang lên, một tên Vu gia Diễm sĩ miệng phun máu tươi, ngay sau đó quy xuống rồi trên đất, quy xuống rồi này bị máu tươi nhuộm đỏ cảm thấy trên đất. Hắn chưa có hoàn toàn ngã xuống, liền quỳ như vậy, phảng phất quả thực cho sở hữu tất cả chết đi thôn dân nói khiêm như thế, quỳ!

Thấy thủ hạ của mình lại ngã xuống một cái, càn ôn kia thật vất vả sắc mặt bình tĩnh, lại một lần nữa trở nên âm hàn. Đi trước mấy bước, càn ôn nhặt lên trên mặt đất địa một cái nhuộm máu trường đao, phun ra đầu lưỡi liếm trên mũi đao vết máu, lạnh lùng nói: "Nguyên lai là hai Dương Diễm sư cảnh giới, gia hôm nay làm thịt người!"

Ngay tại càn ôn nói ra câu nói này thời điểm, lại có một tên Vu gia Diễm sĩ, rồi đi cái thế giới này. Giống như mới vừa tên kia Diễm sĩ vậy chết kiểu này, quỳ ở thôn trang trên đất, nói xin lỗi!

Ở nơi này Diễm sĩ ngã xuống sau khi, Hắc Ảnh rốt cục cũng ngừng lại, đứng ở Cổ thúc thi thể bên người, nhìn đang ở liếm trên đao máu tươi càn ôn.

Phương Vũ đỡ dậy Cổ đại thúc thi thể, để cho tựa vào một cái nhà cây cột bên cạnh. Phương Vũ vỗ một cái một mực ở ngực mình run rẩy Cổ Linh, ôn nhu nói: "Linh Nhi, người ở nơi này phụng bồi Cổ thúc, ta đi lấy bỏ tới tới."

Nghe được Phương Vũ, Cổ Linh rất là khôn khéo buông ra Phương Vũ cánh tay của, nàng cũng biết, nếu như mình một mực bắt Phương Vũ cánh tay của, Phương Vũ sẽ trả sẽ giống như mới vừa rồi như thế bị thương.

Cổ Linh từ Phương Vũ trong ngực sau khi đi ra, liền ngồi ở Cổ đại thúc thi thể bên cạnh, mang theo nước mắt trên mặt, nắm Cổ đại thúc tay.

Phương Vũ vỗ một cái Cổ thúc bả vai, thấp giọng nói: "Cổ thúc, người xem ta, ta báo thù cho người!" Phương Vũ không có khép lại Cổ đại thúc cặp mắt, bởi vì hắn muốn Cổ đại thúc nhìn Vu gia người chết đi đáng về, hắn muốn Cổ đại thúc nhìn hắn vì tiêu người trong thôn, báo thù!

Đang nói xong hết thảy sau khi, Phương Vũ mới có hơi lắc lư đứng lên. Vừa mới đứng lên Phương Vũ liền trực tiếp huy động trường kiếm, trên mặt đất vạch ra một đạo vết kiếm, ngay sau đó trầm giọng nói: "Vượt qua này tuyến già, ta ưu tiên tiễn người một đoạn đường!"

Phương Vũ không có nói gì vượt qua này tuyến giết không tha các loại, bởi vì ở trong mắt hắn, ở chỗ này Vu gia người, cũng đã là người chết!

Ngay tại Phương Vũ chuẩn bị động thời điểm, một cái tay đột nhiên bắt được chân trái của hắn. Đây là một cái hơn 70 tuổi lão già, là này thôn trang bên trong người, hắn tóm lấy Phương Vũ chân trái, dùng tánh mạng mình trung một miếng cuối cùng khí, hướng về phía Phương Vũ nói: "Báo thù a, Tiểu Vũ!"

Phương Vũ ở nơi này trong thôn mấy ngày, cũng không ít thôn dân cũng tán gẫu qua ngày. Tất cả thôn dân cũng rất thân thiết gọi hắn Tiểu Vũ, mà bây giờ, những cái kia gọi hắn Tiểu Vũ người, đã...

Nói xong một câu nói sau cùng này, lão già liền mất đi sinh mạng dấu hiệu. Hắn thậm chí không có nghe được Phương Vũ trả lời, nhưng là hắn sau khi nói xong, nhưng là lộ ra nụ cười. Bởi vì hắn tin tưởng, thôn bọn họ trang Tiểu Vũ, nhất định sẽ cho bọn hắn báo thù!

"Các người ai ngờ tới trước?" Phương Vũ đem thi thể của lão già bỏ vào Cổ thúc bên người, sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên. Phương Vũ gương mặt của bên trên bị máu tươi thật sự phủ đầy, nhưng hắn không có nhắm hai mắt lại ngăn cản huyết dịch chảy vào, hắn cứ như vậy mở cặp mắt, biết cặp mắt cũng dính vào huyết sắc.

Tất cả Vu gia đệ tử cũng chỉ là nhìn Phương Vũ, không có di động cước bộ của mình. Phương Vũ thân thể bắt đầu di động, hướng Vu gia đệ tử ở

phương hướng, từng bước một đi. Trong tay Diễm Lực trường kiếm chỉ hướng đất đai, máu tươi đỏ thẫm theo thân kiếm, dần dần nhỏ xuống.

"Không thể không nói, gia ta thật bội phục của ngươi, vốn là người bị thương nặng, lại có thể làm tới mức này. Nhưng là, hôm nay ngươi gặp là gia, cho nên, ngươi có thể đi chết!" Càng ôn đem nhuộm máu đại đao ở trên người của mình lau một chút, mở miệng nói.

Nhìn càng ôn kia chuẩn bị tiến lên động tác, Phương Vũ trên mặt của xuất hiện một nụ cười lạnh lùng: "Không cần phải gấp, các ngươi đều phải chết! Bao gồm những cái khác, tất cả, Vụ gia người!"

"Ngươi không có cơ hội này." Càng ôn giọng của rất bình thản, hắn cũng không cho là Phương Vũ có thể tàn sát hết Vụ gia. Bởi vì bây giờ, hắn sẽ giết chết Phương Vũ.

"Là ngươi không nhìn thấy một màn kia đích cơ hội rồi..." Phương Vũ sắc mặt khôi phục yên lặng như cũ, màu đen Diễm Lực tạo thành trường kiếm, càng thâm thúy, càng Hắc Ám.

"Rống!" Càng ôn hai chân từ từ lăm vào trong đất, ngay sau đó một đạo găm thét từ hắn nơi cổ họng truyền ra, bốn Dương Diễm sư cảnh giới Diễm Lực xông thẳng Phương Vũ đi. Đồng thời, càng ôn trên người rải rác xuất hiện thiêu đốt Hỏa Diễm, ngọn lửa màu đỏ thẫm!

Phương Vũ trường kiếm trong tay chọt vung lên, trên đó màu đen Diễm Lực trong nháy mắt xông về vừa mới phát ra găm thét càng ôn, cắt ra càng ôn phát ra Diễm Lực, chỉ hướng càng ôn tự mình phóng tới.

"Ầm!" Kim loại tương giao âm thanh, kèm theo tia lửa xuất hiện. Tối sầm một đỏ, hai loại màu sắc Diễm Lực đụng nhau, ba động khủng bố, để cho không ít bị chơi đùa cực kỳ tàn phá nhà, lần lượt ngã xuống...

Đầy trời đất sét che phủ cạnh tầm mắt của người, chỉ có thể nghe được đao kiếm đụng nhau âm thanh...

"Lực lượng thật là mạnh!" Máy lần giao thủ, Phương Vũ liền cảm nhận được đối thủ kia thực lực cường đại.

"Ngươi phân tâm!" Càng ôn một tiếng rống to, trường đao bay thẳng đến Phương Vũ chém tới.

Mà Phương Vũ chẳng những không có huy kiếm ngăn cản một đao này, ngược lại trong nháy mắt xoay người, hướng một hướng khác phóng tới. Nhưng là càng ôn đao tốc độ cực nhanh, ở Phương Vũ xông ra trước, ngay tại Phương Vũ sau lưng của bên trên chặt xuống một đao, để lại một đạo huyết ngân.

"Ngươi tìm chết!" Giống như thanh âm quỷ mị ở càng thiết vang lên bên tai, kèm theo thanh âm này xuất hiện. Càng thiết đầu Đầu lâu bay thẳng đến trên bầu trời, thân thể của hắn cũng cùng trước mấy cái chết đi Vụ gia đệ tử như thế, té quy trên đất.

Mà hắn thật sự quý, thật là Cổ đại thúc vị trí!

Nguyên lai, càng thiết cho là càng ôn có thể chế trụ Phương Vũ, liền chuẩn bị tới bắt rồi Cổ Linh, lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác Phương Vũ. Nơi nào biết, Phương Vũ không quan tâm chút nào cùng càng ôn đối chiến, cho dù lại được một đao, cũng muốn giết chết hắn cái này càng tuyến người!

Kia đầy trời tro bụi dần dần rơi xuống đất, làm Phương Vũ cùng càng ôn thân hình một lần nữa xuất hiện đang lúc mọi người thời điểm nghiêm trọng, Phương Vũ trên tay của nhiều hơn một cái sọ đầu, càng thiết đầu Đầu lâu!

Phương Vũ đem càng thiết đầu Đầu lâu trực tiếp ném về rồi càng ôn, sau đó lạnh giọng nói: "Ngươi chó đầu, phía dưới ta muốn lấy là, chó của ngươi đầu!"

Càng ôn căn bản không có tiếp lấy càng thiết đầu lâu dự định, cơ thể hơi một nghiêng, sẽ để cho càng thiết viên kia còn cháy nóng bóng huyết dịch đầu, rơi xuống đất...

Càng ôn cười nhạt một chút, sau đó chỉ đầu óc của mình, mở miệng nói: "Nếu như ngươi có bản lĩnh này, thì tới lấy đi!"

Phương Vũ Song mắt hơi nhắm, khi hắn lại lần nữa mở ra thời điểm, trong tay màu đen Diễm Lực trường kiếm đã biến mất. Thay vào đó là bao phủ ở trên song chưởng, đậm đà Diễm Lực...

Càng ôn nhìn một cái Phương Vũ trừ rồi trường kiếm trong tay, hắn là như vậy vứt hết trong tay mình cương đao. Hai tay thành chộp hình, dường như một mực ác hổ như thế, nhìn Phương Vũ.

Ngay tại càng ôn làm ra cái này tư thế thời điểm, Phương Vũ đột nhiên hai chân mãnh trùng, không tránh không né xông thẳng hướng càng ôn.

Càng ôn mặc dù gạt mình Phương Vũ cách làm, nhưng vẫn là không có bất kỳ khinh thị, hai quả đấm đưa ra, màu đỏ thẫm Hỏa Diễm ở càng ôn song chưởng trước ngưng tụ thành một cái khối lập phương hình dáng.

Diễm phương quyền! Phương Vũ lúc trước chỉ thấy qua một chiêu này, ở càng minh trên người. Càng minh bằng vào một chiêu này Mệnh Viêm Diễm kỹ năng đem chính mình sóng lớn chín tầng ấn thật sâu ép trở về, mà giờ khắc này, càng ôn thi triển Diễm phương quyền, so với càng minh cường đại hơn nhiều!

"Đông Long Ấn!" Một tiếng rống gầm đột nhiên vang lên, Phương Vũ thân thể chọt dừng ở càng ôn trước người của. Đôi trong lòng bàn tay ở lại chơi

đến một cái màu đen Cổ Long, mặc dù Cổ Long cũng không hoàn chỉnh, vậy chưa bày kín toàn thân. Nhưng là cấp tướng Diễm kỹ năng khí thế của, lại như cũ kinh người!

Chương 44: Giết càng ôn

"Oành!"

Bụi đất tung bay, một đôi đỏ thắm hòa bàn tay cùng màu đen Diễm Lực bao phủ bàn tay đụng nhau, một cổ kinh khủng khí lạnh, tự hai người lòng bàn tay khếch tán mà ra. Để cho chung quanh không ít Vụ gia đệ tử đứng không vững, mấy cái thực lực không đủ, trực tiếp liền ngồi trên đất.

Trong bụi đất, song chương đối oanh sau khi, chỉ yên lặng trong nháy mắt, một đạo học máu tiếng liền truyền vào tất cả mọi người trong lỗ tai.

Ngay sau đó, đã nhìn thấy Phương Vũ thân hình từ trong bụi đất chột lui mà ra, nhưng là bởi vì Phương Vũ gương mặt của đã sớm nhuộm đầy máu tươi, cũng liền không cách nào phân biệt vừa mới kia học máu tiếng là ai phát ra.

Biết càng ôn thân hình hiện ra, bọn họ mới biết, kia học máu tiếng chủ nhân, là Phương Vũ!

"Phốc. ." Bỗng nhiên giữa, có một đạo phun máu tươi thanh âm xuất hiện. Ngay sau đó, càng ôn che bụng của mình, lui về phía sau mấy bước, thuận thế lau sạch chính mình khóe miệng sinh tại máu tươi.

"Cấp tướng Diễm kỹ năng uy lực quả nhiên cường đại, nhưng là ngươi còn có thể đánh ra mấy bàn tay đâu?" Càng ôn nhìn một cái máu tươi trên tay của chính mình sau khi, hướng về phía Phương Vũ nói.

Phương Vũ dựa lưng vào nhà vách tường, tiểu chân mềm nhũn, trực tiếp té ở trên đất, song chương chống đất, các vị trí cơ thể vết thương huyết dịch, cũng rơi xuống. Tiếng hít thở dị thường dồn dập, phảng phất đã không được...

"Phương đại ca!" Ánh mắt rơi vào Phương Vũ trên người, Cổ Linh nước mắt trong nháy mắt trượt xuống, hoảng sợ nghẹn ngào. Cổ Linh lập tức chạy tới Phương Vũ bên người, muốn đem Phương Vũ đỡ lên.

Run rẩy từ đứng lên Phương Vũ quay đầu nhìn một cái khóc thầm Cổ Linh, trong ánh mắt kiên định tăng thêm không ít. Hắn không ngừng tự nói với mình, vô luận như thế nào, cũng không thể ngã xuống!

"Có thể làm đến nước này, ngươi đã rất tốt." Càng ôn nhìn bị Cổ Linh đỡ, mới miễn cưỡng đứng lên Phương Vũ, chậm chạp nói. Thời khắc này càng ôn tóc tai rối bời, nhìn qua cũng là chật vật dị thường.

"Ta tuyệt đối sẽ không thua!" Phương Vũ tiếng nói vừa dứt, hắn liền thoát khỏi Cổ Linh đỡ. Thân hình trong nháy mắt liền xuất hiện ở gần đây một tên Vụ gia đệ tử bên người, kia tràn đầy máu tươi hai tay, cứ như vậy trực tiếp đè ở Vụ gia đệ tử trên đầu.

Ngay tại tất cả mọi người cũng không có cách nào hiểu Phương Vũ hành động, cho là Phương Vũ là muốn làm vùng vẫy giãy chết thời điểm. Kia bị Phương Vũ bắt được Vụ gia đệ tử thân thể, lại trở nên khô đét, hắn một tiếng khí huyết tất cả đều hướng đại não chỗ vọt tới, sau đó cùng Phương Vũ trên tay màu đen kia Diễm Lực, chảy vào Phương Vũ trong thân thể.

"Hấp nhân khí huyết, tà pháp!" Càng ôn một thấy như vậy một màn, liền hiểu.

Hấp nhân khí huyết tà pháp Diễm kỹ năng Phương Vũ thì sẽ không, nhưng là Phương Vũ Âm Phệ Quỷ Diễm đặc tính bên trong liền có chiếm đoạt một điểm này. Cho nên, Phương Vũ kia bóng tối Diễm Lực, cũng là mang theo như vậy đặc tính. Ở nơi này sống chết trước mắt, Phương Vũ mới phát huy ra như vậy đặc tính.

Một vệt ánh sáng màu máu từ Phương Vũ đôi trong mắt lóe lên, tên kia Vụ gia đệ tử thân thể hoàn toàn xẹp xuống, sau đó té quỵ trên đất, lại vừa là kia chuộc tội nói xin lỗi tư thế...

"Ngược lại không biết ngươi còn có thể như vậy tà pháp, khó trách trẻ tuổi như vậy liền có Diễm sư tu vi." Càng ôn thấy thủ hạ của mình biến thành bộ dáng như vậy, cũng có nhiều chút kinh hãi, "Bất quá, ngươi chính là chịu chết đi!"

Tiếng nói vừa dứt, càng ôn liền trực tiếp xông về phía Phương Vũ đứng phương hướng. Nhưng là Phương Vũ chẳng qua là nhàn nhạt liếc hắn một cái, sẽ dùng tốc độ nhanh nhất rời đi đứng địa phương, đi tới một người khác Vụ gia đệ tử bên người.

"Một cái không đủ." Chỉ là bốn chữ này, tên kia Vụ gia đệ tử liền hiểu Phương Vũ ý tưởng, mặc dù hắn lập tức xoay người chạy trốn, nhưng là vẫn không có Phương Vũ xuất thủ động tác nhanh. Khi tay bàn tay rơi vào trên đầu của hắn thời điểm, tánh mạng của hắn cũng liền tuyên bố chung kết...

"Đáng chết!" Thấy thủ hạ của mình lại một lần nữa trở thành Phương Vũ "Đồ bỏ", càng ôn tức giận trong lòng là tăng vọt lên, hận không được lập tức đem Phương Vũ chém thành muôn mảnh.

"Chạy a!" Vài tên thật vất vả từ cảnh tượng như vậy bên trong, khôi phục ý tứ Vụ gia đệ tử không nói hai lời, ném đi trong tay mình binh khí liền bắt đầu chạy trốn.

Nhưng là, các loại đợi bọn hắn lại không có thay đổi. Phương Vũ dùng phương pháp như vậy giết chết một người sau khi, tốc độ liền sẽ tăng nhanh không ít, chỉ là thời gian mấy hơi thở. Mấy cái muốn muốn chạy trốn Vụ gia đệ tử, liền toàn bộ táng thân ở Phương Vũ thủ hạ.

Mà còn sống, chỉ có những cái kia tê liệt ngồi dưới đất, đã sớm mất đi năng lực hành động mảnh giấy vụn mà thôi...

Thấy Phương Vũ còn chuẩn bị đối với mấy cái này mất đi năng lực hành động Vu gia đệ tử động thủ, càng ôn liền chuẩn bị tiến lên ngăn cản.

Mà ngăn cản Phương Vũ phương pháp tốt nhất, không ai bằng công kích nơi này hấn quan tâm nhất người kia!

Nhất niệm đến đây, càng ôn liền huy động hai quả đấm của mình, bay thẳng đến Cổ Linh chạy đi. Phương Vũ hiển nhiên cũng là phát hiện càng ôn ý tưởng, trước hấn một bước cảm thấy Cổ Linh bên người, nhìn càng ôn thân hình, Phương Vũ nhướng mày một cái, song chưởng liền chuẩn bị kỹ càng.

"Đông Long Án!" Một lần này Đông Long Án cùng trước hoàn toàn bất đồng, vốn là màu đen Thần Long lại là biến thành đỏ đen vẻ, bất chước nếu là ở bóng tối vô tận bên trong, xen lẫn máu tươi.

"Đại Diễm phương quyền!" Càng ôn vừa mới liền ăn Phương Vũ một chiêu Đông Long Án, tự nhiên biết một chiêu này cấp tướng Diễm kỹ năng lợi hại. Thấy Phương Vũ Song bàn tay vừa ra, càng ôn hai quả đấm liền bắt đầu lấy một loại quỷ tích đặc biệt vận động, một cái to lớn Hỏa Diễm khối lập phương trực tiếp xuất hiện ở càng ôn trước người của.

Không là trước kia cái loại này nhỏ phương ấn, lần này Hỏa Diễm khối lập phương trực tiếp đem càng ôn thân hình hoàn toàn che kín. Coi như là nhất cá nghiệp dư cũng có thể nhìn ra được, càng ôn lần này xuất thủ, so với mới vừa rồi một lần kia uy lực, cường đại hơn nhiều!

Đang nhìn mình trước mắt to lớn Hỏa Diễm khối lập phương, Phương Vũ nhưng là cười một tiếng, phảng phất không thèm để ý chút nào như thế, đánh ra mình Đông Long Án.

Chỉ đụng nhau rồi một hai thời gian hô hấp, càng ôn trong tầm mắt liền xuất hiện hào quang màu đỏ sậm. Theo đạo tia sáng này xuất hiện, càng ôn cặp mắt trong nháy mắt trợn to, trong đó tràn đầy vẻ không tin.

Còn chưa kịp phát ra cái gì gọi là âm thanh, một cái màu đỏ sậm Cổ Long liền xuyên qua càng ôn bụng, xuất hiện ở càng ôn sau lưng. Một cổ kinh khủng sát khí tràn ngập ra, lây không khí bốn phía...

Cổ Long xuyên qua càng ôn thân thể sau khi, càng ôn đôi môi run rẩy nói: "Thế nào, khả năng!"

"Ta lại, phải thua." Cảm thụ trên thân thể truyền tới đau nhức, càng ôn tầm mắt dần dần trở nên mơ hồ.

Thân thể nặng nề rơi đập trên đất, càng ôn cuối cùng cũng không có nhắm lại hai mắt của mình, hấn thế nào cũng không chịu tin tưởng, hấn thua sự thật này. Sau đó, đây chính là sự thật!

Phương Vũ lại một lần nữa bước ra bước tiến của mình, màu đen Diễm Lực trường kiếm lại một lần nữa xuất hiện ở Phương Vũ trên tay của...

Phương Vũ trên người phát ra điều này khiến người ta sợ sát khí, phảng phất một cái sát thần...

Lần lượt sinh mạng biến mất, này lần lượt biến mất sinh mạng, đều bảo trì quý tư, đang vì mình phạm vào tội, sám hối...

Thu hồi trường kiếm màu đen, Phương Vũ chậm rãi đi tới Cổ Linh bên người, nhìn đã ngưng khóc thầm Cổ Linh, Phương Vũ dùng chính mình còn sót lại khí lực lộ ra một nụ cười.

Nhưng là, Phương Vũ gương mặt của đã sớm hiện đầy máu tươi, này một nụ cười, không có một chút xú sức thuyết phục.

"Linh Nhi, ngươi sợ ta sao?" Phương Vũ dùng hấn mang máu tay quét đi Cổ Linh khóe mắt lưu lại giọt lệ, ôn nhu nói.

Cổ Linh không trả lời Phương Vũ cái vấn đề này, nàng trực tiếp nhào vào Phương Vũ trong lồng ngực, này đã đầy đủ nói rõ hết thảy. Cổ Linh, không sợ Phương Vũ, bởi vì, nàng bây giờ chỉ còn Phương Vũ một người...

Toàn thôn một trăm chín mươi bảy cá nhân, bây giờ nhưng là chỉ còn lại có Cổ Linh một người. Kia vốn là còn sót lại mười mấy thôn dân, giờ phút này đã mất đi sinh mạng dấu hiệu.

"Chúng ta, đem mọi người chôn đi!" Phương Vũ nhìn Cổ Linh gật đầu một cái, liền chuẩn bị đứng lên, nhưng là hấn đã không có cái đó khí lực.

Hai chân vừa mới dự định duỗi thẳng, Phương Vũ liền trực tiếp té ở trên đất.

Nhìn té xuống đất Phương Vũ, Cổ Linh dùng ống tay áo của mình xoa xoa Phương Vũ máu trên mặt tích, sau đó lộ ra một nụ cười...

Ở Phương Vũ ngã xuống thời gian chính giữa, Cổ Linh đem Phương Vũ kéo tới thôn trang nơi cửa chính, sau đó dùng một cây đuốc, đốt rụi toàn bộ thôn trang.

Phương Vũ không có cách nào nhúc nhích, hấn rớt ở Cổ Linh bên người, phụng bồi Cổ Linh, nhìn cuối cùng này thôn trang...

Làm ngày thứ hai mặt trời mọc, Phương Vũ bên trái tay mang theo một cái rất lớn túi, trên lưng đeo một cây nhuôn máu sài đao, dắt Cổ Linh tay, nhìn đã quay về hòa loạn thôn.

Một trận sau khi trầm mặc, Phương Vũ cùng Cổ Linh cũng quỳ xuống, hướng về phía thôn, liền quỳ như vậy. Hai người cũng không có mở miệng nói chuyện, nhưng là ở trong lòng bọn hắn, đều có thiên ngôn vạn ngữ.

"Linh Nhi, ngươi sợ ta sao?" Làm hai người sau khi đứng dậy, Phương Vũ lại một lần nữa hỏi ra một câu nói này.

Cổ Linh nhìn Phương Vũ ánh mắt, rất là kiên định lắc đầu, sau đó nói: "Linh Nhi không sợ, Linh Nhi vĩnh viễn cũng sẽ không sợ hãi Phương đại ca!"

Nhìn Cổ Linh kia như cũ có nước mắt gương mặt, Phương Vũ quả thực không biết nói cái gì cho phải. Trầm mặc một hồi sau khi, Phương Vũ đột nhiên mở miệng nói: "Linh Nhi, Phương đại ca dẫn ngươi đi giết người, báo thù!"

Cổ Linh hằng hái gật đầu, nói: "Ừ, Linh Nhi cùng Phương đại ca cùng đi báo thù!"

Vốn là, ở một ngày trước, Cổ Linh hay vẫn là một tiểu nha đầu. Nàng căn bản cũng không biết cái gì là cừu hận, cái gì là báo thù. Mà bởi vì càng ôn đoàn người xuất hiện, để cho Cổ Linh không thể không đi đối mặt hai chữ này, báo thù...

Phương Vũ giờ phút này khắp người đều là thương, mặc dù bị thương ngoài da đã không sai biệt lắm tốt lắm, nhưng là gân mạch trên thương cũng không phải dễ dàng như vậy tốt đẹp.

Tại đối phó càng ôn thời điểm, Phương Vũ cường ép hấp thu người khác tinh huyết, không chỉ là thương tổn đến mình gân mạch, còn thương tổn đến linh hồn của mình. Nếu như không phải hai lần vào Hồn Túy Thể, giờ phút này Phương Vũ sớm đã không có tánh mạng, chớ đừng nói báo thù.

Nhưng là Phương Vũ đã không thể chờ rồi, đối với Vụ gia người, hắn đã là hận thấu xương!

"Linh Nhi, chúng ta đi!" Phương Vũ cùng Cổ Linh cuối cùng nhìn một cái kia đã từng xinh đẹp thôn trang, sau đó liền xoay người lại, hướng đến mục đích của bọn họ đi tới.

Phương Vũ vừa đi, trong lòng một bên âm thầm vừa nói: "Vụ gia đạo tặc, một cái cũng không thể lưu!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Tàn sát hết Vụ gia

Càng Phủ, càng tôn trong thành lớn nhất một tòa phủ đệ, so với càng tôn thành phủ thành chủ, còn có xa hoa không ít. Bất quá, giờ phút này ngồi ở càng trong phủ Vụ gia người, nhưng là mặt đầy nghiêm túc, không nổi lên vẻ vui mừng.

Mà để cho Vụ gia người như vậy nguyên nhân, chính là Phương Vũ. Trời tối trăng mờ đêm, chém chết Vụ gia Diễm sư hai người, Diễm sĩ hơn mười người!

Càng môn ngồi ở trên chủ vị, mở miệng nói: "Đại trưởng lão, Tứ trưởng lão, các ngươi cảm thấy chuyện này ứng nên xử trí như thế nào?"

Ngồi ở càng môn bên cạnh, là một cái ba mươi bốn mươi tuổi người trung niên cùng một cái tóc trắng Bạch Mi lão giả. Nghe được càng môn sau khi mở miệng, lão giả hơi chút suy nghĩ, trả lời: "Gia tộc không cần lo lắng, người và lão Nhị hai người đều là bốn Dương Diễm sư cảnh, muốn tánh mạng của hắn dễ như trở bàn tay!"

Càng môn gật đầu một cái, hắn cũng cho rằng như thế. Càng ôn nhìn một chút này trong hành lang, đột nhiên nghi ngờ nói: "Nhắc tới cũng là kỳ quái, Nhị trưởng lão cách đây càng tôn thành nhất là gần, vì sao hiện tại cũng còn chưa tới đâu?"

"Có lẽ là..." Tóc trắng càng Đại trưởng lão đang chuẩn bị nói gì thời điểm, một đạo mùi máu tanh liền bay vào bọn họ này Vụ gia trong hành lang.

"Oành!"

Một tiếng vang thật lớn sau khi, đếm không hết mạt gỗ kèm theo Vụ gia một đám thân thể của con người, bay vào trong hành lang. Từng cái lấy loại phương pháp này tiến vào Vụ gia đại đường Vụ gia đệ tử, cũng mất đi sinh mạng dấu hiệu...

"Là người nào?" Càng môn, Đại trưởng lão càng rách cùng Tứ trưởng lão càng phong tấn đều là võ án. Khi bọn hắn đem ánh mắt của mình một đạo nơi cửa chính thời điểm, chỉ nhìn thấy Phương Vũ một tay dắt Cổ Linh, một tay nhắc đến túi vải, đứng ở nơi cửa chính.

Phuong Vũ giờ phút này một bộ Huyết y, khắp người máu tươi, giống như từ trong đồng người chết bò ra người như thế, mặt vô biểu tình, cực kỳ kinh khủng. Thật không biết, hắn là như thế nào đi vào này càng tôn thành.

"Tiểu tử ngươi là ai? Xem ta làm thịt ngươi!" Càng phong là một người nóng tính, còn không chờ càng ôn lên tiếng, hắn liền trực tiếp xông về phía Phuong Vũ. Đối với loại này dám can đảm đến Vu gia quấy rối ngu si, cũng chỉ có một chữ, giết! Nhưng hắn nơi nào biết, lần này tới không phải ngu si, mà là một tên sát tinh!

"Sóng lớn ấn!" Phuong Vũ đem vật cầm trong tay túi vải hướng càng mông phuong hướng ném đi, thuận thế đánh ra một tấm. Màu đen Diễm Lực xen lẫn Phuong Vũ một thân sát khí, xông thẳng hướng càng phong.

Càng phong mặc dù dùng nhanh nhất động tác ngăn cản Phuong Vũ một chương này, nhưng vẫn là không tránh được chặt vật lui về càng mông bên người kết quả.

"Này, lão Nhị!" Càng mông cùng càng phong chú ý của lực đều đặt ở Phuong Vũ trên người, tự nhiên không có chú ý kia bị ném hướng không trung túi vải.

Nhưng khi kia túi vải miệng hướng xuống dưới thời điểm, đầu một người từ bên trong rơi ra ngoài, hấp dẫn càng rách ánh mắt.

Làm một người này đầu rớt xuống đất thời điểm, Vu gia ba người cũng lâm vào đoạn thời gian đồ dẫn chính giữa, vì vậy đầu người không phải những người khác, chính là Vu gia ngoại trừ càng mông ra kia một cái bốn Dương Diễm sư, Nhị trưởng lão càng ôn!

Thấy càng ôn đầu mở cặp mắt rơi xuống đất, càng mông trang nghiêm cảm thấy một cái bạt tai nặng nề đánh ở trên mặt mình. Mới vừa rồi còn nói hắn và càng ôn có thể ung dung giải quyết hết Phuong Vũ, mà giờ khắc này, càng ôn cũng đã bị người giải quyết hết.

Càng ôn chỉ cảm thấy vô cùng phẫn nộ, điên cuồng hét lên: "Phuong Vũ, ngươi hôm nay đừng mơ tưởng đi ra ta Vu gia! Ta càng mông bắt kẻ sau lưng của ngươi có phải hay không Tam Nguyệt Ngục, hôm nay, ắt sẽ ngươi chém chết!"

Nghe càng ôn điên cuồng hét lên, càng rách cùng càng phong mới phục hồi tinh thần lại. Nghĩ đến chính mình vừa mới như vậy xông về Phuong Vũ, càng phong liền cảm thấy sợ, chính hắn chẳng qua chỉ là một cái một Dương Diễm sư, nếu là Phuong Vũ muốn giết hắn, há chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao? Cũng không biết lúc nào, chính mình như vậy không biết sống chết rồi.

Phuong Vũ nhìn càng mông ba người liếc mắt, rất là bình thản nói: "Ta nghe các ngươi vừa mới nhắc tới càng ôn, mới đưa hắn trả lại cho, chẳng lẽ các ngươi không chút nào cảm tạ cho ta sao?"

Càng mông tức giận vốn là chưa tiêu, nghe Phuong Vũ như thế ngôn ngữ, càng là giận dữ quát nói: "Ngươi là thứ gì, dám giết ta Vu gia người? Ta càng mông chẳng những muốn cho ngươi chết không có chỗ chôn, còn muốn cho ngươi kia trong nước nhỏ người nhà, toàn bộ chôn theo!"

"Ha ha ha!" Nghe được càng mông muốn cho Phuong gia chôn theo một lời, Phuong Vũ thật sự là không nhịn được bật cười lên, "Muốn cho Phuong gia ta chôn theo? Chính là ngươi Vu gia Diễm sư ở nhiều gấp đôi, cũng làm không được!"

Càng mông nướng mảy một cái, trong lòng thầm nghĩ, hắn còn thật không biết Phuong Vũ trong miệng cái đó quốc gia nhỏ tộc có nhiều thực lực.

"Muốn biết sao?" Phuong Vũ thần nhiên nói, "Ta cho ngươi biết, Phuong gia ta một môn có Diễm sư bốn người..."

"Ngu si a! Ha ha ha, chỉ bốn cái Diễm sư liền dám đến ta Vu gia âm ỉ?" Nghe được chỉ có Diễm sư bốn người, càng phong liền trực tiếp nở nụ cười, hắn phỏng chừng còn không nghĩ tới, vào giờ phút này Vu gia, chỉ còn lại có ba cái Diễm sư.

"Diễm đem hai người!" Phuong Vũ chờ càng phong cười sau khi xong, mới nói ra những lời này. Phuong Vũ này vừa nói, càng mông ba người toàn bộ đều nhũn mảy lên.

Diễm sư bốn người cũng không coi vào đâu, ở nơi này Thần Quân Quốc bên trong, bọn họ Vu gia chỉ là một tiểu gia tộc, trong tộc đều có Diễm sư sáu người. Nhưng là Diễm đem hai người, coi như không đơn giản!

Thần Quân Quốc trung lập với cực điểm năm gia tộc lớn, một trong tộc, cũng bất quá Diễm đem ba người.

"Ta hiện ngay bắt kẻ ngươi nói thật hay giả, đều phải đưa ngươi lưu ở chỗ này!" Càng mông khí thế trên người mặc dù không có giảm bao nhiêu, nhưng là lời của hắn cũng đã thay đổi một ít. Vốn là phải giết, biến thành lưu lại, mặc dù chỉ kém mấy chữ, nhưng ý tứ trong đó lại là hoàn toàn bất đồng.

Phuong Vũ vỗ một cái bên cạnh mình Cổ Linh, biểu tình trong nháy mắt trở nên nhu hòa: "Linh Nhi, tìm một chỗ an toàn, nhìn Phuong đại ca."

Cổ Linh biết Phuong Vũ là dự định động thủ, nàng rất là khôn khéo gật đầu một cái, liền bản thân một người chạy tới một xó xỉnh, về mặt thành thật nhìn chăm chăm trong đại đường gian vài người.

"Cũng là thời điểm bắt đầu." Phuong Vũ chậm rãi nhắm lại cặp mắt của mình, hướng về phía càng mông mấy người nói, "Các ngươi, ai ngờ đi xuống trước cùng đồng bào của các ngươi, đoàn tụ?"

Làm Phuong Vũ cặp mắt một lần nữa mở ra thời điểm, một cỗ cực kỳ kinh khủng sát khí phóng lên cao, đồng thời Phuong Vũ con ngươi cũng thêm vào

rồi yêu dị màu xanh da trời. Rất hiển nhiên, Phương Vũ thi triển thánh hóa đốt thể bí thuật, mặc dù không có hoàn toàn thi triển, nhưng uy lực cũng không nhỏ.

"Hắn, cướp đốt giết hiếp không chuyện ác nào không làm, làm giết!" Phương Vũ chỉ càng ôn đầu Đầu lâu, mở miệng nói. Phương Vũ trong lòng, bây giờ chỉ có một chữ, đó chính là giết! Giết hết này Vu gia, giết hết thiên hạ họ Vu người!

Một cái chớp mắt, màu đen Diễm Lực trong nháy mắt ngưng tụ thành kiếm, Phương Vũ thân hình động một cái, phơi bày ở cang mông trước mắt ba người, phẳng phất là kia Thi Sơn biến xương. Không có một chút động tác dư thừa, chỉ là một cái chớp mắt, Phương Vũ liên tục đâm ra mấy kiếm, như hấn thật sự công không phải cang mông, mà là cang phong, sợ rằng đã có một cái đầu người bay lên bầu trời rồi!

Phương Vũ tu hành đến nay, giết người còn bất quá trăm, trong đó 7-8 thành, đều là giết này Vu gia người. Vu gia hành động, thật sự là để cho tha phương vũ bên trong tức giận. Phái người tới giết hấn, Phương Vũ có thể nhịn. Nhiều năm trước cha của mình chết ở trên tay của bọn họ, Phương Vũ có thể bỏ qua cho không liên hệ nhau người bình thường!

Nhưng là, cang ôn dẫn người, hại bờ sông thôn trang những cái kia chất phác thôn dân, Phương Vũ vô luận như thế nào, cũng sẽ không bỏ qua bọn họ!

"Cha, các người ở đại sảnh làm gì chứ?" Ngay tại Phương Vũ cùng cang đoán đúng công lúc, một cái Phương Vũ người quen đi vào này trong hành lang.

Cang mông còn không có làm ra phản ứng gì thời điểm, Phương Vũ liền dừng tay lại trung thể công, trong nháy mắt biến mất ở rồi cang mông trước mặt của.

Chỉ là trong nháy mắt mờ dần, cang mông liền hiểu Phương Vũ ý tưởng, hoảng sợ hét: "Con ta chạy mau!"

"Hết thấy, đều là bởi vì ngại lên!" Phương Vũ mang theo hận ý ngữ, thành cang mông bên tai thanh âm sau cùng. Ngay tại cang mông tiếng nói vang lên trong nháy mắt đó, cang nghiệp thủ cấp, bị Phương Vũ sòng sọc rút ra cách, kia cần cổ như suối phun vậy phun ra huyết vũ.

Nếu không phải cang nghiệp, Phương Vũ thì sẽ không bước vào Vu gia đại môn; nếu không phải cang nghiệp, mình cũng sẽ không cùng cang mình cang cốc giao chiến; nếu không phải cang nghiệp, cang ôn sẽ không bị gọi về Vu gia, như vậy hết thấy, cũng sẽ không phát sinh...

Phương Vũ trên mặt dính vào cang nghiệp máu tươi, trong tâm hận ý nhưng là không giảm chút nào. Hấn chẳng những hận cang nghiệp, hấn còn hận cái đó phách lối, xen vào việc của người khác chính mình...

Như cái kia lúc khiêm tốn một ít, cho cang nghiệp nhường đường. Như vậy, hấn mặc dù sẽ không nhận biết thôn trang mọi người, nhưng hết thấy, cũng sẽ bị bây giờ tốt hơn gấp mấy lần...

Phương Vũ xách cang nghiệp thủ cấp, sải bước hướng cang mông đi tới, trong lúc nhất thời, cang rách cùng cang phong đều bị Phương Vũ này kinh người khí thế gây kinh hãi, ngốc tại chỗ, không nhúc nhích.

"Người nghĩ tiếp thấy hấn đúng không?" Phương Vũ xách cang nghiệp điện thoại di động, cười hỏi.

"Đi chết!" Thấy Phương Vũ từ bên cạnh mình chậm rãi đi qua, cang phong trong nháy mắt mất cở đồ bùng nổ. Vốn chính là người nóng tính chính hấn, cũng không còn cách nào đứng tại chỗ, nhìn Phương Vũ "Biểu diễn"!

Nhận ra được từ chính mình mặt bên công tới cang phong, Phương Vũ dừng lại cước bộ của mình, trường kiếm biến mất, màu đen Diễm Lực quán quanh ở trên song chường.

"Đông Long Ấn!" Không có một chút nương tay ý tứ, ngay tại cang phong vọt tới Phương Vũ bên người trong nháy mắt, màu đen Cổ Long cùng Phương Vũ đồng thời phát ra tiếng rống ngăm. Cổ Long tiếng, là đang ở tuyên bố này cang phong tử vong, mà Phương Vũ tiếng, đây là đang khơi thông góp nhặt ở trong lòng mình tức giận!

Tiếng rống ngăm dần dần biến mất, cang phong thân thể cũng dần dần trơn nhẵn rơi ở trên mặt đất, hấn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, tự mình ở Phương Vũ trên tay của, lại đi bất quá một chiêu!

Thật ra thì, nếu là đối thường ngày, cang phong mặc dù không phải Phương Vũ đối thủ, đao cũng không trở thành một chiêu liền bại! Nhưng bây giờ, Phương Vũ thánh hóa đốt thể, cang phong nơi nào chịu được một kích này.

Cang phong thân thể từ từ ngã xuống, hấn cúi đầu, té quỵ dưới đất, hướng bờ sông thôn nhỏ phương hướng, quỳ!

"Giết hấn đi!" Cang mông lời vừa ra khỏi miệng, Phương Vũ thuận tiện lấy Bôn Lôi thể, chớp mắt liền tới. Đen Diễm Lực không ngừng ở Phương Vũ trong tay lẫn lộn, Đông Long Ấn, một chiêu này cấp tướng Diễm kỹ năng ở nơi này cang trong phủ, một lần lại một lần triển hiện mình uy thế!

"Rống!"

Tiếng rống ngăm lại một lần nữa xuất hiện, làm màu đen Cổ Long xuyên qua cang ngu đốt ngực sau khi, một cái chảy xuôi máu tươi bàn tay, nhưng là bắt được Phương Vũ bả vai!

"Cùng ta, cùng đi gặp con của ta đi!" Cang mông giống như điên, một tay nắm lấy Phương Vũ bả vai, trên tay kia tụ tập cực kỳ kinh khủng Diễm Lực.

Càng mông trên tay Diễm Lực trong nháy mắt đốt, hóa thành Mệnh Viêm, ở gần như vậy địa phương, một chiều Diễm phương quyền, trực tiếp đánh vào Phương Vũ trên ngực của!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Lại thấy Thần Văn

Hỏa Diễm đốt bốn phía, càng trong phủ đã sớm loạn cả một đoàn, không ít Vu gia đệ tử cũng đứng ở đại sảnh bên ngoài, nhìn bốc cháy đại sảnh...

Càng rách thế nào cũng không nghĩ tới, bọn họ Vu gia lại trêu chọc tới Phương Vũ người như vậy. Rõ ràng, chỉ là một cũng giống như mình hai Dương Diễm sư, lại có thực lực cường đại như vậy!

Càng rách nhìn chòng chọc vào bị bụi mù che kín kia một chỗ, bởi vì nơi đó, là Phương Vũ cùng càng mông nơi giao thủ. Trong lòng của hắn không chỉ một lần cầu nguyện, cầu nguyện Phương Vũ tử vong...

Tiếng bước chân từ từ vang lên, một bóng người ở trong bụi mù hoảng hoảng du du đi lại. Đạo nhân ảnh này trên tay của, còn xách hình một vòng tròn đồ vật.

Thấy được bóng người này càng rách, rất là cẩn thận di động thân thể của mình. Mặc dù hắn rất hi vọng bóng người này là càng mông, nhưng là, như vậy có khả năng, quá thấp!

Ngay cả hắn nội tâm của mình đều tại nói cho hắn biết, sẽ xách đầu người đi lại người, là cái đó giết hắn đi Vu gia đông đảo đệ tử, Phương Vũ!

Càng rách không muốn chết, nhưng là hắn không đánh lại Phương Vũ, lại không chạy lại Phương Vũ! Hắn đã từng gặp qua Phương Vũ thực lực, cho nên, bây giờ có thể sống xuống phương pháp chỉ có một, đó chính là bắt cùng Phương Vũ cùng đi vào Vu gia cô gái kia!

Trong bụi mù cảm thấy bóng người càng ngày càng rõ ràng, kia dính đầy máu cũng bàn tay, đã hiện lên càng rách trong đầu.

Càng rách cắn răng một cái, hai chân chợt đạp đất, trực tiếp xông về phía đứng ở một bên Cổ Linh. Chỉ tiếc, hắn đánh giá thấp Phương Vũ, lấy Phương Vũ khôn khéo, lại làm sao có thể không nghĩ tới, ngây ngô ở trong hành lang Cổ Linh, sẽ gặp phải nguy hiểm đâu?

Ngay tại càng rách thân hình di động trong nháy mắt, kia trong bụi mù bóng người liền biến mất rồi...

Càng rách hai móng trước người, chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay của chính mình nhiều hơn một người cổ. Bất quá hắn nhưng là lộ ra không nụ cười, bởi vì hắn trong lòng bàn tay cổ, cũng không phải là nữ tử như vậy mảnh khảnh, hơn nữa, hắn rõ ràng cảm giác, bàn tay của mình, dính vào chất lỏng sền sệt!

Cho dù rất không muốn đi tin tưởng, nhưng hết thấy đều là sự thật, càng rách thật sự bắt được không phải Cổ Linh, mà là Phương Vũ cổ. Kia trên cổ chất lỏng sền sệt, là bọn hắn càng nhà máu của người ta!

"A!" Càng rách biết rõ mình đã không có đường lui đi, dùng lớn nhất khí lực, ác bắt trong tay cổ. Muốn đem Phương Vũ cổ bóp vỡ, chẳng qua là, càng rách dù sao đã già rồi, tuổi gần trăm tuổi Diễm sư, chạy tới rồi cuộc sống cuối cùng...

Như vậy càng rách, là không có cách nào bóp vỡ Phương Vũ cổ!

"Rắc rắc!" Đây là xương phát ra âm thanh, kèm theo này tiếng vang, còn có càng rách kia già nua khàn khàn kêu gào.

Phương Vũ tay nắm ở càng rách đích cổ tay nơi, đem càng rách xương trực tiếp cho gãy.

Trong nháy mắt do dự, càng rách bàn tay vừa nhấc, tụ tập được một thân Diễm Lực, một chưởng đánh vào mình bị Phương Vũ bắt được kia một cánh tay bên trên.

Vốn là mục nát thân thể, ở dưới công kích như vậy, trực tiếp liền gãy lìa mờ. Để lại cho Phương Vũ một cái mình cụt tay, càng rách thối lui đến rồi góc tường chỗ.

"Ta càng rách, như thế nào đi nữa cũng sẽ không chết ở trong tay của ngươi!" Càng rách thở hổn hển, hung hãn nhìn Phương Vũ, "Ngươi bởi vì thù, diệt ta Vu gia, đem tới, ta Vu gia nhất định có người, bởi vì thù, giết ngươi!"

Càng rách phát ra hân một tiếng này sau cùng gào thét, ngay sau đó gờ tay lên một chuông, đánh vào trên trán của mình, chung kết tánh mạng của mình. Hân đích xác không có chết ở Phương Vũ trên tay của, hân chết ở trên tay của mình...

Nhìn càng rách thi thể, Phương Vũ biểu tình trên mặt không có có bất kỳ biến hóa nào, từng bước một hướng đại sảnh chỉ đi ra ngoài.

"Linh Nhi, cùng Phương đại ca rồi đi nơi này đi, thù đã báo!" Phương Vũ hướng về phía Cổ Linh nói xong câu đó sau khi, liền dắt Cổ Linh tay, sải bước đi ra Vụ gia trong hành lang. Vừa ra đại sảnh, đã nhìn thấy vô số Vụ gia đệ tử, ít nhất có mấy trăm người.

"Các ngươi, cùng tiến lên?" Ở nhìn chăm chú này Cổ Linh sau khi rồi đi, Phương Vũ cuối cùng mở miệng. Hân nhìn những này Vụ gia đệ tử ánh mắt, phảng phất là đang nhìn súc vật, là đang ở nhìn con kiến hôi.

"Ta, không muốn giết rồi!" Phương Vũ nhìn tất cả Vụ gia đệ tử liếc mắt, thần nhiên nói, "Chiêu người của ta, là càng nghiệp; người hại ta, là càng mông; người muốn giết ta, là càng cốc; giết ta người của phụ thân, là càng minh; táng tận lương tâm người, là càng ôn. Mà giờ khắc này, bọn họ cũng đã chết, ta không muốn tánh mạng của các ngươi. Toàn bộ đều tránh ra đi!"

Trong hành lang là bọn hân Vụ gia cao nhất chiến lực, mà giờ khắc này, Phương Vũ đi ra, Vụ gia người không có một từ trong đại đường đi ra. Điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ rồi, mấy cái bình thường bị người ngưỡng vọng Vụ gia Diễm sư, giờ phút này đều đã thành Quỷ Hồn rồi.

"Tha cho, tha mạng a!" Vốn là Phương Vũ cũng định rồi đi, nhưng là, một cái Vụ gia đệ tử đột nhiên nói ra lời này, để cho hân dừng bước.

Thấy Phương Vũ ánh mắt thiếu đi qua, quỳ dưới đất Vụ gia đệ tử đã mất đi nói chuyện can đảm, chẳng qua là run rẩy, thấp hân bình thường đầu cao ngạo.

"Các ngươi đối với cha của ta, có từng bỏ qua cho tính mạng hân?" Dừng lại một chút, Phương Vũ lại nói tiếp, "Sông nhỏ trong thôn trang, gần hai trăm miệng ăn, các ngươi, có từng vòng qua tánh mạng bọn họ?"

"Không có!" Phương Vũ quét mắt chung quanh Vụ gia đệ tử, cao giọng gọi tới, "Các ngươi chưa bao giờ bỏ qua cho tánh mạng bọn họ, trong mắt các ngươi, bọn họ là con kiến hôi!"

"Ta đã nói, ta không muốn giết rồi! Ngươi vẫn còn dùng tha mạng hai chữ tới cười nhạo ta?" Phương Vũ nhìn tên kia té quỵ dưới đất Vụ gia đệ tử, trầm giọng nói, "Ở bên ta vũ trong mắt, các ngươi cũng chỉ là con kiến hôi!"

Tiếng nói vừa dứt, Phương Vũ thân hình liền biến mất ngay tại chỗ, nhanh chóng qua lại ở mấy trăm Vụ gia trong hàng đệ tử gian. Bóng người không dừng lại một chút, liền có một cái Vụ gia đệ tử té quỵ dưới đất, Phương Vũ không có lấy tính mệnh của bọn hân. Bởi vì hân biết, lấy các thôn dân hiền lành, là tuyệt đối sẽ không muốn những người này tánh mạng...

Thời gian từng giây từng phút đi qua, làm Phương Vũ thân hình hoàn toàn dừng lại, đứng ở cang trong phủ, cũng chỉ còn lại có một mình hân!

Còn lại sở hữu tất cả cang gia con cháu, tất cả đều hướng về một phương hướng, duy trì quỳ tư.

Bọn họ hướng cùng một cái phương hướng, quỳ, bởi vì Vụ gia người, phải hướng kia thôn trang thôn dân, nói xin lỗi!

"Đại nhân, chúng ta tới trễ!" Một giọng nói cắt đứt Phương Vũ suy nghĩ, một đám mặc vũ khí người vào lúc này xông vào cang trong phủ. Mà dẫn đội người, là một gã Diễm sư, mặc dù chỉ là một Dương cảnh giới Diễm sư!

Không nghi ngờ chút nào, đám người này là cang tôn thành thành chủ thủ hạ binh, cang Phủ động tĩnh lớn như vậy, biết bây giờ mới dám tới, thật đúng là "Nhanh" a!

"Cút!" Phương Vũ đi về phía trước một bước, trong miệng phát ra thanh âm khàn khàn.

"Toàn bộ cút ngay cho ta!" Phương Vũ hết sức không chế lý trí của mình, hân không muốn để cho trước mắt những này người không liên quan bởi thượng tánh mạng. Thân thể hư nhược, còn có một mối tình thân, đã không cách nào nữa chống đỡ Phương Vũ chiến đấu, ngay cả sát ý, đều bắt đầu chuẩn bị thay thế hân tự hồi.

"Ngươi người này phạm, giết nhiều người như vậy còn dám như vậy liều lĩnh, bắt hân lại cho ta!" Chỉ tiếc, cái này lãnh binh tướng lĩnh cũng không hiểu Phương Vũ ý tưởng, hân giờ phút này nghĩ chẳng qua là bắt người lập công.

"Cút!" Rít lên một tiếng phóng lên cao, kinh khủng sát khí kèm theo Phương Vũ Diễm Lực, trực tiếp đem các loại binh lính chân động phải choáng váng đầu, không ít binh lính vẫn còn ở kinh khủng này sát khí bên trong vụng quyết đi qua.

Vừa lúc đó, Phương Vũ thân hình nhanh chóng di động, ôm Cổ Linh, hướng bên ngoài thành chạy đi...

"Ngớ ra làm gì? Còn không đuổi theo cho ta!" Kia tướng lĩnh thấy Hắc Ảnh xẹt qua bên cạnh mình, cũng là mới phản ứng được, kêu to mang theo binh lính hướng Phương Vũ phương hướng ly khai đuổi theo.

"Phương đại ca." Cổ Linh thấy được Phương Vũ trên mặt vẻ mệt mỏi, thấp giọng la lên, "Phương đại ca ngươi không sao chứ?"

Phuong Vũ tiểu chân mềm nhũn, trực tiếp ngã rầm trên mặt đất.

"Phuong đại ca, ngươi làm sao vậy?" Cổ Linh muốn đem Phuong Vũ đỡ lên, nhưng là chỉ nàng này chút khí lực, làm sao đỡ đắc khỏi giờ phút này sức cùng lực kiệt Phuong Vũ đâu?

"Phuong huynh đệ?" Ngay tại Cổ Linh không biết làm sao thời điểm, một cỗ xe ngựa vừa vận trải qua cang tôn bên ngoài thành, trong xe ngựa đi ra một người tuổi còn trẻ nam tử, hướng Phuong Vũ bước nhanh tới.

"Ngươi là, Thần Văn?" Phuong Vũ hípcặp mắt, thấy rõ chàng thanh niên tướng mạo, mở miệng nói.

"Phuong huynh ngươi quả nhiên còn nhớ ta, ngươi đây là?" Thần Văn đáp một tiếng sau khi, chỉ Phuong Vũ vết máu trên người, nhúu mày.

"Giúp ta một chút, ta muốn ức chế sát ý trong lòng!" Phuong Vũ vận khí lưu lại Diễm Lực, bắt đầu vững chắc tâm thần của mình. Phuong Vũ nhìn Thần Văn liếc mắt sau khi, liền trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, áp chế lên sát ý trong lòng của mình.

"Củi thúc, Phuong huynh đệ đây là thế nào?" Đàn ông trẻ tuổi nhìn một chút Phuong Vũ, lập tức quay đầu hướng về phía bên người hấn một người trung niên hỏi.

"Sát ý quá nặng, sẽ dễ cho hấn tự mình xử lý đi." Được gọi là củi thúc người trung niên nhìn Phuong Vũ liếc mắt, liền hiểu nguyên do trong đó.

Cổ Linh thấy Phuong Vũ ngồi xếp bằng dưới đất, lập tức liền chạy tới Thần Văn trước mặt cửa, một bên nắm Phuong Vũ cánh tay của, một bên hướng đàn ông trẻ tuổi quý xuống, cầu xin: "Van cầu ngươi mau cứu Phuong đại ca, phía sau có không ít người đang đuổi giết Phuong đại ca, muốn Phuong đại ca tánh mạng. Linh Nhi biết, các ngươi là có thể cứu Phuong đại ca !"

Chàng thanh niên nhìn Cổ Linh lần này động tác, lập tức đỡ nàng một chút, không để cho nàng lại quỵ lạy chính mình. Sau đó mặt đầy nghiêm nghị nói: "Củi thúc, Phuong huynh đệ là ta Thần Văn ân nhân cứu mạng, hấn gặp nạn ta không phải có thể không bang. Xin củi thúc đem Phuong huynh đệ chuyển qua trong xe ngựa!"

Củi thúc gật đầu một cái, một cỗ đậm đà Diễm Lực từ song chường của hấn bên trong tràn ra, này cỗ Diễm Lực cực kỳ nhu hòa, trực tiếp đem Phuong Vũ thân thể nâng lên, đưa đến kia một bên trong xe ngựa.

Thấy Phuong Vũ tiến vào xe ngựa, Cổ Linh cũng là đến không kịp nói cái gì lời cảm tạ, liền trực tiếp theo đi lên, đi vào trong xe ngựa.

"Các ngươi nhìn thấy một cái khắp người vết máu nam tử không có?" Ngay tại Phuong Vũ cùng Cổ Linh mới vừa tiến vào xe ngựa không lâu, cái đó truy đuổi Phuong Vũ dần tạm chạy tới, hướng về phía Thần Văn cùng củi thúc thét. Trên mặt còn treo móc một bộ phách lối về mặt, phảng phất hấn chính là chỗ này Thiên Vương lão tử như thế.

Củi thành nhìn một chút phía sau mình xe ngựa, sau đó lại nhìn một chút Thần Văn. Ngay sau đó sắc mặt một chút trở nên nghiêm túc, bay thẳng đến kia dẫn đem mắng: "Lớn mặt, ngươi chẳng qua chỉ là một ít thành binh tướng, thấy Tam hoàng tử lại không quý xuống hành lễ, còn lớn tiếng như vậy gào thét, còn thể thống gì!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Lại thấy Thần Văn

Hỏa Diễm đốt bốn phía, cang trong phủ đã sớm loạn cả một đoàn, không ít Vụ gia đệ tử cũng đứng ở đại sảnh bên ngoài, nhìn bốc cháy đại sảnh...

Cang rách thế nào cũng không nghĩ tới, bọn họ Vụ gia lại trêu chọc tới Phuong Vũ người như vậy. Rõ ràng, chỉ là một cũng giống như mình hai Dương Diễm sư, lại có thực lực cường đại như vậy!

Cang rách nhìn chòng chọc vào bị bụi mù che kín kia một chỗ, bởi vì nơi đó, là Phuong Vũ cùng cang môn nơi giao thủ. Trong lòng của hấn không chỉ một lần cầu nguyện, cầu nguyện Phuong Vũ từ vong...

Tiếng bước chân từ từ vang lên, một bóng người ở trong bụi mù hoảng hoảng du du đi lại. Đạo nhân ảnh này trên tay của, còn xách hình một vòng tròn đồ vật.

Thấy được bóng người này cang rách, rất là cẩn thận di động thân thể của mình. Mặc dù hấn rất hi vọng bóng người này là cang môn, nhưng là, như vậy

có khả năng, quá thấp!

Ngay cả hấn nội tâm của mình đều tại nói cho hấn biết, sẽ xách đầu người đi lại người, là cái đó giết hấn đi Vụ gia đông đảo đệ tử, Phương Vũ!

Càng rách không muốn chết, nhưng là hấn không đánh lại Phương Vũ, lại không chạy lại Phương Vũ! Hấn đã từng gặp qua Phương Vũ thực lực, cho nên, bây giờ có thể sống xuống phương pháp chỉ có một, đó chính là bắt cùng Phương Vũ cùng đi vào Vụ gia cô gái kia!

Trong bụi mù cảm thấy bóng người càng ngày càng rõ ràng, kia dính đầy máu cũng bàn tay, đã hiện lên càng rách trong đầu.

Càng rách cắn răng một cái, hai chân chột đạp đất, trực tiếp xông về phía đứng ở một bên Cổ Linh. Chỉ tiếc, hấn đánh giá thấp Phương Vũ, lấy Phương Vũ khôn khéo, lại làm sao có thể không nghĩ tới, ngây ngô ở trong hành lang Cổ Linh, sẽ gặp phải nguy hiểm đâu?

Ngay tại càng rách thân hình di động trong nháy mắt, kia trong bụi mù bóng người liền biến mất rồi...

Càng rách hai móng trước người, chỉ cảm thấy trong lòng bàn tay của chính mình nhiều hơn một người cổ. Bất quá hấn nhưng là lộ ra không nụ cười, bởi vì hấn trong lòng bàn tay cổ, cũng không phải là nữ tử như vậy mảnh khảnh, hơn nữa, hấn rõ ràng cảm giác, bàn tay của mình, dính vào chất lỏng sền sệt!

Cho dù rất không muốn đi tin tưởng, nhưng hết thấy đều là sự thật, càng rách thật sự bắt được không phải Cổ Linh, mà là Phương Vũ cổ. Kia trên cổ chất lỏng sền sệt, là bọn hấn càng nhà máu của người ta!

"A!" Càng rách biết rõ mình đã không có đường lui đi, dùng lớn nhất khí lực, ác bắt trong tay cổ. Muốn đem Phương Vũ cổ bóp vỡ, chẳng qua là, càng rách dù sao đã già rồi, tuổi gần trăm tuổi Diễm sư, chạy tới rồi cuộc sống cuối cùng...

Như vậy càng rách, là không có cách nào bóp vỡ Phương Vũ cổ!

"Rắc rắc!" Đây là xương phát ra âm thanh, kèm theo này tiếng vang, còn có càng rách kia già nua khàn khàn kêu gào.

Phương Vũ tay nắm ở càng rách đích cổ tay nơi, đem càng rách xương trực tiếp cho gãy.

Trong nháy mắt do dự, càng rách bàn tay vừa nhấc, tụ tập được một thân Diễm Lực, một chuông đánh vào mình bị Phương Vũ bắt được kia một cánh tay bên trên.

Vốn là mục nát thân thể, ở dưới công kích như vậy, trực tiếp liền gãy lìa mở. Để lại cho Phương Vũ một cái mình cụt tay, càng rách thôi lui đến rồi góc tường chỗ.

"Ta càng rách, như thế nào đi nữa cũng sẽ không chết ở trong tay của ngươi!" Càng rách thờ hồn hèn, hung hấn nhìn Phương Vũ, "Ngươi bởi vì thù, diệt ta Vụ gia, đem tới, ta Vụ gia nhất định có ngươi, bởi vì thù, giết ngươi!"

Càng rách phát ra hấn một tiếng này sau cùng gào thét, ngay sau đó giơ tay lên một chuông, đánh vào trên trán của mình, chung kết tánh mạng của mình. Hấn đích xác không có chết ở Phương Vũ trên tay của, hấn chết ở trên tay của mình...

Nhìn càng rách thi thể, Phương Vũ biểu tình trên mặt không có có bất kỳ biến hóa nào, từng bước một hướng đại sảnh chỉ đi ra ngoài.

"Linh Nhi, cùng Phương đại ca rồi đi nơi này đi, thù đã báo!" Phương Vũ hướng về phía Cổ Linh nói xong câu đó sau khi, liền dắt Cổ Linh tay, sải bước đi ra Vụ gia trong hành lang. Vừa ra đại sảnh, đã nhìn thấy vô số Vụ gia đệ tử, ít nhất có mấy trăm người.

"Các ngươi, cùng tiến lên?" Ở nhìn chăm chú này Cổ Linh sau khi rồi đi, Phương Vũ cuối cùng mở miệng. Hấn nhìn những này Vụ gia đệ tử ánh mắt, phảng phất là đang nhìn súc vật, là đang ở nhìn con kiến hôi.

"Ta, không muốn giết rồi!" Phương Vũ nhìn tất cả Vụ gia đệ tử liếc mắt, thân nhiên nói, "Chiêu người của ta, là càng nghiệp; người hại ta, là càng môn; người muốn giết ta, là càng cốc; giết ta người của phụ thân, là càng minh; táng tận lương tâm người, là càng ôn. Mà giờ khắc này, bọn họ cũng đã chết, ta không muốn tánh mạng của các ngươi. Toàn bộ đều tránh ra đi!"

Trong hành lang là bọn hấn Vụ gia cao nhất chiến lực, mà giờ khắc này, Phương Vũ đi ra, Vụ gia người không có một từ trong đại đường đi ra. Điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ rồi, mấy cái bình thường bị người ngưỡng vọng Vụ gia Diễm sư, giờ phút này đều đã thành Quý Hồn rồi.

"Tha cho, tha mạng a!" Vốn là Phương Vũ cũng định rồi đi, nhưng là, một cái Vụ gia đệ tử đột nhiên nói ra lời này, để cho hấn dừng bước.

Thấy Phương Vũ ánh mắt thiếu đi qua, quỳ dưới đất Vụ gia đệ tử đã mất đi nói chuyện can đảm, chẳng qua là run rẩy, thấp hấn bình thường đầu cao ngạo.

"Các ngươi đối với cha của ta, có từng bỏ qua cho tính mạng hấn?" Dừng lại một chút, Phương Vũ lại nói tiếp, "Sông nhỏ trong thôn trang, gần hai trăm miệng ăn, các ngươi, có từng vòng qua tánh mạng bọn họ?"

"Không có!" Phương Vũ quét mắt chung quanh Vụ gia đệ tử, cao giọng gọi tới, "Các ngươi chưa bao giờ bỏ qua cho tánh mạng bọn họ, trong mắt các ngươi, bọn họ là con kiến hôi!"

"Ta đã nói, ta không muốn giết rồi! Ngươi vẫn còn dùng tha mạng hai chữ tới cười nhạo ta?" Phương Vũ nhìn tên kia té quỵ dưới đất Vụ gia đệ tử, trầm giọng nói, "Ở bên ta vũ trong mắt, các ngươi cũng chỉ là con kiến hôi!"

Tiếng nói vừa dứt, Phương Vũ thân hình liền biến mất ngay tại chỗ, nhanh chóng qua lại ở mấy trăm Vụ gia trong hàng đệ tử gian. Bóng người không dừng lại một chút, liền có một cái Vụ gia đệ tử té quỵ dưới đất, Phương Vũ không có lấy tính mệnh của bọn hắn. Bởi vì hắn biết, lấy các thôn dân hiền lành, là tuyệt đối sẽ không muốn những người này tánh mạng...

Thời gian từng giây từng phút đi qua, làm Phương Vũ thân hình hoàn toàn dừng lại, đứng ở cang trong phủ, cũng chỉ còn lại có một mình hắn!

Còn lại sở hữu tất cả cang gia con cháu, tất cả đều hướng về một phương hướng, duy trì quỹ tự.

Bọn họ hướng cùng một cái phương hướng, quỳ, bởi vì Vụ gia người, phải hướng kia thôn trang thôn dân, nói xin lỗi!

"Đại nhân, chúng ta tới trễ!" Một giọng nói cắt đứt Phương Vũ suy nghĩ, một đám mặc vũ khí người vào lúc này xông vào cang trong phủ. Mà dẫn đội người, là một gã Diễm sư, mặc dù chỉ là một Dương cảnh giới Diễm sư!

Không nghi ngờ chút nào, đám người này là cang tôn thành thành chủ thủ hạ binh, cang Phủ động tĩnh lớn như vậy, biết bây giờ mới dám tới, thật đúng là "Nhanh" a!

"Cút!" Phương Vũ đi về phía trước một bước, trong miệng phát ra thanh âm khàn khàn.

"Toàn bộ cút ngay cho ta!" Phương Vũ hết sức không chế lý trí của mình, hắn không muốn để cho trước mắt những này người không liên quan bởi thương tánh mạng. Thân thể hư nhược, còn có một môi tinh thần, đã không cách nào nữa chống đỡ Phương Vũ chiến đấu, ngay cả sát ý, đều bắt đầu chuẩn bị thay thế hắn tự hồi.

"Ngươi người này phạm, giết nhiều người như vậy còn dám như vậy liều lĩnh, bắt hắn lại cho ta!" Chỉ tiếc, cái này lãnh binh tướng lĩnh cũng không hiểu Phương Vũ ý tưởng, hắn giờ phút này nghĩ chẳng qua là bắt người lập công.

"Cút!" Rít lên một tiếng phóng lên cao, kinh khủng sát khí kèm theo Phương Vũ Diễm Lực, trực tiếp đem các loại binh lính chấn động phải choáng váng đầu, không ít binh lính vẫn còn ở kinh khủng này sát khí bên trong vạm vỡ quyết đi qua.

Vừa lúc đó, Phương Vũ thân hình nhanh chóng di động, ôm Cổ Linh, hướng bên ngoài thành chạy đi...

"Ngớ ra làm gì? Còn không đuổi theo cho ta!" Kia tướng lĩnh thấy Hắc Ảnh xẹt qua bên cạnh mình, cũng là mới phản ứng được, kêu to mang theo binh lính hướng Phương Vũ phương hướng ly khai đuổi theo.

"Phương đại ca." Cổ Linh thấy được Phương Vũ trên mặt vẻ mệt mỏi, thấp giọng la lên, "Phương đại ca ngươi không sao chứ?"

Phương Vũ tiểu chân mềm nhũn, trực tiếp ngã rầm trên mặt đất.

"Phương đại ca, ngươi làm sao vậy?" Cổ Linh muốn đem Phương Vũ đỡ lên, nhưng là chỉ nàng này chút khí lực, làm sao đỡ đắc khỏi giờ phút này sức cùng lực kiệt Phương Vũ đâu?

"Phương huynh đệ?" Ngay tại Cổ Linh không biết làm sao thời điểm, một cỗ xe ngựa vừa vận tải qua cang tôn bên ngoài thành, trong xe ngựa đi ra một người tuổi còn trẻ nam tử, hướng Phương Vũ bước nhanh tới.

"Ngươi là, Thần Văn?" Phương Vũ hípcặp mắt, thấy rõ chàng thanh niên tướng mạo, mở miệng nói.

"Phương huynh ngươi quả nhiên còn nhớ ta, ngươi đây là?" Thần Văn đáp một tiếng sau khi, chỉ Phương Vũ vết máu trên người, nhú mảy.

"Giúp ta một chút, ta muốn ức chế sát ý trong lòng!" Phương Vũ vận khí lưu lại Diễm Lực, bắt đầu vững chắc tâm thần của mình. Phương Vũ nhìn Thần Văn liếc mắt sau khi, liền trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, áp chế lên sát ý trong lòng của mình.

"Cúi thúc, Phương huynh đệ đây là thế nào?" Đàn ông trẻ tuổi nhìn một chút Phương Vũ, lập tức quay đầu hướng về phía bên người hắn một người trung niên hỏi.

"Sát ý quá nặng, sẽ để cho hắn tự mình xử lý đi." Được gọi là cúi thúc người trung niên nhìn Phương Vũ liếc mắt, liền hiểu nguyên do trong đó.

Cổ Linh thấy Phương Vũ ngồi xếp bằng dưới đất, lập tức liền chạy tới Thần Văn trước mặt của, một bên nắm Phương Vũ cánh tay của, một bên hướng đàn ông trẻ tuổi quý xuống, cầu xin: "Van cầu ngươi mau cứu Phương đại ca, phía sau có không ít người đang đuổi giết Phương đại ca, muốn Phương đại ca tánh mạng. Linh Nhi biết, các ngươi là có thể cứu Phương đại ca !"

Chàng thanh niên nhìn Cổ Linh lần này động tác, lập tức đỡ nàng một chút, không để cho nàng lại quỵ lỵ chính mình. Sau đó mặt đầy nghiêm nghị nói: "Cúi thúc, Phương huynh đệ là ta Thần Văn ân nhân cứu mạng, hắn gặp nạn ta không phải có thể không bang. Xin cúi thúc đem Phương huynh đệ chuyển qua trong xe ngựa!"

Cúi thúc gật đầu một cái, một cỗ đậm đà Diễm Lực từ song chường của hắn bên trong tràn ra, này cỗ Diễm Lực cực kỳ nhu hòa, trực tiếp đem Phương Vũ thân thể nâng lên, đưa đến kia một bên trong xe ngựa.

Thấy Phương Vũ tiến vào xe ngựa, Cổ Linh cũng là đến không kịp nói cái gì lời cảm tạ, liền trực tiếp theo đi lên, đi vào trong xe ngựa.

"Các người nhìn thấy một cái khấp người vết máu nam tử không có?" Ngay tại Phương Vũ cùng Cổ Linh mới vừa tiến vào xe ngựa không lâu, cái đó truy đuổi Phương Vũ dẫn tạm chạy tới, hướng về phía Thần Văn cùng cưỡi thúc thét. Trên mặt còn treo móc một bộ phách lối về mặt, phảng phất hẳn chính là chỗ này Thiên Vương lão tử như thế.

Cưỡi thành nhìn một chút phía sau mình xe ngựa, sau đó lại nhìn một chút Thần Văn. Ngay sau đó sắc mặt một chút trở nên nghiêm túc, bay thẳng đến kia dẫn đem mắng: "Lớn mặt, người chẳng qua chỉ là một ít thành binh tướng, thấy Tam hoàng tử lại không quý xuống hành lễ, còn lớn tiếng như vậy gào thét, còn

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Thần đều đế đô

Bị cưỡi thành quát một tiếng như vậy, kia lãnh binh người ngược lại sợ hết hồn, trong lòng cũng là hư. Hắn chưa từng thấy qua Tam hoàng tử, nhưng hẳn khôi lại không biết thân phận của Tam hoàng tử! Không nói những cái khác, chỉ hoàng tử hai chữ, thì không phải là hẳn có thể trêu chọc tồn tại.

"Này, vị đại nhân này?" Dẫn đem mặt đầy cười nịnh mở miệng nói, "Chẳng lẽ vị công tử này, chính là ba hoàng tử điện hạ?"

Thần Văn nhìn này dẫn đem này bắt nạt kẻ yếu đáng vẽ, cũng rất là chán ghét. Thần Văn trực tiếp lấy ra một cái lệnh bài, bỏ vào kia dẫn đem trước mắt.

Thần Văn lệnh bài trong tay gọi là Thần đều lệnh, chỉ có hoàng thất người mới có tư cách nắm giữ này Thần đều lệnh!

"Tiểu nhân bái kiến Tam điện hạ!" Thấy này Thần đều lệnh, dẫn đem đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó liền trực tiếp quý xuống. Phía sau hẳn mấy trăm binh lính, cũng tất cả đều quý trên đất.

"Tốt lắm, ta chỉ là đi ngang qua nơi này, lập tức liền đi, người nên làm chuyện gì liền làm chuyện gì đi!" Khoát tay một cái sau khi, Thần Văn liền xoay người, nhảy lên xe ngựa hướng về phía cưỡi thành đạo, "Cưỡi thúc, chúng ta đi thôi!"

Cưỡi thành gật đầu một cái, cũng là đi tới trên mã xa, chuẩn bị giá mã rời đi.

"Đại nhân, xe ngựa kia dưới có máu..." Một người lính đỉnh đột nhiên thấy được bên cạnh xe ngựa một ít vết máu, ngay sau đó mở miệng nói.

Có thể là của hắn lời còn chưa nói hết, hắn dẫn đem đánh người liền thưởng hắn một cái miệng rộng tử. Sau khi đánh xong, dẫn đem tài uống được: "Người thấy cái gì sao? Nếu là tri hoãn Tam điện hạ thời gian, người gánh nổi lên trách sao?"

Bị dẫn đem như vậy một đánh, tên lính này cũng là biết mình nói sai. Liền coi như bọn họ đuổi người kia ở trên mã xa, giờ phút này cũng phải làm không có ở đây. Nếu không, chọc phải Thần Văn, bọn họ coi như chịu không nổi rồi.

"Giá!" Cưỡi thành tay nâng roi roi, một tiếng quát to, liền trực tiếp kêu xe ngựa rời đi.

Càng tôn thành dẫn đem nhìn Thần Văn xe ngựa sau khi rời khỏi, cũng trực tiếp thu binh, trở lại trong thành. Hẳn đã biết chính mình đuổi bắt người ở địa phương nào, chỉ bắt quá, người kia bây giờ đã là vô tội thân rồi.

"Công tử, cũng không biết chúng ta đây là muốn đi đến nơi nào?" Cưỡi thúc bản tên gọi cưỡi thành, lái xe rời đi càng tôn thành phụ cận sau khi, hẳn mới mở miệng hỏi. Bọn họ bản lĩnh muốn trở lại Thần Quân Quốc đế đô, nhưng là giờ phút này trên xe nhiều hơn hai người, hẳn mới có lần hỏi một chút.

"Ta từng nghe Phương huynh đề cập tới Hạo Hãn Viện chuyện, chắc hẳn Phương huynh cũng là muốn đi chỗ đó, chúng ta liền trực tiếp trở lại đế đô đi!" Thần Văn cũng là muốn đến hẳn lần đầu tiên cùng Phương Vũ lúc gặp mặt, Phương Vũ hỏi hẳn Hạo Hãn Viện chuyện, liền nói như thế.

"Được, kia liền trực tiếp trở lại đế đô! Giá!" Như thế đối với cưỡi thành mà nói đương nhiên là không thể tốt hơn nữa, trực tiếp trở lại đế đô, hẳn là như vậy thuận lợi không ít.

Ước chừng sau một canh giờ, Phương Vũ mới rốt cục mở ra cặp mắt của mình, thời khắc này Phương Vũ Song mắt đã khôi phục vốn là màu đen, trong đó cũng không có trước sát ý.

"Phương mỡ nhiều Tạ hoàng tử cứu giúp." Thấy chính mình ngồi ở trong xe ngựa, vừa không có phi gia mang khóa, Phương Vũ cũng là biết một ít, trực tiếp hướng về phía Thần Văn ôm quyền nói.

"Phương huynh, người đây chính là quá mức khách khí. Một ngày trước, người cứu Thần Văn tánh mạng, bây giờ Thần Văn bắt quá mang người đi một đoạn đường, nơi nào phải dùng tới người như thế cảm tạ a!" Thần Văn bàn tay ngăn lại, cười ha ha nói.

"Không biết hoàng tử xe ngựa, là muốn chạy tới đâu?" Phương Vũ nhìn một chút bên cạnh mình đã ngủ Cổ Linh, hỏi nhỏ.

"Phương huynh, người kêu nữa ta hoàng tử coi như quá làm cho lòng ta mệt mỏi. Người ta dứt khoát gọi nhau huynh đệ, khỏi bắt khoái tai." Hơi chút dừng lại sau khi, Thần Văn lại mở miệng nói, "Thần Văn từng nghe văn Phương huynh nhắc lên kia Hạo Hãn Viện chuyện, nghĩ đến kia Hạo Hãn Viện thu nhận học sinh ngày, ngay tại mấy ngày sau, liền mời Phương huynh cùng Thần Văn đồng hành, đi này Thần đều đế đô!"

"Đó thật đúng là làm phiền ba..." Phương Vũ lời còn chưa nói hết, liền thấy Thần Văn kia có chút tức giận gương mặt của, lập tức đổi lời nói đến, "Làm phiền Thần Văn huynh rồi!"

"Chuyện này, có thể cùng Phương huynh đồng hành, mới là Thần Văn bình thân chuyện may mắn!" Nghe Thần Văn này lễ phép lời nói, Phương Vũ gật đầu một cái, liền lại một lần nữa nhắm lại cặp mắt của mình. Trong cơ thể Diễm Lực nhanh chóng vận chuyển, bắt đầu khôi phục.

Thần Quân Quốc đế đô, liền gọi là Thần đều thành. Tự Thần Quân Quốc xuất hiện ở đây Nam Châu đất đai lúc, Thần đều thành liền xuất hiện ở. Ở triều đại Thần đều đế tâm huyết tươi bên dưới, Thần đều thành trở nên vô cùng hùng tráng! Ở nơi này Nam Châu bên trong, chỉ có kia đế nhất bên trên quốc quốc đô, mới có thể cùng sánh vai.

Hơn nữa, ở nơi này bây giờ Thần đều trong thành, còn trú đóng Thần Quân Quốc bên trong mạnh nhất quân đội. Mặc dù đội quân này bắt quá mấy ngàn người, nhưng trong đó tất cả đều là Luyện Hóa Sư, Diễm sĩ tự tập, Diễm sư đồng đạo, thậm chí còn có bốn gã Diễm đem tôn tại!

Sở hữu này quân Thần đều đế, chỉ cần vẫy tay một cái, liền có thể lắng xuống giống vậy phản loạn cùng chiến tranh!

Lại nói kia tọa lạc tại Thần đều trong thành mệnh môn phân viện, mệnh môn phân viện chính là Thiên Châu Văn Đạo Học Viện chi nhánh. Còn lại bất luận, liền ngày đó Châu hai chữ, liền đủ để cho vô số người ngửa mặt trông lên.

Mệnh môn phân viện hàng năm ra đề mười lăm nói, mỗi một đạo đề chỉ có thể có một người đáp đúng, mà cái đáp người thích hợp, liền có thể trở thành mệnh môn phân viện đệ tử!

Phương Vũ đoàn người ở màn đêm buông xuống đang lúc, đã đến này Thần đều trong thành. Bởi vì Thần Văn quan hệ, bọn họ không chăm sóc nơi nào, cũng có không ít Thành Vệ quân thủ hộ, cho nên bọn họ liền dứt khoát ở đến Thần Văn danh hạ một tòa phủ đệ bên trong.

Trời vừa sáng, Phương Vũ liền đi tới chính mình bên ngoài trong sân nhỏ, màu đen Diễm Lực như trường xà một dạng quấn quanh ở Phương Vũ trên người. Đôi trong lòng bàn tay thỉnh thoảng truyền tới trầm thấp tiếng rỗng ngấm, nhưng cảnh tượng như vậy chỉ kéo dài chốc lát, liền biến mất không thấy.

"Thật là mạnh hậu di chứng!" Phương Vũ nhìn mình trên song chung Diễm Lực biến mất, cau mày thấp giọng thì thầm

Xuất hiện tình huống như vậy nguyên nhân, chính là Phương Vũ thi triển bí pháp, thánh hóa đốt thể. Thánh hóa đốt thể uy lực mặc dù cường đại, nhưng đối với thân thể tôn thương cũng là đồng dạng đại.

Vốn là theo như thanh lão lại nói, thánh hóa đốt thể này nhất bí pháp, ở Diễm sư cảnh giới tốt nhất nhất nguyệt sử dụng một lần. Có thể Phương Vũ ở trong vòng mấy ngày liền sử dụng hai lần, mới đưa đến hiện tại tại loại này, không cách nào ngưng tụ Diễm Lực tình huống xuất hiện.

"Phương huynh đệ thức dậy sớm a!" Đột nhiên, một người hướng Phương Vũ bên này đi tới, cao giọng nói. Thần Văn lúc này hẳn đã tiến vào trong hoàng cung rồi, cho nên người này dĩ nhiên chính là kia tên gọi củi thành cường giả.

"Sài tiền bối không cũng giống vậy?" Phương Vũ tùy ý ngồi ở một bên trên mặt ghế đá, cũng giơ tay lên làm ra một cái động tác tay mời, để cho củi thành ngồi xuống.

Củi thành sau khi ngồi xuống, liền mở miệng nói: "Hôm nay chính là kia mệnh môn phân viện thu nhận học sinh ngày, không biết Phương huynh đệ dự định khi nào đi trước?"

"Phương mỡ nghe Thần huynh nói qua, Hạo Hãn Viện ra đề mười lăm nói, chỉ tuyển có thể giải đề người. Đã như vậy, đi sớm chậm, cũng không có gì khác nhau." Phương Vũ ở lúc nói lời này trên mặt hiện lộ ra tự tin hai chữ, dường như là đang ở nói cho củi thành, ta đi liền nhất định có thể giải đề, đã như vậy, chậm chút đi cũng không có cái gì.

"Phương huynh tự tin như vậy, Sài mỡ cũng sẽ không nói thêm cái gì." Củi thành dừng lại một chút, nói tiếp, "Mới vừa rồi Sài mỡ nhìn thấy Phương huynh đệ một thân màu đen Diễm Lực vờn quanh, giống như hỏi thăm một chút, Phương huynh đệ Mệnh Viêm là?"

"Sài tiền bối không cảm thấy có chút đường đột sao?" Phương Vũ chân mày một mực, không lạnh không nóng nói.

Củi thành tự nhiên cũng là biết rõ mình lời này hết sức đường đột, nhưng là Phương Vũ màu đen kia Diễm Lực quả thật làm cho hắn hiếu kỳ. Dù sao có thể thúc đẩy sinh trưởng ra màu đen Diễm Lực Mệnh Viêm, cũng chính là ngọn lửa màu đen, kém nhất đều là Địa giai trung đỉnh tiêm Hỏa Diễm!

Huống chi Phương Vũ kia một tiếng màu đen cực kỳ đậm đà, lấy củi thành suy đoán, sợ rằng...

"Sài mỗ cũng là biết rõ mình có chút đường đột, nhưng là vẫn là không nhận được đặt câu hỏi, không biết Phương huynh đệ có thể hay không báo cho biết?" Củi thành đôi đến Phương Vũ ôm quyền nói.

"Cũng được, Phương mỗ Mệnh Viêm, gọi là Cửu U Minh Diễm!" Phương Vũ người mang nguyên lửa bí mật là tuyệt đối không thể tiết lộ, cho nên Phương Vũ dứt khoát liền nói ra dị chủng ngọn lửa màu đen tên. Giờ phút này nói cho củi thành, cũng còn dư lại được ngày sau lại bị người hỏi tới, thêm nhiều phiền toái.

Phương Vũ trong miệng nói Cửu U Minh Diễm, cũng là ngọn lửa màu đen kia một loại, là Trung phẩm Thiên Hỏa, uy lực cực mạnh. Bởi vì ngọn lửa này âm hàn vô cùng, cho nên mới bị mang theo Cửu U tên.

Nghê được Cửu U Minh Diễm mấy chữ, củi thành cũng là gật đầu một cái, tại hắc phòng đoán bên trong, Phương Vũ Mệnh Viêm phẩm cấp, cũng là Thiên Hỏa.

"Nếu Phương huynh đệ nói cho Sài mỗ như thế bí mật, Sài mỗ cũng không tiện phí công nghe, vật này coi như lúc Sài mỗ tặng cho Phương huynh đệ đi!" Củi thành trên tay bảo vệ cổ tay đột nhiên phát ra một vệt ánh sáng phát sáng, một cái nho nhỏ hộp gắm liền xuất hiện ở Phương Vũ trước mặt trên bàn đá.

Rất hiển nhiên, củi thành trên tay kia một cái bảo vệ cổ tay, là cùng Phương Vũ trên tay Hải Hoàng Giới vậy không gian chứa đựng vật phẩm.

Phương Vũ đưa tay cầm lấy hộp gắm, mở ra xem, chỉ thấy bên trong để một gốc cỏ khô. Thảo đã khô héo, nhưng vẫn là tản mát ra một cỗ mùi thuốc nồng nặc, nếu là một cái có kinh nghiệm được thảo sư, chỉ dựa vào mùi thuốc này liền có thể biết, này cỏ khô quý báu.

Nhìn Phương Vũ có chút ánh mắt nghi hoặc, củi thành liền mở miệng giải thích: "Này cỏ khô tên là bồ Diễm thảo Vương, kỳ công hiệu chính là điều chỉnh trong cơ thể Diễm Lực, chắc hẳn Phương huynh đệ cần dùng đến đi!"

Phương Vũ tự nhiên biết củi thành là nói cái gì, hắc thời khắc này thân thể chính bị thánh hỏa đốt thể cản trở, trong cơ thể Diễm Lực loạn cả một đoàn, không dễ thi triển. Này bồ Diễm thảo, phỏng chừng chính là củi trở thành hắc chuẩn bị.

"Thời điểm không còn sớm, Sài mỗ cũng liền cáo từ trước!" Thấy Phương Vũ nhận hộp gắm sau khi, củi thành cũng là đứng lên, chuẩn bị rời đi.

"Phương mỗ cũng phải đi kia mệnh môn phân viện nhìn một chút, sẽ không tiễn Sài tiền bối rồi!" Phương Vũ đứng dậy ôm quyền nói.

Củi thành gật đầu một cái, cũng liền tự động rời đi rồi.

"Phương đại ca, ngươi phải đi sao?" Ngay tại Phương Vũ dự định đi trước mệnh môn phân viện thời điểm, một đạo thanh âm thanh thúy truyền tới. Trong sân nhỏ khác một gian nhà cửa mở ra, cõi ra vài thô áo gai, mặc vào này hoa lệ áo quần Cổ Linh, cuối cùng giống như Thiên Tiên hạ phàm, mạo mạo vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Ta chính là mệnh môn

Cổ Linh vẫn là lần đầu tiên thấy Phương Vũ lộ ra như vậy cảm thấy biểu tình, không khỏi thấp giọng cười nói. Nhắc tới cũng là, nàng thấy Phương Vũ thời điểm, Phương Vũ người bị thương nặng, trong vòng vài ngày một mực ở đường thương. Sau đó, lại ra càng ôn chuyện kia...

"Linh Nhi theo Phương đại ca cùng đi!" Cười duyên hai tiếng sau khi, Cổ Linh liền chạy tới Phương Vũ bên người, bảo vệ Phương Vũ cánh tay của.

"Vậy thì đi đi, cùng đi gặp nhìn mệnh môn phân viện!" Vừa nói, Phương Vũ liền cùng Cổ Linh bước ra bước chân, hướng kia mệnh môn phân viện, sải bước đi đi.

Mệnh môn phân viện ngồi rơi vào đế đô thành bắc chỗ, nói là này dựa vào bắc nơi cách này Thiên Châu gần hơn. Nơi này đứng nghiêm vô số tràn đầy Thư Hương hơi thở học phủ, đồng thời còn có này đếm không hết lời đài tỷ võ, nhạc cụ quảng trường...

Có thể nói, người có thể đủ nghĩ tới đồ vật, ở nơi này mệnh môn phân viện cũng có thể gặp được. Mệnh môn phân viện dạy gì đó cực kỳ bác

tập, từ văn thao vũ lược, đến cảm kỳ thư họa, chỉ cần ngửi vào này mệnh mông phân viện, liền có thể căn cứ sở thích của mình tùy ý học tập.

Mệnh mông phân viện cùng những cái khác mấy người hỏi học viện phân viện bất đồng, không ít tay trái gà không chặt người, cũng có thể bên trong học tập.

Mệnh mông phân trong nội viện, thẳng đứng một cái to lớn màu trắng thạch tháp, trên thân tháp khắc lục đến vô số chữ viết hình vẽ. Trong đó có công pháp Diễm kỹ năng, cũng có cảm phổ sách cờ, còn có bích họa...

Theo như mệnh mông phân viện từng nói, đá này tháp biểu đạt chính là Hạo Hãn Viện tư tưởng, Thiên Địa mệnh mông!

"Đây đều là cái gì a!" Hôm nay là này mệnh mông phân viện thu nhận học sinh ngày, từ Nam Châu các nơi chạy tới người cũng tụ tập ở nơi này mệnh mông phân viện trong quảng trường, tinh tế suy tính mệnh mông phân viện ra vấn đề.

Cũng không thiếu thiên tài Luyện Hỏa Sư, trực tiếp bước lên mệnh mông phân viện trên lối đài, bước lên mệnh mông phân viện mười lăm nói đề thi trung vũ thử. Ngược lại bất kể nói thế nào, giờ phút này mệnh mông phân trong nội viện, chỉ có thể sử dụng người ta tập nập để hình dung.

Phương Vũ cùng Cổ Linh mới đi đến này mệnh mông phân viện đại môn, liền nghe được bên trong truyền tới vô số tiếng thờ dài. Suy nghĩ một chút cũng biết, những người này thờ dài nguyên nhân, mệnh mông phân viện hàng năm dự thi giả thành thiên thượng vạn, nhưng chỉ có mười lăm người có thể thành công.

Như thế tỷ lệ, ngoại trừ bảo ngày mai xuống bình thường chỉ quá nhiều người ra, còn nói rõ này mệnh mông phân viện sở xuất đề mục, là bực nào khó khăn.

Phương Vũ cùng Cổ Linh bước từ từ ở nơi này mệnh mông phân viện trong quảng trường, quan sát này trong quảng trường mười lăm hồi đề.

Đem này mười lăm hồi đề nhìn qua một lần sau khi, Phương Vũ không nhịn được phát ra tiếng khen ngợi: "Nơi này mười lăm hồi đề, không phải là nhân từ trí tuệ, thiên tư ngang dọc người không thể giải đáp. Mệnh mông phân viện, quả nhiên danh bất hư truyền!"

"Cũng không phải, này mười lăm đề bên trong, cũng có đây chẳng phải là đại ngu người liền không cách nào giải đáp đề mục!" Phương Vũ mới vừa vừa mới chuẩn bị bước lên trước, một người thư sinh ăn mặc người liền đi tới bên cạnh của hắn.

"Này mười lăm đề, tình diệu vô cùng, như thật là đại ngu người, làm sao hiểu mở?" Phương Vũ xoay người nhìn tên này thư sinh, hơi lộ ra nghi ngờ nói.

"Tại hạ nhìn huynh đài đem tự tin hai chữ động trên mặt, chắc hẳn cũng là nọ vậy thiên tài chi lưu. Kia huynh đài không bằng đi hiểu một chút kia đệ thứ sáu vấn đề khó khăn, nhìn một chút có thể hay không cởi ra?" Thư sinh dùng trong tay mình quạt xếp chỉ một đạo đã bị người cởi ra đề mục, cười nhạt nói.

Phương Vũ nhíu mày một cái, ngay sau đó liền đi tới kia đệ thứ sáu đề bên cạnh...

Một trận sau khi trầm mặc, Phương Vũ đột nhiên cất tiếng cười to: "Ha ha ha! Thú vị, thật sự là thú vị!"

"Phương đại ca, ngươi rốt cuộc đang cười cái gì đâu?" Cổ Linh nhìn một chút kia một đạo đề mục, hướng về phía Phương Vũ hỏi.

"Huynh đài, ngươi mới vừa rồi thật ờ nói với Phương Vũ, không muốn tự cho là thông minh đúng không!" Phương Vũ xoay người nhìn kia một người thư sinh, mặt đầy nụ cười nói.

"Xem ra ngươi đến thật không phải là cái loại này lạnh chanh người!" Thư sinh gật đầu một cái.

"Cởi ra đạo đề này người không thể nói là một cái người ngu, phải nói là một cái chất phác người bình thường đi. Chân chính người thông minh thì sẽ không tới biết này một đề, mà những cái kia lạnh chanh người, có thể không giải được đạo này đề." Phương Vũ chỉ chỉ phía sau mình đề mục, nói.

"Phương đại ca, rốt cuộc chuyện gì xảy ra à?" Cổ Linh nhìn Phương Vũ không trả lời chính mình, liền bắt đầu lay động lên Phương Vũ cánh tay của, lại một lần nữa hỏi.

"Linh Nhi, ngươi tới hiểu một chút đạo đề này." Nghe Phương Vũ nói như vậy, Cổ Linh liền bắt đầu nghiên cứu rồi đạo này đề.

Làm Cổ Linh nhìn xong đề thi này thời điểm, rất là nghi ngờ hướng về phía Phương Vũ nói: "Phương đại ca, đạo đề này căn bản cũng không cần biết a!"

"Tại sao vậy chứ?"

"Phía trên này nói, giả thiết củ cả rốt có thể bay, thọ ăn biết bay củ cả rốt, có thể bay rồi, rắn ăn biết bay thọ có thể bay rồi, hỏi Ứng vì sao lại bay?" Cổ Linh hiện tại đem đề mục nói ra, sau đó sẽ vẽ mặt vô cùng nghi hoặc nói, "Nhưng là lão ung vốn là có thể bay, loại chuyện này mọi người đều biết, nơi nào còn cần hỏi?"

"Như vậy, Linh Nhi ngươi vẫn chưa rõ sao?" Phương Vũ cười gõ một cái Cổ Linh đầu nói.

"Cô nương, ngươi cũng biết kia lão ung có thể bay, có thể những cái được gọi là 'Người thông minh' cũng không có nghĩ như vậy a!" Thư sinh quơ quơ trong tay cây quạt, cho Cổ Linh giải thích, "Mệnh mông phân viện đề mục thật khó, nếu hỏi lão ung vì sao lại bay, bọn họ liền nhất định sẽ nghĩ ra một cái

lý do. Đối với bọn hần mà nói, hợp lý nhất, cũng chính là lão ung ăn con rắn kia rồi, ha ha!"

Ngay tại Phương Vũ cùng thư sinh còn ở lúc nói chuyện, một đạo tiếng chuông đột nhiên vang lên. Ở nơi này nói tiếng chuông vang lên sau khi, có không ít người đều rời đi này mệnh mông phân trong nội viện...

"Vị huynh đệ kia, bây giờ cũng chỉ còn lại có một đạo đề, ngươi phải đi biết sao?" Thư sinh chỉ chỉ quảng trường này trung gian kia một tòa Bạch Tháp, hướng về phía Phương Vũ nói.

Nguyên lai kia một đạo tiếng chuông hàm nghĩa, chính là ở nói cho mọi người, chỉ còn lại cuối cùng một đạo vấn đề.

"Thì ra là như vậy, vậy tại sao nhiều người như vậy đều rời đi? Chẳng lẽ bọn họ sẽ buông tha hy vọng cuối cùng?" Phương Vũ đối với những người đó nghe được tiếng chuông liền rời đi cử động rất là không hiểu. Chỉ còn lại cuối cùng một đạo đề, hần càng cố gắng mới đứng, thế nào rồi đi?

"Huynh đài có chỗ không biết, kia Bạch Tháp trước kia một đạo đề, đã tồn tại mười năm rồi. Mười năm qua năm người có thể giải, nói thật, đạo đề này đúng hay không đúng, đều tại Du lão Bá một câu nói. Chỉ tiếc, không có người nào có thể làm cho hần hài lòng!" Thư sinh nhìn một chút kia Bạch Tháp, lại lắc đầu.

Nhìn hần vẻ mặt như thế, cũng biết, hần là như vậy ở đạo đề này bên trên bị thua thiệt.

"Linh Nhi, cùng Phương đại ca đi xem một chút?" Phương Vũ thấy Cổ Linh gật đầu một cái, liền trực tiếp bước đi tới kia Bạch Tháp trước.

Chỉ thấy Bạch Tháp trước ngồi một cái lão giả tóc trắng, lão giả trước người đứng thẳng một tấm bia đá, mà này trên tấm bia đá, liền có khắc đạo này mười năm vô giải vấn đề.

Trên tấm bia đá như thế viết lên: Thiên hạ đều biết, ta Hạo Hần Viện rơi lấy mệnh mông tự xưng. Không trung, vô biên vô hạn, có thể xưng là mệnh mông; đất đai, rộng lớn vô ngần, có thể xưng là mệnh mông; sơn loan, tích thạch lên, có thể xưng là mệnh mông; đại dương, dung nạp bách xuyên, có thể xưng là mệnh mông...

Thế giới lớn, vạn sự vạn vật, xưng là mệnh mông! Bọn ngươi vừa muốn vào mệnh mông chi viện, như vậy bọn ngươi cho là, như thế nào mệnh mông?

Phương Vũ nhìn mình bên người vô số buồn rầu người, đột nhiên cười lớn. Phương Vũ nụ cười này, để cho kia ngồi ở Bạch Tháp trước lão giả, mở ra cặp mắt của mình.

Lão giả vừa mới nhìn Phương Vũ liếc mắt, liền có một người đi tới trước mặt của lão giả, cung kính nói: "Tiền bối, văn sinh có thể giải đáp tiền bối vấn đề!"

Nghe có người giải đáp vấn đề của mình, lão giả chính là thu hồi đặt ở Phương Vũ trên người ánh mắt, trầm giọng nói: "Ngươi có gì biết?"

Người kia nửa đời đến lão giả khom người chào sau khi, mới mở miệng nói: "Thiên Địa mệnh mông, nhân số cộng tri. Chúng ta sống ở thế gian này, chính là tới cảm thụ thiên địa mệnh mông. Văn bối cho là, tiền bối sau lưng Bạch Tháp chính là mệnh mông!"

Hơi chút dừng lại sau khi, người này lại mở miệng nói: "Bạch Tháp trên khắc lục hết thảy, mặc dù chỉ là thế gian một bộ phận, nhưng lại bao la vạn tượng. Mà Bạch Tháp trên, có chim dừng lại, có hoa thảo sinh trưởng, càng có thời gian chảy qua, nay đã có thể xưng là mệnh mông. Huống chi, này Bạch Tháp còn thừa tải mệnh mông phân viện ý chí, kỳ ý gọi là Thiên Địa mệnh mông. Cho nên, ở văn sinh trong lòng, này bách thái chính là mệnh mông!"

"Ai." Nghe xong người trước mặt này chính là lời nói, lão giả thất vọng than thở nói, "Ngươi, rời đi thôi. Của ngươi mệnh mông, chẳng qua chỉ là ghi lại hết thảy mệnh mông, không phải lão phu muốn mệnh mông..."

Lão giả trước mặt người kia nghe lão giả hủy bỏ lời của mình, trực tiếp ngăn người tại chỗ, không có chút nào động tác...

"Ngươi thì là người nào? Sao được ở lão phu trước người bật cười?" Hủy bỏ mới vừa giải đề nhóm người sau, lão giả mới đưa mắt có thể lại Phương Vũ trên người, chất vấn lên.

"Ở phía dưới vũ, là tới dự thi người." Phương Vũ đầu tiên là ôm quyền, biểu đạt một chút mình tôn kính ý, sau đó mới lên tiếng, "Về phần Phương Vũ bật cười nguyên nhân, quả thực là bởi vì ngươi đạo này vấn đề, quá mức đơn giản!"

"Cái gì?" Lão giả mở trừng hai mắt, một cỗ cường hãn khí tức từ hần này hình cùng khô cằn trong thân thể bộc phát ra, đem chung quanh không ít người cũng dao động lui lại mấy bước. Chỉ có Phương Vũ một người, đứng tại chỗ, cùng lão giả mắt đối mắt.

"Lão phu này đề đơn giản? Nếu là quá thật đơn giản, thế nào mười năm này gian cũng không có người giải đáp?" Lão giả lạnh rên một tiếng nói.

"Bởi vì tiền bối ngươi muốn không phải một cái như thế nào câu trả lời, mà là muốn một người! Một cái có thể làm cho ngươi hai mắt tỏa sáng người!" Phương Vũ tựa hồ nói trúng lão giả nội tâm, để cho lão giả ánh mắt sinh ra có chút biến hóa.

"Vậy ngươi ngược lại nói một chút, lão phu chờ là một hạng người gì?" Lão giả chống gậy trước người mình kia một khối biến cố, chậm rãi đứng lên.

"Tiền bối phải đợi người, ở nơi này đề trong mắt!" Phương Vũ chỉ bìa đá kia mở miệng nói, "Tiền bối đề mục không chỗ không thấy mệnh mông hai chữ, vì vậy, tiền bối chờ người, chính là kia người mang mệnh mông người!"

"Người lại là như thế khẳng định, vậy không bằng người tôi đáp một chút ta vấn đề này?" Lão già nghe Phương Vũ chính là lời nói, trong lòng cuối cùng dâng lên một ít kỳ vọng.

"Còn xin tiền bối đặt câu hỏi!" Phương Vũ lại một cái ôm quyền nói.

"Như thế nào mệnh môn?"

"Ta chính là mệnh môn!" Phương Vũ trong lúc bất chợt một tiếng quát to, để cho tất cả mọi người tại chỗ cũng đưa mắt nhìn trên người của hắn, bỏ vào cái này tự xưng mệnh môn trên người!

Chương 49: Phá giải mê đề

"Người này cuồng đồ, lại dám với tự xưng mệnh môn, thật là tron nhẩn thiên hạ lớn kê!" Lão già nghe một chút Phương Vũ nói mình chính là mệnh môn, trong giọng nói cũng thêm vào đi một tí tức giận.

"Phương mỗ, chẳng lẽ không đứng tiền bối câu trả lời mong muốn sao?" Phương Vũ không chút nào về chợt dạ, ngược lại khuôn mặt tự tin.

"Người ngược lại nói một chút, người thế giới này mười triệu sinh linh một trong, như thế nào gọi là kia mệnh môn?" Lão già bị Phương Vũ hỏi một chút, ngược lại không biết làm thế nào trả lời, không thể làm gì khác hơn là hỏi ngược.

"Tiền bối đề mục bên trong nói, Thương Thiên, vô biên vô hạn, có thể xưng là mệnh môn. Vậy vấn đề đôi mắt này, có thể đem này vô biên Thương Thiên gọi vào liêm bên trong, như thế nào không xưng được mệnh môn?"

"Tiền bối lại nói, này đất đai, rộng lớn vô ngần, có thể xưng là mệnh môn. Phe kia một chân này, có thể đứng ở này vô ngần đất đai trên, vậy như thế nào không xưng được mệnh môn?"

"Tiền bối nói, sơn loan, tích thạch lên, có thể xưng là mệnh môn. Phương mỗ hai tay của, có thể dời đi vậy được núi chi thạch, như thế nào không xưng được mệnh môn? Đại dương, dung nạp bách xuyên, có thể xưng là mệnh môn. Phương mỗ có thể đi uống kia biển khơi chi nước, Bách Xuyên chi nước, thì như thế nào không xưng được mệnh môn?"

Phương Vũ không có nói một câu, liền bước lên trước, tiếng nói rơi xuống sau khi, đã là đi tới lão già trước người.

"Nhưng người cuối cùng chạy không khỏi thiên địa này, chỉ có cái thiên địa này, mới có thể xưng là chân chính mệnh môn!" Lão già nhìn Phương Vũ cặp mắt kia, thấp giọng nói.

"Ha ha ha!" Phương Vũ cười lớn lui về sau hai bước, cũng đem tay của mình đặt ở mình trước ngực trái mặt, cao giọng nói, "Nếu là thiên địa này có thể xưng là mệnh môn, phe kia một viên này tâm, đều có thể chứa đủ Thiên Địa, há chẳng phải là càng càng mệnh môn!"

Bị Phương Vũ như vậy quát một tiếng, lão già cuối cùng trực tiếp ngồi về trên đất. Lão già vẫn nhìn Phương Vũ, trong mắt lại là có chút không làm tin tưởng quang mang chớp động, hắn không thể tin được, trước mắt nho nhỏ này Diêm sư, lại có thể nói ra như vậy hào ngôn.

"Không biết Phương mỗ giải đáp, tiền bối hài lòng không?" Phương Vũ hơi khẽ khom người, có chút cung kính nói.

"Ha ha ha!" Một lần này tiếng cười cũng không phải là Phương Vũ phát ra, mà là kia trên đất lão già phát ra.

Lão già cười to một phen sau khi, mới mở miệng nói: "Người mang mệnh môn, người mang mệnh môn. Thế gian vô tận mệnh môn nơi nào hơn được lòng của người ta ngực! Tiểu tử, người nói vô kém, mỗi người đều là mình mệnh môn, này đề, coi như người giải khai!"

"Phương mỗ như là đã cởi ra tiền bối mệnh môn chi đề, có được hay không vào này mệnh môn phân viện?" Phương Vũ nhìn cười to lão già, hơi lộ ra cung kính nói.

Ngay tại Phương Vũ chuẩn bị bước, hướng mệnh môn phân viện chỗ sâu hơn đi tới thời điểm, lão già đột nhiên la lên: "Chờ một chút!"

"Tiền bối còn có cái gì chỉ giáo?" Phương Vũ hơi nghi hoặc một chút, hắn đã giải khai mê đề, lão già kia gọi mình lại, còn có chuyện gì đâu?

"Lão phu muốn thu người làm đệ tử, không biết ý của người như thế nào?" Lão già tràn đầy tự tin nhìn Phương Vũ, nhẹ nói.

Phương Vũ còn không có có chưa kịp mở miệng trả lời, lúc trước gặp phải người thư sinh kia liền giành nói trước: "Huynh đài, ta đây Lữ sư bá tu vi sâu không lường được, đừng nói là mệnh môn phân viện, chính là ở đó Thiên Châu mệnh môn bốn viện bên trong cũng có địa vị không nhỏ a!"

Thư sinh mặc dù không có nói rõ, nhưng là hắn trong lời nói ý tứ Phương Vũ nhưng là nghe rõ. Hắn nói cho Phương Vũ lão già này như thế nào lợi hại, còn không phải là ở nói cho Phương Vũ, bá nhập lão già này môn hạ sao?

"Tiền bối có lẽ tu vi thông thiên, thông kim bác cổ, nhưng Phương Vũ đã có một sư phó!" Phương Vũ mặt lộ vẻ áy náy nói. Phương Vũ lời nói rất ý tứ đơn giản, hắn lại nói cho Lữ lão tự có sư phó, không thể lại bá người làm thầy.

"Ha ha ha, lão phu còn tưởng rằng là chuyện gì? Không nghĩ tới giống như người vậy tự xưng là mệnh môn người, cũng sẽ có như thế nhỏ mọn chỗ." Lữ

lão hoảng hoảng du du đứng lên, nhìn Phuong Vũ kia gương mặt áy náy, nói, "Thế gian này vốn là người thành đạt là sư. Người vào này mệnh môn phân viện chính là vì học tập, như vậy truyện thụ cho người người liền là sư phụ của người, câu nệ với kia một cái xưng hô, còn như thế nào gọi là mệnh môn đâu?"

Phuong Vũ sững sốt một chút, sau đó liền hướng đến Lữ lão cúi người chào nói: "Học sinh thụ giáo!" Phuong Vũ một câu nói này không chỉ là thừa nhận Lữ lão thuyết pháp, đồng thời cũng là công nhận thân phận của Lữ lão, là lão sư của mình rồi.

"Tiểu tử, theo ta đến đây đi!" Lữ lão hơi khẽ gật đầu sau khi, liền xoay người rời đi. Phuong Vũ dắt Cổ Linh cũng là đi theo.

Mệnh môn phân viện quả nhiên không hổ này mệnh môn tên, ngay cả trường học cũng là lớn đến đáng sợ. Mệnh môn phân viện đứng địa phương, vốn là ở nơi này Thần đều thành bên bờ, mà bên dựa vào núi non trùng điệp, là không có có thành tường. Cũng bởi vì này dạng, mệnh môn phân viện chính viện phía sau vô số Đại Sơn, đều là mệnh môn phân viện một bộ phận.

Đi qua một cái đồi sau khi, một cái kỳ dị cảnh tượng gọi vào rồi Phuong Vũ mi mắt. Trước mắt là một cái sâu không thấy đáy hồ to, nếu là từ quan sát kỹ, liền có thể phát hiện, này hồ sâu chia ra làm rồi rất nhiều tầng, mỗi một tầng cũng mỗi người không giống nhau...

Từng đạo xích sắt lần lượt thay nhau trong đó, đứng ở Phuong Vũ thời khắc này chỗ ngồi, xuống phía dưới xem, phảng phất là đang nhìn vô số mạng nhện xếp động đất. Tầm mắt đến cuối, còn có thể thấy Xích Hồng vẽ, cũng không biết là thứ gì?

Mặc dù đã sớm nghe nói qua mệnh môn phân viện danh tiếng, nhưng Phuong Vũ lại không nghĩ tới, ở nơi này mệnh môn phân viện, đã có đến như vậy kỳ cảnh.

"Nơi này, là ta mệnh môn phân viện võ viện!" Lữ lão cười nhạt nhìn Phuong Vũ trên mặt khiếp sợ, nhẹ nói nói. Mà ở Lữ lão trong giọng nói, có không che giấu được tự hào.

"Nơi này chính là võ viện? Khí thế thật là khủng bố!" Phuong Vũ thần sắc trở nên nghiêm túc, thấp giọng nói.

Cái gọi là võ viện, cũng chính là mệnh môn phân viện trong sân Diễm sư luyện võ tu hành địa phương, rất hiển nhiên, kia một đạo hồ sâu chính là võ viện.

Nâng lên ánh mắt, Phuong Vũ lại một lần nữa quét qua kia hồ sâu, đông đảo Diễm sư khí tức xuất hiện ở Phuong Vũ trong cảm giác, mà Diễm sĩ lại chỉ có chút ít.

"Có phải rất ngạc nhiên hay không nơi này Diễm sư số lượng?" Lữ lão ánh mắt dừng lại ở Phuong Vũ trên mặt của, chậm rãi nói.

"Diễm sư thậm chí có mấy chục trên trăm số, rộng rãi nhưng không hổ mệnh môn tên." Phuong Vũ ở lúc nói lời này, hai tay rõ ràng xiết chặt. Thấy trường hợp như vậy, ngay cả hắn cũng có chút khể khể không nói, trong lòng dâng lên chiến đấu **.

Ngay tại Phuong Vũ chuẩn bị bước đi về phía kia hồ to thời điểm, một cái cảnh tượng nhưng là hấp dẫn ánh mắt của hắn. Ở đó hồ to bên cạnh, ba người ngăn cản vừa mới ở bài thi lúc nhìn thấy kia một người thư sinh. Nhìn nhóm người kia trên mặt cười âm hiểm, cũng biết không có làm chuyện tốt lành gì.

Bọn họ phảng phất là ở hướng thư sinh tác muốn cái gì, vốn là Phuong Vũ cho là, thư sinh này sẽ xuất thủ giáo huấn bọn họ một trận, nhưng là không nghĩ tới, hắn rất là thông khoái từ mình giới tử bên trong lấy ra mấy khối tãn ra ánh sáng màu xanh nhạt thời điểm, bỏ vào mấy người kia trong tay.

Ở mấy người kia sau khi rời khỏi, hắn là như vậy phát hiện Phuong Vũ thanh âm, một bên vẫy tay một bên chạy tới, nói: "Không nghĩ tới huynh đài cũng tới đến chỗ này, chúng ta thật đúng là có duyên a."

Phuong Vũ xem sách sinh, nhướng mày một cái, hai tay thành chộp trực tiếp liền chộp tới thư sinh bả vai. Nhưng ngay khi Phuong Vũ hai tay của bắt thư sinh đối với hai vai thời điểm, một đạo không nhu không cương Diễm Lực nhưng là đem tay hắn trực tiếp đánh vỡ ra, còn để cho Phuong Vũ lui lại mấy bước.

Mặc dù Phuong Vũ giờ phút này vết thương trên người còn chưa lành, nhưng là chỉ dựa vào hắn hai lần đó rèn luyện thân thể, hắn phát ra công kích, cũng không phải bình thường Diễm sĩ có thể đánh vỡ ra.

"Các hạ ngược lại thật hăng hái, một thân tu vi ở Diễm sư bên trong cũng không thể coi là yếu, nhưng là bị mấy cái tiểu Diễm sĩ cướp đoạt đồ vật. Chẳng lẽ là các hạ không biết hèn nhát hai chữ, viết như thế nào sao?" Phuong Vũ bị đánh vỡ ra sau khi, lại vừa là lắc đầu, lại vừa là thấp cười lên.

Thư sinh cũng không biết giải thích thế nào, không thể làm gì khác hơn là hướng Lữ lão ném ánh mắt xin giúp đỡ.

Lữ lão lãnh đạm cười một tiếng, mở miệng giải thích: "Ta người sư diệt này tu công pháp, gọi là không cạnh tranh. Không nhất định phải tranh đoạt đồ vật, hắn cũng sẽ không đi tranh đoạt. Chỉ có thật đối với hắn cực kỳ trọng yếu, mới có thể để cho hắn xuất thủ."

"Cõi đời này còn có như vậy kỳ quái công pháp?" Phuong Vũ có chút không tin, như công pháp này, cực hạn tính há chẳng phải là quá lớn sao?

"Thế gian lớn, không thiếu cái lạ." Lữ lão lãnh đạm cười nói.

"Ngô Xuyên, người mang người này bạn mới, đi xem một chút chỗ ở đi, lão phu muốn đi trước làm một việc." Vừa dứt lời, Lữ lão liền hóa thành một đạo cái bóng mờ mờ, ngay sau đó biến mất ở rồi Phuong Vũ cùng Ngô Xuyên trước mắt.

"Phuong huynh đệ, người đi theo ta đi." Ngô Xuyên rất lễ phép làm ra một cái mời được đích thủ thế, sau đó liền bước đi trước.

Phuong Vũ cùng Cổ Linh với ở phía sau hần, một vừa thưởng thức này mệnh mông phân viện, vừa đi.

"Cót kết." Rốt cuộc đi tới nhà mọc như rừng địa phuong, Ngô Xuyên chậm rãi đẩy ra một cánh cửa gỗ, nhắc chân đi vào.

Phuong Vũ cũng là đi theo Ngô Xuyên sau lưng, đi vào này trong phòng. Vào giờ khắc này, Phuong Vũ mới phát hiện, này trong phòng sớm đã có những người khác, nghĩ đến, này một cái tiểu nhà, lại còn không là một người chỗ ở.

Phuong Vũ không khỏi cười nói: "Ngô huynh, một cái địa phuong như vậy ở nhiều người như vậy, thật sự là làm trái mệnh mông hai chữ a, ha ha!"

Ngô Xuyên nghe Phuong Vũ nói như vậy, cũng là có chút ngưng ngưng, hơi chút suy nghĩ sau khi mới trả lời: "Phuong huynh đệ, mệnh mông bản ở trong lòng chứ sao."

Vừa lúc đó, Cổ Linh nhưng là đột nhiên mở miệng nói: "Phuong đại ca, Linh Nhi hẳn ngụ ở chỗ nào à?"

"À?" Phuong Vũ thoáng cái không có phản ánh qua, ngây người tốt sau một hồi, nói, "Linh Nhi, người chẳng lẽ sẽ không ở?"

"Không, Linh Nhi muốn cùng với Phuong đại ca!" Cổ Linh rất là quật cường nói.

"Ha ha, mới tới huynh đệ, phòng ốc này chia ra làm hai tầng, nếu không chúng ta đem phía trên tầng kia để cho cho các người?" Một cái vốn là ngồi ở trong phòng một người đàn ông cười nói.

"Ây..." Bị người vừa nói như thế, Phuong Vũ thật đúng là không biết phải trả lời như thế nào.

"Xem ra gian phòng này người mới cũng là đến đông đủ a!" Một giọng nói phá vỡ thời khắc này yên lặng, bất quá này một giọng nói, có thể không phải là cái gì được người ta yêu thích người phát ra.

Một cái mạo như địa bỉ lưu manh người giống vậy xuất hiện ở cửa phòng, mặt đầy cười mờ ám nói: "Các vị người mới, hôm nay sẽ để cho ta thiết lực tới cho các người nói một chút, người mới hẳn tuân thủ quy củ!"

Ngay tại hần tiếng nói rơi xuống thời điểm, bốn năm người liền xuất hiện ở phía sau của hần, không cần đoán cũng biết, bọn họ là một phe!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Phá giải mê đề

"Người này cuồng đồ, lại dám với tự xưng mệnh mông, thật là tron nhần thiên hạ lớn kê!" Lão giả nghe một chút Phuong Vũ nói mình chính là mệnh mông, trong giọng nói cũng thêm vào đi một tí tức giận.

"Phuong mỗ, chẳng lẽ không đứng tiền bối câu trả lời mong muốn sao?" Phuong Vũ không chút nào về chột dạ, ngược lại khuôn mặt tự tin.

"Người ngược lại nói một chút, người thế giới này mười triệu sinh linh một trong, như thế nào gọi là kia mệnh mông?" Lão giả bị Phuong Vũ hỏi một chút, ngược lại không biết làm thế nào trả lời, không thể làm gì khác hơn là hỏi ngược.

"Tiền bối đề mục bên trong nói, Thương Thiên, vô biên vô hạn, có thể xưng là mệnh mông. Vậy văn bối đôi mắt này, có thể đem này vô biên Thương Thiên gọi vào liêm bên trong, như thế nào không xưng được mệnh mông?"

"Tiền bối lại nói, này đất đai, rộng lớn vô ngần, có thể xưng là mệnh mông. Phe kia một chân này, có thể đứng ở này vô ngần đất đai trên, vậy như thế nào không xưng được mệnh mông?"

"Tiền bối nói, son loan, tích thạch lên, có thể xưng là mệnh mông. Phuong mỗ hai tay của, có thể dôi đi vậy được núi chi thạch, như thế nào không xưng được mệnh mông? Đại dương, dung nạp bách xuyên, có thể xưng là mệnh mông. Phuong mỗ có thể đi uống kia biển khơi chi nước, Bách Xuyên chi nước, thì như thế nào không xưng được mệnh mông?"

Phuong Vũ không có nói một câu, liền bước lên trước, tiếng nói rơi xuống sau khi, đã là đi tới lão giả trước người.

"Nhưng người cuối cùng chạy không khỏi thiên địa này, chỉ có cái thiên địa này, mới có thể xưng là chân chính mệnh mông!" Lão giả nhìn Phuong Vũ cặp mắt kia, thấp giọng nói.

"Ha ha ha!" Phuong Vũ cười lớn lui về sau hai bước, cũng đem tay của mình đặt ở mình trước ngực trái mặt, cao giọng nói, "Nếu là thiên địa này có thể xưng là mệnh mông, phe kia một viên này tâm, đều có thể chứa đủ Thiên Địa, há chẳng phải là càng càng mệnh mông!"

Bị Phuong Vũ như vậy quát một tiếng, lão giả cuối cùng trực tiếp ngồi về trên đất. Lão giả vẫn nhìn Phuong Vũ, trong mắt lại là có chút không làm tin tưởng quang mang chớp động, hẳn không thể tin được, trước mắt nho nhỏ này Diêm sư, lại có thể nói ra như vậy hào ngôn.

"Không biết Phuong mỗ giải đáp, tiền bối hài lòng không?" Phuong Vũ hơi khẽ khom người, có chút cung kính nói.

"Ha ha ha!" Một lần này tiếng cười cũng không phải là Phuong Vũ phát ra, mà là kia trên đất lão giả phát ra.

Lão giả cười to một phen sau khi, mới mở miệng nói: "Người mang mệnh mông, người mang mệnh mông. Thế gian vô tận mệnh mông nơi nào hơn được lòng của người ta ngực! Tiểu tử, người nói vô kém, mỗi người đều là mình mệnh mông, này đề, coi như người giải khai!"

"Phuong mỗ như là đã còi ra tiền bối mệnh mông chi đề, có được hay không vào này mệnh mông phân viện?" Phuong Vũ nhìn cười to lão giả, hơi lộ ra cung kính nói.

Ngay tại Phuong Vũ chuẩn bị bước, hướng mệnh mông phân viện chỗ sâu hơn đi tới thời điểm, lão giả đột nhiên la lên: "Chờ một chút!"

"Tiền bối còn có cái gì chỉ giáo?" Phuong Vũ hơi nghi hoặc một chút, hẳn đã giải khai mê đề, lão giả kia gọi mình lại, còn có chuyện gì đâu?

"Lão phu muốn thu người làm đệ tử, không biết ý của người như thế nào?" Lão giả tràn đầy tự tin nhìn Phuong Vũ, nhẹ nói nói.

Phuong Vũ còn không có có chưa kịp mở miệng trả lời, lúc trước gặp phải người thư sinh kia liền giành nói trước: "Huynh đài, ta đây Lữ sư bá tu vi sâu không lường được, đừng nói là mệnh mông phân viện, chính là ở đó Thiên Châu mệnh mông bản viện bên trong cũng có địa vị không nhỏ a!"

Thư sinh mặc dù không có nói rõ, nhưng là hẳn trong lời nói ý tứ Phuong Vũ nhưng là nghe rõ. Hẳn nói cho Phuong Vũ lão giả này như thế nào lợi hại, còn không phải là ở nói cho Phuong Vũ, bái nhập lão giả này môn hạ sao?

"Tiền bối có lẽ tu vi thông thiên, thông kim bác cổ, nhưng Phuong Vũ đã có một sư phó!" Phuong Vũ mặt lộ vẻ áy náy nói. Phuong Vũ lời nói rất ý tứ đơn giản, hẳn lại nói cho Lữ lão tự có sư phó, không thể lại bái người làm thầy.

"Ha ha ha, lão phu còn tưởng rằng là chuyện gì? Không nghĩ tới giống như người vậy tự xưng là mệnh mông người, cũng sẽ có như thế nhỏ mọn chỗ." Lữ lão hoảng hoảng du du đứng lên, nhìn Phuong Vũ kia gương mặt áy náy, nói, "Thế gian này vốn là người thành đạt là sư. Người vào này mệnh mông phân viện chính là vì học tập, như vậy truyện thụ cho người người liền là sư phụ của người, câu nệ với kia một cái xưng hô, còn như thế nào gọi là mệnh mông đâu?"

Phuong Vũ sững sốt một chút, sau đó liền hướng đến Lữ lão cúi người chào nói: "Học sinh thụ giáo!" Phuong Vũ một câu nói này không chỉ là thừa nhận Lữ lão thuyết pháp, đồng thời cũng là công nhận thân phận của Lữ lão, là lão sư của mình rồi.

"Tiểu tử, theo ta đến đây đi!" Lữ lão hơi khẽ gật đầu sau khi, liền xoay người rời đi. Phuong Vũ dắt Cổ Linh cũng là đi theo.

Mệnh mông phân viện quả nhiên không hổ này mệnh mông tên, ngay cả trường học cũng là lớn đến đáng sợ. Mệnh mông phân viện đứng địa phương, vốn là ở nơi này Thần đều thành bên bờ, mà bên dựa vào núi non trùng điệp, là không có có thành tường. Cũng bởi vì này dạng, mệnh mông phân viện chính viện phía sau vô số Đại Sơn, đều là mệnh mông phân viện một bộ phận.

Đi qua một cái đồi sau khi, một cái kỳ dị cảnh tượng gọi vào rồi Phuong Vũ mi mắt. Trước mắt là một cái sâu không thấy đáy hồ to, nếu là từ quan sát kỹ, liền có thể phát hiện, này hồ sâu chia ra làm rồi rất nhiều tầng, mỗi một tầng cũng mỗi người không giống nhau...

Từng đạo xích sắt lần lượt thay nhau trong đó, đứng ở Phuong Vũ thời khắc này chỗ ngồi, xuống phía dưới xem, phảng phất là đang nhìn vô số mạng nhện xếp động đất. Tầm mắt đến cuối, còn có thể thấy Xích Hồng vẽ, cũng không biết là thứ gì?

Mặc dù đã sớm nghe nói qua mệnh mông phân viện danh tiếng, nhưng Phuong Vũ lại không nghĩ tới, ở nơi này mệnh mông phân viện, đã có đến như vậy kỳ cảnh.

"Nơi này, là ta mệnh mông phân viện vô viện!" Lữ lão cười nhạt nhìn Phuong Vũ trên mặt khiếp sợ, nhẹ nói nói. Mà ở Lữ lão trong giọng nói, có không che giấu được tự hào.

"Nơi này chính là vô viện? Khí thế thật là khủng bố!" Phuong Vũ thần sắc trở nên nghiêm túc, thấp giọng nói.

Cái gọi là vô viện, cũng chính là mệnh mông phân viện sân Diêm sư luyện võ tu hành địa phương, rất hiển nhiên, kia một đạo hồ sâu chính là vô viện.

Nâng lên ánh mắt, Phuong Vũ lại một lần nữa quét qua kia hồ sâu, đông đảo Diêm sư khí tức xuất hiện ở Phuong Vũ trong cảm giác, mà Diêm sĩ lại chỉ có chút ít.

"Có phải rất ngạc nhiên hay không nơi này Diêm sư số lượng?" Lữ lão ánh mắt dừng lại ở Phuong Vũ trên mặt của, chậm rãi nói.

"Diễm sư thậm chí có mấy chục trên trăm số, rộng rãi nhưng không hồ mênh mông tên." Phương Vũ ở lúc nói lời này, hai tay rõ ràng xiết chặt. Thấy trường hợp như vậy, ngay cả hấn cũng có chút khắc chế không nổi, trong lòng dâng lên chiến đấu **.

Ngay tại Phương Vũ chuẩn bị bước đi về phía kia hồ to thời điểm, một cái cảnh tượng nhưng là hấp dẫn ánh mắt của hấn. Ở đó hồ to bên cạnh, ba người ngăn cản vừa mới ở bài thi lúc nhìn thấy kia một người thư sinh. Nhìn nhóm người kia trên mặt cười âm hiểm, cũng biết không có làm chuyện tốt lành gì.

Bọn họ phảng phất là ở hướng thư sinh tác muốn cái gì, vốn là Phương Vũ cho là, thư sinh này sẽ xuất thủ giáo huấn bọn họ một trận, nhưng là không nghĩ tới, hấn rất là thống khoái từ mình giới tử bên trong lấy ra mấy khối tán ra ánh sáng màu xanh nhạt thời điểm, bỏ vào mấy người kia trong tay.

Ở mấy người kia sau khi rời khỏi, hấn là như vậy phát hiện Phương Vũ thanh âm, một bên vẫy tay một bên chạy tới, nói: "Không nghĩ tới huynh đài cũng tới đến chỗ này, chúng ta thật đúng là có duyên a."

Phương Vũ xem sách sinh, nhượng mảy một cái, hai tay thành chộp trực tiếp liền chộp tới thư sinh bả vai. Nhưng ngay khi Phương Vũ hai tay của bắt thư sinh đối với hai vai thời điểm, một đạo không nhu không cương Diễm Lực nhưng là đem tay hấn trực tiếp đánh văng ra, còn để cho Phương Vũ lui lại mấy bước.

Mặc dù Phương Vũ giờ phút này vết thương trên người còn chưa lành, nhưng là chỉ dựa vào hấn hai lần đó rèn luyện thân thể, hấn phát ra công kích, cũng không phải bình thường Diễm sĩ có thể đánh văng ra.

"Các hạ ngược lại thật hăng hái, một thân tu vi ở Diễm sư bên trong cũng không thể coi là yếu, nhưng là bị mấy cái tiểu Diễm sĩ cướp đoạt đồ vật. Chẳng lẽ là các hạ không biết hèn nhát hai chữ, viết như thế nào sao?" Phương Vũ bị đánh văng ra sau khi, lại vừa là lắc đầu, lại vừa là thấp cười lên.

Thư sinh cũng không biết giải thích thế nào, không thể làm gì khác hơn là hướng Lữ lão ném ánh mắt xin giúp đỡ.

Lữ lão lãnh đạm cười một tiếng, mở miệng giải thích: "Ta người sư diệt này tu công pháp, gọi là không cạnh tranh. Không nhất định phải tranh đoạt đồ vật, hấn cũng sẽ không đi tranh đoạt. Chỉ có thật đối với hấn cực kỳ trọng yếu, mới có thể để cho hấn xuất thủ."

"Cõi đời này còn có như vậy kỳ quái công pháp?" Phương Vũ có chút không tin, như công pháp này, cực hạn tính há chẳng phải là quá lớn sao?

"Thế gian lớn, không thiếu cái lạ." Lữ lão lãnh đạm cười nói.

"Ngô Xuyên, người mang người này bạn mới, đi xem một chút chỗ ở đi, lão phu muốn đi trước làm một việc." Vừa dứt lời, Lữ lão liền hóa thành một đạo cái bóng mờ mờ, ngay sau đó biến mất ở rồi Phương Vũ cùng Ngô Xuyên trước mắt.

"Phương huynh đệ, người đi theo ta đi." Ngô Xuyên rất lễ phép làm ra một cái mời được đích thủ thế, sau đó liền bước đi trước.

Phương Vũ cùng Cổ Linh với ở phía sau hấn, một vừa thưởng thức này mệnh mông phân viện, vừa đi.

"Cót kết." Rốt cuộc đi tới nhà mọc như rừng địa phương, Ngô Xuyên chậm rãi đẩy ra một cánh cửa gỗ, nhắc chân đi vào.

Phương Vũ cũng là đi theo Ngô Xuyên sau lưng, đi vào này trong phòng. Vào giờ khắc này, Phương Vũ mới phát hiện, này trong phòng sớm đã có những người khác, nghĩ đến, này một cái tiểu nhà, lại còn không là một người chỗ ở.

Phương Vũ không khỏi cười nói: "Ngô huynh, một cái địa phương như vậy ở nhiều người như vậy, thật sự là làm trái mệnh mông hai chữ a, ha ha!"

Ngô Xuyên nghe Phương Vũ nói như vậy, cũng là có chút ngượng ngùng, hơi chút suy nghĩ sau khi mới trả lời: "Phương huynh đệ, mệnh mông bản ở trong lòng chứ sao."

Vừa lúc đó, Cổ Linh nhưng là đột nhiên mở miệng nói: "Phương đại ca, Linh Nhi hấn ngụ ở chỗ nào à?"

"À?" Phương Vũ thoáng cái không có phản ánh qua, ngây người tốt sau một hồi, nói, "Linh Nhi, người chẳng lẽ sẽ không ở?"

"Không, Linh Nhi muốn cùng với Phương đại ca!" Cổ Linh rất là quật cường nói.

"Ha ha, mới tới huynh đệ, phòng ốc này chia ra làm hai tầng, nếu không chúng ta đem phía trên tầng kia để cho cho các người?" Một cái vốn là ngồi ở trong phòng một người đàn ông cười nói.

"Ây..." Bị người vừa nói như thế, Phương Vũ thật đúng là không biết phải trả lời như thế nào.

"Xem ra gian phòng này người mới cũng là đến đông đủ a!" Một giọng nói phá vỡ thời khắc này yên lặng, bất quá này một giọng nói, có thể không phải là cái gì được người ta yêu thích người phát ra.

Một cái mạo như địa bỉ lưu manh người giống vậy xuất hiện ở cửa phòng, mặt đầy cười mờ ám nói: "Các vị người mới, hôm nay sẽ để cho ta thiết lực tới cho các người nói một chút, người mới hấn tuân thủ quy củ!"

Ngay tại hấn tiếng nói rơi xuống thời điểm, bốn năm người liền xuất hiện ở phía sau của hấn, không cần đoán cũng biết, bọn họ là một phe!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Buồn cười quy củ

"Ta ngược lại muốn nghe một chút, này cái gọi là quy củ!" Phương Vũ sắc mặt rõ ràng phát sinh biến hóa, hần dất Cổ Linh tùy ý ngồi ở một chỗ, nhìn chăm chăm thiết lực, mở miệng nói.

"Ta đây Cổ Bằng Dương, cũng muốn nghe một chút!" Một cái vốn là ngồi ở trong gian phòng đó người mở miệng nói. Người này tên là Cổ Bằng Dương, vóc người như gấu tựa như hổ, nghĩ đến kia một tiếng khí lực tiểu không đi nơi nào. Những cái khác vài người mặc dù không có nói chuyện, nhưng tất cả đều là ý này, dù sao có thể đi vào này mệnh mông phân viện người, cái nào không phải thiên chi kiều tử?

Chỉ có Ngô Xuyên vào lúc này, trừu khởi lông mày của chính mình...

"Hào oa, đại gia ta cũng sẽ không nói nhảm. Mấy người các ngươi tiểu tử nghe cho kỹ, bắt đầu từ hôm nay trong một năm, các ngươi đạt được mệnh mông tinh cũng muốn giao cho chúng ta ba thành, nếu không, ta liền cho các ngươi thêm chút thương!" Thiết lực cười híp mắt Phương Vũ đám người nói. Giờ phút này, ngoại trừ Phương Vũ ra vài người, sắc mặt cũng trở nên xanh mét.

"Ngươi nói kia mệnh mông tinh là vật gì?" Đây mới là Phương Vũ giờ phút này muốn hỏi nhất gì đó, mặc dù vô luận là cái gì hần cũng sẽ không giao cho mấy cái này giống như ngu si người giống vậy.

"Kia mệnh mông tinh chính là mệnh mông phân trong sân tiền, ở mệnh mông phân viện bên trong, muốn có được tốt nhất dạy dỗ, liền cần hoa nhiều nhất mệnh mông tinh." Ngô Xuyên lập tức cho Phương Vũ giải thích.

"Vậy thật là là đồ tốt a!" Phương Vũ vừa nói, một bên buông ra Cổ Linh tay, chậm rãi đứng lên, mở miệng nói, "Nếu không các ngươi cho ta một chút? Ta muốn không được nhiều, một nửa là đủ rồi!"

"Ta đây Cổ Bằng Dương cũng phải một nửa!" Cổ Bằng Dương đi theo Phương Vũ đồng thời đứng lên, cao giọng hô đến. Nhìn hần bộ dáng này, Phương Vũ không sai biệt lắm cũng đoán được lai lịch của hần, nghĩ đến cái này Cổ Bằng Dương chính là cái đó đáp đúng kia "Người thông minh" đáp không dậy nổi đề mục người.

"Tiểu tử, ngươi thật đúng là không biết trời cao đất rộng à?" Thiết lực cười càng ngày càng âm lãnh.

"Không biết trời cao đất rộng là các ngươi đi, ta có thể chưa có nghe nói qua trong miệng ngươi quy củ. Ta ngược lại thật ra biết, này mệnh mông phân viện bên trong không khỏi chiến đấu, nếu là ngươi nghe không quen ta mà nói, lại muốn ta mệnh mông tinh, vậy thì tới cướp đi! Nếu như tài nghệ không bằng người, Phương Vũ có bao nhiêu mệnh mông tinh, liền cho ngươi bao nhiêu!" Phương Vũ hoàn toàn không có yếu thế dự định, bởi vì hần biết, đối với hần mà nói, một lần yếu thế, như vậy cả đời cũng sẽ không ngóc đầu lên được. Hần có thể thua, nhưng là không thể nhận thua!

"Hào oa, là gan của ngươi thật vẫn không nhỏ. Bất quá ta cảm thấy, chờ ngươi hưởng qua đau khổ da thịt sau, sẽ cải biến không ít." Thiết lực cười lạnh một tiếng sau, thấp giọng nói.

"Nếu như ngươi không tuân thủ quy củ của chúng ta, vậy hôm nay liền đừng mơ tưởng bước ra..." Thiết lực lời còn chưa nói hết, liền bị tức giận ý đề rồi trở về.

Thiết lực vốn là dự định nói, đừng mơ tưởng bước ra cái cửa này. Có thể ngay mới vừa rồi, Phương Vũ một cước liền đạp đi ra ngoài.

Nhìn thiết lực sắc mặt, Phương Vũ thân nhiên nói: "Ta đạp đi ra, ngươi muốn thế nào?"

"Ngươi..." Nhìn kia mang theo mặt đầy cười nhạo Phương Vũ, thiết lực liền giận không chỗ phát tiết, hai con mắt đều phải đỏt dậy rồi như thế.

"Ngươi thật muốn muốn tìm chết?" Thiết lực đề nén trong lòng mình tức giận, mở miệng nói.

"Ta thường xuyên tìm chết, nhưng là chết đều là người tìm ta!" Phương Vũ giọng của không hề yếu. Ngay tại hần lúc nói lời này, phía sau hần trong phòng mấy người tất cả đều là đứng lên tới.

Thiết lực sắc mặt cấp tốc chìm xuống, trực tiếp chìm đến đáy. Hần ánh mắt lạnh lùng ở quét qua tại chỗ vài người, quả đám hơi nắm chặt, lạnh lùng nói: "Xem ra, mấy người các ngươi, đều muốn cảm thụ một chút, thống khổ sao?"

Nào biết, vào lúc này, Phương Vũ đột nhiên đi trở về phòng bên trong, ngồi vào Linh Nhi bên người, mở miệng nói: "Trước để cho bọn họ đánh ngươi một hồi đi, ta một hồi lại đánh ngươi!" Tại chuyển thân đi bộ thời điểm, Phương Vũ thừa nhận không chú ý, đem chính mình Hải Hoàng Giới trung bổ Diễm thảo bóp vỡ, nuốt xuống.

"Ngươi sợ? Ha ha ha!" Thiết lực còn tưởng rằng Phương Vũ là nhượng bộ, lập tức cười lớn.

"Một cái tạp chủng kém chó, luôn là không hiểu chủ nhân suy nghĩ trong lòng, ai..." Phương Vũ này vừa mở miệng, chung quanh vài người đều nở nụ cười. Ngay cả tu luyện không cạnh tranh chi đạo Ngô Xuyên, cũng là không nhịn được phát ra tiếng cười.

Thấy cảnh tượng này, thiết lực lại làm sao có thể không hiểu Phương Vũ là đang nói mình đâu?

"Ta hiện thiên tiên giáo huấn ngươi!" Thiết lực hung hãn nắm chặt quả đấm, chậm rãi hướng Phương Vũ đi tới.

"Àm!"

Hai quả đấm tương tiếp đích thanh âm đột nhiên vang lên, kia hai cổ đựng Diễm Lực, nhấc lên trong gian phòng đó không ít tro bụi. Bất quá cùng thiết lực quả đấm của kinh chống nhau người, cũng không phải là Phương Vũ, mà là kia sống lưng hùng vai gấu Cổ Bằng Dương.

Này một đôi bên trên, đứng ở Cổ Bằng Dương phía sau hai người khác sắc mặt cũng là trở nên âm trầm. Một tiếng hừ lạnh phát ra, Diễm Lực chính là trực tiếp trào hiện tại trong gian phòng đó. Ba cổ Diễm Lực ngưng tụ chung một chỗ, khí thể cực kỳ bàng bạc, huồng chi, này ba cổ Diễm Lực chủ nhân, đều là Diễm sư!

Như thế Diễm Lực uy áp, trực tiếp để cho này thiết lực lui về phía sau mấy bước.

"Ngươi, mấy người các ngươi, hôm nay là muốn phản hay sao?" Bị mấy người này trực tiếp đẩy lui thân hình, thiết lực sắc mặt không khỏi trở nên rất khó coi, vì vẫn hồi mình một chút mặt mũi, chỉ tốt lớn tiếng quát.

Chỉ tiếc, hần lòi này vừa vịn ra khỏi miệng còn không có có thời gian một hơi thở. Phương Vũ híp đôi mắt một cái, một đạo sát ý bay thẳng đến thiết lực nhào tới.

Kèm theo sát ý đi qua, còn có Phương Vũ một bàn tay. Thiết lực cặp mắt trong nháy mắt tối sầm lại, đi qua hần mới phát hiện, Phương Vũ bàn tay kia, đã đến trước mắt của hần, che ở tầm mắt của hần...

"Ngươi chẳng qua chỉ là một cái cừu dương Diễm sĩ, cũng dám tới nơi này nói cái gì quy củ?" Phương Vũ chậm rãi thu hồi bàn tay của mình, trầm giọng nói, "Ta trước nói cho ngươi biết một quy củ, Luyện Hóa Sư bên trong, người mạnh là vua!"

Nhìn Phương Vũ vừa mới thu hồi bàn tay, cùng trong hai mắt rừng mình. Thiết lực trên trán trực tiếp rì ra không ít mồ hôi lạnh, hần ở Phương Vũ trong hai mắt, lại cảm thấy sát ý.

Phương Vũ xoay người, lẩn nữa trở lại Cổ Linh ngồi xuống bên người, mặt đầy bình tĩnh nhìn thiết lực.

"Mấy người các ngươi, cũng nhớ kỹ cho ta!" Thiết lực mặt đầy xanh mét nhìn trong phòng mấy người, giờ phút này đánh lại không đánh lại, không thể làm gì khác hơn là lược câu tiếp theo lời độc ác, liền xoay người rời đi.

Ngay tại thiết lực rời đi nhà vài chục bước thời điểm, một giọng nói đột nhiên truyền tới trong lỗ tai của hần: "Nói cho Dịch lý, cho ta Ngô Xuyên một bộ mặt, chuyện này rồi coi như xong!"

"Ta đây Cổ Bằng Dương chính là không ưa những này người ý thế hiếp người!" Thấy thiết lực sau khi rời khỏi, Cổ Bằng Dương một bên lẩm bầm, một bên liền ngồi xuống.

"Chúng ta được cẩn thận một chút rồi, người kia chẳng qua là một tiểu nhân vật, thì có cừu dương Diễm sĩ tu vi, có thể tương đương cấp trên của hần, tuyệt đối là giống như chúng ta Diễm sư!" Ở Phương Vũ vừa mới lúc tiến vào, mở miệng nói chuyện người kia giờ phút này nhẹ nói nói, "Tại hạ Miêu Giác, còn không biết các vị tước danh?"

"Ta đây kêu Cổ Bằng Dương!"

"Triệu Phi!" Gọi là Triệu Phi chính là một là một cái mi thanh mục tú người, nhưng là ở hai mắt của hần giữa Phương Vũ rất rõ ràng thấy được một cổ anh khí, có điểm giống là cái loại này chinh chiến sa trường nhiều năm, trong lòng còn có mang nhân nghĩa Tướng Quân.

"Phương Vũ."

"Còn có ta, còn có ta, ta gọi là Cổ Linh!" Cổ Linh cũng là lập tức mở miệng, tự giới thiệu mình.

"Tại hạ Ngô Xuyên." Thụ sinh Ngô Xuyên rất là có lễ phép nói.

"Đứng rồi Ngô huynh, ngươi không bằng nói với chúng ta nói, này mệnh mong phân trong sân sự tình đi!" Phương Vũ đột nhiên nghĩ đến, Ngô Xuyên có thể không phải thứ nhất ngày ở nơi này mệnh mong phân viện bên trong ở người.

"Có thể." Ngô Xuyên gật đầu một cái, liền bắt đầu nói, "Ở nơi này mệnh môn phân viện bên trong, rồng rắn lẫn lộn. Mặc dù hàng năm thu nhận học sinh chỉ có mười lăm người, nhưng không phải ít tiền bối sẽ tự mình thu học trò. Hơn nữa này mệnh môn phân viện diện tích cực lớn, lâu ngày, trong đó liền xuất hiện một ít thể lực."

"Những thể lực này bên trong, lợi hại nhất có bốn cái, theo thứ tự là bàng Diêu minh, giai linh Uyển, chiếm đông Bảo còn có chiếu trí quán, này mấy cái thể lực lãnh tụ đều là cửu dương Diễm sư cảnh giới cường giả. Mà giống như là mới vừa tới chính là cái kia người, là thuộc về một cái tên là lá rụng minh thể lực, lá rụng minh chẳng qua là mệnh môn phân viện trong sân Tam lưu thể lực, Minh chủ Dịch lý là một cái Tam Dương Diễm sư."

"Nói cách khác, gia nhập thể lực liền sẽ phải chịu thể lực bảo vệ. Mà không có gia nhập thể lực, sẽ có vừa mới người như vậy xuất hiện?" Phương Vũ nghe đến đó liền không sai biệt lắm biết. Xem ra, này mệnh môn phân viện trong nội viện, cũng không phải một cái thái bình địa phương.

"Bất kể hán là cái gì thể lực không thể lực, chỉ cần dám đến, ta đây đánh liền hán cái bả đầu!" Cổ Bằng Dương mặt đầy khờ cười nói.

"Mấy người chúng ta đều là một Dương Diễm sư, căn bản cũng không phải là cái đó Dịch lý đối thủ. Phương huynh vừa mới người xuất thủ lúc chỉ dùng Diễm sĩ cảnh giới Diễm Lực, nhưng là Miêu Giác không cho là Phương huynh chẳng qua là Diễm sĩ!" Miêu Giác nhìn về phía Phương Vũ, mở miệng nói.

"Phương mở người bị chư vị hơi cao hơn một bậc, là một cái hai Dương Diễm sư. Chỉ bất quá giờ phút này vết thương trên người còn chưa lành, có thể không phát huy ra này một thân thực lực tới."

"Hai Dương Diễm sư, cũng không phải cái đó Dịch lý đối thủ a, ài!" Miêu Giác có chút tiếc nuối nói.

Nếu là hán biết, chính là bốn Dương Diễm sư đều chết ở Phương Vũ trên tay thời điểm, phỏng chừng cũng sẽ không lộ ra như vậy tiếc nuối biểu tình.

"Suy nghĩ nhiều như vậy có ích lợi gì? Chỉ đề ý đến lúc đó, cùng người kia đánh một trận biến hóa đúng rồi!" Nghe được Miêu Giác vì chút chuyện này thờ dài, Triệu Phi liền không nhịn được mở miệng nói.

Triệu Phi này vừa mở miệng, giống như là không biết sợ hãi Tướng Quân. Chỉ biết là binh đến tướng chặn, nước đến đất chặn, không biết cái gì là lui về phía sau cùng lo âu.

"Chư vị yên tâm, trong thời gian ngắn, kia Dịch lý là sẽ không tới tìm phiền toái." Thấy bọn họ ngưng bàn, Ngô Xuyên liền mở miệng nói, "Dù sao ta cùng với kia Dịch lý quen biết, hán vẫn sẽ cho ta một chút mặt mũi."

Phương Vũ nhìn bây giờ mới mở miệng Ngô Xuyên, trong lòng âm thầm nói: "Cái này thật đúng là là không cạnh tranh a, ngay cả nói chuyện cũng không cạnh tranh. Người nếu là com sáng mở miệng, còn về phần có nhiều chuyện như vậy sao?"

"Kia đa tạ Ngô huynh rồi!" Phương Vũ đối với Ngô Xuyên ôm quyền nói.

Những cái khác vài người, cũng rồi rít đối với Ngô Xuyên ôm quyền, vừa nói lời cảm tạ. Dĩ nhiên, ngoại trừ Triệu Phi trở ra.

"Tại hạ còn có việc, liền xin cáo từ trước rồi." Sau khi nói xong, Ngô Xuyên liền xoay người rời khỏi nơi này.

Ở Ngô Xuyên sau khi rời khỏi, Miêu Giác mặt đầy nụ cười nhìn Phương Vũ, mở miệng nói: "Nếu không, chúng ta bây giờ tới thương lượng một chút, Phương huynh cùng vị này Cổ tiểu thư sự tình?"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Y thủy tạ

Ở Phương Vũ mãnh liệt yêu cầu bên dưới, Cổ Linh hay là trở về đến ban đầu ở trong sân nhỏ. Phương Vũ ngồi xếp bằng ở giường của mình trên giường, không ngừng vận công tiêu hóa vừa mới ăn vào bổ Diễm thảo. Mà những cái khác vài người, cũng rời khỏi phòng, bảo là muốn thật tốt thưởng thức một chút này mệnh môn phân viện.

Phương Vũ thật vất vả tiêu hóa ăn vào bổ Diễm thảo, vừa mới mở mắt, liền nghe phía ngoài thanh âm huyền ảo. Có chút hiếu kỳ hán, trực tiếp bước ra nhíp bước đi ra ngoài.

Nhưng là một màn kế tiếp, nhưng là để cho hán kinh hãi. Ở cửa phòng chỉ bên ngoài trong đám người, có một cái bị trói gô người, trên người của hán cũng không thiếu vết thương, mặc dù cũng là chút thương nhỏ...

Vừa nhìn thấy này cảnh tượng, Phương Vũ liền lập tức chạy tới người kia bên người, gấp giọng hỏi "Cổ Bằng Dương, ngươi đây là đang diễn vậy một ra?" Đồng thời, Phương Vũ dùng tốc độ nhanh nhất, giúp Cổ Bằng Dương giải khai trên người giây thừng.

"Đáng chết, đám kia không biết xấu hổ đồ vật!" Cổ Bằng Dương trước mắt một câu sau khi, mới hướng về phía Phương Vũ giải thích, "Mới vừa rồi ta đây chuẩn bị vào võ trong nội viện đi xem một chút, nơi nào biết, mới vừa mới vừa đi vào đi chưa được mấy bước, liền lao ra ngoài ba cái Diễm sư vậy công ta đây. Ta đây không địch lại bọn họ, lại không muốn chạy trốn, biến thành bộ dáng bây giờ."

Cổ Bằng Dương trong miệng võ viện, dĩ nhiên chính là kia một cái hồ to. Mệnh môn phân viện cực kỳ tự do, trong đó lại dùng võ viện cầm đầu. Ở võ trong nội viện, chỉ cần không xảy ra án mạng, ngươi nguyện ý làm nhiều chút cái gì đều được.

"Bọn họ tại sao phải vậy công ngươi?" Phương Vũ vẫn còn có chút không hiểu, ba cái Diễm sư cảnh giới người đồng thời xuất thủ, không thể nào không có lý do.

"Ta đây không biết, bắt quá bọn hắn đang đánh rồi ta đây sau khi, dùng ta đây tay tại thứ gì bên trên ấn xuống một cái." Cổ Bằng Dương mình cũng rất là không hiểu, hắn mới vừa tới đây mệnh môn phân viện, không có tìm ai không chọc ai, liền bị đánh cho một trận.

Phương Vũ này một đôi con ngươi ở trong hốc mắt lên chuyển, không chỉ là Cổ Bằng Dương không hiểu, hắn là như vậy không biết đối phương xuất thủ nguyên nhân. Nghĩ đến, bọn họ dùng Cổ Bằng Dương tay việc làm, chính là bọn họ động thủ nguyên nhân.

"Ngươi đi về nghỉ trước một chút, ta muốn đi đâu võ viện đi một chuyến." Phương Vũ vỗ một cái Cổ Bằng Dương bả vai, liền đứng lên, tính toán đến đâu rồi võ viện tìm một chút đầu mối.

"Phương huynh đệ đây là muốn thay ta đây báo thù đi?" Cổ Bằng Dương tâm tư đơn thuần rất, lắm bả tới đây, liền lớn tiếng hô đến, "Được, ta cùng đi với ngươi, hai ta đánh bọn họ đi!" Vừa nói liền giờ giờ quả đấm của mình, bắt quả không có vùng hai cái thì đề xuống, xem ra là bị thương không nhẹ.

"Chính ngươi nghỉ ngơi cho khỏe đi, chính là thật muốn giáo huấn bọn họ, ta một người cũng đủ rồi!" Phương Vũ lúc nói lời này rất là tự tin. Bắt quả nhắc tới cũng là, hắn ở cang trong phủ, một người độc đứng ba cái Diễm sư thời điểm cũng không có sợ qua, lúc này có làm sao có thể sợ chứ?

Đem Cổ Bằng Dương phụ cận căn phòng sau khi, Phương Vũ liền sải bước hướng võ viện đi tới. Vừa đi, vừa suy tính Cổ Bằng Dương bị đánh nguyên nhân...

"Đi theo Phương mỗi người lâu như vậy, bây giờ cũng hẳn đi ra rồi há!" Phương Vũ cách võ viện còn cách một đoạn trong rừng núi, đột nhiên dừng lại cước bộ của mình, lớn tiếng quát đến.

"Nếu như ngươi thật không tính đi ra, Phương mỗi có thể liền muốn ra tay rồi!" Phương Vũ trong miệng mồm, tự nhiên không thể nào là cái loại này lễ phép hành động.

"Cảm giác của ngươi lực ngược lại không kém, lại có thể nhận ra được chỗ ở của ta." Một cái Hắc Ảnh đi từ từ tới, ở ánh trăng chiếu rọi xuống, lộ ra diện mạo.

"Nói đi, theo ta lâu như vậy, có chuyện gì?" Phương Vũ nhìn trước mắt cái này mặt mũi thanh tú nam tử, lạnh giọng nói. Bất kể là ai, bị người theo dõi lâu như vậy, trong lòng đều sẽ có nhiều chút khó chịu tâm tình.

"Ngược lại không có gì đại sự, chính là lão đại nhà ta, muốn cho ngươi ở vật này phía trên, theo như một cái dấu tay!" Vừa nói vừa nói, người trẻ tuổi này liền từ mình trong ngực lấy ra một cái khế ước vậy đồ vật.

Lời nói nhắc tới, này Nam Châu bên trên quốc quả nhiên không phải Phù Uyên quốc có thể so, Phương Vũ lúc này mới tới không có có thời gian bao lâu, tự lấy thấy nhiều như vậy vật trữ vật dụng cụ rồi.

"Đây là cái gì?" Phương Vũ nhìn người tuổi trẻ đồ trên tay, cau mày nói. Chắc hẳn Cổ Bằng Dương chính là bị bọn họ ở vật này phía trên, nhấn dấu tay đi.

Người tuổi trẻ cười nhạt một cái âm thanh, mở miệng nói: "Cũng được, sẽ để cho thả lỏng một cho ngươi đọc một chút đi. Mệnh môn phân viện Phương Vũ mượn dùng y thủy tạ mệnh môn tinh một ngàn khối, trong vòng một năm trả lại!"

Vào giờ phút này, Phương Vũ mới là hoàn toàn biết nguyên hữu trong đó, người trước mắt này cùng trong miệng hắn cảm thấy y thủy tạ, mục đích của bọn họ cùng trước cái đó gọi là thiết lực mục đích của người là giống nhau, cũng là vì kia mệnh môn tinh mà tới. Bất quá, bọn họ làm nên làm, rõ ràng cho thấy muốn bá đạo nhiều!

"Không biết ngươi có biết hay không một cái tên là thiết lực người?" Phương Vũ thấp giọng cười nói.

"Lá rụng mình chính là cái kia rác rưởi, ngươi muốn cho hắn tới bảo ngươi?" Thả lỏng để cho mặt coi thường nói.

Phương Vũ lắc đầu một cái, mở miệng nói: "Ta chỉ là muốn đem ta nói với hắn một câu nói, tặng cho ngươi. Muốn Phương mỗi mệnh môn tinh, vậy thì tới cướp đi! Nếu là giành được đi, Phương mỗi tuyệt sẽ không có nửa câu oán hận!"

Phương Vũ lạnh rên một tiếng, khí thế trên người đột nhiên dâng lên, màu đen Diễm Lực bao phủ ở hai tay của hắn trên. Ở trong đêm tối này, Phương

Vũ màu đen kia Diễm Lực, lộ ra càng thêm quý dị..

"Kia còn thực là không tồi, ta thả lỏng để cho thích nhất, chính là cướp đồ!" Tiếng nói vừa dứt, thả lỏng để cho trên tay của liền xuất hiện màu xanh Diễm Lực.

Phương Vũ chậm rãi hướng bước về phía trước một bước, hai tay nhưng là bỏ vào sau lưng của mình, mặt đầy Du Nhiên tím bộ dáng, trong cơ thể Diễm Lực nhưng là cấp tốc vận chuyển.

Thả lỏng để cho cặp mắt khẽ hí một cái, hai tay ở trước ngực đột nhiên kết liễu một cái cổ quái đầu tay. Vô số ngọn lửa màu xanh từ nơi lòng bàn tay của hắn điên cuồng chỗ dùng, rất nhanh liền đem hai bàn tay cho bao phủ.

Nhưng là, chỉ một lát sau sau khi, kia bao phủ thả lỏng để cho bàn tay Hỏa Diễm, chính là toàn bộ tập trung đến một chỗ, cũng chính là thả lỏng để cho trên ngón trỏ. Mà theo ngọn lửa màu xanh ngưng tụ, vậy từ Hỏa Diễm truyền tới Diễm Lực, nhưng là càng đậm đà.

"Liên tục ba lần trong mắt của vận chuyển, đề cao uy lực, mạng này Viêm Diễm kỹ năng chính là người thật sự dựa vào thủ đoạn sao?" Phương Vũ nhìn trước mặt mình thả lỏng để cho, lạnh lùng nói, "Nếu là chỉ như thế, như vậy người còn không phải là đối thủ của ta!"

Thả lỏng để cho đầu ngón tay Hỏa Diễm càng ngày càng nhỏ, tới sau khi ngưng tụ chìm một cái nhỏ bé nguyên điểm, ngưng tụ sau khi thành công, thả lỏng để cho mới mở miệng nói: "Có thể đánh bại hay không người, cũng không phải là người định đoạt!"

Phương Vũ đưa ra một ngón tay, hướng thả lỏng để cho ngoắc ngoắc.

Thả lỏng để cho mặt đầy cười lạnh nhìn Phương Vũ, hai chân một cái dùng sức, thân thể chính là hóa thành bóng tối này bên trong cảm thấy một đạo màu xanh lá cây bóng dáng, bay thẳng đến Phương Vũ phóng tới.

"Người tốt!" Phương Vũ than thào một tiếng. Bất được màu xanh ánh lửa càng ngày càng rõ ràng, Phương Vũ chân phải sau đạp một bước, trực tiếp bước vào trong bùn đất. Song chương cũng là vào lúc này, từ phía sau lưng bắt được trước người tới.

"Ba ngưng Viêm chỉ!"

"Sóng lớn chín tầng ấn!"

Hắc Ảnh cùng lục quang đột nhiên đình trệ, ngọn lửa màu xanh lục trong nháy mắt cùng màu đen đáng vóc to chương ấn, nặng nề đánh vào nhau. Tiếng nổ thật to, sợ quá chạy mất này trong rừng núi dừng lại chìm, cũng đưa tới không ít võ trong sân ánh mắt của người.

"Khí lực của người cũng không nhỏ, chính là không biết còn có thể đại đến mức nào đâu?" Phương Vũ vừa nói, vừa đem một bàn tay thả vào chính mình cái tay còn lại chương bàn tay vác nơi, muốn dùng Diễm Lực đem thả lỏng để cho cường ép ép trở về.

Thả lỏng để cho thân thể vốn là có nhiều chút nhu nhược, mới vừa rồi sau khi giao thủ, liền lui về phía sau nửa bước. Nhưng là thả lỏng để cho nhưng là một chút không hăm hại nhường nhịn, tiếp tục thúc giục trong cơ thể Diễm Lực, cùng Phương Vũ đối kháng. Đầu ngón tay ngọn lửa màu xanh, hợp với mơ hồ vờn quanh ở chung quanh thân thể màu xanh Diễm Lực, vô đếm sao bùng Hạo Nguyệt.

Phương Vũ cùng thả lỏng để cho thời khắc này mặt cũng căng thẳng, mặc dù thả lỏng để cho là Tam Dương Diễm sư, nhưng là Phương Vũ cường độ thân thể nhưng là hơn xa cho hắn. Hai người như thế đụng nhau, nhưng là cũng không chiếm được tiện nghi gì. Chỉ bất quá hai người giờ phút này cũng không lui lại dự định!

Rất nhanh, liền có không ít võ trong sân người chạy tới hai người giao chiến địa phương. Màu đen cùng màu xanh hai loại Diễm Lực, không ai nhường ai. Giữa núi rừng, hai đạo nhân ảnh trên mặt của, cũng cặp giọt mồ hôi.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, màu đen cùng màu xanh Diễm Lực đồng thời rút về hai thân thể của con người bên trong. Vô luận là Phương Vũ hay vẫn là thả lỏng để cho, cũng nhanh chóng lui về phía sau. Phương Vũ chỉ lui ba bước liền ổn định thân hình của mình, mà thả lỏng để cho chính là lui về sau vài chục bước, đứng vào trên cây to, mới miễn cưỡng ngừng lại.

"Cùng thả lỏng để cho đánh người nọ là ai à?" Không ít người cũng nhìn chăm chú giao chiến hai người, hỏi.

"Không biết, không có có từng thấy người đó, hẳn là tân sinh đi!" Một người lay lay đầu, trầm giọng nói.

"Àm!"

Lại vừa là một đạo vang lớn, ngay vừa mới rồi giọng của người kia rơi xuống trong nháy mắt, Phương Vũ cùng thả lỏng để cho quả đấm của lại một lần nữa đụng vào nhau. Gần như vậy thân vật lộn, mới là Phương Vũ chân chính am hiểu.

Phương Vũ một quyền đánh ra sau khi, cũng không có hướng người bình thường như thế thu quyền đánh lại. Hắn biến hóa quyền vì móng, trực tiếp nắm thả lỏng để cho bả vai. Một móng bấu vào thả lỏng để cho bả vai, cái tay còn lại bàn tay, trực tiếp chụp đánh vào thả lỏng để cho bụng của.

"Phốc!" Bị Phương Vũ một chương này cột nút thật thả lỏng để cho, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, trong miệng cũng bắt đầu thờ hờn hờn khí thô

tới.

"Đem người ép Cổ Bảng Dương ký khế ước giao ra, ta biến hóa thả người!" Phương Vũ bấu vào thả lỏng để cho móng tay buông lỏng một chút, một cái tay khác trực tiếp khóa lại thả lỏng để cho cổ, lạnh giọng nói.

"Khắc, khắc..." Bị Phương Vũ khóa lại cổ thả lỏng để cho không nhìn được họ klan mấy tiếng, hắn biết, thời khắc này mình đã không có cùng Phương Vũ tranh nhau khí lực. Thả lỏng để cho mặc dù là Tam Dương Diễm sư, nhưng trời sinh thể chất kém, căn bản là không phát huy ra bình thường Tam Dương Diễm sư thực lực tới.

Mà hắn kinh chống nhau, lại là có thể vượt biên giới giới đánh chết đối thủ Phương Vũ, tự nhiên sẽ trở nên không chịu được như vậy rồi.

"Vị huynh đệ kia, người thả ta bằng hữu này, thứ người muốn trong tay ta!" Phương Vũ đang chuẩn bị gia tăng trên tay cường độ thời điểm, một đạo thân ảnh lại là xuất hiện ở rồi phía sau của hắn.

"Kêu lên vật của ta muốn, ta liền thả hắn." Phương Vũ đề xuống khiếp sợ trong lòng mở miệng nói. Hắn căn bản không biết, người này là thể nào xuất hiện ở bên cạnh mình, nói cách khác, người này so với hắn mạnh hơn, hơn nữa cường không ít.

Người kia móc ra một tấm khế ước, đặt ở Phương Vũ trên vai. Phương Vũ nhìn một chút chính mình trên vai đồ vật, cũng là trực tiếp buông lỏng tay.

Phương Vũ đem này có Cổ Bảng Dương dấu tay khế ước trực tiếp xé thành mảnh nhỏ, sau đó liền dự định xoay người rồi đi.

Nhưng ngay khi Phương Vũ vừa mới lúc xoay người, cái đó từ Phương Vũ trên tay cứu thả lỏng để cho người, lại một lần nữa lên tiếng..

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Đánh cuộc

"Làm gì gấp gáp như vậy đi a, người nhưng còn có hai cái bằng hữu ở chỗ này của ta làm khách a." Ngay tại Phương Vũ vừa mới lúc xoay người, cái đó từ Phương Vũ trên tay cứu thả lỏng để cho người, lại một lần nữa lên tiếng.

Phương Vũ dừng thân hình, vừa quay đầu lại liền nhìn thấy tay của người kia bên trên lại thêm ra rồi hai tờ cùng mới vừa rồi vậy khế ước, hơn nữa phía trên cũng đề xuống dấu tay. Thấy này hai tờ khế ước, một loại dự cảm xấu liền xuất hiện ở Phương Vũ trong lòng.

"Người rút cuộc là ý gì?" Phương Vũ thành lên trước mắt người kia, lạnh lùng nói.

"Ta không có có ý gì, chẳng qua là người đã thương người của ta, liền muốn rời khỏi, thiên hạ, nào có dễ dàng như vậy sự tình đâu?" Bầu không khí trong nháy mắt ngưng kết lại, từng đạo tầm mắt nhìn trung gian đứng hai người, nhưng là không có có dư thừa một giọng nói phát ra.

"Vậy người muốn thế nào? Nếu là muốn động thủ, bên ta vũ tiếp tục chính là." Phương Vũ nhìn trên mặt người kia nụ cười, không khỏi cảm thấy vẻ chán ghét.

"Người mới vừa cùng thả lỏng để cho đánh, ta Nhiếp Vũ Lang còn sẽ không đứng chút lợi lộc, ta chỉ là muốn cùng người đánh cược một trận." Nhiếp Vũ Lang soạt một tiếng mở ra trong tay quạt giấy, vừa lung lay, vừa mở miệng vừa nói.

"Người muốn đánh cược gì? Bên ta vũ phụng bồi tới cùng!" Phương Vũ lãnh đạm cười nói. Hắn giờ phút này biểu tình trên mặt, hình như là ở nói cho Nhiếp Vũ Lang, vô luận đánh cược gì, hắn cũng có lấy được thắng lợi như thế.

"Chúng ta đều là Luyện Hóa Sư, dĩ nhiên là đánh cược thực lực." Nhiếp Vũ Lang trong tay quạt xếp vừa thu lại, hé mồm nói, "Sau bảy ngày, ở võ viện tầng thứ ba trên đài tỷ võ, một quyết định thắng bại. Nếu là người thắng, năm hai tờ khế ước ta trả lại cho người, nhưng là người nếu là thua, liền muốn gia nhập ta y thủy tạ, làm thủ hạ của ta!"

"Đánh cược này chú há chẳng phải là quá không công bình, không bằng người nếu là thua, cũng làm thủ hạ của ta như thế nào?" Phương Vũ cười lạnh nói.

"Vây cứ quyết định như vậy, sau bảy ngày, người cũng không nên không dám tới!" Nhiếp Vũ Lang đối với chính mình cũng là dị thường tự tin, lời nói nói xong, liền dẫn thả lỏng để cho rồi khỏi nơi này.

Nhiếp Vũ Lang sau khi rời khỏi, Phương Vũ cũng không có đi võ trong nội viện dự định. Từ Nhiếp Vũ Lang chính là lời nói liền có thể nghe được, Miêu Giác cùng Triệu Phi hai người phỏng chừng cũng là bị bọn họ xử lý. Nghĩ tới đây, Phương Vũ liền trực tiếp xoay người, trở về phòng đi.

"Ha, Phương huynh đệ trở lại, cho ta đây báo thù chưa?" Phương Vũ mới vừa vừa đi vào trong phòng, liền nghe được Cổ Bằng Dương tiếng hô to. Rõ ràng trước còn ngay cả tay cánh tay cũng không tốt động, nhưng bây giờ thật giống như một chút thương cũng không có.

"Chuyện của ngươi là giải quyết, nhưng là này hai người bọn họ cũng bị ám toán." Phương Vũ nhìn một chút mặt đầy buồn rầu về Miêu Giác cùng Triệu Phi, liền biết rõ mình nghĩ đến không sai.

"Ai, tại hạ tài nghệ không bằng người, thật sự là..." Miêu Giác nghe Phương Vũ nói như vậy, trên mặt cũng có nhiều chút không nén giận được.

"Lần sau gặp được những người đó, ta cần phải đem các loại cũng đòi lại." So sánh với Miêu Giác, Triệu Phi chính là ngang ngược rất nhiều. Phương Vũ cũng là thấy rõ ràng, giống như Triệu Phi người như vậy, không sợ thua, bởi vì mỗi một lần thất bại, đều là hắn trở nên mạnh hơn nguyên nhân.

"Ta đây nói a, Phương huynh đệ, bọn họ để cho ta đây đề xuống đến mức món đồ kia, đến tốt cùng là cái gì à?" Cổ Bằng Dương lúc này cũng là muốn chuyện này, nhìn chăm chăm Phương Vũ hỏi.

"Đương nhiên là ngươi mượn người ta mệnh mạng tinh mượn." Phương Vũ lãnh đạm cười nói. Sau khi nói xong cũng là ngồi vào giường của mình trên, nhắm mắt điều tức.

Miêu Giác cùng Triệu Phi cũng là nhắm hai mắt lại, chuyên tâm điều chỉnh thương thế của mình. Chỉ có Cổ Bằng Dương một người, ở trong gian phòng đó vòng tới vòng lui, còn bất chợt nói: "Ta đây không có tìm bọn họ mượn mệnh mạng tinh a, bọn họ bằng cái gì đánh ta đây?"

Sáng sớm ngày thứ hai, Cổ Bằng Dương mấy người cũng còn chưa thức dậy thời điểm, Phương Vũ chính là rời đi trong phòng. Hắn phải vì sau bảy ngày quyết đấu, làm một chút chuẩn bị, dĩ nhiên, này chút chuẩn bị không thể nào là đi mua một ít Diễm Phù ném đối thủ chết sống.

Cái gọi là chuẩn bị, chính là hết khả năng tăng lên thực lực của mình!

Mà có thể trợ giúp Phương Vũ làm được điểm này, chính là kia đứng lặng với mệnh mạng phân viện trong đại viện Bạch Tháp!

Này Bạch Tháp ngoại trừ đại biểu mệnh mạng ý trở ra, hay vẫn là chứa đựng công pháp Diễm kỹ năng địa phương, càng tiếp cận đỉnh tháp địa phương sở tồn thà Diễm kỹ năng, thì càng trân quý.

Đại khái ở trong rừng núi bước từ từ rời gần sau nửa canh giờ, Phương Vũ mới rốt cuộc đã tới này Bạch Tháp trước mặt. Phương Vũ cũng không gấp đi vào bạch trong tháp, hắn đứng ở Bạch Tháp bên cạnh, nhìn Bạch Tháp trên thân tháp vô số hình vẽ chữ viết.

"Phương huynh có thể là bởi vì không có mệnh mạng tinh, mới đứng lặng ở nơi này Bạch Tháp trước?" Ngay tại Phương Vũ nhìn mê mẩn thời điểm, Ngô Xuyên đi tới bên cạnh của hắn, mở miệng nói.

Phương Vũ đem tâm tư từ kia Bạch Tháp trên thân tháp sau khi thu trở về, mới mở miệng nói: "Ta chỉ là đang ở học hỏi này Bạch Tháp thân tháp, đảo còn không biết vào này Bạch Tháp còn cần mệnh mạng tinh."

"Ồ Hạo Hãn Viện bên trong không có mệnh mạng tinh, có thể nói là nửa bước khó đi a. Giống vậy người mới, cũng sẽ trực tiếp đi mỗi cái sân, hoặc là nhiệm vụ trong các kiếm lấy mệnh mạng tinh. Không nghĩ tới, Phương huynh cuối cùng tới trước này Bạch Tháp trước, học hỏi trên thân tháp ảo diệu." Ngô Xuyên cười nhạt nói.

"Chẳng qua là ta hôm nay xem ra là không vào được này Bạch Tháp rồi, thật đúng là có nhiều chút tiếc nuối." Phương Vũ quơ quơ đầu, có chút tiếc nuối nói.

"Phương huynh muốn đi vào, kia mệnh mạng tinh liền lại đang xuống ra cũng được. Bất quá, Phương huynh nếu là muốn tu hành Diễm kỹ năng, tại sao không trực tiếp đi tìm Lữ sư bá đâu?" Ngô Xuyên rất là nghi ngờ hướng về phía Phương Vũ nói.

"Ta lão sư kia hôm qua sau khi rời khỏi, liền không biết tung tích." Phương Vũ cũng rất là buồn rầu một điểm này, rõ ràng nói thu mình làm học sinh, có thể một cái chớp mắt liền không thấy, cõi đời này nào có như vậy cảm giác đến lão sư a.

"Thật sao? Ta người sư bá kia hẳn là quên đi, hẳn ngụ ở võ viện phía sau tòa kia Nhân Hoa núi trên sườn núi." Ngô Xuyên hướng võ viện bên kia phương hướng chỉ chỉ, ngay sau đó mở miệng nói, "Hơn nữa muốn ở nơi này Bạch Tháp trung học kia cao thâm Diễm kỹ năng, cần mệnh mạng tinh cũng không phải là ít. Phỏng chừng trên người ta điểm này, cũng không đủ a, ha ha!"

"Ta đây liền đi xem một chút, cáo từ!" Phương Vũ một cái ôm quyền, liền rời đi này Bạch Tháp chỗ. Nói thật, hắn rất muốn nhìn một chút, hắn lão sư kia, có như thế nào bản lĩnh.

Nhan Hoa trên núi bị hai tòa cấm thẳng vào Vân Thiên núi cao kẹp ở trong đó, lộ về đến mức dị thường nhỏ thấp. Trong núi cây cối cũng là không nhiều, chỉ có kia đầy đất cỏ đại gọi vào người trong tầm mắt.

Chỉ phải đứng ở Nhân Hoa núi dưới núi, liền có thể rất rõ ràng nhìn thấy, ở sườn núi chỗ đình viện. Nghĩ đến, nơi đó chính là Lữ lão nơi ở rồi.

Phương Vũ bước từ từ không cầm quyền trong cỏ, hướng đình viện đi tới. Một đường cũng không có thấy bóng người nào, mặc dù mệnh mạng học viện

không nhỏ, nhưng trong này số người nhưng là không gọi được mệnh mông hai chữ a!

"Học sinh trước đến quá rầy lão sư, chẳng biết có được không?" Phương Vũ đi đến cửa đình viện trước liền dừng bước, hướng về phía bên trong cao giọng hô đến.

"Lão phu đã sớm biết ngươi sẽ đến, còn không mau một chút đi vào." Lữ lão thanh âm từ trong đình viện truyền ra. Chỉ nghe được cái này thanh âm, Phương Vũ cũng cảm giác được Lữ lão Diễm Lực không lồ, nhưng là Lữ lão cho hắn loại cảm giác này, nhưng là bí kỳ thanh lão phải kém quá nhiều.

Phương Vũ nghe được Lữ lão thanh âm sau khi, trực tiếp bước vào trong đình viện. Vốn là nhìn đình viện bề ngoài, Phương Vũ còn tưởng rằng trong đình viện chuyện như thế nào một loại cảnh tượng sang trọng. Làm Phương Vũ hắn bước vào đình viện thời điểm, hắn thật sự nhìn thấy, cùng hắn tưởng tượng hoàn toàn khác nhau.

Trong đình viện cỏ dại rậm rạp, phế khí vật bị ném đến khắp nơi đều là. Trong đình viện cái ao nước, lại đen không nhìn rõ bất cứ thứ gì sờ.

"Lão sư này đình viện, thật là làm cho học sinh dở khóc dở cười." Phương Vũ thật sự là không biết nên nói cái gì cho phải, chỉ có thể dùng dở khóc dở cười cái chữ này tới đánh giá Lữ lão đình viện rồi.

"Ha ha, người sống, nên vô câu vô thúc, tùy tâm làm. Huống chi lão phu chẳng qua là ở nơi này tầm thường phương diện sinh hoạt tùy ý mà thôi, cũng không phải là đại sự gì." Lữ lão song chương đẩy cửa phòng ra, cười lớn từ bên trong đi ra.

Ngay tại Lữ lão đẩy ra phương diện trong nháy mắt, Phương Vũ liền thấy tình cảnh bên trong. Cái ghế kia bàn cũng ngã trái ngã phải, dưới đất còn có đến có chút lá trà. Thật đúng là không biết, ở nơi này dạng cảm giác tới chỗ, Lữ lão tại sao có thể ở được đi.

"Học sinh tới nơi này, là có chuyện muốn thỉnh giáo lão sư." Phương Vũ hữu chương ngưng tụ lại một ít Diễm Lực, hướng trên đất đẩy một cái, mới dọn dẹp ra một khối, miễn cưỡng coi như sạch sẽ địa phương.

"Là liên quan tới mấy ngày sau quyết đấu sự tình đi, ta đã nghe nói." Lữ lão ngược lại rất tùy ý ngồi ở phụ cận trên mặt ghế đá. Nhưng là nói thật, ngoại trừ Lữ lão ra, phỏng chừng không có một người có thể nhận được, đó là băng đá.

"Chính là vì kia một chuyện, không phải học sinh phỏng người khác chí khí, chẳng qua là theo như học sinh phán đoán, thời khắc này học sinh, không phải là đối thủ của hắn." Phương Vũ nói như vậy, dĩ nhiên là ở không sử dụng thánh hỏa đốt thể dưới tình huống. Dĩ nhiên, coi như là sử dụng thánh hỏa đốt thể, cũng không có niềm tin tuyệt đối.

"Nhiep Vũ Lang là y thủy tạ lãnh tụ, thực lực ở năm Dương Diễm sư cảnh giới, người thật sự không phải là đối thủ của hắn." Lữ lão gạt đầu một cái sau khi, lại nói tiếp, "Ta trước truyền cho người một chiêu Đông Long Ấn, đối phó hắn, hắn là đủ rồi."

Phương Vũ cặp mắt trong nháy mắt xuất hiện ngu si ánh mắt, Đông Long Ấn, tựa hồ hắn đã sẽ. Phương Vũ quơ quơ đầu, làm cho mình phục hồi tinh thần lại, mở miệng nói: "Lão sư, người nói Đông Long Ấn, ta tựa hồ học qua."

"Há, đây chính là Thiên Châu Hạo Hãn Viện trong Tầng Thứ các võ học, người học qua?" Lữ lão cũng là gương mặt không thể tin được, hắn là biết kia Đông Long Ấn trân quý, ở nơi này Nam Châu bên trong, trừ hắn ra, hắn quả thực không biết còn có ai, biết cái này Đông Long Ấn.

"Không bằng, ta thi triển ra, cho lão sư nhìn một chút?" Phương Vũ đề nghị.

"Được, ta sẽ nhìn một chút người học Đông Long Ấn!" Lữ lão cũng đang có ý định này, cũng liền nói như thế.

Phương Vũ Song tay trong nháy mắt đặt ở mình trước bụng, màu đen Diễm Lực điên cuồng ở lòng bàn tay dừng động, ngay cả chung quanh trong thiên địa Diễm Lực cũng bị ảnh hưởng. Đứt quãng trầm thấp tiếng rỗng ngậm từ Phương Vũ đôi trong lòng bàn tay phát ra.

Màu đen mô hình nhỏ Cổ Long từ từ ở Phương Vũ giữa song chương thành hình, Phương Vũ Song vỗ lên tiếp theo đôi, hai gối hơi cong, vọt thẳng đến không trung đánh ra.

"Rống!" Cổ Long nhanh chóng trở nên lớn, phát ra to lớn tiếng rỗng ngậm. Theo tiếng rỗng ngậm lên, màu đen Cổ Long chiếm cứ ở trong bầu trời, thật là kinh người...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Chân chính Đông Long Ân

Lữ lão nhìn giữa bầu trời kia cuốn thân thể Cổ Long, đầu tiên là gập đầu một cái, sau đó lại vừa là lắc đầu một cái, nhúu mày.

"Hô..." Đánh ra Đông Long Ân sau khi, Phương Vũ Song bàn tay vừa thu lại, thở một hơi, liền đưa mắt đầu đến Lữ lão trên người, chờ Lữ lão mở miệng.

Trầm mặc một hồi, Lữ lão mới mở miệng nói: "Dạy người Đông Long Ân người đối với người rất tốt?"

Phương Vũ có chút không rõ Lữ lão ý tứ, nhưng vẫn trả lời: "Không sai, sư phụ ta là ân nhân cứu mạng của ta, cũng là thay đổi ta cả đời người."

"Tâm thường không có ai chịu hoa lớn như vậy công phu đi giản hóa một chiêu Diễm kỹ năng, đưa hấn biến thành một cái Diễm sĩ đều có thể thi triển chiêu số." Lữ lão nghe được Phương Vũ giảng đạo hấn chiêu này người là sư phó của hấn, vừa gập đầu, một bên thở dài nói.

"Chân chính Đông Long Ân, cũng không chỉ điểm này uy lực." Thanh lão than thở sau khi xong, mới đưa ánh mắt bỏ vào Phương Vũ trên người, nghiêm mặt nói, "Của người chiêu này Đông Long Ân, tối đa cũng chính là cấp tướng Diễm kỹ năng, mà hoàn chinh Đông Long Ân, nhưng là kia Vương cấp Diễm kỹ năng!"

"Vương cấp Diễm kỹ năng?" Phương Vũ ngăn ra, sau đó hỏi, "Có thể Vương cấp Diễm kỹ năng không phải ít nhất phải Diễm Hầu mới có thể thi triển, Diễm Vương mới có thể phát huy ra toàn bộ uy lực Diễm kỹ năng sao? Coi như lão sư truyền cho ta này hoàn chinh Đông Long Ân, ta không cách nào sử dụng, thì có ích lợi gì đâu?"

"Không sai, giống vậy Vương cấp Diễm kỹ năng đúng là như vậy. Nhưng là này Đông Long Ân bất đồng, Đông Long Ân không giống những thứ khác Diễm kỹ năng, phần lớn tiêu hao trong cơ thể mình Diễm Lực, nó nghĩa sâu xa ở chỗ ngưng tụ trong thiên địa Diễm Lực thi triển." Lữ lão nói đến đây Đông Long Ân thời điểm, chính mình đều không khỏi lộ ra nhiều chút bội phục về, "Chỉ cần người có thể lý giải Đông Long Ân nghĩa sâu xa, người liền có thể thi triển. Bất quá, cho dù là thân thể của người cường độ, thi triển một lần sau, chỉ sợ cũng phải được thương không nhỏ a!"

Lữ lão nhìn thấu thân thể của mình cường độ mạnh hơn người thường, Phương Vũ là không có một chút giệt mình. Dù sao Lữ lão so với hấn còn mạnh hơn nhiều, nhìn ra một điểm này căn bản liền không coi là cái gì.

"Ta đây thi triển ra, hoàn chinh Đông Long Ân, sẽ mạnh bao nhiêu?" Phương Vũ giờ phút này mới hỏi ra chính mình đề ý nhất vấn đề.

"Tám Dương Diễm sư lật đổ một kích toàn lực đi, rất gần gũi cửu dương Diễm sư công kích." Lữ lão hơi chút suy nghĩ một hồi, nói.

Phương Vũ nghe được hay vẫn là Diễm sư cảnh giới công kích, không khỏi có chút thất vọng, nhỏ giọng thăm thi: "Nguyên tới vẫn là Diễm sư cảnh giới a, xem ra Vương cấp Diễm kỹ năng cũng chả có gì đặc biệt..."

"Àm!" Lữ lão trong nháy mắt xuất hiện ở Phương Vũ trước mặt của, cho Phương Vũ đầu một chút, sau đó mang theo tức giận nói: "Người bất quá hai Dương Diễm sư Diễm Lực, liền có thể đánh ra tám Dương Diễm sư toàn lực một đòn, còn có cái gì không thỏa mãn?"

Suy nghĩ một chút cũng phải, nếu không phải Vương cấp Diễm kỹ năng, sợ rằng cũng không làm được đến mức này. Bất quá lúc này, Phương Vũ Tâm bên trong đến còn có một cái quan tâm vấn đề, đó chính là học được hoàn chinh Đông Long Ân sau, đang sử dụng thánh hóa đốt thể dưới tình huống, mình có thể đánh ra tầng thứ gì công kích.

Bất quá điều này cũng làm cho chỉ là suy nghĩ một chút, bởi vì nếu như đang sử dụng thánh hóa đốt thể dưới tình huống đánh ra Đông Long Ân, chỉ là hai lần chiêu thức cần trả, có lẽ sẽ lấy đi của mình mạng.

"Tiểu tử thú, suy nghĩ lung tung cái gì, có còn muốn hay không học?" Lữ lão nhìn Phương Vũ kia đã thần du đi biểu tình, không khỏi thấp giọng mắng.

"Mời lão sư truyền thụ!" Bị Lữ lão này một mắng, Phương Vũ suy nghĩ cũng là từ ngày đó vừa chạy rồi trở lại, ôm quyền cung kính nói.

Lữ lão chậm rãi đứng lên, đi tới vừa mới Phương Vũ dùng Diễm Lực quét dọn đi ra ngoài trên đất trống, bày ra một cái tư thế. Sau đó song chưởng hoành để xuống trước bụng, cực kỳ có quy luật động.

Lữ lão từ từ nhắm lại cặp mắt của mình, sau đó hướng về phía Phương Vũ nói: "Tiểu tử thú, nhìn cho thật kỹ lão phu một chương này!"

Phương Vũ cẩn thận nhìn Lữ lão động tác, đem nhất cử nhất động của hấn toàn bộ ghi nhớ, không một chút nào dự định bỏ sót.

Lữ lão vừa tiếp tục làm động tác, một bên thấp giọng quát nói: "Tâm ngưng trong tay, ý niệm đồng Long. Vạn Diễm tụ thủ, uy hiếp Thương Khung..."

Lữ lão trong miệng thật sự đọc, nghĩ đến chính là kia Đông Long Ân khẩu quyết. Phương Vũ Tâm bên trong không ngừng nói thầm khẩu quyết, đem hết thảy các thứ này khắc sâu tại trong đầu của mình.

Lữ lão đột nhiên song chưởng hợp lại, màu cam Diễm Lực xuất hiện ở giữa song chưởng. Mà giờ khắc này, Lữ lão hai bàn tay những địa phương khác, cũng xuất hiện Diễm Lực, nhưng là lại cũng không phải là Lữ lão kia màu cam Diễm Lực, mà là đủ mọi màu sắc Diễm Lực.

Thấy những này đủ mọi màu sắc Diễm Lực, Phương Vũ cũng là biết, đây chính là Lữ lão trong miệng nói, trong thiên địa Diễm Lực. Dù sao trong thiên

địa Diễm Lực, không có Mệnh Viêm rèn luyện, vốn là có sắc thái.

Từ từ, Lữ lão song chưởng tách ra, một cái màu sắc rực rỡ Cổ Long hư ảnh, xuất hiện ở Lữ lão giữa song chưởng, phát ra trợn trợn gầm thét.

Phương Vũ vừa nhìn Lữ lão động tác, một bên ở trong lòng của mình bắt chước. Phương Vũ cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, chính mình thi triển lâu như vậy Đông Long Ấn, lại là lợi hại như vậy Diễm kỹ năng. Mặc dù, đối với hắn mà nói, cấp tướng Diễm kỹ năng đã quá lợi hại.

Dò dẫm theo thời gian, từng cái màu sắc Thần Long, hiện lên Lữ lão hai chi trên cánh tay. Bắt chước nếu thật là Cổ Long, như thế, ở Lữ lão trên cánh tay du động. Theo Cổ Long xuất hiện, Lữ lão giờ lên hai cánh tay đều bắt đầu tản mát ra thất thải vẻ, một cỗ lực lượng kinh khủng, kèm theo này thất thải vẻ, chậm rãi dâng lên.

Lấy Phương Vũ bây giờ hai Dương Diễm sư cảnh giới, căn bản là không có cách phán đoán Lữ lão thực lực. Hắn chỉ biết là, nếu như Lữ lão một chưởng này mục tiêu là chính mình, như vậy chính mình ngoại trừ thịt nát xương tan ra, đang không có kết quả khác rồi.

"Rống!" Tiếng rống ngậm không ngừng vang lên, kia phụ ở thanh lão trên cánh tay Cổ Long, toàn bộ hướng giữa song chưởng vọt tới. Giữa song chưởng mấy cái Diễm Lực Cổ Long, cuối cùng bắt đầu lẫn nhau cắn xé, sau đó, một cái thẳng lợi Cổ Long, thì sẽ ăn ngoài ra một cái Cổ Long.

Cho đến cuối cùng, Lữ lão song chưởng bên trong, cũng chỉ còn lại một cái cái Cổ Long, tản ra khí thể kinh khủng cùng cửu sắc quang mang Cổ Long. Xích chanh hoàng lục thanh lam tử (đỏ thắm-da cam-vàng-xanh lá-xanh thắm-xanh da trời-tím) còn có hai màu đen trắng, tất cả đều xuất hiện ở điều này Cổ Long trên người.

Vừa lúc đó, Lữ lão hai gò khe cong, song chưởng hướng về phía không trung mãnh đẩy mà ra.

"Rống, rống!" Từng tiếng to lớn rống ngậm đem ngọn núi này cũng chấn có chút rung động, cửu sắc Cổ Long xông thẳng Thương Khung đi. Chính là kia trên bầu trời đám mây, đều tựa như sợ hãi Cổ Long uy thế một dạng nhùng ra một cái đại lộ.

Ngay tại Phương Vũ cho là Đông Long Ấn xong rồi thời điểm, cửu sắc quang mang hoà lẫn, kia bay lên bầu trời Cổ Long từ không trung lao xuống, miệng rống khe khẽ, phát ra kinh khủng tiếng gầm

Một cỗ khí thể cực kỳ khủng bố hướng Phương Vũ đè ép xuống, nói chính xác hẳn là hướng chung quanh đây hết thảy đè ép xuống, tại này cỗ uy thế xuống, Phương Vũ hai chân trực tiếp lún vào trong bùn đất.

Màu đen Diễm Lực đột nhiên xuất hiện, Phương Vũ Song võ lên giờ, muốn chặn này uy thế kinh khủng. Ngay tại Cổ Long sắp rơi xuống đất thời điểm, Lữ lão đơn nhắc tay một cái, trực tiếp đem lao xuống Cổ Long miễn cưỡng tiếp lấy!

Màu cam Diễm Lực cùng cửu sắc quang mang đụng nhau, toàn bộ đình viện, cả ngọn núi đều ở đây kinh khủng bên trong run rẩy.

Làm bao phủ bốn phía kinh khủng thanh âm biến mất, tia sáng chói mắt kia tiêu tan. Lữ lão thân ảnh của mới đi ra khỏi kia đầy trời đất sét, lại một lần nữa xuất hiện ở Phương Vũ trước mắt.

"Như thế nào đây?" Lữ lão vỗ một cái Phương Vũ bả vai, thấp giọng nói, "Thấy rõ ràng chưa?"

Phương Vũ giờ phút này còn chưa có lấy lại tinh thần đến, hắn còn đắm chìm trong vừa mới to lớn kia tình cảnh bên trong. Ngút trời mà xuống Cổ Long, một tay giờ cao long lão giả, hết thảy hết thảy, cũng quá mức kinh người.

Qua một lúc lâu, Phương Vũ mới phục hồi tinh thần lại, có chút không dám tin tưởng nói: "Cái này thì là chân chính Đông Long Ấn?"

Lữ lão gật đầu một cái, lại lắc đầu, mở miệng nói: "Đây là ta Đông Long Ấn, mà không phải của người Đông Long Ấn."

Phương Vũ dĩ nhiên là minh bạch Lữ lão ý tứ, hắn giờ phút này coi như học được, muốn thi triển này chân chính Đông Long Ấn, cũng tuyệt đối sẽ không có Lữ lão uy thế như vậy. Nhưng là hắn tin tưởng, ở đêm tới, trong tay hắn đánh ra Đông Long Ấn, tuyệt đối so với cái này còn muốn bàng đại hơn nhiều.

Cho nên, đây chỉ là Lữ lão Đông Long Ấn, không phải tha phương vũ.

"Học sinh biết, này không phải của ta Đông Long Ấn." Phương Vũ dừng lại cười một tiếng, nói tiếp, "Bất quá, học sinh coi như học được này Đông Long Ấn, chung quy sẽ không cần học sinh ta liền trực tiếp dùng cái này cùng kia Nhiếp Vũ Lang giao thủ đi, đánh chết cũng không tốt a!" Phương Vũ lãnh đạm cười nói.

"Người tiểu tử này, không phải là hi vọng lão phu sẽ dạy người một chút vật sao?" Lữ lão hơi giận nói nói.

"Hay vẫn là lão sư minh bạch, lão sư kia sẽ làm gì đâu?" Phương Vũ đã sớm biết Lữ lão nhìn ra được ý nghĩ của hắn, liền trực tiếp hỏi.

"Hừ hừ, tiểu tử người không phải là cùng kia Nhiếp Vũ Lang có bảy ngày ước hẹn sao? Nếu như người đang ở đây trong vòng bốn ngày, có thể đem ta đình viện khối này Cự Thạch đánh nát, lão phu kia liền sẽ dạy người một chiêu!" Lữ lão chỉ cái kia đình viện vô số tạp trong cỏ một tảng đá, mở miệng nói, "Người có thể không nên coi thường tảng đá kia, đây là luyện Diễm thạch, người nếu là đánh không ra tám Dương Diễm sư uy lực, có thể đánh không nát hắn."

Phuong Vũ nghe trong lòng không khỏi âm thầm cười nói: "Coi như ta gương mặt thuần thực, đến lúc đó dùng tới thánh hóa đốt thể đánh lại, ta lại không được đánh không nát nó."

Lữ lão cũng không biết rõ, Phuong Vũ trong lòng thậm chí có ý nghĩ như vậy. Bất quá Phuong Vũ thật đúng là chỉ có thể tưởng tượng, thánh hóa đốt thể, cũng không phải là nói dùng liền có thể dùng bí kỹ.

"Lão sư, không biết ta đánh nát sau khi, người dạy ta cái gì chứ? Nếu là không tốt, ta cũng không học." Phuong Vũ cười nói.

Lữ lão một bên hướng bên trong phòng của mình đi tới, một bên tùy ý nói: "Đến lúc đó, người nghĩ học cái gì, lão phu sẽ dạy người cái gì!"

Lữ lão giờ phút này còn không biết, Phuong Vũ các loại đúng là hần những lời này. Như vậy thứ nhất, chỉ cần ở trong vòng bốn ngày đánh nát hòn đá kia, Phuong Vũ liền có thể học được hần suy nghĩ thứ phải học tập rồi, tên kia kêu trời địa mệnh mong tuyệt thể Diễm kỹ năng!

Phuong Vũ nhìn một chút cách mình không xa kia một khối luyện Diễm thạch, thấp giọng nói: "Đá huynh, ta phải ở nơi này bốn ngày loại, đem người đánh nát!" Vừa nói Phuong Vũ liền đi tới kia luyện Diễm thạch bên cạnh, giờ tay lên một chương võ tới.

Một chương này Phuong Vũ dùng hết hai Dương Diễm sư Diễm Lực, nhưng này hòn đá nhưng là vẫn không nhúc nhích...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Khổ tu Đông Long Ấn

"Đông Long Ấn!" Ở Lữ lão kia hỗn loạn trong sân nhà, tiếng quát đột nhiên vang lên. Ngay sau đó, Cổ Long tiếng gầm liền vọng về ở nơi này trong đình viện, năm màu Cổ Long giương nanh múa vuốt xông về kia một khối Ngoan Thạch, ngay sau đó liền biến mất ở giữa thiên địa này.

Một cái hơi lộ ra thân ảnh một mồi đứng ở kia Ngoan Thạch trước mặt cửa, trong miệng phát ra tiếng thở dốc dồn dập, hai bàn tay bên trên, cũng hiện đầy vết máu.

Không cần phải nói cũng biết, cái này thở dốc người, chính là Phuong Vũ. Từ hôm qua bắt đầu, hần vẫn đứng ở này luyện Diễm thạch cạnh, một lần lại một lần đánh ra Đông Long Ấn. Từ vừa mới bắt đầu chỉ có thể đánh ra nhất sắc Cổ Long, đến bây giờ có thể đánh ra năm màu Cổ Long, Phuong Vũ còn không có nghĩ ngơi qua.

Ngoại trừ cần thiết, vì khôi phục Diễm Lực ngồi tĩnh tọa ra, hần vẫn đang cùng này Ngoan Thạch so tài.

"Àm!" Lại vừa là một tiếng mơ mộng, Phuong Vũ Song bàn tay đều xuất hiện, dung mạo kia vô cùng uy nghiêm Cổ Long lại một lần nữa xuất hiện, lần này Phuong Vũ song chương trực tiếp đè ở luyện Diễm trên đá.

"Phốc!" Một ngụm máu tươi từ Phuong Vũ trong miệng phun ra, hất tới luyện Diễm trên đá. Phuong Vũ một chương này chẳng những không có rung chuyển luyện Diễm thạch, chính mình ngược lại bị kia lực phản chấn gây thương tích, lui về sau vài chục bước ở miễn cưỡng ổn định thân hình của mình.

"Cát!" Phuong Vũ khẽ gất một tiếng, trở tay đánh vào bên người trên cây. Bị Phuong Vũ một quyền đánh trúng, cây kia gãy trực tiếp từ trong cắt ra, hướng trên mặt đất đến đi.

Nhìn viên kia ngã xuống đại thụ, lại nhìn một chút kia một khối bị chính mình giằng co một ngày cũng không có nhúc nhích luyện Diễm thạch, Phuong Vũ trên mặt lộ ra nụ cười bất đắc dĩ. Đã qua thời gian một ngày rồi, có thể hần vẫn là không có biện pháp đánh ra kia cửu sắc Cổ Long tới.

Nhưng ở trong ngày này, hần là như vậy chân thiết cảm nhận được Đông Long Ấn cường đại, chỉ năm màu Cổ Long, sẽ dễ cho Phuong Vũ cái này hai Dương cảnh giới Diễm sư, có bốn Dương cảnh giới lực tàn phá!

Hơn nữa đang luyện tập Đông Long Ấn trong thời gian, Phuong Vũ phát hiện, mình Diễm Lực tăng lên rất nhanh, ít nhất so với một vị ngồi xếp bằng khổ tu, muốn mau hơn.

Phuong Vũ chậm rãi ngồi vào chính mình dọn dẹp ra tới trên một mảnh đất trống, mới vừa kia một cái Đông Long Ấn, đã là cực hạn của hần rồi. Giờ phút này ngồi xuống, tinh thần buông lỏng, toàn thân cao thấp cũng truyền đến tê dại cảm giác đau, nhất là là bàn tay của mình, đau đến không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Phuong Vũ nhìn mình đỏ bừng hai tay, cau mày, hần không biết cứ theo đà này, có hay không có thể ở ước định thời gian trước, luyện thành này hoàn

chinh Đông Long Ân.

"Ai..." Thở dài một cái, Phuong Vũ nhìn kia cách đó không xa luyện Diễm thạch, cười khổ nói: "Đá huynh a, sợ là mấy ngày kế tiếp, ta còn không có đem người cho đánh nát, người liền đem hai tay của ta phê đi, ha ha."

Nói xong lời này sau khi, Phuong Vũ liền trực tiếp nằm xuống đi xuống, vốn là thở hào hển, cũng vào lúc này dần dần vững vàng, bất quá một ngày một đêm mệt nhọc, thật sự là để cho Phuong Vũ không cách nào đứng dậy.

Chỉ là này năm màu Đông Long Ân, Phuong Vũ đánh ra ba bàn tay sau khi, thì sẽ toàn thân mất sức. Nghĩ đến, kia cửu sắc Đông Long Ân, chỉ đánh ra một chương, đều rất là miễn cưỡng đi.

Phuong Vũ nằm trên đất, nhìn trên bầu trời tự do tự tại đám mây, khoe miệng trong lúc vô tình treo lên một chút nụ cười. Phuong Vũ chậm rãi quay đầu đi, nhìn một chút này đình viện, cuối cùng bất đắc dĩ cười cười.

"Nếu là có thể phá vỡ mà vào Tam Dương cảnh giới, có lẽ không cần đánh ra cửu sắc Đông Long Ân, ta cũng có thể đánh nát kia luyện Diễm thạch đi!" Tiêu Viêm suy nghĩ một chút, bỗng nhiên mở miệng nói.

"Người tưởng đắc đạo ư!" Vừa lúc đó, Lữ lão thanh âm truyền vào Phuong Vũ trong lỗ tai, "Cho dù người có Tam Dương cảnh giới tu vi, cũng phải đánh ra cửu sắc Đông Long Ân, mới có thể đánh nát luyện Diễm thạch. Tám sắc cùng cửu sắc hoàn toàn là hai khái niệm!"

Phuong Vũ chặt vật ngăn đầu lên, mới nhìn thấy Lữ lão giờ phút này đứng ở tới luyện Diễm thạch bên cạnh, cười híp mắt nhìn mình.

Lữ lão mang theo nụ cười nhìn chăm chăm Phuong Vũ, sau đó vỗ một cái bên cạnh mình luyện Diễm thạch, cười nói: "Chặt chặt, ô kia, thời gian một ngày đều đi qua. Này luyện Diễm trên đá, ngay cả một vết nứt cũng không có a!" Vừa nói, Lữ lão còn một bên lắc đầu.

Phuong Vũ thấy Lữ lão cái bộ dáng này, cũng biết hắn là ở kích thích mình. Phuong Vũ cắn chặt hàm răng, chịu đựng các vị trí cơ thể truyền tới đau đớn, chậm rãi ngồi dậy. Chỉ là như vậy một cái động tác đơn giản, Phuong Vũ hô hấp liền lại trở nên dồn dập.

Làm Phuong Vũ ngồi sau khi thức dậy, hắn mới phát hiện ở, ở cách mình chỗ không xa, có một cái rất lớn thùng gỗ, phát ra này mùi thuốc nồng nặc vị.

"Nhìn cái gì vậy, còn không mau cho lão phu đi vào!" Lữ lão nhìn Phuong Vũ thần tình nghi hoặc, mở miệng quát lên.

"Đi vào? Lão sư, học sinh chính là tu luyện chậm một chút, người cũng không trở thành đem học sinh ta cho nấu chế thuốc chứ?" Phuong Vũ biết Lữ lão nhất định là vì chính mình được, bất quá nghĩ đến vừa mới Lữ lão kích mình thời điểm biểu tình kia, cũng không khỏi được như thế cười trừ nói.

"Nấu người, nấu người có ích lợi gì? Tiểu tử thú, chớ cùng lão phu giả bộ, còn không mau một chút đi vào chữa thương!" Lữ lão nghe được Phuong Vũ trêu chọc, mặt đầy giả vờ giận, giậm chân hồ đến.

Phuong Vũ cười một tiếng liền định đứng lên, Phuong Vũ cưỡng ép khu sử thân thể của mình, cắn chặt hàm răng, trên mặt mồ hôi hạt lớn chừng hạt đậu bắt đầu nhỏ xuống.

"Lão sư, học sinh hay là một hồi vào lại." Cười nhạt rồi hai cái, Phuong Vũ liền mới mở miệng nói.

Lữ lão làm sao có thể không nhìn ra, Phuong Vũ cũng không phải là không muốn lập tức, mà là hắn giờ phút này, là căn bản không đứng dậy nổi. Một ngày một đêm mệt mỏi vào lúc này, tất cả đều xuất hiện ở trên người của hắn. Khi hắn ngồi xuống một khắc kia bắt đầu, hắn cũng đã không đứng dậy nổi.

"Tiểu tử thú, luôn cho lão phu thêm phiền toái!" Lữ lão tay trái một cái, một cổ màu cam Diễm Lực từ trên tay hắn dâng trào mà ra, trực tiếp ghé vào rồi Phuong Vũ trên người, đem Phuong Vũ một chút xúi nâng lên. Sau đó...

Cực kỳ tùy ý đem Phuong Vũ ném tới trong thùng gỗ, trong thùng gỗ, tràn đầy màu nâu chất lỏng, vừa tiếp xúc với Phuong Vũ thân thể, liền phát ra ngoại trừ ánh sáng nhàn nhạt.

Ở tia sáng này bên dưới, Phuong Vũ trên hai tay vết thương, ở lấy một loại mất thương tốc độ rõ rệt khép lại. Làm Phuong Vũ cả người hoàn toàn chìm vào trong chất lỏng thời điểm, chất lỏng chậm rãi ngưng kết lại, đem Phuong Vũ thân thể bao bọc ở bên trong.

Chỉ để lại một cái đầu ở bên ngoài, hô hấp...

Làm chất lỏng đông đặc sau khi, Phuong Vũ đột nhiên cảm giác, có mấy đạo năng lượng bắt đầu hướng trong cơ thể của mình vọt tới. Những năng lượng này tiến vào thân thể của mình sau khi, lại trợ giúp chính mình vận chuyển Diễm Lực, khôi phục thương thế, hơn nữa, tu luyện!

Phát giác đây hết thấy Phuong Vũ, dùng một loại ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Lữ lão, mở miệng nói: "Lão sư, cái này rốt cuộc là thứ gì?"

Cho dù là đi theo thanh lão tu hành thời điểm, Phuong Vũ cũng vô ích qua thần kỳ như vậy gì đó. Thanh lão đều là đem những cái kia trân quý dược thảo trực tiếp nuốt cho Phuong Vũ ăn, nhiều nhất đưa nó biến thành vỡ vụn, hoặc là giọt nước, để cho Phuong Vũ uống vào.

Có mấy lần nếu không phải thanh lão xuất thủ bình phục sức thuốc, Phuong Vũ liền trực tiếp về tây rồi...

Lữ lão thấy Phương Vũ cái biểu tình này, rất là đặc ý nói: "Đây là dùng dược liệu cùng Diễm thú tinh hạch phỏng theo đất đai linh dịch, mặc dù chỉ có đất đai linh dịch 1% hiệu quả, nhưng là là đồ tốt a!"

"Đây chính là lão phu độc môn phương pháp bí truyền, tiểu tử ngươi thật có phúc!" Lữ lão sau khi nói xong, vỗ một cái Phương Vũ đầu, liền lại đi vào chính hần kia lộn xộn bừa bãi trong phòng.

Phương Vũ biết bực mình mình này lai lịch của vật sau khi, cũng là nhắm hai mắt lại, bắt đầu vận chuyển thân thể của mình bên trong Diễm Lực, hấp thu này nguy đất đai linh dịch sức thuốc.

Phương Vũ ăn rồi hóa Dược Đan, thân thể đối với thuốc hấp thu lực, so với người bình thường còn mạnh hơn nhiều. Ở nơi này đất đai linh dịch dưới tác dụng, thương thể trên người của hắn rất nhanh thì tốt lắm sạch sẽ, hơn nữa tinh lực cũng ở đây sức thuốc dưới sự kích thích, khôi phục không ít...

Mặt trời đã rơi xuống bên kia núi, hai mắt nhắm nghiền Phương Vũ đem cuối cùng một tia sức thuốc hấp thu vào trong cơ thể, hai tròng mắt dần dần mở ra, phảng phất có một đạo tinh quang từ trong ** ** mà ra như thế.

Màu nâu Cổ Thể ở sức thuốc toàn bộ sau khi biến mất, lại một lần nữa hóa thành chất lỏng, hơn nữa mất đi mình màu sắc, trở nên trong suốt thấy đáy.

[truyện của tui @@ Net

]♥ Chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, Phương Vũ tung người nhảy một cái, lần nữa đứng ở này tràn đầy cỏ dại trong sân. Đã kinh biến đến mức nước trong veo, dọc theo Phương Vũ tóc dài chảy xuống..

"A!" Hết dài một tiếng sau khi, Phương Vũ vron người một cái. Phảng phất Đại Mộng mới tỉnh như thế, mặt đầy tỉnh thần.

Chỉ một lát sau sau khi, Phương Vũ liền lại một lần nữa đưa mắt đầu đến đó một khối luyện Diễm trên đá...

Phương Vũ khụy hai chân xuống, dưới chân mọc rễ, song chường ở trước bụng vũ động, từng đạo tiếng rỗng ngâm truyền ra, ở nơi này an tĩnh ban đêm, tiếng rỗng ngâm thành phụ cận đây duy nhất thanh âm, phảng phất chấn nhiếp cái này quần sơn một bên, vô cùng uy nghiêm!

Một đạo, lưỡng đạo, ba đạo... Màu sắc không ngừng gia tăng, cuối cùng dừng ở thất sắc, màu đỏ cùng Tử sắc chưa từng xuất hiện ở Phương Vũ giữa song chường Cổ Long trên.

"Đông Long Ân!" Phương Vũ trong trẻo lạnh lùng tiếng quát ở nơi này ban đêm, lại phảng phất so với kia tiếng rỗng ngâm còn phải uy nghiêm. Liền theo Phương Vũ quát khẽ, thất sắc Cổ Long thẳng tắp xông về kia luyện Diễm thạch!

Tiếng va chạm, tiếng rỗng ngâm, vang dội bầu trời đêm. Để cho những cái kia vẫn còn ở võ trong nội viện người tu hành, cũng trộm được ánh mắt...

Bọn họ cũng không phải là lần đầu tiên nghe thanh âm như vậy, chẳng qua là một lần này uy thế, so với trước cũng phải lớn hơn. Dĩ nhiên, ngoại trừ Lữ lão tự mình xuất thủ một lần kia.

"Chỉ thời gian một ngày, liền tăng lên hai dương cảnh giới sao?" Một cái ngồi xếp bằng ở võ viện tầng mười phòng luyện công bên trong người, thần nhiên nói.

Võ viện mỗi một tầng cũng đại biểu một cảnh giới, tầng thứ nhất là Diễm sĩ, tầng thứ hai là một Dương Diễm sư, tầng thứ ba là hai Dương Diễm sư... Nói cách khác, lối ra này người nói chuyện, là một vị cửu dương cảnh giới đỉnh phong Diễm sư!

Cũng thật là bởi vì như vậy, Phương Vũ tỷ võ mới bị định ở tầng thứ ba, dù sao phía sau buồng luyện công, Phương Vũ còn không có đi vào tư cách...

Thất sắc Cổ Long chậm rãi biến mất ở rồi này trong bầu trời đêm, Phương Vũ nhìn kia luyện Diễm thạch, không khỏi lộ ra một nụ cười châm biếm.

Ở đó luyện Diễm thạch một góc, xuất hiện một đạo thật nhỏ như sợi tơ vết tích.

Mặc dù nhưng cái này vết tích nhỏ như dễ dàng bị coi thường, nhưng là Phương Vũ hay vẫn là phát hiện. Bởi vì ở vừa mới Phương Vũ đánh ra một chưởng này trước, đạo này vết tích, là không tồn tại!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Thiên Địa mệnh mệnh

"Oành!"

Đá vỡ vụn tiếng vang tận mây xanh, ở đó mây trắng phía dưới trong đình viện, Phương Vũ chính tùy ý ngồi dưới đất, ở bên cạnh cửa hán trần đầy cục đá vụn. Phương Vũ thờ dốc từng hồi từng hồi, nhưng là trên mặt nhưng là trần đầy về vui mừng.

Hôm nay đã là ngày thứ tư rồi, sẽ ở đó mặt trời vừa mới treo lên chính giữa bầu trời thời điểm, Phương Vũ rút cuộc đánh ra kia cửu sắc Cổ Long, đem này trước người luyện Diễm thạch đánh thành vỡ vụn.

Bất quá chỉ đánh ra như vậy một chuồng, Phương Vũ trong cơ thể Diễm Lực liền bị rút sạch sẽ, mà lại hai tay xương cốt cũng nhận được rồi chấn động không nhỏ. Đông Long Ấn uy lực xác thực kinh khủng, nhưng là, không tới thời khắc mấu chốt còn chưa dùng tốt.

Phương Vũ ở mấy ngày nay trong tu hành, không chỉ một lần bị Lữ lão cho ném tới kia nguy đất đai linh dịch bên trong. Nếu như không phải là bởi vì Lữ lão những này đất đai linh dịch, Phương Vũ cũng sẽ không như thế nhanh liền luyện thành này Đông Long Ấn. Nhưng là, mạnh như vậy độ huấn luyện xuống, Phương Vũ vẫn là không có đạt tới Tam Dương cảnh giới, đây cũng là để cho hắn có chút thất vọng..

"Tiểu tử thú, ngươi có đang giờ trò quý gì?" Lữ lão đoán chừng là bị vừa mới khắp nơi bay ra trong hòn đá nhỏ một khối cho đập trúng đầu, la to từ cái kia hỗn loạn trong phòng đi ra.

"Lão sư, ngươi có phải hay không nên làm tròn lời hứa rồi hả?" Phương Vũ trên mặt mang lên vẻ tươi cười, thờ hào hển nói.

"Lão phu có cái gì..." Lữ lão lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy đầy đất cục đá vụn, trầm giọng nói, "Ngươi làm được?"

Phương Vũ cũng không trả lời, chỉ là hướng về phía Lữ lão lộ ra một nụ cười.

Lữ lão thật sự là không nghĩ tới, Phương Vũ có thể ở trong thời gian ngắn như vậy luyện thành này khó khăn Đông Long Ấn. Vốn là hắn cho là, trong vòng bảy ngày luyện thành, liền rất tốt, nhưng hôm nay, chỉ hơn ba ngày một chút, Phương Vũ liền hoàn thành chính hán Đông Long Ấn!

"Tiểu tử thú, lão phu tự nhiên nhớ lời hứa của ta, nói một chút đi, ngươi muốn học cái gì?" Lữ lão đi tới Phương Vũ sau lưng, đưa bàn tay đặt ở Phương Vũ trên lưng của, dùng mình Diễm Lực trợ giúp Phương Vũ khôi phục.

"Thiên Địa mệnh mệnh!" Phương Vũ không có vòng vo thói quen, trực tiếp mở miệng nói ra hắn giờ phút này suy nghĩ trong lòng.

Lữ lão nghe được cái này mấy chữ thời điểm, tay hắn rõ ràng đầu giật mình, sau đó cau mày nói: "Phương Vũ, ngươi hẳn biết, thiên địa này mệnh mệnh là ta Hạo Hãn Viện tuyệt học, hơn nữa, hay vẫn là không trọn vẹn tuyệt học!"

Phương Vũ gật đầu một cái, trả lời nói: "Ta biết, nhưng là ta cũng biết, ở lúc trước, Hạo Hãn Viện bằng vào Thiên Địa mệnh mệnh này một Diễm kỹ năng, trường cửu Văn Đạo Học Viện đệ nhất ngại vàng!"

Lữ lão nghe được thứ một hai chữ thời điểm, không khỏi phát ra một tiếng thở dài. Làm sơ yên lặng, Lữ lão mới mở miệng nói: "Thiên Địa mệnh mệnh thật ra thì không tính là một môn Diễm kỹ năng, có lẽ nó đã từng là một môn Diễm kỹ năng, nhưng là bây giờ cũng không coi là rồi."

"Kia tính là gì?" Phương Vũ có chút không hiểu, thanh lão nói thiên địa này mệnh mệnh là Diễm kỹ năng, mà Lữ lão lại nói hắn không coi là Diễm kỹ năng.

"Một loại linh ngộ đi..." Lữ lão đem tầm mắt dời đến trời bên kia, mở miệng nói, "Có lẽ những cái khác tàn quyền, Thiên Địa mệnh mệnh thật sự là một loại Diễm kỹ năng, nhưng này mệnh mệnh phân trong sân, chỉ có thể nói là một loại linh ngộ."

Phương Vũ sắc mặt hơi chìm, sau đó kiên định nói: "Học sinh vô luận như thế nào cũng muốn bắt chước tập thiên địa này mệnh mệnh, không vì cái gì khác, chỉ vì mình đem tới, học sinh nguyện ý đánh cược một lần!"

Lữ lão nhìn Phương Vũ kiên định như vậy vẻ mặt, gật đầu một cái, nói: "Cũng vậy, nếu có duyên, thu góp Thiên Địa mệnh mệnh tàn quyền..." Lữ lão không nói tiếp nữa, nhưng là vô luận là hắn vẫn Phương Vũ, đều biết lời hắn ý tứ.

"Đi theo ta!" Lữ lão đưa tay từ Phương Vũ bị thương dời đi, bước rời đi đình viện, hướng một chỗ đi tới.

Được sự giúp đỡ của Lữ lão, Phương Vũ đã khôi phục đi lại năng lực, chính là hai cái tay cánh tay vẫn còn ở mơ hồ đau. Phương Vũ một cái đứng dậy, sau đó bước nhanh đi theo Lữ lão.

Không có đi bao lâu, Lữ lão liền dừng lại cước bộ của mình, dừng ở mệnh mệnh phân viện kia một tòa Bạch Tháp trước mặt. Bạch Tháp chính là mệnh mệnh học viện Tăng Thư Các, vừa nói Thiên Địa mệnh mệnh Quyền 1: Ở trong này, Phương Vũ không cảm thấy kỳ quái một chút nào.

"Ngươi liền ở chỗ này chờ đi." Sau khi nói xong, Lữ lão liền trực tiếp bước vào kia bạch trong tháp.

Phương Vũ đứng ở Bạch Tháp ra, nhìn trên thân tháp đường vân, trong lúc nhất thời lại có một ít mê mẩn...

"Lão già, vẫn còn ở nơi này trông coi sao?" Bạch Tháp tảng chót, Lữ lão mở miệng hô đến.

Lữ lão lời của vừa mới hạ xuống, một cái khác giống vậy thanh âm già nua, nhưng là vang lên: "Người cái này lời thôi lão già, đến chỗ của ta làm gì?"

Theo thanh âm nhìn lại, một cái giống như Lữ lão, tóc trắng Bạch Mi lão già xuất hiện ở bề gãy thành lầu các trung ương. Cùng Lữ lão cái loại này hòa ái vẻ mặt không giống nhau, lão già này cặp mắt như ưng, phảng phất sở hữu tất cả rơi vào trong mắt của hắn người, cũng là của hắn con mồi như thế.

Lữ lão từ chính mình trên đai lưng viên bảo thạch kia bên trong, lấy ra một cái Diễm Tinh, Diễm Tinh bên trong còn thiếu đốt năm bó buộc ngọn lửa màu xanh. Diễm Tinh bên trong một bó Hỏa Diễm, đại biểu đã từng nắm giữ nó Viêm Thú là Nhất giai, hai bó là Nhị giai, cứ thế mà suy ra.

Lữ lão trong tay này một viên thiếu đốt năm bó buộc ngọn lửa Diễm Tinh, đại biểu đã từng nắm giữ này Diễm Tinh Viêm Thú, là một con Ngũ giai Viêm Thú, cũng chính là một cái Diễm Hầu cảnh giới nhân vật mạnh mẽ!

"Lão già, người cầm vật này ra ngoài làm gì?" Tên lão già kia nhìn xuất ra Diễm Tinh Lữ lão không hiểu hỏi.

"Ha ha, lão phu năm nay thu một đệ tử, mà người học sinh này muốn nghiên tập cái thiên địa này mệnh mông, cho nên mới xin người, đem này Diễm Tinh, đem thả đến mệnh mông Trụ bên trên." Lữ lão đem vật cầm trong tay Diễm Tinh hướng kia mắt ưng lão già ném qua, sau đó tùy tiện tìm một cái thoải mái địa phương, liền ngồi xuống.

"Người học sinh kia, đáng giá người lãng phí này một viên Diễm Tinh sao?" Mắt ưng lão già cau mày, mở miệng nói, "Phải biết, người bên trên một viên ánh mắt, nhưng là..."

"Chớ nói!" Lữ lão sắc mặt đột nhiên một bên, hét lớn lên tiếng, "Giúp lão phu đề lên đi, lão phu người học sinh này, tuyệt đối đáng giá này một viên Diễm Tinh!" Sau khi nói xong, Lữ lão liền xoay người rời đi chỗ này.

Phương Vũ thấy từ Bạch Tháp bên trong đi ra Lữ lão, hỏi "Lão sư, đã lấy được rồi sao?"

Lữ lão nhìn Phương Vũ, ánh mắt trở nên có chút phức tạp, một lát sau, mới gật đầu một cái nói: "Nhìn cho thật kỹ đi!" Lữ lão chỉ một chút kia cao lớn Bạch Tháp, sau đó vỗ một cái Phương Vũ đầu, liền hướng đến chính mình ở đình viện đi.

Ngay tại Phương Vũ không hiểu thời điểm, trước mắt hắn tòa kia Bạch Tháp đột nhiên phát ra cửu sắc quang mang, Bạch Tháp trên thân tháp hình vẽ cùng chữ viết thật giống như sống lại như thế, ở tia sáng này chiếu rọi xuống, ở chữ viết này đồ án vũ động xuống, bốn phía Diễm Lực phảng phất đều trở nên hưng phấn một cái dạng.

Phương Vũ ngờ ngác nhìn trước mắt mình Bạch Tháp, theo bản năng liền ngồi xếp bằng ở rồi Bạch Tháp trước, cặp mắt nhìn chòng chọc vào Bạch Tháp. Giờ phút này hắn mới hiểu được, Thiên Địa mệnh mông Quyển 1: Cũng không phải là ghi lại ở cái gì tờ giấy hoặc là trên da thú, trước mắt mình này một tòa Bạch Tháp, chính là ngày đó địa mệnh mông Quyển 1:

Võ trong nội viện, cơ hồ tất cả mọi người rời đi mình buồng luyện công, hướng Bạch Tháp đi tới. Chỉ có ba người, như cũ ngồi xếp bằng ở võ viện tầng mười trong phòng luyện công, không nhúc nhích chút nào...

Bạch Tháp tản ra ánh sáng bao phủ Bạch Tháp chung quanh mười mấy thước địa phương, lần lượt Hạo Hãn Viện đệ tử đi vào trong ánh sáng, ngồi xếp bằng xuống, nhìn chăm chăm kia Bạch Tháp thân tháp, bắt đầu tìm hiểu Thiên Địa mệnh mông.

Bởi vì Phương Vũ là cách Bạch Tháp gần đây người, cũng là người thứ nhất xuất hiện ở đây dưới ánh sáng người, phần lớn ánh sáng đều tập trung ở trên người của hắn. Nghĩ đến cũng đúng, hết thảy các thứ này có thể nói là Lữ lão đưa tới, làm sao có thể không chiếu cố nhiều Phương Vũ một chút đâu?

Rất nhanh, Bạch Tháp chung quanh mười mấy thước địa phương liền ngồi đầy người, ở ánh sáng bên ngoài, còn có này không ít người cùng ngồi xếp bằng, muốn thử đang không có ánh sáng chiếu sáng địa phương, nghiên tập cái thiên địa này mệnh mông.

Giờ phút này Phương Vũ Song mục chậm rãi nhắm lại, ở đó cửu sắc quang mang chiếu rọi xuống, trong đầu của hắn bắt đầu hiện ra từng đường cảnh tượng.

Không trung, đất đai, đại dương...

Phảng phất trong thiên địa này hết thảy đều ở trong đầu của hắn hiện lên như thế...

Bằng phẳng đất đai bắt đầu chấn động, từng ngọn bên trên từ trên vùng đất xuất hiện, từng đạo rãnh đem kia hoàn chỉnh đất đai chia lìa. Trông trải trên bầu trời bắt đầu xuất hiện đám mây, dưới đáy biển, vô số kỳ quái thực vật tạo thành một đạo phong cảnh xinh đẹp.

Rất nhanh, chim muông, thú vật, loại cá, cũng xuất hiện ở trên cái thế giới này. Hết thảy trở nên càng thêm mỹ lệ. Phương Vũ phảng phất chính là cái thế giới này chủ nhân như thế, quan sát cái thế giới này một chút xiu phát sinh biến hóa...

Dòi dòi theo thời gian, Phương Vũ trong đầu bắt đầu xuất hiện thanh âm. Vô luận là Hồ Khiếu rỗng ngâm, hay vẫn là gà gáy chó sủa, Phương Vũ đều có thể rõ ràng nghe được.

Từ từ, ở cái thế giới này trung ương, xuất hiện một cái điểm đen thật nhỏ, Phương Vũ cẩn thận quan sát cái điểm đen này. Nó càng ngày càng lớn, càng ngày càng lớn, cuối cùng biến thành một hoàn chỉnh nhân loại.

Một đôi tròng mắt đen lấp lánh có thần, tóc dài màu đen theo gió mà động, kia nụ cười trên mặt, tựa hồ vô thời vô khắc cũng tồn tại.

Từ từ, người này bắt đầu mờ to, hần trở nên bí sự từ còn lớn hơn, trở nên bí Long còn lớn hơn, cuối cùng, hần trở nên so với kia địa còn lớn hơn, so với kia ngày còn lớn hơn! Trên cái thế giới này hết thầy, cũng không có hần đại, tựa giống như, hần là thế giới này chứa tể như thế, lớn vô cùng.

Về sau nữa, cái này to lớn người trên người bắt đầu hiện ra vật kỳ quái, vô số chữ viết, vô số hình vẽ, ở trên người của hần hiện lên. Kia nhỏ bé Long, sự từ, toàn bộ hướng cái này to lớn người đến gần, cho đến bọn họ biến thành trên người người này hình vẽ...

Hoa cỏ cây cối, chỉ cần là bị người này chạm được, cũng sẽ biến thành trên người của hần hình vẽ. Cuối cùng, hần sờ sờ ngày này, bước lên này, uống một hớp kia biển khơi nước...

Thiên Địa biến mất, mà trên người của hần, nhưng là nhiều hơn một vùng thế giới...

Ở Bạch Tháp bên dưới, lần lượt người đứng lên, bọn họ ở cái địa phương này ngồi xếp bằng không sai biệt lắm ba ngày, lại là chẳng có cái gì cả cảm ngộ đến.

Vào giờ phút này, chỉ có một người còn ngồi xếp bằng ở này Bạch Tháp bên dưới, Bạch Tháp tản ra ánh sáng cũng là dần dần trở thành nhạt...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Chiến Nhiếp Vũ Lang

"Phương Vũ hần cứu lại còn bao lâu, tên khốn kia đã tại vô trong sân âm i không chỉ một lần a!" Miêu Giác đứng cách Bạch Tháp chỗ không xa, nhìn Phương Vũ, có chút vội vàng nói.

Mà ở Miêu Giác đứng bên người, chính là Triệu Phi cùng Cổ Bằng Dương hai người, dù sao đây là quan hệ đến chuyện của bọn họ, không cho phép bọn họ không quan tâm.

"Nếu là Phương Vũ có ở đây không tỉnh lại, ta đây phải đi cùng kia cái gì Nhiếp Vũ Lang đánh, ta đây cũng không sợ hần!" Vừa nói vừa nói, Cổ Bằng Dương liền nhéo một cái quả đấm của mình, tựa hồ đối với chuyện này trước thật đúng là có chút ý nghĩ tự đắc.

Triệu Phi chân mày hay vẫn là trước sau như một nhíu, hần lẳng lẳng nhìn Phương Vũ, nói cái gì cũng không nói.

Thật ra thì ba người bọn họ cũng ở đây Bạch Tháp xuống làm một trận, chỉ bất quá không có thu hoạch gì mà thôi. Nói thật, bọn họ rất hoài nghi, một mực bàn làm đến thời khắc này Phương Vũ, có phải hay không giống như bọn họ không có thu hoạch.

"Ta đây không kịp đội, để cho ta đây đi cùng cái tên kia đánh!" Vừa nói, Cổ Bằng Dương liền xoay người, chuẩn bị hướng vô viện đi tới.

"Người ngu si sao?" Miêu Giác nhìn Cổ Bằng Dương cái này lỗ mãng đáng vẽ, không nhịn được mở miệng nói, "Coi như hần và người đánh, nhưng là người đi vào đi vô viện tầng thứ ba sao?"

Miêu Giác nói đúng sự thật, bọn họ chẳng qua là như thế Diễm sư, căn bản không có tiến vào tầng thứ ba tư cách. Cho nên, hết thầy hay vẫn là chỉ có thể nhìn Phương Vũ.

"An tĩnh một chút nhìn!" Vừa lúc đó, Triệu Phi đột nhiên lạnh giọng nói.

Bị Triệu Phi này quát một tiếng, Miêu Giác cùng Cổ Bằng Dương đều đem ánh mắt dời đến Phương Vũ trên người. Ngồi xếp bằng ở Bạch Tháp dưới Phương Vũ trên người, lại lóe lên cửu sắc quang mang, phảng phất cùng Bạch Tháp hô ứng.

Bạch Tháp lóe lên một chút, Phương Vũ cũng đi theo lóe lên xuống. Liền đang lấp lánh rồi chìm lần sau khi, kia bao phủ hơn mười thước địa vực quang mang, đột nhiên ngưng tụ thành một đường tia, nhắm ngay Phương Vũ đặt ở đôi trên đùi tay trái mu bàn tay.

Như vậy dị tượng trong nháy mắt liền biến mất, Bạch Tháp cùng Phương Vũ trên người cửu sắc quang mang cũng hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa. Lưu lại, chỉ có như cũ ngồi xếp bằng dưới đất Phương Vũ...

Thấy ánh sáng biến mất, Cổ Bằng Dương mấy người lập tức chạy tới Phương Vũ bên người, chuẩn bị đánh thức Phương Vũ. Chỉ có Triệu Phi một

người, đem ánh mắt của mình bỏ vào Phuong Vũ tay trái trên mu bàn tay.

Hắn nhớ, lúc trước, Phuong Vũ trên mu bàn tay hay vẫn là không, mà bây giờ, nhưng là nhiều hơn một cái ngọn lửa màu đen hình vẽ...

Miêu Giác la lên một trận sau khi, Phuong Vũ liền chậm rãi mở ra cặp mắt của mình, bất luận kẻ nào đều có thể phát hiện, ở Phuong Vũ này song trùng mới mở ra trong hai mắt, có khó che giấu hưng phấn!

"Phuong Vũ, Nhiếp Vũ Lang ở đó võ trong nội viện chờ ngươi rất lâu rồi!" Thấy Phuong Vũ mở hai mắt ra, Miêu Giác lập tức mở miệng nói.

Phuong Vũ nhìn tay trái của mình mu bàn tay liếc mắt, sau đó đứng lên: "Yên tâm đi, hắn không phải là đối thủ của ta!"

"Ta có thể không có cách nào yên tâm a, cái đó Nhiếp Vũ Lang nhưng là một cái năm Dương cảnh giới Diễm sư, ả!" Từ Miêu Giác lúc nói chuyện về mặt. Phuong Vũ liền nhìn ra được, hắn rất không coi trọng chính mình, nhưng là, người khác thấy thế nào, cùng hắn có quan hệ sao?

"Đi thôi, đi chỗ đó võ viện, gặp gỡ kia Nhiếp Vũ Lang!" Phuong Vũ vừa nói, liền bước ra bước chân. Thời khắc này Phuong Vũ lòng tin mười phần, cho dù là năm Dương Diễm sư, hắn cũng tin tưởng chính mình có thể mang kỳ đánh bại.

"Này, hai người các ngươi đi theo hữu dụng không?" Miêu Giác nhìn đi theo Phuong Vũ cùng rồi đi Triệu Phi cùng Cổ Bằng Dương, mở miệng hô đến.

"Ba ngày trước, ta cũng đã là hai Dương Diễm sư." Triệu Phi giọng của rất là bình thản.

"Ta đây ngày hôm qua không biết rõ làm sao liền tiến giai rồi!" Cổ Bằng Dương chính là mặt đầy khờ cười nói.

Miêu Giác nghe được hai người bọn họ chính là lời nói có chút dở khóc dở cười, nhắc tới bốn người bọn họ giờ phút này là cùng một chiến tuyến, thực lực đề cao hẳn là chuyện tốt. Nhưng là, như vậy có thể biến thành một mình hắn là một Dương cảnh giới, có thể không thể nào dễ chịu a.

Miêu Giác cắn răng, xoay người, hướng nhiệm vụ lần đi...

Ngay tại Phuong Vũ đoàn người rồi đi Bạch Tháp sau khi, bạch trong tháp mắt ung lão giả, theo Bạch Tháp đại môn, mở miệng nói: "Lần này, thật sự là đáng giá sao?"

"Phuong Vũ còn không có tới sao?" Nhiếp Vũ Lang đứng ở võ viện tầng ba trên đài tỷ võ, hướng về phía một bên thả lỏng để cho, cau mày hỏi.

"Còn không có, có lẽ sẽ không tới đi." Thả lỏng để cho phát ra nụ cười nhạt nhòa âm thanh.

"Ai nói bên ta vũ không có tới?" Ngay tại thả lỏng để cho tiếng cười kia mới vừa từ trong miệng bốc lên lúc đi ra, Phuong Vũ thanh âm liền từ kia võ viện tầng thứ ba ló vào xuyên đi qua.

Cùng hắn đồng hành, còn có Triệu Phi cùng Cổ Bằng Dương hai người.

"Nghe nói ngươi đang ở đây Bạch Tháp bên dưới, tìm hiểu Thiên Địa mệnh mạng, không biết có thể hay không thành công?" Nhìn hướng chính mình đi tới Phuong Vũ, Nhiếp Vũ Lang mở miệng cười nói.

"Một hồi, ngươi sẽ biết!" Phuong Vũ tung người nhảy một cái, nhảy tới trên đài tỷ võ, nhìn trước mặt mình Nhiếp Vũ Lang nói.

Võ viện tầng thứ ba bên trong, cơ hồ tất cả mọi người đều đưa mắt tập trung vào vừa mới nhảy lên trên đài tỷ võ nam tử trên người. Trong lúc nhất thời, vốn là huyền ảo võ viện tầng thứ ba, cuối cùng biến hóa được an tĩnh dị thường.

Phuong Vũ đối với thân phận ở trong hai ngày này, cũng là bị người cho điều tra rõ ràng. Dĩ nhiên, chẳng qua là hắn ở nơi này Thần Quân Quốc bên trong thân phận.

Giải khai mười năm qua không người giải đáp vấn đề khó khăn, Lữ lão đệ tử. Cái này làm cho không ít người đối với hắn, cũng có chút hiếu kỳ. Mà bọn họ thật sự tò mò, dĩ nhiên chính là Phuong Vũ chiến lực, ở nơi này võ trong nội viện, quả đấm mới là hết thầy đại biểu, chỉ có thực lực cường đại, mới có thể có được người khác công nhận!

"Phuong Vũ, cố gắng lên a! Ngươi nếu là đánh không thắng, sẽ để cho ta đây tới!" Tỷ võ dưới đài, Cổ Bằng Dương lớn tiếng hô lên, cho Phuong Vũ cố gắng lên.

"Còn nhớ đánh cuộc của chúng ta đi!" Nhiếp Vũ Lang lui về sau nửa bước, sắc mặt trở nên nghiêm túc. Nhìn đứng ở chính mình đối diện Phuong Vũ, âm thầm cảnh giác.

Phuong Vũ liếc Nhiếp Vũ Lang liếc mắt, lòng bàn chân đạp lên mặt đất, thân hình bắn ra. Phuong Vũ cặp kia nhục chương trong nháy mắt đặt lên màu đen Diễm Lực, mang theo tiếng xé gió, trực tiếp công về phía Nhiếp Vũ Lang: "Mọi chuyện, hay vẫn là đánh rồi rồi hãy nói! Dù sao, giờ phút này thắng bại chưa định, hết thầy đều không có ý nghĩa!"

"Ha ha, tốt!" Nhiếp Vũ Lang chân sau chợt đạp đất, cả đời khí lực hợp ở võ lên, hướng về phía Phuong Vũ đánh tới bàn tay, trực tiếp đánh ra. Nhiếp Vũ Lang vốn là đứng ở tỷ võ đài trung ương, cùng Phuong Vũ nhục chương tương giao, một tiếng nổ ầm sau khi, hai người đều là thối lui đến rồi sân bên bờ.

Thấy trên đài tỷ võ tình cảnh như vậy, tất cả mọi người nhắm lại miệng của mình, an tĩnh nhìn.

Khẽ cau mày, Nhiếp Vũ Lang lạnh lùng nói: "Không nghĩ tới, người thật là có hai tay. Bất quá, chỉ như thế, người có thể không phải là đối thủ của ta!"

"Hừ, mới vừa đối diện một chiêu, người chẳng lẽ cũng biết thực lực của ta rồi không? Giống như mạnh mẽ như vậy, hay là chờ đến người thắng rồi ta sau khi, mới nói thống khoái đi!" Một tiếng cười khẽ sau khi, một thanh trường kiếm màu đen liền ngưng tụ thành hình, Phương Vũ trong tay trường kiếm, chỉ Nhiếp Vũ Lang, lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

"Được, vậy hãy để cho ta đi thử một chút của người cân lượng!" Nhiếp Vũ Lang híp đôi mắt một cái, nhìn Phương Vũ cười to nói.

"Ta cảm thấy, muốn thử thực lực của ta, hay là dùng đánh tương đối khá đi." Phương Vũ cười một tiếng, sau đó trầm giọng nói, "Gọi nói nhảm, ai cũng có thể làm đối thủ của người!"

"Có lẽ người thua thời điểm, còn có thể giữ hôm nay bộ dáng." Nhiếp Vũ Lang vừa dứt lời, trong tay liền nhiều hơn một cái trường thương màu xanh lam nhạt, đậm đà màu xanh da trời Diễm Lực từ thương bên trên tản ra, chỉ chớp lát sau liền đem Nhiếp Vũ Lang tay cũng bao vây lại.

"Màu xanh Mệnh Viêm sao?" Phương Vũ nhìn Nhiếp Vũ Lang Diễm Lực màu sắc, không khỏi nghĩ tới sự phụ của mình thanh lão. Hắn nhớ thanh lão nói qua, màu xanh Mệnh Viêm thúc giục sinh ra Diễm Lực đại đều có hơn người kéo dài lực, cùng người cùng đẳng cấp so sánh, Diễm Lực sẽ càng thêm kéo dài. Nắm giữ loại này Diễm Lực người, cực kỳ giỏi triển đấu!

Làm đối thủ cảm giác bị lúc mệt mỏi, chính là bọn hắn thủ thắng thời cơ tốt nhất. Huống chi, Nhiếp Vũ Lang thực lực, bị phương vũ cao hơn!

Phương Vũ trường kiếm trong tay hơi hơi vung lên, một đạo màu đen Diễm Lực vết kiếm, liền hướng Nhiếp Vũ Lang bay đi. Đồng thời, một cỗ cường hân khí tức, cũng là từ Phương Vũ trong cơ thể bạo phát ra, từ Phương Vũ trong thân thể bộc phát ra Diễm Lực cường độ, để cho không ít người, đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

"Nguyên lai, hắn đã tới Tam Dương cảnh giới!" Tỷ võ đài cạnh, Triệu Phi nhìn Phương Vũ thần nhiên nói. Mà một bên Cổ Bằng Dương chính là cười lớn, phảng phất đã nắm chắc phần thắng như thế.

"Xem ra người là ở đó Bạch Tháp xuống lấy được chỗ tốt a!" Thấy Phương Vũ phát ra Tam Dương Diễm sư uy thế, Nhiếp Vũ Lang chân mày lại trứu khỏi một chút.

"Vậy khí tức, nhưng là không có trước cường đại. Xem ra, trong lúc này đạt tới lục dương trên khí tức, hắn chỉ có thể thả ra trong nháy mắt." Võ viện tầng thứ mười bên trong, một người đang cảm thụ đến Phương Vũ khí tức sau khi mở hai mắt ra, thần nhiên nói.

"Phương Vũ, đánh hắn!" Thấy Phương Vũ thực lực đạt tới Tam Dương Diễm sư cảnh giới, Cổ Bằng Dương đối với lòng tin của hắn càng là tăng mạnh, lại một lần nữa mở miệng hô đến.

Phương Vũ thân thể hơi hơi trước khuất, tay phải đem trường kiếm màu đen kia giấu đến sau lưng của mình, dùng thân thể của mình, toàn bộ kiếm cản được, để cho Nhiếp Vũ Lang căn bản không thấy được trường kiếm trong tay của hắn.

Phương Vũ ở Phương gia thời điểm, không có tu luyện Diễm Lực thiên phú, nhưng là hắn rất thích tu luyện một ít người bình thường võ học, kiếm pháp chính là trong đó như thế. Phương Vũ đã từng luyện tập qua kiếm pháp như vậy, đem thân kiếm toàn bộ dùng thân thể của mình che giấu, để cho đối thủ không biết mình mũi kiếm hướng đi, lấy xuất kỳ bất ý phương pháp, khắc địch chế thắng!

Phương Vũ khẽ mỉm cười, nhìn cách đó không xa Nhiếp Vũ Lang, đem tay trái của mình cũng bỏ vào phía sau mình. Sau đó, Phương Vũ chậm rãi đi về phía trước mấy bước, sau đó đánh trực thân thể, liền nhìn như vậy Nhiếp Vũ Lang.

Nhiếp Vũ Lang cẩn thận nhìn Phương Vũ, hắn không có học qua những người bình thường kia võ học, cũng không có học qua kiếm pháp. Cho nên ở trong mắt hắn, Phương Vũ đem kiếm và để tay sau lưng tự mình, chẳng qua là đối với hắn khinh thị, đối với vũ nhục ta của hắn mà thôi!

Nhiếp Vũ Lang sắc mặt trở nên có chút âm trầm, hắn nắm chặt trường thương trong tay, cặp mắt nhìn chòng chọc vào đứng thẳng người Phương Vũ.

"Hây A...!" Lòng bàn chân nặng nề đạp lên mặt đất, Nhiếp Vũ Lang thân hình trong nháy mắt trở nên mơ hồ, xông thẳng hướng Phương Vũ đứng chỗ.

Màu xanh mũi thương chỗ, Diễm Lực cấp tốc trào động...

Chương 57: Toàn lực giao thủ

Nhiếp Vũ Lang không hổ là năm Dương Diễm sư, Diễm Lực cường hãn, kỳ đi qua mặt đất, cũng hiện đầy vết rách. Võ viện mỗi một tầng thiết trí, đều là nhằm vào kia một cảnh giới Diễm sư thiết trí. Hưởng tầng thứ ba tỷ võ đài, có thể chịu đựng một cái bình thường hai Dương Diễm sư một kích toàn lực, mà sẽ không chút nào hư hại.

Bây giờ nhưng là phủ đầy vết rách, có thể tưởng tượng được, Nhiếp Vũ lang thực lực là biết bao cường hãn!

Chỉ bất quá, Phương Vũ cũng không có cùng Nhiếp Vũ Lang liều mạng dự định, nếu như dự định liều mạng, hẳn cũng sẽ không đem trường kiếm trong tay giấu ở sau lưng rồi!

Ngay tại Nhiếp Vũ lang trường thương sắp đụng chạm lấy Phương Vũ chớp mũi thời điểm, Phương Vũ nhưng là trực tiếp biến mất ở rồi Nhiếp Vũ Lang đối trước mắt. Phương Vũ cũng không có thể trong nháy mắt dời tốc độ chạy, đang so võ người ở dưới đài, cũng thấy rõ vừa mới Phương Vũ phản ứng.

Ở Nhiếp Vũ Lang tới gần thời điểm, Phương Vũ Song nhanh chân tốc độ cong, cả người trực tiếp ngồi xổm xuống. Cũng chính là ở Phương Vũ ngồi chồm hóm xuống thời điểm, chuôi này màu đen Diễm Lực tạo thành trường kiếm, mới thay thế Phương Vũ khuôn mặt, xuất hiện ở Nhiếp Vũ lang trước mắt.

Trước mắt Phương Vũ đột nhiên biến thành trường kiếm, Nhiếp Vũ Lang không cần nghĩ cũng biết Phương Vũ thời khắc này chỗ. Mũi chân hần hơi hơi chìa xuống đất, tay chợt dùng sức kêu đem trường thương thật sự hướng phương hướng chuyển đổi, đối với hướng dưới người mình Phương Vũ đâm tới.

Chỉ một thoáng, đậm đà Diễm Lực tự Phương Vũ cùng Nhiếp Vũ Lang hai thân thể của con người bên trong điên cuồng xông ra, động tác của hai người ở nơi này xông ra Diễm Lực dưới tác dụng, đồng thời ngừng lại.

Vào giờ phút này, Nhiếp Vũ Lang trường thương trong tay chính chỉ Phương Vũ cái trán, mà Phương Vũ trong tay cảm thấy trường kiếm màu đen, chính chỉ Nhiếp Vũ lang cổ. Hai người chỉ cần bất kỳ một cái nào có dị động, kết quả cuối cùng, liền là đồng quy vu tận!

"Đình!"

Theo một đạo tiếng va chạm dòn dã xuất hiện, Phương Vũ cùng Nhiếp Vũ lang thân hình cấp tốc quay ngược lại, song phương đều là đẩy tới tỷ võ đài nơi ranh giới.

"Người thật chỉ là một cái Tam Dương Diễm sư sao?" Nhiếp Vũ Lang nhìn một chút còn đang run động ở đây trường thương, sắc mặt sinh ra có chút biến hóa, về mặt vô cùng nghi hoặc mở miệng hỏi, "Lực lượng của người, bị ta đã thấy bất kỳ một cái nào Tam Dương Diễm sư, đều mạnh hơn!"

Phương Vũ không trả lời Nhiếp Vũ Lang chính là lời nói, chính hần rất rõ, sức của chính mình quả thật vượt qua thông thường Tam Dương Diễm sư. Bởi vì chính mình tu luyện thánh hóa chín lần đối với thân thể của mình rèn luyện, cho nên thân thể của hần bị kỳ đồng cấp người, mạnh hơn không ít.

Phương Vũ lòng bàn chân đạp nhẹ, thân hình một lần nữa ** ** mà ra, trường kiếm trong tay mang theo tiếng xé gió, hướng Nhiếp Vũ lang đầu một kiếm bổ tới.

Nhiếp Vũ Lang thấy Phương Vũ không tính trả lời vấn đề của mình, trong lòng cũng là cũng có chút không tính là. Nhìn cách mình càng ngày càng gần trường kiếm, Nhiếp Vũ Lang trên người xông ra kinh khủng Diễm Lực, như vậy đậm đà Diễm Lực, lại một lần nữa hướng mọi người ở đây, chứng minh năm Dương Diễm sư kinh khủng!

Mặc cho Phương Vũ thế công như thế nào ác liệt, Nhiếp Vũ Lang cũng là vững vàng đem đón lấy, kia từ hần thiết trên tuôn ra kinh khủng Diễm Lực, cuối cùng chiếu ngược Phương Vũ đè được có chút khó chịu.

Nhiếp Vũ lang trường thương vừa nhấc, trực tiếp đem Phương Vũ bức lui mấy bước. Sau đó vô số thương ảnh liền hướng đến Phương Vũ đâm tới, mỗi một đạo thương ảnh mũi thương, cũng chỉ Phương Vũ chỗ yếu, nếu là trúng một chiêu, Phương Vũ chỉ sợ cũng vô lực tái chiến!

Trên đài tỷ võ, hai người thế công cũng như cùng bão tố như thế, cực kỳ kinh người. Ở nơi này võ viện tầng 2, phần lớn hai Dương Diễm sư trong mắt, đều là chấn động không gì sánh nổi.

Màu xanh da trời cùng màu đen, vào thời khắc này phảng phất trở thành này võ viện tầng 2 có chừng màu sắc như thế. Phương Vũ cùng Nhiếp Vũ lang mỗi một lần giao thủ, kia dừng động ra Diễm Lực, cũng sẽ người chung quanh không tự chủ lui về phía sau.

Vậy cũng lấy chịu đựng hai Dương Diễm sư toàn lực cấp một tỷ võ đài, giờ phút này đã là vết thương chồng chất rồi.

"Sóng lớn chín tầng ấn!" Phương Vũ đem trường kiếm để xuống một cái, song chưởng mang theo dừng động màu đen Diễm Lực hung hăng đánh ra. Chín đạo chưởng ấn hiện lên trong thiên địa này, lần lượt đối với chông, cuối cùng hội tụ thành một cái lớn vô cùng chưởng ấn, hướng Nhiếp Vũ Lang ấn vào.

Nhiếp Vũ Lang nhìn trước người mình to lớn chưởng ấn, nhanh chóng lui về phía sau mấy bước, sau đó trường thương ở trước người thoáng một cái, đột nhiên đâm ra. Một đạo kinh khủng chùm ánh sáng tự trường thương đầu mũi thương xi ra, trực tiếp đem sóng lớn chín tầng ấn cho xuyên thủng, còn sót lại lực lượng đánh vào võ viện tầng 2 trên vách tường, đánh ra một cái lỗ động.

"Đây là Khương duyệt quốc Niếp gia y nước tinh thần sức lực, khó trách Nhiếp Vũ Lang xây dựng thế lực sẽ để cho làm y thủ tại!" Tỷ vô đài cạnh, một cái tới xem cuộc chiến Tam Dương Diễm sư nhìn thấu Nhiếp Vũ Lang mới vừa chiêu thức, mở miệng nói.

Nhiếp Vũ Lang tướng trường thương ở trước người chuyển một cái, sau đó mũi thương nhắm thẳng vào mặt đất, kia lưu lại ở trên thân thương y nước tinh thần sức lực, trên không trung lưu lại một đạo tàn ảnh.

Nhiếp Vũ Lang nhìn Phương Vũ, cười lạnh một tiếng rồi nói ra: "Thế nào, có nhận thua ý định?"

Phương Vũ cười nhạt một chút, mở miệng nói: "Lực lượng của ngươi vào thời khắc này quả thật mạnh hơn ta, nhưng là muốn bằng thực lực như vậy, sẽ để cho Phương Vũ nhận thua, đó là trăm ngàn lần không làm được!"

"Ta đây đánh liền đến ngươi nhận thua!" Nhiếp Vũ Lang đem trường thương trong tay vừa nhấc, cực kỳ tự tin nói.

Phương Vũ nhìn Nhiếp Vũ Lang thời khắc này bộ dáng, cảm giác mình nếu như ở nơi này dạng đánh xuống, phản thắng chỉ càng ngày sẽ càng thấp. Mặc dù mình còn có Đông Long Ấn một chiêu này, nhưng là nếu như Nhiếp Vũ Lang nói không chừng có bài tẩy gì, hấn chỉ cần lập tức mình một chiêu kia, như vậy, đối mặt không có khí lực tái chiến chính mình, hấn liền thắng chắc!

Phương Vũ nụ cười nhạt nhòa một cái xuống, kèm theo hấn nụ cười này xuất hiện, đất trời bốn phía gian Diễm Lực đều bắt đầu táo động, vô số Diễm Lực đều tụ tập ở Phương Vũ bên người.

"Ngươi không phải muốn biết ta ở đó Bạch Tháp bên dưới thu hoạch được cái gì không?" Phương Vũ đi hai bước, mang theo nụ cười trên mặt, mở miệng nói, "Ta bây giờ sẽ nói cho ngươi biết, cái gì gọi là Thiên Địa mệnh mông!"

"Hây A...!" Kèm theo Phương Vũ quát khẽ một tiếng, kia vốn là tụ tập ở Phương Vũ chung quanh thân thể vô số Diễm Lực, đều bắt đầu hướng Phương Vũ trong thân thể vọt tới, những tồn tại này với trong thiên địa, các loại các dạng Diễm Lực, trực tiếp tiến vào Phương Vũ trong cơ thể, tại hấn trong gân mạch lưu chuyển, này cực kỳ kinh khủng Diễm Lực, nhanh chóng tràn ngập Phương Vũ thân thể.

Phương Vũ thân hình ở kinh khủng này Diễm Lực xuống biến hóa lớn thêm không ít, vốn là bình tĩnh vô cùng cặp mắt, cũng vào lúc này bỏ tức một ít huyết sắc, liền ngay cả trong hô hấp, cũng sẽ có không ít Diễm Lực từ Phương Vũ trong thân thể tiết ra.

Cảm thụ trong cơ thể lưu động kinh khủng Diễm Lực, Phương Vũ Song quyền căng thẳng, trường kiếm trong tay đã sớm tiêu tan từ a không trung. Phương Vũ ngẩng đầu lên, nhìn đứng ở chính mình đối diện, tay cầm trường thương Nhiếp Vũ Lang, trầm giọng nói: "Đến đây đi!"

Tiếng nói vừa mới hạ xuống, Phương Vũ liền hóa thành một đạo hư ảnh, hướng suy nghĩ Nhiếp Vũ Lang. Cùng trước Nhiếp Vũ Lang không giống nhau, Phương Vũ trải qua mặt đất, cũng không phải là xuất hiện vết rách đơn giản như vậy. Phương Vũ trải qua địa phương, cũng sẽ trở nên lờ mờ xuống, mà kia lờ mờ xuống, cùng Phương Vũ chân của bàn tay là một kích cỡ tương đương.

Giờ phút này, Nhiếp Vũ Lang nhìn hướng chính mình làm lại Phương Vũ, trong mắt nhiều hơn một ít kinh ngạc. Bởi vì giờ khắc này Phương Vũ, giống như là một con dã thú như thế, cuồng bạo dị thường!

"Cái này chẳng lẽ chính là Thiên Địa mệnh mông, như thế nào cùng lúc trước đã gặp không giống nhau?" Trong đám người, một cái Hắc Ảnh lặng lẽ xuất hiện, hấn nhìn trên đài Phương Vũ, thấp giọng nói.

"Lần này xuất hiện, là dung tự quyết sao?" Bạch Tháp tầng chót, mắt ung lão giả nhìn vô viện phương hướng, thấp giọng nói.

Cùng lúc đó, ngủ ở "Đồng rác" trung Lữ lão, lộ ra một tia nụ cười nhàn nhạt...

Phương Vũ giờ phút này thi triển, chính là hấn ở đó Bạch Tháp bên dưới cảm ngộ đến gì đó, dựa theo mắt ung lời của lão giả mà nói, cái này gọi là dung tự quyết, Thiên Địa mệnh mông dung tự quyết!

Thi triển dung tự quyết Phương Vũ, trong cơ thể Diễm Lực cường độ, đã tăng lên tới năm Dương Diễm sư cảnh giới, nói cách khác, nếu như chỉ luận Diễm Lực, thời khắc này Phương Vũ, đã không kém gì Nhiếp Vũ Lang rồi, thậm chí càng mạnh hơn một ít!

"Bạch Tháp dưới lĩnh ngộ, cái này chẳng lẽ chính là Thiên Địa mệnh mông sao?" Ngưng mắt nhìn muốn chính mình chạy băng băng mà đến hình người dã thú, Nhiếp Vũ Lang sắc mặt xảy ra biến hóa không nhỏ.

Nhiếp Vũ Lang nhượng mày một cái, màu xanh nhạt Diễm Lực liên tục không ngừng từ trong cơ thể xông ra, cuối cùng, toàn bộ đều tụ tập ở trường thương trong tay trên. Thanh trường thương kia lên Diễm Lực thật giống như vòng xoáy như thế, không ngừng xoay tròn.

Ở trường thương tốt đỉnh, màu xanh nhạt Diễm Lực hội tụ thành một cái không ngừng xoay tròn quang cầu, cảm nhận được trong đó Diễm Lực, cũng biết bị nó dính vào, sẽ là một cái kết quả gì!

"Hây A...!" Nhiếp Vũ Lang bộc phát ra một đạo tiếng quát, trường thương trong tay nặng hướng về phía không ngừng đến gần mình Phương Vũ đâm ra, lúc trước kia tràn đầy thương ảnh cảnh tượng lại một lần nữa xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Hắc Long ấn!" Ở học được hoàn chỉnh Đông Long Ấn sau khi, Phương Vũ liền đem trước thanh lão giao cho mình phiên bản đơn giản hóa Đông Long Ấn sửa lại một cái tên, gọi là Hắc Long ấn.

Một cái màu đen Cổ Long, từ Phuong Vũ trong lòng bàn tay bay ra, Long hé miệng, trực tiếp đem Nhiếp Vũ Lang đâm ra vô số thương ảnh, cắt vào trong bụng của mình.

Nhiếp Vũ Lang không nghĩ tới, nhiều như vậy thương ảnh, nếu đã biết bị đột nhiên này xuất hiện màu đen Cổ Long một cái nuốt vào.

Nói là lời nói, Nhiếp Vũ Lang là lần đầu tiên thấy lợi hại như vậy Tam Dương Diễm sư! Nếu như đổi một người, đừng nói là một chương đánh tan như thể đông đảo thương ảnh rồi, chính là nghĩ tại súng này Ảnh chỉ xuống tránh chỗ yếu, cũng đủ hấn khổ não một trận!

"Diệt!" Ngay tại Cổ Long hướng về phía Nhiếp Vũ Lang trương khai mình miệng to thời điểm, Nhiếp Vũ Lang mũi thương quả cầu ánh sáng màu xanh lam, đột nhiên bắn ra cùng mới vừa rồi vậy chùm sáng màu xanh lam, xuyên thủng Cổ Long thân thể.

"Oành!" Ngay tại Cổ Long biến mất trong nháy mắt, Phuong Vũ vọt tới Nhiếp Vũ Lang miễn cưỡng, hai người đồng thời một tấm đánh ra, Diễm Lực sinh ra to lớn tiếng vang bộc phát ra.

Màu đen cùng ánh sáng màu xanh, phẳng phát mặt nước đá rơi lên rung động như thế, lấy tỷ võ đài làm trung tâm, hướng bốn phía khuếch tán đi.

Như thế một tấm tương đối, chân của hai người đều là lâm vào trong mặt đất, kia tỷ võ đài, lại có nhiều chút lão đảo muốn ngã cảm giác.

Nhiếp Vũ Lang khẽ cắn muốn ăn, bàn tay đột nhiên dùng sức, đem Phuong Vũ bức cho rồi trở về.

Phuong Vũ bị Nhiếp Vũ Lang bức lui sau khi, lại là lui về sau vài chục bước mới miễn cưỡng giữ vững thân thể. Ngay tại ổn định thân hình sau khi, Phuong Vũ khoe miệng, lại xuất hiện một tia máu tươi.

Phuong Vũ giơ tay lên lau mép một cái máu tươi, sắc mặt trở nên có chút ngưng trọng...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Đông Long Ấn xuất thủ

Phuong Vũ nhìn cách đó không xa trong tay trường thương Nhiếp Vũ Lang, thầm nghĩ trong lòng không ổn. Thiên địa này mệnh mông dung tự quyết là hấn hôm nay mới lĩnh ngộ được đồ vật, còn không thể nào quen thuộc. Mới vừa cái loại này cách dùng, cũng là của mình nhất thời cao hứng, mặc dù đưa đến tác dụng không nhỏ.

Phuong Vũ thở dài một tiếng, quyền kia tới trở nên có chút khổng lồ thân hình từ từ khôi phục nguyên lai lớn nhỏ. Giờ phút này hấn chỉ còn lại hai cái lựa chọn, thứ nhất, tìm tới một thời cơ, đánh ra Đông Long Ấn. Thứ hai, sử dụng thánh hóa đốt thể!

Ngay tại Phuong Vũ suy tính thời điểm, Nhiếp Vũ Lang trường thương trong tay đã tới trước mắt của hấn. Kia vô số thương ảnh lại một lần nữa xuất hiện, Nhiếp Vũ Lang một bên vận động trường thương trong tay, một bên cười lạnh nói: "Thể nào bây giờ chỉ hiểu được né tránh? Muốn nhận thua sao?"

Phuong Vũ giờ phút này phải cất giữ mình Diễm Lực, cũng không dám giống hơn nữa trước như vậy, trực tiếp dùng Hắc Long ấn đem các loại thương ảnh đánh tan, cho nên không thể làm gì khác hơn là không ngừng né tránh.

Ở thoáng qua một đạo thương ảnh sau khi, Phuong Vũ một quyền liền hướng về phía Nhiếp Vũ Lang gương mặt đánh tới.

Màu đen Diễm Lực bao phủ quả đấm thẳng tắp đánh về phía Nhiếp Vũ Lang gương mặt, ngay tại Nhiếp Vũ Lang phân tâm dùng cái tay còn lại đi ngăn cản Phuong Vũ thời điểm công kích, Phuong Vũ một cái tay khác, liền tóm lấy rồi Nhiếp Vũ Lang trường thương trong tay.

Trong nháy mắt, quyền chương giáp nhau, Phuong Vũ đánh ra quả đấm, bị Nhiếp Vũ Lang bàn tay ngăn trở. Hai người nhìn nhau sau khi, cũng nhanh chóng hướng phía sau thối lui...

Nhiếp Vũ Lang nắm chặt trường thương trong tay, mũi thương chỉ xéo mặt đất, nhìn đối diện Phuong Vũ, chau mày.

Phuong Vũ vừa mới ổn định thân hình của mình, liền lại một lần nữa hướng Nhiếp Vũ Lang vọt tới, màu đen Diễm Lực, ở Phuong Vũ hai quả đấm trên, điên cuồng dừng động.

Chốc lát sau khi, quả đấm cùng quả đấm đụng nhau, Nhiếp Vũ Lang cảm thụ được, Phương Vũ quyền thượng kinh khủng lực đạo, nhưng là để cho hắn cảm thụ càng rõ ràng hơn chính là, Phương Vũ lực đạo, so với trước phải yếu hơn không ít!

Phương Vũ âm trầm mặt mũi này, không có một chút đình trệ, lòng bàn chân trên mặt đất chuyển một cái, thân hình trực tiếp xô dịch đến Nhiếp Vũ lang mặt bên, sau đó lại vừa là một quyền, hướng về phía Nhiếp Vũ lang gò má đánh.

Nhiếp Vũ Lang liếc thấy kia hướng về phía mình tới trọng quyền, trường thương trong tay động một cái, trực tiếp dùng thân thương chặn lại Phương Vũ một quyền này. Nhưng lại bị Phương Vũ một quyền này cùng Diêm Lực trường thương đụng nhau sinh ra nổ âm, chấn lỗ tai đau.

Không có ai nghĩ đến, từ vừa mới trong lúc này cuồng bạo trong trạng thái biến hóa trở về Phương Vũ, còn có thể mạnh mẽ như vậy.

"Hắn thật sự là Tam Dương Diêm sư sao? Ta thế nào cảm giác không nghĩ a!" Tỷ võ đài cạnh, một cái Tam Dương Diêm sư nhìn một chút hai tay của mình, mặt đầy buồn bực nói.

Nhiếp Vũ Lang nằm ngang lui lại mấy bước sau khi, phát hiện Phương Vũ cũng không có đuổi kịp, liền có chút kỳ quái. Khi hắn lại đưa ánh mắt dò về phía mới vừa rồi chỗ đó thời điểm, hắn mới phát hiện, Phương Vũ chau mày, tiếng thở dốc cũng gia lớn thêm không ít.

"Nhìn trước khi tới lần đó bùng nổ, cho ngươi tạo thành phiền toái không nhỏ a!" Nhiếp Vũ Lang xoa xoa lỗ tai của mình, hướng về phía Phương Vũ mở miệng nói.

"Nhưng là thắng ngươi, hay vẫn là không có vấn đề gì." Phương Vũ một vừa thở dốc đến, vừa mở miệng cười nói.

Phương Vũ chậm rãi nhắc lên hai tay của mình, thở một hơi thật dài sau khi, lớn tiếng quát đến: "Sóng lớn ấn!" Song trường đột nhiên đánh ra, ba đạo trường ấn hướng về phía Nhiếp Vũ Lang phóng tới.

"Cho ta ra tay toàn lực đi!" Phương Vũ hét lớn một tiếng sau khi, hai chân dùng sức đạp đất, không đợi Nhiếp Vũ Lang đáp lời, liền trực tiếp vọt tới Nhiếp Vũ Lang trước người của. Phương Vũ ra sức một quyền, cùng vừa mới đánh ra sóng lớn ấn cơ hồ là đồng thời, đánh về phía Nhiếp Vũ Lang.

"Như ngươi mong muốn!" Nhiếp Vũ Lang thấp giọng cười một tiếng. Trường thương trong tay của hắn nhanh chóng múa lên, hai đạo tàn ảnh đột nhiên xuất hiện, trực tiếp đem Phương Vũ quả đấm của cùng sóng lớn ấn cùng cho phai nhạt đi.

Trên đài tỷ võ, thân ảnh của hai người, cực nhanh biến hóa, màu đen cùng màu xanh Diêm Lực điên cuồng đụng chạm. Từng đường, dường như sấm sét nổ vang xuất hiện ở đây võ viện tầng thứ ba bên trong. Vô số do đen lam hai màu Diêm Lực tạo thành đối với rung động, hướng bốn phía khuếch tán.

Tỷ võ đài không ngừng chấn động, đá vụn bởi vì hai người chiến đấu, qua loa phóng...

Trầm thấp tiếng va chạm, một lần lại một lần từ truyền vào chung quanh người xem cuộc chiến trong lỗ tai. Ngoại trừ tại chỗ Tam Dương cảnh giới trở lên Diêm sư ra, đều chỉ có thể trong lúc mơ hồ nhìn thấy hai luồng thân ảnh mơ hồ. Vốn cho là này tràng kết quả của cuộc so tài rõ ràng người, giờ phút này cũng không thể tin được hết thảy trước mắt.

Nhìn trên đài tỷ võ kinh khủng giao chiến, cùng kia đã bị chơi đùa không còn hình dáng tỷ võ đài. Không ít người đều là kinh hãi không thôi, một cái Tam Dương Diêm sư, lại cùng một cái năm Dương Diêm sư đánh khó bỏ khó phân.

Hơn nữa Nhiếp Vũ Lang còn chưa phải là một người bình thường năm Dương Diêm sư, hắn là vậy theo thủy tạ đầu dẫn, ở năm Dương Diêm sư bên trong, cũng là đứng đầu tồn tại!

Mà Phương Vũ, chẳng qua chỉ là một cái mới tiến vào mệnh môn phân viện người mới, dĩ nhiên cũng làm lấy Tam Dương cảnh giới thực lực, cùng Nhiếp Vũ Lang tranh nhau, hơn nữa đánh tới mức như thế!

"Đáng ghét, thật sự nếu không đánh ra Đông Long Ấn, ta coi như đánh không ra ngoài!" Người nào lại biết, Phương Vũ giờ phút này là có khổ khó nói. Hắn không ngừng tấn công, chính là vì từ trong tìm tới đánh ra Đông Long Ấn thời cơ, nhưng là nhiều như vậy chiêu hạ đến, hắn nhưng là không có phát hiện một chút sơ hở.

Thật ra thì, không chỉ là Phương Vũ, thời khắc này Nhiếp Vũ Lang cũng có nhiều chút nóng nảy. Chính mình một cái năm Dương Diêm sư cùng một cái Tam Dương Diêm sư đánh lâu như vậy, hay vẫn là bất phân thắng phụ, là cá nhân tâm trong sẽ có nhiều chút không dễ chịu. Dù sao, Nhiếp Vũ Lang vẫn đủ quan tâm danh tiếng của mình.

Phương Vũ thật sự là không tìm được biện pháp gì tốt rồi, trực tiếp từ Nhiếp Vũ Lang bên người lui ra, đứng sau khi, lớn tiếng hô đến: "Này, chúng ta ở đây sao đánh xuống, lúc nào mới đánh hoàn a!"

Thấy Phương Vũ đẩy ra, Nhiếp Vũ Lang cũng là ổn định thân hình của mình, mở miệng nói: "Vậy ngươi muốn thế nào?"

"Không bằng chúng ta một người ra một chiêu, một chiêu định thắng thua!" Phương Vũ đưa ra một ngón tay, mở miệng nói.

Nhiếp Vũ Lang vốn là cũng không có tính toán ở lãng phí thời gian, dứt khoát cũng phải trả lời nói: "Được, liền một chiêu!"

Nghe được Nhiếp Vũ Lang câu trả lời này, Phương Vũ trong lòng nhưng là sững ngất trời. Lấy hắn bây giờ đối với Đông Long Ấn lĩnh ngộ, muốn thi triển, được tồn không ít thời gian. Bây giờ ngược lại dễ dàng!

"Được!" Phương Vũ một tiếng quát to sau khi, liền bày ra tư thế, song chưởng thả tại chính mình trước bụng, tụ tập trong trời đất này vô số Diễm Lực.

Nhiếp Vũ Lang thấy Phương Vũ bắt đầu chuẩn bị, mình cũng là dùng hai tay đem trường thương cầm ở trước người của mình. Một tiếng Diễm Lực dâng trào mà ra, toàn bộ hướng mũi thương kia quả cầu ánh sáng màu xanh lam vọt tới...

"Tâm ngưng trong tay, ý niệm đông Long. Vạn Diễm tụ thủ, uy hiếp Thương Khung..." Phương Vũ trong lòng nói thầm Đông Long Ấn khẩu quyết, trên người tất cả Diễm Lực đều bắt đầu hướng giữa song chưởng vọt tới.

Phương Vũ Song bàn tay hơi đóng, màu đen Diễm Lực ngưng tụ thành Cổ Long hình dáng, xuất hiện ở giữa song chưởng.

Tùng đạo Cổ Long hư ảnh xuất hiện ở Phương Vũ trên cánh tay, mỗi một cái Cổ Long cũng hướng Phương Vũ giữa song chưởng bơi đi. Làm kia một cái màu sắc rực rỡ Cổ Long hư ảnh xuất hiện ở giữa song chưởng thời điểm, từng đạo tiếng rống ngâm, xuất hiện ở này vô viện tầng thứ ba bên trong.

Phương Vũ giữa song chưởng, Nhiếp Vũ lang trường thương mũi thương, đều bắt đầu tản mát ra làm người ta kinh ngạc khí tức.

Phương Vũ giữa song chưởng cửu sắc Cổ Long đột nhiên mở ra cặp mắt của mình, trong mắt phun ra một đạo ánh sáng màu đen, hiện ra hết yêu dị.

Mà Nhiếp Vũ Lang trường thương gián đoạn quang cầu, đây là từ mới bắt đầu to như đậu nành cười, biến thành bây giờ như vậy quả đấm lớn nhỏ.

"Đông Long Ấn!" Vừa lúc đó, Phương Vũ hai gối khê cong, song chưởng hướng về phía Nhiếp Vũ Lang vị trí mãnh đẩy mà ra.

"Rống, rống!" Từng tiếng to lớn rống ngâm trực tiếp đem Phương Vũ dưới chân đã không trọn vẹn tí vô đài cho chán vỡ, cửu sắc Cổ Long xông thẳng Nhiếp Vũ Lang đi.

Nhìn đâm đầu vào cửu sắc Cổ Long, Nhiếp Vũ Lang trường thương rung một cái, quả cầu ánh sáng màu xanh lam đột nhiên bay ra, trực tiếp đụng phải Cổ Long kia giương lên miệng rống. Kinh khủng Diễm Lực đem bốn phía xem cuộc chiến không ít Diễm sư, đẩy lui, đánh ngã!

Đột nhiên, cửu sắc Cổ Long miệng rống nhắm một cái, lại trực tiếp đem kia trong miệng quả cầu ánh sáng màu xanh lam nhặt cho cắn một cái nát. Cửu sắc quang mang hoà lẫn, Cổ Long bay thẳng đến Nhiếp Vũ lang sau lưng bay đi.

Ngay tại tất cả mọi người nhận thức là tất cả kết thúc thời điểm, Phương Vũ đột nhiên mở miệng uống được: "Mau tránh ra!"

Nhưng là, vừa mới bị Cổ Long cắn nát quang cầu một màn kia kinh hãi Nhiếp Vũ Lang nhưng là không có có động tác gì.

Vừa lúc đó, kia bay đến Nhiếp Vũ Lang sau lưng cửu sắc Cổ Long, miệng rống khê nhếch, phát ra kinh khủng tiếng gầm, bay thẳng đến Nhiếp Vũ lang phía sau vọt tới.

Mặc dù bị quang cầu suy yếu không ít, nhưng là Cổ Long khí thế của hay vẫn là vẫn như cũ kinh khủng. Nếu là đánh trúng Nhiếp Vũ Lang, nói cái gì Nhiếp Vũ Lang cũng phải trọng thương a!

Nhưng là, thời khắc này Phương Vũ căn bản cũng không có một chút khí lực, nơi nào có biện pháp đi chặn kia cửu sắc Cổ Long a!

Ngay tại Cổ Long sắp đánh trúng Nhiếp Vũ Lang sau lưng của thời điểm, nghe được Phương Vũ vừa mới phát ra tiếng quát vài người, trong nháy mắt xuất hiện ở Nhiếp Vũ lang sau lưng.

Triệu Phi, Cổ Bảng Dương còn có thả lỏng để cho đồng thời giờ lên tay của mình, Diễm Lực dâng trào mà ra, cùng kia xông tới cửu sắc Cổ Long đụng vào nhau.

Làm bao phủ bốn phía kinh khủng thanh âm biến mất, cửu sắc Cổ Long cũng là tiêu tan ở trước mắt mọi người.

Đưa tay ngăn cản cửu sắc Cổ Long ba người đều bị đẩy lui hơn mười bước mới ngừng lại, bọn họ không nghĩ tới, đã cùng Nhiếp Vũ Lang quả cầu ánh sáng đụng nhau trôi qua cửu sắc Cổ Long, vẫn còn có uy lực như thế. Nếu như là hoàn toàn trạng thái cửu sắc Cổ Long, phỏng chừng mấy người bọn hắn, thích hợp không xuống đi!

Vừa lúc đó, Nhiếp Vũ Lang giống như Phương Vũ ngồi trên đất, trong mắt của hắn tràn đầy thần tình không tin.

Ngồi dưới đất Nhiếp Vũ Lang nhìn cách đó không xa toàn thân vô lực Phương Vũ, lâm bảm nói: "Ta lại thua?"

Hắn giờ phút này đã phục hồi tinh thần lại rồi, hắn biết, nếu như không phải Triệu Phi mấy người xuất thủ, hắn đã bị kia Cổ Long đánh trúng.

Nếu như bị vậy cũng lấy phá hủy chính mình một kích mạnh nhất Cổ Long đánh trúng, sợ rằng, hắn giờ phút này đã hôn mê bất tỉnh đi!

"Thả lỏng để cho!" Nhiếp Vũ Lang trong ánh mắt của có một ít gãy gục, chờ đến thả lỏng lui qua bên cạnh của hắn sau khi, hắn mới mở miệng nói, "Bắt đầu từ hôm nay, ta Nhiếp Vũ Lang chính là Phương Vũ thủ hạ, ta y thủy tạ, đối phương vũ nghe lời răm rắp!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Cổ Linh nhập học

"Bắt đầu từ hôm nay, ta Nhiếp Vũ Lang chính là Phung Vũ thủ hạ, ta y thủy tạ, đôi phương vũ nghe lời răm rắp!" Lâm Nhiếp Vũ Lang nói ra câu nói này thời điểm, tầng thứ ba bên trong tất cả Diễm sư, cũng lâm vào dờ dẩn bên trong.

Chỉ có Phung Vũ nhìn về phía Nhiếp Vũ Lang trong ánh mắt của, tràn đầy vẻ tán thưởng. Dám làm dám chịu, mới thật sự là nam nhi!

"Này, hai người các ngươi gia hỏa còn không mau tới giúp ta!" Phung Vũ hướng về phía cách đó không xa Cổ Bằng Dương cùng Triệu Phi cao giọng hô đến.

Bị Phung Vũ như vậy một kêu, Cổ Bằng Dương cùng Triệu Phi mới phát hiện, Phung Vũ thời khắc này bộ dáng chật vật. Phung Vũ đang đánh ra Đông Long Ấn sau khi, chính là tê liệt ngã trên đất, bây giờ Phung Vũ ngay cả động một cái đều làm không được đến, liền ngay cả nói chuyện cũng là phí sức cực kỳ.

"Hắc hắc, ngươi khổ cực như vậy, chuyện kế tiếp liền giao cho ta đây đi!" Cổ Bằng Dương vỗ một cái lồng ngực của mình sau khi, liền đem Phung Vũ cho đeo lên. Nhìn Phung Vũ đang bị Cổ Bằng Dương công lên lúc kia trên mặt thống khổ biểu tình, cũng biết hẳn giờ phút này là cái tình huống gì.

Nhìn bị Cổ Bằng Dương công lấy sau lưng, từng bước một rời đi này võ viện tầng ba Phung Vũ, Nhiếp Vũ Lang đột nhiên mở miệng nói: "Ngươi có thể đừng tưởng rằng ta sẽ lại thua ngươi, lần kế, ta muốn thắng trở về tất cả mọi thứ!" Nhiếp Vũ Lang không có Phung Vũ như vậy trong mắt, chẳng qua là ở thả lỏng để cho nâng đỡ, liền đứng lên.

"Ta chờ." Phung Vũ căn bản không có quay đầu khí lực, chẳng qua là nhân nhạ nói một câu sau khi, liền được sự giúp đỡ của Cổ Bằng Dương cùng Triệu Phi cùng rời đi này võ viện nội viện.

Cùng lúc đó, võ viện tầng thứ chín bên trong...

"Ngươi là nói, cái đó gọi là Phung Vũ người mới, đánh bại y thủy tạ Nhiếp Vũ Lang?" Một cái tóc đỏ nam tử chậm rãi mở ra cặp mắt của mình, trầm giọng nói. Hẳn kia trong cặp mắt, từ đầu đến cuối có nhân nhạ sát ý dừng động.

"Là như vậy, hơn nữa phe kia vũ sau cùng một lần công kích, uy lực không thua gì một cái tám Dương Diễm sư công kích!" Một cái che mặt nam tử quỳ một chân Hồng Phát người trước người của, mười phân cung kính nói.

"Ta nhớ được ngươi đã nói, cái này gọi là Phung Vũ người, là theo Tam hoàng tử Thần Văn cùng đi tới nơi này Thần đều thành, đúng không?" Tóc đỏ nam tử ở nhắc tới Thần Văn thời điểm, thanh âm lộ vẻ đến mức dị thường âm trầm, một thân sát khí cũng là không tự chủ xông ra.

"Đích xác, cái này Phung Vũ là cùng Thần Văn hoàng tử cùng đi tới."

"Nếu như là như vậy, như vậy thì có thể rồi." Tóc đỏ nam tử khí tức trên người càng ngày càng kinh khủng, hẳn chậm rãi đứng lên, trên mặt mang lên một cái nói nguy hiểm nụ cười, "Ta Vu gia sáu gã Diễm sư, mấy chục Diễm sĩ thủ, cũng không thể không báo a!"

Tiếng nói vừa dứt, tóc đỏ bên người nam tử người kia đầu liền bay. Cái đó che mặt nam tử chẳng qua là tóc đỏ tay của nam tử xuống, không phải này mệnh môn phân viện mọi người, cho nên coi như là giết, đối với tóc đỏ nam tử cũng sẽ không chiếu thành ảnh hưởng gì.

Nhưng đây cũng là đem tóc đỏ người tàn bạo lệ khí, biểu đạt đến mức dâm dề tận trí...

"A, thoải mái!" Bởi vì bị Cổ Bằng Dương trực tiếp cho bồi hội nhà trọ duyên cớ, Phung Vũ chỉ có thể chính mình chậm rãi vận chuyển Diễm Lực khôi phục thương thế của mình. Cổ Bằng Dương cùng Triệu Phi đều dùng mình Diễm Lực cho Phung Vũ mức độ sửa lại một chút, bằng không thì ngay tại lúc này Phung Vũ cũng phải nằm.

Phung Vũ vươn người một cái sau khi, mới từ trên giường của mình. Giờ phút này, cách hẳn đánh bại Nhiếp Vũ Lang đã có thời gian một ngày rồi.

Phung Vũ vừa mới đứng lên, đã nhìn thấy Cổ Bằng Dương đi vào phòng bên trong. Cổ Bằng Dương thấy Phung Vũ, toét miệng cười một tiếng, trực tiếp nói: "Phung Vũ ngươi đã khỏe a, vừa vận, cùng ta đây cùng đi võ viện tu luyện đi!"

Võ viện cũng không phải là một cái đơn thuần võ địa phương, võ viện từng cái phòng tu luyện, đều là dùng chế tạo Diễm Phù phương pháp làm thành. Có ngưng tụ Diễm Lực công hiệu, có thể nói, ở trong này bên trong tu luyện, là làm ít công to!

"Ta cũng không có mệnh mong tinh." Phương Vũ vuốt hai tay của mình, mở miệng nói. Hắn mấy ngày nay tất cả đều bận rộn tăng thực lực lên, đánh bại Nhiếp Vũ Lang. Căn bản không có một chút thời gian đi kiểm lấy mệnh mong tinh, cho nên, hắn bây giờ căn bản liền không vào được võ viện phòng tu luyện.

Cổ Bằng Dương sững sốt một chút, sau đó trực tiếp đi tới Phương Vũ giường bên cạnh tủ nhỏ cạnh, từ bên trong lấy ra một tấm Diễm Phù ném cho Phương Vũ, mở miệng nói: "Đây là Nhiếp Vũ Lang đưa cho ngươi, nói đây là cái gì chứa đựng Diễm Phù, bên trong có hai trăm viên mệnh mong tinh."

Chứa đựng Diễm Phù Phương Vũ là biết, chính là một lần duy nhất không gian chứa đựng vật phẩm. Suy nghĩ một chút cũng liền biết, Nhiếp Vũ Lang đoán chừng là đem mình làm y thủy tạ lão đại, cho nên mới cho mình nhiều như vậy mệnh mong tinh.

"A, không nghĩ tới tên kia như vậy tích cực." Phương Vũ trực tiếp đem kia một tấm Diễm Phù nhận được mình Hải Hoàng Giới bên trong, sau đó mở miệng nói, "Vậy cũng tốt, ta liền cùng đi với ngươi võ viện đi!"

Phương Vũ cùng Cổ Bằng Dương mới vừa vừa mới chuẩn bị ra ngoài, một cái quen thuộc bóng hình xinh đẹp, liền vọt vào, không nói hai lời trực tiếp nhào vào Phương Vũ trên người, gọi tới: "Phương đại ca, Linh Nhi tới tới thăm ngươi!"

"Hắc hắc, ta đây không quá rầy, ta đây không quá rầy, hai ngươi trò chuyện." Thấy tình huống như thế, Cổ Bằng Dương cười ngây ngô rồi hai tiếng, chỉ có một người hướng võ viện đi.

"Linh Nhi, làm sao ngươi tới nơi này?" Phương Vũ nhớ, này mệnh mong phân viện ngoại trừ thu nhận học sinh ngày hôm đó bên ngoài, đều là không để cho người bình thường tiến vào. Mà bây giờ Cổ Linh liền xuất hiện ở trước mặt của hắn, chẳng lẽ Cổ Linh là này mệnh mong phân viện học viện?

Phương Vũ trong nháy mắt liền hủy bỏ như vậy một cái ý nghĩ, Cổ Linh chẳng qua chỉ là một cái tiểu cô nương, không có gì bối cảnh, làm sao có thể ở thu nhận học sinh bên ngoài thời gian tiến vào này mệnh mong phân viện đâu?

Có thể vừa lúc đó, Cổ Linh đột nhiên mở miệng nói: "Linh Nhi chẳng những tiến vào, hơn nữa, còn không dùng đi ra ngoài."

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a, Linh Nhi?" Phương Vũ thật sự là không nghĩ ra nguyên nhân trong đó, liền dứt khoát trực tiếp mở miệng hỏi.

Ngay tại Cổ Linh chuẩn bị trả lời thời điểm, một cái lão đầu thanh âm truyền vào: "Linh Nhi, Linh Nhi, ngươi cái tiểu nha đầu này, vừa tiến đến liền hướng nơi này chạy làm gì?"

Theo thanh âm hạ xuống, một cái Xứ đến làm bằng bạc quái tượng lão đầu, xuất hiện ở cửa gian phòng, Phương Vũ trước mặt cửa.

Phương Vũ đem nhào tới trong lòng ngực của mình Linh Nhi chậm rãi kéo về phía sau, sau đó nhìn chăm chăm lão đầu nói: "Ngươi là người nào, tới nơi này làm gì?"

Lão đầu cau mày, sau đó lắc đầu thờ dài nói: "Người tuổi trẻ bây giờ a, cũng sẽ không tôn kính lão nhân."

Phương Vũ thấy lão đầu không nói ra thân phận của mình, chính là sinh lòng cảnh giác. Phương Vũ chân trái hơi hơi hướng về sau vừa lui, hai chân có chút cong, hai chưởng chậm rãi bỏ vào mình trước bụng, bày ra tư thế.

"Đông Long Ấn thức mở đầu?" Lão đầu thấy Phương Vũ cái này tư thế, trực tiếp liền mở miệng nói, "Ngươi là Lữ cuồng học sinh?"

Lữ lão tên một chữ một cái cuồng chữ, lão đầu nếu nhận ra Đông Long Ấn, lại nhận ra Lữ lão, nghĩ đến cũng sẽ không là địch người mới đúng.

Nghĩ tới đây, Phương Vũ mới thu hồi mình tư thế, một cái ôm quyền nói: "Không biết tiền bối là người nào? Tới nơi này đang làm gì đó?"

"Linh Nhi, còn không mau một chút tới." Lão đầu ho nhẹ hai tiếng nói. Cổ Linh đứng sau lưng Phương Vũ, nhìn một chút Phương Vũ, cuối cùng vẫn là đi tới lão đầu bên người.

Ngay tại Linh Nhi rời đi tự Phương Vũ bên người thời điểm, Phương Vũ lại là cảm thấy một tia nhàn nhạt oán hận ý.

Phương Vũ đang cảm giác kỳ quái thời điểm, lão đầu mở miệng nói: "Linh Nhi là lão phụ đệ tử mới thu, lão phụ tới nơi này dĩ nhiên là tìm nàng. Về phần lão phụ thân phận, ngươi chính là đi hỏi ngươi lão sư kia đi." Lão đầu tiếng nói vừa dứt, liền dùng quái tượng trên mặt đất gỗ đánh một cái.

Ở quái tượng đụng mặt đất thanh âm sau khi biến mất, lão đầu cùng Cổ Linh chính là đều biến mất ở Phương Vũ trước mắt. Phương Vũ hướng ra khỏi cửa phòng khắp nơi nhìn ra xa, nhưng là tìm không được kia thân ảnh của hai người rồi..

"Sâu không lường được..." Bốn chữ này chính là Phương Vũ đối với lão đầu thực lực đánh giá, có thể ở Phương Vũ trước mặt của không tiếng động biến mất, đúng là có thể được xưng là sâu không lường được mấy chữ.

Phương Vũ quơ quơ đầu, cũng sẽ không đi suy nghĩ chuyện này tình rồi. Hơi chút suy nghĩ, Phương Vũ liền bước, hướng Lữ lão chính là cái kia cò đại rậm rạp đình viện đi, dù sao, có mấy chuyện, chỉ có Lữ lão có thể giải đáp.

"Lão sư! Lão sư!" Phương Vũ vẫn chưa đi vào Lữ lão đình viện liền mở miệng rống to.

Phương Vũ một đường đi vào đình viện, mới ngưng mình gào thét. Qua một lát, đã nhìn thấy mặt đầy tức giận Lữ lão từ nhà ở cửa hắn bên trong đi ra,

nhìn Phương Vũ uống được: "Người tiểu tử thú này, không biết lão phu đang buồn ngủ sao?"

"Học sinh có mấy vấn đề muốn thỉnh giáo lão sư!" Phương Vũ biết, vào lúc này nếu như cùng Lữ lão cãi và lời nói, như vậy thì không phải nhất thời bán hội có thể giải quyết chuyện. Cho nên, hắn trực tiếp mở miệng, nói ra chính mình mục đích của chuyện này.

Lữ lão nhìn Phương Vũ vẻ mặt thành thật bộ dáng, cũng không tiện lại nổi giận: "Người muốn hỏi gì?"

"Chuyện thứ nhất, học sinh muốn biết học sinh Thiên Địa mệnh mông, có hay không linh ngộ chính xác?" Phương Vũ cung kính nói.

Lữ lão nhún mày một cái, không có trực tiếp trả lời Phương Vũ vấn đề, ngược lại hỏi "Người nhớ ta đã từng nói mệnh mông sao?"

"Thiên Địa, sơn hải, vạn vật."

"Đã như vậy, vậy người thì tại sao phải đi quán quít với chính xác hay không đâu?" Lữ lão gật đầu một cái, nói tiếp, "Nếu là mệnh mông, sẽ xuất hiện bất đồng, ngày mệnh mông không phải vùng đất mệnh mông, núi mệnh mông không phải đại dương mệnh mông, như vậy của người mệnh mông cũng liền không phải là của người khác mệnh mông!"

Phương Vũ bừng tỉnh đại ngộ, hắn bởi vì quá mức để ý thiên địa này mệnh mông, mới phải xuất hiện như vậy chấp niệm. Giống như là Lữ lão nói như vậy, nếu là mệnh mông, như thế nào cần phải cho nó khám bên trên một cái tuyệt đối đâu?

Phương Vũ gật đầu một cái, tựa hồ quả thực khẳng định Lữ lão chính là lời nói như thế. Một lát sau, Phương Vũ mới lại một lần nữa mở miệng nói: "Chuyện thứ hai, có một lão ầu, tay cầm Ngân sắc dài trượng, đầu tóc bạc trắng, thực lực sâu không lường được, năng là?"

Lữ lão vốn là vẻ mặt nhẹ nhõm vào giờ khắc này phát sinh biến hóa, nhún chặt lông mày, phảng phất nghĩ tới vì sự tình gì như thế. Qua một trận hắn mới mở miệng nói: "Người ở địa phương nào thấy lão ầu này?"

"Ở nơi này mệnh mông phân trong nội viện!"

"Thì ra là như vậy, năng trở lại à!" Lữ lão biểu hiện thờ dài một cái, sau khi mới hướng về phía Phương Vũ nói, "Trong miệng người lão ầu, là này mệnh mông phân viện bên trên Nhâm viện trưởng thế tử, mà trưởng phu của năng, nhưng là ở mười năm trước, bởi vì ta mà chết!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Võ viện tu hành

Phương Vũ nghe Lữ lão giảng thuật năm đó trải qua, nguyên lai, ở mười năm trước thời điểm, có đoàn người tới mệnh mông phân viện bên trong, chuẩn bị lấy trộm bạch trong tháp sách. Mà đoàn người này thực lực, lại hết sức cường đại, lúc ấy mệnh mông phân viện tất cả mọi người, cũng xuất thủ ngăn cản.

Ngay tại tất cả mọi người đều cho là chiến đấu đã lúc kết thúc, một thanh kiếm sắc đột nhiên hướng về phía Lữ lão sau lưng của đám tới, liền ở thời khắc mấu chốt này, trước một đời viện trưởng, chuẩn xuất thủ, tiếp nhận Lữ lão tánh mạng. Cũng chính là cái này thời điểm, trưởng kiếm hoa thương rồi chuẩn bả vai.

Sau đó, bọn họ mới biết, thanh trưởng kiếm kia trên có sinh ra từ Thiên Châu Ma Xà Quạt kịch độc. Loại độc này chỉ có Thiên Châu Chi bên trong mới tìm được đến giải được, vì vậy Lữ lão cùng lão ầu phong Hồng hương liền đi Thiên Châu tìm thuốc, chỉ tiếc, ở tại bọn họ lúc trở lại, chuẩn nhưng là đã thành một cỗ thi hài rồi.

Phong Hồng hương vốn chính là một cái tính tình sôi động người, thời đó năng đem hết thảy các thứ này đều do tội ở Lữ lão trên người, Lữ lão cũng không thể nào phân bác. Bất kể nói thế nào, chuẩn cũng là bởi vì cứu hắn mới chết đi.

Cũng là như vậy, Lữ lão luôn là cảm giác mình thiếu nợ chuẩn Hiến Hòa phong Hồng hương hai người...

"Phần nhân tình này trái, lão phu đoán chừng là còn không rõ, ai..." Vừa nói vừa nói, Lữ lão lại phát ra một tiếng thở dài.

Phương Vũ giờ phút này cũng mới hiểu rõ, tại sao làm chính mình bày ra Đông Long Ẩn tư thế thời điểm, sẽ cảm nhận được một cỗ oán hận ý.

"Lão sư, nhắc tới, hiện tại ở bà lão kia bà còn thu Linh Nhi làm đồ đệ, này không có gì đi." Phương Vũ đột nhiên mở miệng nói.

"Trong miệng người Linh Nhi chính là ở đó thiên hòa người cùng nhau tiểu nha đầu?" Lữ lão trong đầu cũng là xuất hiện Cổ Linh thân ảnh của, kia một cái một mực nắm Phương Vũ cánh tay của không buông khả ái nữ tử.

"Không sai."

"Kia thật đúng là có thú vị, nói không chừng cái đó gọi là Linh Nhi tiểu nha đầu, ngày sau sẽ có một phen thành tựu a!" Lữ lão tựa hồ nghĩ tới điều gì, nở một nụ cười nói, "Người phải biết, Phong đại tỷ thực lực, nhưng là ở lão phu trên a."

Lữ lão là thực lực gì Phương Vũ không biết, nhưng là Phương Vũ lại là có thể cảm giác Lữ lão mạnh bao nhiêu. Ít nhất hắn đã từng thấy qua Diễm tướng, Phương Hà cái đó lão cầu tuyệt đối không phải là Lữ lão đối thủ. Nói cách khác, Lữ lão ít nhất cũng là một gã Diễm đem cường giả!

"Ta đây an tâm." Phương Vũ nghe được phong Hồng hương thực lực bị Lữ lão còn muốn cao hơn một đoạn, cũng là yên tâm không ít. Hắn ngược lại không lo lắng phong Hồng hội dâng hương đối với Linh Nhi không được, bởi vì hắn trước từ phong Hồng hương nhìn về phía Linh Nhi trong ánh mắt của, thấy nhu hòa.

"Người nếu là có thời gian, không bằng đi chỗ đó võ trong nội viện tu hành xuống." Lữ lão vừa nói liền ném cho Phương Vũ một tấm, "Võ trong sân phòng tu luyện cấu tạo có thể tăng nhanh Diễm Lực tu hành, cảnh giới của người, đúng là vẫn còn quá thấp!"

Phương Vũ nhận được Lữ lão ném tới Diễm Phù, cũng biết đây cũng là chứa đựng Diễm Phù, liền đem nó bị Hải Hoàng Giới bên trong. Bất quá Lữ lão một câu kia quá thấp, ngược lại đem Phương Vũ làm cho có chút dở khóc dở cười.

Dù sao ở Phương Vũ trước sinh hoạt địa phương, Phù Uyên quốc đệ nhất đại gia tộc phương trong nhà, Diễm sư cảnh giới cường giả liền có thể leo lên trường lão vị rồi. Mà ở này Thần Quân Quốc quốc đô bên trong, Diễm sư cường giả nơi nơi.

Không nói những địa phương khác, liền nói này võ trong nội viện, thì có trên trăm tên gọi Diễm sư cảnh giới cường giả. Như thế nhìn lão, thực lực của mình, thật sự chính là quá thấp.

"Chính mình đi đi, lão phu trở về ngủ bù." Lữ lão ngáp một cái liền đi trở lại trong phòng của mình.

Phương Vũ cũng không có vấn đề gì yêu cầu quấy rầy Lữ lão rồi, trái lo phải nghĩ, thật vẫn chỉ có kia võ viện là một cái tốt chỗ đi, cũng liền cất bước đi.

Lữ lão trụ sở cách võ viện vốn là rất gần, chỉ qua chừng mười phút, Phương Vũ liền bước vào võ viện đại môn.

Phương Vũ đi ở võ trong nội viện, hướng võ viện tầng thứ tư chậm rãi đi. Dọc theo đường đi hắn cảm thấy vô số đạo ánh mắt, căn bản không cần thể nào suy nghĩ, Phương Vũ cũng biết, bởi vì chính mình đánh bại Nhiếp Vũ Lang, mà ở trên mặt này mấy tầng bên trong, thành "Danh nhân".

Thật vất vả tránh được những ánh mắt kia, đi tới võ viện bốn tầng, Phương Vũ còn chưa kịp đi vào trong phòng tu luyện, liền bị bảy tám người vây lại.

"Nghe nói người đánh bại Nhiếp Vũ Lang, sẽ không là vận khí tốt chứ?" Một cái sắc mặt hơi lộ ra trắng nhợt y nam từ quan sát dưới đây Phương Vũ mở miệng nói.

Phương Vũ đã sớm ngờ tới sẽ có người tìm phiền toái cho mình rồi, nhưng là không nghĩ tới, chính mình mới vừa vừa đi vào này võ viện bốn tầng, liền xông tới rồi nhiều người như vậy.

"Nếu như, người cảm thấy vận khí tốt có thể đánh bại một cái năm Dương Diễm sư lời nói, vậy người cũng có thể đi thử một chút. Ngược lại ta là không phản đối..." Phương Vũ chỉ là liếc trước người mình mấy người này liếc mắt, liền lại một lần nữa bước ra bước chân, chuẩn bị chọn một phòng tu luyện, bắt đầu tu luyện.

"Đúng vậy, bất quá ta có một cái ý nghĩ hay hơn, đó chính là đánh bại người!" Nam tử mặc áo trắng này rõ ràng cho thấy nhóm người này bên trong dẫn đầu, thấy Phương Vũ chuẩn bị rời đi, liền lại một lần nữa mở miệng nói.

"Nếu như người nghĩ lời nói, như vậy thì bên trên tỷ võ đài đi, ta không ngại ở phía trên làm thịt người!" Phương Vũ đã nhìn qua một lần rồi, hắn cũng không phải là kia Ngô Xuyên, sẽ một mực nhẫn khiến người khác. Nếu như có người không biết điều lời nói, vậy coi như không trách Phương Vũ rồi.

Nhìn Phương Vũ quay đầu lúc nói chuyện ánh mắt của, nam tử quần áo trắng lại bị bị dọa sợ đến lui về phía sau mấy bước. Hắn vốn cũng không phải là loại hại gì Diễm sư, cũng không có trải qua cái gì chiến đấu chân chính, căn bản không biết, từ lần lượt trong sinh tử đi tới Phương Vũ, mạnh bao nhiêu!

"Người nói người muốn làm thịt ta? Người có biết hay không, phụ thân ta là Qua Hán quốc quốc chủ?" Nam tử quần áo trắng đang nói tới cái này thời điểm, tựa hồ dị thường kiêu ngạo, "Mà ta, chính là Qua Hán quốc hoàng tử, kha toàn bộ!"

Hắn mà nói mới vừa nói xong, một cái còn quần màu đen Diễm Lực tay liền bấu vào trên cổ của hắn. Phương Vũ Song mắt bình tĩnh dị thường, nhưng là như vậy bình tĩnh ở kha toàn bộ trong mắt, nhưng là như vậy kinh người.

"Đeo cần biết người là ai, của người hậu trường bao lớn, đều không cách nào che giấu của người mềm yếu, đều không cách nào đền bù của người thiếu sót. Bên ta vũ ghét con nhà giàu, bởi vì bọn họ không làm được chuyện tốt lành gì!" Phương Vũ từ từ đem kha cho hết nói lên, lực đạo trên tay một chút xúi giục tăng đến.

Bị Phuong Vũ bắt được kha toàn bộ không ngừng giùng giàng, một bên vài người chuẩn bị tiến lên hỗ trợ, nhưng lại bị Phuong Vũ ánh mắt của cho miễn cưỡng dè ẹp trở về. Bọn họ không dám, không có chân chính trải qua chiến đấu bọn họ, không dám cùng nắm giữ như vậy ánh mắt Phuong Vũ động thủ.

Ngay tại kha toàn bộ sắp bởi vì không thể thở nổi mà ngắt xui thời điểm, Phuong Vũ mới buông ra tay của mình. Kha toàn bộ thoảng cái liền rơi xuống đất, hần căn bản không kịp nói những lời khác ngữ, chẳng qua là liễu mạng hô hấp không khí...

Phuong Vũ nhìn đám người kia hùng dạng, lắc đầu một cái, liền xoay người, lấy ra bốn mươi khối mệnh mộc tinh, đi vào một cái trong phòng tu luyện.

Võ viện mỗi một tầng phòng tu luyện căn mệnh mộc tinh cũng không giống nhau, tầng thứ mấy liền cần mấy khối. Mỗi một lần trả, đều là một giờ mệnh mộc tinh.

Cho nên, muốn ở võ trong sân thật tốt tu hành, thì nhất định phải ứng có số lượng nhất định mệnh mộc tinh mới có thể. Bất quá, Phuong Vũ bây giờ ngược lại không cần lo lắng những thứ này, bởi vì cộng thêm vừa mới Lữ lão cho hần mệnh mộc tinh, trên người của hần tổng cộng có bảy trăm khối mệnh mộc tinh, không sai biệt lắm tương đương với một người bình thường như thế Diễm sư, một năm kiếm được số lượng.

Làm Phuong Vũ tiến vào phòng tu luyện, cửa phòng tu luyện đóng lại trong nháy mắt. Phuong Vũ đột nhiên cảm thấy thân thể của mình biến hóa đến mức dị thường nặng nề, thiếu chút nữa liền trực tiếp té quỵ trên đất.

Trừ lần đó ra, Phuong Vũ trong cơ thể cũng xuất hiện cảnh tượng kỳ quái. Phuong Vũ căn bản không có vận chuyển Diễm Lực, liền có không ít Diễm Lực từ ngoại giới tiến vào thân thể của hần, kéo theo trong thân thể của hần Diễm Lực vận chuyển.

Mà loại cường chế tính vận chuyển, mang cho Phuong Vũ không nhỏ đau đớn.

Ngoại trừ Phuong Vũ nơi buồng tìm kia một đoàn Âm Phệ Quỷ Diễm chung quanh Diễm Lực ra, Phuong Vũ toàn thân Diễm Lực đều bắt đầu vận chuyển. Phuong Vũ thử một cái, ở bên trong này, coi như mình muốn dừng lại Diễm Lực vận chuyển, cũng là không có khả năng.

Dĩ nhiên, nếu như Phuong Vũ có thể điều động Âm Phệ Quỷ Diễm, như vậy dừng lại Diễm Lực vận chuyển, liền không là chuyện khó khăn gì rồi.

Trong phòng tu luyện Diễm Lực dị thường đậm đà, so với ngoại giới trong thiên địa đối với Diễm Lực, ít nhất phải đậm đà gấp đôi. Đậm đà như vậy Diễm Lực, sẽ để cho đứng ở trong đó người cảm thụ nói cảm giác bị áp bách, đây cũng chính là Phuong Vũ cảm giác mình thân thể liền nặng nề nguyên nhân.

Và lại, bởi vì này phòng tu luyện nào đó Diễm Lực nguyên chuyển quy luật, để cho này trong phòng tu luyện Diễm Lực dị thường sống động. Bọn họ không ngừng hướng nơi trong tu luyện sinh mạng trong thân thể chui, nói cách khác, chỉ phải đứng ở cái này trong phòng tu luyện, coi như người không chủ động tu luyện, thực lực cũng sẽ gia tăng.

Dĩ nhiên, đây là có nguy hiểm, nghị lực cùng thân thể không đạt tới yêu cầu người, là không cách nào nhịn được điên cuồng nhảy lên vào trong thân thể cảm thấy Diễm Lực, cùng những này Diễm Lực mang đến thống khổ.

Nếu như không cách nào nhịn được, như vậy kết quả cuối cùng có hai cái, thứ nhất, thân thể tan vỡ, dĩ vãng tất cả tu luyện cho một mối lửa, trở thành một triệt triệt để để người bình thường.

Thứ hai, tinh thần tan vỡ, trở thành một không cách nào suy tính phế nhân.

Dĩ nhiên, này hai trường hợp nha độ sẽ không xuất hiện ở Phuong Vũ trên người. Phuong Vũ trải qua vào Hồn Túy Thể, so với ở nơi này trong phòng tu luyện tu luyện muốn nguy hiểm nhiều lắm.

Trải qua vào Hồn Túy Thể Phuong Vũ, căn bản không cần lo lắng thân thể của mình cùng linh hồn không cách nào chống đỡ. Mà chịu đựng qua vào Hồn Tội Thể thống khổ Phuong Vũ, cũng là tuyệt đối không thể bị loại đau khổ này thật sự đánh tan.

Nghĩ rõ những này sau khi, Phuong Vũ liền trực tiếp đứng thẳng người, bắt đầu chủ động vận chuyển lên thân thể của mình bên trong Diễm Lực tới.

Sở dĩ đứng thẳng người mà không phải lựa chọn ngồi xếp bằng, cũng là bởi vì ở chung quanh đậm đà Diễm Lực áp bách dưới, đứng thẳng người có thể càng có lợi hấp thu Diễm Lực, thuận tiện, còn có thể đơn giản cường hóa mình một chút thân thể.

Phuong Vũ cứ như vậy đứng trong phòng tu luyện bên trong, chậm rãi nhắm lại cặp mắt của mình. Trong phòng tu luyện Diễm Lực điên cuồng hướng Phuong Vũ trong thân thể vọt tới, ở trong hoàn cảnh như vậy tu hành, bị ở bên ngoài trong thiên địa tu hành, muốn nhanh hơn không ít!

Chương 61: Phiền toái đến cửa

"Hây A...!" Quát khe một tiếng cửa ra, màu đen Diễm Lực dùng tới Phuong Vũ thân thể, đem ngoại giới điên cuồng Diễm Lực ngăn trở ở thân thể mặt ngoài.

Phuong Vũ cẩn thận kiểm tra một chút thân thể của mình, phát hiện Diễm Lực có không nhỏ tăng trưởng, chỉ cần còn như vậy tu luyện nửa tháng trái phải, phỏng chừng liền có thể bước vào bốn Dương Diễm sư cảnh giới.

Phuong Vũ từ từ mở hai mắt ra, sau đó đi ra này trong phòng tu luyện.

"Các hạ chính là Phuong Vũ chứ?" Ngay tại Phuong Vũ mới vừa đi ra phòng tu luyện thời điểm, một giọng nói truyền vào Phuong Vũ lỗ tai.

Phuong Vũ quay đầu, đã nhìn thấy một cái nam tử mặc áo đen đứng ở trước hần mang theo cửa phòng tu luyện miệng, nhìn qua hần đã đợi rất lâu rồi bộ dạng.

"Tìm ta có chuyện gì không?" Phuong Vũ giọng bình thản nói.

"Có người muốn thấy ngươi, chính là không biết ngươi có chịu nể mặt hay không rồi hả?" Nam tử áo đen giọng của mặc dù mang có một ít kính ý, nhưng là động tác của hần lại hoàn toàn không là như thế. Ở lúc nói chuyện, tay hần chậm rãi nắm dừng tại đoàn kiếm bên hông, tựa hồ Phuong Vũ không đáp ứng, liền muốn động thủ như thế.

"Ai muốn gặp ta?" Phuong Vũ thờ dãi một cái, mở miệng nói, "Nếu như hần có tư cách đó, ta không thả suy tính một chút."

"Xích Huyết cửa chủ nhân, ngươi cảm thấy hần có tư cách đó sao?" Nam tử áo đen ở nhắc tới Xích Huyết môn thời điểm, khoe miệng theo bản năng hướng cong lên lên.

Xích Huyết môn ba chữ vừa xuất hiện, này võ viện tầng thứ tư trung không ít người đều dừng lại trong tay mình sự tĩnh. Phuong Vũ mặc dù không biết Xích Huyết môn là cái gì, nhưng nhìn đến người chung quanh phản ứng, cũng biết đây là mệnh môn phân viện bên trong một cái không nhỏ thực lực.

Nếu như là nhắc tới y thủy tạ, chung quanh sẽ vang lên thảo luận thanh âm. Mà Xích Huyết môn, nhưng là để cho chung quanh những này Tam Dương Diễm sư toàn bộ đều yên tĩnh lại!

"Vừa mới đuổi một cái y thủy tạ, bây giờ lại tới một Xích Huyết môn sao?" Phuong Vũ chậm rãi xoay người, nhìn kia một cái nam tử áo đen, lãnh đạm cười nói.

"Ngươi có thể không nên hiểu lầm, mấy người các ngươi về điểm kia mệnh môn tinh, chúng ta Môn Chủ căn bản coi thường. Chúng ta Môn Chủ, chỉ là muốn gặp ngươi một chút, thuận tiện cùng ngươi trò chuyện một chút chuyện mà thôi." Nam tử áo đen thấy Phuong Vũ cho là mình là bởi vì mệnh môn tinh buổi sáng hần, lộ ra một loại nụ cười quái dị. Nụ cười như thế, ở trong mắt Phuong Vũ, chính là miệt thị.

"Ta đây đến muốn biết, các ngươi người mình chủ kia tìm ta, kết quả có chuyện gì!" Phuong Vũ vung tay lên, mở miệng nói.

Thấy Phuong Vũ đáp ứng, nam tử áo đen liền trực tiếp bước ra nhịp bước, mang theo Phuong Vũ hướng võ viện tầng dưới đi tới.

Mới vừa mới đi tới tầng thứ năm cửa vào thời điểm, hai cái võ trong sân lính gác liền ngăn cản Phuong Vũ cùng nam tử áo đen đường đi. Nam tử áo đen đi lên phía trước, từ quần áo của mình bên trong móc ra một cái có dấu giọt máu đối với Xích lệnh bài màu đỏ, khi nhìn đến lệnh bài này sau khi, hai người lính gác lại trực tiếp nhường đường.

"Xin mời!" Nam tử áo đen nhìn một cái Phuong Vũ vẻ khó hiểu, trực tiếp mở miệng nói, "Mệnh môn phân viện bên trong tất cả nhất lưu thể lực, đều có thể dẫn người tiến vào, thể lực có thể tiến vào võ viện chỗ sâu nhất."

Nghe được nam tử áo đen giải thích, Phuong Vũ cũng là trực tiếp bước ra bước chân, với nam tử mặc áo đen này tiếp tục tiến lên đến.

Mỗi tầng kế tiếp, trong thiên địa Diễm Lực độ dày cũng sẽ tăng thêm. Bước vào tầng thứ tám thời điểm, Phuong Vũ liền cảm nhận được, ở tầng thứ tám bên trong, Diễm Lực độ dày thấp nhất địa phương, đều có tầng thứ tư trong phòng tu luyện Diễm Lực độ dày. Tại loại này độ dày xuống, Phuong Vũ mỗi đi một bước, cũng là một loại tu hành.

Mà nam tử áo đen trong miệng nói người kia, hiển nhiên không phải ở tầng thứ tám trung đẳng đến Phuong Vũ. Rất nhanh, Phuong Vũ cùng nam tử áo đen đi tới tầng thứ chín chính giữa...

Phuong Vũ mới vừa bước vào tầng thứ chín, trong thiên địa Diễm Lực liền ép tới hần không thở nổi, phảng phất trên người của mình đè ngàn cân trách nhiệm một dạng đi một bước đều là như vậy khó khăn.

Mà lúc này đây, hần là như vậy nhìn thấy làm cho mình tới nơi này người kia. Một cái tóc đỏ nam tử giờ phút này chính đứng ở trước mặt của hần,

Phương Vũ chỉ là nhìn hán một cái, liền đã biết rồi thực lực của hán, tám Dương Diễm sư. Nói cách khác, hán dễ dàng một đòn, liền có Phương Vũ thời khắc này Đông Long Ấn uy lực!

"Có thể lấy Tam Dương Diễm sư thực lực, đứng ở này võ viện tầng thứ chín bên trong, ngươi còn thật không phải là một nhân vật đơn giản." Tóc đỏ nam tử thần nhiên nói.

Ở tóc đỏ nam tử ánh mắt thả vào Phương Vũ trên người trong nháy mắt, một đạo sát ý từ trong mắt của hán thoáng qua. Mặc dù hán rất nhanh thì đem giết ý Ẩn giấu đi, nhưng là nhưng vẫn bị thả Phương Vũ phát hiện.

"Nếu như ta là một người đơn giản, cũng chính là sẽ không khiến cho sự chú ý của ngươi đi." Phương Vũ hít thở sâu một chút, mới liên tục nói ra một câu như vậy lời nói. Võ viện chín tầng áp lực, căn bản cũng không phải là một người bình thường Tam Dương Diễm sư có thể tiếp nhận, nếu như đối một người tới, phỏng chừng đã sớm co quắp trên mặt đất rồi.

"Hừ." Tóc đỏ nam tử thấp rên một tiếng, mở miệng nói, "Ta kêu ngươi tới nơi này là muốn hỏi ngươi một chút chuyện, hi vọng ngươi có thể phối hợp."

"Nếu như có thể mà nói." Phương Vũ chẳng qua là cho ra một cái lập lòe nước đôi trả lời, bởi vì hán tất lại không biết tóc đỏ nam tử mục đích là cái gì.

Đăng nhập <http://truyencuatui.Net> để đọc truyện

"Ngươi là theo chân Tam hoàng tử Thần Văn, đi tới nơi này để đồ đi." Tóc đỏ nam tử đem hai tay thả sau lưng tự mình, một bên nhàn nhả đi, một vừa mở miệng nói.

"Loại chuyện này rất nhiều người đều biết, ngươi cần gì phải hỏi ta ư?" Phương Vũ nói sự thật. Hán đi theo Thần Văn đi tới nơi này để đồ sự tình, chỉ cần muốn biết người, cơ bản đều có thể biết.

"Cũng đúng." Tóc đỏ nam tử cười nhẹ một tiếng sau khi, mở miệng nói, "Ta đây hỏi lại ngươi, ngươi và Tam hoàng tử Thần Văn tới để đồ trên đường, có hay không trải qua một tòa gọi là cang tôn thành Tiểu Thành?"

Phương Vũ nghe được cang tôn thành thời điểm, sắc mặt trong nháy mắt xảy ra biến hóa rất nhỏ. Hán không hiểu tóc đỏ nam tử vì sao lại quan tâm chuyện này, chẳng qua là đơn giản trả lời: "Chúng ta đi gần đây con đường, dĩ nhiên là trải qua cang tôn thành."

"Vậy thì dễ làm, ngươi có phải hay không có thể thành thật trả lời ta, ở các ngươi trải qua cang tôn thành thời điểm, bên trong thành chuyện gì xảy ra?" Tóc đỏ nam tử khóe miệng dần dần nâng lên, chẳng qua là hán này nhếch lên khóe miệng, nhưng là để cho người không rét mà run.

"Cang tôn thành còn có thể xảy ra chuyện gì?" Phương Vũ nghe được tóc đỏ lời của nam tử, trong lòng liền đã có một cái đáp án, hán cảm giác được, tóc đỏ nam tử thật chính là muốn hỏi là cái gì!

"Thật không có chuyện phát sinh sao?"

"Ít nhất ta không biết."

"Ngươi nói láo!" Tóc đỏ nam tử khẽ quát một tiếng, lại nói tiếp, "Ở các ngươi đi ngang qua cang tôn thành thời điểm, một cái tên là Vu gia gia tộc, chết gần trăm người! Cang trong nhà, sáu gã Diễm sư không một may mắn còn sống sót!"

Quả nhiên không ra Phương Vũ đoán, tóc đỏ nam tử muốn biết sự tình chính là kia cang gia sự tình, nói không chừng, hán và kia Vu gia có quan hệ thế nào.

"Chuyện như vậy, cùng chúng ta lại có quan hệ gì." Phương Vũ trong miệng chúng ta, dĩ nhiên là chỉ chính hán cùng Tam hoàng tử Thần Văn.

"Cùng các ngươi có quan hệ gì?" Tóc đỏ nam tử chậm rãi đi tới Phương Vũ trước người của, giãn cười nói, "Để cho ta tới nói cho ngươi biết! Cang tôn trong thành, Vu gia vì tôn, không ai dám trêu chọc. Như không phải là bởi vì Tam hoàng tử Thần Văn, kia Vu gia lại thế nào sẽ xảy ra chuyện như vậy tình!"

Tóc đỏ nam tử dưới sự tức giận, trực tiếp cầm lên Phương Vũ cổ áo của, mở miệng hét: "Nói! Có phải hay không Tam hoàng tử Thần Văn hạ lệnh, diệt ta Vu gia! Đề đệ của ta cang nghiệp trêu chọc người nam tử trẻ tuổi kia, có phải hay không chính là Tam hoàng tử Thần Văn?"

Cang trong nhà, biết cang nghiệp trêu chọc Phương Vũ người, cũng đã trở thành Phương Vũ thù hạ vong hồn. Còn dư lại Vu gia người, chỉ biết là, cang nghiệp trêu chọc một người tuổi còn trẻ nam tử.

Hơn nữa những cái khác một dây chuyện, tóc đỏ nam tử dĩ nhiên là đem người nam tử trẻ tuổi kia coi thành Tam hoàng tử Thần Văn!

"Ngươi cũng là Vu gia người?" Phương Vũ không trả lời tóc đỏ nam tử vấn đề. Phương Vũ giờ phút này đè nén trong lòng mình tức giận cùng sát ý, không để cho những này tình cảm xuất hiện ở trên người của mình, bởi vì hán biết, cho dù muốn giết người trước mắt này, cũng không phải bây giờ.

"Không sai, ta là cang nghiệp đại ca, ta gọi là Vu Hồng!" Vu Hồng dừng lại một chút, một lần nữa hỏi, "Nói, có phải hay không Thần Văn để cho người đối với ta Vu gia động thủ?"

"Nếu như ngươi thật muốn biết, tại sao không trực tiếp đi hỏi Tam hoàng tử đâu?" Phương Vũ đẩy ra Vu Hồng nắm tay của mình, thần nhiên nói.

"Người, muốn chết phải không?" Vu Hồng nhìn một chút mình bị Phương Vũ đẩy ra tay nào ra đòn, trong mắt sát ý lại một lần nữa nhanh chóng thoáng qua.

"Nếu như người không có gì những chuyện khác, ta đây rời đi." Phương Vũ nói xong, liền trực tiếp xoay người, hướng cửa ra đi tới.

Ngay tại Phương Vũ xoay người đã đi chưa hai bước thời điểm, Vu Hồng đột nhiên nổi lên, bàn tay trái trong nháy mắt biến thành màu máu, hướng Phương Vũ sau lưng của đánh ra.

Ngay tại Phương Vũ chuẩn bị xoay người ngăn trở một kích này thời điểm, một bóng người quen thuộc trong nháy mắt từ một gian trong phòng tu luyện lao ra, đánh ra một đạo màu vàng chương ấn, đem Vu Hồng bức cho rồi trở về.

"Vu Hồng, người thân là tám Dương Diễm sư lại làm ra đánh lén chuyện như vậy, người chẳng lẽ liền không cảm thấy mất mặt sau?" Phương Vũ định thần nhìn lại, cái đó đem Vu Hồng bức lui người, không là người khác, thật là kia học tập không cạnh tranh chi đạo Ngô Xuyên.

"Ngô Xuyên?" Vu Hồng thu hồi bàn tay của mình, thần nhiên nói, "Không nghĩ tới người cái này bị người khi dễ ngu si, cũng sẽ có chủ động xuất thủ một ngày."

"Người khác nhục ta, ta không giận, là vì nhẫn nhịn. Nhưng hấn người nhục ta chi hữu, ta không giận chính là hèn yếu!" Ngô Xuyên cười nhạt một chút, ngay sau đó nói, "Người cảm thấy ta Ngô Xuyên là một cái hèn yếu sao?"

"Ngô Xuyên, người có thể đủ giúp được hấn nhất thời, nhưng người có thể giúp được hấn cả đời sao?" Vu Hồng đi tới Ngô Xuyên bên người, từ trên xuống dưới nhìn Ngô Xuyên nãy lần, mở miệng nói, "Ta Vu Hồng không phải như người vậy chính nhân quân tử, mình không được, ta liền chơi xấu."

"Ha ha, không hổ là một cái tiểu nhân hèn hạ a!" Ngô Xuyên cười lớn không có kỵ chút nào nói, "Người Vu Hồng là người nào, ta Ngô Xuyên vẫn là biết. Nhưng là người cuối cùng chỉ có một người, ta Ngô Xuyên chỉ cần cuốn lấy người, hết thấy liền dễ nói rồi."

"Người chẳng lẽ cho là ta Xích Huyết môn không người?"

"Ta chỉ là cho là, thầy ta Bá đệ tử, không phải dưới tay người tạp ngư trâu chọc nổi!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Tu luyện dung tự quyết

"Như vậy nói cách khác, người cho là ta thủ hạ đều là tạp ngư sao, Ngô Xuyên?" Vu Hồng cau mày nhìn một cái Ngô Xuyên sau lưng chính chậm rãi rời đi Phương Vũ, trầm giọng nói.

"Ta cũng không có từng nói như vậy, bất quá người nếu là cho là như vậy, cũng cũng không tệ lắm." Ngô Xuyên nhún vai một cái, động tác như thế rất ít xuất hiện ở trên người của hấn.

"Cát!" Vu Hồng hung hăng trợn mắt nhìn Ngô Xuyên liếc mắt, liền xoay người hướng phòng tu luyện của mình đi. Hấn lại ở chỗ này cùng Ngô Xuyên tranh chấp cũng không có ích gì, cho là Phương Vũ đã rời đi này võ viện tầng thứ chín rồi.

Ngô Xuyên biết Vu Hồng tính cách là không có khả năng cứ như vậy buông tha, cho nên hấn trực tiếp liền ngồi xếp bằng ở rồi này võ viện tầng thứ chín trên đất, nếu là Vu Hồng có một chút động tĩnh, hấn liền sẽ xuất thủ...

Một lát sau, Phương Vũ liền đi ra võ trong nội viện, mặc dù ném được ở võ trong sân tu luyện ngon ngọt, nhưng hấn vẫn không có tính toán một mực ở bên trong tu luyện, ít nhất tạm thời không có ý định này. Hấn bây giờ còn có một cái càng chuyện trọng yếu, đó chính là tu luyện tự mình ở Bạch Tháp bên dưới lĩnh ngộ được Thiên Địa mệnh môn.

Mà tu luyện tới một nơi tốt đẹp đáng để đến, dĩ nhiên chính là kia một cái hiện đầy cỏ dại đình viện rồi. Phương Vũ rời đi võ viện sau khi, liền thẳng hướng cái đình viện này đi tới, dựa theo thời gian đến xem, Lữ lão lúc này phỏng chừng lại vừa là tại hấn kia nhãn nhủ bản thủ vô cùng trong phòng ngủ...

Phương Vũ lần này cũng không có quấy rầy Lữ lão dự định, hấn tiến vào đình viện sau, tìm tới chính mình đã từng tu luyện qua, thanh trừ cỏ dại một mảnh kia đất trống, trực tiếp liền ngồi xếp bằng xuống.

Nhưng thân thể của mình bên trong Diễm Lực ổn định sau khi, Phương Vũ liền bắt đầu vận chuyển tự mình ở Bạch Tháp bên dưới lĩnh ngộ được Thiên Địa mệnh mông. Phương Vũ trong thân thể Diễm Lực tại loại này đặc định dưới sự vận chuyển tản ra một loại đặc thù ba động, ở như vậy ba động xuống, Phương Vũ chung quanh trong thiên địa Diễm Lực, cũng trở nên sinh động.

Trong thiên địa Diễm Lực cũng lấy Phương Vũ làm trung tâm tụ tập, Phương Vũ chung quanh thân thể trong thiên địa Diễm Lực ở đến nhất định độ dày sau khi, liền bắt đầu điên cuồng tràn vào Phương Vũ trong thân thể. Cho đến Phương Vũ các vị trí cơ thể tràn đầy Diễm Lực, cũng không còn cách nào chịu đựng một chút Diễm Lực tiến vào thời điểm, mới ngưng tràn vào.

Phương Vũ thân thể lại một lần nữa trở nên to lớn, giống như là cùng Nhiếp Vũ Lang tranh đấu thời điểm như thế, trên người nổi gân xanh, giống như đầu tức giận trong dã thú như thế.

Phương Vũ liền duy trì như vậy trạng thái ngồi xếp bằng dưới đất, cứ như vậy kéo dài mấy phút, làm Phương Vũ khóe miệng tràn ra máu tươi thời điểm, Phương Vũ thân thể mới khôi phục được nguyên lai lớn nhỏ.

Thân thể khôi phục trong nháy mắt, Phương Vũ mở choàng mắt, phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt cũng vào lúc này trở nên trắng bệch...

"Hải Nạp Bách Xuyên, dung hòa rồi lớn mạnh." Ngay tại Phương Vũ phun ra máu tươi sau khi, cửa phòng kèm theo thanh âm này mở ra, Lữ lão thân ảnh của mới xuất hiện ở Phương Vũ trước mắt, "Không nghĩ tới, người lĩnh ngộ được lại là Thiên Địa mệnh mông bên trong khó khăn nhất dung tự quyết."

"Dung tự quyết?" Phương Vũ ngược lại không thanh Sở Thiên mà mệnh mông còn có phân loại sự tình, vì vậy mở miệng hỏi.

"Thiên Địa mệnh mông cũng không phải là một bộ đơn giản Diễm kỹ năng, nó bao hàm rất nhiều vật bất đồng, cũng chỉ có như vậy mới xứng bị mang theo mệnh mông tên." Lữ lão đi tới đi lui, mở miệng nói, "Mà của người cái này dung tự quyết, chính là Thiên Địa mệnh mông bên trong khó khăn nhất một loại, dung sức mạnh đất trời với thân mình, khó khăn a!"

Lữ lão một câu nói này bên trong liền xuất hiện tới mấy cái khó khăn chữ, từ nơi này Phương Vũ liền đại khái hiểu được chính mình thật sự lĩnh ngộ được là một cái như thế nào đồ vật. Nhưng là, Phương Vũ cũng chính vì vậy mà cao hứng, khó khăn, là bởi vì này dung tự quyết không muốn chính mình rơi vào người xấu tay, bởi vì nó cường!

"Người cũng đã biết, ta bắt đầu nói lời kia, phía dưới là cái gì?" Lữ lão nói, chính là hần mở cửa thời điểm nói một câu nói kia. "Hải Nạp Bách Xuyên, dung hòa rồi lớn mạnh!"

"Vách đứng thiên nhận, không muốn lại được!" Phương Vũ đọc được thư có thể có rất nhiều, lời giống vậy ngữ, hần tự nhiên là biết được.

"Vậy người biết ý của nó sao?" Lữ lão tán thưởng gật đầu một cái, sau đó lại mở miệng hỏi.

"Biển khơi sở dĩ rộng rãi, có thể hội tụ thiên bách con sông, cũng là bởi vì nó biết tiếp nhận, chứa. Vách đá tuyệt bích có thể đứng thẳng ngàn trượng, cũng là bởi vì nó chưa từng có phân **, không hướng những địa phương khác ái mộ." Phương Vũ hơi suy tư liền đem ý của lời này cho đáp đi ra.

"Không sai, dung tự quyết cũng thật là như thế, người hiểu chưa?" Lữ lão cũng không có trực tiếp một chút tên gọi, mà là mở miệng hướng Phương Vũ hỏi.

Phương Vũ chân mày hơi nhíu lại, sau đó có thư triển ra, mang theo vẻ tươi cười nói: "Dung tự quyết lấy 'Dung' vì danh, chính là dạy người giống như biển khơi như thế nắm giữ chứa hết thủy lòng dạ. Mà muốn nắm giữ như vậy lòng dạ, còn muốn làm, chính là bỏ đi quá đáng **!"

Truy cập <http://truyencuatui.Net/> để đọc truyện

"Quả nhiên là tự xưng là mệnh mông người a, ha ha!" Lữ lão sờ chính mình kia bạch hoa hoa chòm râu, cười lớn nói, "Tắc vương lòng, như biển chi nạp Bách Xuyên. Thân thể của người, chính là biển khơi nguyên hình, học được chứa, chính là người trở thành mệnh mông bắt đầu."

"Đệ tử biết." Phương Vũ đáp một tiếng sau khi, liền không kịp đợi nhắm hai mắt lại, lại bắt đầu tu hành.

Phương Vũ giờ phút này còn nhớ, tự mình ở Bạch Tháp bên dưới thấy kia một cái chứa thiên địa người khổng lồ, là biết bao kinh người!

Lữ lão thấy Phương Vũ lại lâm vào trong tu luyện, cũng liền không có nói gì nhiều, chính mình đi trở lại trong phòng.

Ở Lữ lão đóng cửa lại trong nháy mắt, trong đình viện Diễm Lực lại một lần nữa nóng động. Nhưng là một lần này xao động cùng trước xao động lại là có một chút không hiểu, trước kia Diễm Lực hoàn toàn là hướng Phương Vũ điên cuồng tràn vào.

Mà lần này lại là có một điểm quy luật., mặc dù phần lớn Diễm Lực hay vẫn là như vậy qua loa tràn vào, nhưng là lại có một ít cổ Diễm Lực, phảng phất lập đội như thế, từ Phương Vũ mi tâm của một chút xiu tiến vào Phương Vũ trong thân thể.

Phương Vũ thân thể lại một lần nữa trở nên to lớn lớn, nhưng là cùng trước nhưng khác, lần này, Phương Vũ não bộ không có nổi lên gân xanh. Giờ khắc này Phương Vũ cũng là biết, Hải Nạp Bách Xuyên, kia Bách Xuyên như biển cũng là có dấu vết mà lần theo, cũng không phải là lung tung tràn vào.

Giống như là lần này, kia một cổ có quy luật Diễm Lực từ Phương Vũ mi tâm của tràn vào, khiến cho Phương Vũ não bộ không có phát sinh biến hóa

đặc thù, ngoại trừ cùng thân thể mỗi cái vị trí như thế, tràn đầy Diễm Lực ra, không có bất kỳ biến hóa nào.

Nói cách khác, chỉ cần khống chế những Diễm Lực đó, để cho bọn họ có quy luật vào vào bên trong cơ thể, liền có thể lớn nhất thành độ trong nháy mắt đề cao thực lực, hơn nữa giảm nhỏ tác dụng phụ.

Một phen suy nghĩ sau khi, Phuong Vũ lựa chọn huyết Bách Hội, huyết Đan Trung, huyết Thần Khuyết, Thái Uyên Huyết, huyết Dũng Tuyền mấy cái này huyết vị coi như ngoại giới Diễm Lực vào vào thân thể con đường.

Chọn xong những này huyết đạo sau khi, cần chính là tĩnh tâm xuống thử, chỉ có một lần lại một lần thử, việc trải qua một lần lại một lần thất bại, mới có thể đạt được thành công sau cùng...

Ngồi xếp bằng ở trong đình viện Phuong Vũ, tựa hồ quên mất thời gian. Mặt trời một lần lại một lần dâng lên hạ xuống, cũng không có để cho hắn trọn mở một lần ánh mắt...

"Lên!" Một đạo giống như muện lôi vậy thanh âm ở trong sân nhà vang lên. Theo đạo thanh âm này xuất hiện, Phuong Vũ đứng lên, thời khắc này Phuong Vũ thân hình không một chút biến hóa, nếu như nói hắn giờ phút này cùng bình thường có cái gì bất đồng lời nói, đó chính là Diễm Lực!

Giờ phút này Phuong Vũ trong thân thể ẩn chứa Diễm Lực, có thể so với một cái mới vừa vừa bước vào lục dương cảnh giới Diễm sư. Phuong Vũ giờ phút này một hít một thở gian đều sẽ có Diễm Lực dừng động, tám ngày, Phuong Vũ rốt cuộc thành công đem Thiên Địa mệnh môn dung tự quyết luyện thành.

"Mặc dù cuối cùng thành công, nhưng cũng không cần phát ra như vậy tiếng vang đi! Cũng không nhìn một chút, bây giờ là là thời giờ gì!" Lữ lão ngập đầy ra phượng điện, nhìn về mặt tinh thần Phuong Vũ, lười biếng nói.

"Bây giờ ta, không sợ bất kỳ một cái nào lục dương Diễm sư!" Phuong Vũ nhìn một chút hai tay mình bên trên dừng động Diễm Lực, khẽ cười nói.

Nhưng ngay khi Phuong Vũ tiếng nói rơi xuống thời điểm, một bàn tay liền đi tới trước mặt của hắn. Không cần nghĩ cũng biết, này bàn tay là Lữ lão.

"Nhưng bất kỳ một cái nào bảy Dương Diễm sư, cũng có đánh bại thực lực của ngươi!" Lữ lão chậm rãi buông xuống bàn tay của mình, thấp giọng nói.

Phuong Vũ biết, Lữ lão nói như vậy là vì nhắc nhở hắn, không cần tự đại, như vậy chỉ có thể sử chính mình thay đổi nhỏ yếu. Dĩ nhiên, Lữ lão cũng là nói sự thật, mỗi một cảnh giới bên trong, lục dương cùng bảy dương chênh lệch đều rất lớn, đây cũng là tại sao Viêm Thú sẽ đem đến một cái lục dương chia làm mới vào cảnh giới, bảy Dương đến cửu dương chia làm cảnh giới đỉnh cao nguyên nhân!

"Xem ra này sẽ trở thành ta một cái tốt lá bài tẩy!" Phuong Vũ nở nụ cười, mở miệng nói.

Sau khi nói xong, Phuong Vũ liền tản đi thân thể của mình bên trong Diễm Lực, ngưng thi triển dung tự quyết. Ở nơi này dung tự quyết giải trừ trong nháy mắt, Phuong Vũ đột nhiên lui về sau hai bước, cảm giác hoa mắt choáng váng đầu, thiếu chút nữa liền ngã rầm trên mặt đất.

"Này cũng chỉ có thể là cái lá bài tẩy." Lữ lão cười nhạt một chút, mở miệng nói.

Muốn dung tự quyết như vậy Diễm kỹ năng, sau tác dụng khẳng định không nhỏ, giống như Phuong Vũ như vậy, chỉ là sử dụng, còn không có tiến hành chiến đấu liền giải trừ, cũng sẽ hoa mắt choáng váng đầu. Nếu như tiến hành chiến đấu, như vậy...

"Lão sư, ta cảm thấy được đi, ngươi có phải hay không hắn sẽ dạy ta một chút chiêu thức?" Phuong Vũ quơ quơ đầu óc của mình, đem kia một cổ cảm giác hôn mê từ đầu óc của mình bên trong quăng ra ngoài, sau khi liền nhìn chăm chăm Lữ lão mở miệng nói.

"Ngươi tiểu tử thúi này, muốn học cái gì tự cảm mệnh môn tinh đi bên trong bạch tháp đối, lão phu mới không có tâm tình dạy ngươi!" Sau khi nói xong, Lữ lão liền đi trở lại trong phòng của mình, không để ý tới nữa Phuong Vũ.

Phuong Vũ ở trong sân nhà vòng vo hai vòng, mới lấy ra chính mình Hải Hoàng Giới trung tàn quyền, dùng vận chuyển Thiên Địa mệnh môn phương pháp, đem Diễm Lực tập trung đến tàn quyền bên trong.

Ngay tại Phuong Vũ hướng tàn quyền thân nhập sắp tới bảy thành Diễm Lực sau, tàn quyền mới rốt cục thả ra hào quang bảy màu, từng cái màu sắc chữ viết ở tia sáng này dần dần ảm đạm thời điểm, xuất hiện ở tàn quyền này trên.

"Mệnh môn hồ sơ thứ hai, hình khí không còn, tác vuông hải nạp." Phuong Vũ nhìn tàn quyền lên màu sắc rực rỡ chữ viết, thấp giọng nói ra.

Hào quang bảy màu từ từ biến mất, lại cũng không hề có một chữ xuất hiện ở đây tàn quyền trên. Theo văn chữ nhìn lên, tàn quyền này chính là Thiên Địa mệnh môn quyền thứ hai, nhưng này quyền thứ hai nhưng là chỉ có kia không để lý giải bốn chữ...

Chương 63: Chặt vật Miêu Giác

"Hình khí không còn, tác vương hải nạp." Kết thúc đoạn thời gian này tu luyện sau khi, Phương Vũ liền trở về mình bên trong nhà trọ, giờ phút này hắn chính lâm lâm kia mệnh mỏng tàn quyền lên ngữ.

Về phần mấy người kia, vào giờ phút này, Cổ Bằng Dương đang ở võ trong nội viện tu luyện, mà Triệu Phi chính là ở bạch trong tháp tìm kiếm thích hợp bản thân Diễm kỹ năng. Miêu Giác, chính là đã có một đoạn thời gian chưa từng xuất hiện rồi, từ khi ngày hôm đó sau khi biến mất.

"Oành!"

Đột nhiên, cửa phòng bị người lực mạnh đẩy ra, thanh âm này cũng là đem Phương Vũ suy nghĩ từ mệnh mỏng tàn quyền cho gọi trở lại. Phương Vũ ngẩng đầu lên, định thần nhìn lại, Miêu Giác chính vết thương khắp người ngã xuống cửa, y phục của hắn, đã bị máu tươi nhuộm thành rồi màu đỏ.

"Này, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Phương Vũ lập tức xông lên, đem Miêu Giác nâng lên bỏ vào trên giường, ngay sau đó sử dụng Diễm Lực cho Miêu Giác chữa thương.

Đại khái đi qua chừng mười phút đồng hồ, Miêu Giác mới rốt cục tỉnh lại. Miêu Giác có chút yếu ớt di động tay của mình, xoa xoa ánh mắt kia phụ cận vết máu, mới nhìn rõ trước mắt mình hết thấy.

Cho đến Miêu Giác thấy rõ bên cạnh mình Phương Vũ sau khi, hắn mới lộ ra một chút nụ cười, thanh âm có chút run rẩy nói: "Xem ra, ta là sống lại rồi..."

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Phương Vũ nhìn Miêu Giác này một thân vết thương cùng vết máu, liền biết chắc chuyện gì xảy ra. Từ Miêu Giác rời đi tới hôm nay mười mấy ngày bên trong, hắn rốt cuộc tao ngộ cái gì đó...

Miêu Giác lắc đầu một cái, không nói gì, chỉ là mình vận chuyển lên trong thân thể Diễm Lực, bắt đầu chữa thương. Thấy tình huống như thế, Phương Vũ cũng không có tiếp tục hỏi, hắn nghĩ, các loại Miêu Giác hết bệnh nhiều chút sau khi, hiểu rõ đi nữa nguyên do trong này.

Ngay tại Miêu Giác nhắm mắt chữa thương thời điểm, Triệu Phi cùng Cổ Bằng Dương cũng là trở lại cái túc xá này chính giữa, bọn họ thấy Miêu Giác thời điểm cũng là khuôn mặt kinh ngạc. Mặc dù Miêu Giác thực lực ở nơi này võ trong sân không coi là cường đại, nhưng đầu gì cũng là một cái Diễm sư a!

Có thể đưa hắn bị thương như vậy người, nghĩ đến ít nhất hắn nắm giữ bốn Dương Diễm sư trở lên tu vi.

Phương Vũ, Triệu Phi cùng Cổ Bằng Dương ba người cứ như vậy không nói một lời ngồi ở bên trong nhà trọ, chờ đợi mầm thức tỉnh lại, cho nghỉ ngơi của bọn hắn một cái đáp án.

"Hô, sống lại cảm giác thực tốt." Rốt cuộc, Miêu Giác mở hai mắt ra sau một câu nói, phá vỡ an tĩnh, "Các người cũng cái biểu tình này làm gì?"

"Người cảm thấy thế nào?" Phương Vũ khẽ nhíu mày, nhìn vừa mới tỉnh lại Miêu Giác nói.

"Nói đi, ai đem người khi dễ thành như vậy, ta đây đi bắt hắn cho đánh!" Cổ Bằng Dương ngược lại sáng khoái, một bên huy động quả đấm, vừa mở miệng hướng về phía Miêu Giác nói.

Đăng nhập <http://truyencuatui.Net> để đọc truyện Triệu Phi chỉ là nhíu mày một cái, không có nói gì, bắt quá từ hắn nhìn về phía Miêu Giác trong ánh mắt của cũng biết, ý nghĩ của hắn cùng Cổ Bằng Dương là không sai biệt lắm. Dù sao, bọn họ cái túc xá này trung bốn người, đã sớm là cùng một chiến tuyến rồi.

Miêu Giác nhìn Phương Vũ mấy người biểu tình, trong lòng đột nhiên xông ra một dòng nước nóng, hắn nhìn một chút Phương Vũ mấy người, mở miệng nói: "Thật ra thì cũng không phải là cái gì đại sự, liền là bị người đánh."

"Sẽ xuất thủ nặng như vậy, phỏng chừng cũng không phải là cái gì chuyện nhỏ đi." Phương Vũ lúc nói chuyện cố ý nhìn chòng chọc một chút Miêu Giác vết máu trên người. Mệnh mỏng phân viện bên trong nhưng là có tranh đấu, nhưng là hạ thủ nặng như vậy, lại không phải là cái gì thường gặp chuyện.

Miêu Giác nhìn Phương Vũ mấy người sắc mặt, theo bản năng nhấp mình một chút môi, ngay sau đó mở miệng nói: "Được rồi, ta ở kia sâu trong núi lớn phát hiện một chút vật, bọn họ cũng phát hiện, kết quả là đem ta đánh đi ra."

"Ăn cướp a, ta đây không ưa nhất người như vậy." Cổ Bằng Dương nghe một chút, liền nổi trận lôi đình mắng lên.

"Thứ gì, đáng giá xuống tay nặng như vậy?" Triệu Phi mày nhíu lại đến sít sao, nhìn một chút Miêu Giác vết thương trên người, liền có thể đoán được, vật kia có bao nhiêu quý trọng.

"Trăm hành Bích Liên!" Miêu Giác ở lúc nói lời này, trong giọng nói đều có không che giấu được kích động.

Mà ngồi ở một bên ba người, sắc mặt cũng là có không nhỏ thay đổi, dĩ nhiên, ngoại trừ Cổ Bằng Dương ra.

"Cái gì đồ chơi à?" Cổ Bằng Dương gãi đầu óc của mình, lơ ngơ nói. Vốn là không xem sách thế nào chính hắn, căn bản cũng không biết Miêu Giác trong miệng cảm thấy trăm hành Bích Liên là vật gì.

"Trăm hành Bích Liên, là một loại hoa sen, đạt tới hai người lớn nhỏ." Phương Vũ cũng không hi vọng nào Triệu Phi mở miệng giải thích cho hắn, cho nên liền chậm rãi nói, "Kỳ hạ mọc trên trăm đầu rễ cây, cùng đất đai liên kết. Theo trong sách từng nói, chỉ cần ở trăm hành Bích Liên bên trong tu luyện một ngày, là được đề cao thân thể của mình cường độ."

"Kia ta đây nếu là ở bên trong một mực luyện tiếp, không phải cái gì cũng không sợ rồi hả?" Cổ Bằng Dương ngơ ngác mà hỏi.

"Một ngày sau, ngươi lại ở bên trong tu luyện, cũng sẽ không có tác dụng gì." Triệu Phi liếc mắt một cái Cổ Bằng Dương, thần nhiên nói.

Miêu Giác cười nhạt một chút, mở miệng nói: "Ta cảm thấy, vật như vậy, nói cái gì cũng không thể buông tha, đúng không?"

Nghe được Miêu Giác nói những lời này, Phương Vũ mấy người đều là liếc nhìn nhau, mặc dù không có dùng lời nói tới đáp, nhưng mỗi một người đều hiểu đối phương ý nghĩ trong lòng.

Trở thành cường giả, phải dựa vào thiên phú, cố gắng còn có cơ duyên. Trong đó trọng yếu nhất, chính là kia đoán chi không ra cơ duyên, giờ phút này nó tới, tự nhiên là không thể buông tha.

"Những cái kia đã thương người của ngươi mạnh bao nhiêu?" Phương Vũ mở miệng hỏi.

"Bốn cái hai Dương Diễm sư, hai cái bốn Dương Diễm sư, còn có một cái lục dương Diễm sư!" Miêu Giác giờ phút này cũng là nhíu mày, nói thật, thực lực của đối thủ bị lên cạnh mình bốn người phải mạnh hơn.

"Chỉ cần không có bảy Dương trở lên Diễm sư, như vậy, hết thảy liền không là chuyện không thể nào!" Phương Vũ nghe được đối phương mạnh nhất chẳng qua là lục dương Diễm sư, không khỏi lộ ra một chút nụ cười.

Triệu Phi giờ phút này cũng là gật đầu một cái, bởi vì đối phương nếu như có bảy Dương Diễm sư lời nói, bọn họ liền cơ bản có thể buông tha một lần này hành động. Bảy Dương cùng lục dương, căn bản cũng không phải là một cái khái niệm.

"Chờ đến Miêu Giác khôi phục được, chúng ta sẽ lên đường đi!" Phương Vũ mở miệng nói. Chung quanh mấy người cũng là gật đầu một cái, nhắm mắt điều chỉnh, bởi vì ở không lâu sau, có một trận ác chiến các loại của bọn hắn...

Ngày kế, trời còn chưa sáng, Phương Vũ mấy người rời đi chính mình nhà trọ, hướng mệnh mông phân viện sau sâu trong núi lớn đi tới.

Làm thân hình của bọn hắn Ẩn vào trong rừng núi sau, bốn người liền đột nhiên tăng nhanh tốc độ của mình, hướng trăm hành Bích Liên nơi ở gấp vút đi.

Bốn cái thanh âm thật nhanh truyền thuyết ở giữa núi rừng, mỗi một người biểu tình cũng dị thường nghiêm túc. Ở loại tốc độ này di động xuống, gần chỉ quá khứ rồi hai giờ, bọn họ liền đến gần Miêu Giác trong miệng đối với kia một chỗ. Mặc dù còn không nhìn thấy bóng người, nhưng là lại cảm nhận được một chút Diễm Lực ba động.

Cảm thụ cách đó không xa truyền tới Diễm Lực ba động sau khi, Phương Vũ chau mày, thấp giọng nói: "Cùng dự tính không giống nhau, ta phát giác hai cái cường đại Diễm Lực, một người trong đó chắc là Miêu Giác trong miệng lục dương Diễm sư, nhưng là một người khác gia hỏa, càng cường đại hơn!"

Nghe được Phương Vũ một câu nói này, mọi người tất cả đều là đi vào chân mày, đơn giản suy nghĩ một chút, hắn là ở Miêu Giác rời đi trong đoạn thời gian này, đối phương tăng thêm mới cường giả.

Bốn người ánh mắt trao đổi một chút, liền quyết định tiếp tục thâm nhập sâu. Dù sao đã tới cái địa phương này, ai nguyện ý cái gì cũng không làm liền buông tha cơ chứ?

Bốn người thả chậm cước bộ của mình, đem trên người mình tản ra Diễm Lực ba động cũng ép đến thấp nhất. Chỉ dùng thân thể mình lực lượng, ở trong rừng này chậm rãi đi về phía trước.

Bốn người ở cảm giác đối phương Diễm Lực ba động rõ ràng không ít sau khi, liền trực tiếp nhảy đến trên nhánh cây, cẩn thận ngồi xổm ở phía trên, đưa mắt quét về không xa một cái sơn động nhỏ, nhìn đứng ở người ở đó ăn mặc, Phương Vũ chân mày càng thêm hướng trung gian kháo long.

Phương Vũ gặp qua cùng những người đó vậy ăn mặc, hơn nữa ngay tại trước đây không lâu. Cái loại này mang theo vết máu quần áo, chỉ có mệnh mông phân trong sơn Xích Huyết môn mới có thể mặc.

"Xem ra muốn đi vào không dễ dàng." Triệu Phi cũng là nhận ra Xích Huyết môn nhân ăn mặc, thấp giọng nói.

"Trong sơn động có so với bọn hắn khó đối phó hơn gì đó, không bằng chờ bọn hắn đi vào trước." Phương Vũ thanh âm vào thời khắc này nhàn nhạt vang lên.

Nghe vậy, Triệu Phi mấy người cũng là gạt đầu một cái, thấp giọng nói: "Chúng ta luôn không khả năng một mực như vậy chờ chút, như vậy cảm thấy lời nói Xích Huyết của người chỉ càng ngày sẽ càng nhiều."

"Vậy thì chờ tới hôm nay ánh trăng treo lên trước đi!" Phương Vũ giọng bình thản nói. Đang nói câu nói này thời điểm, hắn phát hiện một cái quen thuộc gia hỏa.

Cái đó đứng ở cửa sơn động một cái nam tử áo đen, chính là ở trước đây không lâu đưa hắn mang tới võ viện tầng thứ chín kia một người, Vu Hông chính là tay sai!

"Có người tiến vào, nhưng chỉ là một hai Dương Diễm sư." Miêu Giác khẽ nhíu chân mày, hắn cảm thấy có chút kỳ quái. Nếu muốn đi vào, tại sao tự nhiên một cái hai Dương cảnh giới người đi vào đâu? Bất kể nói thế nào, trong sơn động kia một cái Diễm Lực ba động, bị hai Dương cảnh giới muốn cướp nhiều!

"Cái đó hai Dương cảnh giới gia hỏa đã bị từ bỏ, sứ mạng của hắn chính là đem trong sơn động gia hỏa dẫn ra, cho dù vì thế bỏ ra tánh mạng của hắn!" Ở Miêu Giác trong lòng cảm thấy nghi ngờ thời điểm, Triệu Phi đột nhiên mở miệng, thấp giọng nói ra nguyên nhân trong đó.

Phương Vũ gạt đầu một cái, hiển nhiên là công nhận Triệu Phi phán đoán, ngay sau đó nói: "Chờ hắn đem trong sơn động tồn tại dẫn sau khi đi ra, chúng ta liền tọa sơn quan hổ đấu đi! Ở thời điểm mấu chốt, đưa bọn họ một chút 'Lễ vật' là tốt!"

Nhìn Phương Vũ nụ cười trên mặt, Triệu Phi mấy người làm sao biết không hiểu Phương Vũ trong miệng lễ vật là cái gì chứ?

"A!" Vừa lúc đó, trong sơn động truyền ra một tiếng thét chói tai, nhưng thanh âm này chỉ kéo dài chốc lát liền biến mất rồi.

Thay vào đó là một loại tiếng bước chân âm ập, còn có đất đai hơi hơi truyền tới cảm giác chấn động.

"Rống!" Từng tiếng loài gấu tiếng gầm gừ từ trong sơn động truyền ra, bất cứ người nào đều có thể cảm nhận được, thanh âm này càng ngày càng rõ ràng.

Điều này nói rõ, bên trong hang núi kia gia hỏa, cách bọn họ đã càng ngày càng gần...

"Oành!"

Một cái to lớn bàn chân gấu từ trong sơn động vươn ra, vỗ tới trên đất, một cái đập tới dài năm thước gấu to, vào giờ khắc này xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Địa hỏa gấu to

"Địa hỏa gấu to!" Thấy to lớn kia gấu xuất hiện, Triệu Phi theo bản năng giao ra tên của nó.

Địa hỏa gấu to là Nhị giai đỉnh phong Viêm Thú, nhất rõ rệt đặc thù chính là thân thể to lớn, cùng hắn hai cái chân trước bên trên thiêu đốt lãnh đạm ngọn lửa màu vàng.

Địa hỏa gấu to là rất khó đối phó một loại Viêm Thú, coi như một cái Diễm đem gặp nó, cũng sẽ bị làm bể đầu sứt trán. Bởi vì phòng ngự của nó thật sự là quá mức kinh người, cho dù hắn cái gì cũng không làm, cũng cần bảy Dương Diễm sư thực lực mới có thể thương tổn đến nó!

Bên ngoài sơn động, Xích Huyết cửa vài người đều nhíu mày lên, cảnh giác nhìn trước người mình con vật khổng lồ này.

Chẳng qua là Nhị giai Viêm Thú địa hỏa gấu to còn không có miệng nói tiếng người năng lực, nhưng là nó kia máu đỏ cặp mắt, biểu đạt ngoại trừ nó thời khắc này ý tưởng. Bất kỳ tiến vào nó lãnh địa tồn tại, cũng sẽ bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống!

"Rống!" Địa hỏa gấu to hướng về phía Xích Huyết cửa vài người phát ra to lớn tiếng gầm gừ, máu đỏ hai mắt nhìn chòng chọc vào mấy người. Nó phảng phất là ở nói cho bọn hắn biết, đây là sau cùng cảnh cáo, nếu như ở không rời đi, hắn sẽ để cho bọn họ lấy được quả báo trừng phạt.

"Đầu này thành niên địa hỏa gấu to thế nào có chút kỳ quái?" Phương Vũ ở trong lòng âm thầm nghĩ tới. Dựa theo địa hỏa gấu to tập quán, nó căn bản không có thể có thể làm ra cảnh cáo địch nhân sự tình, địa hỏa gấu to là hiếu chiến, nó chỉ sẽ thông qua chiến đấu để diễn tả mình ý tưởng.

Có Nhị giai đình phong thực lực địa hòa gấu to, hoàn toàn có thực lực đem trước mặt nó mấy cái Xích Huyết môn nhân đuổi tận giết tuyệt. Nhưng là nó không có làm như thế, lấy địa hòa gấu to tập quán tới suy đoán, nói cách khác, thời khắc này địa hòa gấu to, không có giết chết địch nhân trước mắt nắm chặt!

Sau khi nghĩ thông suốt điểm này, Phương Vũ mới lại đưa mắt thả vào sơn động nơi, cũng nhẹ nói nói: "Ồ tại bọn hắn thời điểm chiến đấu, chúng ta tìm một thời cơ xuất thủ."

Hiển nhiên, ngoài ra ba người cũng có ý nghĩ như vậy, Miêu Giác tán đồng gật đầu một cái sau khi, mở miệng nói: "Nhưng này hòa gấu to có thể khó đối phó, mấy người kia là đối thủ của nó sao?"

"Yên tâm đi, trong mắt của ta, bọn họ kết quả, hẳn là lưỡng bại câu thương." Phương Vũ khoe miệng xuất hiện nụ cười tự tin, nhẹ nói nói.

Miêu Giác nhìn Phương Vũ tự tin như vậy, cũng liền không có nói gì nhiều, trực tiếp đưa mắt nhìn kia địa hòa gấu to trên người.

Vừa lúc đó, còn không hề rời đi Xích Huyết môn nhân cùng địa hòa gấu to chiến đấu trong nháy mắt liền bộc phát. Xích Huyết cửa tám gã Diễm sư tại địa hòa gấu to nâng lên bàn chân gấu thời điểm, hóa thành tám đạo bóng dáng, tám đạo Diễm Lực đột nhiên bùng nổ, hóa thành mấy đạo màu sắc khác nhau quang mang, hướng về phía vậy vừa nảy nâng lên huynh trưởng, phát ra to lớn tiếng gầm địa hòa gấu to công tới.

"Rống!" Thấy trong mắt mình giống như con kiến hôi nhân loại nhỏ bé, chẳng những không có rời đi còn đối với mình động thủ, địa hòa gấu to trong đôi mắt tuôn ra kinh khủng sát ý. Một đôi gấu trên lòng bàn tay lãnh đạm ngọn lửa màu vàng vào giờ khắc này, điên cuồng bắt đầu cháy rừng rực. Nó phảng phất là ở hướng cái thể giới này tuyên bố, trước mắt không biết gì người sắp chết như thế.

Tại địa hòa gấu to điên cuồng gầm thét xuống, ngoại trừ cái đó bảy Dương Diễm sư ra Xích Huyết môn nhân, thân hình đột nhiên dừng lại một chút. Mặc dù chỉ là như vậy trong nháy mắt, nhưng là thể hiện ra địa hòa gấu to uy thế, là biết bao kinh người.

Vừa lúc đó, thiêu đốt lãnh đạm tia sáng màu vàng to lớn bàn chân gấu, hung hăng vỗ về phía một cái hai Dương cảnh giới Diễm sư. Đắt đai ở bàn chân gấu hạ xuống xong, cũng run rẩy. Kia một cái bị địa hòa gấu to công kích hai Dương Diễm sư, lại không một chút phản kháng, liền vứt bỏ tên của mình.

Địa phương hòa gấu to dời đi chân mình bàn tay thời điểm, chỉ nhìn thấy một cái đã bị ép tới không thành hình thân thể, cùng đầy đất huyết dịch.

"Người đến xứng sao làm cổ sừng mù đối thủ." Đồng bạn của mình chết đi, không để cho cái đó bảy Dương cảnh giới Diễm sư sắc mặt có một chút biến hóa, hẳn từ cái hông của mình lấy ra hai thanh màu đỏ thẫm chủy thủ, thản nhiên nói.

"Rống!" Địa hòa gấu to lại một lần nữa phát ra kinh khủng gầm thét, huy động nó to lớn kia bàn chân gấu, hướng cổ sừng mù vỗ tới.

Lãnh đạm ngọn lửa màu vàng vào giờ khắc này càng kịch liệt bốc cháy, Hỏa Diễm bao phủ địa hòa gấu to huynh trưởng, biến thành một cái càng to lớn Hỏa Diễm bàn chân gấu, thẳng hướng cổ sừng mù vỗ tới.

Nhìn địa hòa gấu to kia dần dần tới gần to lớn lòng bàn chân, cổ sừng mù lại là không kịp tránh tránh, hắn trực tiếp bắt lên bên cạnh mình một cái bốn Dương Diễm sư, đưa hắn ném về rồi địa hòa gấu to kinh khủng lòng bàn chân. Kia một cái bốn Dương Diễm sư vốn là chuẩn bị chống cự này hòa gấu to công kích, hắn căn bản không có nghĩ đến, cấp trên của mình có thể như vậy đối với chính mình.

Dưới sự kinh hoàng, hắn điên cuồng hướng địa hòa gấu to phát ra công kích. Có thể vốn là không có bao nhiêu chuẩn bị hắn, giờ phút này trực tiếp cùng địa hòa gấu to chân của bàn tay tới một cái tiếp xúc thân mật.

Thừa dịp cái này bốn Dương Diễm sư điên cuồng cầu sinh thời điểm, cổ sừng mù lập tức chạy ra địa hòa gấu to phạm vi công kích bên trong.

"Oành!" Vang lớn cùng bốn Dương Diễm sư điên cuồng gầm thét, trở thành giờ phút này duy nhất thanh âm. Mà vào lúc này, năm đạo công kích từ phương hướng bất đồng, xông về địa hòa gấu to.

"Oành!" Lại vừa là một tiếng vang thật lớn, năm đạo công kích đồng thời đánh trúng địa hòa gấu to kia lớn thân thể. Nhắc lên bụi mù cản trở tầm mắt của mọi người, nhưng là Xích Huyết cửa trên mặt mấy người cũng có một chút cao hứng màu sắc, bởi vì bọn họ đánh trúng cái đó đáng chết Viêm Thú.

Chỉ bất quá, loại này cao hứng, rất nhanh thì biến mất ở rồi trên mặt của bọn hắn. Làm bụi mù chậm rãi biến mất, địa hòa gấu to lại một lần nữa xuất hiện ở trước mắt của bọn hắn, không một chút vết thương...

Sơn động phụ cận, mấy đạo nhân ảnh không ngừng thay đổi vị trí của mình, sợ mình trở thành địa hòa gấu to mục tiêu công kích. Một bên chạy băng băng, còn một bên thả ra công kích, một thân Diễm Lực phảng phất dùng mãi không cạn như thế, điên cuồng hướng địa hòa gấu to đánh ra, các loại các dạng Diễm kỹ năng, cũng hướng về phía địa hòa gấu to chạy đi...

Kinh khủng Diễm Lực ba động, thậm chí là ảnh hưởng đến Phương Vũ mấy người địa phương ẩn núp. Một viên lại một viên cây cối đang chơi đùa bên trong ngã xuống. Chi tiếc, hết thảy các thứ này cũng chỉ là không công mà thôi, ngoại trừ kia một cái lục dương Diễm sư công kích có thể đối với địa hòa gấu to chiếu thành từng chút tổn thương ra, những cái khác mấy người công kích, căn bản liền không có chỗ nào xài.

Mà giờ khắc này, bảy Dương Diễm sư cảnh giới cổ sừng mù, cũng sớm đã không biết tung tích.

Vốn là chiến đấu kịch liệt, theo thời gian trôi qua, trở nên càng ngày càng bình tĩnh. Năm tên Diễm sư trong thân thể Diễm Lực, đều không khác mấy

dùng hết rồi. Chỉ nhìn son động kia vùi lấp đi xuống đất đai, cùng kia khắp nơi đều là đá vụn, liền có thể nghĩ tới đây chiến đấu, là biết bao kinh người!

"Rống!" Địa hỏa gấu to lại một lần nữa phát ra tiếng gầm, nhưng là từ nó gầm thét bên trong liền có thể nghe được, nó cũng có một chút mệt mỏi.

Địa hỏa gấu to nhìn mình trước người đã mệt mỏi dị thường mấy cái Diễm sư, chậm rãi đưa ra bàn tay của mình. Khi nó dùng bàn tay của mình, đem ba cái sức cùng lực kiệt hai Dương Diễm sư thả đến cùng một chỗ.

Nó giờ phút này phảng phất đang cười, hân đang cười nhạo trước mắt, không biết sống chết hướng tự mình động thù nhân loại.

Nó đem bàn tay của mình bỏ vào ba cái hai Dương Diễm sư phía trên, sau đó, hung hãn vỗ xuống...

"A!"

"Rống!" Ngay tại ba cái hai Dương Diễm sư phát ra bản thân trong cuộc đời sau cùng gào thán thời điểm, địa hỏa gấu to cũng đồng thời phát ra kinh khủng tiếng gầm gừ.

Nhưng là, nó này rít lên một tiếng không hề giống là đang ăn mừng thân thể của nó, mà là bởi vì thống khổ mà phát ra gầm thét!

"Ha ha ha!" Liền tại địa hỏa gấu to một bên gầm thét, một bên qua loa hoảng động thân thể, huy động bàn chân gấu to thời điểm, một đạo tiếng cười truyền vào người chung quanh trong lỗ tai.

Cẩn thận nhìn một cái, tại địa hỏa gấu to sau lưng của nơi, cổ sưng mù đem trong tay mình hai cây chùy thủ hung hãn ** ** rồi địa hỏa gấu to trong thân thể. Tại hân đâm vào chùy thủ địa phương, có một đạo kinh người vết thương...

Cầm trong tay thiêu đốt ngọn lửa màu xanh chùy thủ để xuống một cái, cổ sưng mù thân ảnh của trên không trung vạch qua, cuối cùng rơi xuống địa hỏa gấu to trước người của. Cổ sưng mù kia nguyên bản là mang theo âm hiểm và tiểu nhân hơi thở gương mặt, vào thời khắc này cũng là nhiều hơn một phần vui mừng.

Hân chờ đợi lâu như vậy, buông tha mấy người thuộc hạ sinh mạng, chính là vì tại địa hỏa gấu to buông lỏng nhất thời điểm, công kích nó yếu nhất địa phương.

"Cho ta đem nó xử lý xong." Ném xuống một câu như vậy lời nói, cổ sưng mù liền bước ra cước bộ của mình, hướng son động phương hướng đi tới.

Thấy tình huống như thế, Cổ Bảng Dương vốn là muốn muốn xông ra đi, nhưng là bị Phương Vũ cản lại. Phương Vũ đối với Cổ Bảng Dương lắc đầu một cái, mở miệng nói: "Hết thấy vẫn chưa hết..."

Còn dư lại tên kia lục dương Diễm sư cùng bốn Dương Diễm sư, thấy hỏa gấu to bộ dáng bây giờ, sợ hãi trong lòng cảm giác cũng là ít đi không ít. Lập tức liền hướng chạm đất hỏa gấu to đi tới, trong tay bắt đầu tụ tập được tự thân Diễm Lực.

Đang lúc bọn hân hai người đi tới địa hỏa gấu to trước người của, chuẩn bị phát động thời điểm công kích, một cái miệng khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở hai người bọn họ trước mặt, đem kia một cái lục dương Diễm sư một cái cắn đi vào. Chỉ còn lại nửa người dưới đứng lục dương Diễm sư, chậm rãi té xuống.

Một bên bốn Dương Diễm sư trực tiếp ngồi trên đất, trong tay tụ tập Diễm Lực cũng là toàn bộ tiêu tán...

Địa hỏa gấu to căn bản không có lý biết cái này bốn Dương Diễm sư dự định, nó nhanh chóng xoay người, hướng cổ sưng mù hung hãn vỗ xuống đi.

Lần này, cổ sưng mù không có tránh địa hỏa gấu to công kích. Hân căn bản không có dự liệu được chuyện này phát sinh, hân không có dự liệu được, đã sắp gặp tử vong địa hỏa gấu to, vẫn có thể bộc phát ra thực lực như vậy.

Cổ sưng mù song chương trong nháy mắt đẩy lên ngọn lửa màu xanh, trực tiếp tiếp nhận địa hỏa gấu to bàn chân gấu. Bị như vậy vỗ một cái, hân toàn bộ bắp chân lâm vào trong đất.

Một ngụm máu tươi trong nháy mắt phun ra, như không phải là bởi vì hân là một cái bảy Dương Diễm sư, ở như vậy dưới sự ứng phó không kịp, phỏng chừng chỉ có thể rơi cái não tương văng khắp nơi kết quả.

Cách đó không xa Phương Vũ mấy người, ở sau khi thấy một màn này, đều là lộ ra một nụ cười. Đây mới là bọn họ muốn kết cục, chân chính lưỡng bại câu thương!

"Rống!" Địa hỏa gấu to muốn gia tăng chân mình chương lực lượng, nhưng là thời khắc này nó đã không có dư thừa khí lực.

Kèm theo đạo này chấn động rừng núi tiếng gào, địa hỏa gấu to thân hình bắt đầu hướng một bên nghiêng về.

Cuối cùng, nó ngã trên đất, đưa tới phụ cận vùng đất chấn động...

Chương 65: Tiết giết bảy Dương Diễm sư

Tại địa hỏa gấu to ngã xuống sau khi, Phương Vũ vài người liền từ trên cây nhảy đi qua, một bên hướng cổ sưng mù đi, Cổ Bằng Dương còn một bên lớn tiếng hô đến: "Này uy, người không có bị thương chứ?"

"Không có..." Theo bản năng trả lời của ra sau khi, cổ sưng mù ánh mắt trở nên âm trầm. Hắn nhìn cách đó không xa hướng chính mình chậm rãi đi tới Phương Vũ mấy người, trong mắt sát ý trong nháy mắt thoáng qua, sau đó trầm giọng nói: "Phương Vũ? Người tới nơi này làm gì?"

Vốn là cổ sưng mù là căn bản không sợ Phương Vũ mấy người, nhưng là bây giờ hắn người bị thương nặng, hơn nữa Phương Vũ là có thể đánh ra tám Dương Diễm sư công kích tồn tại, cũng không do hắn không cẩn thận ứng đối.

Phương Vũ nhìn cái này bấp chân không xuống mồm trung cổ sưng mù, nhàn nhạt cười một tiếng nói: "Ta mục đích tới nơi này, chẳng lẽ người không biết sao?"

Tiếng nói rơi xuống, Phương Vũ liền đưa mắt về phía to lớn kia trên thi thể. Phương Vũ thân hình động một cái, liền xuất hiện ở hỏa gấu to phía sau, nhìn địa hỏa gấu to trên lưng kia nhìn thấy mà giật mình vết thương, Phương Vũ ánh mắt của trong nháy mắt trở nên ngưng trọng không ít.

"Đến tốt cùng là ai, có thể ở nơi này địa hỏa gấu to trên người lấy xuống như vậy vết thương?" Phương Vũ lấy tay sờ một cái hỏa gấu to trên lưng vết thương, phát hiện vết thương kia quả thực gần đây hình thành. Nói cách khác, liền ở phụ cận đây, khả năng có một cái thực lực nhân vật cường đại dị thường.

"Vưu Hồng ở phụ cận đây sao?" Phương Vũ nhìn một cái cổ sưng mù, đột nhiên mở miệng nói. Hắn thấy, nếu như là cái đó khắp người sát khí Vưu Hồng, có lẽ có thể ở nơi này địa hỏa gấu to bị thương, lưu lại như vậy vết thương.

"Ha ha ha!" Cổ sưng mù nghe được Phương Vũ chính là lời nói, biểu hiện sững sờ một chút, ngay sau đó liền cười lớn, mở miệng nói, "Nếu là Môn Chủ ở chỗ này, người còn dám xuất hiện ở trước mặt của ta sao?" Nói xong, cổ sưng mù dùng một loại ánh mắt khinh miệt nhìn Phương Vũ...

Phương Vũ nhướng mày một cái, liền lách mình đi tới cổ sưng mù bên người, cúi người xuống đem khuôn mặt bỏ vào cổ sưng mù trước mắt, thấp giọng nói: "Ta cho người biết, Vưu Hồng sẽ bị ta tự tay giải quyết hết, ngày hôm đó, sẽ không quá xa."

Cổ sưng mù lần này lại không có từ phản bác, hắn nhìn Phương Vũ lúc nói chuyện đột nhiên lộ ra nụ cười quý dị, trong lòng của hắn lại xuất hiện một cái ý niệm. Phảng phất tìm của hắn ở nói cho hắn biết, Phương Vũ nói, đều là sự thật...

Làm Phương Vũ từ cổ sưng mù bên người đi ra, cổ sưng mù mới tỉnh hồn lại. Cổ sưng mù nhìn Phương Vũ mấy người, sắc mặt càng âm trầm, một thân Diễm Lực bắt đầu dâng lên...

"Oành!"

Một tiếng nổ hấp dẫn Phương Vũ ánh mắt của mấy người, bụi đất mặc dù che lại Phương Vũ mấy tầm mắt của người, nhưng là bọn hắn như cũ cảm thụ được, kia trong bụi đất điên cuồng dừng động Diễm Lực. Căn bản không yêu cầu bất kỳ suy nghĩ, bọn họ cũng biết, cổ sưng mù động thủ!

"Ta đây không đánh hắn, hắn còn phải sát?" Cổ Bằng Dương cảm thụ Trần trong sưng mù điên cuồng dừng động Diễm Lực, mặt đầy tức giận nói.

"Vậy trước tiên bắt hắn cho giải quyết hết!" Phương Vũ quát khẽ một tiếng sau khi, bốn loại màu sắc Diễm Lực trong nháy mắt hiện lên.

Cổ Bằng Dương thân thể bị hắn thổ hoàng sắc Diễm Lực bao trùm, nhìn qua giống như là một cái từ khắp mặt đất xông ra người khổng lồ như thế, mặc dù chỉ có không tới 2m độ cao. Mà đứng ở Cổ Bằng Dương bên người Miêu Giác, chẳng qua là từ hắn trừ vật khí bên trong lấy ra một cái quạt xếp, kỳ dị màu xanh Diễm Lực ở quạt xếp quạt giấy vờn quanh, phảng phất vẽ ra một bộ xinh đẹp hình vẽ. Triệu Phi giờ lên hai cánh tay bị Từ sắc Diễm Lực bao trùm, tạo thành hai cái cường tráng hồ móng.

"Chỉ bằng mấy người các người, cũng muốn giết ta?" Cổ sưng mù từ địa hỏa gấu to trên người xuống chùy thủ của mình, chậm rãi đi ra Trần trong sưng mù.

Lấy cổ sưng mù làm trung tâm, màu xanh Diễm Lực bàng như trong nước rung động như thế, hướng ra phía ngoài khuếch tán.Ầy đất loạn thạch bị vén đến Liễu Không bên trong, đụng vào từng viên trên đại thụ.

Thấy cổ sưng mù này một động tác, Phương Vũ bốn người cũng bắt đầu giống như cổ sưng mù như vậy thả ra mình Diễm Lực. Hai cổ khí thế, Diễm Lực, điên cuồng đụng chạm. Đem vừa mới tát cả đá vụn cũng đánh văng ra, một cái trống trải đất đai xuất hiện ở cổ sưng mù cùng Phương Vũ bốn

người trung gian.

Phuong Vũ trên lòng bàn tay xuất hiện màu đen Diễm Lực ngưng tụ mà thành trường kiếm, đột nhiên huy động, cường đại Diễm Lực phun ra ngoài, kèm theo dần động tới gió mạnh, trực tiếp kết thúc về khí thể đụng nhau. Mũi kiếm chỉ xéo mặt đất, màu đen Diễm Lực bàng như ngọn lửa nhảy lên...

Theo Phuong Vũ cử động này, Triệu Phi ba bên trong cơ thể Diễm Lực cũng là cấp tốc dâng lên, khí thể của bọn họ không ngừng leo lên, mà ánh mắt của bọn họ, tất cả đều khóa chặt ở trên người một người, khóa chặt ở cách đó không xa cổ sương mù trên người.

"Xem ra, ta hiện ngày muốn không giết người liền rời đi, là chuyện không thể nào rồi hả?" Cổ sương mù nhìn một cái Phuong Vũ bốn người, lãnh đạm cười nói.

Nhìn cổ sương mù ánh mắt chỗ sâu lo âu, Phuong Vũ cũng là cười nói: "Người chỉ có thể giết chết một người, đó chính là người chính mình!"

"Nói không sai!" Triệu Phi cái này rất ít nói chuyện gia hỏa, lúc này cũng là mở miệng biểu thị đồng ý.

Bốn người nhìn chăm chú liếc mắt, cơ hồ thật trong cùng một lúc, lòng bàn chân hung hăng giẫm một cái mặt đất, bốn màu Diễm Lực phun ra ngoài. Bốn bóng người trong nháy mắt liền xuất hiện ở bốn chỗ bất đồng, đem cổ sương mù vây lại.

Phuong Vũ cặp mắt nhìn chòng chọc vào trước mặt cổ sương mù, cầm trường kiếm bàn tay căng thẳng, Phuong Vũ chính là hướng cổ sương mù xông tới. Lưu loát một cái xoay người sau khi, trường kiếm đột nhiên huy động, kiếm khí màu đen hướng cổ sương mù nổ bắn ra mà ra.

Thấy Phuong Vũ màu đen Diễm Lực dừng động, Triệu Phi ba người cũng là trực tiếp xông về phía cổ sương mù, phản ánh, chương án còn có thương mạng, cộng thêm Phuong Vũ kiếm mang, bốn đạo công kích làm động tới này gió mạnh, hướng về phía cổ sương mù oanh kích.

Cổ sương mù ánh mắt từ đầu đến cuối khóa chặt ở Phuong Vũ trên người, ở trong mắt hắn, chỉ có Phuong Vũ có thể đối với hắn chiếu thành tổn thương trí mạng. Ở đó bốn đạo công kích tới đến trước mặt mình thời điểm, cổ sương mù lòng bàn chân ác giẫm mặt đất, ngọn lửa màu xanh từ đi lên. Trực tiếp đem Phuong Vũ bốn người công kích hóa thành hư vô...

"Thứ nhất là sử dụng Mệnh Viêm, xem ra thương thế của người thật đúng là không nhẹ a!" Phuong Vũ nhìn như cũ đứng ở chính giữa cổ sương mù, từ tốn nói.

Cổ sương mù sầm mặt lại, âm trầm nói: "Ta chẳng qua chỉ là muốn nhanh một chút giải quyết các người thôi!"

Ở nơi này một thoáng vậy, Phuong Vũ ý niệm trong lòng nhanh chóng thoáng qua, ngay tại cổ sương mù tiếng nói rơi xuống trong nháy mắt, Phuong Vũ mang đến trường kiếm trong tay, hóa thành một đạo Hắc Ảnh, nhảy đến cổ sương mù trước người của, trường kiếm trong tay từ cổ sương mù phía trên, hướng về phía cổ sương mù một kiếm bổ xuống.

Ngọn lửa màu xanh một lần nữa dấy lên, nhưng Phuong Vũ cũng không có tránh ngọn lửa màu xanh này, hắn dùng chính mình màu đen Diễm Lực bao gồm thân thể của mình, trường kiếm trong tay không dừng lại chút nào, tiếp tục hướng cổ sương mù bổ tới.

Cổ sương mù chủy thủ trong tay vừa nhắc, trực tiếp đem Phuong Vũ trường kiếm cho đỡ. Cũng vừa lúc đó, phản ánh cùng thương mạng hướng về phía cổ sương mù sau lưng của nổ bắn ra tới, ở nơi này lưỡng đạo công kích trước, Cổ Bằng Dương kia cường tráng thân hình cũng là đến đến cổ sương mù sau lưng, Thổ nắm đầm màu vàng huy động, mang theo tiếng xé gió, công về phía cổ sương mù sau lưng của.

"Diễm luân!" Cổ sương mù đột nhiên phát ra quát khê một tiếng. Phần eo của hắn trong nháy mắt xuất hiện một cái thiêu đốt ngọn lửa màu xanh viên luân, trực tiếp ngăn trở Cổ Bằng Dương ba người công kích, hơn nữa đem Cổ Bằng Dương đẩy lui mấy chục bước...

"Mệnh Viêm Diễm kỹ năng?" Phuong Vũ tiểu lui hai bước sau khi, thấp giọng nói.

Cổ sương mù nhìn Phuong Vũ thời khắc này vẻ mặt, lộ ra một tia đắc ý. Ngay tại hắn đang chuẩn bị mở miệng nói thời điểm, lưỡng đạo hung hãn công kích, đột nhiên tới.

Tay cầm trường thương Triệu Phi cùng một bài quạt xếp Miêu Giác, giờ phút này đã tới cổ sương mù sau lưng. Đang lúc bọn hắn nâng lên vũ khí trong tay, tấn công về phía cổ sương mù thời điểm, ngọn lửa màu xanh kia tạo thành Diễm luân một lần nữa xuất hiện, đem hai người bọn họ cũng cho bức lui.

Miêu Giác lui được bị Cổ Bằng Dương còn lợi hại hơn, Triệu Phi là chỉ lui bảy tám bước bộ dạng..

"Vây công đối với ta là không có ích lợi gì, ta đây Diễm luân là cấp tướng hạ phẩm Mệnh Viêm Diễm kỹ năng, có thể bắn ngược hết thấy bốn Dương Diễm sư trở xuống công kích!" Cổ sương mù nhìn chăm chăm Phuong Vũ, thần nhiên nói, "Chỉ có người mới có cùng ta chiến đấu tư cách!"

Nghe cổ sương mù, Phuong Vũ nhưng là không một chút lo âu, nếu như cổ sương mù không có bị thương, hắn phỏng chừng còn sẽ cảm thấy phiền toái. Nhưng là bây giờ, hắn hoàn toàn không sợ hãi cổ sương mù!

"Mình thương Diễm." Vừa lúc đó, Triệu Phi nhưng mảy một cái, trong tay hắn trường thương màu bạc đột nhiên dấy lên ngọn lửa màu tím, "Người lời nói mới rồi, ta có thể lý giải thành, ta không có tư cách cùng người giao chiến sao?" Triệu Phi thanh âm cực kỳ lãnh môn, giờ khắc này, hắn phảng phất biến thành một người khác như thế.

Cổ sương mù còn chưa kịp trả lời, Triệu Phi cũng đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngọn lửa màu tím không ngừng phát ra tiếng nổ, phảng phất ở biểu

hiện tự thân kinh khủng như thế.

Triệu Phi trường thương trong tay vừa nhấc, không có một chút hư chiêu, trực tiếp liền đâm về phía cổ sương mù.

Cổ sương mù vốn là không có tính toán né tránh, nhưng là ngay tại Triệu Phi trường thương xuyên thấu qua hắc Diễm tua trong nháy mắt, sắc mặt của hắc biến. Diễm cuồng vận chuyển Diễm Lực, cường chế thân thể của mình tránh né. Hai chân nghiêng đạp, cổ sương mù thân thể lảo đảo không, trên không trung lật sau khi vòng vo một vòng, mới một lần nữa trở lại mặt đất.

Cổ sương mù sờ mình một chút trên mặt xuất hiện mới vết thương, không thể tin được nhắc tới đến: "Điều này sao có thể?"

Ngay tại Triệu Phi chuẩn bị một lần nữa phát động thời điểm công kích, cổ sương mù biểu tình đột nhiên trở nên thờ ơ, một cái trường kiếm màu đen xuyên qua bộ ngực của hắc, hai mắt của hắc mất đi vốn là màu sắc.

Một bóng người mơ hồ chậm rãi trở nên rõ ràng, ở cổ sương mù phía sau, Phương Vũ tay cầm trường kiếm đứng, thời khắc này Phương Vũ một hít một thở bên trong cũng mang theo Diễm Lực ba động. Xem qua hắc chiến đấu Triệu Phi rất nhanh liền biết, Phương Vũ giờ phút này chính xuất Vu Thiên địa mệnh mông trong cảnh giới.

Cổ sương mù thân thể chậm rãi ngã trên đất, Phương Vũ cũng khôi phục chính mình vốn là trạng thái, hắc đi tới Triệu Phi bên người, vỗ Triệu Phi bả vai, nói: "Người còn không có thể không chế mới vừa sức mạnh kia đi, sau này dùng một phần nhỏ..."

Triệu Phi nhìn Phương Vũ gật đầu một cái, không có nói gì nhiều. Hắc biết, Phương Vũ là nhìn thấu hắc vừa mới sức mạnh kia tệ đoạn, mới đột nhiên xuất thủ...

"Xem ra chúng ta tiêu diệt một cái bảy Dương Diễm sư." Miêu Giác nhìn té xuống đất cổ sương mù, có chút hưng phấn nói.

"Thực lực của hắc so với bình thường bảy Dương Diễm sư yếu hơn không ít, hơn nữa lại bị thương." Triệu Phi rất là bình thản mở miệng nói.

"Không nói nhiều như vậy, chúng ta trước đi nhìn nhìn chiến lợi phẩm của chúng ta đi!"

Nghe được Phương Vũ, Triệu Phi ba người tất cả đều là gật đầu một cái. Đó mới là bọn họ tới chỗ này mục đích —— trăm hành Bích Liên!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Trăm hành Ma Liên

Trong sơn động cực kỳ khúc chiết, bất quá so với từ đoạn sinh đày vực đi ra ngoài cái sơn động kia, ngược lại là phải tốt hơn vô số lần.

Phương Vũ mấy người một mực hướng bên trong đi lại hơn mười phút, mới nhìn thấy một mùi thoang thoảng nhàn nhạt. Nếu như Phương Vũ phán đoán không có sai, này nhàn nhạt thoang thoảng, chính là kia trăm hành Bích Liên tán mát ra. Chỉ là người được trăm hành Bích Liên tán mát ra mùi thơm, Phương Vũ liền cảm giác mình tinh thần không ít.

Đột nhiên, xa xa lối đi tới thui cuối, xuất hiện một chút lục quang. Thấy này lục quang sau khi, Phương Vũ mấy người không hẹn mà cùng tăng nhanh gia không, khi bọn hắc đi tới kia cuối thời điểm, hai đóa tán ra lục sắc quang mang to lớn hoa sen xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Ở nơi này hai đóa trăm hành Bích Liên chung quanh, còn sinh trưởng không ít thông thường hoa sen. Thật ra thì những này hoa sen cũng không thể nói phổ thông, ở trăm hành Bích Liên quang mang cùng mùi thơm bên dưới, bọn họ cũng ít nhiều có đi một tí linh khí, người bình thường dùng, phòng chừng có thể cường thân kiện thể các loại.

"Này, quá đẹp đi!" Bốn người cũng lâm vào dờ dẫm bên trong, một lát sau nhiệt Cổ Bằng Dương mới đột nhiên mở miệng, thờ dài nói: "Ta đây từ trước tới nay chưa từng gặp qua xinh đẹp như vậy địa phương."

"Hai đóa hoa, bốn người, vừa vặn!" Phương Vũ vốn đang phiền não thế nào sử dụng trăm hành Bích Liên, là một người tu luyện nửa ngày hay là thế nào, bây giờ là tốt, có hai đóa.

Triệu Phi chỉ chỉ một người trong đó trăm hành Bích Liên, ý là hắc đi kia một đóa bên trên tu luyện. Sau đó hắc chính là hướng kia một đóa trăm hành Bích Liên đi tới, đồng thời, Miêu Giác cũng là hướng một cái khác đóa trăm hành Bích Liên đi tới. Phương Vũ đi chậm một chút, mà Cổ Bằng Dương, cái này còn đang thưởng thức xinh đẹp này cảnh tượng.

Ngay tại Miêu Giác cùng Triệu Phi đi lên trăm hành Bích Liên thời điểm, hoa sen kia đột nhiên hợp, bất luận kẻ nào cũng không có cách nào lại vào đi.

"Điều này sao có thể?" Phương Vũ dừng lại cước bộ của mình, nhìn mình trước mắt hai đóa khép lại to lớn hoa sen, nghi ngờ nói, "Trăm hành Bích Liên nở hoa sau khi thì sẽ không khép lại, nó sẽ một mực nở rộ chờ đợi khô héo. Đây rốt cuộc là chuyện gì?"

"Hi!" Một đạo thanh âm quái dị từ hoa sen kia trong ao truyền ra, ngay tại Cỗ Bể Dương ngăn người thời điểm, hai cái rễ cây liền hướng về phía Cỗ Bể Dương vọt tới.

Phương Vũ sắc mặt một bên, thân hình nổi lên, trực tiếp đem Cỗ Bể Dương đánh ngã trên đất, tránh thoát kia hai cái rễ cây công kích.

Bị Phương Vũ này một làm, Cỗ Bể Dương mới thanh tỉnh lại, nghi ngờ hỏi: "Đây rốt cuộc là chuyện gì?"

"Ta nghĩ chúng ta đập phải roi vào rồi!" Phương Vũ sắc mặt nghiêm túc dị thường, Cỗ Bể Dương vẫn là lần đầu tiên thấy Phương Vũ lộ ra thần sắc như vậy.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Thấy Phương Vũ vẻ mặt như thế, Cỗ Bể Dương cũng biết xảy ra chuyện, hơn nữa sự tình còn không nhỏ.

Phương Vũ trầm mặc một hồi, mới mở miệng nói: "Ta nghĩ ta biết kia địa hỏa gấu to sau lưng vết thương là chuyện gì xảy ra."

Phương Vũ giờ nón tay chỉ kia hai đóa đã khép lại to lớn hoa sen, nghiêm nghị nói: "Chính là hai thứ này, Miêu Giác phát hiện, căn bản cũng không phải là cái gì trăm hành Bích Liên, mà là trăm hành Ma Liên! Đầu kia địa hỏa gấu to, thủ tại chỗ này không phải là vì chiếm đoạt thiên tài gì địa bảo, mà thì không muốn khiến người khác trở thành trăm hành Ma Liên chất dinh dưỡng!"

"Ta đây cũng hồ đồ, trăm hành Ma Liên lại là vật gì?" Cỗ Bể Dương giờ phút này lơ ngơ, hẳn căn bản cũng không biết liên quan tới trăm hành Ma Liên sự tình.

"Trăm hành Ma Liên công hiệu cùng trăm hành Bích Liên như thế, đều có thể cường hóa thân thể." Phương Vũ dừng lại một chút, nói tiếp, "Nhưng là, trước tiên cần phải đưa nó giết chết! Trăm hành Ma Liên trời sinh ma tính, nó sẽ chiếm đoạt đi lên nó hoa sen sinh mạng, muốn sử dụng nó, thì phải giết chết nó, sau đó đưa nó rễ cây nghiền thành bụi phấn!"

"Như vậy nói cách khác, Triệu Phi cùng Miêu Giác bọn họ..." Cỗ Bể Dương nhìn hai đóa đã khép lại to lớn hoa sen, cũng không kém biết chuyện này.

"Nếu như không nữa hai giờ bên trong giết chết này trăm hành Ma Liên, hai người bọn họ liền chơi xong!" Phương Vũ cắn răng, mở miệng nói, "Này hai đóa trăm hành Ma Liên, đều có Nhị giai tốt cùng thực lực, muốn cứu ra Triệu Phi cùng Miêu Giác, khó khăn!"

"Ta đây bất kể, bọn họ là ta đây huynh đệ, ta đây nhất định muốn cứu bọn họ!" Cỗ Bể Dương trong ánh mắt không có một chút do dự, giống như cạnh người ta nói, hẳn là một cái người ngu, nhưng là hẳn vẫn một cái có tình nghĩa người!

Phương Vũ Tâm bên trong hơi tính toán một chút, liền mở miệng nói với Cỗ Bể Dương: "Người đem hết toàn lực ngăn trở nuốt Miêu Giác kia đóa trăm hành Ma Liên, ta trước tiên đem Triệu Phi liền đi ra!"

Cỗ Bể Dương nhìn một cái Phương Vũ, mang đến gật đầu, liền vận khí Diễm Lực, xông về cắn nuốt Miêu Giác kia một đóa trăm hành Ma Liên.

"Thiên Địa mệnh mông!" Phương Vũ chậm rãi hướng ngoài ra một đóa trăm hành Ma Liên đi tới, trong thiên địa vô số Diễm Lực từ Phương Vũ mấy cái huyết vị tràn vào Phương Vũ trong thân thể. Gần chỉ quá khứ rồi một lát, Phương Vũ trong cơ thể Diễm Lực cường độ thì đến được rồi lực dương Diễm sư cảnh giới.

"Ta hiện thiên hòa người vật quý này liệu mạng, đốt!" Phương Vũ lại vừa là quát khẽ một tiếng, trong hai mắt trực tiếp dấy lên ngọn lửa màu xanh lam.

Thiên Địa mệnh mông dung tự quyết cộng thêm thánh hỏa đốt thể, Phương Vũ thời khắc này hai cái bí thuật chồng, trực tiếp đem Phương Vũ thực lực đề cao đến tám Dương Diễm sư cảnh giới!

Hai đại bí thuật chồng uy lực rất khủng bố, nhưng là đối với thân thể tổn hại cũng sẽ vậy kinh khủng, bất quá, bây giờ Phương Vũ đã không có tâm tư đi bận khoản những thứ kia.

"Hi!" Thanh âm quái dị lại một lần nữa phát ra, mười mấy cái rễ cây bay thẳng đến Phương Vũ vọt tới. Có thể nói, này mỗi một cái theo vào trên, đều mang bảy Dương Diễm sư tầng thứ công kích.

Phương Vũ thân hình nhảy một cái, trực tiếp tránh phần lớn rễ cây, mà còn lại một cái rễ cây, đây là dừng ở Phương Vũ trước mặt của, bị Phương Vũ tay trái gạt gao bắt, không cách nào nhúc nhích chút nào.

"A!" Trong giây lát đó, Phương Vũ trên người nổi gân xanh, phát ra nặng nề tiếng gào. Phương Vũ nắm trăm hành Ma Liên một cái rễ cây, từng bước một lui về phía sau đến, hẳn muốn cứ như vậy, đem kia trăm hành Ma Liên từ trong nước cho lôi ra ngoài.

Trăm hành Ma Liên rốt cuộc hay vẫn là trong nước thực vật, chỉ cần nó rời đi nước, thực lực của nó cũng chỉ còn lại có bảy thành, mà khi đó, Phương Vũ giết chết nó ung dung không ít. Nhưng trăm hành Ma Liên là không lờ như vậy, hơn nữa mỗi một cái rễ cây đều có thể thâm xuống mặt đất, ở đâu là dễ dàng như vậy bị kéo ra ngoài.

Cho dù là Phuong Vũ hiện tại loại này cực kỳ kinh khủng lực đạo, cũng chỉ là đem trăm hành Ma Liên lối vào mười mấy cái rễ cây kéo tới trên đất, liền không cách nào nữa khiến nó di động một chút.

Phuong Vũ trong cơn tức giận, tay trái dùng sức nắm chặt, trực tiếp đem trên tay cầm kia một đoạn rễ cây, bóp nát bấy. Phuong Vũ nhìn trước mắt trăm hành Ma Liên không ngừng vũ động rễ cây, sắc mặt thì càng thêm âm trầm.

Còn như vậy mang xuống, đừng nói là cứu ra Triệu Phi cùng Miêu Giác rồi, liền là chính bản thân hắn cũng phải giao phó ở cái địa phương này.

Hơn nữa, bên kia Cổ Bảng Dương cũng đã sắp chống đỡ không đủ, cho dù là một cái trăm hành Ma Liên chẳng qua là ôm chơi đùa tâm tính đang cùng Cổ Bảng Dương đánh nhau...

"Hô, hô..." Ở lượng nặng bí thuật gia trì xuống, Phuong Vũ thân thể đã bắt đầu hiển lộ ra một mối, miệng to thở dốc.

"Lại nhiều một chút, lại nhiều một chút a!" Phuong Vũ đột nhiên phát ra tiếng gầm ở Phuong Vũ loại này gầm thét bên dưới, trong thiên địa Diễm Lực lại bắt đầu hướng thân thể của hắn tràn vào, nguyên bản đã bão hòa thân thể, lại bắt đầu nắm giữ mới Diễm Lực.

Dưới tình huống này, Phuong Vũ lại cũng không có biện pháp khống chế thân hình của mình, lại một lần nữa trở nên to lớn lên. Trong người biến hình đại sau khi, Phuong Vũ trực tiếp một cước đạp ở trăm hành Ma Liên một cái rễ cây trên, hai tay nắm ngoài ra một cái rễ cây, lại một lần nữa bắt đầu lôi kéo...

Phuong Vũ giờ phút này trong cơ thể Diễm Lực đã đạt đến cửu dương Diễm sư tầng thứ...

"Oành!" Một đạo nổ tung tiếng truyền ra, trăm hành Ma Liên thân thể to lớn toàn bộ xuất hiện ở Phuong Vũ trong tầm mắt. Kia trăm đầu qua loa vũ động rễ cây, lại là như vậy kinh người.

"Oành!" Lại vừa là nhất thanh muện hưởng, trăm hành Ma Liên rơi xuống này đất đai trên, thấy như vậy một màn, Phuong Vũ trên mặt của rốt cục thì xuất hiện vẻ tươi cười.

Phuong Vũ lòng bàn chân trong nháy mắt giẫm địa, thân hình nổ bắn ra mà ra, loại này tốc độ khủng khiếp sử Phuong Vũ trong nháy mắt liền đi tới trăm hành Ma Liên bên người. Bám vào màu đen Diễm Lực thiết quyền, giống như hạt mưa như thế rơi vào trăm hành Ma Liên sinh trưởng rễ cây địa phương.

Trăm hành Ma Liên không ngừng vũ động nó rễ cây công kích Phuong Vũ, thời khắc này Phuong Vũ đã trừ rồi tất cả phòng ngự, mặc cho trăm hành Ma Liên công kích rơi ở trên người của mình.

Phuong Vũ quần áo ở trăm hành Ma Liên công kích bên dưới trở nên rách nát, trên người trên mặt đều bắt đầu xuất hiện vết thương, từng giọt máu tươi bởi vì Phuong Vũ Song quyền điên cuồng huy động, mà vãi hướng một cái cạnh.

"Oành!" Nhất thanh muện hưởng kèm theo Phuong Vũ tiếng rống giận xuất hiện. Phuong Vũ đem dưới người mình trăm hành Ma Liên trực tiếp cho nên vào rồi đất đai bên trong. Thừa nhận rồi Phuong Vũ như thế đông đảo công kích trăm hành Ma Liên, cũng vào giờ khắc này ngưng gãy giữa, trăm đầu rễ cây vào giờ khắc này mất đi lực lượng, sụp xuống ở trên mặt đất.

Kia khép lại hoa sen từ từ mở ra, cả người bên trên mang theo không biết tên chất lỏng người từ hoa sen bên trong bò ra, không cần phải nói, người này chính là Triệu Phi.

Triệu Phi vừa mới bò ra ngoài, vừa quay đầu lại đã nhìn thấy Phuong Vũ, hắn không biết hắn lấy cái gì lời nói để hình dung trước mắt mình hết thấy.

Thời khắc này Phuong Vũ, trên người không có một địa phương là tốt, toàn thân cao thấp, vết thương hàng trăm hàng ngàn. Mà trong cặp mắt kia, lại không có một chút thông khổ màu sắc, có chính là một loại kiên định...

Phuong Vũ nhìn bò ra Triệu Phi, miễn cưỡng chính mình lộ ra một nụ cười, mặc dù chỉ là trong nháy mắt. Sau đó, Phuong Vũ liền xoay người lại, đem ánh mắt của mình bỏ vào một người khác trăm hành Ma Liên trên người. Giờ phút này Phuong Vũ thân hình đã là lão đạo muốn ngã, nhưng là trong mắt của hắn giữ vững, lại không có một chút giao động.

Phuong Vũ bước ra bước tiến của mình, hướng trăm hành Ma Liên đi tới, hắn không đi một bước, trên đất cũng sẽ nhiều hơn một cái màu đỏ dấu chân. Vậy từ hắn các vị trí cơ thể chảy xuôi ra máu tươi, đều là như vậy để cho Nhân Tôn kính...

Triệu Phi kia chờ đợi trong đôi mắt, lộ lên một tia kiên định, sau đó trường thương xuất hiện, ngọn lửa màu tím bao phủ trường thương của hắn, hắn nắm chặt trường thương tay, trong nháy mắt biến thành yêu dị màu tím nhạt.

Hắn không có nói với Phuong Vũ cái gì, hắn chẳng qua là xách trường thương của mình, đi ở Phuong Vũ bên người, hướng kia một cái trăm hành Ma Liên đi tới...

Chương 67: Trăm hành Bích Liên

Lý phá ngửa mặt lên trời phát ra cười như điên, kèm theo hân có chút điên cuồng tiếng cười, huyết sắc Diễm Lực nguyên lực màu vàng sậm dâng trào mà ra, trong nháy mắt tại hân ngoài ra cái tay bên trên ngưng tụ thành một thanh huyết sắc đại đao.

Huyết Đao ngưng tụ thành hình, Lý phá đôi đao huy động Như Phong, trực tiếp xông về phía cách đó không xa Phương Vũ. Hai thanh đại đao gào thét mà qua, vạch qua không khí cùng trong thiên địa Diễm Lực, cuối cùng phát ra có thể nghe âm thanh. Lý phá đôi đao, hoàn toàn có thể tùy tiện đem một người chia làm hai nửa.

Đáng sợ tinh thần sức lực gió đập vào mặt, Phương Vũ trong mắt xông lên vẻ hoảng sợ, hân không nghĩ tới Lý phá thực lực lại cường đến tầng thứ này. Giống vậy thân là bảy Dương Diễm sư cổ sương mù, phòng chừng ở dưới tay của hân không kiên trì được bao lâu..

"Hắc Long án!" Phương Vũ đem trường kiếm trong tay vừa thu lại, nhắc bàn tay đánh ra. Màu đen Cổ Long trong nháy mắt ngưng tụ ở Phương Vũ giữa song chưởng, hướng chạy tới Lý phá gào thét đi. Trận trận trầm thấp tiếng rền ngâm cùng Lý phá đôi đao tiếng xé gió, sợ quá chạy mất này trong rừng núi động vật. Chính là một ít thực lực không kém Diễm thú, cũng lập tức rời đi phụ cận đây.

"Đao liếm Huyết Hà!" Lý phá trong tay đôi đao thật nhanh vũ động, huyết sắc Diễm Lực phảng phất là một cái không kiệt sông lớn như thế, hướng Phương Vũ Hắc Long vọt tới.

Ở Cổ Long phiên động thân hình thời điểm, Huyết Hà trên xuất hiện từng đạo sóng, Phảng phất Hắc Long ở huyết sắc này hết lớn trên, chơi đùa chơi đùa như thế.

Đột nhiên, kia dâng lên màu máu sóng trực tiếp đánh về phía đang ở than nhẹ Cổ Long, Huyết Hà chi nước càng phát ra mãnh liệt, lại trực tiếp đem màu đen kia Cổ Long bao phủ. Cổ Long còn chưa kịp phát ra sau cùng gầm thét, biến thành này vô tận trong huyết hà một thành viên..

Nhưng là lúc này Phương Vũ lại đã làm xong chuẩn bị, cửu sắc quang mang ở lấy Phương Vũ làm trung tâm, chiếu sáng tứ phương. Từng đạo bi vừa mới màu đen Cổ Long đáng sợ hơn lực uy hiếp tiếng rền ngâm vang lên, tiếng rền ngâm bên trong mang theo có chút tức giận, tựa hồ đang phủ đầy Huyết Hà cắn nuốt Hắc Long.

"Rống!" Cửu sắc Cổ Long theo Phương Vũ Song chưởng đẩy ra, trực tiếp xông về phía vừa mới kia cắn nuốt Hắc Long Huyết Hà.

"Rống!" Ngay tại Huyết Hà chuẩn bị hướng cửu sắc Cổ Long nhào tới thời điểm, Cổ Long phát ra một đạo chấn động rừng núi rống to. Trong thiên địa Diễm Lực trong nháy mắt tụ tập, từ cửu sắc Cổ Long to trong miệng phun ra ngoài, hướng đánh vào máu kia sông trên.

Chính đang lẫn lộn sóng Huyết Hà, điểm một cái phá tan tới. Kia nhiều đóa đột sóng, cũng là theo Huyết Hà tan vỡ ngưng lẫn lộn, bắt đầu xuất hiện từng đạo vết rách. Lý phá thấy vậy, nhưng này một cái, lập tức đem chính mình đôi đao thu hồi, làm động tới Huyết Hà còn thừa lại Diễm Lực, phụ ở đôi trên đao.

Nhưng chuyện này cũng không hề là kết thúc, cửu sắc Cổ Long vẫn còn tiếp tục gầm thét, hướng Lý phá đứng địa phương vọt tới.

Nhìn này mặt đầy hung sắc Cổ Long, Lý phá lập khắc đem chính mình đôi đao để ngang trước người của mình, chuẩn bị ngăn cản kinh khủng kia dị thường cửu sắc Cổ Long.

Ngay tại cửu sắc Cổ Long đánh về phía hân đôi đao một cái chớp mắt, một đạo bóng người màu đen trong nháy mắt chớp động, cực nhanh tiếp theo Lý phá.

Căn bản không cần suy nghĩ, Lý phá cũng biết thân ảnh kia là Phương Vũ. Thấy đạo thân ảnh kia cấp tốc lướt đến, Lý không nể mặt trong nháy mắt véo thành một đoàn, hân giờ phút này căn bản là nghe không ra tay đi cùng Phương Vũ chiến đấu. Nếu như hân đi cùng Phương Vũ phần lớn, như vậy điều này còn chưa tiêu tán cửu sắc Cổ Long, liền có thể đánh bại hân!

Phương Vũ trên thân thể, lượn lờ nhàn nhạt màu đen Diễm Lực, ở đó cửu sắc thái quang chiếu rọi xuống, phá lệ nổi bật. Phương Vũ đứng ở Lý phá sau lưng, trên lòng bàn tay xuất hiện màu đen Diễm Lực, mà Lý phá giờ phút này, nhưng là bề bộn nhiều việc ngăn cản trước mặt mình Cổ Long..

Màu đen Diễm Lực điên cuồng ở Phương Vũ trên lòng bàn tay ngưng tụ, sau đó, sóng lớn chín tầng ẩn xuất thủ lần nữa, từng đạo kinh người chương án trực tiếp che kín Lý phá thân hình, ở mấy đạo ánh mắt nhìn soi mói, hướng Lý phá ép đi!

"A!" Lý phá tiếng kêu đột nhiên xuất hiện, nhưng thanh âm của hân ở đó Cổ Long tiếng gầm gừ xuống lộ ra nhỏ bé như vậy. Hân cuối cùng vẫn không có xoay người đi ngăn cản sóng lớn kia chín tầng án, hân dùng thân thể của mình, gắng gượng đem Phương Vũ một chương này đón lấy...

Diễm Lực dần dần biến mất, áo quần trở nên lam lũ, khoe miệng chảy xuôi máu tươi Lý phá xuất hiện ở trước mắt mọi người. Hắn trong đôi mắt huyết sắc đã biến mất, hắn cứ như vậy không phòng bị chút nào ngồi dưới đất, thờ dốc từng hồi từng hồi.

"Nguyên lai, bấy Dương Diễm sư yếu như vậy." Phương Vũ nhìn mình hai tay, dùng chỉ có tự hắn có thể nghe được thanh âm nói.

Lý phá ở bấy Dương Diễm sư bên trong đã coi như là mạnh rồi, nhưng là lại vẫn là như vậy bấy ở Phương Vũ trên tay của. Hơn nữa, thời khắc này Phương Vũ, còn có bài tẩy không có sử dụng!

Cửu sắc Cổ Long ngạo nghễ hướng về phía chân trời, tiêu tan ở trong bầu trời. Đã bị Lý phá đánh không có Diễm Lực ủng hộ Cổ Long, mất đi trở lại mặt đất khí lực...

Phương Vũ dùng cùng Lý phá trận chiến này hiểu được thực lực của mình, hắn giờ phút này cũng có thể đánh bại thông thường tám Dương Diễm sư, nhưng là tám Dương Diễm sư trung người xuất sắc, đó chính là 5-5 mở thắng bại số rồi. Nếu là dùng được thánh hóa đốt thể, hắn có thể cùng cửu dương Diễm sư đánh một trận!

"Sát ý của ngươi, quá nặng!" Phương Vũ nhìn ngồi dưới đất thờ dốc Lý phá, thấp giọng nói.

"Đó là của ta lực lượng." Lý phá dùng dùng một cái, cũng không biết tại sao, lên tiếng lần nữa nói, "Máu căn quốc Diệp gia, là sống trên chiến trường gia tộc. Chi không hề ngừng sát hại, mới có sống tiếp giá trị!"

"Ta có một cái vấn đề!" Triệu Phi chậm rãi đi lên, nhìn Lý phá mở miệng nói, "Huyết Đồ đao pháp là Diệp gia bí mật bất truyền, tại sao một mình ngươi ngoại họ người có thể học được?"

"Ta theo mẹ ta họ." Lý phá trong ánh mắt của đột nhiên xuất hiện một cỗ bi thương và một cỗ oán hận, hắn trầm mặc. Triệu Phi cũng không có hỏi tiếp, lấy quan sát của hắn lực, dĩ nhiên là phát hiện Lý phá có cái gì không đúng...

"Hay vẫn là dùng một phần nhỏ đao pháp của ngươi đi, ngươi sẽ bị lạc tự mình." Phương Vũ sau khi nói xong liền cho Triệu Phi mấy người ném một cái ánh mắt. Thấy Phương Vũ ánh mắt của, Triệu Phi mấy người cũng là bay thẳng đến chính mình nhà trọ phương hướng bước mà đi.

"Ngươi không giết ta sao?" Lý phá nhìn Phương Vũ mấy người bước rồi đi, có chút nghi ngờ hỏi.

"Ta tại sao phải giết ngươi? Ngươi là một cái đáng giá tôn kính đối thủ!" Phương Vũ không quay đầu lại, chẳng qua là nhàn nhạt trả lời.

Lý phá ngăn ra, hắn đối phương vũ làm như vậy cảm thấy nghi ngờ, bởi vì hắn từ nhỏ bị giáo dục chính là, phải đem hết thảy uy hiếp được sự hiện hữu của mình mật sát. Nhưng Phương Vũ cũng không giết hắn, hơn nữa, hắn nghe được Phương Vũ nói mình đáng giá tôn kính thời điểm, trong lòng lại là không khỏi âm áp.

"Ta sẽ không đem chuyện này nói ra." Lý phá nhìn Phương Vũ rồi đi thanh âm, đột nhiên mở miệng nói.

Lần này Phương Vũ không trả lời, hắn chẳng qua là cùng hắn mấy cái huynh đệ hướng trở về phương hướng, đi. Tựa hồ hắn một đã sớm biết Lý phá sẽ không đem chuyện nào nói ra như thế, ở Lý phá đại cười nói ra sáng khoái một trận chiến thời điểm, là hắn biết rồi...

"Phế vật!" Võ viện tầng thứ chín bên trong, Vu Hông đưa hắn một tên thủ hạ một cái to lớn bàn tay, mặt đầy ngoan sắc nói, "Nhiều như vậy cá nhân, ngay cả đầu địa hỏa gấu to cũng không đánh lại, còn để cho trăm hành Bích Liên bị người cho trộm, chính là phế vật!"

Rất rõ ràng, hắn đang ở bởi vì cỗ sương mù hành sự bất lực mà tức giận. Chỉ tiếc, cái đó chọc giận hắn tức giận cỗ sương mù, đã lại cũng không có thay hắn làm việc cơ hội...

"Là trăm hành Ma Liên, hai đóa!" Đứng ở Vu Hông người bên cạnh chính là cùng Phương Vũ đã giao thủ Lý phá. Ở Phương Vũ sau khi rời khỏi, hắn vào trong sơn động nhìn một chút, liền trực tiếp dám trở lại. Dĩ nhiên, bị Vu Hông đánh bàn tay chính là cái kia người, cũng không phải là Lý phá...

"Trăm hành Ma Liên?" Nghe được bốn chữ này thời điểm, Vu Hông chân mày nhíu chặt hơn, "Mấy ngày nay tầng thứ mười bên trong mấy tên kia, có ai đi ra ngoài?"

Vu Hông cũng không bởi vì, ở nơi này mệnh môn phân viện học viên bên trong, ngoại trừ võ viện tầng thứ mười bên trong mấy cái biến thái ra, còn có ai có thể chiến thắng hai đóa trăm hành Ma Liên. Bất quá hắn hiển nhiên không biết, trăm hành Ma Liên lúc rời Thủy chi sau, sẽ thực lực đại giảm sự tình.

"Ngô Xuyên một mực canh giữ ở này tầng thứ chín, những cái khác vài người, cũng không có xảy ra phòng tu luyện." Một người mặc vết máu quần áo nam tử thấp giọng nói. Nhìn trên mặt hắn cái đó dấu bàn tay, cũng biết hắn mới vừa tao ngộ...

"Tầng thứ chín không có ai đi ra ngoài, rốt cuộc là ai, có có thể giết chết hai đóa trăm hành Ma Liên thực lực?" Vu Hông nghĩ như thế nào cũng sẽ không nghĩ tới, giết chết cỗ sương mù, giết chết trăm hành Ma Liên người, là trong mắt của hắn chính là cái kia tiểu nhân vật —— Phương Vũ!

Vào giờ phút này, Phương Vũ mấy người trong nhà trọ...

Bốn người ở sau khi trở về, liền không kịp đợi bắt đầu nghiền nát cùng ngắn gọn kia trăm hành Ma Liên rễ cây, cho tới bây giờ mới hoàn thành công việc. Lớn vô cùng trăm hành Ma rễ sen hành, giờ phút này lại bị rút vào sáu cái trong bình, mỗi một cái bình chỉ có quả đám vậy lớn nhỏ.

"Nhắc tới, đồ chơi này dùng như thế nào à?" Cổ Bằng Dương nắm một người trong đó chai, mặt đầy quần quít mà hỏi.

"Châm nước, thoa lên người, tu luyện..." Triệu Phi dứt quãng phun ra mấy chữ. Cũng còn khá, từ hán mấy chữ này bên trong, Cổ Bằng Dương có thể lý giải đến ý tứ của hán.

"Hai bình này là của ngươi." Triệu Phi đem hai cái chai bỏ vào Phuong Vũ đầu giường trong học tủ mặt, mở miệng nói, "Ta cùng Miêu Giác chỉ dùng một chai là đủ rồi, Cổ Bằng Dương thân thể khác với người thường, phải dùng hai bình. Còn dư lại hai bình, sẽ là của ngươi."

Phuong Vũ nhìn trước mắt mình hai bình này trăm hành Ma Liên rễ cây bột, mở miệng nói: "Ta lấy hai bình có ích lợi gì?"

"Ngươi tự xem lâm chữ, dù sao cũng thuộc về ngươi!" Miêu Giác cười nhạt một chút, sẽ cầm mình cầm một chai cùng một cái chậu nhỏ từ đi ra ngoài, đoán chừng là đi lấy nước đi.

Ở Miêu Giác sau khi đi ra ngoài, Triệu Phi cùng Cổ Bằng Dương cũng đi ra ngoài. Nhìn Cổ Bằng Dương kia được kia một cái có cách vũ nửa người cao thùng lớn, Phuong Vũ liền nhin không được bật cười.

Phuong Vũ nhìn trước mắt mình hai cái chai, nụ cười nhạt nhòa một cái xuống, liền trực tiếp đem hai cái chai nhận được mình Hải Hoàng Giới bên trong. Hân hiệu được Triệu Phi mấy ý của người ta, lần này ở trong mắt bọn họ, mình là người công lao lớn nhất, theo lý lấy được hai thứ này.

Phuong Vũ từ trên giường đứng lên, hướng Lữ lão địa phuong sở tại bước đi. Hân chính là thật muốn học một chút Diễm kỹ năng rồi, bắt quá, mệnh mông tinh tựa hồ có chút không đủ...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Tái chiến bảy Dương Diễm sư

Kia kèm theo lục sắc quang mang thần kỳ hoa sen, mang theo mê người hương thơm. Hoa sen chung quanh ao nước, ở Phuong Vũ thanh lăng nguyên rửa dưới tác dụng, ban dị thường đục ngầu.

Hoa sen đình đầu, nước lạnh ngưng trọng; Hoa sen dưới chân, khó lường bần thâm. Hoa sen đứng hàng dơ bản bên trong, lại tản mát ra như thế thánh khiết ánh sáng, phảng phất nó là ở tấn sức bình sinh, khu dơ đi Trọc, cổ thủ thánh khiết tâm linh.

"Nếu như bên trong nằm là người nữ, ta tuyệt đối sẽ cho là tiên nữ hạ phàm." Miêu Giác ngờ ngác nhìn hết thầy trước mắt, đột nhiên thấp giọng nói.

"Chỉ tiếc, ta không phải nữ." Ngay tại Miêu Giác lời của vừa mới hạ xuống xong, Phuong Vũ kia quen thuộc đối với thanh âm từ hoa sen bên trong truyền ra. Phuong Vũ chậm rãi đứng lên, từ hoa sen kia trên nhảy xuống.

Ngay tại Phuong Vũ rời đi hoa sen một chớp mắt kia, vốn là mỹ lệ vô cùng hoa sen, lại mất đi vốn là ánh sáng. Một chút xiu trở nên khô héo, cánh hoa cũng bắt đầu điều linh, phảng phất sinh mạng của nó đã đi đến cuối con đường như thế...

"Đây là chuyện gì xảy ra?" Cổ Bằng Dương vốn đang chìm đắm trong hoa sen kia mỹ lệ bên trong, giờ phút này đột nhiên thức tỉnh, mặt đầy nghi ngờ hỏi.

"Nó cho ta chữa thương, lại giúp ta cường hóa thân thể, đã tiêu hao hết lực lượng của nó, khô héo." Phuong Vũ giờ phút này cũng là quay đầu lại, nhìn kia khô héo, chậm rãi trăm xuống hoa sen, trong mắt xuất hiện vẻ cảm kích.

"Ngươi không giống nhau." Triệu Phi nhìn một cái Phuong Vũ, nụ cười nhạt nhòa một cái xuống, tiếp theo sau đó cắt kia trăm hành Ma Liên rễ cây.

"Đúng vậy, không giống nhau!" Phuong Vũ gật đầu một cái, cũng đi tới Triệu Phi bên người, xuất ra một cây dao nhỏ, cắt lên kia trăm hành Ma Liên rễ cây tới.

Giờ khắc này, bốn cái vừa mới từ lý đào sinh người, cứ như vậy ngồi xổm với nhau, đồng thời cắt kia thiếu chút nữa tới bọn họ vào chỗ chết gia hỏa thân thể. Thật vất vả thu thập xong trăm hành Ma Liên thi thể, Phuong Vũ đoàn người cứ như vậy rời đi cái này mờ tối sơn động.

"A!" Cổ Bằng Dương ở đi ra son động trong nháy mắt vươn người một cái, mặt đầy vui mừng nói, "Rất cuộc đi ra, ta đây có đoạn thời gian thật vẫn cho là ta đây không ra được."

Nghe được Cổ Bảng Dương chính là lời nói, Phương Vũ mấy người cũng là nhìn nhau cười một tiếng. Nếu như không phải là bởi vì Phương Vũ lượng nặng bí thuật chồng, cùng Cổ Bảng Dương cuối cùng kia kỳ quái nổ tung, bọn họ lần này thật đúng là được giao phó ở bên trong. Bất quá, nguy hiểm tuy lớn, thu hoạch lại cũng không nhỏ.

Hai đóa trăm hành Ma Liên rễ cây, nghiền thành bụi phấn sau khi, chân có thể giúp sáu người cường hóa thân thể. Hơn nữa, Phương Vũ còn hoàn toàn hấp thu một đóa trăm hành Bích Liên sức thuốc, lấy được chỗ tốt không cần nói cũng biết.

Ngay tại Phương Vũ mấy người chuẩn bị rời đi cái địa phương này thời điểm, một giọng nói đột nhiên vang lên: "Các người lại sát hại cùng viện người?" Theo thanh âm, cả người vết máu quần áo nam tử xuất hiện ở bốn người trước mặt của.

Miêu Giác quơ quơ trong tay mình quạt xếp, mở miệng nói: "Người có thể không nên ngấm máu phun người, người nơi này, đều là địa hỏa gấu to giết chết, chúng ta lẫn nhau cứu bọn họ, chi tiếc, chậm một bước a!" Miêu Giác nói tất cả cũng không đều là lời nói dối, ít nhất có mấy người thật sự là địa hỏa gấu to giết.

Mà còn dư lại mấy cái, ở Phương Vũ mấy người vào sơn động trước, liền bị Miêu Giác mấy người giải quyết.

"Thật đúng là, kia người có phải hay không hẳn nói cho ta biết, cổ sương mù trên người kiếm thương lai lịch đâu?" Nam tử đi tới cổ sương mù thi thể bên cạnh, chỉ cổ sương mù ngực, Phương Vũ dùng trường kiếm tạo thành vết thương, mở miệng nói, "Các người hay là đi cùng mệnh mệnh phân viện các lão gia giải thích đi!"

"Chờ một chút!" Liền ở đàn ông kia xoay người, chuẩn bị mang theo cổ sương mù thi thể lúc rời đi, Phương Vũ trong nháy mắt vọt tới hấn đối diện trước, chặn đường đi của hắn lại, mở miệng nói, "Ta muốn hỏi người một cái vấn đề, nếu như có người muốn giết người, vậy là người ngồi chờ chết, hay vẫn là toàn lực phản kích?"

"Dĩ nhiên là toàn lực phản kích, có ai sẽ cam tâm đem mạng của mình đưa cho người khác đâu?" Nam tử hơi chút suy nghĩ một chút cũng biết Phương Vũ trong lời nói hàm nghĩa, lại nói tiếp, "Nhưng là này không tạo thành người giết hại cùng viện đệ tử lý do!"

"Ta không có ý này, ý của ta là..." Phương Vũ tiếng nói vừa dứt, một chương bay thẳng đến nam tử đầu vổ tới, trên lòng bàn tay màu đen Diễm Lực, so với trước tựa hồ muốn đậm đà không ít.

Nhìn Phương Vũ xuất thủ kia chữ, trong mắt cùng trong lòng đồng thời thoáng qua một... Không... Tiệt. Hắn tỉnh táo nhìn chăm chú trước mặt kia bao phủ bóng tối bàn tay, mũi chân nhẹ một chút, hướng về sau hơi hơi nhảy một cái. Cùng lúc đó, bàn tay của hắn cũng ngưng tụ lại rồi màu đỏ thẫm Diễm Lực, hướng Phương Vũ chụp ra tay bàn tay đánh.

Tới song chương tương tiếp đích thời điểm, nam tử mới hiểu được, mình là từ vừa mới bắt đầu chính là khinh thường Phương Vũ. Hai chương giáp nhau, kết cục nếu là cân sức ngang tài, Diễm Lực rung động hướng chung quanh khuếch tán. Phương Vũ cùng nam tử đồng thời lui về sau ba bước, sau đó ánh mắt ngưng trọng nhìn đối phương.

"Ta còn thực sự không nghĩ tới, người lại là một cái bảy Dương Diễm sư." Phương Vũ dần dần thu hồi chính mình thả ở phía trước bàn tay, đứng thẳng người nói.

"Người cũng là bảy Dương cảnh giới?" Nam tử nhướn mày một cái, hơi chút dừng lại sau khi lại mở miệng nói, "Không đúng, của người Diễm Lực ba động chỉ có năm Dương cảnh giới! Người lại có thể lấy năm Dương cảnh giới thực lực đánh ra bảy Dương cảnh giới công kích?"

Không sai, thời khắc này Phương Vũ đã là một cái năm Dương Diễm sư. Ở trăm hành Bích Liên dưới sự giúp đỡ, hắn chẳng những từ trọng thương sắp chết trong trạng thái khôi phục lại, còn đột phá hai cái cảnh giới, trở thành một tên năm Dương Diễm sư.

Mà Phương Vũ thân thể vốn là cường hãn dị thường, lúc này lại bị trăm hành Bích Liên đem người lần nữa rèn luyện, sẽ để cho Phương Vũ chỉ dùng năm Dương cảnh giới Diễm Lực, liền có thể cùng bảy Dương Diễm sư một hồi cao thấp.

"Xích Huyết môn, Lý PHÁ..." Biết rõ mình người đối diện có thể cùng chính mình một hồi cao thấp sau khi, Lý phá cũng là nói lên tánh mạng của mình, cho ra có tôn kính.

"Phương Vũ!" Phương Vũ cũng là đối Lý phá một cái ôm quyền, nói ra tên của mình.

Hai người lẫn nhau báo qua tên họ sau khi, toàn bộ tình cảnh lại một lần nữa yên tĩnh lại. Một cỗ mùi thuốc súng xuất hiện ở trong không khí, Phương Vũ ngay từ đầu cũng biết, muốn lưu lại Lý phá, chỉ có thể dựa vào dưới tay thực lực!

Lý phá sắc mặt dần dần trở nên ngưng trọng, màu đỏ thẫm Diễm Lực từ trong cơ thể cuộn mà ra, một cỗ điên cuồng hơi thở bá đạo ở trên người của hắn tràn ngập ra.

Nhìn đối diện trên người dừng động màu đỏ Diễm Lực Lý phá, Phương Vũ cũng là nhứ mày một cái, bàn tay nắm chặt, màu đen Diễm Lực trường kiếm trong nháy mắt xuất hiện. Bốn phía Diễm Lực ở Phương Vũ ánh mắt di động bên dưới, bắt đầu trở nên sinh động, tùy thời chuẩn bị tràn vào Phương Vũ trong thân thể.

Cảm thụ Phương Vũ khí tức, Lý phá lông mi lại hướng trung gian động hơi có chút. Hắn vẫn là lần đầu tiên thấy, một cái năm Dương cảnh giới Diễm sư có thể phát ra mạnh mẽ như vậy khí tức, lại, mơ hồ có vượt qua mình khuyên hướng.

Nếu như không là bởi vì mình là một cái bầy Dương cảnh giới Diễm sư, hẳn có lẽ sẽ ở Phương Vũ này cỏ khí thể khổng lồ bên dưới, lâu buông tha giao thủ dự định.

Lý phá trong tay nắm một thanh loan đao, màu đỏ thẫm Diễm Lực phảng phất máu tươi. Một mảnh lá cây hơi hơi rơi xuống đất, kia loan đao mang theo một luồng điên cuồng ý, trên không trung lưu lại đao ảnh, vọt thẳng đến Phương Vũ yếu hại đi.

"Giết một người răn trăm người!" Lý phá khẽ quát một tiếng, đao phong phương hướng chỉ trong nháy mắt biến hóa, vốn là cực kỳ tầm thường một đao, cuối cùng trở nên xảo quyết cực kỳ, hướng về phía Phương Vũ cầm công tới. Vậy lưu trên không trung đông đảo huyết sắc đao ảnh, trong nháy mắt bị Diễm Lực hóa thành thực chất, từ hơn mười cái bất đồng xảo quyết góc độ, công về phía Phương Vũ chỗ yếu hại.

Nhìn Lý phá kia hung hãn dị thường thế công, Phương Vũ ánh mắt của đông lại một cái, trường kiếm trong tay trong nháy mắt động, trường kiếm màu đen tựa như tia chớp, trực tiếp công về phía Lý phá loan đao trong tay. Cùng lúc đó, Phương Vũ chung quanh thân thể trong thiên địa Diễm Lực, đột nhiên bạo động, hướng Phương Vũ thân thể điên cuồng tràn vào, lại trực tiếp đem kia Diễm Lực hóa thành đao ảnh tách ra...

"Đỉnh!" Cũng chính là ở đao ảnh tản đi trong nháy mắt, Phương Vũ trường kiếm trong tay chọn trúng Lý phá loan đao trong tay. Loan đao phương hướng xảy ra sửa đổi rất nhỏ, dọc theo một cái cách Phương Vũ chớp mắt chỉ có mấy cm khoảng cách quỹ tích rồi đi.

"Lui!" Ngay tại Lý phá bận rộn nhận được lại công thời điểm, Phương Vũ quát khẽ một tiếng cửa ra. Cường đại Diễm Lực từ Phương Vũ trong thân thể bộc phát ra, trực tiếp đem vừa mới thu đao còn chưa đứng vững Lý phá cho đẩy lui.

Đang nhìn mình trước mặt, trường kiếm chỉ xéo mặt đất, không nhúc nhích chút nào Phương Vũ. Lý phá lại là nở một nụ cười, tựa hồ là bởi vì hắn thích chiến đấu như vậy như thế.

"Ta cũng biết ngươi là một đối thủ không tệ!" Lý phá ánh mắt của đột nhiên trở nên có chút Xích Hồng, thanh âm cũng bắt đầu trở nên có chút khàn khàn. Cong trên đao màu đỏ thẫm Diễm Lực điên cuồng dừng động..

"Trăm người tất cả tàn sát!"

Cong trên đao màu máu Diễm Lực đột nhiên nổ bắn ra mà ra, xông về Phương Vũ. Huyết sắc Diễm Lực trên không trung ngưng tụ thành từng cái mặt lộ vẻ về sợ hãi người, điên cuồng gầm to, nhưng lại không phát ra được thanh âm nào, cứ như vậy, mang theo trong đôi mắt oán hận, xông về Phương Vũ.

Ở mới vừa thể công bên trong cũng không động một chút Phương Vũ, giờ phút này lại theo bản năng lui về sau một bước. Hắn nhìn kia hướng chính mình xông tới huyết sắc Diễm Lực, chân mày thật chặt nhíu lại, bởi vì kia Diễm Lực bên trong ẩn chứa điên cuồng ý, quá nặng!

"Sóng lớn chín tầng án!"

Một đạo thanh âm điếc tai nhức óc đột nhiên vang lên, chín đạo chuông ẩn giấu thành dáng vóc to bàn tay, cùng kia mấy chục trên trăm găm thét bóng người màu đỏ ngòm, đánh vào nhau. Một cỗ lực lượng kinh khủng, vào thời khắc này bạo dũng mà ra, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra rồi.

"Àm!"

Trong nháy mắt ngăn ngừa, bàn tay màu đen cùng bóng người màu đỏ ngòm đồng thời muốn nổ tung lên, lưỡng đạo Diễm Lực biến mất ở rồi trong bầu trời...

Nhìn kia trong mắt Xích Hồng vẻ càng phát ra trong mắt Lý phá, không chỉ là Phương Vũ, ngay cả một bên Triệu Phi mấy người đều nhíu mày lên.

"Máu căn quốc, Diệt gia!" Triệu Phi hiển nhiên là nhận ra Lý phá gia thế, nhân nhật mở miệng nói, "Huyết Đồ đao pháp!"

"Sát khí của ngươi quá nặng!" Phương Vũ giờ phút này đang khi nói chuyện cũng dừng động kinh khủng Diễm Lực, hắn cau mày nhìn cách đó không xa cặp mắt đỏ thẫm Lý phá, mở miệng nói.

"Sát khí?" Lý phá trên mặt lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, ngay sau đó cười lớn nói, "Ha ha ha, sát khí nặng thì như thế nào, ta ngươi trước sáng khoái một trận chiến đi!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Mênh mông Bạch Tháp

"Người tên tiểu tử thú này, muốn còn mệnh mạng hơn tình không sẽ tự mình đi kiểm a, tới dọa ép thầy của ngươi, ngươi qua ý phải đi sao?" Trong sân nhà vốn là an tĩnh, bị Lữ lão này mắng to tiếng cho phá vỡ. Chỉ nhìn thấy Lữ lão mặt đầy tức giận nhìn trước người mình Phương Vũ, huơ tay múa chân biểu đạt tâm tình của giờ khắc này.

"Còn không phải là bởi vì Đông Long Án khó dùng mà, bây giờ ta đã dụng nhất hai lần, liền hết hơi." Phương Vũ trong đầu xuất hiện trước chiến đấu tình cảnh, nếu như đối phương có thể coi xuống hán Đông Long Án, như vậy hẳn đã thua.

"Hai lần còn chưa đủ sao?" Lữ lão nhướn mày một cái, nghi ngờ xen lẫn biểu tình mừng rỡ đột nhiên hiện lên trên mặt, nói tiếp, "Ngươi nói cái gì, hai lần? Ngươi đã là năm Dương Diễm sư?" Lữ lão chuyên tâm cảm giác, lập tức liền phát hiện Phương Vũ thời khắc này cảnh giới.

Phương Vũ gật đầu một cái, mở miệng nói: "Ở trăm hành Bích Liên bên trong tu luyện một ngày, đã đột phá."

Lữ lão tròn mắt nhìn Phương Vũ hai mắt, cuối cùng vẫn là móc ra một tấm trư vật Diễm Phù, ném tới Phương Vũ trong tay, mở miệng nói: "Muốn học cái gì, chính mình đi bên trong bạch tháp tìm đi, bên trong mệnh mạng tình hẳn đủ."

Phương Vũ cân nhắc trong tay trư vật Diễm Phù, lãnh đạm cười nói: "Thật đúng là không biết, bên trong bạch tháp có ta hay không để ý gì đó."

"Người tiểu tử thú này, Bạch Tháp toàn bộ tên gọi mệnh mạng Bạch Tháp, bên trong sách không đếm xuể, chỉ sợ ngươi không thấy quá tới." Lữ lão nhẹ rên một tiếng, liền xoay người hướng gian phòng của mình đi tới, "Chính mình đi tìm đi!"

Phương Vũ đứng dung một tiếng, trực tiếp liền bước ra cước bộ của mình, hướng Bạch Tháp đi tới. Nhìn kia đứng lặng ở phương xa Bạch Tháp, Phương Vũ không khỏi âm thầm cười một tiếng. Tựa hồ từ hán đi tới nơi này mệnh mạng phân viện bắt đầu, liền cùng kia Bạch Tháp quan hệ dị thường chặt chẽ...

Bạch trong tháp, là rộng rãi sáng ngời căn phòng, càng cao lầu các, là lộ ra càng hẹp tiểu. Mỗi một tầng bên trong, đều có vô số kệ sách, trên giá sách bày đầy các loại các dạng phong cách cổ xưa sách, từ công pháp Diễm kỹ năng đến nông canh kỹ xảo không một bất hữu.

Chỉ là Bạch Tháp trong tầng thứ nhất, thì có trên trăm tên Hạo hán phân viện học sinh đang đọc đến sách, liền số người mà nói, này Bạch Tháp so với võ viện, không kém chút nào.

Phương Vũ biết, này Bạch Tháp trung sách, là càng cao tầng càng trân quý, càng hiếm hoi. Cho nên, Phương Vũ chẳng qua là ở tầng thứ nhất dừng lại chốc lát, liền bay thẳng đến phía trên tầng thứ đi tới. Phương Vũ trực tiếp là hướng Bạch Tháp tầng chót đi tới, căn bản không có tại cái khác tầng thứ dừng lại.

Hắn cho là, phải học, dĩ nhiên là phải học tập đồ tốt nhất!

Mà lúc này, ở đó Bạch Tháp tầng chót bên trong, một tên râu tóc bạc trắng lão nhân chính ngồi xếp bằng ở tầng lầu trung ương, cái kia đôi giống như lão ung cặp mắt chậm rãi mở ra thời điểm, bên người hắn trong thiên địa Diễm Lực phảng phất động lại như thế, cả phòng, vô luận là người hay là Diễm Lực cũng là ở vào một loại yên tĩnh không khí.

Mà ở mắt ung lão giả bên người, có một cái tuổi xuân nữ tử, chính khắp nơi nhảy tới nhảy lui. Trong tay của nàng nắm một quyển xưa cũ sách, nhưng nàng tựa hồ không có thấy thế nào đi vào dáng vẻ. Nếu như Phương Vũ ở chỗ này, liền sẽ phát hiện, tay cô gái trung phong cách cổ xưa sách, là một quyển Vương cấp tu luyện công pháp, mà kia cầm sách võ nữ tử, chính là Cổ Linh.

"Lão gia già, ngươi nói ngươi cả ngày lẫn đêm cứ như vậy ngồi, đang ngồi. Có ý gì a!" Cổ Linh nhảy tới mắt ung lão giả bên người, bữu môi nói, "Nếu không ngươi theo ta đi ra ngoài chơi đi, theo ta cùng đi tìm Phương đại ca như thế nào đây?"

Nghe Cổ Linh bướng bỉnh lời nói, mắt ung lão giả khẽ nhủ mày, thần nhiên nói: "Tu luyện công pháp, muốn bình tâm tĩnh khí. Hơn nữa, sư phụ của ngươi thoát khỏi qua ta, ở ngươi không có đạt tới Diễm sĩ cảnh giới thời điểm, quyết không cho phép từ nơi này đi ra ngoài."

"Kia được bao lâu a!" Cổ Linh mặt đầy buồn bực nói, "Ta đều ở chỗ này luyện chừng mấy ngày, mới là ngươi nói lấy cái gì, bảy Dương Diễm già..." Nếu như những người khác nghe được Cổ Linh những lời này, không biết sẽ ra sao đâu?

Thời gian mấy ngày, liền có bảy Dương Diễm người tu vi. Cổ Linh đoán chừng là không biết, lại có bao nhiêu người tu luyện thời gian mấy năm, mới có giống như nàng tu vi đi.

"Người nào?" Mắt ung lão giả mờ mờ hai mắt, nhìn chòng chọc vào thang lầu địa phương.

"Ở phía dưới vũ, nghĩ đến mượn xem sách." Phương Vũ trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, bởi vì hắn bây giờ đứng chỗ này, người của phía trên là không thấy được. Hơn nữa hán đi lúc đi, cơ hồ là không có tiếng bước chân, mắt ung lão giả có thể phát hiện hắn, nhưng lại chứng minh mắt ung lão giả thực lực.

Mắt ung lão giả còn đang định nói cái gì, Cổ Linh liền không kịp đợi vọt tới, tiếng hoan hô nói: "Phương đại ca, là Phương đại ca sao?"

Phương Vũ vừa mới đi lên thang lầu, một bóng người xinh đẹp liền trực tiếp hướng hắn nhào tới. Nếu như không phải Phương Vũ Song chân trong nhảy mắt dừng sức lời nói, hẳn phỏng chừng thì phải cùng kia một đạo nhào tới bóng hình xinh đẹp trực tiếp cút đi xuống...

"Linh Nhi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Phương Vũ định thần nhìn lại, mới phát hiện cái đó hướng chính mình nhào tới lại là Cổ Linh, trong giọng nói

không khỏi mang theo một ít kinh ngạc.

"Người không biết, tầng này là không chuẩn học viên tiến vào sao?" Mắt ung lão giả nhìn chăm chăm Phương Vũ, mở miệng chậm rãi nói.

Phương Vũ buông xuống ngực mình Cổ Linh, mở miệng trả lời: "Văn bối lần đầu tiên tới đến Bạch Tháp tìm thư, quả thực không biết còn có quy củ như vậy." Phương Vũ vừa mở miệng nói chuyện, một bên ôm quyền.

Cũng chính là ở Phương Vũ ôm quyền thời điểm, mắt ung lão giả ánh mắt trong nháy mắt phát sinh biến hóa. Ngay tại Phương Vũ lúc xoay người, mắt ung lão giả đột nhiên mở miệng nói: "Chờ một chút!" Lúc nói lời này, mắt ung ánh mắt của lão giả vẫn còn đặt ở Phương Vũ tay vác, cái đó ngọn lửa màu đen trên.

"Tiểu tử ngươi, là Lữ cuồng học sinh chứ?" Qua một lúc lâu, mắt ung lão giả mới thu hồi ánh mắt của mình, mở miệng nói, "Lữ cuồng cái lão già đó, rất coi trọng ngươi a."

"Không biết, ngươi lĩnh ngộ được Thiên Địa mệnh mông, là kia một loại đâu?" Ánh mắt quét một chút Tiêu Viêm thân thể, mắt ung lão giả liền liền trực tiếp mở miệng nói.

Phương Vũ đầu tiên là ngẩn người một chút, sau đó mới phát hiện, ở mắt ung tay của lão giả trên lưng, cũng có một cái ngọn lửa hình vẽ, chẳng qua là màu xanh mà thôi. Nghĩ đến, mắt ung lão giả là từ trên tay mình ngọn lửa màu đen hình vẽ, nhìn thấu thân phận của mình.

"Theo lão sư nói, ta thật sự lĩnh ngộ được, là Thiên Địa mệnh mông trung dung tự quyết." Phương Vũ rất là cung kính đáp.

Mắt ung lão giả nghe được Phương Vũ lĩnh ngộ là dung tự quyết trong nháy mắt, sắc mặt rõ ràng phát sinh biến hóa. Trầm mặc một hồi, mắt ung lão giả mới mở miệng nói: "Người theo ta tới." Sau khi nói xong, liền đứng lên, hướng trong một cái phòng đi tới.

Này Bạch Tháp tầng chót cấu tạo cùng cái khác mấy tầng bất đồng, tầng chót bên trong không có nhiều sách như vậy chiếc, có chẳng qua là lần lượt căn phòng của.

"Nha đầu cũng cùng đi đi." Nhìn Cổ Linh căn môi bộ dạng, mắt ung lão giả bất đắc dĩ đối với nàng vẫy vẫy tay mở miệng nói.

Phương Vũ cùng Cổ Linh đi theo mắt ung lão giả sau lưng, đi vào trong đó trong một cái phòng. Sau khi tiến vào phòng, Phương Vũ mới phát hiện, bên trong căn phòng này, có mấy chục bản xưa cũ sách. Trong phòng không có ngọn đèn dầu, có chính là từng tờ một chậm chậm thả ra Diễm Lực Diễm Phù. Là này Diễm Phù quang mang, chiếu sáng gian phòng này.

Trong phòng an tĩnh dị thường, ngoại trừ nhỏ nhẹ tiếng bước chân của ra, cũng chỉ còn lại có ba người tiếng hít thở rồi...

Phương Vũ ánh mắt chậm rãi quét qua trong gian phòng đó mỗi một xó xỉnh, cuối cùng dừng lại ở căn phòng ngay chính giữa trên vách tường vẫn tự cổ đại bên trên. Này chữ viết cổ xưa, không biết ở vách tường này bên trên ngảy người bao lâu, nhưng lập tức liền trải qua thời gian hàng trăm hàng ngàn năm tàn phá, vẫn là có thể thấy rõ kia một cái chữ viết cổ xưa —— kỹ năng!

Chỉ liền một chữ này, hơn nữa trải qua năm tháng tàn phá, nhưng dù vậy, Phương Vũ vẫn là có thể cảm nhận được, một chữ này bên trong ẩn chứa ý cảnh, là như vậy kinh người.

Mắt ung lão giả đi về phía trước mấy bước, nhìn kia một cái chữ viết cổ xưa, mở miệng nói: "Trong phòng này sách, là mệnh mông phân trong nội viện hi hữu nhất Diễm kỹ năng. Ta muốn ngươi ở bên trong chọn ba chiêu công kích hình Diễm kỹ năng, ba chiêu loại hình phòng ngự Diễm kỹ năng, ba chiêu thân pháp hình Diễm kỹ năng tu hành, mỗi một chiêu Diễm kỹ năng cũng phải là cấp tướng Hạ phẩm Diễm kỹ năng, biết chưa?"

"Văn bối minh bạch, nhưng là, Diễm kỹ năng quý ở tinh mà không ở số nhiều, tiền bối hành động này đến tột cùng là hợp ý?" Phương Vũ hơi nghi hoặc một chút nói.

"Bởi vì ta muốn ngươi đang ở đây học được những này Diễm Kỹ chi sau, đưa nó biến thành một chiêu Diễm kỹ năng, do tâm mà phát!" Mắt ung lão giả đột nhiên xoay người, nhìn về phía Phương Vũ, mở miệng nói, "Ta muốn nhìn một chút, Lữ cuồng đối với ngươi coi trọng, có đáng giá hay không!"

Phương Vũ nhướng mày một cái, trong ánh mắt lóe lên một ít kiên định, chợt ôm quyền nói: "Bên ta vũ có đáng giá hay không lão sư coi trọng, cũng không phải là ngươi nói coi là. Nhưng là khiêu chiến của ngươi, Phương Vũ tiếp nhận!" Phương Vũ lời này bên trong đã không có khi trước cung kính, có chính là một loại kiên định.

Mắt ung lão giả khoe miệng giương lên, bàn tay chợt huy động, trong phòng kia phong cách cổ xưa sách, có không ít cũng bởi vì hấn này vung tay lên, bay đến trong khắp ngõ ngách. Sau đó, mắt ung lão giả mở miệng nói: "Ồ còn dư lại bên trong sách chọn đi!"

Cổ họng bỗng nhức nhích qua một cái, Phương Vũ khẽ gật đầu, lập tức bước ra bước chân hướng những cái kia còn dư lại sách đi tới.

Phương Vũ đi tới một quyển sách trước mặt của, vừa mới đưa tay chuẩn bị đem sách cầm lên, một đạo Diễm Lực ba động bắt đầu từ trong sách bộc phát ra, đem Phương Vũ tay văng ra, còn nghĩ Phương Vũ dao động lui lại mấy bước.

"Thật là mạnh Diễm Phù." Phương Vũ nhìn kỹ một chút, mới phát hiện, nơi này mỗi một quyển sách mặt bìa đều là một tấm Diễm Phù.

"Nếu là ngươi ngay cả thư cũng không cầm lên được, kia liền rời đi Bạch Tháp đi." Mắt ung lão giả thanh âm trầm thấp, truyền vào Phương Vũ trong tai.

Phuong Vũ ngẩng đầu nhìn lại, biểu tình trên mặt trở nên càng thêm kiên định. Phuong Vũ có thể không có tính toán, ở chỗ này liên trì trệ không tiến!

"Cái này Diễm Phù là mượn dùng trong thiên địa Diễm Lực, tới đem đến gần người bức lui. Như vậy, ta chỉ cần nhiễu loạn trong thiên địa Diễm Lực, khiến nó vô lực có thể mượn thay đổi tốt hơn." Phuong Vũ Tâm bên trong âm thầm nghĩ đến.

Liên lúc này, Phuong Vũ chung quanh thân thể trong thiên địa áp lực, bắt đầu trở nên sinh động, sau đó hướng Phuong Vũ thân thể dùng. Muốn cho ảnh hưởng trong thiên địa Diễm Lực, dung tự quyết không thể nghi ngờ là tốt nhất một lựa chọn...

Ở Diễm Lực dần dần tràn vào Phuong Vũ thân thể thời điểm, Phuong Vũ mới lại một lần nữa đưa ra tay của mình, đem kia một quyển xưa cũ sách cầm lên...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Tĩnh chữ quyết

Phuong Vũ nhìn một chút trong tay mình phong cách cổ xưa thư ký, nhẹ nói nói: "Cấp tướng Hạ phẩm Diễm kỹ năng, lập quân phá."

"Đây là Thần Quân Quốc khai quốc chi quân tự nghĩ ra Diễm kỹ năng, hần đem này Diễm kỹ năng mệnh danh là lập quân phá, lấy tự lập làm quân ý tứ." Mất ung lão già cặp mắt khép hờ, nghe được Phuong Vũ nói ra Diễm kỹ năng tên thời điểm, thần nhiên nói.

Bàn tay ước lượng một chút sách sức nặng, Phuong Vũ liền trực tiếp ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, trên người màu đen Diễm Lực trong nháy mắt dâng lên. Không một chút do dự, trực tiếp bắt đầu tu hành lên tên này vì lập quân phá Diễm kỹ năng.

Nói thật, Phuong Vũ vẫn là lần đầu tiên thấy nhiều như vậy cấp tướng Diễm kỹ năng. Đối với lúc trước cư ngụ ở Phuong gia chính mình mà nói, cấp tướng Diễm kỹ năng liền chỉ là một mơ mộng thôi.

"Lão gia gia, người làm gì vậy để cho Phuong đại ca luyện nhiều đồ như vậy a, Linh Nhi buồn chán chết!" Đại khái đi qua một giờ, Cổ Linh buồn chán chơi đùa mất ung lão già chồm râu, quệt mồm nói.

"Nha đầu, chính người cũng mau nhiều chút đi tu luyện, chớ quên, không được Diễm sĩ, người liền không xảy ra chỗ này." Mất ung lão già cặp mắt không có mở ra, chẳng qua là thần nhiên nói.

Nghe vậy, Cổ Linh cau mày, sau đó đi tới Phuong Vũ bên người chỗ không xa, bàn làm. Diễm giả cấp bậc phổ thông Diễm Lực từ trên người của nàng thần kỳ, hiển nhiên, nha đầu này cũng bắt đầu tu luyện.

Bạch trong tháp không nhìn thấy Nhật Nguyệt, Phuong Vũ cũng không biết đi qua thời gian bao lâu. Hần chỉ biết là, một quyển sách một quyển sách lấy xuống, một quyển tiếp tục một quyển tu luyện. Mỗi một bộ Diễm kỹ năng đều là cấp tướng hạ phẩm Diễm kỹ năng, tu luyện độ khó không nhỏ, làm Phuong Vũ lại không có dăng lên qua một chút buông tha ý nghĩ.

"Rách!" Đột nhiên, Phuong Vũ Song mắt mãnh trợn, quát khê một tiếng từ trong miệng của hần truyền ra. Theo đạo này quát khê xuất hiện, kia tràn ngập ở trong phòng Thiên Địa Diễm Lực, lại là một chút xú hờ ra, này Diễm Lực nứt ra sinh ra chấn động và thanh âm, cuối cùng để cho kia Bạch Tháp ra mặt đất cũng có chút run rẩy.

"An tĩnh." Sẽ ở đó run rẩy xuất hiện trong nháy mắt, mất ung lão già nhàn nhạt một câu nói, trực tiếp đem kia kết thúc mặt đất kia run rẩy. Chính là đơn giản như vậy hai chữ, để cho kia trong thiên địa Diễm Lực cũng trở nên cực kỳ bình tĩnh.

Phuong Vũ hít sâu một hơi, tự nhủ: "Điều này sao có thể, ta làm sao biết không không chế được chính mình?"

"Bởi vì người tu luyện Diễm kỹ năng hồ mâu thuẫn với!" Mất ung lão già lãnh đạm nở nụ cười, bình tĩnh nói, "Ta lưu lại cho người Diễm kỹ năng, đều là hồ mâu thuẫn với, người luyện càng nhiều, thì càng không không chế được chính mình. Đến cuối cùng, biến thành một tên phế nhân!"

Về giận trong nháy mắt xông lên Phuong Vũ gương mặt của, Phuong Vũ nhìn về mặt bình tĩnh mất ung lão già, lớn tiếng quát: "Người rút cuộc có ý gì, ta và người không thù không oán, vì sao hại ta?"

"Ta đã nói rồi, an tĩnh!" Mắt ung lão giả lời nói bình thản dị thường, ở lời của hắn bên dưới, chung quanh đây Diễm Lực cũng trở nên an tĩnh, trầm trọng.

"Lão già già, ngươi tại sao phải làm như vậy a!" Cổ Linh giờ phút này cũng là từ trong tu luyện thanh tỉnh lại, nàng trực tiếp chạy tới mắt ung lão giả bên người, cầm lên lão giả chòm râu nói.

"Lão phu hỏi ngươi, những này Diễm kỹ năng uy lực như thế nào?" Mắt ung lão giả không nhìn thẳng nắm chính mình chòm râu Cổ Linh, mở miệng hỏi lên Phuong Vũ tới.

Phuong Vũ sùng sốt một chút, trầm mặc một hồi, mới mở miệng đáp: "Rất mạnh, căn bản không phải giống vậy cấp tướng Hạ phẩm Diễm kỹ năng có thể sánh ngang. Giống như ta mới vừa rồi tu luyện Liệt Không ngâm, liền cực kỳ mạnh mẽ."

"Vậy thì luyện tiếp đi!" Lão giả chỉ chỉ cuối cùng còn lại trong cổ thư trong đó một quyển, bình tĩnh nói.

Phuong Vũ hít đôi mắt một cái, hắn tựa hồ biết cái gì, nhưng là nhưng lại không nói ra được hiểu là cái gì. Hắn trực tiếp đi tới kia một quyển cổ thư trước mặt, chậm rãi đưa ra, mở miệng nói: "Ta liền chơi với ngươi rồi cuộc!"

"Ồnh!"

Một đạo âm thanh đột nhiên phát ra, Phuong Vũ rút cuộc lại một lần bị cổ thư cho đẩy lui. Hắn ngơ ngác nhìn kia cổ thư, phát hiện kia một quyển cổ thư chung quanh Diễm Lực, căn bản không có bị hắn thi triển Thiên Địa mệnh mông ảnh hưởng, không có một chút bị nhiễu loạn dấu hiệu.

Phuong Vũ nhìn một cái mắt ung lão giả, hướng trước lão giả nói ra an tĩnh hai chữ thời điểm Thiên Địa Diễm Lực biến hóa, chính là hiểu nguyên nhân trong đó. Kia cổ thư chung quanh Diễm Lực chỉ sở dĩ như vậy bình tĩnh, kỳ nguyên nhân chính là lão giả trên mu bàn tay Hỏa Diễm đồ án.

Phuong Vũ còn chưa mở lời hỏi, lão giả liền trực tiếp nói: "Lão phu năm đó thật sự linh ngộ được, là Thiên Địa mệnh mông trung tĩnh chữ quyết, chỉ cần lão phu nghĩ, trong trời đất này Diễm Lực thì sẽ tĩnh như chết nước, sẽ không vén lên một chút gợn sóng."

"Ngươi muốn cho ta trực tiếp phá vỡ kia cổ thư phòng ngự?" Phuong Vũ hỏi nhỏ.

Lão giả mặc dù không có trả lời, nhưng là của hắn hành động đã biểu đạt trừ hắn ra cái ý này.

"Dung!" Một cái chớp mắt, vô số Diễm Lực bắt đầu tràn vào Phuong Vũ trong thân thể, nếu không cách nào nhiễu loạn Diễm Lực tới bắt lên cổ thư, như vậy thì trực tiếp dùng cây mệnh phá vỡ kia cổ thư phòng ngự!

Phuong Vũ giờ phút này trên người hắc khí lượn lờ, ở trên trời địa mệnh mông dưới tác dụng, thực lực trong nháy mắt đạt tới bảy Dương Diễm sư tột cùng tầng thứ. Trên hai tay dùng động màu đen Diễm Lực, đưa về phía kia một quyển cổ thư.

Ngay tại Phuong Vũ hai tay của đến gần cổ thư thời điểm, trong cổ thư Diễm Phù tụ tập được đất trời bốn phía gian Diễm Lực, hướng Phuong Vũ hai tay của phát động phản kích, muốn đem Phuong Vũ hai tay của bức lui.

Hai cổ Diễm Lực trong nháy mắt bình đụng vào, từng đạo Diễm Lực rung động hướng tứ phương khoáng tán. Chỉ bất quá làm những rung động này khuếch tán đến một chỗ ngôi thời điểm, trong nháy mắt sẽ biến mất. Không cần phỏng đoán cũng biết, đây là mắt ung lão giả đối với thành tựu.

Phuong Vũ nhìn chòng chọc vào trước mặt mình cuốn này cổ thư, thấp giọng nói ra một chữ: "Đốt!"

Cái chữ này vừa ra khỏi miệng, Phuong Vũ hai tay của chính là trực tiếp nắm kia một quyển cổ thư, chỉ trong một nháy mắt, Phuong Vũ liền đem kia trong cổ thư Diễm phù văn đường xóa đi một góc. Không nữa hoàn chỉnh Diễm Phù là không cụ bất kỳ uy lực, Diễm Lực ba động vào thời khắc này trong nháy mắt biến mất, mà Phuong Vũ trong đôi mắt ngọn lửa màu xanh lam cũng biến mất theo không thấy...

"Công pháp của ngươi, là thánh hóa chín dần?" Mắt ung lão giả cau mày, nhìn Phuong Vũ nói.

Đang chuẩn bị mở ra cổ thư Phuong Vũ, nghe được mắt ung lời của lão giả cũng là gạt đầu một cái. Bất quá, hắn còn thật không nghĩ tới, mắt ung lão giả có thể nhìn ra công pháp hắn tu luyện, liền từ trong nháy mắt đó.

"Ha ha ha!" Mắt ung lão giả đột nhiên phát ra cười to, cười xong sau, hắn lại đưa mắt đặt ở Phuong Vũ trên người, mở miệng nói, "Đã bao nhiêu năm chưa từng thấy qua Nhân tu luyện thánh hóa chín dần tới công pháp a, giống như vậy bị xuống làm binh cấp hạ phẩm công pháp, vẫn còn có Nhân tu luyện sao?"

"Binh cấp Hạ phẩm? Bộ công pháp này uy lực mạnh mẽ như vậy, cũng chỉ là binh cấp Hạ phẩm?" Phuong Vũ có chút kinh ngạc nói. Hắn bằng vào bộ công pháp này cường đại, không chỉ một lần vượt cấp đánh bại đối thủ, có thể giờ phút này mắt ung lão giả lại nói, đây là kém nhất binh cấp Hạ phẩm công pháp.

"Ha ha ha ha!" Mắt ung lão giả lại vừa là đại cười vài tiếng, "Chờ ngươi đem ta yêu cầu những chuyện ngươi làm làm xong, hỏi lại ta chuyện này đi!" Sau khi nói xong mắt ung lão giả liền nhắm hai mắt lại, bất quá trên mặt của hắn, nhưng thấy chung hàm chứa nụ cười.

Phuong Vũ khẽ nhíu mày, sau đó liền ngồi trên mặt đất, bắt đầu đọc trong tay cổ thư. Một bên đọc, một bên phiền não, phiền não nên như thế nào mới có thể đem này chín loại hồ mâu thuẫn với Diễm kỹ năng, hóa thành một loại...

"A!" Phương Vũ trong miệng đột nhiên phát ra rít lên một tiếng, ngay sau đó liền cắn chặt hàm răng, trên mặt xuất hiện rõ ràng vẻ thống khổ.

Ngay vừa mới rồi, hần luyện thành kia chiêu thứ chín Diễm kỹ năng, ở đó Diễm kỹ năng luyện thành trong nháy mắt, hần lực lượng trong cơ thể bỗng nhiên trở nên cực kỳ hỗn loạn, không ngừng đánh thẳng vào thân thể của hần. Cái loại này từ bên trong ra ngoài thống khổ, để cho hần phát ra kia một tiếng thống khổ gầm thét.

"Bây giờ, thì như thế nào?" Phương Vũ nhìn nhắm hai mắt mắt ung lão giả, thờ hào hển nói.

"Vậy liền bắt đầu bước kế tiếp đi!" Mắt ung lão giả cũng không có mở ra cặp mắt của mình chẳng qua là thần nhiên nói. Về phần Cổ Linh, ở trước đây không lâu liền bị hần cho đuổi ra khỏi trong phòng này rồi, phòng chừng ở bên ngoài nhảy cả tung.

"Bước kế tiếp?" Phương Vũ nghi ngờ nói một câu sau khi, nói tiếp, "Ta tu hành chín Diễm kỹ năng, mỗi người không giống nhau. Làm sao có thể đủ tương dung?"

Mắt ung lão giả vẫn không có mở ra cặp mắt của mình, rất là bình thản nói: "Bách Xuyên chi nước, mỗi người không giống nhau, cuối cùng lại có thể dung nhập vào biển khơi, không còn sự phân biệt, như vậy Diễm kỹ năng tại sao không thể đâu?"

"Ý của ngươi là, dùng dung tự quyết?" Mặc dù mắt ung lão giả không trả lời, bất quá Phương Vũ cũng là bị hần mới vừa kia một lời cho đề tỉnh. Lữ lão nói qua, bây giờ Thiên Địa mệnh mông cang giống như là một loại linh ngộ, nếu là một loại thuộc với linh ngộ của mình, vậy thì tuyệt không chỉ có chứa Thiên Địa Diễm Lực này một loại cách dùng!

Phương Vũ cố nén trong thân thể của mình truyền tới đau nhức cảm giác, khôi phục ngồi xếp bằng tư thế.

"Làm như thế nào để cho kia lẫn nhau mâu thuẫn Diễm kỹ năng, toàn bộ cho mình sử dụng đâu?" Phương Vũ một lần lại một lần hỏi chính mình.

Phương Vũ còn nhớ, tự mình ở linh ngộ dung tự quyết thời điểm xuất hiện cảnh tượng. Kia một cái nhỏ bé người, chứa thể gian vạn vật sau khi, trở nên to lớn. Nước cùng hóa, trời cùng đất không phải là không mâu thuẫn sự vật, nhưng là mâu thuẫn như vậy tồn tại, lại là đồng thời xuất hiện ở trên thân thể người nọ...

Giờ phút này, Phương Vũ trong cơ thể Diễm Lực cấp tốc vận chuyển, Phương Vũ muốn dùng mình Diễm Lực đi ngăn cản, trong cơ thể kia bởi vì tu luyện Diễm kỹ năng xuất hiện, mâu thuẫn lực lượng.

Nhưng là Phương Vũ vừa mới dùng Diễm Lực ngăn cản một bên mâu thuẫn, bên kia lại có mâu thuẫn. Căn bản không có biện pháp đem trong cơ thể mâu thuẫn, hoàn toàn ngăn cản đi xuống.

Mắt ung lão giả giờ phút này mở hai mắt ra, nhìn chòng chọc vào Phương Vũ, cảm thụ Phương Vũ trong cơ thể Diễm Lực nhất cử nhất động. Nếu là Phương Vũ không cách nào chống đỡ tiếp, hần liền sẽ lập tức xuất thủ, áp chế một cách cưỡng ép Phương Vũ trong cơ thể bạo động lực lượng!

Như thế nào đi nữa, hần cũng không có thể để cho lão bằng hữu của mình, mất đi một đệ tử a...

Mà giờ khắc này, ở Phương Vũ Hải Hoàng Giới bên trong, một tấm Viêm Thú da tản ra cửu sắc mỹ lệ ánh sáng. Theo đạo tia sáng này xuất hiện, một giọng nói vọng về ở Phương Vũ trong đầu.

Đạo thanh âm này không ngừng tái diễn một câu nói: "Hình khí không còn, tắc vương hải nạp..."

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Tắc vương hải nạp

"Hình khí không còn, tắc vương hải nạp..."

Một câu nói này không ngừng ở Phương Vũ trong đầu vọng về. Phương Vũ ý thức một chút xiu chìm vào trong thanh âm này, trong đầu, bắt đầu xuất hiện lần lượt hình ảnh, những hình ảnh này đều là Phương Vũ ký ức...

"Kết quả cái gì là hình khí không còn, tắc vương hải nạp?" Phương Vũ một bên xem nhìn trong đầu của chính mình hình ảnh, một bên trong lòng ám tự vấn lòng chính mình.

Hình khí chỉ là thứ gì? Phương Vũ vừa suy tính cái vấn đề này, một bên cẩn thận quan sát trong đầu hiện lên ký ức. Những cái kia hiện lên Phương Vũ trong đầu hình ảnh, không phải đang tu luyện, chính là đang chiến đấu, ngược lại đều là cùng Diễm Lực không phân ra hình ảnh.

"Bách Xuyên chi nước, mỗi người không giống nhau lại có thể hợp ở trong biển." Lại vừa là một đạo đau nhức cảm giác, đem Phương Vũ từ ký ức sâu bên trong gọi trở lại.

Phương Vũ Song mắt nhìn thẳng mặt đất, thanh âm đang đau đớn bên dưới có chút run rẩy: "Bách Xuyên chi nước, có thể cùng vào biển khơi, là bởi vì biển khơi vô cùng rộng rãi, có thể dung hạ Bách Xuyên chi nước. Bất kỳ mâu thuẫn, ở nơi này rộng lớn trong biển, cũng sẽ không còn tồn tại!"

"Hình khí, hình khí, kết quả cái gì là hình khí?" Phương Vũ cố nén trong thân thể truyền tới đau nhức, liều mạng suy tính, "Hình khí là biển khơi vô biên vô hạn, hay vẫn là?"

"Là biển khơi vô hình!" Ngay tại Phương Vũ liều mạng suy tư thời điểm, mắt ung lão giả đột nhiên mở miệng nói, "Biển khơi xét đến cùng, chính là do nước tạo thành. Nước vô hình, không có mình hình thái, theo ngoại giới thay đổi mà thay đổi."

Nghe được mắt ung lời của lão giả, Phương Vũ Song mắt đột nhiên sáng lên, mở miệng nói nhỏ: "Nước vô hình, nó là biển khơi hình khí, như vậy ta hình khí là được..."

"Thân thể của ta!" Phương Vũ nhìn một chút hai tay của mình, lăm bầm lăm bầu nói, "Không có vật chất hình thái khôn nhiều, cho dù một tắc vuông cũng có thể chứa như là biển vật lớn. Không sai, chính là như vậy! Nhưng ta ứng làm như thế nào đi làm, trừ thân thể của mình sao?"

Phương Vũ mới vừa cao hứng trong chốc lát, lại trở nên mặt đầy vẻ lo lắng. Mặc dù lý hiểu được ý tứ của những lời này, nhưng là ứng làm như thế nào đi làm đâu? Thật chẳng lẽ muốn trừ thân thể sao?

"Người đang ở đây như thế câu nệ với chi tiết lựa chọn, thời gian coi như không còn kịp rồi." Mắt ung lão giả cảm nhận được Phương Vũ trong cơ thể lực lượng kia xung đột tăng lên, mở miệng nhắc nhở.

"Câu nệ?" Phương Vũ đột nhiên ngẩn ra, nhìn mình hai tay, ngơ ngác nói, "Chỉ có không câu nệ với hình thức, mới có thể hướng biển như thế rộng rãi! Hình khí không còn, chỉ chính là không câu nệ với hình thức!"

"Không sai, chính là như vậy!" Phương Vũ trên mặt của rốt cuộc lộ ra nụ cười, mở miệng nói, "Chín loại Diễm kỹ năng, đều là Diễm Lực vận dụng phương pháp, ta phải làm, chính là thoát khỏi nó cố hữu phương pháp, đưa nó thay đổi!"

Phương Vũ tiếng nói vừa dứt, cặp mắt trong nháy mắt nhắm lại. Một thân Diễm Lực điên cuồng trào động, mà hần này một thân dừng động Diễm Lực, lại không có đi ngăn cản trong cơ thể lực lượng mâu thuẫn, mà là ở thay đổi những cái kia xung đột lực lượng. Đem kia chín đạo xung đột lực lượng chú ý thay đổi, cuối cùng dung hợp lại...

Đem thân pháp, công kích và phòng ngự, dung hợp thành một loại Diễm kỹ năng!

Ở Phương Vũ Diễm Lực dưới sự dẫn đường, Phương Vũ trong cơ thể kia chín đạo hồ mâu thuẫn với lực lượng, cuối cùng bắt đầu thay đổi. Biểu hiện đạo thứ nhất lực lượng trở nên ôn hòa, không nữa cùng những cái khác Diễm Lực mâu thuẫn, lại là đạo thứ nhất cùng đạo thứ hai lực lượng bắt đầu dung hợp...

Vào giờ phút này, Phương Vũ bước lên thành công, chẳng qua là vấn đề thời gian rồi!

Mắt ung lão giả nhìn một chút xú dung hợp trong cơ thể mình lực lượng Phương Vũ, khẽ gật đầu một cái, lộ ra nụ cười.

"Hây A...!" Phương Vũ Song cánh tay đột nhiên hướng một bên huy động, quát khẽ một tiếng từ Phương Vũ trong miệng xuất hiện. Một cổ cực kỳ uy thế kinh khủng, lấy Phương Vũ làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng tán đi. Ngay cả Bạch Tháp bên ngoài, cũng là có không ít người cảm nhận được Phương Vũ này có thể nói khí thế kinh khủng.

"Hô..." Phút sau khi, Phương Vũ kia tản ra khí thế kinh khủng mới dần dần biến mất, Phương Vũ thở dài một cái sau khi, đứng lên tới. Hần nhìn mình trước mặt như cũ ngồi xếp bằng mắt ung lão giả, hơi khom người, ôm quyền nói: "Phương Vũ đa tạ tiền bối, nếu không phải tiền bối, vẫn bối cuối cùng cả đời có lẽ đều không cách nào học được này Liệt Thiên kinh lực!"

"Tên là Liệt Thiên tinh thần sức lực sao? Tên không tệ." Mắt ung lão giả chậm rãi mở ra cặp mắt mình, thân nhiên nói, "Của ngươi dung tự quyết cũng có tinh tiến đi."

"Giống vậy tám Dương Diễm sư, giờ phút này cũng sẽ không là đối thủ của ta!" Phương Vũ trên mặt lộ ra tự tin chí cực nụ cười, tựa hồ hết thấy đúng như hắn nói như vậy, giống vậy tám Dương Diễm sư, cũng không có đứng ở trước người hắn thực lực.

Mắt ung lão giả lại một lần nữa gật đầu một cái, mở miệng nói: "Vậy ngươi liền rời đi đi..."

"Dám hỏi tiền bối, Phương Vũ ở chỗ này đợi bao lâu?" Phương Vũ thật dự định rời đi, đột nhiên nghĩ tới chuyện này, liền mở miệng hỏi. Nói thật, hắn ở nơi này Bạch Tháp tầng chót bên trong một mực tu luyện, còn thật không biết thời gian trôi qua bao lâu.

"Bốn mươi ba ngày."

"Đa tạ tiền bối!" Phương Vũ trên mặt của có một ít thần sắc kinh ngạc, hẳn vẫn là lần đầu tiên một hơi thở tu luyện thời gian lâu như vậy. Coi như là ở đoạn sinh đầy vực kia trong một năm, hẳn cũng không có một lần tĩnh tu luyện nhiều như vậy ngày.

Phương Vũ đang chuẩn bị bước lúc rời đi, mắt ung lão giả đột nhiên mở miệng nói: "Cái nha đầu kia ở năm ngày trước liền đã trở thành một tên Diễm sĩ, giờ phút này đã không nữa bên ngoài."

Phương Vũ gật đầu một cái sau khi, trực tiếp rời đi căn phòng này, hướng đi ra bên ngoài.

Ở Phương Vũ sau khi rời khỏi, mắt ung lão giả mới nói nhỏ: "Lữ cuồng a Lữ cuồng, ngươi thu một cái tốt học sinh a!" Ngay sau đó, trên mặt xuất hiện nụ cười thần nhiên.

"Mặt trời thật là thoải mái!" Phương Vũ đi ra Bạch Tháp, nhìn hẳn trên bầu trời tỏa sáng quá cầu, mặt đầy ung dung nói.

Ngay tại Phương Vũ chuẩn bị trở về nhà trọ ngủ một giấc thật ngon, nghỉ ngơi lúc nghỉ ngơi, bên người một người học viên thanh âm truyền đến trong lỗ tai của hắn: "Nghe nói hôm nay chính buổi trưa, Ma Liên minh muốn cùng Xích Huyết môn ở võ viện năm tầng đối chiến."

"Ma Liên minh? Cái đó một đám người mới tạo thành thế lực?" Một người khác học viên có chút khinh thường nói.

"Thật ra thì Ma Liên minh cũng không phải rất kém cỏi, lão đại của bọn hắn Phương Vũ, nhưng là đánh bại y thủy tạ Nhiếp Vũ lang!" Ngay từ đầu nói chuyện cái đó học viên thần nhiên nói.

Nghe được tự thành cái gì đó Ma Liên minh lão đại, Phương Vũ cau một cái lông mày của chính mình. Chẳng lẽ còn có một cái tên là Phương Vũ học viên đánh bại Nhiếp Vũ Lang? Rất rõ ràng này là không có khả năng.

Phương Vũ tự mình ở nơi này nghĩ, phỏng chừng cũng là không nghĩ ra được cái gì. Cho nên hắn trực tiếp bước đi về phía võ viện, bây giờ đã là giữa trưa thời gian, nếu như hai người kia nói là sự thật lời nói, như vậy hiện tại, cái đó Ma Liên minh nên cùng Xích Huyết môn đang chiến đấu mới đúng!

Hơn nữa, Phương Vũ luôn cảm thấy, cái này Ma Liên minh là Miêu Giác vài người giờ trò quỷ. Mà Ma Liên danh tự này, hẳn là lấy từ đám bọn hắn lần đầu tiên đánh bạc sinh mạng kẻ vai chiến đấu, cũng chính là bọn hắn cùng trăm hành Ma Liên chiến đấu một lần kia.

Vào giờ phút này, võ viện tầng thứ năm bên trong...

"Triệu Phi, ngươi hãy nhanh lên một chút cúi xuống đi, xem ở cha ngươi mặt mũi của, ta có thể không bị thương ngươi!" Âm lãnh thấu xương thanh âm, từ một cái Xích Huyết môn nhân trong miệng truyền ra, kia trong thanh âm, tràn đầy đối với Triệu Phi miệt thị.

Tên của người này gọi là lâm sông, phụ thân của hắn là một tên tiểu tướng dẫn, ở Triệu Phi phụ thân quân hạt bên dưới. Hắn vì ngôi vững vàng chỗ của mình, chỉ cần thấy được Triệu Phi người một nhà, liền cúi người gật đầu. Hơn nữa cường bách lâm sông cũng phải ở Triệu Phi bên dưới, vì vậy lâm sông đối với Triệu Phi cực kỳ chán ghét.

"Chẳng qua chỉ là một cái biết người gật đầu, gấp đất cúi người người, cũng có tư cách ở trước mặt của ta nói như vậy sao?" Triệu Phi tay cầm trường thương, đứng ở lâm sông đối diện, mặt đầy hờ hững nói.

Ngay tại Triệu Phi thanh âm rơi xuống trong nháy mắt, lâm sông sắc mặt đột biến, mà thân hình cũng là ở trong chớp nhoáng này lướt ầm ầm ra. Bấy Dương cảnh giới Diễm Lực ở trên người dừng động, nhưng này cổ Diễm Lực nhưng là có vẻ hơi hư hoảng, phảng phất là dựa vào được vật mới tới đối với như thế.

Lâm sông đôi chân đạp lên mặt đất, thân thể nhảy đến giữa không trung, thân hình chuyển một cái, chân trái đảo qua mà ra. Một đạo ác liệt chân gió, bay thẳng đến Triệu Phi gương mặt của nhào tới.

Cảm giác trước mặt đánh tới chân gió, Triệu Phi ánh mắt run lên, cơ thể hơi khẽ cong, trường thương nghiêng tảo mà ra.

"Oành!" Chân cùng trường thương trong nháy mắt giáp nhau, Triệu Phi trong tay Ngân sắc siêu cường chấn động mạnh, trực tiếp đem không trung lâm sông đẩy lui. Chính mình nhưng cũng ở lâm sông công kích bên dưới, lui về sau vài chục bước, mà bị đẩy lui lâm sông, lại chỉ lui về sau ba bốn bước.

Bất kể nói thế nào, lâm sông cũng là một cái bảy Dương Diễm sư, mà giờ khắc này Triệu Phi, chẳng qua chỉ là một cái bốn Dương cảnh giới Diễm sư mà thôi.

Tỷ võ dưới đài, nhìn Triệu Phi cùng lâm sông giao thủ Cổ Bảng Dương sắc mặt cũng là có một ít biến hóa. Mà ở Cổ Bảng Dương bên người, là đã người bị thương nặng Miêu Giác. Xích Huyết môn phái người đi ra ngoài, đều là bảy Dương cảnh giới Diễm sư, mà trong bọn họ chỉ có Cổ Bảng Dương là năm Dương Diễm sư, Miêu Giác cùng Triệu Phi đều là bốn Dương Diễm sư.

"Triệu thiếu gia, ngươi ngoại trừ dựa vào phụ thân của ngươi ra, vẫn có thể làm gì?" Lâm sông nhìn bị đẩy lui hơn mười bước Triệu Phi, không nhịn được cười ra tiếng. "Đừng nói là ngươi, chính là các ngươi cái gọi là Minh chủ Phương Vũ ở chỗ này, ta cũng giống vậy tiêu diệt hắn!"

Triệu Phi mặt không cảm giác nhìn chăm chăm lâm sông, thần nhiên nói: "Ngươi không phải là đối thủ của Phương Vũ, mãi mãi cũng không phải!"

Tỷ võ đài cạnh không ít người nghe được Triệu Phi nghe được lời này, đều không khỏi lắc đầu một cái. Trong bọn họ, không có mấy người cho là Phương Vũ có thể đánh bại lâm sông.

"Ồ?" Lâm sông nở nụ cười, mở miệng nói, "Vậy tại sao, cho tới bây giờ, chúng ta cũng không thấy được các người Minh chủ bóng dáng à? Bị dọa sợ đến kẹp đi tiểu chạy đi!"

"Nhắm lại cái miệng thú của người!" Triệu Phi cặp mắt run lên, trực tiếp huy động trường thương trong tay xông về lâm sông. Phương Vũ là cứu tinh mạng hân người, hân có thể không muốn nghe đến có người sau lưng Phương Vũ, nói như vậy ngữ!

"Ha ha ha!" Nhìn hướng chính mình xông tới Triệu Phi, lâm sông không khỏi phát ra cười to. Một cỗ hung ác khí từ trên người của hân bộc phát ra, nhìn trên mặt hân điên cuồng biểu tình, không ít người trong lòng đều là căng thẳng.

Chỉ bất quá, Triệu Phi cũng không phải là sẽ bởi vì chút chuyện nhỏ này, liền cảm thấy sợ người. Cước bộ của hân không có một chút dừng lại, xông về lâm sông..

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Không dám chiến liền rút

Lâm sông nhìn chăm chú không ngừng đến gần mình Triệu Phi, mệnh mông Kim sắc Diễm Lực trào hiện ra, quán quanh ở hai chân của hân trên, chờ đợi Triệu Phi đến.

Triệu Phi đang chạy nhanh, trường thương trên chậm rãi dấy lên ngọn lửa màu tím, hai cái nắm chặt trường thương tay cũng vào lúc này biến thành Từ sắc.

Lâm sông là bảy Dương Diễm sư, về mặt sức mạnh có không nhỏ ưu thế. Giờ phút này, hân không một chút do dự, một cước đá ra, mang theo phá vỡ không khí thanh âm, đá về phía Triệu Phi. Đây một trên đùi mang theo lực lượng kinh khủng, để cho Triệu Phi ánh mắt của đều là trở nên ngưng trọng. Nhưng là Triệu Phi cũng không có tránh lui dự định, một thân mệnh mông Diễm Lực điên cuồng xông ra, trường thương đâm thẳng, màu tím Diễm Lực bao quanh trường thương, trên không trung tạo thành từng đường thương ảnh.

"Đỉnh!" Trường thương đâm vào lâm sông trên chân, lại giống như là đâm vào cực kỳ cứng rắn kim loại bên trên như thế, truyền ra một đạo thanh thúy kim loại va chạm thanh âm, Diễm Lực điên cuồng dâng lên, song phương cứ như vậy giằng co, không có một người dự định sau lùi một bước.

"Tay cầm trường thương, nhưng ngay cả da thịt của ta đều không cách nào đâm thủng, thực lực của người thật đúng là 'Cường' a!" Chân trên chân lóe lên ánh sáng màu vàng, lâm sông mở miệng giễu cợt Triệu Phi, trên gương mặt cũng là nhiều hơn một vết để cho người chán ghét nụ cười.

Nhìn Triệu Phi ánh mắt của đột nhiên biến đổi, lâm sông trong lòng dâng lên dự cảm xấu, hân lập tức thu hồi chân của mình. Nhưng là, dù vậy, hân như cũ chậm một bước, trường thương vạch qua ở trên đùi của hân để lại một cái mới mẻ vết máu.

Giờ phút này, Triệu Phi giờ lên hai cánh tay đều đã biến thành Từ sắc, một ít văn lộ kỳ quái xuất hiện ở trên người của hân, rất là quái dị. Triệu bay người lên Diễm Lực ba động không một chút gia tăng, nhưng là đã thương lâm sông đi đứng.

"Cút!" Lâm sông hét lớn một tiếng, quả đấm nặng nề hướng Triệu Phi đánh tới. Nhưng ngay khi quả đấm của hân đã tiếp xúc được Triệu Phi chóp mũi thời điểm, một cái bàn tay màu tím đem quả đấm của hân cản lại.

Không hề kỹ xảo, trực tiếp đón đỡ lâm sông một cái trọng quyền, một màn này để cho tỷ võ dưới đài không ít người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Đột nhiên, lâm sông trong hai mắt cũng là thoáng qua một đạo sát ý, trường thương ngay sau đó vũ động, hóa thành phô thiên cái địa cướp ảnh, hướng lâm sông yếu hại đâm tới.

Nhìn Triệu Phi mãnh liệt như vậy thế công, lâm sông trong lòng cũng là nổi lên hỏa khí. Hân như thế nào đi nữa cũng là một cái bảy Dương Diễm sư, lại nơi nào sẽ để cho một cái bốn Dương Diễm sư làm nhục đâu? Diễm Lực trong nháy mắt ở tay chân của hân trên, ngưng tụ thành hồ móng hình dáng, cùng kia vô số thương ảnh lần lượt thay nhau với nhau.

Mỗi một người nghĩ đến, cuộc chiến đấu này lại sẽ kịch liệt như thế, một cái bốn Dương Diễm sư, lại cùng một cái bảy Dương Diễm sư chính diện giao phong. Loại rung động này, bị phương vũ chiến thắng Nhiếp Vũ Lang mang tới, lớn hơn nhiều lắm! Mà đang ở Triệu Phi cùng lâm sông hai người không ngừng đụng nhau thời điểm, một bóng người nhưng là đi vào này võ viện tầng thứ năm bên trong.

"Oành!" Từng đạo trầm đục tiếng vang truyền ra, hai màu Diễm Lực không ngừng tranh đấu. Từng đạo Diễm Lực rung động đi tứ tán, để cho này tầng

thứ năm đều có chút chấn động nhẹ nhẹ.

Triệu Phi cùng lâm sông xuất thủ cũng cực kỳ tàn nhẫn, toàn bộ hướng đối với tha [công kích chỗ hiểm]. Một khi bị đánh trúng một chiêu, tuyệt đối sẽ rơi vào một cái trọng thương kết quả. Mà ở như vậy trong lúc giao thủ, lâm sông lại hơi nơi tại hạ phong.

Lâm sông một mực mang theo bảy Dương Diễm sư kiều ngạo, hẳn một mực xem thường Triệu Phi. Mà giờ khắc này, Triệu Phi nhưng là đưa hẳn tất cả kiều ngạo cũng đánh nát, bảy Dương đánh bốn Dương, vẫn còn nơi tại hạ phong. Đây đối với hắn mà nói, là vũ nhục cực lớn.

Mà giờ khắc này, Triệu Phi sẽ không có nhiều như vậy ý tưởng, cái kia càng phát ra trống rỗng trong hai mắt, chỉ để lại một cái ý niệm, đó chính là đem lâm sông tánh mạng thu.

Đột nhiên, Triệu Phi hai chân đứng đi lên, trực tiếp nhảy đến lâm sông phía trên, trường thương đi xuống dưới, đâm thẳng lâm sông. Một cổ quỷ dị khí thể từ Triệu Phi trên người tản ra, màu tím Diễm Lực liên tục không ngừng từ trong cơ thể xông ra...

Nhìn thời khắc này Triệu Phi, phảng phất thấy vô số Khô Lâu nằm ở phía sau hắn như thế. Tinh mạch khí tức từ trên người của hắn tản ra, tựa hồ hắn giờ phút này đã không còn là một cái người sống sờ sờ rồi, mà là một cái vì báo thù mà trở về Quỷ Hồn như thế.

Lâm sông nhìn Triệu Phi kia không mang theo chút nào biểu tình gương mặt, run lên trong lòng, song trường thương bên trên đẩy ra, chuẩn bị chặn Triệu Phi công kích.

Chỉ bất quá, hết thấy không hề giống hắn nghĩ đến thuận lợi như vậy, hắn do Diễm Lực tạo thành hồ trên vuốt, kẻ hồ thật nhanh lan tràn, trong chớp mắt, liền phá tan đến, biến mất ở rồi giữa thiên địa này.

Ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc bên dưới, Triệu Phi mũi thương một chút xiu tiếp theo lâm sông đầu. Lâm sông trong nháy mắt nhắm hai mắt lại, trong lòng lộ ra sợ hãi, cắn răng chờ đợi từ vong phù xuống.

Ở nơi này lúc khẩn cấp quan trọng, một bóng người màu đen đột nhiên xuất hiện ở trên đài tỷ võ, Triệu Phi màu tím Diễm Lực ở bóng đen một quyền bên dưới trực tiếp hiện đầy vết rách. Trường thương cũng là hướng một bên nghiêng về, vạch qua lâm sông cánh tay của, đâm tới trên mặt đất.

Thấy Triệu Phi trong chớp nhoáng này đình trệ, Phương Vũ trực tiếp một trường đem Triệu Phi cho chấn động ngắt đi. Nếu như không làm như vậy, lấy Triệu Phi trạng thái bây giờ, đoán chừng là phải hướng hắn động thủ.

"Cổ Bảng Dương, đem Triệu Phi dẫn đi." Phương Vũ thấp giọng quát đến.

Dưới đài Cổ Bảng Dương cùng Miêu Giác giờ phút này đều là lộ ra biểu tình mừng rỡ, Cổ Bảng Dương bước nhanh đi lên lối đài đem Triệu Phi ôm lấy, ở đi xuống thời điểm, mở miệng nói với Phương Vũ: "Hoan nghênh trở lại."

"Đây Ma Liên minh sự tình, ta một hồi lại tìm người tính sổ!" Phương Vũ thấp giọng nói.

Cổ Bảng Dương mừng rỡ sắc mặt cũng là ở trong chớp nhoáng này giảm bớt không ít, mang theo một ít buồn rầu, hắn liền ôm Triệu Phi đi trở lại Miêu Giác bên người.

"Người là người nào?" Lâm sông che chính mình chảy máu cánh tay, hướng về phía Phương Vũ uống được. Mặc dù là uống, nhưng là trong giọng nói của hắn nhưng là mang có một ít sợ.

"Phương Vũ." Phương Vũ giọng của rất là bình thản, hắn xoay người nhìn về phía dưới đài Xích Huyết cửa trận doanh, mở miệng nói, "Các vị, nếu không phải muốn ở chỗ này bị Phương nỗ làm cho mất hết thể diện, liền rút ngay lập tức đi!"

Phương Vũ một chút cũng không có lưu khẩu đức, dù sao đối với những này ý lớn hiệp nhỏ, tổn thương bằng hữu mình người, hắn hoàn toàn không cần phải lưu một chút tình cảm.

"Hừ, thực lực chưa ra hình dáng gì, giọng điệu còn không nhỏ, người muốn không đánh mà thắng? Quá ngây thơ rồi đi!" Một cái Xích Huyết môn nhân nhìn một chút Phương Vũ, mở miệng nói.

"Người là ai?" Phương Vũ nhìn một chút, cái đó mở miệng người là một cái cùng Cổ Bảng Dương không sai biệt lắm tráng hán, chỉ bất quá hắn trên người lệ khí bị Cổ Bảng Dương nặng rất nhiều xem ra cũng là một cái lòng dạ ác độc hạng người.

Tráng hán thoáng cái nhảy lên trên đài tỷ võ, nhìn chăm chăm Phương Vũ nói: "Gia kêu Lục thành võ." Thấy Lục thành võ đi lên, lâm sông liền chính mình đi xuống, hẳn hôm nay đã mất hết mặt mũi, có thể không có ý định lại tiếp tục sống ở chỗ này.

"Hừ!" Phương Vũ hừ lạnh một tiếng, sau đó đi tới mấy bước, mở miệng nói: "Người muốn ta để cho người cái gì? Hai tay, hay vẫn là hai chân?"

"Ông nội muốn người để cho ta một cái mạng!" Lục thành võ trong nháy mắt liền bị Phương Vũ bị chọc giận, trực tiếp liền xông về Phương Vũ. Màu cam Diễm Lực ngưng tụ thành một thanh trọng chùy, huy động đập về phía Phương Vũ.

Phương Vũ một thân Diễm Lực trong nháy mắt hội tụ, linh ngộ được mệnh mệnh quyền thứ hai chính hắn có thể trong nháy mắt hấp thu Thiên Địa Diễm Lực, đề cao thực lực bản thân.

Làm Lục thành võ huy động chùy lớn đi tới Phuong Vũ trước người thời điểm, Phuong Vũ thực lực đã tại Thiên Địa mệnh mông dưới tác dụng, đạt tới bảy Dương Diễm sư cảnh giới. Nhận nhận ánh sáng màu đen ở Phuong Vũ trên tay của thoáng hiện, ngay tại Lục thành võ chùy lớn hạ xuống xong, Phuong Vũ một quyền trong nháy mắt đánh ra...

Lóe lên yếu ớt hắc quang quả đấm cùng Lục thành võ màu cam chùy lớn va chạm, Lục thành võ chùy lớn chỉ trong nháy mắt liền hiện đầy vết rách. Theo vết rách lan tràn màu đen Diễm Lục trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ lực lượng kinh khủng, đem Lục thành võ dao động trở về hần vốn là đứng địa phương.

Như thế thời gian ngắn ngủi, Lục thành võ liền trở về chính mình đứng địa phương, hết thấy tựa hồ vẫn cùng trước như thế, chẳng qua là trong tay hần kia màu cam chùy lớn, đã không tồn tại nữa.

Lục thành võ có chút đờ đẫn nhìn Phuong Vũ, công kích của hần lại đơn giản như vậy liền bị hóa giải. Nếu như mới vừa rồi, Phuong Vũ có phản kích ý tưởng, giờ phút này, hần phỏng chừng đã bay đến dưới đài rồi.

Cặp mắt đông lại một cái, đang chuẩn bị xuất thủ lần nữa Lục thành võ trong nháy mắt liền té quy trên đất, ho ra nhất khẩu khẩu máu tươi.

"Lăn đi chữa thương đi, nội tạng của ngươi đều bị ta đá thương, đã không có chiến đấu khí lực!" Phuong Vũ nhìn té quy dưới đất Lục thành võ thân nhiên nói.

Giờ phút này, không chỉ là Lục thành võ, tất cả mọi người tại chỗ, đều cảm thấy nghi ngờ. Không có một người thấy Phuong Vũ đánh trúng Lục thành võ, nhiều nhất chẳng qua chỉ là đánh trúng Lục thành võ Diễm Lục ngưng tụ vũ khí mà thôi. Hần, rốt cuộc là đánh như thế nào thương Lục thành võ?

"Cái này không thể nào, ta căn bản không có bị người đánh trúng, coi như là lực phản chấn, cũng phải là của ta hai tay bị thương!" Lục thành võ che bụng của mình, mặt đầy thống khổ nói.

Phuong Vũ lãnh đạm cười một cái, cũng không có vì Lục thành võ giải thích. Hần vốn là cũng chưa có cấp người khác giải thích nghĩa vụ, huống chi, Lục thành võ những người này, còn là địch nhân của hần.

Thấy Phuong Vũ kia nụ cười trên mặt, Lục thành võ lại vừa là phun ra một ngụm máu tươi, sau đó liền bị những cái khác Xích Huyết môn nhân cho đỡ đến rồi tỷ võ đài phía dưới.

Phuong Vũ quét một vòng tại chỗ Xích Huyết môn nhân, cao giọng nói: "Xích Huyết môn, còn có ai muốn lên tới đánh một trận?"

Trong nháy mắt, tỷ võ dưới đài liền tiếng động lớn náo loạn lên. Một người trong đó Xích Huyết môn người nói: "Lý đại ca, ngươi không ra tay nữa có thể đã muộn!"

Phuong Vũ hướng cái thanh âm này phương hướng nhìn sang, quả nhiên thấy được trong lòng của hần nghĩ người kia. Cái đó Xích Huyết môn trong dân cư Lý đại ca, chính là đã từng cùng Phuong Vũ đã giao thủ Lý phá.

Lý phá cùng Phuong Vũ mặt đối mặt trong chốc lát, mới mở miệng nói: "Ta không phải là đối thủ của hần, tạm thời không phải!"

Nghe được Lý phá nghe được lời này, không ít người nhìn về phía Phuong Vũ ánh mắt phát sinh biến hóa. Lý phá ở nơi này võ trong sân danh tiếng nhưng là không nhỏ, ở bảy Dương Diễm sư bên trong có thể nói là khá mạnh tồn tại, ngay cả hần không phải là đối thủ của Phuong Vũ.

Như vậy, Phuong Vũ thực lực đến tốt cùng là tăng thứ gì? Tám Dương Diễm sư? Hay vẫn là...

"Các ngươi đã cũng không dám đi lên giao thủ với ta..." Phuong Vũ đợi nửa ngày, cũng không có một Xích Huyết môn nhân đi lên, liền mở miệng nói, "Kia liền có thể lăn!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Thần Văn tới chơi

Xích Huyết cửa vài người trên mặt đều có vẻ giận dữ, nhưng bọn hần cũng không làm hơn đài cùng Phuong Vũ giao thủ. Dù sao ở vừa mới, Lý phá tự mình thừa nhận chính mình không bằng Phuong Vũ chuyện này. Mà ở Xích Huyết trong môn, bị Lý phá còn mạnh hơn, cũng chỉ có Vưu Hồng một người.

Nhìn Xích Huyết môn nhân từng cái rồi đi chỗ này, Phương Vũ mới đi tới Cổ Bằng Dương mấy người bên người. Phương Vũ nhìn một chút Triệu Phi cùng Miêu Giác thời khắc này tình huống, sau đó nói: "Đem hai người bọn họ cũng đưa về nhà trọ đi đi."

Cổ Bằng Dương gật đầu một cái, chính là cùng Phương Vũ đồng thời đem Triệu Phi cùng Miêu Giác công lên, hướng nhà trọ đi tới. Đang lúc bọn hắn mới vừa rồi đi không lâu, này võ viện tầng thứ năm liền sôi sùng sục, kỳ nguyên nhân, chính là Phương Vũ vừa mới hiện ra thực lực cường hãn!

Mới vừa vừa đi vào trong nhà trọ, Phương Vũ liền thấy một bóng người quen thuộc, nhắc tới, từ đến để đều bắt đầu, mình đã có mấy tháng chưa thấy qua cái này ném Thần Quân Quốc Tam hoàng tử, Thần Văn!

Thấy Phương Vũ đi vào, đã đợi sau khi rồi một đoạn thời gian Thần Văn cười một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Phương huynh, chúng ta nhưng là thật lâu không gặp a. Gần đây ở vương miện bên trong đều nghe được một ít tin tức liên quan tới ngươi, Tam Dương thắng năm Dương, ngươi thật đúng là không đơn giản a!"

Phương Vũ đem chính mình bị thương Triệu Phi bỏ vào trên giường, sau khi mới mở miệng nói: "Điện hạ tới tìm Phương Vũ, là có chuyện gì không?"

"Không phải đã nói rồi sao? Ở không có người lạ nào thời điểm, ngươi cũng không cần gọi ta cái gì hoàng tử, điện hạ rồi." Thần Hoàng Tử lãnh đạm cười nói. Đúng là, ở tới để đô thời điểm, Thần Văn liền từng nói với hắn, có thể trực tiếp gọi hắn.

Phương Vũ lắc đầu một cái, ngay sau đó lộ ra mỉm cười: "Vậy không biết Thần huynh đến tìm Phương Vũ có chuyện gì không?"

Dừng một chút, Thần Văn mới mở miệng nói: "Mặc dù tìm ngươi không nhất định nếu có chuyện gì, bất quá lần này thật đúng là có chuyện mới tìm được ngươi rồi."

Nhìn Thần Văn trên mặt có chút hơi khó biểu tình, Phương Vũ cũng là biết ý tứ của hắn, cho Cổ Bằng Dương nói câu chăm sóc kỹ Miêu Giác cùng Triệu Phi, chính là hướng phòng đi ra ngoài. Thần Văn hướng về phía Cổ Bằng Dương nhàn nhạt cười một tiếng, sau đó cũng là rời khỏi phòng bên trong.

Đến ngoài nhà, Thần Văn nhìn Phương Vũ trên mặt thần tình nghi hoặc, nhẹ nói nói: "Phương huynh, Thần Văn cũng muốn hỏi Phương huynh một chuyện. Kia càng tôn trong thành huyết án, nhưng là Phương huynh phạm vào?"

Phương Vũ nhìn Thần Văn trên mặt có nhiều chút biểu tình ngưng trọng, chẳng qua là gật đầu một cái, không một chút giải thích.

"Ai..." Thần Văn lắc đầu một cái, thờ dài nói: "Nếu là ở lúc trước, ngươi cho dù tàn sát hết Vu gia, ta cũng có thể dễ dàng đối phó. Nhưng bây giờ không giống nhau, ngay tại mấy ngày trước, Vu gia ra một thiên tài, bây giờ ở nơi này mệnh mông phân viện bên trong a!"

Vừa nói, Thần Văn lại vừa là thờ dài, sau đó nhẹ nhàng nói: "Kia Vu Hồng bây giờ đã là một cái cửu dương Diễm sư, giờ phút này ta mặc dù còn có thể đem chuyện nào đề xuống. Nhưng hắn tấn thăng Diễm đem lúc, ta có thể liền không có cách nào a!"

Phương Vũ ngược lại vẫn thật không biết, tại chính mình tu luyện Diễm kỹ năng trong đoạn thời gian này, cái đó Vu Hồng lại có đột phá, từ nguyên lai tám Dương Diễm sư, biến thành bây giờ cửu dương Diễm sư.

Phương Vũ nhìn Thần Văn thần sắc, quơ quơ đầu cười nói: "Thần huynh, như là chuyện này ngươi liền không cần lo lắng. Vu Hồng nếu là muốn vì những cái kia Vu gia người báo thù, liền nhất định sẽ thua ở trên tay của ta!"

Nhìn Phương Vũ kia mặt đầy tự tin tới cực điểm biểu tình, Thần Văn một chút còn thật không biết nói cái gì cho phải.

Phương Vũ đột nhiên nở nụ cười, mở miệng nói: "Thần huynh cũng không phải là vì chút chuyện này tới đi, hắn còn có chuyện trọng yếu hơn đi!"

Thần Văn sững sốt một chút, sau đó phát ra tiếng cười sang sảng, mở miệng nói: "Phương huynh quả nhiên lợi hại a, kia Thần Văn cũng sẽ không vòng vo. Mấy ngày sau, Thần Văn đem xây dựng một cái quân đội của mình, ta hi vọng, Phương huynh có thể tới giúp ta một việc!"

"Quân đội?" Phương Vũ cau mày, hỏi, "Tại sao phải xây dựng quân đội đâu?"

Thần Văn trên mặt của xuất hiện một tia ưu sầu vẻ, suy tư trong chốc lát mới lên tiếng: "Hoài hiên quốc xuất binh tấn công quốc gia của ta, phụ hoàng muốn ta cùng ta hai cái hoàng huynh mỗi người xây dựng đội ngũ của mình, ở phía trên chiến trường này, kiến công lập nghiệp!"

Đỗ Duy gật đầu một cái nói: "Nói cách khác, ngươi muốn ta giúp ngươi ở trên chiến trường cùng địch quân chém giết?"

"Không, không phải là vì ta, mà là vì chúng ta!" Thần Văn đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm Phương Vũ ánh mắt nói, "Vu Hồng đã gia nhập ta đại ca đội ngũ, nếu như hắn trên chiến trường này kiến công, như vậy hắn biết sử dụng hắn lấy được một số thứ đi đối phó ngươi!"

"Cũng chính là, với ta mà nói, chiến trường này là ta cùng hắn đối quyết, thật sao?" Phương Vũ trên mặt của đột nhiên xuất hiện một loại nụ cười quái dị.

"Có thể nói như vậy." Thần Văn gật đầu một cái, mở miệng nói, "Hon nữa, ngươi tới lời nói, bằng hữu của ngươi cũng sẽ có người bạn."

"Có ý gì?" Phương Vũ không hiểu hỏi.

"Triệu Phi cũng sẽ tiến vào trong đội ngũ của ta." Thần Văn liếc mắt một cái Phương Vũ căn phòng của bọn họ, mở miệng nói.

Phuong Vũ cúi đầu xuống, suy nghĩ trong chốc lát, chợt mở miệng hỏi: "Triệu Phi trong nhà, có người là Thần Quân Quốc tướng lãnh, đúng không?"

"Không sai!"

"Thì ra là như vậy." Phuong Vũ lại một lần nữa lắc đầu một cái, sau đó đưa mắt một đạo rồi bốn phía hoa cỏ cây cối trên, "Cuộc chiến tranh này, là một lần đặt đi!"

Đúng như Phuong Vũ nói như vậy, lần này chiến tranh, đối với Thần Quân Quốc trung văn thần võ tướng mà nói, chính là một lần đặt. Bọn họ đang đánh cuộc ba vị này hoàng tử ai có thể trở thành tương lai đế vương, ủng hộ ai, liền cho người đó trợ giúp. Triệu Phi kêu người nhà thật sự ủng hộ, chính là Tam hoàng tử Thần Văn, cho nên Triệu Phi mới có thể tiến vào Thần Văn trong đội ngũ.

Thần Văn lại thờ dài một cái, nhưng sau đó xoay người nhìn xa phương thiên không đám mây, hân hân nay đã không biết là lần thứ mấy than thở. Hân nhìn một hồi đám mây, mở miệng nói: "Phuong huynh, người biết Thần Quân Quốc tại sao không có Vương gia sao?"

Một lát sau, Thần Văn mới nói tiếp: "Thần Quân Quốc tự nghĩ ra lập thứ nhất, liền không có một vị Vương gia, bởi vì vì tất cả không có được làm đế vương hoàng tử, đối mặt, cũng là từ vong!"

Phuong Vũ đảo thật không nghĩ tới, nguyên nhân trong đó tất nhiên là như vậy. Nguyên lai, Thần Quân Quốc khai quốc quân vương, lập được một quy củ, vì phòng ngừa Thần Quân Quốc bên trong thân vương mưu vị tình huống xuất hiện, từng cái mất đi trở thành đế vương tư cách hoàng tử, đều đưa mặt sắp từ vong.

"Thần Quân Quốc mỗi một thời đại cũng sẽ xuất hiện hoàng tử cạnh tranh vị tình huống, bởi vì không có một người muốn chết đi. Ta cũng không muốn..."

"Cho nên người muốn ở trên chiến trường, hiển lộ thân thủ thật sao?" Phuong Vũ đột nhiên ngồi rồi Thần Văn bả vai mở miệng nói.

"Không sai!" Thần Văn đột nhiên gần qua thân, mặt đầy kiên định nhìn Phuong Vũ, "Ta phải trở thành nhiệm kỳ kế đế vương, sau đó, ta sẽ nhường cho ta hai người ca ca trở thành Thần Quân Quốc Vương gia!"

Phuong Vũ trong chớp nhoáng này chân mày cau lại, hân không nghĩ tới, Thần Văn lại dự định trở thành đế vương, cứu huynh đệ mình tên họ. Đột nhiên, phuong nhưng khuôn mặt hiện lên Phuong Vũ trong đầu. Phuong Vũ nhìn lên trước mặt mặt đầy vẻ kiên định Thần Văn, lãnh đạm cười nói: "Ta giúp người, bất quá, ta chỉ là một Diễm sư..."

Phuong Vũ lời còn chưa nói hết, Thần Văn liền ngắt lời hân, nói: "Vô luận là ta vẫn là ta hai người ca ca, thủ hạ cũng sẽ không có một cái Diễm tướng, đây cũng là Thần Quân Quốc quy củ."

"Kia Sài tiền bối là?"

"Hân chỉ là bảo vệ ta mà thôi, những chuyện khác bên trên thì sẽ không giúp ta. Hơn nữa, chiến tranh đồng thời, phụ hoàng sẽ thu trở về ba người chúng ta bên người tất cả Diễm tướng."

Phuong Vũ thật đúng là không hiểu, này Thần Quân Quốc tại sao có thể có nhiều như vậy quái dị quy củ. Bất quá, cái này hoặc giả cũng là Thần Quân Quốc có thể đứng hàng với thập đại bên trên quốc nguyên nhân đi.

"Vậy thì tốt, ta ngược lại muốn nhìn một chút, kia Vưu Hồng cùng ta ai lợi hại hơn, Hừ!" Phuong Vũ nhẹ rên một tiếng, lãnh đạm cười nói.

Thần Văn nhìn Phuong Vũ bây giờ cái bộ dáng này, cũng là lộ ra nụ cười, sau đó hân đem thời gian và địa điểm nói cho Phuong Vũ liền rời đi mệnh mông phân trong nội viện.

Phuong Vũ nhìn một cái căn phòng, sau đó bước đi về phía Lữ lão đình viện, dù sao Lữ lão là lão sư của mình, chính mình muốn đi ra ngoài dù sao cũng phải nói cho hân biết một tiếng đi. Mà trong phòng Miêu Giác cùng Triệu Phi, có Cổ Bảng Dương chiếu cố, hân là sẽ không xảy ra chuyện gì.

"Lão sư, người bên ngoài thảo bị đốt!" Không biết tại sao, mỗi lần đi vào Lữ lão đình viện Phuong Vũ tâm cũng rất buồn lòng, có lẽ là bởi vì Lữ lão cùng thanh lão rất giống nguyên nhân đi.

"Người tiểu tử thú này, lão phu còn tưởng rằng người không trở lại!" Lữ lão vừa nghe đến Phuong Vũ thanh âm, liền lập tức từ cái kia hỗn loạn trong phòng chạy ra, hùng hùng hổ hổ nói, "Ai bảo người đi chỗ đó Bạch Tháp tầng chót, cũng còn khá không có chuyện gì xảy ra, nếu không lão phu cùng kia lão bát tử không xong!"

Lữ lão trên dưới quan sát Phuong Vũ rồi mấy lần, chắc chắn không có vết thương các loại, mới thu hồi ánh mắt của mình.

Phuong Vũ nhìn Lữ lão những động tác này biểu tình, trong lòng dâng lên một đạo ấm áp, giống như vậy quan tâm hân người, không nhiều...

"Lão sư, lần này tới ta là muốn nói cho người một chuyện." Phuong Vũ nháy mắt một cái, sau đó mới nói.

"Chuyện gì?" Lữ lão không nghĩ ra được Phuong Vũ có chuyện gì muốn nói cho hân biết, không thể làm gì khác hơn là trực tiếp hỏi.

"Ta muốn đi đâu chiến trường."

"Nghịch ngợm!" Phương Vũ tiếng nói vừa mới hạ xuống, Lữ lão liền rống lớn, "Ngươi cho rằng là đó là địa phương nào? Hoài hiền quốc cùng Thần Quân Quốc chiến tranh là ngươi có thể sinh tại sao? Hoài hiền quốc lần này phải ra Diễm đem cũng không dưới hai mươi người, ngươi đi tìm chết sao?"

"Ta là theo chân Thần Văn hoàng tử cùng đi, hơn nữa, ta tin tưởng ta sẽ không xảy ra chuyện!"

Phương Vũ vừa mới nói xong những lời này, một đạo màu cam quang mang liền hướng về phía hắn vọt tới, ở bên cạnh của hắn tạo thành một quang tráo. Sau đó, Lữ lão thanh âm mới chậm rãi truyền đến trong lỗ tai của hắn: "Bất kể ngươi nói cái gì, lão phu cũng sẽ không khiến học sinh đi chịu chết, ngươi ở nơi này mặt đợi đi!"

"Oành!" Tiếng nói vừa dứt, Lữ lão liền trực tiếp đóng cửa lại.

"Lão sư, lão sư!" Phương Vũ một bên kêu, vừa hướng trước bước mấy bước. Liền đang đến gần kia màu cam màn hào quang ranh giới thời điểm, một cỗ lực lượng đột nhiên xông ra, đem Phương Vũ dao động trở về màn hào quang chính giữa.

Lúc này Phương Vũ cũng là biết, Lữ lão là thật không muốn để cho chính mình đi trên chiến trường...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Rời đi

"Đồng Long Ân!" Cửu sắc Cổ Long từ Phương Vũ đôi trong lòng bàn tay lao ra, đánh về phía kia màu cam lồng ánh sáng. Trong dự đoán Diễm Lực va chạm cũng không có phát sinh, cửu sắc Cổ Long xuyên qua màu cam màn hào quang, bay thẳng hướng trong bầu trời.

Tình huống như thế đã không phải lần thứ nhất xuất hiện, Phương Vũ vô luận là lấy cái gì Diễm kỹ năng, đều không cách nào đánh trúng này màu cam lồng ánh sáng, chỉ có thể đi xuyên qua. Mà chính hắn, chính là sẽ bị này màu cam lồng ánh sáng ngăn cản.

Nhưng là Phương Vũ chỉ dùng lực lượng của thân thể, lại không có cách nào đánh vỡ này màu cam lồng ánh sáng, cho nên, cho tới bây giờ hắn còn bị vây ở bên trong này. Hơn nữa, vô luận hắn gọi thế nào kêu, Lữ lão cũng không có một câu trả lời...

Phương Vũ nhìn một chút Lữ lão cửa phòng, đột nhiên một chút liền ngồi trên đất, chậm rãi mở miệng nói: "Lão sư, học sinh biết ngài lo lắng học sinh an nguy. Nhưng là, chiến trường kia, ta phải đi, ta đáp ứng rồi chuyện của người khác, liền nhất định sẽ làm được!"

Phương Vũ lời nói xong rồi, mà Lữ lão lại còn không có chút nào động tĩnh. Thờ dài một cái, Phương Vũ đứng lên, một cái phù đầy vết rách quả cầu ánh sáng màu đen xuất hiện ở Phương Vũ trong lòng bàn tay. Phương Vũ Liệt Thiên kinh lực là một loại Diễm Lực phương pháp vận dụng, nhưng loại phương pháp này rất là cổ quái, cuối cùng phát ra công kích, cùng Diễm Lực là không có quan hệ.

Phương Vũ Liệt Thiên kinh lực là đem chính mình tụ tập Diễm Lực, trong thiên địa Diễm Lực, người khác Diễm Lực phá hủy, mượn dùng Diễm Lực vỡ vụn biến mất thời điểm, xông ra kinh khủng lực trùng kích để chiến đấu phương pháp.

Phương Vũ nhắm lại cặp mắt của mình, một quyền hướng về phía kia màu cam lồng ánh sáng đánh tới. Từng đạo Diễm Lực vết rách trong nháy mắt xuất hiện, kia màu cam lồng ánh sáng cũng trong nháy mắt bổ xung rồi vết rách, theo vết rách gia tăng, rốt cuộc, kia màu cam lồng ánh sáng bạo liệt ra...

Phương Vũ ở lần đầu tiên đánh ra sóng lớn ấn thời điểm, giống như đến dùng Liệt Thiên tinh thần sức lực tới nát bấy này màn hào quang. Nhưng là, hắn vẫn ở chỗ này giằng co thời gian lâu như vậy, bởi vì hắn muốn ở cái địa phương này, nhiều bồi bồi lão sư của mình. Mặc dù đang đoạn này trong thời gian, bọn họ một lần mặt cũng không thấy...

Hắn biết Lữ lão là quan tâm nhiều hơn hắn, mặc dù trong miệng vừa nói tuyệt đối không để cho Phương Vũ rời đi, nhưng trong lòng cũng biết Phương Vũ ứng nên đi ra lịch luyện...

"Học sinh đi!" Phương Vũ đột nhiên quát to một tiếng, sau đó giương lên đầu óc của mình. Dừng lại rồi sau một hồi, Phương Vũ mới mua bước chân, hướng mình nhà trọ đi tới...

Ở Phương Vũ lúc rời đi, Lữ lão vẫn đứng ở đó phòng bên cạnh cửa, thông qua trên cửa cửa hang, nhìn Phương Vũ rời đi thanh âm. Lữ lão rất thích hắn tên đệ tử này, cho nên mới không nghĩ hắn đi trên chiến trường. Nhưng là hắn cũng biết, không có rèn luyện, chỉ có thể trì trệ không tiến...

Hoài hiền quốc hướng Thần Quân Quốc tuyên chiến tin tức một truyền ra, trong đế đô bầu không khí trong nháy mắt trở nên ngưng trọng. Hoài hiền

quốc quốc lực cùng Thần Quân Quốc so với không kém bao nhiêu, mặc dù không là thập đại bên trên quốc, lại cũng rất cường đại. Từ điểm đó xem ra, đám đem như vậy chiến tranh làm chính mình hài tử chiến trường Thần đều để, ngược lại cũng là một người không bình thường.

Trên thực tế cũng không thiếu người bởi vì chiến tranh mà nhiệt huyết sôi trào, nam nhân cơ hồ đều là hiếu chiến! Chiến trường, là chứng minh chính mình chỗ đi tốt nhất!

Thời gian đi qua rất nhanh, hôm nay chính là rời đi cuộc sống. Phương Vũ nhìn bầu trời phương xa, thấp giọng hướng về phía bên cạnh mình Triệu Phi nói: "Triệu Phi, ngươi thích chiến tranh sao?"

Triệu Phi lắc đầu một cái: "Không thích, chiến tranh mang tới, ngoại trừ vinh dự ra, còn có chết. Mà chết so với vinh dự muốn nặng nề!"

"Nhất tướng công thành vạn cốt khô." Triệu Phi lại nói tiếp, "Lời này cũng không phải là không có lý làm sao có khối." Triệu Phi thở dài một cái, tựa hồ nghĩ tới điều gì như thế, ngay sau đó ngẩng đầu nhìn nổi lên trên bầu trời đám mây.

Phương Vũ gật đầu một cái, hẳn biết Triệu Phi nói đều là thật. Mỗi người cũng muốn ở trên chiến trường nhất chiến thành danh, nhưng là, phần lớn người, đều được vô danh kia bộ xương khô...

"Hai người các ngươi cũng không thể ném xuống chúng ta liền rời đi a!" Ngay tại Phương Vũ cùng Triệu Phi chuẩn bị rời đi nơi này, đi tìm Thần Văn thời điểm, Cổ Bảng Dương cùng Miêu Giác đột nhiên từ bên trong phòng đi ra. Nhìn đáng đáp tử, bọn họ đã nghe lén rất lâu rồi.

"Huynh đệ muốn ra chiến trường, làm sao có thể không mang theo ta đây?" Cổ Bảng Dương tựa hồ bởi vì Phương Vũ cùng Triệu Phi không có đề cho bên trên hẳn mà có chút tâm tình, lúc nói chuyện đều mang nhiều chút hỏa khí.

Triệu Phi đang chuẩn bị mở miệng ngăn cản hai người bọn họ, Phương Vũ đột nhiên khoát tay, cướp trước mở miệng nói: "Đã như vậy, vậy thì cùng đi đi!" Sau đó Phương Vũ mới nhỏ giọng nói với Triệu Phi: "Ngươi cho rằng là, ngăn cản bọn họ, bọn họ cũng sẽ không đi không?"

"Hắc hắc, như vậy mới đúng chứ." Cổ Bảng Dương cười ngây ngô đến đi lên, lớn tiếng nói, "Để cho bọn ta đi đem chiến trường kia, náo long trời lở đất!" Miêu Giác vào lúc này cũng là cười nhạt đi lên, không ai từng nghĩ tới, cái này cũng hằng mà đứng bốn người, sẽ trở thành Thần Quân Quốc sau này trụ, dĩ nhiên đây đều là nói sau...

Bốn người ở nhìn một cái bọn họ kia không thể nào lớn nhà trọ sau khi, rời đi này mệnh mông phân trong nội viện...

"Bảng hữu của ta, các ngươi rút cuộc đã tới!" Thần Văn thấy cùng Phương Vũ bọn họ cùng đi Cổ Bảng Dương cùng Miêu Giác, tựa hồ không có chút nào ngoài ý muốn, thật giống như đây mới là kết quả hẳn muốn như thế.

Thần Văn lập tức đi tới Phương Vũ bên người, kéo Phương Vũ, hướng về phía nguyên bản là đứng ở sau lưng hẳn vài người nói: "Đến, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này là mệnh mông phân viện Ma Liên minh Minh chủ, bạn tốt của ta Phương Vũ!"

Thần Văn sau lưng vài người cũng hướng về phía Phương Vũ gật đầu một cái. Thần Văn ở liền giới thiệu xong Phương Vũ mấy người sau khi, lại bắt đầu giới thiệu phía sau hẳn vài người.

Tóc vàng nam tử gọi là mạch đăng, bảy Dương Diễm sư, là một vị Hầu gia con trai. Còn có một cái tóc đen mây kiếm nam tử, tên là phong vui mừng, mệnh mông phân viện bên trong võ viện tăng mười tu giả, thực lực cực mạnh, bị phân trong sân một nhóm người xưng là Diễm Báo.

Còn có một cái tóc đỏ gọi cảm nữ tử, tên là ninh kiều nghệ, là Thần Quân Quốc bên trong một vị thành chủ ngân căn. Ngân vạn lần không nên bởi vì nàng là nữ tử liền xem thường nàng, như vậy người tuyệt đối sẽ thua thiệt, dù sao nàng là một cái tám Dương cảnh giới Diễm sư.

Những người khác phần lớn đều là bảy Dương hoặc là một cái Diễm sư, Phương Vũ trực tiếp không có nhớ tên của bọn họ...

"Chúng ta bây giờ, đi trong đại quân đi! Ngày mai, liền theo đại quân lao tới chiến trường!" Theo Thần Văn, một đám người cũng với ở phía sau hẳn, hướng quân doanh đi tới. Mặc dù nói là mình xây dựng quân đội, nhưng vẫn là phải nghe theo đại quân chỉ huy.

Thần đều để đó xây dựng quân đội, là ở một cái trên sườn núi, trong trại lính, huấn luyện tiếng hò hét xông thẳng lên trời. Nói thật, Phương Vũ bọn họ cũng vẫn là lần đầu tiên thấy cùng một nơi tập trung nhiều người như vậy, ở nơi này một trăm bảy chục ngàn người quân đội trước mặt, bọn họ là nhỏ bé như vậy.

Thần Quân Quốc phái ra quân đội tổng số đến gần sáu trăm ngàn, từ ba phương hướng tấn công hoài nhiên quốc. Mà sáu trăm ngàn người bên trong, 90% đều là Luyện Hóa Sư, mặc dù phần lớn chỉ có Diễm giả có tu vi. Nhưng vẫn như cũ là vô cùng cường đại, này ba đường đại quân bất kỳ một đường, đều có thể tùy tiện phá hủy Phù Uyên quốc như vậy nước nhỏ.

Ngay tại Phương Vũ bọn họ đi vào quân doanh nơi tụ họp không lâu, một cái thanh âm liền ở trên trời vang lên: "Ai yêu, không nghĩ tới ngay cả ngươi cũng tới chỗ này, ngươi là đến tìm cái chết sao?"

Phương Vũ ngẩng đầu nhìn lên, đạo kia chủ nhân của thanh âm, chính là Vu Hông. Vu Hông giờ phút này người khoác chiến giáp, ngồi xếp bằng ở một cái đốt màu đỏ ngọn lửa đại đài, mắt nhìn xuống Phương Vũ.

"Ta thế nào cảm giác tìm chết người là ngươi thì sao?" Phương Vũ lãnh đạm cười nói, "Ở trước đây không lâu, của ngươi Xích Huyết môn nhưng là thua ở thủ hạ của chúng ta a!"

"Cát." Phương Vũ nói chuyện kia để cho Vu Hông sinh chừng mấy ngày đường khí, thật vất vả ở bình tĩnh lại, giờ phút này lại bị Phương Vũ nhắc lên, Vu Hông sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi.

Thần Văn nhìn Vu Hông kia sắc mặt khó coi, cũng là nụ cười nhạt nhòa rồi cười, sau đó liền dẫn Phương Vũ mấy người trực tiếp đi vào vì bọn họ chuẩn bị xong trong doanh trướng.

"Ba hoàng tử điện hạ, bây giờ cho chúng ta nói một chút chiến tranh tình huống đi!" Mọi người ở đây cũng sau khi ngồi xuống, phong vui mừng mở miệng nói.

Bị phân đến nơi này một cái trong lều, là Phương Vũ, phong vui mừng, Triệu Phi còn có mạch đẳng bốn người. Bởi vì ở trong mắt Thần Văn, bốn người này là hãn trong đội ngũ trọng yếu nhất tồn tại.

Thần Văn cho Triệu Phi khiến cho liếc mắt màu sắc, Triệu Phi liền trực tiếp đứng lên, mở miệng nói với mọi người: "Quốc gia của ta bởi vì lâu dài không có lớn chiến tranh, quân đội số lượng tương đối ít, lần này chiến tranh chỉ phải ra sáu trăm ngàn đại quân, mà hoài hiền quốc lại có tám trăm ngàn quân đội. Về số lượng chúng ta là không chiếm ưu thế."

Triệu Phi từ nhỏ đã bắt đầu học tập binh pháp, thậm chí còn chỉ huy qua một ít mô hình nhỏ chiến tranh, cho nên hãn đối với hành quân tác chiến là rất hiểu: "Hoài hiền quốc quân đội chia làm bốn cái bộ đội, chúng ta phải đối mặt hãn là bọn họ một người trong đó bộ đội chủ lực, số người của địch nhân, ít nhất ở hai trăm năm chục ngàn."

"Nếu như không có không may, phía trên quyết định hãn là thành lập ba đạo phòng tuyến, ngăn cản địch nhân. Tại cái khác hai đường quân đội tiêu diệt địch nhân sau khi, có thể tạo thành một cái túi kẹp thế, khi đó lại đem địch nhân một lưới bắt hết!"

"Cho nên, chúng ta hãn sẽ đi phiên Bảo, ở nơi nào tạo thành đạo thứ nhất phòng tuyến, ngăn trở địch quân!" Triệu Phi từ mình trừ vật đồ dùng biểu diễn bên trong lấy ra một tấm bản đồ, bắt đầu cho Phương Vũ mấy người chỉ ra phiên Bảo vị trí.

"Người nói, có bao nhiêu có khả năng?" Phong vui mừng nhìn một chút Triệu Phi trong tay bản đồ, sau đó mở miệng nói.

"Người sẽ không như thế không có kiến thức đi!" Lúc này mạch đẳng mặt đầy khinh bỉ nhìn phong vui mừng nói đến, "Triệu Phi là đế quốc Trần Nam Đại tướng quân Triệu Nguyên công tử, giải thích của hãn trên căn bản đều là đúng!" Mạch đẳng giọng mang cho người ta một loại trên cao nhìn xuống cảm giác, không chỉ là phong vui mừng, ngay cả Phương Vũ đều là nhú mày.

Triệu Phi chỉ chỉ trên bản đồ phiên Bảo vị trí, sau đó mở miệng nói: "Phiên Bảo là hoài hiền quốc đường này đại quân đánh vào ta Thần Quân Quốc nội địa đường phải đi qua, nếu như bọn họ không nghĩ xuyên qua oanh Viêm sơn mạch lời nói, như vậy thì chỉ có thể đi phiên Bảo con đường này."

Nghe đến đó phong vui mừng mới rất tán đồng gật đầu một cái, dù sao không có một bình thường dẫn sẽ mang đến quân đội của mình đi vào oanh Viêm dãy núi địa phương như vậy. Nơi đó là Viêm Thủ thế giới, hãn coi như mang theo hai ba trăm ngàn đại quân đi vào, từ một hướng khác lúc đi ra, phòng chừng cũng còn dư lại không được bao nhiêu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Trận chiến mở màn

Trải qua nhiều ngày hành quân, cái này một trăm bảy chục ngàn người đại quân đã tới phiên Bảo. Phiên Bảo là một cái quan ải, phiên Bảo loại chính là Thần Quân Quốc thủ phủ. Phương Vũ bọn họ cái đó doanh trướng bốn người, giờ phút này đang cùng Thần Văn cùng đứng ở trên thành tường, nhìn cách đó không xa mặt đất.

Liếc nhìn lại, trên mặt đất là đông nghịt một mảnh, mặc hắc giáp hoài hiền quốc sĩ binh, tạo thành từng cái phương trận tọa lạc tại cách phiên Bảo chỗ không xa. Nhìn số lượng này, phỏng chừng có 300,000 nhiều, cơ hồ là phiên Bảo bên trong Thần Quân Quốc đại quân gấp đôi!

"Ở nơi này trong đại quân, cho dù là Diễm sư, cũng bất quá là một cái lớn một chút con kiến hôi thôi!" Nhìn bức này rung động cảnh tượng, phong vui mừng không khỏi mở miệng thờ dài nói.

Phương Vũ cũng là tán đồng gật đầu một cái, có lẽ chỉ có những cái kia có thể đập không mà đi Diễm Hầu, mới có thể ở như vậy trên chiến trường ngang dọc đi!

Ngay tại mấy người vì tình huống trước mắt cảm thán thời điểm, cả người Tướng Quân khôi giáp người đi lên, nhìn cái kia cùng mọi người không giống khí thế, cùng trên người của hắn khí sát phạt, Phuong Vũ cũng biết, người này là này một trăm bảy chục ngàn đại quân dẫn đem!

Dẫn đem đi tới trên thành tường, trong giọng nói mang theo mệnh lệnh về, hướng về phía Thần Văn nói: "Tam hoàng tử, đại chiến tương khởi, xin người hãy trở lại mình doanh trung!"

Thần Văn hướng về phía tướng lĩnh gật đầu một cái, sau đó liền dẫn Phuong Vũ mấy người trở về đến trong doanh trướng. Vừa mới trở lại trong doanh trướng, Thần Văn giống như Triệu Phi hỏi "Triệu Phi, người cho là lúc khai chiến, chúng ta phải làm thế nào?"

Triệu Phi nhắm lại cặp mắt của mình, phảng phất là ở đêm vừa mới thấy hết thấy ở trong đầu của mình tái hiện như thế. Qua sau một khoảng thời gian, Triệu Phi mới mở miệng nói: "Chiến sự nổ ra, chúng ta ngồi trước bàn quang, ở phiên Bảo mặt đông trên ngọn núi chờ. Cho đến quân ta có chút bại thế, lui về phía sau thẳng phiên Bảo trước cửa thành chừng bốn trăm thước thời điểm, lại tự trên núi ném đá, bắn tên, cuối cùng lao xuống núi đột nhập địch trận, có thể đánh một trận lui địch!"

"Tại sao không đợi được địch quân đi tới phiên Bảo cửa thành lúc, lại phối hợp bên trong thành quân coi giữ cùng đánh tan địch quân đâu?" Thần Văn đối với hành quân tác chiến cũng có hiểu một chút, nghe Triệu Phi phương pháp, hắn cảm thấy có chút nghi ngờ, chợt mở miệng hỏi.

"Trở về ba hoàng tử điện hạ, phiên Bảo ngoài cửa thành, hai bên đều là đỉnh núi. Nếu là địch quân đến gần phiên Bảo 300m loại, phe địch dẫn quân người nhất định sẽ phái người vào núi dò xét, như vậy thứ nhất, liền không cách nào đánh bất ngờ thắng. Mặc dù có phiên Bảo quân coi giữ tương trợ, cũng là hơi có chút không đủ." Triệu Phi cung kính ôm quyền, sau đó liền nói ra nguyên do trong đó.

Hiểu đạo lý trong đó sau khi, Thần Văn cũng là một chút không hàm hồ, ngay lập tức sẽ triệu tập tốt lắm bộ hạ của mình, chạy tới kia trên ngọn núi.

Ở Thần Văn bộ đội leo lên đỉnh núi không lâu sau, chiến tranh liền bắt đầu rồi!

Ở phiên Bảo ra đất đai trên, trên vạn người liều mạng chém giết, trên bầu trời rơi xuống cung tên, trên chiến trường, các loại các dạng Diêm kỹ năng cũng từ mọi người trong tay phóng thích ra ngoài. Ở như thế hỏa lực dày đặc bên dưới, binh lính trên người áo giáp, căn bản không có tác dụng gì. Từng cái huyết nhục chi khu ngã xuống, người sống, đập thi thể của chiến hữu tiếp tục hướng phía trước công kích, cùng địch quân bắt đầu binh sát.

Hoài hiện quốc vì chiến tranh chuẩn bị rất lâu, lâu dài huấn luyện để cho binh lính của bọn họ rất là ưu tú, một dạng chiến phối hợp cực kỳ thuần thục. Mà Thần Quân Quốc bên này là từ để đồ phái ra quân đội, Luyện Hóa Sư đông đảo là ưu thế của bọn hắn...

Nhưng là ở kinh khủng như vậy trong chiến tranh, một ít thực lực giống vậy Diêm giả, căn bản thả không ra một chiêu liền sẽ trở thành thi thể. Thần Quân Quốc quân đội không ngừng tháo chạy, chỉ có dựa vào đến đông đảo Luyện Hóa Sư Diêm kỹ năng thả ra, mới hơi chút chặn lại đối phương thế công.

Ở bên trong chiến trường kia, vẫn có mấy cái tương đối nổi bật gia hỏa. Thần Văn đại ca thật sự chỉ huy Vu Hồng cùng khác một ít Diêm sư, đang ở này vô căn nhắc trong đám người chém giết. Thần Văn đại ca Thần Lê cùng Thần Văn không giống nhau, Thần Lê là một cái có chút thiên phú Luyện Hóa Sư, hắn giờ phút này, đã là một tên lục dương cảnh giới Diêm sư.

"Không nghĩ tới Đại hoàng tử bộ đội còn có thực lực như vậy." Mạch đăng cười nhạt nhìn trong vạn quân Thần Lê hoàng tử, mở miệng nói, "Chỉ tiếc, bọn họ thiếu một giống như Triệu huynh người giống vậy!"

Trên chiến trường, vô luận là hoài hiện quốc hay vẫn là Thần Quân Quốc quân chính quy, đều là cực kỳ chính tề. Mà Đại hoàng tử bộ đội, bất quá chẳng qua là ở bên trong qua loa liều chết xung phong thôi.

"Thật là nặng sát khí!" Phuong Vũ quét nhìn hắn có thể quét nhìn mỗi một người lính, cảm thụ bọn họ tiếng gầm, thấp giọng nói.

Không qua mấy phút, cũng không biết lại có bao nhiêu người đã ngã xuống trong vũng máu, lại cũng không trở về được nhà của mình.

Đột nhiên, trên chiến trường một tên tướng quân lớn tiếng hô hô lên: "Lui!" Tại hắn một tiếng hiệu lệnh bên dưới, mấy vạn người đại quân lại dị thường chính tề bắt đầu lui về phía sau. Cung tiễn thủ không ngừng bắn ra mũi tên, chậm lại địch nhân tiến tới bước chân.

"Còn có một trăm mét!" Nghe Triệu Phi bình thản vô cùng thanh âm, mọi người ánh mắt của cũng trở nên ngưng trọng. Suy nghĩ một chút, muốn xông vào như vậy mũi tên trong mưa, cần bao lớn dũng khí! Nhưng, mỗi một người lính, đều có dũng khí như vậy!

Nhìn kia Hắc giáp quân một dạng càng ngày càng gần, Thần Văn trong bộ đội tất cả mọi người đều chuẩn bị kỹ càng. Trong bọn họ từng cái, ở lúc trước đều là người xuất sắc, mà vào thời khắc này, bọn họ gần sẽ trở thành trên chiến trường một một binh lính bình thường.

"Giết!" Triệu Phi cặp mắt mãnh trợn, trường thương trong tay hướng trên trời giơ lên, hô to lên tiếng.

"Giết!" Thần Văn tự nhiên biết thời cơ đã tới, không chút do dự phát ra mệnh lệnh. Ở Thần Văn cùng Triệu bay tiếng nói rơi xuống sau, từng đường mang theo chiến ý thanh âm vang lên. Mọi người, bao gồm Triệu Phi, cũng gầm thét hướng địch quân vọt tới.

"Mưa rơi Diêm!" Phong vui mừng nắm ngón tay trái bên trên dấy lên ngọn lửa màu xanh lam, hắn tay trái một hồi, những ngọn lửa này liền bay đến giữa không trung, trong nháy mắt trở nên lớn, phảng phất trời mưa như thế, chia ra vô số nhỏ bé Hỏa Diêm, rơi vào địch quân trên người.

Phong vui mừng này một cách làm cũng là đem kia một chỗ cái đó hóa thành địa bàn của hắn, dù sao ai biết hắn ngọn lửa màu xanh lam này có thể hay không đốt tới chính mình a!

"Địa nham động!" Mạch đặng dùng tốc độ nhanh nhất nhảy tới trong quân địch, một tay trên mặt đất một khẩu, ngọn lửa màu vàng dâng trào mà ra. Ở ngọn lửa màu vàng này dưới ảnh hưởng, mạch đặng chung quanh mặt đất đều bắt đầu rồi kịch liệt hỗn loạn, giống như là một cái phạm vi động đất như thế.

"Sóng lớn chín tầng ẩn!" Phương Vũ chính là trực tiếp nhảy lên, từ trên xuống dưới đánh ra chín to lớn chưởng ẩn. Chín chưởng ẩn tầng tầng chồng, đối với đầu tay kia binh lính phía dưới mà nói, này chưởng ẩn vô tình không phải già thiên cái nhật giống vậy hướng của bọn hắn ép đi qua.

Mà Triệu Phi, Cổ Bằng Dương những người này giờ phút này vọt thẳng giết địch quân trong trận doanh. Thân thể của bọn họ ở trăm hành Ma Liên cường hóa sau khi, giống vậy đao thương lao qua, căn bản sẽ không lưu lại một bị thương miệng...

Thấy này trên sườn núi đột nhiên lao xuống một đám người, Hắc giáp quân một dạng có vẻ hơi mờ mịt, trở nên hỗn loạn không ít. Càng trọng yếu hơn chính là, nhóm người này cũng đều là như thế có thể chiến, này mấy trăm người trong tiểu đội, thậm chí có mười mấy tên Diêm sư cảnh giới cường giả! Mà mười mấy tên Diêm sư, phần lớn chính là ngày đó đứng sau lưng Thần Văn người!

Phương Vũ kèm theo sóng lớn chín tầng ẩn cùng rơi xuống đất trên, màu đen Diêm Lực tạo thành một thanh trường kiếm màu đen, Phương Vũ tay cầm trường kiếm bước từ từ ở nơi này trong vạn quân, chỉ cần bên người xuất hiện hoài nghi quốc sĩ binh, hắn biết sử dụng trường kiếm trong tay, lấy đi đối phương tánh mạng.

Thật là thập bộ giết một người, Thiên Lý Bất Lưu đi!

Bởi vì Thần Văn bộ đội đột nhiên xuất hiện, trực tiếp lợi dụng địa hình đem đối phương quân đội chia làm hai bộ phận, một bộ phận đã tiến vào phiên Bảo ngoài cửa thành 300m địa phương, bị hai tòa núi cao kẹp ở giữa. Mà một phần khác, chính là ở 400m ra ngoài địa phương, bị đột nhiên xuất hiện Phương Vũ đám người ngăn lại.

Phiên Bảo trên thành tường tên kia dẫn sẽ thấy tình huống như thế xuất hiện, không khỏi âm thầm khen ngợi lên Thần Văn tới. Đồng thời lập tức mở ra cửa thành, vô số kỵ binh trực tiếp xông về phía hoài nghi quốc quân đội. Chỉ huy vừa mới lui về sĩ binh hết thảy, một lần nữa đánh tới những cái kia hắc giáp binh lính.

Kia ba trong vòng trăm thước hoài nghi quốc sĩ binh bởi vì mất đi chủ tướng hiệu lệnh, trở nên có chút bối rối. Bọn họ chủ tướng mệnh lệnh còn chưa đi tới, Thần Quân Quốc đại quân vô sắt liền đã tới. Những này đánh tiền trận bộ binh, ở Thần Quân Quốc kỵ binh đánh vào bên dưới, đơn giản là không chịu nổi một kích!

Kia hoài nghi quốc dẫn đem cũng là một cái quả quyết người, hắn biết giờ phút này nếu như ở phái người đi liên tiếp bộ đội phía trước, thẳng đều nghe theo thành cảng nhiều hơn thương vong. Hắn trực tiếp bỏ mặt trước cái kia chừng năm ngàn người quân đội, để cho thâm xuống người đem mũi dùi nhắm ngay Phương Vũ đám người.

Làm Phương Vũ lại một lần nữa gỡ xuống một cái hoài nghi quốc binh lính sinh mạng thời điểm, một đạo màu đỏ thẫm chưởng ẩn hướng hắn bay tới. Hắn đã sớm đoán được, một khi đã biết đám người đưa tới sự chú ý của đối phương, như vậy đối phương trong quân cường đại Luyện Hóa Sư liền nhất định sẽ buổi sáng đã biết đám người.

"Chịu chết đi!" Kèm theo đạo kia màu đỏ chưởng ẩn, một giọng nói cũng là truyền vào Phương Vũ trong tai, một cái hoài nghi quốc Diêm sư bay thẳng đến Phương Vũ vọt tới. Chỉ bất quá, người này, có chút không biết tự lượng sức mình!

Phương Vũ hơi híp mắt lại đánh giá cái này hướng chính mình xông tới gia hỏa, không khỏi phát ra một tiếng cười khê. Hắn còn thật không nghĩ tới, một cái hai Dương Diêm sư cũng dám phách lối như vậy hướng chính mình xông lại. Có lẽ, người này muốn lập công muốn điên rồi đi!

Màu đỏ thẫm Diêm Lực đem tên này hoài nghi quốc binh lính quả đám bao vây lại, nhìn hắn như vậy thế đầu, một ít hoài nghi quốc sĩ binh nhường đường cho hắn, phòng chừng những người này cũng muốn hắn có thể giết chết Phương Vũ đi!

Nhìn kia một cái đâm đầu vào màu đỏ quả đám, Phương Vũ lại là buông xuống hai tay của mình, nhưng trường kiếm trong tay mũi kiếm, chỉ kia đã nhuộm đầy máu tươi mặt đất...

"Rách!" Một tiếng thanh âm chói tai từ Phương Vũ trong miệng truyền ra. Theo Phương Vũ thanh âm truyền ra, Phương Vũ trước mặt trong thiên địa Diêm Lực, cùng kia hoài nghi quốc sĩ binh trên tay màu đỏ Diêm Lực, đều là một chút xiu vỡ vụn mở.

Kinh khủng đánh vào cùng thanh âm chói tai kèm theo Diêm Lực vỡ vụn, truyền về rồi từ phương, ở loại lực lượng này dưới tác dụng, Phương Vũ chung quanh hoài nghi quốc sĩ binh đều bị đánh bay mở, cách Phương Vũ có khoảng cách nhất định sĩ binh, cũng là lâm vào tạm thời đỡ đỡ bên trong...

Chương 76: Trận đầu thắng

Nhìn Phuong Vũ chột cho thấy cường đại như vậy thời điểm, một bên mấy người cũng là không chịu yếu thế, rồi rít cũng sử xuất tự cảm tay Diễm kỹ năng. Cổ Bảng Dương thiết quyền không có vùng động một cái, cũng sẽ đem một người đánh cho xa xa, phỏng chừng người kia cũng sẽ không có khí lực trở lại.

Còn có Triệu Phi huy động trường thương, Miêu Giác trong tay quạt xếp...

Mạch đăng thân thể nhìn như gầy nhỏ, nhưng chiến đấu của hắn phượng thức lại cùng Cổ Bảng Dương giống nhau như đúc, không ngừng dùng thân thể của mình đánh nát đối phương binh khí. Giậm chân liền để cho chung quanh thân thể hắn đất đai xuất hiện vết rách, hướng về phía xem ra, thực lực của hắn thật đúng là là không như bình thường, phỏng chừng công pháp cấp bậc là ở cấp tướng Thượng phẩm trái phải.

Ngày Diễm trên đại lục, công phu Diễm kỹ năng các loại đồ vật, đều là chia làm binh, tướng, Vương, Thánh, thần giai cấp...

Cách Phuong Vũ không xa địa phát, phong vui mừng cũng là dùng hết bản lĩnh của mình. Màu xanh Diễm Lực tự dưới người của hắn tản ra, trực tiếp đem mấy trăm tên binh lính hai chân dây dưa vòng, khiến cho phong vui mừng chung quanh mấy trăm binh lính, căn bản không có biện pháp di động một bước.

Ở nơi này dạng máu tanh trong chiến tranh, đẹp mắt nhất địa phương, chính là ninh kiều nghệ bên kia. Ninh kiều nghệ chiến đấu giống như một nhánh xinh đẹp khiêu vũ, cảnh đẹp ý vui. Có thể xinh đẹp này che giấu nhưng là vô tận sát cơ, vừa nhảy múa, một bên giết người. Không biết phải nói là mỹ lệ, cần phải nói là đáng sợ!

"Cung tiền thủ nghe lệnh, bắn!" Bởi vì Phuong Vũ đám người đột nhiên đột nhập chiến trường, thay đổi chiến cuộc mà sắc mặt trở nên có chút xanh mét hoài hiên quốc hạ xuống, đột nhiên la lớn.

Hắn như vậy hành động, cũng là ở Triệu Phi nằm trong dự liệu. Một khi Phuong Vũ đám người thực lực triển lộ ra, đối phương tuyệt đối sẽ trừ Phuong Vũ đám người chung quanh hơn ngàn binh lính, dùng tên mưa đem Phuong Vũ đám người mai táng ở bên trong chiến trường này. Đối với đối phương dẫn đem mà nói, dùng mấy ngàn sinh mạng của binh lính, để đổi nhóm người này Diễm sĩ Diễm sư tánh mạng, nhưng là kiếm lợi lớn!

Nghe được cái này kia một cái dẫn đem thanh âm sau khi, Phuong Vũ, phong vui mừng, mạch đăng những này Diễm sư ánh mắt của cũng xảy ra biến hóa không nhỏ. Nhưng biến hóa này lại có một điểm chung, chính là bọn hắn cũng đem ánh mắt của mình đặt ở kia một cái mở miệng dẫn đem trên người.

Bất giác phải bắt vua trước! Đây chính là Triệu Phi trong kế hoạch cuối cùng một bộ phận, một khi hoài hiên quốc trận chiến mở màn dẫn đem quyết định dùng cung tiền thủ đi đối phó Phuong Vũ đám người, như vậy hắn quân sự phía trước lưu lại bộ binh liền sẽ trở nên thừa thớt, mà lúc này đây, chính là Phuong Vũ đám người tấn công thời cơ tốt nhất!

Tầm thuẩn lên xuống thanh âm dần dần vang lên, cái này cũng biểu thị hoài hiên quốc quân đội đang ở đem cung tiền thủ đối được tiền trận tới. Mà thanh âm này đối với Phuong Vũ các loại người mà nói, nhưng là kèn hiệu xung phong.

Thanh âm này vừa mới vang lên, phong vui mừng liền mang theo một đạo màu xanh Diễm Lực, bay thẳng đến kia một tên dẫn đem vọt tới. Mạch đăng cùng ninh kiều nghệ chỉ bị phong vui mừng chậm nửa nhịp, mỗi người cũng lấy ra tốc độ nhanh nhất của mình, xông về tên kia dẫn tướng.

Phuong Vũ bị mấy người bọn họ phải chậm hơn một bước, bởi vì nghe được tiếng vang đó thời điểm, Phuong Vũ đầu tiên là đã vận hành lên Thiên Địa mệnh môn, đem thực lực của mình tăng cường, sau đó mới bước ra nhịp bước, hướng dẫn đem vọt tới.

Bốn người cũng đã vận hành lên thân pháp loại Diễm kỹ năng, tốc độ nhanh vô cùng.

Ninh kiều nghệ nhảy lên một khúc Khinh Vũ, vượt qua vô số binh lính, phảng phất tiên nữ hạ phàm. Nàng mỗi bước ra một bước, trên đất cũng sẽ lưu lại một đạo đốt ngon lửa màu đỏ chân của ả. Dĩ nhiên, những này dấu chân có đôi khi là xuất hiện ở một ít hoài hiên quốc binh lính trên người.

Mà mạch đăng thân pháp cũng là cực kỳ kỳ lạ, hắn hai chân dùng sức đạp một cái, trực tiếp bước vào trong mặt đất. Theo hắn Diễm Lực dừng động, dưới chân hắn hòn đá cũng đi theo động, trực tiếp đẩy thân thể của hắn, nhanh chóng dù sao kia một tên dẫn tướng.

Mà phong vui mừng là phảng phất hóa thành một vệt sáng xanh, từ vô số binh lính giữa khe hở xuyên qua, xông về dẫn tướng.

Vừa lúc đó, Phuong Vũ mang theo kinh khủng tiếng xé gió trực tiếp vượt qua trước mặt nhất phong tước hiệu, dùng bí tất cả mọi người đều nhanh hơn không ít tốc độ đến gần này kia lãnh thưởng. Phuong Vũ thân pháp thật ra thì chính là dùng Liệt Thiên kinh lực thúc giục, khi hắn đem Diễm Lực tụ tập ở lòng bàn chân nhảy sau khi thức dậy, hắn Diễm Lực sẽ cùng trong thiên địa Diễm Lực đồng thời vỡ vụn, cái loại này lực lượng kinh khủng, đem Phuong Vũ cho đẩy ra ngoài.

Bất quá, như vậy thân pháp Phuong Vũ cũng không thường dùng, bởi vì tốc độ quá nhanh, cho dù là Phuong Vũ trải qua quá nhiều lần rèn luyện thân thể, cũng có chút không chịu nổi.

Hoài hien quốc dẫn đem còn chưa phản ứng kịp, một khuôn mặt liền xuất hiện ở trước mắt của hắn, sau đó, đầu của hắn liền bay lên giữa không trung..

Mới vừa vừa chuẩn bị xong cung tiễn thủ cũng là sợ người, Phương Vũ đám người làm, là trong vạn quân lấy Thượng tướng thủ cấp sự tình a! Chỉ một lát sau sau khi, hoài hien quân đội tiền trận liền loạn tung tung phèo...

Một đạo đánh chuông tiếng từ hoài hien quốc, quân đội đại doanh bên kia truyền tới, từng cái hoài hien quốc sĩ binh ở nghe được thanh âm này sau khi, nhanh chóng khôi phục nguyên lai chỉnh tề, bắt đầu rút lui.

Thần Văn dưới quyền người vào thời khắc này cũng dừng bước, dừng lại sát hại, đứng tại chỗ, nhìn kia mấy chục ngàn quân đội lui về phía sau cánh trượng nguy nga. Mà giờ khắc này, Phương Vũ trong tay, nhưng là xách kia một cái dẫn đem đầu...

"Bồn soái còn thật không nghĩ tới, Tam hoàng tử gần có như thế dẫn quân khả năng!" Ngay tại hoài hien quốc lui binh sau khi, Thần Quân Quốc quân đội cũng trở về bên trong thành, Thần Văn đi vào cửa thành thời điểm, kia cả người Tướng Quân chiến giáp nam tử mặt đầy tán thưởng nhìn Thần Văn nói.

Về phần một bên Đại hoàng tử đám người, đã bị hắn cho coi thường.

"Nguyên Soái quá khen, thật ra thì này là một người bằng hữu của ta nghĩ ra được phương pháp." Thần Văn cũng không có nói là thủ hạ, mà là bằng hữu, hắn là lấy phương pháp như vậy gần hơn thủ hạ tâm.

Vừa nói vừa nói, Thần Văn liền đem đứng ở trong mọi người Triệu Phi kéo ra ngoài, mở miệng nói: "Trương nguyên soái, chính là người này nghĩ ra tác chiến phương pháp."

Triệu Phi hướng về phía Trương nguyên soái hành một cái lễ, mở miệng nói đến: "Triệu Phi gặp qua Trương nguyên soái."

"Triệu Phi?" Trương nguyên soái tựa hồ nghĩ tới điều gì, dừng lại một chút, mở miệng nói, "Người là Triệu lão đệ con trai?"

"Nếu là Trương nguyên soái nói Triệu lão đệ, gọi là Triệu Dịch Lô, như vậy thì là gia phụ rồi." Triệu Phi ở nơi này Trương nguyên soái trước mặt nói chuyện rất là cung kính.

"Khó trách, khó trách, ha ha ha!" Trương nguyên soái lớn tiếng nở nụ cười, sau khi cười xong, mới nói tiếp, "Quả nhiên là hổ phụ vô khuyển tử, được, tốt! Lần này trận đầu đại thắng địch quân, ngươi làm nhớ một công!"

Sau khi nói xong, Trương nguyên soái lại chuyển hướng mây tầng, mở miệng nói: "Tam hoàng tử, bồn soái còn muốn thấy ngươi trong quân đội một người!"

"Không biết Nguyên Soái gặp nhau là người phương nào?" Mây tầng cũng là cười nhạt trả lời một câu.

"Gầm lên một tiếng chấn nhiếp trăm người, trong vạn quân lấy thủ cấp người." Trương nguyên soái thoáng qua tới thoáng qua đầu, nói.

Không có ai lại không biết trong miệng hắn người là ai, kia một cái đột nhiên vượt qua tất cả mọi người, đem địch quân dẫn đem thủ cấp gờ xuống người chính là Phương Vũ!

Thần Văn hướng phía sau mình nhìn một cái, Phương Vũ liền đi ra, cầm trong tay kia một cái đầu người trực tiếp vút xuống trên đất, mở miệng nói: "Ồ phía dưới vũ, gặp qua Nguyên Soái!"

Trương nguyên soái quan sát Phương Vũ một hồi, sau đó gật đầu một cái, cười nói với Thần Văn: "Tam hoàng tử, người này dưới trướng vừa có mãnh tướng, không có mưu sĩ, chính là lão phu cũng thật là hâm mộ a, ha ha!"

Thần Văn lại cùng Trương nguyên soái hàn huyên, mà Phương Vũ đám người chính là trực tiếp trở lại doanh trướng của mình bên trong, bắt đầu thanh tẩy trên người mình huyết dịch. Liền coi như bọn họ dùng Diêm Lục đỡ được không ít, nhưng là trên chiến trường, khó tránh khỏi sẽ dính vào máu.

"Phương huynh thân pháp thật nhanh, mạch một bội phục!" Phương Vũ cùng mạch đẳng đầu tiên thanh tắm xong, sau đó ngay tại trong doanh trướng ngồi xuống, mà giờ khắc này mạch đẳng là đối Phương Vũ ôm quyền nói.

"Mạch huynh thực lực cũng là dị thường lợi hại a!" Phương Vũ cùng mạch đẳng khách khí mấy câu. Vừa lúc đó, một cái làm người ta ghét thân ảnh của đi vào Phương Vũ mấy người trong doanh trướng.

Người này chính là Vu Hồng!

Giờ phút này Vu Hồng còn không có tẩy đi trên người mình huyết dịch, hắn ở nơi này khắp người máu tươi làm nổi bật xuống, sát khí sâu hơn. Hắn vừa tiến đến, liền tròn mắt nhìn Phương Vũ, mà Phương Vũ đây là mặt đầy cười nhạt nhìn hắn...

Trầm mặc một lúc lâu sau khi, Vu Hồng mới mở miệng nói: "Phương Vũ a Phương Vũ, Vu mỗ người hôm nay tới nhắc nhở ngươi một câu, đừng quá làm người khác chú ý, sẽ chết rất sớm."

Phương Vũ còn chưa kịp nói chuyện, một giọng nói liền từ Vu Hồng sau lưng vang lên: "Người cản trở đường của ta!" Phương Vũ ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là vừa mới thanh tắm xong phong vui mừng đi tới này cửa doanh trướng miệng.

"Phong vui mừng, người bót ở chỗ này phách lối, người cho rằng là người bây giờ là ai vậy!" Vưu Hồng cười âm hiểm một chút, quay người lại dùng ngón tay đầu chỉ chỉ phong vui mừng mũi, mở miệng nói. Mà ở hán dùng ngón tay chỉ phong vui mừng thời điểm, trên tay hán mấy giọt máu tươi, hắt tới phong vui mừng trên mặt của...

Phong vui mừng chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngay tại Vưu Hồng chuẩn bị rời đi, đi không có mấy bước thời điểm, phong vui mừng một cước đột nhiên đá vào Vưu Hồng trên lưng của, màu xanh Diễm Lục trong nháy mắt bùng nổ. Trực tiếp đem Vưu Hồng đá ra rồi xa mười mấy mét, sau đó Vưu Hồng dùng một loại ngã gục động tác, ngã trên đất.

"Đừng tưởng rằng người trước khi tới nơi này tiến vào võ viện tầng thứ mười, người liền cùng lúc trước không giống nhau!" Phong vui mừng nhìn chăm chăm vừa mới bò dậy, mặt đầy lộ vẻ giận dữ Vưu Hồng, nghiêm nghị nói, "Ồ ta phong vui mừng trong mắt của, người giống như trước đây, không có một chút biến hóa."

"Phong vui mừng, người tìm chết!" Bất quá phong vui mừng nói những này, Vưu Hồng tựa hồ không có nghe lọt bao nhiêu, sát khí nồng đậm từ Vưu Hồng trong thân thể bạo phát ra, nhìn hán kia máu đỏ cặp mắt, cũng biết hán còn không có từ vừa mới chiến tranh sát hại bên trong hoàn toàn đi ra ngoài.

Mà giờ khắc này lại bị phong vui mừng cho quét mặt mũi, liền trực tiếp bạo phát ra!

"Muốn đánh sao?" Phong vui mừng đơn nhắc tay một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện từng cái một màu xanh da trời bọt khí. Ngay trong nháy mắt này, Vưu Hồng lại khôi phục lý trí, trong mắt của hán lại là xuất hiện vẻ sợ hãi.

Rất hiển nhiên, hán đã từng gặp qua phong vui mừng chiêu số này, bằng không thì cũng sẽ không khi nhìn đến kia màu xanh da trời bọt khí trong nháy mắt, bị sợ tỉnh...

"Phong vui mừng, người nhớ, ta Vưu Hồng tuyệt đối có một ngày, muốn cho người trả giá thật lớn!" Cứ như vậy ném ra một câu lời độc ác, Vưu Hồng liền rời đi.

Ngay tại Vưu Hồng sau khi rời khỏi, phong vui mừng sờ sờ trên đầu mình máu tươi, lại hướng chỗ tắm rửa đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Thích khách

Trận đầu cáo tiếp, Trương nguyên soái trực tiếp hạ lệnh khao thưởng tam quân. Mà hai vị hoàng tử cùng bọn họ một bộ phận thủ hạ, cũng là bị mời đến Trương nguyên soái trong đại trường, hưởng dụng thức ăn ngon món ngon...

Bất quá cảnh tượng này cũng không thể nào náo nhiệt, hai vị hoàng tử cũng không có mở miệng nói một câu, người của song phương, cũng không có cho đối phương kính một lần rượu. Dĩ nhiên, Phương Vũ không thể nào quan tâm những này, hán quan tâm là Trương nguyên soái thủ hạ những tướng lĩnh kia.

Cùng bọn họ đồng thời ở trong đại trường tướng lĩnh tổng cộng có mười hai vị, trong đó Phương Vũ phát hiện ba vị cửu dương Diễm sư, hai vị chẳng qua là Diễm giả. Mà mấy vị khác tướng lĩnh thực lực, Phương Vũ nhưng không cách nào nhìn thấu, nếu như Phương Vũ suy đoán không sai, mấy vị kia tướng lĩnh hán là Diễm đem cấp bậc cường giả.

Phương Vũ không khỏi một lần nữa khen ngợi, Thần Quân Quốc cường đại. Ở Phù Uyên trong nước, đếm tới đếm lui cũng chỉ có mấy cái như vậy Diễm tướng. Mà Phương Vũ đi tới Thần Quân Quốc bên trong, đã gặp Diễm đem nhưng là đã qua mười vị rồi. Hơn nữa, trước kia cũng đề cập tới, trong đế đô kia mấy ngàn người trong quân đội, còn có bốn gã Diễm đem!

"Phương Vũ, theo ta đi ra ngoài một chút như thế nào đây?" Cũng không biết đã ăn bao lâu, Thần Văn trực tiếp đứng lên, hướng về phía Phương Vũ mở miệng nói.

Còn không chờ Phương Vũ đáp ứng, Thần Văn liền hướng về phía Trương nguyên soái nói: "Nguyên Soái, Thần Văn hơi mệt chút, rời đi trước."

Trương nguyên soái gật đầu một cái sau khi, Thần Văn liền lôi kéo Phương Vũ đi ra. Mà những cái khác mấy cái Thần Văn thuộc hạ, giống như mạch đăng, phong vui mừng các loại, cũng là trực tiếp rời đi đại trường, hướng doanh trường của mình đi tới...

Thần Văn mang theo Phương Vũ bước từ từ ở nơi này trong buổi tối, càng đi người càng ít, biết bên người cũng vào không có những người khác sau khi,

hắn mới đột nhiên mở miệng nói: "Giữa huynh đệ, lại là như vậy một cái tình huống, ngươi có hay không cảm thấy rất là buồn cười?"

Phương Vũ sững sốt một chút, không có trực tiếp trả lời: "Ngươi không phải là vì thay đổi những này, mới muốn trở thành hạ nhiệm đế vương sao?"

"Đúng vậy, chỉ bất quá ta nhìn đại ca sắc mặt, ta nhưng trong lòng thì có chút sợ hãi..." Thần Văn nhìn Phương xa, thấp giọng nói, "Ta sợ một khi ta hoặc là Nhị ca đương thượng đế Vương đích cơ hội so với hắn đại, hắn sẽ phản!"

Phương Vũ nhưng là không biết trả lời như thế nào, bởi vì Thần Văn nói đúng sự thật. Hơn nữa hắn nghĩ, chuyện như vậy cũng tuyệt không phải lần thứ nhất xảy ra. Nhưng lúc trước, phỏng chừng cũng trong bóng tối bị giải quyết hết.

Ngay tại Thần Văn than thở thời điểm, Phương Vũ chợt nghe lá cây vang xào xạt thanh âm, nhưng là giờ phút này, cũng không có nổi gió!

Đỗ Duy con ngươi chợt co rúc lại, một đạo nỗ bắn ra thanh âm trong nháy mắt vang lên. Nhưng là Phương Vũ động tác nhanh hơn một bước, trong nháy mắt vọt tới Thần Văn phía sau, bàn tay vừa nhấc, Diễm Lực dâng trào mà ra, tạo thành một cái màu đen bình chướng.

Mấy mũi tên trong nháy mắt bắn vào Phương Vũ dùng Diễm Lực tạo thành bình chướng trên, nhưng là có một mũi tên lại xuyên qua Phương Vũ Diễm Lực bình chướng, trực tiếp bắn vào Phương Vũ trên bờ vai...

"A!" Phương Vũ phát ra một tiếng trầm thấp tiếng kêu, trên cánh tay trái truyền đến kinh người đau đớn. Hắn không nghĩ tới, kia mũi tên lại cắt đứt cánh tay trái Diễm Lực lưu động, để cho hắn không cách nào dùng mình Diễm Lực đi giảm đau cùng khôi phục vết thương.

Vào thời khắc này, lại vừa là mấy mũi tên từ trong lá cây bắn ra. Phương Vũ không đi quản nữa cánh tay kia truyền tới đau đớn, trong nháy mắt làm ra phản ứng. Một cái màu đen Diễm Lực trường kiếm xuất hiện ở trong tay, trên không trung lưu lại cân nhắc đạo kiếm ảnh trực tiếp đem những cái kia tên cho chém xuống dưới.

Phương Vũ đem trên tay mình tên trực tiếp rút ra, ném xuống đất. Cặp mắt đông lại một cái, toàn thân Diễm Lực điên cuồng dừng động, màu đen Diễm Lực trong nháy mắt leo lên Phương Vũ tay phải cùng trên trường kiếm.

Dưới bầu trời đêm, mấy cái bóng đen trong nháy mắt xuất hiện, ở Phương Vũ cùng Thần Văn phụ cận, trong tay cầm các loại các dạng vũ khí, chuẩn bị đối phương vũ cùng Thần Văn phát động công kích.

Phương Vũ sắc mặt đã trầm xuống rồi, hắn cảm thụ được, này mấy người quần áo đen, đều là Diễm sư cấp tu vi khác, mặc dù cơ hồ đều là hai Dương Tam Dương cảnh giới, nhưng là Phương Vũ giờ phút này tay trái không cách nào vận chuyển Diễm Lực, hơn nữa thân thể của mình các nơi Diễm Lực vẫn còn ở hướng về kia một cái vết thương lưu động, chỉ cần chảy đến vừa mới tên đánh trúng địa phương, Phương Vũ Diễm Lực sẽ biến mất...

Ngay một khắc này, mấy cái người áo đen bịt mặt bay thẳng đến Phương Vũ cùng Thần Văn vọt tới. Công kích của bọn họ, toàn bộ đều hướng Thần Văn đánh ra, khiến cho Phương Vũ xuất thủ bảo vệ Thần Văn, cái này làm cho vốn là bị thương Phương Vũ lộ ra hết sức bị động.

Phương Vũ hữu quyền vung lên, trực tiếp đánh vào một cái xông lên người quần áo đen trên ngực, từng đạo Diễm Lực vết rách xuất hiện, Hắc y nhân trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, ngay sau đó bay ngược mà ra, ngã trên đất. Lại cũng không có đứng lên...

Cái đó bị Phương Vũ đánh trúng Hắc y nhân ngực quần áo tan vỡ, lộ ra một cái đầu mèo hình vẽ...

"Dạ Miêu?" Thần Văn hiển nhiên là nhận ra thân phận của những người này. Dạ Miêu là một sát thủ tổ chức, mặc dù không bằng Tam Nguyệt Ngục, nhưng vẫn còn có chút danh tiếng.

Giờ phút này, Phương Vũ đã lâm vào trong khổ chiến, ở trước hôm nay, hắn còn không nghĩ tới chính mình lại sẽ bị mấy cái hai Dương Tam Dương cảnh giới Diễm sư, bức đến trình độ như vậy. Không cách nào vận dụng Diễm Lực đi chữa trị cánh tay trái vết thương, khiến cho Phương Vũ thời khắc này cánh tay trái đã biến thành đỏ như màu máu.

Phương Vũ trường kiếm trong tay nhanh chóng quơ múa, ngăn cản sở hữu tất cả tấn công về phía Thần Văn công kích, trên trường kiếm, màu đen Diễm Lực vờn quanh, để cho những người áo đen kia có vẻ hơi vô kế khả thi.

"Chúng ta đi!" Phương Vũ hướng về phía Thần Văn khẽ quát một tiếng, một thân Diễm Lực đột nhiên xông ra, trực tiếp trừ rồi phòng thủ công về phía mấy người áo đen kia. Hắc y nhân bị Phương Vũ đột nhiên này bùng nổ lấy cái luồng cuồng tay chân, đảo thì không cách nào nữa đối Thần Văn phát động công kích.

Thần Văn cũng không có thừa dịp giờ phút này rồi đi, hắn đi tới Phương Vũ vứt bỏ kia tên bên cạnh, đem tên thấy, nhìn kia tên phát khởi ngây ngốc.

"Cút!" Thiên Địa mệnh mông cùng Liệt Thiên kinh lực đồng thời phát động, thực lực trong nháy mắt tăng lên Phương Vũ để cho chính hắn chung quanh không ít áp lực nổ bễ ra đến, đem Hắc y nhân tất cả đều đẩy lui.

"Còn không mau đi!" Phương Vũ đi tới kéo Thần Văn một cái, phát hiện Thần Văn đã lâm vào đờ đẫn bên trong, trên tay tên bởi vì Phương Vũ lôi kéo mà chảy xuống...

"Đại ca, ngươi coi là thật muốn giết ta a!" Bị Phương Vũ này kéo một cái kéo Thần Văn trong nháy mắt khôi phục thanh tỉnh, sau đó có chút điên cuồng rống to lên. Phương Vũ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, Thần Văn sẽ rơi lệ, giống như hắn như vậy có hùng tâm hoàng tử, lại không không chế được nước mắt...

Nhưng giờ phút này Phuong Vũ cũng không có tâm tình đi quản Thần Văn tâm tình rồi, Liệt Thiên kinh lực thúc giục thân pháp trong nháy mắt phát động, cũng không để ý Thần Văn thân thể là hay không chịu đựng nổi như vậy tốc độ khủng khiếp, trực tiếp mang theo Thần Văn ầm vào rồi nện trong bóng tối...

Chạy không bao lâu, Phuong Vũ chính là trực tiếp ngồi xuống, giờ phút này đã an toàn, ở tại bọn hắn phía trước cách đó không xa chính là đại quân nơi trú quân.

Bỗng nhiên giữa, Phuong Vũ sắc mặt trầm xuống, mở miệng nói: "Nếu đã tới, cần gì phải dọa dọa tàng tàng?"

Chính nói xong, một cái khoắc trên người Tam Nguyệt Ngục nón rộng vành nam tử xuất hiện ở Phuong Vũ cùng Thần Văn trước mặt của. Nhìn hắn bị thương Cung còn có trên tay nó, Phuong Vũ thì biết rõ, kia bắn trúng chính mình bả vai tên, chính là hắn phát ra!

Liên ở người đàn ông này mới vừa đi ra tới không lâu, có một tên khoắc Tam Nguyệt Ngục nón rộng vành sát thủ đi ra. Trên tay của người này xách một thanh không lồ trọng kiếm, thấy tha phuong vũ mới nhớ, tại chính mình cùng những người áo đen kia thời điểm chiến đấu, hắn cũng đã đứng ở chung quanh của mình rồi.

"Ma Cung, hai người kia ai là mục tiêu à?" Tay cầm cự kiếm nam tử đi tới cái đó cũng lấy sau lưng đại cung kia chữ bên người, mở miệng nói.

"Mục tiêu là cái đó Diễm sĩ, hoàng tử là không có khả năng dùng thân thể của mình đi bảo vệ một cái Diễm sĩ cấp bậc thủ hạ, chỉ có được bảo hộ mới là hoàng tử." Được gọi là Ma cung nam tử giọng bình thản nói.

"Đó là người động thủ vẫn là ta động thủ?" Nắm cự kiếm nam tử căn bản là không thấy Phuong Vũ, "Nhắc tới, đám kia Dạ Miêu người cũng quá rác rưởi, ngay cả tên tiêu tử này cũng không giải quyết được."

Phuong Vũ nhìn kia một cái cự kiếm, sắc mặt là càng thêm âm trầm. Phuong Vũ mặc dù không có gặp qua Linh giai Diễm binh, nhưng hắn gặp qua Phàm giai cực phẩm Diễm binh, cảm thụ cái thanh này cự kiếm Diễm Lực ba động cường đại, Phuong Vũ cũng biết, cái thanh này cự kiếm tuyệt đối là Linh giai Diễm binh.

"Không có đồng ý của ta, giống như muốn quyết định sinh tử của chúng ta, hai người các ngươi, có phải hay không quá mức cuồng ngạo?" Phuong Vũ đứng lên lớn tiếng quát. Hắn cũng không phải là một cái hội ngồi chờ chết người, có gọi hay không qua được, muốn đánh rồi mới biết.

"Cát!" Tay cầm cự kiếm nam tử nhìn Phuong Vũ, lãnh đạm cười nói, "Ma Cung, cuộc chiến đấu này là của ta, ngươi cũng không thể cướp!"

"Tùy tiện." Ma Cung rất là bình thản nói. Sau đó liền rời một chỗ đứng, sau đó dùng tay trên không trung vẽ ra một cái kỳ lạ đường vân, liền chuẩn bị xem cuộc chiến đấu này rồi.

"Tiểu tử, không cần nhớ kia người ở bên trong sẽ cảm nhận được Diễm Lực ba động tới giúp ngươi!" Tay cầm cự kiếm nam tử chỉ chỉ trại lính phuong hướng, mở miệng nói, "Vừa mới Ma Cung dùng Diễm Lực thi triển một cái ngăn cách Diễm Lực bình chương, trừ phi ngươi có thể đủ đánh bại chúng ta, nếu không, cũng chỉ có thể chết ở chỗ này mà thôi!"

Giờ phút này Phuong Vũ cánh tay trái mặc dù nhưng đã không có lại ngăn cách cùng hấp thu Phuong Vũ Diễm Lực rồi, nhưng là Phuong Vũ thời khắc này Diễm Lực đã là còn dư lại không có mấy, đừng nói là cự kiếm nam tử cường giả như vậy, chính là một cái thông thường Diễm sư đều có thể đem Phuong Vũ đánh bại.

"Vậy thì đi thử một chút đi!" Phuong Vũ hơi lui về sau một bước, trong tay Diễm Lực trường kiếm trong nháy mắt thành hình. Có lẽ là bởi vì Diễm Lực chưa đủ nguyên nhân, trong tay Diễm Lực trường kiếm có chút trong suốt...

"Sóng lớn chín tầng ầm!" Phuong Vũ dùng Diễm Lực thúc giục tay trái của mình, một chương cường chụp mà ra, từng đạo chương ầm trong nháy mắt xuất hiện ở giữa không trung.

"Hắc Long ầm!" Phuong Vũ thời khắc này Diễm Lực đã đánh không ra Đông Long Án rồi, ngay cả kia Hắc Long ầm đều có chút trong suốt...

Một thanh trường kiếm trực tiếp xuyên qua Phuong Vũ chín Trọng Lăng Đào án, đem kia vừa mới xuất hiện Hắc Long chém thành hai nửa, trường kiếm cứ như vậy hướng Phuong Vũ ép tới.

Phuong Vũ mắt nhắm lại, thể lực Diễm Lực bắt đầu điên cuồng lưu động. Cảm thụ kia đâm đầu vào kiếm khí, Phuong Vũ trực tiếp lui về sau một bước.

"Đốt!" Một cái đốt chữ trong nháy mắt của ra, kèm theo thanh âm này xuất hiện, còn có Phuong Vũ gò má của cùng cự kiếm giữa trong nháy mắt tạc liệt Diễm Lực...

Chương 78: Sát thủ cười đêm

Mượn to lớn xông ngược lực, Phương Vũ cách xa cự kiếm nam tử. Khi hấn một lần nữa ngẩng đầu lên thời điểm, trong đêm tối nhiều hơn luồng đạo ngọn lửa màu xanh lam..

"Quả nhiên thật sự có tài." Cự kiếm nam tử vỗ một cái bởi vì mới vừa đánh vào mà bay đến hấn bụi bặm trên người, lãnh đạm cười nói. Không nghĩ tới, cự kiếm nam tử ở Phương Vũ mới vừa Liệt Thiên kinh lực dưới sự công kích, lại cũng không lui lại một bước.

"Có lẽ một hồi nữa, ngươi mới biết thực lực của ta!" Phương Vũ kia hai cái đốt ngọn lửa màu xanh lam ánh mắt, ở trong đêm tối này lộ ra phá lệ yêu dị. Hấn giờ phút này chỉ sử dụng thánh hỏa đốt thể, cũng không có sử dụng Thiên Địa mệnh mông.

"Cho dù thực lực của ngươi có không nhỏ đề cao, nhưng là ngươi như cũ không phải là đối thủ của ta!" Cự kiếm nam tử đem trong tay mình cự kiếm khiêng đến trên bả vai, khẽ cười nói, "Muốn biết nguyên nhân trong đó sao, tiểu tử?"

"Ta ngược lại muốn nghe ngươi nói nói, tại sao ngươi sẽ như thế khẳng định?" Phương Vũ chậm rãi đi tới Thần Văn bên người, mở miệng nói.

Ngay tại Phương Vũ tiếng nói rơi xuống trong nháy mắt, ánh sáng màu vàng trong nháy mắt hiện lên, đem phụ cận đây chiếu sáng như ban ngày. Ngay trước ánh sáng từ từ thu hẹp với vừa ra, Phương Vũ mới hiểu rõ cự kiếm nam tử tự tin như vậy nguyên nhân, bởi vì giờ khắc này, ở cự kiếm nam tử trên người, nhiều hơn một bộ màu vàng chiến giáp, do Diễm Lực thật sự ngưng tụ mà thành chiến giáp!

Phương Vũ cũng không phải là lần đầu tiên thấy cảnh tượng như vậy, người khoác Diễm Giáp, không nghi ngờ chút nào, cự kiếm nam tử có Diễm đem thực lực! Đã như vậy, kia đứng ở bên cạnh hấn, bị hấn xưng là Ma Cung người, phỏng chừng cũng là một gã cường đại Diễm đem!

"Bây giờ, ngươi chuẩn bị xong nhận lấy cái chết sao?" Cự kiếm nam tử hướng phía trước đi mấy bước, thần sắc phách lối nói.

"Hừ, ha ha! Cho dù là Diễm đem thì như thế nào?" Phương Vũ thấp cười vài tiếng sau khi, mở miệng nói, "Nói không chừng Phương Vũ hôm nay liền muốn giết hai cái Diễm sư, cho thế gian này mọi người thấy nhìn!"

"A ha ha ha!" Cự kiếm nam tử tựa hồ nghe được chuyện gì buồn cười, lớn tiếng nở nụ cười, cũng không sợ thanh âm như vậy bị cách đó không xa trong quần doanh người nghe được, "Chỉ bằng một mình ngươi năm Dương Diễm sư, cũng muốn chém chết Diễm đem?"

Phương Vũ cười nhẹ một tiếng, cũng không nói gì nhiều, chẳng qua là trên hai tay nhiều hơn màu đen Diễm Lực. Rất rõ ràng, hấn đã chuẩn bị xong chiến đấu, ít nhất, hấn cũng không cho là mình sẽ thất bại...

"Chờ một chút!" Ngay tại Phương Vũ cùng cự kiếm nam tử chuẩn bị một lần nữa thời điểm xuất thủ, Thần Văn đột nhiên khôi phục thanh tĩnh, lớn tiếng hét, "Thần Văn muốn hỏi một câu, Tam Nguyệt Ngục nội bộ, thứ ba quy tắc thép là cái gì?"

"Trực thuộc Tam Nguyệt Ngục trung sát thủ, không phải giết lẫn nhau." Ma Cung liếc mắt một cái Thần Văn, bình tĩnh trả lời.

"Không sai, như vậy thứ năm quy tắc thép đâu?" Thần Văn từ dưới đất đứng lên, lại một lần nữa mở miệng nói.

"Bị mang theo danh hiệu sát thủ, như phát sinh mâu thuẫn, làm do trời định." Ma Cung sắc mặt trở nên có chút kỳ quái, hấn không biết Thần Văn nói lên những này kết quả là ý gì.

"Vậy thì đúng rồi, Phương huynh đệ, ngươi cũng không phải là Tam Nguyệt Ngục sát thủ sao?" Thần Văn cười nhạt một chút, đột nhiên quay đầu nhìn Phương Vũ mở miệng nói.

Thần Văn câu này để cho Phương Vũ còn có cự kiếm nam tử cùng Ma Cung đều ngăn ra, bất quá Phương Vũ trong nháy mắt liền phản ứng lại, tại hấn lần đầu tiên thấy Thần Văn thời điểm, trên người của hấn khoác Tam Nguyệt Ngục nón lá rộng vành. Mặc dù đây là một cái hiểu lầm, bất quá hấn cũng không có cho Thần Văn giải thích qua, cho nên Thần Văn liền vẫn cho rằng Phương Vũ là Tam Nguyệt Ngục sát thủ.

"Ngươi tiểu tử này thật sự là ba chúng ta Nguyệt Ngục người?" Cự kiếm nam tử dùng trong tay cự kiếm chỉ Phương Vũ chóp mũi, hoài nghi nói.

Phương Vũ giờ phút này cũng không biết nên giải thích thế nào rồi, liền dứt khoát ngựa chết thành ngựa sống đi. Trong nháy mắt do dự sau khi, Phương Vũ liền từ Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra kia một cái Diệp Thiên Phụng cho mình Tam Nguyệt Ngục nón lá rộng vành, khoác ở trên người của mình.

"Cấp bậc đâu?" Cự kiếm trong tay nam tử cự kiếm run lên, mở miệng uống được, "Tam Nguyệt Ngục thứ bảy quy tắc thép bên trong nói, vô danh hiệu sát thủ nếu là không vâng lời danh hiệu sát thủ, danh hiệu sát thủ có thể tùy ý xử trí!"

Phương Vũ giờ phút này là gương mặt bất đắc dĩ, hấn vốn cũng không phải là Tam Nguyệt Ngục sát thủ, làm sao nói cho cự kiếm nam tử mình cấp bậc đâu?

Phuong Vũ đang suy nghĩ nên nói như thế nào thời điểm, Ma Cung ngược lại lên tiếng: "Kim kiếm, người chẳng lẽ ánh mắt là mù đích sao?"

"Người có ý gì?" Được gọi là kim kiếm nam tử nhìn Ma Cung, mở miệng nói.

"Tại hán nón lá rộng vành dưới góc trái có một cái rất rõ ràng ký hiệu, kia cái nhãn hiệu là người hề." Ma Cung chỉ một chút Phuong Vũ nón rộng vành dưới góc trái một tên hề hình vẽ, mở miệng nói.

Nói là lời nói, Phuong Vũ giờ phút này thật lòng cảm tạ cái này lạnh như băng Ma Cung, ngay cả chính hắn cũng không biết nón lá rộng vành bên trên còn có như vậy một cái hình vẽ.

"Người hề?" Kim kiếm cau mày, ngay sau đó mở miệng nói, "Đùa gì thế, người hề một tháng trước liền tiến vào trăng khuyết trong ngục đi, tại sao có thể là người này." Kim kiếm trong miệng cảm thấy trăng khuyết ngục là Tam Nguyệt Ngục trung một cái mặt địa.

"Người sẽ không quên chứ?" Ma Cung liếc mắt một cái kim kiếm, ngay sau đó mở miệng nói, "Lúc trước công bố danh hiệu sát thủ trên danh sách, có một cái mới xuất hiện sát thủ, danh hiệu gọi là cười đêm. Cười đêm có hai cái đặc thù, một người trong đó chính là có một tên hề nón lá rộng vành."

Kim kiếm tựa hồ cũng là muốn nổi lên Ma Cung nói sự tình, nhưng là hắn vẫn còn có chút không tin, liền dùng trong tay cự kiếm chỉ Phuong Vũ mở miệng nói: "Lấy ra, người đem kia lấy các thứ ra ta liền tin tưởng người!"

"Thứ gì?" Phuong Vũ vốn cho là đã không có chuyện của mình, nơi nào biết bây giờ kim kiếm lại gọi mình cầm thứ gì.

"Cười đêm thứ 2 đặc thù là, có một cái cực kỳ quý dị cười mặt mặt nạ." Ma Cung thần nhiên nói.

Phuong Vũ đầu tiên là nhú mày một cái, sau đó đột nhiên nghĩ tới một ít chuyện, liền từ Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra tự mình ở Phù Uyên quốc thời điểm mang kia một cái quý dị mặt nạ: "Người nói là vật này không?"

Ma cung và kim kiếm nhìn Phuong Vũ trong tay mặt nạ biểu tình cũng phát sinh biến hóa, Ma Cung cực kỳ bình tĩnh gật đầu một cái, sau đó liền không nói gì. Mà kim kiếm chính là gương mặt vận vận, phảng phất rất là buồn bực đáng về...

"Xui xẻo, xui xẻo!" Kim kiếm một bên giậm chân vừa nói, đồng thời trên người hán Kim sắc Diễm Giáp cũng là biến mất không thấy, "Tiểu tử thú, tùy tiện ném cái đồ đếm đi!" Kim kiếm không biết từ chỗ nào mọc ra rồi hai cái xúc xúc, đem một cái đưa cho Phuong Vũ...

Phuong Vũ giờ phút này đã mơ hồ, cầm trong tay xúc xúc trực tiếp liền vứt cho không trung, cùng lúc đó, kim kiếm cũng là đem trong tay mình xúc xúc vứt cho không trung. Hai khỏa xúc xúc gần như cùng lúc đó rơi xuống đất, Phuong Vũ ném ra xúc xúc là hai diễm: Hai giò, mà kim kiếm nhưng là một chút.

"Có hay không xui xẻo như vậy a! Không cần như vậy chơi đùa ta đi!" Kim kiếm nhìn mình kia một hột xí ngầu ôm đầu mặt đầy không tin đáng về.

"Chúng ta đi thôi." Ma Cung thấy bên trên xúc xúc đếm số, liền trực tiếp triệt trừ rồi chung quanh Diễm Lực bình chương, xoay người bắt đầu rời đi. Kim kiếm dặm chân sau khi, cũng trực tiếp đi theo Ma Cung bước chân của, biến mất ở rồi trong đêm tối này.

Nhìn Phuong Vũ mặt đầy mê hoặc vẻ mặt, Thần Văn mở miệng giải thích: "Tam Nguyệt Ngục danh hiệu sát thủ, nếu như nhất phương cùng bên kia sản sinh chia rẽ, giống như người phải bảo vệ ta, mà bọn họ muốn giết ta, sẽ theo thiên mệnh. Đồ xúc xúc liền là phương pháp của bọn hắn, chút ít phục tùng hơi lớn."

Phuong Vũ nghe Thần Văn giải thích, biểu tình trên mặt trong nháy mắt trở nên xuất sắc cực kỳ, hắn thật sự là không nghĩ tới, Tam Nguyệt Ngục còn có như vậy thú vị quy củ. Bất quá một lát sau, Phuong Vũ lại vừa là nhú mày, bởi vì Ma cung và kim kiếm đối với mình gọi —— cười đêm!

Lấy bọn họ đối với cười đêm miêu tả, cái đó cười đêm chính là mình không sai, nhưng là mình kết quả lúc nào trở thành Tam Nguyệt Ngục sát thủ?

Không nghĩ ra nguyên nhân ở trong Phuong Vũ, chỉ có khả năng đem hết thầy đều đẩy tới Diệt Thiên Phụng trên người...

Ngay tại Phuong Vũ suy nghĩ những chuyện này thời điểm, Thần Văn đột nhiên mở miệng nói: "Xin lỗi, ta không nghĩ tới sẽ liên lụy đến người, ta không nghĩ tới, đại ca hán..."

"Làm sao người biết đây là Đại hoàng tử làm?" Phuong Vũ rất không hiểu, tại sao Thần Văn sẽ khẳng định như vậy chuyện này là đại ca hán làm.

"Bởi vì kia một nhánh bị thương của người tên." Thần Văn sờ sờ trên người mình, mới phát hiện tên đã bị mất, nhưng hắn mới lên tiếng nói, "Kia mũi tên tên là phá Diễm mũi tên, Thần Quân Quốc bên trong chỉ có hai cái. Một nhánh ở đại ca nơi đó, còn có một ở tại phụ hoàng ta nơi đó..."

Nhìn Thần Văn một năm kia cô đơn vẻ mặt, Phuong Vũ cũng không biết nên nói những gì. Thần Văn muốn làm Hoàng thượng, liền là muốn cứu hán hai người ca ca, mà giờ khắc này, hắn muốn cứu được người, nhưng là người muốn giết hắn...

"Luôn là, lần này đa tạ." Nói xong những lời này, Thần Văn chính là bay thẳng đến quân doanh đi tới.

Phuong Vũ chẳng qua là thở dài một cái, sau đó liền đi theo...

"Nghỉ ngơi cũng đã nghỉ ngơi đủ rồi, vì tiếp theo chiến đấu, chúng ta cũng hán chuẩn bị một chút." Sáng sớm ngày thứ hai, Thần Văn liền đem Phuong Vũ

các loại vải tên Diễm sư triệu tập, mặc dù hấn và thường ngày không có gì khác nhau, nhưng là Phuong Vũ hay là ở ánh mắt của hấn bên trong thấy có chút ưu thương.

Nhìn một chút Thần Văn ánh mắt của sau khi, Triệu Phi liền trực tiếp đi tới kia treo phiến Bảo bản đồ địa hình địa phuong, mở miệng nói: "Hôm qua ta lại cẩn thận nhìn một chút này phiến Bảo địa hình, phiến Bảo là một nơi hiểm địa, hai bên núi đối với chúng ta mà nói là ưu thế, cũng là hoàn cảnh xấu."

"Nói thế nào?" Phong vui mừng khẽ nhủ mày, mở miệng hỏi. Trải qua thứ đánh một trận xong, hấn đối với Triệu Phi nhận thức nhưng cũng là đề cao đến trình độ nhất định.

"Hai bên đỉnh núi, khiến cho phiến Bảo bên ngoài có thể cung bọn họ công thành đất đai trở nên nhỏ hẹp, như thế, hoài hiên quốc liền không phát huy ra bọn họ nhân số ưu thế." Triệu Phi dừng dừng một cái, thoải phong nhất chuyên, "Nhưng là, nếu bọn họ chiếm cứ hai bên núi cao, liền có thể dùng máy bắn đá, cung tên nhóm vũ khí đối với phiến Bảo bên trong trực tiếp phát động công kích!"

"Nói cách khác, đạo này phòng tuyến được mất, ở chỗ hai bên đỉnh núi vận dụng! Nếu là địch quân hoàn toàn chiếm cứ hai núi, chúng ta tất bại. Nếu là chúng ta hoàn toàn chiếm cứ hai núi, bọn họ thì phải bỏ ra gấp mấy lần thương vong, mới có thể phá chúng ta này đạo thứ nhất phòng tuyến!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Đoạt núi cuộc chiến

"Chuyện này không phải chúng ta liền có thể hoàn thành, không có đại quân tương trợ, gần dựa vào chúng ta đi cướp lấy đỉnh núi lời nói, như vậy thì là chịu chết!" Phong tức hiệu như rồng mảy một cái, trực tiếp mở miệng nói.

Phuong Vũ gật đầu một cái, mở miệng nói: "Phong huynh nói không sai, trừ phi Trương nguyên soái có thể đem binh đoạt núi, nếu không chỉ y dựa vào chúng ta, sẽ không có bất cứ tác dụng gì!"

Thần Văn gật đầu một cái, nói: "Ta đây phải đi..." Hấn lời còn chưa nói hết, khai chiến tiếng trống liền vang lên. Ở nơi này cổ tiếng vang lên không bao lâu, một viên đá to lớn liền rơi xuống bọn họ trong trại lính...

Xem ra, Triệu Phi nói hết thảy đều đã thành sự thật...

"Trương nguyên soái, chúng ta phải xuất binh đoạt lấy hai ngọn núi, bằng không thì chờ chúng ta chỉ có thể là thất bại!" Biết tình huống sau khi, Thần Văn lập tức đi ngay lên thành tường, tìm được đang chỉ huy phòng thủ Trương nguyên soái, mở miệng nói.

"Nếu là chúng ta giờ phút này mở cửa thành ra, như vậy không thể nghi ngờ là cho địch quân tràn vào trong thành đích cơ hội. Vô luận như thế nào, chúng ta cũng không thể mở cửa thành ra!" Trương nguyên soái giờ phút này tự nhiên nhìn ra được kia hai ngọn núi tầm quan trọng, chẳng qua là hấn hiểu hơn, lúc này nếu là mở cửa thành ra, có thể sẽ trực tiếp toàn quân bị diệt!

"Có lẽ không cần mở cửa thành ra." Triệu Phi đứng sau lưng Thần Văn, nhẹ nói nói, "Nhưng là phải đợi đến đêm khuya thời điểm, dùng giấy thừng đi xuống, thừa dịp bóng đêm đánh lên địch quân!"

"Vậy cũng phải chống nổi bây giờ lại nói! Bắn tên!" Trương nguyên soái nhìn một cái Triệu Phi, sau đó lớn tiếng quát. Thời khắc này trên tường thành đã có không ít thi thể, chính là ở trong thành trong trại lính, cũng xuất hiện không ít chết.

Chiếm cứ hai ngọn núi hoài hiên quân đội, trực tiếp công kích phiến Bảo các loại binh lính, mà phiến Bảo các loại người còn không có phương pháp có thể phản kích.

Phuong Vũ đứng cách phiến Bảo thành tường chỗ không xa, nhìn kia mũi tên đầy trời cùng thỉnh thoảng bay vào đá. Nghe kia từng đường gào thét, chiến tranh cảnh tượng tất cả đều có hiện tại trong óc của hấn. Ngồi chờ chết, cũng không phải là Phuong Vũ tác phong!

Cặp mắt trong nháy mắt mở ra, Phuong Vũ liền bay thẳng đến phiến Bảo trên tường thành chạy tới, ngay tại hấn chạy trốn thời điểm, hấn nhìn thấy phong vui mừng, mạch dâng mấy người cũng hướng cùng một cái phương hướng chạy tới. Xem ra, bọn họ cũng không phải là cái gì có thể nhịn gia hỏa a.

Thấy Phuong Vũ đám người toàn bộ đi tới trên tường thành đến, Thần Văn ngược lại có vẻ hơi kinh ngạc. Mà thành tường bên kia cũng đi tới không ít người, tất cả đều là Đại hoàng tử thủ hạ cường giả...

"Các người tới làm gì?" Trương nguyên soái thấy được xông lên thành tường Phuong Vũ đám người, gương mặt vẻ giận, rống to.

"Ta nghĩ, chúng ta có thể làm chút gì..." Phương Vũ xoa xoa cái mũi của mình, thần nhiên nói. Sau đó, hần và phong vui mừng đám người chính là đi tới thành tường nơi ranh giới, nhìn phiên Bảo ra đêm không hết địch nhân, lại lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

"Đây mới là nam nhi chiến trường!" Phong vui mừng nhìn mình trước mắt đông nghịt địch quân, đột nhiên lớn tiếng quát.

Ngay tại phong vui mừng chính là lời nói hạ xuống sau khi, vô luận là Thần Văn bên này người, hay vẫn là Đại hoàng tử bên kia người đều không hện mà cùng giờ lên té xuống đất binh lính vũ khí, đậm đà Diễm Lực trong nháy mắt phụ ở kia từng cái vũ khí phía trên.

"Vèo!" Từng đạo tiếng xé gió vang lên, kia vạch qua bầu trời bám vào Diễm Lực vũ khí, chính xác rơi vào cung tên của đối phương tay trên người, trực tiếp để cho những cung tiễn thủ kia trên người nhiều hơn một cái lỗ máu. Thân là Diễm sư chính bọn họ, so với binh lính bình thường cường đại hơn nhiều. Mặc dù năng lực của bọn họ đối với khắp cả chiến cuộc mà nói, không có bao nhiêu ảnh hưởng, nhưng có một phần lực, liền ra một phần lực!

"Ha ha! Giết!" Vưu Hồng giờ phút này cũng là đứng ở trên thành tường này, hai tay của hần không ngừng ném giả vũ khí, trên mặt vẻ điên cuồng càng đậm đà.

Từ Phương Vũ đám người trong tay bắn ra vũ khí, tất cả đều tinh chuẩn không có lầm rơi vào địch quân cung tiễn thủ cùng điều khiển xe bắn đá người trên người...

"Giết!" Đột nhiên, từng đạo tiếng chém giết từ phiên Bảo ra một ngọn núi chỉ bên trên truyền tới. Đỉnh núi kia cũng chính là Phương Vũ bọn họ trận đầu lúc ngóc quá đỉnh núi, Phương Vũ bọn họ nghe được thanh âm, trong nháy mắt liền đưa mắt đầu hàng đỉnh ngọn núi kia.

Lúc này mới phát hiện, trên trăm tên gọi Thần Quân Quốc Diễm sư còn có hơn ngàn tên gọi Diễm sĩ, giờ phút này đang ở kia trên ngọn núi cùng địch nhân chém giết, cùng bọn họ cùng nhau, là bọn hần thuần phục Viêm Thú, những này Viêm Thú đều là phi hành Viêm Thú.

"Ha ha, giết thật tốt!" Một tiếng quát to sau khi, Vưu Hồng tung người nhảy một cái, trực tiếp nhảy lên hần phi hành Viêm Thú trên lưng của, xuyên qua hàng loạt mưa tên, hướng ngọn núi kia vọt tới.

Ngay tại Vưu Hồng bay khỏi thành tường mấy phút sau khi, bầu trời phurong xa đột nhiên xuất hiện một mảnh màu đen. Nhìn kỹ một chút, một mảnh kia màu đen là do hàng ngàn con to lớn hắc ưng cùng hơn ngàn tên gọi mặc đen giới hoài hiền quốc Luyện Hóa Sư tạo thành.

Nhìn của bọn hần đi tới phurong hướng, cũng biết bọn họ là tới tiếp viện!

Phi hành bộ đội ở trên cao quốc chỉ bên trong đều là hiếm hoi bộ đội, bởi vì muốn bắt được phi hành Viêm Thú cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Phong vui mừng nhìn phurong xa hoài hiền không quân, lại nhìn một chút ngòi phi hành Diễm thú bay lên không Vưu Hồng. Nhướng mày một cái, trực tiếp liền hóa thành một đạo màu xanh bóng dáng, từ trên thành tường nhảy xuống.

Theo phong vui mừng cử động này, trên thành tường cái khác Diễm sư cảnh giới trở lên Luyện Hóa Sư, cũng là trực tiếp nhảy xuống theo. Bọn họ cũng không muốn để cho phong vui mừng cùng Vưu Hồng xuất tẩn danh tiếng!

Phương Vũ cũng không ngoại lệ nhảy xuống, theo từng tiếng mơ mộng, hơn mười người Diễm sư bên trong cũng coi như cường giả Luyện Hóa Sư xuất hiện ở phiên Bảo trước cửa thành, xuất hiện ở hoài hiền quốc đại quân lối vào!

Giống như Triệu Phi nói như vậy, mặc dù hoài hiền người trong nước cần nhắc động đảo, nhưng là ở nơi này phiên Bảo ra mấy trăm mét địa phurong, số người của bọn họ lại vừa là bị cực lớn thấp xuống. Phương Vũ đám người vọt thẳng giết ở nơi này trong vạn quân, như vào chỗ không người.

Vừa lúc đó, mấy chục đạo bóng người từ hoài hiền quân đội phía sau vọt tới. Nhìn dáng dấp cũng biết, bọn họ là đi đối phó Phương Vũ đám người. Hoài hiền trong nước Diễm sư, không thể so với Thần Quân Quốc thiếu a!

Trong nháy mắt, Phương Vũ đám người liền cùng kia chạy tới hoài hiền quốc Diễm sư chiến thành một đoàn. Giống như Phương Vũ, phong vui mừng loại, cơ hồ đều là bị nhiều cái Diễm sư vây quanh, căn bản chẳng ra tay đi đối phó những binh lính khác. Hơn nữa, đó cùng phong vui mừng giao chiến gia hòa bên trong, còn có này một cái cửu dương cảnh giới Diễm sư.

Vào thời khắc này, phiên Bảo cửa thành ầm ầm mở ra, như thủy triều Thần đều quân đội dâng lên ầm ầm. Hướng ở phía trước Thần Quân Quốc kỵ binh, chỉ kỵ binh này là Trương nguyên soái chính mình nuôi dưỡng nhiều năm cường binh, tổng cộng có 800 người, trong đó binh lính cơ hồ từng cái đều có cùng Diễm sư gan đua cao thấp thực lực!

Trong nháy mắt, tuyến đầu bắt đầu thâm thiết nhất cận chiến, chỉ bất quá, Thần Quân Quốc hướng ở phía trước cũng là trong quân đội tinh anh, mà hoài hiền quốc trước mặt là phần lớn đều là binh lính bình thường...

Nhưng vô luận như thế nào, cuộc chiến đấu này trận thế so với trước mà nói lớn hơn nhiều lắm! Có thể nói, đây là Thần Quân Quốc cùng hoài hiền quốc ở phiên Bảo lần đầu tiên chính thức giao chiến. Nhiều người như vậy chen chúc ở phiên Bảo bên ngoài trong đất, mỗi người đều là hạt thóc trong biển...

Mà trong này đông đảo Diễm sư cường giả đây là thả ra kinh khủng sát khí, mỗi người thả ra chính mình kinh khủng Diễm Lực, ở bên trong chiến trường này chém giết. Bọn họ thường thường để cho đối phương binh lính bình thường không có có can đảm đến gần...

Đây chính là Luyện Hóa Sư chỗ cường đại, nhưng là nói, ở nơi này ngày Diễm đại lục trên, Luyện Hóa Sư mới là tuyệt đối chúa tể!

"Công kích!" Trương nguyên soái ra lệnh một tiếng, quân kỳ trước chỉ, toàn quân lấy thế bài sơn đảo hải hướng trước mặt phóng tới, đem hoài hiên quốc quân đội một chút xui bức lui.

"Ngoại trừ kỵ binh đoàn ra Diễm sư nghe lệnh, lên núi cướp lấy trận địa!" Ngay sau đó, Trương nguyên soái lại phát ra một đạo mệnh lệnh. Nghe được cái này đến ra lệnh Diễm sư rồi rít hướng hai bên đỉnh núi vọt tới, Phương Vũ mấy người cũng là vừa cùng đối phương Diễm sư chiến đấu, một bên hướng đỉnh núi đến gần.

"Chính là Thần đều, cũng dám lớn lối như vậy sao?" Vừa lúc đó, một đạo cuồng vọng chí cực thanh âm rơi vào mỗi một người trong lỗ tai, cả người phi khôi giáp hoài hiên quốc tướng lĩnh xuất hiện ở tiền tuyến bên trong, tru diệt Thần Quân Quốc sĩ binh.

Trên người hấn thật sự phi, không phải bình thường Tướng Quân khôi giáp, mà là Diễm Giáp!

Phương Vũ nhìn kia một người tướng lĩnh, híp đôi mắt một cái, thầm nghĩ trong lòng: "Phải ra Diễm đem sao?" Mặc dù biết đây là chuyện sớm hay muộn, nhưng là Phương Vũ vẫn thật không nghĩ tới, đối phương nhanh như vậy đem để cho Diễm đem xuất chiến.

"Tuyệt không thể để cho cái này Diễm đem phá hư quân ta trận hình!" Trương nguyên soái lớn tiếng quát, "Hạng hổ ách, người này giao cho người đối phó!"

"Mặt tướng lĩnh mệnh!" Một cái lưng hùm vai gấu, da thịt đen thui đại hán đáp một tiếng sau khi, liền bay thẳng đến đối phương tên kia Diễm đem vọt tới. Đang chạy nhanh đồng thời, trên người của hấn cũng xuất hiện Diễm Lực hợp thành khôi giáp!

Phương Vũ vừa liếc nhìn, liền toàn lực hướng đỉnh núi vọt tới, chiến đấu như vậy, còn chưa phải là hiện tại hấn có thể tham gia.

Hai gã Diễm đem giờ phút này đã chạm tay, bọn họ giao chiến địa phương chung quanh, đã không có người bóng dáng. Bởi vì binh lính bình thường, ngay cả bọn họ giao thủ Diễm Lực dư âm cũng không thể chịu đựng!

Như thế thời gian ngắn ngủi, mấy ngàn người tánh mạng liền đã biến mất rồi, đây chính là chiến tranh, chiến tranh tàn khốc!

"Giết!" Từng đạo kêu lên từ binh lính cổ họng phát ra, bọn họ biểu đạt cũng không chỉ là giết địch **. Bọn họ đang hướng về mình quê hương thân nhân nói ra, nói của bọn họ ngăn tánh mạng mình bảo vệ gia viên vĩ đại chuyện xưa!

Vào giờ phút này, Phương Vũ các loại người đã tới trên ngọn núi. Nếu như nói chân núi chiến tranh là thảm thiết, như vậy trên núi này nhất định chính là Địa Ngục!

Mấy ngàn tên gọi Luyện Hóa Sư xen lẫn trong chung một chỗ, trong đó còn bao hàm mấy trăm tên Diễm tướng, cảnh tượng như vậy, quá mức kinh người.

Vô số Mệnh Viêm từ Luyện Hóa Sư trong tay dấy lên, đem này nguyên bản là hoang vu đỉnh núi cho đốt, vô số Diễm sư Diễm sĩ đứng ở bên trong liệt hỏa chiến đấu. Từng đạo Diễm kỹ năng xuất hiện ở trên ngọn núi, vô số Diễm Lực ba động tan ra bốn phía...

Phương Vũ bọn họ ở bước lên ngọn núi này trong nháy mắt, liền chân chính bắt đầu bọn họ chiến đấu! Vốn là ở trong đại quân, bọn họ còn có chút không thi triển được, mà giờ khắc này, bọn họ lại cũng không cần kiêng kỵ chuyện khác. Bọn họ cần quan tâm, liền là như thế nào tận tình chiến đấu!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Chiến bên trong lên cấp

Phương Vũ bọn họ vừa bước lên núi cao liền bắt đầu rồi chiến đấu kịch liệt, ở đỉnh đầu của bọn họ trên, đông đảo màu đen con ung khổng lồ cũng ở đây cùng Thần Quân Quốc phi hành Diễm thú chiến đấu, Thần Quân Quốc phi hành Diễm thú là một loại đốt ngọn lửa màu xanh lá cây chim to, hai loại Hỏa Diễm trực tiếp che phủ không trung vốn là màu sắc.

Thời khắc này trong bầu trời, Vu Hông vật cười lộ ra phá lệ dễ thấy, hấn Diễm thú thực lực so với trong quân đội thống nhất Diễm thú muốn cướp ra không ít, cái kia đại điều ngọn lửa màu đỏ thẫm, cũng là rất thu hút ánh mắt người ta.

Ở nơi này bị Diễm thú che đầy tới tấp dưới bầu trời, vô số Diễm Lực hướng tứ phương khuếch tán ra, mấy trăm tên Diễm sư giao phong, cũng không phải là một người bình thường cảnh tượng! Ở kinh khủng này Diễm Lực ba động bên dưới, núi đá điên cuồng chảy xuống, đập trúng phía dưới đang ở

bính sát bính lính.

Năm sáu cái hai Dương, Tam Dương cảnh giới Diễm sư không ngừng công kích Phương Vũ, mà giờ khắc này Phương Vũ đã phát động Thiên Địa mệnh môn, có thật đủ sức để cùng tám Dương Diễm sư đánh một trận.

Trầm thấp tiếng rỗng ngậm trong nháy mắt xuất hiện, ở nơi này rỗng ngậm xuống, sở hữu tất cả chiến đấu Diễm sư đều đang là đưa mắt nhìn rồi Phương Vũ trên người, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, cũng chân đề biểu hiện ra này Đông Long Ấn kinh khủng. Thời khắc này Phương Vũ đánh ra Đông Long Ấn, hoàn toàn nắm giữ cửu dương Diễm sư sức chiến đấu!

"Rống!" Cửu sắc Cổ Long phát ra ra sức tiếng gầm, trực tiếp xông về phía Phương Vũ phía trước hoài hiên quốc Diễm sư. Ở cửu sắc Cổ Long kinh người dưới khí thế, Phương Vũ trước mặt một ít hoài hiên quốc Diễm sư trực tiếp buông tha né tránh, bọn họ liều mạng giờ hai tay lên, muốn chặn công kích kinh khủng này, nhưng là sự thật lại nói cho bọn họ, bọn họ không làm được!

Cổ Long thân thể không ngừng đung đưa, trực tiếp đem kia vài tên Diễm sư tụ tập đến một chỗ, sau đó Cổ Long trực tiếp phóng lên cao, cuối cùng để cho kia không trung Diễm thú cho hắn nhường ra một con đường. Làm cửu sắc Cổ Long đi tới trên bầu trời, bàn đứng thẳng người thời điểm, tất cả mọi người đều cho là công kích kết thúc...

"Rống!" Nhưng là đó cũng không phải sự thật, cửu sắc Cổ Long lần nữa phát ra tiếng gầm, hướng xuống đất vọt tới...

"Oành!" Kèm theo này tiếng vang to lớn, vô số đá vụn văng khắp nơi, Cổ Long rốt cục thì biến mất, nhưng là ở chỗ hắn biến mất nhưng lưu lại bốn gã Diễm sư thi thể!

Mà giờ khắc này Phương Vũ chính là miệng to thở dốc, mặc dù không ít người cũng nhìn thấu suy yếu của hắn, nhưng là những cái kia vây bên người hắn Tam Dương cảnh giới tả hữu Diễm sư, cũng không có tiến lên một bước can đảm. Mới vừa rồi Đông Long Ấn mang cho bọn hắn rung động, quá quá mãnh liệt rồi!

"Làm sao còn có một cái đỉnh phong Diễm sư?" Đang cùng phong vui mừng giao thủ kia một tên cửu dương Diễm sư chau mày, tại hắn bị trong tin tức, Thần Văn bộ đội chỉ có một tên cửu dương Diễm sư, "Không đúng, hắn cũng không phải là cửu dương cảnh giới!"

Ngay tại hắn thấp giọng nói ra câu nói này thời điểm, một cái bàn tay màu xanh lam nhạt trực tiếp ấn đến bụng của hắn trên. Cùng này cùng, phong vui mừng thanh âm chậm rãi vang lên: "Giao thủ với ta ngươi còn có công phu lo lắng người bên cạnh?"

Tiếng nói vừa dứt, phong vui mừng chương kinh tăng mạnh, trực tiếp đem kia một tên cửu dương Diễm sư đẩy lui hơn mười bước, cũng để cho hắn trên chiến trường này để lại máu tươi của hắn.

Tên này cửu dương Diễm sư mặc dù hai mắt nhìn chòng chọc vào phong vui mừng, nhưng là lại không có tiến lên nữa chiến đấu ý định. Thực lực của hắn vốn là bị phong vui mừng thấp hơn một nước, giờ phút này lại bị thương, nếu là tiếp tục tiến lên lời nói, chờ đợi hắn đúng là tử vong. Hắn mặc dù không sợ chết, lại cũng sẽ không mù quáng tìm kiếm chết!

"Hôm nay coi như ngươi thắng rồi, ta vạn Thuyền ngày sau còn muốn ngươi lãnh giáo!" Buông xuống câu này lời độc ác, vạn Châu xoay người liền trực tiếp rời đi.

"Hừ, ta phong vui mừng chờ ngươi!" Phong vui mừng lạnh rên một tiếng, nhìn vạn Thuyền sau khi rời khỏi, liền lại gia nhập trong cuộc chiến. Phong vui mừng không có khác cửu dương Diễm sư hạn chế, có thể nói là tới lui tự nhiên, ở bên trong chiến trường này tùy ý tru diệt hoài hiên quốc Diễm sư.

Phương Vũ cứ như vậy đứng lạng tại chỗ, không một chút động tác. Mà hoài hiên quốc Diễm sư chính là đang thử đồ đến gần hắn, ở địch nhân dần dần đến gần thời điểm, Phương Vũ hô hấp chậm rãi trở nên thông thả, không có vừa mới thi triển xong Đông Long Ấn dồn dập.

Thiên Địa mệnh môn kèm theo Phương Vũ hô hấp mà động, Phương Vũ mỗi hô một hơi thở liền có một bộ phận Diễm Lực tiến vào thân thể của hắn, không có ra một hơi thở lại có không ít Diễm Lực từ trong cơ thể của hắn đi ra ngoài, phẳng phát là một loại tuần hoàn như thế.

"Giết!" Không biết là cái nào hoài hiên quốc Diễm sư phát ra này quát khê một tiếng, kia vây ở Phương Vũ chung quanh Diễm sư toàn bộ đem Diễm Lực ngưng tụ thành trường thương bộ dáng, hướng Phương Vũ đâm đi qua.

"Phương Vũ!" Một lát sau, Cổ Bằng Dương không có cảm giác được những động tĩnh khác, lập tức ném ra rồi bên cạnh mình một cái một Dương Diễm sư, nhìn về phía Phương Vũ bên kia lớn tiếng hô đến.

Triệu Phi mấy người cũng là lập tức đưa mắt về phía Phương Vũ, mỗi người phát ra kêu lên.

Mà Phương Vũ giờ phút này chẳng qua là cúi đầu, nhìn dưới mặt đất...

Nhưng là chung quanh hắn kia vài tên hoài hiên quốc Diễm sư, trên mặt nhưng là xuất hiện một vẻ hoảng sợ vẻ mặt. Bọn họ phẳng phát đang gia tăng trên tay mình Lý nói, nhưng tình huống lại không một chút thay đổi...

Bọn họ Diễm Lực tạo thành tiền sản toàn bộ dừng ở cách Phương Vũ thân thể chỉ có một cm địa phương, ở tại bọn hắn trường thương tốt đỉnh tràn đầy vết rách!

"Cút!" Phương Vũ đột nhiên ngửa đầu phát ra quát to một tiếng, quyền kia liền phủ đầy vết rách Diễm Lực trường thương trong nháy mắt nổ tung mở,

kính khùng lực trùng kích lấy Phuong Vũ làm trung tâm, hướng bốn phương tám hướng đi. Cùng lúc đó, một cỗ cường đại Diễm Lực ba động cũng là theo này lực trùng kích, đi tứ tán!

"Đột phá sao?" Phong vui mừng giờ phút này coi như là tương đối buông lỏng người, hần nhìn Phuong Vũ thản nhiên nói.

Sự thật cũng đúng như hần từng nói, Phuong Vũ đột phá, từ năm Dương cảnh giới tới lục dương cảnh giới, thực lực tổng hợp mặc dù không có biến hóa gì lớn, nhưng là ở phía trên chiến trường này, có thể cường một chút, sống sót có khả năng chính là nhiều một chút!

"Triệt binh!" Hoài hiền quốc tên kia Diễm đem gắng sức đánh lui hạng hồ ách sau khi, lớn tiếng gào thét đến.

Theo mệnh lệnh của hần xuất hiện, hoài hiền quốc quân đội bắt đầu nhanh chóng lui về phía sau. Dĩ nhiên, ở nơi này lui về phía sau trong quá trình, bọn họ cũng phải lưu lại một nhiều chút!

Trên núi hoài hiền quốc Diễm sư cũng là lập tức nhảy lên mình Diễm thú rồi đi, tới thời điểm là một người một cái Diễm thú, đi sau khi, có người nhưng là ngồi ở những người khác Viêm Thú trên...

Trong ngực hiền quốc quân đội rút lui thời điểm, Phuong Vũ đứng ở trên một ngọn núi, Vưu Hồng đứng ở một ngọn núi khác trên, hai người bốn mắt tiếp nhận, đều là thấy được trong mắt đối phương sát ý. Giống như Thần Văn bắt đầu nói với Phuong Vũ như vậy, ở chiến tranh này sau khi, hần và Vưu Hồng chỉ có thể sống một cái!

Ở Phuong Vũ bọn họ toàn bộ trở lại trong thành thời điểm, còn có này không ít binh lính đang thu thập chiến trường, lần chiến đấu này so với lần đầu tiên còn khốc liệt hơn nhiều lắm, hai nước chết tướng sĩ, phỏng chừng có hơn mười ngàn số...

"Thần Văn ngược lại không nghĩ tới, Trương nguyên soái sẽ phái ra phi hành bộ đội đoạt núi, bội phục." Thần Văn hướng về phía Trương nguyên soái báo ôm quyền, mở miệng khách khí nói.

"Đích xác, chiến sự nổ ra, đầy trời mưa tên, Nguyên Soái bình hành hiểm chiêu mới có thể đánh bất ngờ thắng!" Triệu Phi cũng là gật đầu một cái, mở miệng nói. Bất quá hần đối với Trương nguyên soái làm ra quyết định như vậy thật ra thì rất là trở ra, bởi vì theo phụ thân của hần từng nói, Trương nguyên soái dẫn quân bảo thủ thoải mái, có thể thủ Thỏ lại không thể mở bờ cõi.

"Thắng là thắng, chính là không biết này phiên Bảo còn có thể thủ ở mấy ngày a, ai..." Trương nguyên soái nhìn kia từng cái bị khiêng đi thi thể, thờ dài nói, "Nếu là phiên Bảo vừa vỡ, đạo thứ hai phòng tuyến tổng cộng có ba thành phải tuân thủ, liền muốn phân binh, khó khăn a!"

"Nhiều nhất còn có thể lại thủ một tháng!" Triệu Phi hơi chút suy nghĩ sau khi, rất là khẳng định bao nhiêu.

"Hiền chất như thế nào có này phán đoán?" Trương nguyên soái mở miệng hỏi.

"Hoài hiền quốc quân đội vượt qua chúng ta gấp đôi, như thì không cách nào mưu lợi đoạt lấy này phiên Bảo, cũng chỉ có thể cường công!" Triệu Phi dừng dừng một cái lại nói tiếp, "Nếu là cường công, bằng vào binh lực của bọn hần, chúng ta phòng thủ một tháng đã không dễ."

Trương nguyên soái cũng là gật đầu một cái, đồng ý nói: "Đúng là như vậy. Nếu nhiều nhất có thể thủ một tháng, chúng ta đây liền thủ hần một tháng!"

"Phải!" Ở Nguyên soái này câu nói vừa ra khỏi miệng sau khi, vô số đối với binh lính cũng phát ra tiếng gầm

Rất nhanh, Phuong Vũ bọn họ liền trở về trong doanh trướng, lần chiến đấu này so với trước còn khốc liệt hơn nhiều lắm, Thần Văn thủ hạ đều có mười mấy người chết đi, nhiều người bị thương. Bất quá Phuong Vũ bọn họ cái này trong doanh trướng nhưng là không có một người bị thương..

Vừa về tới trong doanh trướng, Phuong Vũ liền trực tiếp xếp chân mà nằm, bắt đầu điều chỉnh lên thân thể của mình. Dù sao cũng là trên chiến trường đột phá, vững chắc một chút luôn là tốt hơn không ít.

"Mặc dù ta đã sớm biết chiến trường này không phải chúng ta chứa tể, nhưng là ta còn thực sự không nghĩ tới, Diễm đem nhanh như vậy liền xuất thủ. Các người hôm nay nhìn thấy không? Kính khùng kia Diễm đem Uy!" Ngay tại mấy người cũng trở lại doanh trướng sau khi, mạch đặng đột nhiên mở miệng nói.

"Hừ, chẳng qua chỉ là một cái Diễm đem mà thôi, ta phong vui mừng có thể chưa bao giờ đưa hần coi ra gì qua!" Phong vui mừng liếc mắt một cái mạch đặng, lạnh rên một tiếng nói.

"Nghe người rất lợi hại đáng vẻ, có muốn hay không lần kế xuất chiến thời điểm, người đi đối phó kia một cái Diễm đem à?" Mạch đặng trợn mắt nhìn phong vui mừng hai mắt, mở miệng nói.

"Chúng ta tuyệt đối sẽ vượt qua Diễm đem!" Phong vui mừng còn chưa mở lời nói chuyện, Phuong Vũ lại đột nhiên mở hai mắt ra, cực kỳ kiên định nói. Tại hần lúc nói lời này, trên mặt tràn đầy tự tin màu sắc!

Những lời này vừa xuất hiện, trong doanh trướng trong nháy mắt trở nên yên lặng như tờ. Không có ai sẽ đi phản bác những lời này, bọn hần cũng đều biết, chính mình chung có một ngày sẽ vượt qua Diễm đem!

"Cũng đang nói chuyện gì đâu?" Ngay tại giữ vững một trận sau khi trầm mặc, Thần Văn vén lên doanh trướng rèm đi vào, mở miệng nói.

"Tam điện hạ có chuyện gì không?" Mạch đăng rất là có lễ phép đứng lên, hướng về phía Thần Văn nói.

"Ngược lại không có có đại sự tình gì, chẳng qua là tới thăm các người một chút nơi này có người bị thương hay không. Mặc dù ta biết lấy thực lực các người, ở bây giờ trong cuộc chiến bị thương cũng không dễ dàng, nhưng vẫn là tới xem một chút tương đối khá." Thần Văn nhìn một chút này trong doanh trướng vài người, mở miệng nói.

"Đa tạ Tam điện hạ quan tâm, mấy người chúng ta cũng không có bị thương." Mạch đăng trực tiếp giúp những người khác trả lời.

"Vậy thì tốt." Sau khi nói xong, Thần Văn liền đi ra ngoài, đoán chừng là đi tới một cái doanh trướng nhìn một chút...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Thủ thành tử chiến

Phiên Bảo ra mặt đất, đã bị thi thể che giấu nguyên lai tướng mạo. Đã không có người đi ra ngoài dọn dẹp những người này thi thể, hoài hiên quốc một lần kia đoạt núi cuộc chiến đi qua bảy ngày bắt đầu, mỗi ngày cơ hồ cũng sẽ xuất binh tấn công phiên Bảo.

Thời khắc này phiên Bảo đã kinh biến đến mức hết sức tàn phá, phiên Bảo loại cũng là xuất hiện đông đảo cái hố, đều là đưa tới Cự Thạch chiếu thành. Thần Quân Quốc một trăm bảy chục ngàn đại quân giờ phút này đã hao tổn mấy chục ngàn tên gọi binh tướng, chỉ còn lại có một trăm bốn chục ngàn.

Mà hoài hiên quốc 300,000 quân đội, còn dư lại hai mươi bốn vạn trái phải, nói cách khác, bọn hấn địch thương vong là Thần Quân Quốc gấp đôi. Nhưng nếu là không có phiên Bảo, hết thấy có lẽ thì không phải là bộ dáng này.

Bây giờ, Thần Văn thủ hạ Phương Vũ, Triệu Phi, phong vui mừng, mạch đăng bọn người là phủ thêm tiểu tướng chiến giáp, Đại hoàng tử thủ hạ Vu Hông mấy người cũng là như vậy. Ở đi tới phiên Bảo hai mươi mấy Nhật trung, bọn họ những người này đều là lập được chiến công hiển hách.

Vào giờ phút này, Phương Vũ, Triệu Phi, Cổ Bằng Dương còn có Miêu Giác bốn người đứng ở trên thành tường, quan sát phương xa hoài hiên quốc tình huống, nhìn của bọn hấn áo khoác, thân thể vết máu phía trên cùng toàn thân cao thấp tro bụi, cũng biết khoảng thời gian này, bọn họ trải qua biết bao thảm thiết chiến đấu.

Cổ Bằng Dương bên trái trên mặt nhiều hơn một đạo vết sẹo, đây là hấn ở một lần thủ thành chiến bên trong, bị phe địch một tên Diễm sư dùng đại đao thật sự chém. Mà Phương Vũ mấy người trên người, cũng là bị thương miệng...

"Chúng ta còn có thể thủ bao lâu?" Phương Vũ mở miệng hỏi. Hôm nay sử bốn người bọn họ đang làm nhiệm vụ, ở cái này thành tường bên trên quan sát địch quân động tĩnh.

"Có lẽ chỉ còn lại đánh một trận." Triệu Phi nhìn cùng bọn họ cùng tồn tại trên thành tường, mặt đầy vẻ mệt mỏi sĩ binh, nhẹ nói nói nhìn, "Nguyên Soái đã bắt đầu tổ chức rút lui đến thứ 2 phòng tuyến chuyên, có không ít người đã rút lui, phiên Bảo không sai biệt lắm đến cực hạn."

"Triệu Phi, không phải ta đây nói người, mặt nhăn cái gì chân mày a!" Cổ Bằng Dương vỗ Triệu Phi bả vai, nói, "Ta đây mẹ nói qua, bảo vệ quốc gia, đều là hảo hán!"

"Này không phải của ta quốc..." Phương Vũ nghe được Cổ Bằng Dương, theo bản năng thấp giọng nói. Không sai, nơi này không phải của hấn quốc, nhưng là của hấn quốc, lại không nhất định hơn được cái này quốc, quốc gia này bên trong có huynh đệ của hấn, có lão sư của hấn...

"Cũng không muốn cảm khái, địch nhân cũng không cho chúng ta cơ hội này a!" Miêu Giác ánh mắt rét một cái, chỉ phương xa đông nghịt, hướng phiên Bảo tới quân đội, mở miệng nói.

"Thông báo Trương nguyên soái, địch quân xâm phạm!" Phương Vũ đi tới cách hấn chỗ không xa, một quyền lại một quyền đập đến kia một mặt cỏ, đồng thời cao giọng quát, "Toàn bộ!"

Nghe được Phương Vũ hô to, trên thành tường sở hữu tất cả binh lính cũng lập tức tụ tập được tinh thần, cầm lên cung trong tay cùng nỏ, chờ đợi này hoài hiên quốc đại quân đến. Bởi vì tiếng trống vang lên, Trương nguyên soái mấy người cũng là lập tức mang theo không ít binh chạy tới trên tường thành tới.

"Những này hoài hiên quốc địch tôn tử, thật đúng là không chê mệt mỏi a!" Trương nguyên soái nhìn kia hướng cạnh mình đến gần Hắc giáp quân đội, mở miệng mắng.

Kia đứng ở Trương nguyên soái bên người hạng hồ ách cười to một tiếng, hướng về phía Phương Vũ nói: "Phương huynh đệ, lần này cần không nên cùng lão ca so tài một chút ai lợi hại?" Hạng hồ ách là một ngay thẳng hán tử, tại bên trong đoạn này thời gian cũng là cùng Phương Vũ mấy người đầu duyên, liền trực tiếp gọi nhau huynh đệ.

"Nào dám cùng lão ca bì a, ha ha!" Phương Vũ nghe hạng hồ ách chính là lời nói, cũng là cười lớn một tiếng nói.

"Giết!" Hắc giáp quân đội đến gần phiên Bảo khoảng cách nhất định liền phát ra kêu lên tiếng, sau đó liền tăng nhanh hành quân tốc độ, hướng phiên Bảo vọt tới.

"Bắn tên!" Thấy hoài hiển quốc quân đội phát khởi công kích, Trương nguyên soái cũng là lập tức hạ bắn tên mệnh lệnh. Từng trận mưa tên che khuất bầu trời hướng hoài hiển quốc quân đội bay đi, theo mũi tên rơi xuống đất, lần lượt sinh mạng liền hướng cái thế giới này biến mất.

Một cỗ cường đại Diễm Lực ba động từ hoài hiển quốc quân đội bên kia truyền tới, những cái kia phi hành Diễm thú lại một lần nữa xuất hiện ở trong mắt của mọi người. Chỉ bất quá, những cái kia phi hành Diễm thú so với mới bắt đầu xuất hiện thời điểm, ít đi cơ hồ một nửa.

"Thật là không biết điều!" Đem khoen thấy kia phi hành Diễm thú xuất hiện, ngay lập tức sẽ dùng Diễm Lực hợp thành một cây trường kiếm, đánh vào hán hình cây cung Diễm binh trên. Đem khoen cũng là Trương nguyên soái một cái thuộc hạ, nghe hạng hồ ách nói thực lực của hán là hai Dương Diễm tướng, chuyên dùng cung tên.

Có thể nói, đối diện những cái kia chết phi hành Diễm thú bên trong, có không ít đều là hán bắn xuống. Đem khoen giương cung dẫn mũi tên, một đạo màu đỏ thẫm Diễm Lực mũi tên bắn ra, trực tiếp xông về phía giữa bầu trời kia phi hành Diễm thú. Ngay tại mũi tên sắp bắn trúng phi hành Diễm thú thời điểm, một đạo màu xanh nhạt Diễm Lực đột nhiên xuất hiện, đem mũi tên cho đánh tan.

Xem ra, lần này có Diễm đem cấp bậc cường giả ngồi ở đó phi hành Diễm Thú chỉ lên a...!

Triệu Phi thấy cảnh tượng trước mắt sau khi, lập tức hướng về phía Trương nguyên soái nói: "Nguyên Soái, xin ngài lập tức tổ chức quân đội rút lui, nơi này liền giao cho chúng ta để chống đỡ đi!" Triệu Phi thấy đối phương như thế thể công, thì biết rõ phiên Bảo đã không cách nào nữa ủng hộ.

Trương nguyên soái do dự trong chốc lát, mới gật đầu nói: "Được, bất quá ở thành phá trước, các ngài phải rút lui, đây là đạo thứ hai phòng tuyến!" Trương nguyên soái đem một tấm bản vẽ đưa cho Triệu Phi, sau đó liền hướng đến dưới tường thành đi tới. Hán cũng không phải là tham sống sợ chết, mà là hán biết, nếu như hán không nhanh chóng tổ chức rút lui, người chết chỉ có thể càng nhiều.

"Nguyên Soái, mặt tướng thỉnh cầu cùng mấy vị huynh đệ cùng thủ thành!" Hạng hồ ách nhìn Trương nguyên soái lớn tiếng nói.

Trương nguyên soái nhìn chòng chọc hạng hồ ách liếc mắt, sau đó gật đầu một cái, thấp giọng nói: "Cho bốn soái hoặc là trở lại!" Sau khi nói xong, hán liền đi xuống công thành.

Vốn là đi theo Trương nguyên soái sau lưng không nói một lời Thần Văn, lúc này mới mở miệng nói: "Chúc các ngài bình an!" Sau khi nói xong, liền xoay người rời đi, hán biết, coi như hán ở lại chỗ này cũng sẽ không giúp một chút bận rộn...

"Ta nhớ được Vu Hông bọn họ là trước nhất rút lui, đúng không?" Phương Vũ nhìn trước mắt thiên quân vạn mã, nhàn nhạt mà hỏi.

Triệu Phi gật đầu một cái, mở miệng nói: "Không sai, Đại hoàng tử ưu tiên cùng hai gã tướng lĩnh rút lui đến thứ 2 phòng tuyến trong đó một ngòi trong thành trì!"

"Vậy hãy để cho bọn họ ở phía sau, nhìn bóng lưng của chúng ta đi!" Phương Vũ lạnh rên một tiếng, mở miệng nói.

Thời gian trôi qua không bao lâu, đối phương quân đội cũng đã vọt tới dưới tường thành, từng ngọn công thành vân thê chiếc đến trên thành tường, vô số hắc giáp binh lính bắt đầu leo này vân thê.

Trên thành tường các chiến sĩ lập tức ôm lấy từng cục đá lớn ném xuống, đem những cái kia ý đồ từ vân thê leo lên thành tường địch nhân cho đập xuống. Nhưng là, giờ phút này phiên Bảo bên trong, thủ thành nhân số của cùng công thành địch quân so với, quá ít.

Gần chỉ quá khứ trong chốc lát, địch quân liền trực tiếp leo lên trên thành tường này. Mà lúc này đây, Phương Vũ bọn họ chiến đấu cũng liền chân chính bắt đầu, trên thành tường hơn mười tên gọi Diễm sư cùng một tên Diễm đem thực lực trong nháy mắt này bộc phát ra, bọn họ không cho phép bất kỳ một cái nào leo lên thành tường địch nhân, còn sống!

"Diễm sư tiến lên!" Chiến đấu đồng thời, Phương Vũ mấy người liền nghe được dưới tường thành địch quân phát ra chỉ thị. Bọn họ phòng chừng cũng là biết, đang để cho binh lính bình thường đi lên, chỉ có thể là chịu chết mà thôi.

Diễm sư tốc độ so với những cái kia binh lính bình thường liền nhanh hơn nhiều lắm rồi, còn không có đi qua bao lâu, thì có hơn hai mươi tên gọi Diễm sư leo lên trên thành tường này, hơn nữa này một con số còn đang không ngừng gia tăng. Đối mặt tình hình như vậy, chính là hạng hồ ách cũng không khỏi không nghiêm túc đối đãi.

Màu vàng Diễm Lực trong nháy mắt thiêu đốt, ở hạng hồ ách trên người tạo thành một bộ Diễm Giáp. Những cái kia leo lên thành tường Diễm sư, tại hán cái này Diễm đem trước mặt của căn bản vô kế khả thi.

Ngay tại hạng hồ ách đánh chết vài tên Diêm sư sau khi, hoài hiên quốc phi hành bộ đội liền đi tới trên thành tường. Thấy hạng hồ ách thân ảnh của, kia hắc ung trên Diêm tướng, ngay lập tức sẽ để cho Hắc Ảnh rơi xuống trên thành tường.

Liền trong nháy mắt ánh mắt của giao hội sau khi, hai gã Diêm tạm chiến đến cùng một chỗ, kinh khủng Diêm Lực tan ra bốn phía!

Chính là chỗ này một lần công thành, đối mặt phiên Bảo trên những người này, hoài hiên quốc liền tử trận mấy ngàn tên gọi tạm thời, trong đó còn có này vài tên Diêm sư.

"Cút!" Phương Vũ một quyền cơ sở, Diêm Lực vỡ vụn, trực tiếp đem trước mặt hắc kia một tên Diêm sư liền đối nhiều tên binh lính bình thường, từ trên thành tường này đánh bay, bay đến dưới thành trong vạn quân.

"Còn thừa lại cung tiễn thủ, lập tức phát động bắn!" Phương Vũ một quyền đánh văng ra bên cạnh mình một tên Diêm sư sau khi, lớn tiếng quát đến, "Giết một cái đủ vốn, giết hai cái kiếm lời!"

Nghe được Phương Vũ tiếng này quát to, có không ít đã sắp gặp tử vong binh lính lại như kỳ tích bò dậy, dùng chính mình còn sót lại khí lực, tiến hành ngưỡng xạ. Cũng không phải là Phương Vũ có cái gì ma lực, mà là ở trong lòng bọn hắn, có một đạo bảo vệ quốc gia tín niệm!

Mặc dù không còn nữa trước kia che khuất bầu trời mưa tên, nhưng này lẽ tẻ mũi tên, rơi vào trong vạn quân, lại là có thể chiếu thành sát thương. Đối với cái này nhiều chút muốn bảo vệ mình gia viên sĩ binh mà nói, là đủ rồi.

Triệu Phi giờ phút này cũng là thoát khỏi một cái Diêm sư dây dưa, hướng về phía còn thừa lại bên ta binh lính hô lớn: "Địch quân hơn 20 vạn, quân ta giờ phút này chỉ có mấy ngàn, các người sợ sao?"

"Không sợ!" Không ít binh lính đã không có khí lực, nhưng giờ phút này bọn họ hay vẫn là phát ra cao giọng gầm thét. Không sai, bọn họ không sợ, bởi vì đây là đang bảo vệ gia viên, cho nên bọn họ không sợ!

Một cổ không nói ra được tâm tình đang lúc mọi người ngực chậm rãi tản ra, càng ngày càng mãnh liệt. Ngay cả không thuộc về quốc gia này Phương Vũ, ở như vậy bầu không khí xuống cũng là có loại cảm giác này.,

"Giết!" Rung trời giết tiếng vang lên, căn bản không yêu cầu bất luận kẻ nào ra lệnh, chính là ở như vậy một cái thời điểm, Thần Quân Quốc sĩ binh đồng thời phát ra này rung trời tiếng gào.

Hoài hiên quốc sĩ binh không ngừng xông lên thành tường, nhưng là bọn hắn như cũ không có công phá phiên Bảo, phiên Bảo cửa thành cực kỳ gấp qua ngay cả Diêm đem đều không cách nào đánh tan, bọn họ chỉ có thể từ bên trong mở ra cửa thành. Nhưng lại không có một người lính, còn sống từ trên thành tường đi xuống.

Vào giờ phút này, trên thành tường Thần Quân Quốc binh lính đã ngã xuống, cuối cùng còn dư lại chỉ có kia hơn mười người Diêm sư cùng Diêm đem hạng hồ ách.

Bọn họ những người này, giờ phút này phăng phát sẽ không ngã xuống Chiến Thần như thế, thu cất leo lên trên thành tường địch táng mạng con người..

Bạn đang đọc truyện *Diêm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Thành phá lúc

"Đại quân rút lui đã hoàn thành sao?" Triệu Phi trường thương đánh bay một cái cái hoài hiên quốc sĩ binh, cao giọng hỏi.

"Hắn đi, dù sao đã qua thời gian lâu như vậy rồi..." Phương Vũ một quyền đánh ngã một cái cái cùng hắn đang đối chiến Diêm sư, cao giọng đáp trả.

Vào giờ phút này, dưới chân bọn họ đã không phải là thành tường, mà là thi thể của địch nhân. Trên thành tường, vốn là có đá xếp thành mặt đất, đã bị thi thể che giấu. Giờ phút này, trên thành tường chỉ còn lại có bảy tên Thần Quân Quốc quân nhân.

Phương Vũ bốn người bọn họ, hạng hồ ách cùng hai gã Diêm sư. Đây chính là phiên Bảo bên trong, sau cùng Thần Quân Quốc quân nhân!

Mấy trăm ngàn người đại quân, ở nơi này phiên Bảo chỗ, bị Thần Quân Quốc mấy ngàn người ngăn trở đường đi thời gian lâu như vậy. Hoài hiên quốc dẫn đem cũng là xấu hổ không dứt, nhưng là ở trên thành tường, bọn họ nhân số ưu thế hoàn toàn không thể phát huy được.

Hạng hỏ ách cùng một tên Diễm đem chiến đấu, chặn lại một cái xuống thành tường đường, mà một con đường khác, chính là bị Phương Vũ mấy người tử thủ. Hoài hiền quốc không ít Diễm sư đã ngã xuống Phương Vũ những người này thủ hạ...

"Người, lên cho ta đi giết bọn họ!" Hoài hiền quốc dẫn quân người chỉ bên cạnh mình một tên Diễm tướng, lớn tiếng quát đến.

"Tuân lệnh!" Tên kia Diễm đem đáp một tiếng sau khi, liền bắt đầu hướng trên thành tường phóng tới, ngọn lửa màu xanh tạo thành khói giáp, trong nháy mắt xuất hiện ở trên người của hắn.

Hạng hỏ ách cảm nhận được một người khác Diễm đem khí tức, trong nháy mắt phát lực đánh ra một quyền, đem trước mặt mình cái này Diễm đem đánh lui một chút, cao giọng quát lên: "Phương Vũ, các người nhanh lên một chút rồi đi nơi này, lão ca cho các người sau điện!"

"Không thể nào, ta làm sao có thể ném xuống lão ca người thì sao?" Phương Vũ cười lớn tiếng nói, ngay tại hắn vừa nói chuyện sau khi, một cái Diễm Lực trường kiếm xẹt qua phía sau lưng của hắn, máu tươi trong nháy mắt phun vài ra. Phương Vũ bọn họ, đã sắp không còn khí lực rồi, nói thật, mấy người như vậy giữ thời gian lâu như vậy, đã là một cái kỳ tích.

"Người ở lại chỗ này có ích lợi gì?" Hạng hỏ ách vừa cùng tên kia Diễm đem tranh đấu, một bên hô to đến, "Ta hạng hỏ ách, lấy Tướng Quân chi hàm mệnh làm các người sáu người, toàn bộ rút lui!"

Ngay tại hạng hỏ ách những lời này đi ra ngoài trong nháy mắt, một cái năm Dương cảnh giới Diễm sư, bị hoài hiền quốc người đâm xuyên qua lồng ngực, đảo đến trên đất.

"Còn không mau đi!" Hạng hỏ ách nhìn một cái kia một cái ngã xuống Diễm sư, lớn tiếng hô đến.

"Phương Vũ, chúng ta phải đi!" Triệu Phi vọt tới Phương Vũ bên người, nắm Phương Vũ cánh tay lớn tiếng quát đến, "Không đi nữa liền không còn kịp rồi!"

"Hạng lão ca, người được sống lại a!" Phương Vũ hướng về phía hạng hỏ ách kêu một tiếng, sau đó liền tụ tập được Liệt Thiên kinh lực chấn khai chính mình địch nhân ở chung quanh, mang theo Triệu Phi bọn họ, rồi đi trên thành tường này. Lúc rời thành tường thời điểm, là hắn biết, hắn có lẽ cả đời cũng không thấy được cái này Hạng lão ca rồi.

"Còn dám đuổi?" Hạng hỏ ách nhìn có Diễm sư chuẩn bị đi truy đuổi Phương Vũ mấy người, trực tiếp vung tay đánh ra một đạo Diễm Lực, đem bên kia giao lộ trực tiếp chấn động phải thối lui. Mà ở hắn phân thần làm chuyện này thời điểm, phía sau lưng của hắn cũng kết kết thật thật chịu rồi đối thủ một chiêu.

"Hy sinh chính mình cứu người khác, người đừng khí nhà gia!" Vừa lúc đó, kia một cái toàn thân bị màu xanh Diễm Giáp bao gồm Diễm đem đi tới trên thành tường, lời hắn bình thản nói, "Nhưng là, dùng một mình người Diễm đem mệnh đi đổi sáu cái Diễm sư mệnh, này đáng giá không?"

Hạng hỏ ách chỉ nhìn hắn một cái, cũng biết, thực lực của người này so với cùng mình giao chiến người kia, mạnh hơn rất nhiều. Bì từ bản thân, cũng mạnh hơn rất nhiều.

Hạng hỏ ách cười nhạt một chút, tay trái đảo qua, ngọn lửa màu vàng trong nháy mắt dâng trào mà ra, đem xuống thành tường cái lối đi kia phong tỏa. Sau khi làm xong những việc này, hạng hỏ ách mới đưa mắt nhìn cái đó màu xanh Diễm Giáp Diễm đem trên người, mở miệng nói: "Người nói ta mấy cái tiểu huynh đệ là Diễm sư?"

"Chẳng lẽ không đúng sao?" Khoác màu xanh Diễm Giáp người hướng trước mặt đi mấy bước, những cái khác hoài hiền quốc sĩ binh nhanh chóng cho hắn nhường ra một con đường.

"Người sai lầm rồi, bọn họ miễn là còn sống, liền nhất định sẽ trở thành một tên gọi cường đại Diễm đem!" Hạng hỏ ách lớn tiếng vừa nói, "Thậm chí, trở thành Diễm Hầu!"

"Thật sao? Vậy thật là là không thể để cho bọn họ sống sót a!" Thanh giáp Diễm đem tay trái vung lên, vừa mới kia một cái cùng hạng hỏ ách chiến đấu Diễm đem liền hiểu ý tứ của hắn. Trước cùng hạng hỏ ách chiến đấu kia Diễm tướng, trực tiếp nhảy lên phi hành Diễm Thú chỉ bên trên, hướng Phương Vũ mấy người rồi đi phương hướng, đuổi theo đi.

"Người tên khốn này!" Hạng hỏ ách thấy kia dần dần đi xa hắc ưng, mang theo tức giận một quyền huơ ra. Nhưng là, giờ phút này hắn vốn là đã không có bao nhiêu khí lực, hơn nữa đối thủ vẫn còn so sánh hắn phải mạnh hơn không ít. Cái kia nhìn như một quyền khinh khủng, Thanh giáp Diễm đem chỉ đưa ra một cái tay, liền cản lại.

"Nếu như ở người lúc toàn thịnh, còn có thể đánh với ta một trận." Thanh giáp Diễm đem bắt hạng hỏ ách quả đấm của y lưu ly, xương cốt gãy lia thanh âm ngay lập tức sẽ vang lên, "Nhưng là bây giờ, người không chịu nổi một kích!"

Vừa dứt lời, bắm vào màu xanh Diễm Lực quả đấm của liền trực tiếp đánh tới hạng hỏ ách trên bụng của, hạng hỏ ách trên người Diễm Giáp, lại đang dưới một kích này, trực tiếp vỡ vụn ra.

"Mở thành..." Thanh giáp Diễm đem đang chuẩn bị nói mở cửa thành, lại đột nhiên cảm thấy một cỗ cuồng bạo chí cực Diễm Lực ba động. Hắn kinh ngạc nhìn liếc mắt hạng hỏ ách, sau đó, lấy tốc độ nhanh nhất, từ trên thành tường nhảy xuống.

Ngay tại thân thể của hắn rơi xuống đất thời điểm, một cỗ kinh khủng nổ mạnh đột nhiên xuất hiện, kia trên thành tường, hạng hỏ ách địa phương sở tại,

trực tiếp bị lực lượng kinh khủng này nổ cái nát báy. Theo nỗ lực xuất hiện còn có cực kỳ cường hãn Diễm Lực ba động, không ít binh lính ở nơi này Diễm Lực ba động bên dưới, trực tiếp bị chấn thất khiếu chảy máu, mất đi sinh mạng dấu hiệu.

Hạng hỏ ách đang bị Thanh giáp Diễm đem đánh trúng thời điểm, hần liền làm ra cái quyết định này, tự bạo! Cái gọi là tự bạo chính là cưỡng ép sử thân thể của mình trung Diễm Lực bành trướng, cuối cùng lấy thân thể của mình coi như đồ đựng, phát ra năng lượng kinh khủng.

Đây là chỉ có Diễm đem hoặc là Diễm đem trên tồn tại, mới có thể phương pháp sử dụng!

Cho dù là đã cách xa phiên Báo Phương Vũ đám người, cũng là cảm nhận được kinh khủng này Diễm Lực ba động. Bọn họ không quay đầu lại, chẳng qua là không ngừng hướng thứ 2 phòng tuyến địa phương chạy.

"Này uy, lão đại của các người đều chết hết, các người còn chuẩn bị chạy đến địa phương nào đi đâu?" Ngay tại Phương Vũ mấy người từ trong một rừng cây hướng lúc đi ra, một cái thanh âm đáng ghét truyền đến trong lỗ tai của bọn hần, một vệt bóng đen đưa bọn họ trên đầu không trung che phủ.

Nghe được cái này thanh âm sau khi, Phương Vũ mấy người trong nháy mắt dừng lại cước bộ của mình, bọn họ biết, nghỉ tại Diễm đem trước mắt chạy trốn, cơ hồ là chuyện không thể nào, hướng chỉ đây là một cái nắm giữ phi hành Diễm thú Diễm tướng. Như vậy, cũng chỉ còn lại có hợp lại đánh một trận tử chiến lựa chọn!

"Có lẽ người tới đuổi chúng ta, cũng không phải là một cái lựa chọn sáng suốt!" Phương Vũ điều chỉnh hô hấp của mình, giọng bình thản nói.

"Diễm Lực còn dư lại không có mấy người, đối mặt ta lại còn có thể như vậy bình tĩnh, quả nhiên là một nhân tài." Hắc ung trên Diễm đem nhảy tới trên đất, mở miệng nói, "Nếu như các người chịu đầu nhập ta là Đình dưới quyền, ta ngược lại là có thể tha các người một mạng, hơn nữa cho các người giàu sang, như thế nào?"

"Hừ, ta Triệu Phi chính là đình thiên lập địa nam tử hán, làm sao có thể phản bội quốc gia của mình!" Triệu Phi bản thân liền là Tướng Quân sau khi, từ nhỏ đã bị truyền thụ tinh trung đền nợ nước tư tưởng, muốn cho hần đầu nhập địch quốc, đơn giản là khó như lên trời.

"Người nghe rõ ràng không?" Phương Vũ đi về phía trước một bước, mở miệng nói, "Ta đây huynh đệ trả lời, chính là ta trả lời."

"Ta đây cũng phải!" Cổ Bằng Dương hét lớn một tiếng, liền đi tới Phương Vũ cùng Triệu Phi bên người. Miêu Giác mặc dù không có mở miệng, nhưng là hần và Cổ Bằng Dương cùng đi đến Phương Vũ bên cạnh bọn họ động tác, cũng đã cho ra trả lời.

"Ta, ta, ta nguyện ý!" Đi theo Phương Vũ bọn họ đồng thời chạy đến tên kia Diễm sư chậm rãi đi về phía hoài hiền quốc Diễm đem bên người, thấp giọng nói.

"Ha ha ha, này mới đúng, thức thời vụ giả vi tuần kiệt mã!" Tên kia Diễm đem cười nói sau khi xong, mới đưa ánh mắt đầu đến Phương Vũ mấy người trên người, "Mấy người các người lựa chọn, liền là từ vong đúng không?"

"Ít nhất, chúng ta bị chết quang minh chính đại, không phải sao?" Phương Vũ khinh bỉ nhìn một cái cái đó đi tới Diễm sư, mở miệng nói, "Hon nữa, chúng ta không có cô phụ Hạng lão ca cứu ân tình của chúng ta!"

"Hừ hừ, buồn cười!" Diễm đem khoát tay, chính là một đạo Diễm Lực đánh ra, trực tiếp đem Miêu Giác đánh bay, đụng gậy sau lưng cây cối. Miêu Giác phun ra một ngụm máu tươi sau khi, chính là trực tiếp vụng quyết đi qua, bản đề chiến đấu cũng đã đem hần thể lực tiêu hao hầu như không còn.

"Ta Mộc Phong Thương, ghét nhất, liền là các người loại này đem cái gì trung nghĩa, cái gì ân tình làm bảo vật người!" Hoài hiền quốc Diễm đem Mộc Phong Thương sau khi nói xong, lại vừa là một quyền đánh ra, lần này hần đem Cổ Bằng Dương đẩy lui mấy chục bước, nhưng là nhưng không có đem hần đánh ngã.

"Ta đây nhưng là..." Cổ Bằng Dương lời còn chưa nói hết, Mộc Phong Thương lại đánh đánh một quyền, đem Cổ Bằng Dương đưa đến Miêu Giác bên người nằm.

"Hồn trưởng, người muốn chết sao?" Phương Vũ thấy mình hai cái huynh đệ liền tiếp ngã xuống, biểu tình trở nên có chút dữ tợn, nghiêm giọng nói.

"Vậy trước tiên từ người bắt đầu đi!" Mộc Phong Thương tiếng nói vừa dứt, hướng về phía Phương Vũ một quyền đánh ra. Chỉ bất quá, kết quả cùng hần nghĩ lại là có chút không giống, Phương Vũ thân hình trước khuất, trực tiếp tránh khỏi Mộc Phong Thương một quyền này. Ngay sau đó hai chân mãnh trùng, trực tiếp xông về phía Mộc Phong Thương..

Mộc Phong Thương hướng về sau nhẹ nhàng nhảy một cái, trực tiếp tránh Phương Vũ gắng sức huoi ra một quyền. Vừa lúc đó, Phương Vũ trên nắm tay màu đen Diễm Lực trong nháy mắt nở bẻ ra đến, một cổ kinh khí trực tiếp đánh vào Mộc Phong Thương trên ngực, khiến cho bắn ra.

Bất quá, lần này Phương Vũ cũng là bị kinh khí này ảnh hưởng đến, thân hình bay về phía sau, đụng vào trên một cây đại thụ mới ngừng lại.

"Phương Vũ, người không sao chứ!" Triệu Phi lập tức chạy tới Phương Vũ bên người, mở miệng nói.

Phương Vũ còn chưa kịp nói chuyện, một cái âm trầm đối với thanh âm liền truyền vào trong lỗ tai của bọn hần: "Quả nhiên thật sự có tài, cái này làm cho ta càng muốn giết người a!"

Tiếng nói vừa dứt, một đạo màu xanh nhạt thanh âm liền hướng Phuong Vũ bên này vọt tới. Ngay tại hần vọt tới cách Phuong Vũ còn có bảy tám mét địa phương thời điểm, một đạo màu đen Diễm Lực đột nhiên xuất hiện, đánh vào chân của hần trước mặt, để cho hần bị buộc dừng bước...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Chặt vật Mộc Phong Thương

"Là ai?" Mộc Phong Thương bị buộc dừng bước lại sau khi liền bắt đầu nhìn chung quanh, muốn đem kia một cái hướng hần phát động công kích người tìm cho ra, "Ám tiên tôn thương người, người liền không cảm thấy đáng xấu hổ sao?" Mộc Phong Thương nhìn kỹ một cái lên tiến cử, từ kia lưu lại Diễm kỹ năng đến xem, đối phương rất có thể giống như hần, là một gã Diễm tướng.

"Uy uy uy, ai nói chúng ta đáng xấu hổ a!" Một cái tay cầm cự kiếm nam tử từ từ trên trời hạ xuống, rơi xuống Mộc Phong Thương cùng Phuong Vũ trung gian địa phương, nam tử mặt đầy khinh bỉ nhìn Mộc Phong Thương nói, "Liền người cái tên này, còn không có để cho đại gia đánh lên tư cách!"

"Kim kiếm?" Phuong Vũ thấy người đàn ông này trong nháy mắt sững sờ một chút, hần thể nào cũng không nghĩ tới, kia âm thầm trợ giúp người của chính mình, lại chuyển kim kiếm. Nghĩ như thế, như vậy vừa mới phát ra màu đen Diễm Lực công kích, chắc là đêm hôm đó một người khác Tam Nguyệt Ngục sát thủ, Ma Cung rồi!

"Này uy, tiểu tử thú, mới bao lâu không thấy người liền lại bị người cho dồn đến cái bộ dáng này, rất mất thể diện ời." Kim kiếm tựa hồ coi Mộc Phong Thương không tồn tại như thế, mặt đầy lười biếng xoay người, nhìn Phuong Vũ mở miệng nói.

"Cắt." Phuong Vũ cắt một tiếng sau khi, mới hướng kim kiếm hỏi, "Người làm sao sẽ tới cứu ta?"

"Bởi vì người không phải là đối thủ của hần." Vừa lúc đó, một vệt bóng đen rơi xuống Phuong Vũ bên người, sắc mặt bình tĩnh nhìn Phuong Vũ nói, "Chẳng lẽ lời nói của ta, có gì không đúng sao?" Không nghĩ ngờ chút nào, này một cái rơi vào Phuong Vũ bên người Hắc Ảnh, chính là Ma Cung rồi.

"Hai người các người rốt cuộc là người nào?" Mộc Phong Thương thấy kim kiếm cùng Ma cung xuất hiện, cũng là trở nên cẩn thận, hai tay ngưng tụ này Diễm Lực, mở miệng hỏi.

"Người chẳng lẽ không nhìn ra được sao?" Run lên chính mình khoác nón lá rộng vành, kim kiếm mở miệng nói.

Thấy kim kiếm đầu nón rộng vành động tác, Mộc Phong Thương mới chú ý tới kim kiếm nón lá rộng vành kiểu hình vẽ. Ba cái mặt trắng đồ án nón lá rộng vành, có thể không phải là cái gì thể lực cũng dám làm. Chỉ có một thể lực có tư cách sử dụng như vậy hình vẽ, đó chính là Tam Nguyệt Ngục!

"Các người là Tam Nguyệt Ngục sát thủ?" Mộc Phong Thương mặc dù thấy được cái đồ hình vẽ, nhưng vẫn là theo bản năng hỏi một câu, sau đó mới nói tiếp, "Tại sao phải gây trở ngại ta?"

"Người có tư cách đó để cho chúng ta gây trở ngại sao?" Ma cung ánh mắt chậm rãi dời đến Mộc Phong Thương trên người, bị Ma Cung cái loại này thâm thúy chí cực ánh mắt nhìn chăm chú vào, Mộc Phong Thương lại theo bản năng lui về sau một bước. Phải biết, Mộc Phong Thương có thể là một gã Diễm tướng, chính là như vậy một cái Diễm tướng, ở Ma cung một cái ánh mắt xuống, cũng là lui về sau một bước.

"Không sai!" Kim kiếm quay đầu, nhìn Mộc Phong Thương mở miệng nói, "Người căn bản không có để cho chúng ta có ý gây trở ngại tư cách, chúng ta chẳng qua chỉ là đến tìm người mà thôi, dĩ nhiên, ta cũng không ngại ở trước đó trước cùng người đánh nhau một trận."

"Nếu nhị vị là tới tìm người, như vậy tại hạ cũng sẽ không nói thêm cái gì. Bất quá, các người sau lưng mấy tên kia, là con mồi của ta!" Mộc Phong Thương hít thở sâu một chút, sau đó liền chỉ kim kiếm sau lưng Phuong Vũ nói.

"Thật xin lỗi a, hỗn trưởng gia hóa, trong miệng người con mồi chính là chúng ta người muốn tìm!" Kim kiếm chỉ chỉ Phuong Vũ, mở miệng nói.

"Há, như vậy hần cho các người bao nhiêu tiền mướn các người, ta có thể ra gấp đôi." Mộc Phong Thương thấy tình huống trước mắt, theo bản năng cho là kim kiếm cùng Ma Cung là Phuong Vũ mấy người bỏ tiền mướn tới, cho nên mới nói như vậy.

"Ma Cung, ta giải thích thế nào người này cũng nghe không hiểu a!" Kim kiếm gãi gãi má của mình đám, quay đầu lại hướng về phía Ma Cung mặt đầy bất đắc dĩ nói.

Ngay tại kim kiếm tiếng nói rơi xuống trong nháy mắt, một đạo màu đen Diễm Lực tạo thành mũi tên liền xông về Mộc Phong Thương. Mộc Phong Thương dù nói thế nào cũng là một cái Diễm tướng, thấy kia hướng chính mình xông tới màu đen mũi tên, ngay lập tức sẽ đánh ra một chưởng.

Nhưng là, hết thấy không hề giống hần nghĩ đơn giản như vậy, hần Diễm Lực chương ấn mặc dù cùng màu đen Diễm Lực mũi tên đụng vào không trung. Nhưng là của hần chương ấn nhưng là dần dần xuất hiện vết rách, phảng phất sau một khắc sẽ bị xuyên thủng như thế.

Phát hiện điểm này Mộc Phong Thương ngay lập tức sẽ hướng một bên chạy mấy bước, ngay tại hần dừng bước lại thời điểm, Ma Cung phát ra Diễm Lực mũi tên trực tiếp liền xuyên qua Mộc Phong Thương đánh ra chương ấn, hướng về phương xa bay đi.

"Nếu nói không thông, như vậy thì giải quyết đi. Ngược lại cũng không là đại sự tình gì..." Ma Cung chậm rãi buông xuống trong tay mình Trường Cung, hướng về phía kim kiếm thân nhiên nói.

"Ta đã sớm muốn như vậy!" Kim kiếm trên mặt trong nháy mắt xuất hiện nét mặt hưng phấn, màu vàng Diễm Giáp trong nháy mắt liền xuất hiện ở kim kiếm trên thân thể. Ở hào quang màu vàng óng này chiếu rọi xuống, tựa hồ kim trong các kiếm thủ kia một thanh cự kiếm cũng hóa thành đèn Kim sắc.

"Chờ một chút!" Mộc Phong Thương vừa vịn ra khỏi miệng, kim kiếm liền đi tới trước mặt của hần. Cự kiếm vung mạnh, bay thẳng đến Mộc Phong Thương đầu Đầu lâu đánh xuống.

Đã không né tránh kịp nữa Mộc Phong Thương trực tiếp giơ lên hai tay của mình, ở trên tay ngưng tụ lại rồi hai thanh Diễm Lực búa, chuẩn bị đỡ kim kiếm công kích.

"Oành!" Một đạo tiếng vang nặng nề phát ra, tro bụi trong nháy mắt bay đến giữa không trung.

Mặc dù Mộc Phong Thương chặn lại kim kiếm công kích, nhưng là, hai chân của hần nhưng là ở kim kiếm công kích kinh khủng này bên dưới, trực tiếp lấm vào trong mặt đất. Hơn nữa ở Mộc Phong Thương trên mặt của, đã hiện đầy mồ hôi. Rất rõ ràng, lập tức kim kiếm chiêu này công kích, với hần mà nói rất là cố hết sức.

Mộc Phong Thương chỉ là một một Dương Diễm tướng, thuộc về Diễm đem trong tầng dưới chót nhất. Mà kim kiếm cùng Ma cung thực lực, là làm cho người ta một loại cảm giác sâu không lường được. Nhưng ít ra một chút có thể xác định, chính là kim kiếm cùng Ma cung thực lực, tuyệt đối mạnh hơn Mộc Phong Thương.

Ngay tại kim kiếm cùng Mộc Phong Thương giao chiến thời điểm, Ma Cung chậm rãi lấy ra một vật, đưa tới Phương Vũ trong tay: "Vật này là người hề để cho ta giao cho ngươi, là thân phận ngươi cần cứ chính xác mình."

Phương Vũ nhìn Ma Cung cầm trên tay đồ vật, là một tấm Tam Nguyệt Ngục {tập phiên-card}, thẻ trên cũng không phải giống như Diệp Thiên Phụng như vậy một tên hề hình vẽ, mà là một cái mạng theo nụ cười quỷ dị cụ. Tấm này chính là thuộc về hần Tam Nguyệt Ngục thẻ, sát thủ cười đêm!

Giờ phút này Phương Vũ cũng là biết trong đó sự tình, nghe được người hề hai chữ thời điểm, hần liền đã biết rồi. Hần thân phận của Tam Nguyệt Ngục, sát thủ cười đêm cái danh hiệu này, đều là người hề kiệt tác, nói cách khác, là Diệp Thiên Phụng giúp hần làm hết thấy các thứ này.

"Tại sao phải giúp tiểu tử kia? Ta không phải nói ta sẽ ra gấp hai giá tiền sao?" Bị kim kiếm đuổi theo đánh Mộc Phong Thương còn chưa rõ nguyên nhân trong đó, nửa đánh nửa chạy mở miệng hỏi.

"Ngu si gia hóa, ngươi chẳng lẽ muốn dùng tiền để cho Tam Nguyệt Ngục sát thủ, đi giết Tam Nguyệt Ngục sát thủ sao?" Kim kiếm không ngừng vung trong tay mình cự kiếm, hần nhìn Mộc Phong Thương trong con mắt, tràn đầy khinh bỉ. Giống như hần nói, bỏ tiền Tam Nguyệt Ngục sát thủ đi giết đồng bạn của mình? Thật là một cái hoang đường sự tình a.

Mộc Phong Thương thân hình hướng về sau nhảy một cái, tránh ra kim kiếm một chiêu nặng phách, lui về phía sau mấy bước mới đứng vững rồi thân hình. Sau đó mặt đầy không tin nhìn Phương Vũ, hần thể nào cũng không nghĩ tới, Phương Vũ sẽ là Tam Nguyệt Ngục sát thủ. Hơn nữa, có thể để cho Diễm đem thực lực người xuất thủ cứu hần, chỉ có danh hiệu sát thủ!

Mà lúc này đây, Ma Cung còn mặt đầy bình thân hướng về phía Phương Vũ nói: "Nhìn tình huống như thế, nếu như không phải chúng ta vừa vịn tới cho ngươi tặng đồ, ngươi phỏng chừng liền qua đời ở đó rồi."

"Hừ!" Phương Vũ lạnh rên một tiếng, hướng về phía Ma Cung nói, "Ngươi đùa gì thế, giống như tên như vậy, ta nhưng là có biện pháp giải quyết. Dù nói thế nào, cũng bất quá chỉ là một không hoàn chỉnh Diễm đem mà thôi." Phương Vũ trong miệng không hoàn chỉnh, là chỉ Mộc Phong Thương cùng hạng hồ ách đánh lâu như vậy, trong cơ thể Diễm Lực cũng không dư thừa.

Ma Cung nhìn Phương Vũ trên mặt tự tin biểu tình, hần thì biết rõ rồi, Phương Vũ không phải là đang nói láo. Nếu như bọn họ chưa có tới, Phương Vũ là thật có biện pháp giải quyết hết Mộc Phong Thương. Nhưng là hần cũng biết, Phương Vũ trong miệng phương pháp nhất định là phải trả giá thật lớn, hơn nữa rất có thể là sinh mạng...

"Oành!" Kim kiếm đem vật cầm trong tay cự kiếm hướng xuống đất bỏ một cái, một nói kiếm khí màu vàng óng liền hướng Mộc Phong Thương vọt tới. Thời khắc này Mộc Phong Thương không thể tránh né, hần biết rõ, kim kiếm một chiêu này tốc độ thật nhanh, căn bản không phải hần có thể tránh.

Vì vậy, Mộc Phong Thương hai tay giơ lên, màu xanh nhạt Diễm Lực từ song chương của hần dâng trào mà ra, ở trước người của hần tạo thành một tầng lại tầng một bình chương, chuẩn bị lập tức kim kiếm đạo này công kích.

"Oành!" Kinh khủng Diễm Lực va chạm tiếng trong nháy mắt vang lên, Diễm đem Diễm Lực ba động hướng bốn bề tán ra. Cảnh tượng như vậy kéo dài không bao lâu, kim kiếm chém ra kia một đạo kiếm khí liền phá vỡ Mộc Phong Thương Diễm Lực, xông về Mộc Phong Thương.

Nhưng là Mộc Phong Thương Diễm Lực hay vẫn là đưa đến một chút tác dụng, hắc Diễm Lực thay đổi kiếm khí màu vàng óng phượng hương. Kim kiếm chém ra kiếm khí chẳng qua là phá vỡ Mộc Phong Thương vai trái, liền hướng đến không trung bay đi.

Thời khắc này Mộc Phong Thương, vai trái không ngừng chảy ra máu, hơn nữa khắp người đều là bụi đất, chặt vật tới cực điểm.

"Các hạ thực lực kinh người, Mộc mỗ tự nhận không phải là đối thủ, cáo từ!" Mộc Phong Thương tiếng nói vừa dứt, trong thân thể hắc màu xanh da trời Diễm Lực liền phóng lên cao, che cản kim kiếm tầm mắt.

Làm màu xanh Diễm Lực biến mất, Mộc Phong Thương thân ảnh của đã đến so với địa phương xa, hơn nữa trên tay hắc còn mang theo một cái người, chính là kia mới bắt đầu đi về phía hắc Diễm sư.

Mộc Phong Thương không dám trực tiếp ngồi lên phi hành Diễm thú rồi đi, bởi vì lo lắng cho hắc, Ma Cung sẽ trực tiếp đưa hắc cho chiếu xuống tới. Hắc giờ phút này đã bị thương, hơn nữa Diễm Lực còn dư lại không có mấy, căn bản cũng không có thể có thể đỡ nổi Ma cung công kích.

Thật ra thì, coi như hắc là ở thời kỳ toàn thịnh, cũng không nhất định có thể ngăn trở Ma Cung tên bắn ra tên...

"Chuyện nên làm đều đã làm xong, chúng ta nên rời đi." Ma Cung vẫy vẫy tay sau khi, liền bay thẳng đến trong rừng cây đi tới. Kim kiếm cũng là lập tức đi theo, không biết hai người bọn họ kết quả muốn đi chỗ nào.

Ở hai người bọn họ sau khi rời khỏi, Phương Vũ nhìn có chút dờ dẩn Triệu Phi, mở miệng nói: "Vác đến hai người bọn họ rời đi đi, ngươi hắc biết thứ 2 phòng tuyến đường chứ?"

"Dĩ nhiên." Triệu Phi đáp một tiếng, liền trực tiếp công lên Miêu Giác, bước ra nhịp bước.

Phương Vũ chính là nhìn trên mặt đất Cổ Bằng Dương, gương mặt buồn rầu...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Thứ 2 phòng tuyến Vân Hà thành

"Đứng lại!" Trải qua qua một đoạn thời gian đi đường, Phương Vũ mấy người rốt cuộc đã tới Trương nguyên soái cho mặt trên bản đồ đánh dấu địa phương. Đang lúc bọn hắc chuẩn bị đi vào thành đi thời điểm, mấy cái thủ thành binh đi tới trước, ngăn cản bọn họ.

Dù sao, thời khắc này Phương Vũ mấy người mặc rách rưới chiến giáp, hơn nữa chiến giáp trên còn hiện đầy huyết dịch. Bởi vì một mực người đi đường nguyên nhân, bọn họ cũng không có thời gian thanh tẩy, máu trên mặt dịch khô rồi, nhìn qua hơi dọa người.

"Nói, các ngươi kết quả là người nào?" Một cái thủ thành binh dùng trong tay trường mâu chỉ đi tuốt ở đằng trước Phương Vũ, mở miệng uống được.

"Trương Phong Hoàn Nguyên Soái thật sự dẫn đại quân, Tam điện hạ dưới quyền tiểu tướng, Phương Vũ. Phía sau mấy cái đều là Tam điện hạ thủ hạ binh tướng." Phương Vũ chỉ mình một chút sau lưng Triệu Phi mấy người, mở miệng nói.

Cái đó thủ thành tiểu binh cũng không có cách nào phân biệt Phương Vũ mấy người thật giả, hắc cho mấy cái khác thủ thành binh nói thảm mấy câu sau khi, liền chạy tiến vào trong thành, đoán chừng là cho cấp trên của hắc báo cáo đi.

Qua một lúc lâu, cả người phi chiến giáp người trung niên đem đầu đưa ra thành tường, hướng về phía phía dưới tường thành Phương Vũ mấy người, cười lớn nói: "Nguyên lai là Phương huynh đệ, nhanh mau vào đi!" Tên của người này gọi là chu hắc, cùng hạng hồ ách bọn họ như thế, là Trương nguyên soái thủ hạ tướng lĩnh, tự nhiên cũng là một gã Diễm tướng.

Nghe được chu hắc hô đầu hàng, mấy cái thủ thành binh cũng là nhường đường. Phương Vũ mấy người liền đi vào Vân Hà trong thành. Mới vừa vừa đi vào Vân Hà bên trong thành, mấy người bọn họ đã nhìn thấy một bóng người vội vã chạy tới, vừa chạy còn một bên kêu: "Phương huynh, các ngươi không có sao chứ?"

Người này dĩ nhiên chính là Tam hoàng tử Thần Văn, hắc và phong vui mừng mấy người, ngay từ lúc một ngày trước đã đến này Vân Hà trong thành.

"Đa tạ hoàng tử quan tâm, mấy huynh đệ chúng ta cũng không có gì đáng ngại, chẳng qua là..." Phương Vũ vừa nói lắc đầu một cái, trầm mặc một hồi lâu, mới nói tiếp, "Chẳng qua là Hạng lão ca, sợ rằng dữ nhiều lành ít..."

"Chuyện này ta sẽ nói cho Trương nguyên soái, các người hay là đi nghỉ ngơi một chút đi. Đi theo ta!" Vừa nói Thần Văn liền bắt đầu dẫn đường, hướng trong thành quân đội trú đóng địa phương đi tới.

Vốn là này Văn Hà thành thành chủ là muốn cho Thần Văn ở tại trong phủ thành chủ, nhưng là Thần Văn giữ vững muốn cùng thuộc hạ của mình cùng, cũng liền trực tiếp ở tại trong trại lính. Phụng Vũ mấy người đến một cái quân doanh, liền trực tiếp té ở trên giường của mình, vừa vặn bốn người một cái doanh trưởng.

Cũng không biết qua bao lâu, Phụng Vũ mới từ trong ngủ mơ tỉnh lại. Hắn chậm rãi đi ra doanh trưởng của mình, đứng ở bên ngoài trên đất trống, nhìn phiến Bảo phương hướng, phát ra ngây ngô...

Ở tham gia lần này chiến tranh trước, hắn cho tới bây giờ không có nghĩ tới chiến tranh là như vậy tàn khốc. Chỉ là đạo thứ nhất phòng tuyến, liền từ trận nhiều như vậy tướng sĩ.

"Người đã tỉnh?" Nghe được cái này thanh âm, Phụng Vũ quay đầu nhìn lại, Thần Văn chính đứng ở bên cạnh hắn, nhìn hắn, lãnh đạm cười nói.

"Không có bao nhiêu thời gian nghỉ ngơi rồi, không bao lâu, lại được chiến đấu!" Thần Văn vỗ một cái Phụng Vũ bả vai, mở miệng nói.

"Ta chưa bao giờ sợ chiến đấu." Phụng Vũ cười nhạt một chút, sau đó đưa mắt về phía phương xa.

Đang lúc này, một giọng nói vọt tới, trực tiếp rơi xuống Thần Văn bên người, mở miệng nói: "Tam điện hạ, hoài hiền quốc quân đội đã đến, phòng chừng còn có thời gian một ngày, sẽ tới đây Văn Hà bên ngoài thành." Sau khi nói xong, phong vui mừng lại đưa mắt thả vào Phụng Vũ trên người, nhàn nhạt nói một câu: "Hoan nghênh trở lại."

Phụng Vũ gật đầu một cái sau khi, liền đem nhìn về phía phía sau mình chính là cái kia người. Ở vừa mới phong vui mừng tới thời điểm, Triệu Phi cũng là đi tới phía sau của hắn. Thần Văn thấy Triệu Phi cũng là gật đầu cười, mở miệng nói: "Nói một chút đề nghị của người đi."

Triệu Phi gật đầu một cái, mở miệng hỏi: "Tam điện hạ, không biết chúng ta giờ phút này lại có bao nhiêu người? Định quân lại là bao nhiêu người?"

Không cần Thần Văn tỏ ý, phong vui mừng liền trực tiếp mở miệng trả lời: "Bởi vì chia ra ba chỗ nguyên nhân, chúng ta giờ phút này chỉ có ba vạn người. Mà định quân, lại có gần bảy vạn người, binh lực là gấp đôi của chúng ta."

Triệu Phi hơi chút suy nghĩ sau khi, liền mở miệng trả lời: "Chúng ta hẳn dùng này thời gian một ngày, ở ngoài thành moi ra một cái rãnh, ngăn trở địch quân đi về phía trước nhịp bước. Sau đó liền thủ thành không ra, cùng bọn họ hao tổn. Văn Hà vị trí địa lý rất là kỳ lạ, một người trong đó cửa thành là tiến vào một cái sơn cốc lối đi, nơi đó có thể thành vì đường lui của chúng ta."

Hơi chút dừng lại sau khi, Triệu Phi nói tiếp: "Cho nên, chúng ta chỉ cần phải đem hết toàn lực trông coi thành trì này liền có thể."

"Rất tốt, cứ như vậy làm!" Thần Văn quay đầu hướng về phía Triệu Phi nói, "Triệu Phi, người cùng đi với ta thấy Chu tướng quân!"

Ở Thần Văn sau khi rời khỏi, Phụng Vũ liền một người bước từ từ ở nơi này trong trại lính. Đi không bao lâu, hắn đã nhìn thấy không ít đeo thương sĩ binh, trong đó không ít người quả đầu cũng nắm thật chặt, một bộ hận không được ngay lập tức tiến lên tuyến, cùng hoài hiền quốc người chém giết đáng về,

Lúc trước trong chiến đấu, huynh đệ của bọn họ cũng ở lại trên chiến trường. Cho nên, bọn họ muốn giúp huynh đệ của bọn họ, ở trên chiến trường giết địch!

Đi dạo trong chốc lát, Phụng Vũ liền trở về trong quân doanh của mình mặt, nhìn đã tỉnh lại bắt đầu tu luyện Cổ Bàng Dương cùng Miêu Giác, hắn là như vậy trực tiếp tiến vào trạng thái tu luyện.

"Chiến đấu bắt đầu!" Không biết qua bao lâu, Phụng Vũ đột nhiên mở ra cặp mắt của mình, mở miệng nói. Nghe được Phụng Vũ lời này Cổ Bàng Dương mấy người cũng là lập tức từ trong tu luyện tỉnh lại, quả nhiên, khi bọn họ lấy tỉnh lại, liền nghe được rung trời tiếng gọi âm ỉ.

Phụng Vũ tương chiến Giáp một xuyên, liền đi theo Thần Văn đi lên trên thành tường. Không hề kia hắc giáp binh lính, lại một lần nữa xuất hiện ở Phụng Vũ đám người trong mắt...

"Giết!" Đinh tai như óc kêu lên tiếng từ đằng xa truyền đến mỗi một người trong lỗ tai, theo này tiếng hô vang lên, những cái kia hắc giáp binh lính phát khởi công kích. Bọn họ hoàn toàn không thấy kia ngoài thành rãnh, bay thẳng đến Văn Hà thành vọt tới.

Hoài hiền quốc sĩ binh, dùng thân thể của mình, ở viết đến kia một cái rãnh...

"Bắn tên!" Chu nhần cũng là không có một chút do dự, liền phát ra mệnh lệnh này. Vô số mũi tên bay thẳng đến kia rãnh trung địch quân bay đi, tràng diện này mặc dù không có phiến Bảo như vậy đồ sộ, nhưng là ở trong mắt Phụng Vũ, nhưng là bị phiến Bảo chiến đấu càng kinh người.

Kết quả là như thế nào một cái dẫn tướng, mới sẽ trực tiếp để cho thủ hạ mình sĩ binh, dùng thân thể đi lấp kia một cái rãnh a!

Ở mất đi hơn ngàn sĩ binh sau khi, bọn họ mới lấp đầy kia một cái rãnh. Hoài hiền quốc quân đội một chút không có ngừng lưu liền hướng Văn Hà thành vọt tới, mà ở kia xông tới trong đại quân, còn có hai cái thân ảnh mơ hồ.

"Có Luyện Hóa Sư kẹt ở trong đại quân, hướng ta đã tới cửa, ít nhất là Diễm sư!" Chu nhân trầm giọng nói. Hẳn nói ý của lời này dĩ nhiên chính là nói cho Phương Vũ mấy người, chuẩn bị phòng thủ. Bởi vì đối thủ nếu như là Diễm đem lời nói, nhảy một cái bên dưới, liền có thể đi tới trên thành tường này. Văn Hà thành, không thể so với kia phiên Bảo!

Nếu là Phương Vũ mấy người không có chuẩn bị lời nói, rất có thể bị kia Diễm đem một đòn trong nhảy mắt giết!

Nghe được chu nhận lời nói, Phương Vũ mấy người cũng là lập tức làm ra chuẩn bị chiến đấu, mà Thần Văn chính là bị dưới sự hộ tống rồi thành tường, ở trong thành chờ đợi kết quả của cuộc chiến đấu này.

Phương Vũ nhìn vậy mau chóng xung yếu đến dưới tường thành người kia, nhưng mây một cái, thấp giọng nói: "Mộc Phong Thương?"

Mặc dù Phương Vũ giọng nói rất nhỏ, nhưng vẫn là bị chung quanh Cổ Bảng Dương mấy người nghe được. Bọn họ dĩ nhiên biết Mộc Phong Thương là ai, kia một cái đuôi giết bọn hắn Diễm tướng, cũng không phải là dễ dàng như vậy quên...

Ở cung tiền thủ một lần lại một lần dưới sự công kích, hoài nghi quốc tồn thất nặng nề. Giờ phút này Phương Vũ không khỏi không thừa nhận một chút, đó chính là, ở đối phương dẫn đem trong mắt, những này hướng ở phía trước người tánh mạng đều có thể bắt kẻ. Ngoại trừ kia hai cái Diễm đem bên ngoài.

"Tới!" Chu nhận tiếng quát khê vừa mới đi ra. Lưỡng đạo người khoác Diễm Giáp thanh âm liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ, hai gã hoài nghi quốc Diễm đem phân biệt tìm tới hai người, một cái tìm tới là một người bình thường Diễm sư, Mộc Phong Thương chính là tìm tới Phương Vũ!

"Tiểu tử thú, lần này ngươi còn không chết!" Mộc Phong Thương Diễm Lực hội tụ ở trong quả đấm, bay thẳng đến Phương Vũ gọi lại.

Mà chu nhân vừa mới cứu một tên khác Diễm sư, căn bản không kịp giúp Phương Vũ ngăn cản Mộc Phong Thương công kích.

"Phương Vũ!" Cổ Bảng Dương mấy người gần như cùng lúc đó hô lên tên Phương Vũ, cũng bước động bước chân hướng Phương Vũ liên quan tới.

Chỉ bất quá, Mộc Phong Thương muốn được như ý cũng không có dễ dàng như vậy. Ngay tại quả đấm của hắn đánh trúng Phương Vũ trong nháy mắt, Phương Vũ Thiên Địa mệnh mông trong nháy mắt vận chuyển, một thân Diễm Lực điên cuồng dừng động, tay trái thành bàn tay, trực tiếp đỡ được Mộc Phong Thương một cái trọng quyền!

Phương Vũ nhanh chóng lui về phía sau đến, một mực thối lui đến trên tường mới dừng bước. Đem một cái xông lên cổ họng máu tươi nuốt vào sau khi, Phương Vũ mới lại đứng thẳng người.

Mộc Phong Thương chân khai hai cái chạy tới trợ giúp Thần Quân Quốc binh lính, mở miệng hướng về phía Phương Vũ nói: "Thực lực tiến bộ không nhỏ mà!"

Phương Vũ thở một hơi, nhìn Mộc Phong Thương nói: "Ta đã nói rồi, ngươi không dễ dàng như vậy giết chết ta!" Lúc nói lời này, Phương Vũ Tâm bên trong còn đang cảm thán, nếu như không phải may mắn tiến vào bảy Dương Diễm sư cảnh giới, hẳn giờ phút này có lẽ đã ngất đi.

Ngay tại hai gã Diễm đem xông lên Văn Hà thành trên thành tường, tạo thành thời điểm hỗn loạn, có mấy cái hoài nghi quốc sĩ binh nhấc lên vân thê, leo đến cái này thành tường đi lên. Mặc dù lập tức đã bị đánh rớt rồi, nhưng lại để cho trong lòng của mọi người run lên. Nay Văn Hà thành, so với phiên Bảo nhưng là phải phiền toái nhiều lắm a!

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi đỡ được ta mấy chiêu!" Tiếng nói vừa dứt, Mộc Phong Thương liền lại hướng Phương Vũ công đi qua.

Thấy Phương Vũ có thể chặn Diễm đem công kích, chu nhân có chút kinh ngạc, bất quá chuyện này với bọn họ mà nói có thể một chuyện tốt, ít nhất hẳn có thể không phân tâm đi cùng một gã khác Diễm tướng chiến đấu!

"Hắc Long ấn!" Màu đen Cổ Long trong nháy mắt vọt ra, cùng Mộc Phong Thương đánh ra một đạo quyền ảnh đánh vào nhau. Sau đó Phương Vũ Song mục nhất định, bay thẳng đến Mộc Phong Thương vọt tới, tay phải thành quyền, cùng Mộc Phong Thương thiết quyền đụng vào nhau.

Ngay tại Mộc Phong Thương lộ ra một chút nụ cười đắc ý thời điểm, một đạo thân ảnh màu lam xuất hiện ở Mộc Phong Thương sau lưng. Phải biết, võ viện tầng thứ mười có thể không phải người người đều có thể đi vào!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Liên thủ chiến Diễm đem

Phong vui mừng trên tay của đột nhiên xuất hiện một cái màu xanh bọt khí, bọt khí trên tản ra kinh khủng Diễm Lực ba động. Chính là người khoác Diễm Giáp Mộc Phong Thương cũng không nghĩ muốn đón đỡ này một cái bọt khí, ngay tại hấn dự định tránh thoát thời điểm, Phung Vũ đột nhiên đem tay hấn chính mình bắt, cái tay còn lại lên Diễm Lực, còn xuất hiện chút ít kẻ hở...

Cảm nhận được kinh khủng như vậy Diễm Lực ba động, Phung Vũ chung quanh những binh lính kia cũng theo bản năng lui lại mấy bước, cho Phung Vũ, phong vui mừng còn có Mộc Phong Thương chứa lại địa phương chiến đấu.

"Vọng Hải PHÁ...!" Quát khê một tiếng, phong vui mừng liền đem màu xanh bọt khí trực tiếp đánh vào Mộc Phong Thương trên lưng Diễm Giáp bên trên. Ngay tại lúc đó, Phung Vũ Liệt Thiên kinh lực cũng là trực tiếp bùng nổ, đánh ngã xuống Mộc Phong Thương ngực Diễm Giáp trên!

Ngay tại màu xanh bọt khí tiếp xúc được Mộc Phong Thương thân thể trong nháy mắt, những cái kia bọt khí lại nhanh chóng chia ra. Chỉ chớp lát sau liền đem Mộc Phong Thương thân thể hoàn toàn bao phủ, như chẳng qua chỉ là Phung Vũ dùng Liệt Thiên kinh lực đem Mộc Phong Thương đánh bay ra ngoài, chỉ sợ sẽ là Phung Vũ cũng sẽ bị những cái kia bọt khí bao trùm.

Mộc Phong Thương tựa lấy một cái bọt khí người bộ dạng, rơi xuống trong vạn quân. Còn chân chính kinh người một màn, cũng là lúc này mới bắt đầu, Mộc Phong Thương hạ xuống sau khi, chung quanh hấn mười mấy người ở trong nháy mắt ngăn ngừa biến thành giống như hấn bọt khí người, mà có chi chớp mắt, thì có mấy chục người biến thành bọt khí người.

Mấy chục bị tức ngâm bao phủ toàn thân người đang kia trong đại quân đứng, đại khái đi qua năm giây, kia mấy chục bọt khí người đột nhiên xảy ra nổ mạnh! Bọt khí bên trong ẩn chứa kinh khủng Diễm Lực, vào giờ khắc này đồng thời muốn nổ tung lên, từng đường Diễm Lực rung động hướng bốn phương tám hướng tán đi, không ít binh lính đều bị này Diễm Lực chấn hoa mắt choáng váng đầu. Có càng là trực tiếp té ở trên đất, giống như chết!

Vọng Hải phá, Vương cấp Hạ phẩm Diễm kỹ năng. Chỉ cần là Vương cấp Diễm kỹ năng, cơ bản đều có thể dẫn động trong thiên địa Diễm Lực. Vọng Hải phá tự nhiên có thể, ở đánh trúng đối phương sau khi, Vọng Hải phá bọt khí sẽ mượn dùng trong thiên địa Diễm Lực điên cuồng sinh sôi, đến một cái cực điểm sau khi, thì sẽ nổ mạnh!

Thử nghĩ một hồi, như vậy bọt khí nếu như tụ tập ở trên người một người, sẽ có bao nhiêu tổn thương. Cũng khó trách Vu Hồng biết sợ phong vui mừng cái này Diễm kỹ năng rồi, võ viện tăng mười quả nhiên là một cái đâm rỗng hang hổ địa phương!

"Hai người các ngươi, cũng là tìm chết!" Nổ mạnh vừa mới qua đi không bao lâu, Mộc Phong Thương liền lại một lần nữa nhảy đến trên thành tường. Hấn giờ phút này đỏ bừng cả khuôn mặt, bị hai cái Diễm sư làm cho chật vật như vậy, hấn xấu hổ cũng là chuyện đương nhiên sự tình. Hơn nữa, giờ phút này trên người của hấn Diễm Giáp, cũng xuất hiện vết nứt.

Không biết là Phung Vũ cùng phong vui mừng nhưng là có thực lực này, hay là bởi vì trước thương không có tốt...

"Luôn khi dễ vẫn bối, ngươi có còn hay không mặt?" Ngay tại Phung Vũ cùng phong vui mừng chuẩn bị tiếp tục cùng Mộc Phong Thương giao thủ thời điểm, một cái thân ảnh màu trắng vọt tới Phung Vũ cùng phong vui mừng trước mặt của, giơ tay lên một chương, liền trực tiếp đem Mộc Phong Thương nén giập một đòn cho cản lại, còn dùng lực phản chấn, để cho Mộc Phong Thương lui về phía sau mấy bước.

Cái này thân ảnh màu trắng, chính là chỗ này Vân Hà thành thành chủ, Vân Cô Nguyệt. Nàng có Mệnh Viêm, là cực kỳ ít có bạch sắc hỏa diễm, bạch sắc hỏa diễm so với ngọn lửa màu đen, càng thêm hiểm hại. Trong đó kém nhất, chính là Địa giai cực phẩm Hóa Diễm.

Vân Cô Nguyệt bây giờ mới 23 tuổi, thực lực chính là Tam Dương Diễm tướng, có thể nói là dị bẩm thiên phú. Nhưng là, cuối cùng cả đời, nàng cũng chỉ có thể là Tam Dương Diễm tướng. Bởi vì nàng đã từng bị người đánh lén, suy giảm tới gần mạch. Thân thể đều để triệu tập vô số danh y, nhưng cũng không có năng lực làm. Kia trong kinh mạch thương, để cho nàng này một thân thể đều không cách nào trở thành Diễm Hầu!

Bạch quang hạ xuống, một cái xinh đẹp cô gái quần áo trắng xuất hiện ở Phung Vũ mấy người trước mặt, không sai, Vân Cô Nguyệt là một người đàn bà, hơn nữa còn là một cái dung mạo như thiên tiên đàn bà xinh đẹp!

"Hừ, nguyên lai là Vân thành chủ, vết thương trên người xong chưa?" Mộc Phong Thương ổn định thân hình sau khi, âm lãnh cười một tiếng, mở miệng nói. Kia đánh lén Vân Cô Nguyệt trong vai người, thì có Mộc Phong Thương.

"Xem ra ngươi đã chuẩn bị xong chết đi, đúng không?" Vân Cô Nguyệt thanh âm mặc dù vui vẻ vô cùng, nhưng là lại tràn đầy sát khí. Dù sao, Mộc Phong Thương là hại người của nàng trung một cái.

"Vân cô nương cần gì phải như thế động khí đâu?" Người chưa tới mà âm thanh tới trước, ở nơi này thanh âm xuất hiện ở trên thành tường thời điểm, một đạo màu cam thân ảnh của từ kia hoài hiên quốc đại quân phía sau vọt tới, tốc độ cực nhanh.

"Tướng Quân!" Thấy cái này vừa mới đến người, Mộc Phong Thương cũng là hành một cái lễ.

"Cơ tin Viêm, ngươi thật đúng là không biết sống chết, lại dám chạy đến nơi này!" Thấy cái này màu cam thanh âm, Vân Cô Nguyệt sắc mặt rõ ràng âm trầm không ít, nghiêm nghị nói.

Tình cảnh đột nhiên một chút yên tĩnh lại, tựa hồ một bên đủ loại thanh âm huyền ảo đều không cách nào ảnh hưởng đến nơi này như thế. Đứng sau lưng Vân Cô Nguyệt Phung Vũ cùng phong vui mừng, giờ phút này đều là cảm thấy một tia nhàn nhạt đích hàn khí...

Ở hoàn cảnh như vậy bên trong, một giây đồng hồ cũng giống như một giờ như thế, rất dài vô cùng.

Rốt cuộc, cơ tin Viêm mở miệng đánh vỡ như vậy bình tĩnh: "Vân cô nương, cần gì phải chiến đến loại trình độ này chứ? Các người thủ hoặc là bắt thủ này Vân Hà thành, đối với đại quân cũng sẽ không có ảnh hưởng gì. Hơn nữa, giống như người vậy cô gái xinh đẹp, nếu là trên chiến trường này bị thương, coi như tính không ra rồi!"

Vân Cô Nguyệt lạnh rên một tiếng, mở miệng trả lời: "Cơ tin Viêm, người là tới khuyên xuống sao? Nếu quả là như vậy, vậy thì rút đi. Hơn nữa người nên minh bạch, người tới khuyên hàng, căn bản sẽ không có bất kỳ tác dụng gì!"

Cơ tin Viêm lắc đầu một cái, có chút tiếc nuối nói: "Vậy người cảm thấy các người như vậy còn có thể kiên trì bao lâu, Vân cô nương? Của người hành động, căn bản không có một chút ý nghĩa! Người chẳng qua chỉ là đang đề cho người dân chúng trong thành, cùng dưới tay người tướng sĩ, dùng tánh mạng của mình tới kéo dài người thất bại nguyên nhân mà thôi."

Vân Cô Nguyệt tiếp tục giữ này cười lạnh, mở miệng nói: "Cái này cùng người thì có cái quan hệ gì đâu, cơ tin Viêm?"

Cơ tin Viêm lắc đầu một cái, sau đó đưa ra một ngón tay quơ quơ, mở miệng nói: "Ta cũng không phải là muốn cho thủ hạ ta ít một chút hy sinh sao? Như vậy đi, ta cho các người trong thành thủ ba ngày, sau đó các người liền chính mình rút lui như thế nào? Như vậy song phương cũng không có hy sinh, không là rất tốt sao?"

Vân Cô Nguyệt cười nói: "Vậy người liền triệt binh đi!"

Cơ tin Diễm hai mắt đông lại một cái, mở miệng nói: "Không bằng các người trước dừng lại công kích như thế nào? Phải biết, ta nói chuyện là tuyệt đối có tín dụng!"

Cơ tin Diễm lời của vừa mới hạ xuống, Vân Cô Nguyệt liền hóa thành một đạo bóng trắng vọt tới trước mặt của hắn, ngọn lửa màu trắng trong nháy mắt hóa thành Diễm Giáp, xuất hiện ở Vân Cô Nguyệt trên người. Vân Cô Nguyệt trong tay đột ngột xuất hiện một thanh trường kiếm, bấm vào ngọn lửa màu trắng, đâm về phía cơ tin Diễm.

Cơ tin Diễm trên người cũng là trong nháy mắt xuất hiện màu cam Diễm Giáp, trong tay một thanh loan đao xuất hiện, kim loại tiếng va chạm trong nháy mắt xuất hiện, chặn lại Vân Cô Nguyệt trường kiếm công kích.

Nhưng là đó cũng không phải tỷ võ, mà chiến tranh, Phương Vũ cùng phong vui mừng thân hình cũng là trong nháy mắt động, đi tới cơ tin Diễm hai bên. Liệt Thiên kinh lực cùng Vọng Hải phá đồng thời xuất thủ, hướng cơ tin Diễm đánh tới.

"Oành!" Phương Vũ quả đấm của cùng đứng ở cơ tin Diễm bên người đối với Mộc Phong Thương quả đấm của đụng vào nhau, phát ra nhất thanh muộn hưởng sau khi, Phương Vũ liền lui về sau vài chục bước, sau đó gắt gao đỉnh cái này cùng Mộc Phong Thương.

Mà phong vui mừng Vọng Hải phá chính là bị cơ tin Diễm một cái tay khác trực tiếp tiếp, chặn Vọng Hải phá cơ tin Diễm trở tay một chương, trực tiếp đánh vào phong vui mừng ngực, để cho phong vui mừng bay thẳng đến thành tường một góc...

"Không cần các người nhúng tay, hướng chi, các người căn bản không phải người này đối thủ!" Lại cùng cơ tin Diễm liều mạng mấy chiêu sau khi, Vân Cô Nguyệt mới mở miệng nói.

Bất quá giờ phút này phong vui mừng bị đánh bay rồi, Phương Vũ lại bị Mộc Phong Thương chặn lại đường đi, cũng không có cái đó lúc nhàn rỗi đi nhúng tay nâng và cơ tin Diễm chiến đấu.

Phương Vũ chỉ cùng Mộc Phong Thương đứng rồi hai chiêu, phong vui mừng liền trở lại chiến trường, đi tới Phương Vũ bên người. Phương Vũ lau mình một chút máu ở khóe miệng dịch, mở miệng nói: "Cùng nhau làm rồi hắn?"

"Chuyện đương nhiên." Phong vui mừng bị cơ tin Diễm đánh một chương, giờ phút này cũng là tức giận chết. Vừa vặn Mộc Phong Thương lại ở trước mắt, không đánh hắn đánh ai?

Mộc Phong Thương thấy phong vui mừng trở lại, cũng là trở nên cẩn thận không ít.

Phương Vũ cùng phong vui mừng nhìn nhau, trực tiếp liền xông về Mộc Phong Thương. Ba người cứ như vậy đứng chung một chỗ, mặc dù Mộc Phong Thương bị thương, nhưng là Phương Vũ cùng phong vui mừng cũng không phải trạng thái toàn thịnh. Dù sao một là dựa vào bí thuật tăng lên thực lực, một cái khác lại bị cơ tin Diễm cho vỗ một cái.

Cho nên ba người ngược lại đánh khó bỏ khó phân, nhưng là, Phương Vũ cùng phong vui mừng đều hiểu, tiếp tục như vậy nữa, bọn họ nhất định sẽ thua. Bất kể nói thế nào, đối thủ cũng là một cái Diễm đem cấp bậc tồn tại a!

Phong vui mừng cùng Mộc Phong Thương chạm nhau một chương sau khi, mới hướng về phía Phương Vũ mở miệng nói: "Người chuẩn bị một chiêu kia, ta giúp người trước ngăn trở hắn!"

Phương Vũ tự nhiên biết phong vui mừng là nói cái gì, ở phong vui mừng hướng sau khi đi lên, Phương Vũ Song chân hơi cong, song chương Phương Vũ trước ngực, cặp mắt trong nháy mắt khép lại, chuyên tâm tụ tập được Diễm Lực tới. Hắn cũng không phải là không lo lắng ở thời gian này bên trong sẽ có người tới công kích hắn, mà là hắn tin tưởng chính mình chiến hữu, chỉ như vậy mà thôi!

"Rống!" Trầm thấp tiếng rống ngâm không ngừng vang lên, Phương Vũ trên cánh tay đã xuất hiện mấy cái Cổ Long, Cổ Long bắt đầu hướng Phương Vũ đôi trong lòng bàn tay vọt tới. Giữa song chưởng mấy cái Diễm Lực Cổ Long, lẫn nhau cắn xé, kèm theo tiếng rống ngâm, một cỗ uy thế bắt đầu hướng bốn bề tản đi.

Từ từ, một cái cửu sắc Cổ Long liền xuất hiện ở Phương Vũ đôi trong lòng bàn tay, không ngừng phát ra rít gào trầm trầm tiếng. Đang cùng cơ tin Diễm giao chiến Vân Cô Nguyệt nhìn một cái Phương Vũ trong tay Cổ Long, ánh mắt xảy ra một chút biến hóa...

"Phong vui mừng, động thủ!"

Nghe được Phương Vũ này một thân hết lớn, phong vui mừng cũng là nhanh chóng ở trong lòng bàn tay của chính mình ngưng tụ ra Vọng Hải phá bọt khí. Mộc Phong Thương nghe được Phương Vũ tiếng quát ngăn người một chút, mà cũng là bởi vì hấn lẫm lẫm này, để cho hấn mất đi tránh cơ hội trốn!

Phong vui mừng trong nháy mắt xuất hiện ở Mộc Phong Thương sau lưng của, một chưởng đánh vào phong vui mừng sau lưng Diễm đem bên trên.

"Rống, rống!" Cùng lúc đó, từng tiếng to lớn rống ngâm xuất hiện ở trên thành tường, cửu sắc Cổ Long theo Phương Vũ Song chưởng đẩy ra, hướng Mộc Phong Thương vọt tới...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Kết nghĩa kim lan

Mộc Phong Thương căn bản không có tránh cơ hội trốn, hấn lập tức nâng lên hai tay, suy nghĩ ít nhất chặn Phương Vũ đánh ra Đông Long Ấn. Bất quá, hấn nhưng là coi thường này cửu sắc Cổ Long uy lực, lấy Phương Vũ thời khắc này thực lực sử dụng Thiên Địa mệnh mông sau khi đánh ra Đông Long Ấn, uy lực tuyệt đối không thua gì một cái cửu dương đỉnh phong Diễm sư một kích toàn lực!

Bị Đông Long Ấn cùng Vọng Hải phá đồng thời đánh trúng, cho dù là Diễm đem cũng phải còi tăng kế tiếp da. Kèm theo trầm thấp tiếng rống ngâm, Mộc Phong Thương lại một lần nữa bay ra thành tường, hướng phía dưới rơi đi. Bất quá, lần này thấy Mộc Phong Thương rơi xuống những binh lính kia, ngay lập tức sẽ cho hấn nhường ra một mảnh đất trống.

Mà bọn họ nhường ra mảnh đất trống này, là sẽ để cho Vọng Hải phá lực lượng phát huy đến cực hạn. Tất cả bọt khí đều tụ tập ở trên người một người thời điểm, uy lực so với trước kia ước chừng phải lớn hơn.

"Rống!" Ngay tại Mộc Phong Thương xuống rơi xuống đất thời điểm, cửu sắc Cổ Long ở trên trời bàn khởi rồi thân thể của mình, phát ra vang dội Vân Thiên tiếng gầm ở tiếng gầm hướng bốn bề truyền ra thời điểm, cửu sắc Cổ Long há to miệng một cái, liền hướng kia trên đất bị tức ngâm phủ đầy Mộc Phong Thương vọt tới...

"Àm!" Hai tiếng nổ hợp đến cùng một chỗ, thanh âm đỉnh tai nhức óc. Không ít chính tại chiến đấu binh lính đều là đem ánh mắt của mình bỏ vào kia bị tro bụi bao trùm địa phương, làm bụi trần hạ xuống, một người quần áo lam lũ người xuất hiện ở trong tầm nhìn mọi người.

Giờ phút này trên người của hấn Diễm Giáp cơ hồ hoàn toàn vỡ vụn, ngay cả chính hấn mặc quần áo cũng biến thành rách rách rưới rưới rồi. Mộc Phong Thương trên mặt của xuất hiện không ít vết thương, cộng thêm máu ở khoe miệng dịch, vào thời khắc này hấn là chặt vật như vậy.

Không có ai nghĩ đến, một cái Diễm đem ở hai gã Diễm sư dưới sự công kích, biến thành cái bộ dáng này.

Thấy như vậy một màn Thần Quân Quốc binh lính, khí thế bị cổ múa. Vào giờ khắc này, Vân Hà thành lại trực tiếp cửa thành mở rộng ra, không ít binh lính kẹp lao ra đại môn, đánh tới địch quân. Tinh thần này một vật không nói rõ được cũng không tả rõ được, nhưng là nó đúng là một loại có thể ảnh hưởng chiến cuộc đồ vật.

Cơ tin Diễm giờ phút này cũng biết, chiến cuộc nhất định, ít nhất giờ phút này đã không thích hợp đánh nữa. Hấn lại cùng Vân Cô Nguyệt đứng rồi mấy chiêu sau khi, liền từ trên tường thành nhảy xuống, sau đó ra lệnh một tiếng, tất cả hoài hiên quốc sĩ binh đều bắt đầu rút lui.

"Giết!" Xem xét lại Thần Quân Quốc bên này, lại truyền tới gần như điên cuồng mà tiếng gào, một đám binh lính ôm lấy quân kỳ vọt tới trước, đuổi giết rút lui trung hoài hiên quốc sĩ binh. Đuổi giết một khoảng cách thật dài, Thần Quân Quốc quân đội mới dừng lại cước bộ của mình, rút về rồi Vân Hà trong thành.

Vân Cô Nguyệt đơn giản hạ mấy cái mệnh lệnh sau khi, liền trực tiếp đi tới Phương Vũ bên người, mở miệng nói "Người là Lữ sư đệ tử?"

Phuong Vũ trong nháy mắt không có phản ứng kịp, cứ như vậy lẳng ngay tại chỗ, không có trả lời.

"Ngươi là Lữ cuồng đệ tử của lão sư sao?" Vân Cô Nguyệt nhún mày một cái, lại một lần nữa lặp lại.

"Ngươi biết lão sư?" Phuong Vũ cái này hỏi ngược lại, cũng là thừa nhận mình là Lữ học sinh cũ này một sự thật.

"Lữ sư đối với ta có ân..." Vân Cô Nguyệt phảng phất lâm vào trong hồi ức, qua một đoạn thời gian nàng mới lại mở miệng nói, "Yên tâm đi, chỉ cần ở nơi này Vân Hà trong thành, không có ai có thể lấy tánh mạng của ngươi." Sau khi nói xong, Vân Cô Nguyệt liền trực tiếp rời đi.

Phuong Vũ nhìn Vân Cô Nguyệt phuong hướng ly khai, lãnh đạm nở nụ cười, lầm bầm nói: "Đây coi như là một loại bảo vệ sao?" Sau khi nói xong cũng liền lắc đầu một cái, cùng phong vui mừng cùng trở lại quán doanh của mình bên trong.

Ở trong trại lính ngồi một hồi lâu, bây giờ Phuong Vũ cùng phong vui mừng cũng không phải là một cái doanh trưởng, cho nên hai người chẳng qua là nói đơn giản mấy câu nói, liền trở lại riêng mình trong doanh trưởng. Qua một lúc lâu, Cổ Bằng Dương mấy người mới trở về.

Phuong Vũ không cần đoán cũng biết, Cổ Bằng Dương vài người nhất định là đi theo kia hướng ra khỏi cửa thành đại quân, đuổi theo giết địch nhân, cướp đoạt công lao.

"Phuong minh chủ, hắc hắc!" Vừa đi vào doanh trưởng, Cổ Bằng Dương liền cười hi hi hướng về phía Phuong Vũ nói, "Ta đây cũng biết ngươi lợi hại, hôm nay lại đem đối phương Diễm đem giải quyết cho rồi."

"Cơ duyên xảo hợp mà thôi, hơn nữa nếu như không có phong vui mừng, ta một người cũng làm không được." Phuong Vũ nở nụ cười nhạt nhòa một cái, sau đó rất là khiêm tốn nói.

"Ta có một cái đề nghị, chính là không biết các ngươi có đồng ý hay không." Miêu Giác quơ quơ trong tay mình quạt xếp, đột nhiên mở miệng nói.

"Ngươi còn có chủ ý gì hay sao? Nói nghe một chút." Cùng Phuong Vũ mấy người sống chung một chỗ lâu, Triệu bay cũng là so với trước kia nhiều hơn không ít, cũng không còn là trước kia như vậy, cả ngày lạnh như băng rồi.

"Đương nhiên là ý kiến hay, ta Miêu Giác lúc nào trở ra chủ ý không xong? Phải biết, kia trăm hành Ma Liên nhưng là ta phát hiện." Miêu Giác trợn mắt nhìn Triệu Phi liếc mắt nói.

"Nhưng là một người nói đúng lắm, trăm hành Bích Liên a!" Triệu Phi nhìn xuống Miêu Giác, liền dứt khoát đấu với hắn lên miệng tới.

"Tốt lắm tốt lắm, nói chính lời nói đi, Miêu Giác, ngươi rốt cuộc có ý định gì?" Phuong Vũ cắt đứt Triệu Phi cùng Miêu Giác, mở miệng nói.

"Khắc, khắc!" Miêu Giác ho hai tiếng, làm ra một cái nghiêm túc dị thường bộ dáng, mở miệng nói, "Chúng ta từ khi biết đến bây giờ, cũng trải qua rất nhiều lần sống chết, cho nên, ta đề nghị, mấy người chúng ta kết nghĩa làm huynh đệ, như thế nào?"

Cổ Bằng Dương nghe một chút, lập tức vỗ tay tán thưởng: "Được a! Ta đây hoàn toàn đồng ý!"

Triệu Phi cũng là gật đầu một cái, biểu thị đồng ý. Sau đó, ba người cũng đưa ánh mắt bỏ vào Phuong Vũ trên người. Phuong Vũ nghĩ một hồi, mở miệng nói: "Có thể, bất quá, ta muốn làm lão đại!"

"Cái này, ai là lão đại hay là để cho lão Thiên quyết định đi, ai lớn tuổi người đó chính là lão đại, như thế nào đây?" Miêu Giác một nói xong câu đó, Phuong Vũ sắc mặt ngay lập tức sẽ trầm xuống. Nếu là theo như tuổi tác để tính, hẳn qua đoạn cùng lão đại cái chỗ ngồi này vô duyên, dù sao giờ phút này, hắn mới không sai biệt lắm mười bảy tuổi.

"Ta đây đồng ý, ta đây năm nay mười sáu!" Cổ Bằng Dương trực tiếp liền nói ra tuổi của mình, sau đó chờ Phuong Vũ mấy người mở miệng.

"Ta mười tám..." Triệu Phi nói xong tuổi tác sau khi, mặt đầy hoài nghi nhìn Cổ Bằng Dương, mở miệng nói, "Ngươi thật mười sáu, ta vẫn cho rằng ngươi 20 chừng mấy rồi!"

"Ta đây thật mười sáu, hơn nữa cách mười bảy còn có sắp tới thời gian một năm!" Cổ Bằng Dương vẻ mặt thành thật nhìn Triệu Phi, gật đầu nói. Phỏng chừng, nhìn Cổ Bằng Dương này thân thể, không có ai sẽ cho rằng hắn là cái mười sáu tuổi thiếu niên đi.

"Phuong Vũ ngươi thì sao?" Miêu Giác không có trước nói mình, mà là nhìn Phuong Vũ mở miệng nói.

"Ta cũng mười sáu, bất quá lập tức mười bảy rồi." Phuong Vũ giống như Triệu Phi, mặt đầy hoài nghi nhìn Cổ Bằng Dương. Nhưng thật nhắc tới, bọn họ này bốn cái, không có một giống như là một tên thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi...

"Vậy thì tốt, ta hiện năm đã hai mươi, cho nên, ta là lão đại, không có ý kiến chứ!" Miêu Giác quơ quơ trong tay quạt xếp, mặt đầy đắc ý nói.

Mà lúc này đây, Phuong Vũ đột nhiên mở miệng nói: "Ngươi, 20? Nói thật, Cổ Bằng Dương là mười sáu, ta cảm thấy cho ngươi nếu là nói mình là mười ba tuổi trái phải, ta sẽ càng tin tưởng một ít." Sự thật như thế, ở Phuong Vũ trong bốn người, Miêu Giác nhìn qua là trẻ tuổi nhất một cái.

Miêu Giác bị Phuong Vũ nói trên mặt của co quắp một trận, qua một lúc lâu mới mở miệng nói: "Không cần lo những chi tiết này rồi, trước làm chính sự

quan trọng hơn!" Miêu Giác tay vung lên nài, mấy bầu rượu liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Bốn người nhìn nhau cười một tiếng, mỗi người nắm một bầu rượu liền trực tiếp đi tới doanh trướng trung gian, hướng về phía kia bên ngoài lều không trung một gối mà quỳ xuống. Ở chiến trường này loại, bọn họ cũng không có để ý nhiều như vậy, có một bầu rượu, một phần tâm, hết thấy đều đã vậy là đủ rồi.

"Miêu Giác, Triệu Phi, Phương Vũ, Cổ Bằng Dương bốn người, mặc dù với nhau họ không giống nhau, nhưng hôm nay kết làm huynh đệ, liền đồng tâm hiệp lực, có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu. Không cầu cùng tuổi cùng ngày cùng tháng sinh, chỉ nguyện cùng tuổi cùng ngày cùng tháng chết. Hoàng Thiên Hậu Thổ, thật giám lòng này, vác Nghĩa vong ân, Thiên Nhân cộng lực!" Bốn người cùng nói xong lời này sau khi, đem vật cầm trong tay rượu uống một hơi cạn sạch, cười lớn đứng lên.

"Ta đây bây giờ là không phải liền đổi lời nói, gọi các người ca ca?" Cổ Bằng Dương đem vật cầm trong tay bầu rượu ném một cái quấy nhiễu cái đầu người cười nói.

"Không sai, Tứ đệ, cũng còn khá có người đội sổ!" Phương Vũ nhìn chòng chọc Cổ Bằng Dương một chút, lãnh đạm cười nói.

"Không nghĩ tới, ta Miêu Giác tu vi yếu nhất, nhưng là làm đại ca." Miêu Giác quơ quơ đầu, mặt đầy nụ cười ngời, một lát sau, mới mở miệng nói, "Các huynh đệ, nhất định phải còn sống trở lại mệnh mông trong phân viện mặt a!" Miêu Giác đột nhiên mặt đầy nghiêm túc nói, nói thật, đây là Phương Vũ lần đầu tiên thấy Miêu Giác như thế bộ dáng nghiêm túc.

"Người đừng chết liền có thể, bằng không thì ta nhưng chính là đại ca!" Triệu Phi khẽ cười một tiếng, mở miệng giảng đạo.

"Ha ha, vậy thì tốt, vậy thì tốt!" Vài người vừa cười, vừa ôn.

Mà Phương Vũ nhưng là vào lúc này đi tới doanh trướng ra, hần nhìn Phù Uyên quốc phương hướng, thấp giọng nói: "Huynh đệ sao? Tiểu Nhiên, người còn nhớ ta người anh này sao?"

Vào giờ phút này, hoài niệm quốc trong doanh trướng...

"Người cái phế vật này!" Cơ tin Diễm một cước đá vào Mộc Phong Thương trên người, mắng to, "Ngay cả hai cái Diễm sư cũng không đánh lại, người còn có cái gì dùng?"

"Tướng Quân, ta nếu không phải trên người bị thương, như thế nào lại bị bọn họ hai tên kia đánh bại!" Mộc Phong Thương che bụng của mình, quỳ dưới đất biện giải cho mình nói. Hần căn bản không liên quan phản kháng cơ tin Diễm, không nói trước cơ tin Diễm thực lực vượt qua hắn, chính là cơ tin Diễm thân phận, cũng không phải hắn có thể đủ trên chọc.

Cơ gia là hoài niệm quốc hoàng thất!

"Có thương tích?" Cơ tin Diễm cười giận dữ nói, "Vậy người nói một chút, người phải bao lâu mới nuôi tốt vết thương trên người của người?"

"Bây giờ..." Mộc Phong Thương nhìn cơ tin Diễm trên mặt vẻ giận, run lên trong lòng, lập tức sửa lời nói, "Không, năm ngày, chỉ cần năm ngày, ta nhất định có thể lấy xuống đầu của bọn hắn!"

"Được!" Cơ tin Diễm một tiếng quát to, mở miệng nói, "Ta liền cho người năm ngày, sau năm ngày, quân ta liền phát động tổng công, một hơi thờ bắt lại Vân Hà thành. Nếu là sau năm ngày, người thắng bọn họ không được, vậy người liền chết trận sa trường đi! Cút!" Cơ tin Diễm bàn tay hất một cái, Mộc Phong Thương liền cút ngay lập tức ra trong doanh trướng.

Ở Mộc Phong Thương sau khi rời khỏi, một cái Hắc Ảnh xuất hiện ở doanh trướng bên trong.

"Bạn của chúng ta muốn cái kia kên Thần Văn hoàng tử mệnh, chiến tranh lúc mới bắt đầu, ta cho người 5000 tinh binh, vậy là đủ rồi sao?" Cơ tin Diễm đưa lưng về phía đạo hắc ảnh kia, mở miệng nói.

"Hắc hắc..." Hắc Ảnh cười âm hiểm hai tiếng, mở miệng trả lời, "Tướng Quân yên tâm, chúng ta Dạ Miêu nhất định sẽ làm cho người hài lòng!" Tiếng nói rơi xuống sau khi, Hắc Ảnh liền biến mất ở rồi trong doanh trướng.

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Diễm binh Thương Vân

Liên tiếp ba ngày trôi qua, hoài hiên quốc quân đội cũng không có một lần phát động công kích, đây cũng là để cho Phuong Vũ bọn họ có đi một tí thời gian nghỉ ngơi. Lần này chiến tranh bắt đầu, đến bây giờ, bọn họ cơ bản cũng không thể nào nghỉ ngơi qua. Ở phiên Bảo thời điểm, địch quân mỗi ngày đều tới quấy rầy, bọn họ có thể không có thời gian nghỉ ngơi.

Mấy ngày nay, Phuong Vũ cũng là ở nơi này Vân Hà trong thành quơ quơ. Chi bất quá, bởi vì chiến đấu nguyên nhân, này Vân Hà trong thành đã không có bao nhiêu cư dân rồi, phần lớn cũng tạm thời rời đi Vân Hà thành, chuẩn bị chờ đợi kết thúc chiến đấu thời điểm trở lại.

Căn cứ Triệu Phi phán đoán, địch quân thời gian dài như vậy cũng không có tấn công, là đang ở nghỉ ngơi dưỡng sức, có lẽ ở không lâu sau, địch quân sẽ nhất cổ tác khí đem Vân Hà thành bắt lại.

Từ trước đánh một trận tình thế đến xem, cạnh mình căn bản cũng không phải là địch quân đối thủ. Số người không có có người khác nhiều, hơn nữa cao thủ tăng diện cũng chỉ là miễn cưỡng cùng địch nhân ngang hàng. Nếu như địch nhân liều mạng một lần phát động công kích, cạnh mình đoán chừng là không chặn được tới.

Phuong Vũ giờ phút này đứng ở trên thành tường, nhìn bên ngoài đất trống, trước mắt phẳng phát xuất hiện phiên Bảo ra cái loại này tình cảnh. Này thứ 2 phòng tuyến ba cái thành trì, phân biệt do Trương nguyên soái, Đại hoàng tử cùng Tam hoàng tử trú đóng, lúc này cũng không biết cái khác hai cái thành trì tình huống như thế nào.

"Xin hỏi, là Phuong Vũ đại nhân sao?" Một cái Vân Hà thành sĩ binh đi tới Phuong Vũ một bên, cung kính nói. Phuong Vũ mặc dù chỉ là một tên tiểu tướng, nhưng là đối này thông thường binh lính mà nói, cũng đích xác gọi là đại nhân.

"Người tìm ta?" Phuong Vũ đem suy nghĩ của mình thu hồi lại, sau đó quay đầu nhìn người tiểu binh này, chỉ mình nói.

"Thành chủ đại nhân mời Phuong đại nhân đến phủ thành chủ một tự." Sau khi nói xong, tiểu binh cũng rất là cung kính nhường qua một bên, làm ra một cái tư thế mời.

Phuong Vũ biết Vân Cô Nguyệt nhận biết Lữ lão, cũng không có nhiều suy nghĩ gì, liền cất bước hướng thành phủ phuong hướng đi tới. Vừa đi, Phuong Vũ vừa mở miệng hỏi "Người biết các người thành chủ tìm ta có chuyện gì không?"

"Tiểu nhân không biết."

Phuong Vũ suy nghĩ một chút, giống như vậy binh lính không biết cũng là bình thường, cũng không có hỏi nữa. Vân Hà thành cũng không có bao nhiêu, đi một hồi, Phuong Vũ liền đi tới trong phủ thành chủ.

Nói thật, Vân Hà thành phủ thành chủ thật chưa ra hình dáng gì. Phuong Vũ gặp qua không ít phủ thành chủ, ngay cả Phù Uyên trong nước thành nhỏ phủ thành chủ cũng sửa so với cái này Vân Hà thành phủ thành chủ sang trọng không ít, bất quá, cái này cũng thể hiện xây cất những thành chủ kia Phủ, là biết bao lao dân thương tài.

Bị người lính kia lãnh được phủ thành chủ sau khi, Phuong Vũ liền ở phòng khách ngồi xuống, chờ đợi Vân Cô Nguyệt đến. Hắn nghĩ, Vân Cô Nguyệt tìm hắn phỏng chừng cũng chính là hỏi một chút Lữ lão sự tình đi, từ mấy ngày trước năng đối với Lữ lão gọi, phỏng chừng năng cũng là Lữ lão học sinh.

Cũng không lâu lắm, mặc bạch y Vân Cô Nguyệt liền đi vào khách này Sảnh sau khi, Phuong Vũ trước không có thể nào từ quan sát kỹ, giờ phút này nhìn một cái, Vân Cô Nguyệt thật là một cái hiếm có đàn bà xinh đẹp. Hai cái tay nhỏ bé còn như là bạch ngọc, mặt mũi mỹ lệ hơn dị thường. Nhưng lại không như bình thường nhu cô gái yếu đuối, ở Vân Cô Nguyệt trên trán có này một cổ anh khí, nhất định chính là một cái can quắc anh hùng.

"Vân thành chủ, người đem Phuong Vũ tìm đến, có thể là vì Lữ lão sự tình?" Phuong Vũ thấy Vân Cô Nguyệt sau khi ngồi xuống, mới mở miệng nói.

Vân Cô Nguyệt gật đầu một cái, vui vẻ lại lại mang thanh âm uy nghiêm điểm một cái truyền ra: "Người nói không sai, bất quá đây chỉ là một trong số đó."

"Không biết hai vì sao?" Phuong Vũ hơi nghi hoặc một chút nói.

"Sự tình từng món một đến, người nói trước đi nói, Lữ sư tình huống gần đây như thế nào? Thân thể như vậy được chưa?" Vân Cô Nguyệt ở nhắc lên Lữ sư thời điểm, trong mắt rõ ràng tràn đầy tôn kính ý, có thể thấy được Lữ lão đối với nàng mà nói, là bức nào tồn tại.

"Lão sư thân thể bình yên, liền là thói quen cuộc sống không hề tốt đẹp gì, đầy sân cỏ đại, trong phòng cũng là bừa bộn." Phuong Vũ cười nhạt một chút, mở miệng nói đến một ít chuyện vụn vặt.

Vân Cô Nguyệt gật đầu một cái, sau đó mở miệng nói: "Lữ sư bây giờ còn là thường xuyên ngồi ở Bạch Tháp trước, chờ đợi có thể giải đáp hán vấn đề người sao?"

Phuong Vũ lắc đầu nói: "Vân thành chủ chẳng lẽ không biết sao?"

"Chuyện gì?"

"Ở trước đây không lâu, lão sư đề mục liền đã bị người giải khai."

"Là ai?" Vân Cô Nguyệt trên mặt bình tĩnh lại vào giờ khắc này biến mất, mang theo nhiều chút lo lắng hỏi.

Phương Vũ khước miệng nhỏ hơi cong lên trên lên, mở miệng nói: "Bắt tài, liền là tại hạ."

Vân Cô Nguyệt trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, sau đó lập tức lại bình tĩnh lại, lẩm bẩm nói: "Ta sớm nên nghĩ đến, nếu không phải giải khai Lữ sư câu đố, Lữ sư thì như thế nào sẽ truyền cho người Đông Long Ấn như vậy tuyệt diệu võ học đâu? Nhanh, nói cho ta nghe một chút đi, người là như thế nào giải đáp?"

Phương Vũ đáp một tiếng, liền bắt đầu cho Vân Cô Nguyệt giảng thuật hán giải đáp Lữ lão mê đề sự tình. Nghe được Phương Vũ trả lời: "Ta chính là mệnh mộng!" Vân Cô Nguyệt cũng là khiếp sợ không thôi, nhiều năm như vậy, Phương Vũ là người thứ nhất coi ra này mê đề người, cũng là duy nhất một cái. Bởi vì hắn có can đảm, ở Lữ lão trước mặt của nói ra, ta chính là mệnh mộng nói như vậy!

"Hay, thật là hay a!" Vân Cô Nguyệt nghe xong Phương Vũ giảng thuật, không khỏi khen ngợi, "Trả lời như vậy, thật là tuyệt diệu!"

Phương Vũ thấy Vân Cô Nguyệt chậm rãi bình tĩnh lại, mới lại mở miệng nói: "Vân thành chủ, người nói đây là chuyện thứ nhất, như vậy hiện tại có được hay không nói cho ta biết, kiện thứ hai là cái gì?"

"Nếu người này chuyện thứ nhất trả lời để cho ta không hài lòng, cũng sẽ không có chuyện thứ hai rồi." Vân Cô Nguyệt dừng lại một chút, mở miệng nói, "Bắt quá, câu trả lời của người ta rất hài lòng."

"Nhưng là Vân thành chủ vẫn là không có nói cho ta biết chuyện thứ hai này là cái gì?" Phương Vũ một lần nữa hỏi.

"Không cần cung kính như thế, người kêu ta Cô Nguyệt mới có thể." Phương Vũ đang định cự tuyệt, Vân Cô Nguyệt lại mở miệng nói, "Dù sao người là Lữ sư đệ tử, giữa chúng ta không cần nghi ngại như vậy."

"Phe kia vũ công kính không bằng tuân mệnh, xin hỏi Cô Nguyệt thành chủ, kia chuyện thứ hai vì sao?" Phương Vũ trong lúc nhất thời cũng không có biện pháp sửa đổi miệng đến, dù sao không ngừng kêu một cô gái tên...

Vân Cô Nguyệt không biết tại sao lúc đầu một cái, một lát sau mới mở miệng nói: "Người đâu, thanh kiếm mang lên!"

Nghe được Vân Cô Nguyệt mệnh lệnh sau khi, một đạo tiếng bước chân lập tức vang lên, một lão giả bụng một cái hộp gấm đi lên. Vân Cô Nguyệt cho lão giả một cái tờ ý sau khi, lão giả liền mở ra kia một cái hộp gấm.

Hộp gấm mở một cái, một thanh thuẫn trường kiếm màu trắng liền xuất hiện ở Phương Vũ trước mắt. Kiếm dài vừa vặn ba thước 6 tấc, âm hợp ba trăm sáu mươi cái Chu Thiên. Kiếm rộng đúng lúc là một tấc tám phân, Hộp Thiên Cương nửa số. Thân kiếm chuôi kiếm đều là trắng tuyết không có hiệu quả, không có một chút dơ bẩn.

Bụng trên hộp gấm tới lão giả giờ phút này đứng đứng ở một bên, mở miệng giải thích: "Kiếm này được đặt tên là Thương Vân, chính là hai mươi lăm năm trước, đức kiếm đại sư vân Cao Phong làm bằng, Linh giai Thượng phẩm Diễm binh. Trường kiếm lấy mây trắng ý, Vân chi bạch, nếu không có cạnh vật nhuộm đậm là trắng tuyết hoàn mỹ."

"Đích xác là một thanh hảo kiếm!" Phương Vũ đầu tiên là khen ngợi một tiếng, sau đó quay đầu nhìn về phía Vân Cô Nguyệt, mở miệng hỏi "Cô Nguyệt... Thành chủ, người đây là?"

"Ta xem người không có một thanh binh khí thích hợp, hơn nữa người lại vừa là Lữ sư đệ tử, liền muốn đem kiếm này tặng cho người." Vân Cô Nguyệt ở lúc nói lời này, tựa hồ ánh mắt có chút phiêu hốt bất định, tựa hồ muốn ẩn tàng cái gì như thế.

"Này quá quý trọng!" Phương Vũ đang chuẩn bị mở miệng cự tuyệt, Vân Cô Nguyệt liền ngắt lời hắn.

"Người trước chớ vội, nếu là người cảm không nổi thanh kiếm này, ta chính là mong muốn nó cho người, cũng không có cách nào." Vân Cô Nguyệt chỉ một chút Thương Vân, mở miệng nói.

"Cảm không nổi?" Phương Vũ nhìn Thương Vân cười hai tiếng, hào khí nói, "Đừng nói như vậy một thanh kiếm, chính là lớn hơn nữa bên trên thập bội, bên ta vũ công giống vậy có thể mang nó cảm lên."

"Phương công tử có chỗ không biết a!" Lúc này, tên lão giả kia mở miệng nói, "Kiếm này trắng tuyết hoàn mỹ, cũng là bởi vì không có cạnh vật nhuộm đậm, nếu là muốn cảm lên kiếm này, nhất định phải có đầy đủ nhuộm đậm thực lực của nó."

"Có chút ý tứ!" Phương Vũ lúc này cũng không lo lắng nữa kiếm này có phải hay không quý trọng, trực tiếp liền đi tới Thương Vân bên cạnh, hướng Thương Vân chuôi kiếm bắt tới.

Làm Phương Vũ tay cùng Thương Vân chuôi kiếm tiếp xúc trong nháy mắt, vô số mây mù đột nhiên xuất hiện ở trong gian phòng đó. Kia vô tận mây trắng phẳng phát một con sông lớn như thế, vô tận vô tuyệt. Này vô tận mây trắng, phát ra từng đạo lực lượng, muốn đem Phương Vũ kéo ra...

"Có chút ý tứ!" Phương Vũ Song mắt tăng mạnh, trên người màu đen Diễm Lực điên cuồng dâng lên, hắn toàn lực bắt Thương Vân chuôi kiếm, muốn đem Thương Vân cho cảm lên. Trong mây trắng, đứng một cái thân ảnh màu đen, như thế cảnh sắc, lại là xuất hiện trong một cái phòng.

"Lên!" Phương Vũ trầm giọng quát một tiếng, cầm Thương Vân tay nào ra đòn không ngừng phát lực. Màu đen Diễm Lực cũng là từ hấn các vị trí cơ thể, hướng tay nào ra đòn vọt tới.

"Lên!" Lại vừa là quát khê một tiếng, căn phòng những địa phương khác Diễm Lực điên cuồng hướng này trong mây mù vọt tới, hướng Phương Vũ trong thân thể tràn vào.

"Lên!" Phương Vũ thời khắc này cặp mắt đã có nhiều chút đầy máu, hấn một lần nữa phát ra quát khê tiếng. Ngay cả chính hấn cũng không có chủ ý đến, hấn này quát khê một tiếng thời điểm, hấn nơi bụng tim Âm Phệ Quỷ Diễm đột nhiên hơi nhúc nhích một chút. Cũng bởi vì lần này nhảy lên, Phương Vũ chung quanh thân thể mây trắng, lại một chút xiu lại hóa thành màu đen!

Màu đen điên cuồng lan tràn, một đóa lại một đóa mây trắng biến thành Hắc Vân, thấy như vậy một màn Phương Vũ cũng là biết, đây chính là lão già trong miệng cái gọi là nhuộm đầm đi!

"Lên!" Cuối cùng quát khê một tiếng từ Phương Vũ trong miệng phát ra, kia phảng phất khảm nạm ở trong hộp gấm Thương Vân, bị Phương Vũ cho cầm lên. Ngay tại Thương Vân rời đi hộp gấm trong nháy mắt, kia vô số mây trắng đều biến thành màu đen, hơn nữa hướng Phương Vũ thân thể điên cuồng tràn vào.

Này mỗi một đóa mây trắng đều là Diễm Lực tạo thành, giờ phút này toàn bộ đều bắt đầu tràn vào Phương Vũ trong thân thể. Vốn là, giống như tình huống như thế, hấn sẽ để cho Phương Vũ cảm thấy khó chịu, nhưng là sự thật cũng không có như vậy. Kia tràn vào Phương Vũ trong thân thể mây trắng cực kỳ nhu hòa, không có một chút thương tổn tới Phương Vũ thân thể.

Vừa lúc đó, Vân Cô Nguyệt thanh âm ở Phương Vũ vang lên bên tai: "Lập tức vận chuyển Diễm Lực, đem lực lượng kia hóa thành của mình!"

Phương Vũ Song mắt trong nháy mắt sáng lên, lập tức bàn làm, đem Thương Vân đặt ở đầu gối của mình, vận chuyển lên thân thể của mình trung Diễm Lực...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Cường ép phá thành

"Tiểu thư, như vậy thật tốt sao?" Lão già nhìn một chút Phương Vũ, sau đó lại nhìn một chút Vân Cô Nguyệt, mở miệng nói. Phương Vũ đã tại trong phủ thành chủ ngồi xếp bằng thời gian mấy ngày rồi, nhưng là hấn tràn vào trong thân thể của hấn Diễm Lực, còn không có tiêu hóa xong thành. Thời khắc này Phương Vũ, như cũ nhắm hai mắt, ngồi ở đây phòng khách trung ương.

"Ta cũng không biết, nhưng là ta luôn cảm thấy hấn rất mạnh, mặc dù không là bây giờ..." Vân Cô Nguyệt nhìn chằm chằm ngồi xếp bằng dưới đất Phương Vũ, chậm rãi nói.

Vừa lúc đó, một người lính vội vã chạy vào trong phòng khách, thở hổn hển liền mở miệng nói: "Thành chủ, địch, địch nhân lại, công tới!" Mặc dù hấn nói chuyện đứt quãng, nhưng vẫn có thể đem ý tứ biểu đạt đi ra ngoài.

Vân Cô Nguyệt nhíu mày một cái, cùng bên người nàng lão già nói thầm mấy câu sau khi, liền trực tiếp hóa thành một đạo bóng trắng, hướng cửa thành phương hướng phóng đi.

"Hôm nay, bất luận thương vong bao nhiêu, ta đều muốn phá vỡ này Vân Hà thành!" Cơ tin Diễm mang theo đại quân đi tới cách Vân Hà thành chỗ không xa, cao giọng quát.

Ở cơ tin Diễm bên người, ngoại trừ hai gã Diễm đem bên ngoài, còn có này hai mươi mấy tên gọi Hắc y nhân. Những người quần áo đen này, đều là thuộc về Dạ Miêu thích khách thích khách, từ nơi này nhiều chút thích khách kia lộ ra trong đôi mắt, cũng có thể thấy được, bọn họ đã sớm thấy chết không còn, nếu như bọn họ có cơ hội, sẽ cùng mục tiêu của bọn họ liều cái lấy mạng đổi mạng.

"Giết!" Cơ tin Diễm ở trên ngựa một tiếng hô to. Quân đội của hấn tất cả đều ứng tiếng mà động, hướng Vân Hà thành vọt tới. Mà Vân Hà thành, cũng là lập tức thả ra mũi tên, ngăn trở cơ tin Diễm quân đội bước chân tiến tới.

Ở nơi này trận trận mũi tên trong mưa, có thể thấy những cái kia thích khách kinh khủng. Cuộc bộ của bọn hấn không có bởi vì mưa tên có một chút dừng lại, một bên cấp tốc tiến tới, một bên mau tránh ra bắn tới mũi tên. Có người bị bắn trúng, cũng chỉ là hơi chút dừng lại một chút, liền lại một lần nữa xông về Vân Hà thành.

Ở đại quân phía trước, Vân Hà thành phạm vi công kích bên trong hai mươi mảy danh thiếp khách, rất nhanh là đến Vân Hà thành dưới tường thành. Bọn họ đi tới dưới thành tường sau khi, liền dừng lại thân hình, đứng ở một cái mũi tên không cách nào công kích được địa phương, tựa hồ đang đợi cái gì.

Chỉ dòi đi giữa, cơ tin Diễm thủ hạ đại quân liền vọt tới dưới tường thành, có bắt đầu bắc lên vân thê, có thì còn lại là sử dụng công thành xe không ngừng đánh vào cửa thành. Mà cơ tin Diễm bên người hai gã Diễm tướng, chính là cùng lần trước như thế, trực tiếp nhảy đến trên thành tường, cùng trên tường thành chu nhận bắt đầu giao chiến.

"Tam điện hạ, xin ngài lập tức mang theo một số người, thôi lui đến kia bên ngoài sơn cốc, tùy thời chuẩn bị rút lui." Triệu Phi thừa dịp còn không có bao nhiêu địch quân xông lên thành tường, lập tức tìm được Thần Văn, mở miệng nói, "Trong mắt của ta, trận chiến này Vân Hà thành tất phá, xin Tam hoàng tử rút lui!"

Thần Văn biết rõ mình ở chỗ này không có chỗ nào xài, hơn nữa hẳn nghe được Vân Hà thành tất phá cũng có nhiều chút kinh hãi. Nhưng là Thần Văn không một chút do dự, lập tức gạt đầu một cái, mang theo ba cái dưới tay hán Diễm sư, hướng sơn cốc phương hướng đi tới.

Bởi vì bị Diễm đem quấy rầy, địch quân rất nhanh thì xông lên cửa thành, Triệu Phi ánh mắt đông lại một cái, trường thương vũ động, trực tiếp vọt tới trong cuộc chiến, cùng phe địch dẫn đầu xông lên vài tên Diễm sư đứng lên. Vừa lúc đó, lại không có một người chú ý tới, hơn mười đạo Hắc Ảnh chợt lóe lên...

Màu trắng bóng hình xinh đẹp mới vừa đến trên thành tường này, kia cơ tin Diễm chính là ở trên lưng ngựa đập một cái, trực tiếp nhảy lên này Vân Hà thành thành tường.

"Trận chiến này, các ngươi tất bại!" Cơ tin Diễm trực tiếp nhảy đến Vân Cô Nguyệt trước người cửa, lãnh đạm cười nói, "Nếu là ngươi nguyện ý, liền chính mình rút lui, điều kiện và bảy ngày trước như thế!"

"Ta Vân Cô Nguyệt mặc dù không phải là cái gì nam tử hán đại trượng phu, nhưng là ta tiểu nữ tử này vẫn biết điểm đạo lý. Muốn cho ta không đánh mà lui, ngươi cũng quá mức ngây thơ!" Vân Cô Nguyệt bên phải duỗi tay ra, chuôi này trường kiếm màu trắng liền là xuất hiện ở rồi trên tay nàng.

Cơ tin Diễm lắc đầu một cái, tựa hồ rất tiếc hận nói: "Ta đây cũng không thể hạ thủ lưu tình." Ở tiếng nói rơi xuống trong nháy mắt, hán màu cam Diễm Giáp liền phủ thêm thân thể, chuôi này Diễm binh loan đao, cũng là xuất hiện ở rồi trên tay hán.

"Đinh!" Một tiếng thanh thúy kim loại va chạm chi âm vang lên, kia vốn là nhìn nhau mà đứng hai người, giờ phút này đã chiến với nhau. Bọn họ giao thủ sinh ra uy lực còn lại, trực tiếp đem bên cạnh bọn họ người chân khai...

Mà vào giờ phút này, một cỗ khí thế cường đại từ Vân Hà thành trong phủ thành chủ phóng lên cao, dĩ nhiên, loại này cường đại chỉ là nhắm vào Diễm sư mà nói. Ngồi xếp bằng trong phòng khách Phương Vũ chậm rãi mở hai mắt ra, trong tay Thương Văn đã sớm biến thành màu mực.

Phương Vũ đơn cầm trong tay màu mực Thương Văn, đứng ở này trong phòng khách, cặp mắt nhìn chăm chăm kia Vân Hà thành thành tường nơi, hỏi nhỏ: "Lão nhân gia, ta ở chỗ này ngồi bao lâu?"

"Phương công tử ở chỗ này đã có thời gian mấy ngày rồi, ngay tại trước đây không lâu, hoài hiền quốc lại đem binh công thành, tiểu thư đã chạy tới thành tường chỗ rồi." Lão gia vẫn đứng ở Phương Vũ bên người, nhẹ nói nói.

"Hừ, lại tới công thành sao?" Phương Vũ lạnh rên một tiếng, sau đó mở miệng nói, "Mời lão nhân gia ngày sau nói cho Vân thành chủ một câu, này Thương Văn bên ta vũ nhận, ngày sau nhất định có thật sự báo!" Tiếng nói vừa dứt, Phương Vũ liền hóa thành một vệt bóng đen biến mất ở rồi này trong phòng khách.

Lão gia tựa hồ muốn nói gì, giờ phút này cũng chỉ đành trầm mặc...

Mà vào lúc này, Thần Văn nhưng là một mực ở chạy băng băng, thà nói là chạy băng băng, không bằng nói là chạy thoát thân. Ở phía sau hán, có hơn mười đạo Hắc Ảnh ở đuổi theo hán, này mười mấy đuổi người của hán, đều có Diễm sư tu vi!

"A!" Rên rỉ một tiếng vang lên, một cái đi theo mây tầng bên người Diễm sư, dùng thân thể thay Thần Văn chặn đối phương một phát công kích.

Căn bản không cần quay đầu, Thần Văn liền đã biết là những cái kia thích khách đuổi theo tới, Thần Văn vốn là chỉ là một Diễm sĩ, tốc độ so với bọn họ mà nói, phải chậm hơn không ít. Kia bảo vệ Thần Văn hai gã Diễm sư, đều đã mất đi tánh mạng...

Đột nhiên một đạo rừng mình đột nhiên xuất hiện, Thần Văn biết chạy nữa cũng không có ích gì, liền trực tiếp xoay người lại, nhấc lên hai tay của mình, Diễm Lực phun ra ngoài, tạo thành một đạo phòng ngự. Vào giờ phút này, đối phương cầm đầu kia một cái thích khách đã nhảy lên trên không trung, hai thanh u màu xanh chói thủ trực tiếp xâu phá Thần Văn Diễm Lực, đâm vào cánh tay của ta cùng ngực trái.

Sợ hãi tử vong mặc dù vào giờ khắc này xuất hiện ở Thần Văn trong đầu, nhưng là Thần Văn như cũ không có mất đi thanh tĩnh. Hán mượn đối phương công kích kẻ hở, nhanh chóng hướng phía sau thối lui. Hán bị rạch ra trong quần áo lộ ra một cái hộ thân Giáp, mặc dù nhưng đã tồi tệ, nhưng nếu không phải thứ này bảo vệ, hán giờ phút này phỏng chừng đã bị mất mạng rồi.

Sẽ ở đó một cái thích khách một lần nữa xông về Thần Văn, chuẩn bị một kích biết Thần Văn tánh mạng thời điểm. Một cỗ cường đại kiếm khí đột nhiên hướng hán bay tới, cảm nhận được nguy hiểm tên này thích khách, ngay lập tức sẽ hướng về sau nhảy một cái, tránh ra đạo kiếm khí này.

Chỉ bắt quá, đứng ở sau lưng hấn hai cái "gai" khách, nhưng là bị kinh khủng này kiểm khí cho xé thành rồi hai nửa!

Thần Văn không ngừng thờ hào hển, muốn mức độ cả tim đập của mình. Hấn khó khăn quay đầu, chỉ thấy một cái tay cầm màu mực trường kiếm người, hướng hấn chậm rãi đi tới. Không đợi Thần Văn mở miệng, một cái màu đen Cổ Long liền trực tiếp xông về kia hơn mười người thích khách.

Hơn mười người thích khách thấy tầm này mở miệng to Hắc Long, ngay lập tức sẽ hướng một bên tránh đi, bắt quá liền là bởi vì bọn họ này chợt lóe. Cho Phuong Vũ cơ hội, ở tại bọn hấn né tránh Hắc Long thời điểm, Phuong Vũ nhanh chóng xê dịch đến mấy cái tu vi yếu hơn giờ phút này bên người, huy động trong tay màu mực trường kiếm, chung kết kia thuộc với tánh mạng của bọn hấn...

"Dạ Miêu, đứng không?" Phuong Vũ dùng trong tay màu mực trường kiếm, chỉ còn dư lại bảy tám cái giờ phút này, mở miệng hỏi.

Một người trong đó thích khách tựa hồ có chút không hiểu nổi tình huống, lại lớn tiếng trả lời: "Nếu biết chúng ta Dạ Miêu uy danh, còn không mau một chút cút ngay!"

"Uy danh? Ngươi sai lầm rồi!" Phuong Vũ quơ quơ chính mình một căn khác tay đích ngón tay, mở miệng nói, "Ta chỉ bắt quá muốn xác nhận một chút, có không có tìm sai báo thù đối tượng mà thôi!" Thật ra thì, Phuong Vũ hay vẫn là tràn đầy nhớ thù, ngày hôm đó bị Dạ Miêu người cho đánh lén, nhưng là để cho hấn dị thường khó chịu a!

"Tam điện hạ, ngươi hãy nhanh lên một chút rồi đi đi. Nếu để cho địch quân giờ phút này giết bên ta chủ soái, kia quân ta phòng tuyến có thể sẽ sinh ra hỗn loạn." Phuong Vũ nhìn một cái phía sau mình vừa mới điều chỉnh xong hô hấp Thần Văn, mở miệng nói.

Thần Văn gật đầu một cái, trực tiếp liền hướng sơn cốc phương hướng chạy đi. Mà những cái kia thích khách, nhưng là không có một đuổi bước đuổi theo. Bọn họ chỉ cần có một chút khả năng, sẽ dùng tánh mạng của mình đi đối Thần Văn, nhưng là, ở Phuong Vũ trước mặt của, bọn họ không cảm giác được một chút khả năng.

"Bây giờ tốt lắm, các ngươi là dự định từng cái từng cái bên trên, hay vẫn là cùng tiến lên đâu?" Phuong Vũ đột nhiên toét miệng cười một tiếng, cửu dương Diễm sư kinh khủng Diễm Lực lập tức từ trong thân thể hấn dâng trào mà ra, trực tiếp cho đối phương tạo thành một loại áp lực.

Không sai, chính là cửu dương Diễm sư. Phuong Vũ trước kia cũng không nghĩ tới, kia Thương Văn kiếm mang cho thực lực của hấn tăng lên sẽ rõ ràng như vậy, để cho hấn trực tiếp trở thành Diễm sư bên trong cao cấp nhất tồn tại. Cửu dương Diễm sư thực lực, hơn nữa Phuong Vũ Diễm kỹ năng, cùng cường độ thân thể, Phuong Vũ giờ phút này hoàn toàn có cùng Diễm đem thực lực đánh một trận!

"Các hạ vì hấn mà dẫn đến Dạ Miêu, thích hợp sao?" Cái đó cầm đầu thích khách nhìn chằm chằm Phuong Vũ, mở miệng nói, "Chuyện này cũng sẽ không có cạnh biết đến, nếu để cho xuống bán ta cái mặt mũi, ta có thể giới thiệu các hạ gia nhập Dạ Miêu, cho thêm các hạ điểm chỗ tốt. Phải biết, cũng không phải là bất luận kẻ nào đều có thể gia nhập Dạ Miêu."

Phuong Vũ cười nhạt một chút, mở miệng nói: "Há, vậy các ngươi Dạ Miêu rất lợi hại phải không?"

Kia cầm đầu thích khách nghe Phuong Vũ, cảm thấy chuyện này có cơ hội, liền trả lời ngay đến: "Đó là dĩ nhiên, đồng hành bên trong, ngoại trừ Tam Nguyệt Ngục, chúng ta Dạ Miêu còn không có không dám chọc!"

Ngay tại hấn tiếng nói rơi xuống thời điểm, Phuong Vũ trên tay của xuất hiện một món nón lá rộng vành. Phuong Vũ nắm cái này nón lá rộng vành ở trước mắt của hấn quơ quơ, sau đó khoắc ở trên người của mình: "Ngươi nói, là cái này Tam Nguyệt Ngục sao?"

"Ngươi, ngươi, ngươi!" Cầm đầu thích khách nói liên tục ba cái ngươi cũng không có nói ra những cái khác thứ gì, hấn thể nào cũng không nghĩ tới, trước mắt mình người này, lại chuyện Tam Nguyệt Ngục thích khách.

"Được rồi, cũng đừng nói nhảm, để cho ta tiễn ngươi một đoạn đường đi!" Phuong Vũ tiếng nói vừa dứt, liền trực tiếp huy động trong tay Thương Văn, xông về tên kia cầm đầu giờ phút này.

Cho đến Phuong Vũ vọt tới trước người của hấn, thích khách kia mới phản ứng được, chuẩn bị xuất thủ ngăn cản. Chỉ bắt quá, giờ phút này mới ra tay đã không còn kịp rồi. Một đạo màu mực bóng dáng vạch qua, tên thích khách kia động tác liền như ngừng lại trong chớp nhoáng này, trên cổ của hấn, một đạo huyết ngân chậm rãi hiện ra...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Độc chiến Diễm đem

"Triệu Phi, chiến hướng như thế nào?" Phương Vũ vọt tới cách thành tường cách đó không xa địa phương thời điểm, liền thấy Triệu Phi thân ảnh của. Cửa thành đã bị địch quân mở ra, mấy chục ngàn hắc giáp binh lính từ cửa thành tràn vào này Vân Hà trong thành. Ở Phương Vũ chung quanh, vô số nhà đã sớm bị lửa lớn bao trùm..

"Phương Vũ, người thế nào bây giờ mới đến?" Triệu Phi quay đầu nhìn lại, mới phát hiện Phương Vũ, hắn cũng không kịp đợi Phương Vũ giải thích, liền trực tiếp mở miệng nói, "Vân Hà thành đã phá, quân ta tổn thương thảm trọng, số lớn người bị thương chính thông qua Vân Hà thành sau sơn cốc rút lui."

Phương Vũ còn chưa kịp hỏi những cái khác, một cái thân ảnh màu lam liền bay tới, Phương Vũ nhìn một cái là phong vui mừng, lập tức liền vọt tới hắn rơi xuống địa phương, đem phong vui mừng tiếp lấy. Cũng chính là cái này thời điểm, Mộc Phong Thương kia thanh âm đáng ghét, truyền đến Phương Vũ trong lỗ tai: "Chính là Diễm sư, thật vẫn cho là có thể thắng được Diễm đem sao?"

Phương Vũ nhìn một bước kia bước hướng hắn đi tới Mộc Phong Thương, hít đôi mắt một cái, hướng về phía cách đó không xa một cái Thần Văn thủ hạ Diễm sư hô đến: "Người qua đây, mang theo phong vui mừng rồi đi!" Phong vui mừng tựa hồ còn nghĩ tới để chiến đấu, nhưng là bộ ngực hắn đau nhức nhưng là ngăn cản hắn.

Tên kia Diễm sư đánh vỡ chính mình chung quanh binh lính bình thường, trực tiếp tới ôm lên phong vui mừng, không có một chút do dự hướng lóc lên phương hướng chạy đi.

Phương Vũ giờ phút này mới đứng lên, cẩn thận quan sát rồi Mộc Phong Thương, Mộc Phong Thương mặc dù nói dễ dàng, nhưng là hắn và phong vui mừng chiến đấu cũng không có nhẹ nhàng như vậy, bởi vì hắn Diễm Giáp trên xuất hiện vết rách, mặc dù thật rất nhỏ.

"Nhé, vừa mới đánh đi một cái tiểu quỷ, lại tới một chịu chết a!" Mộc Phong Thương hiển nhiên cũng là thấy được Phương Vũ, mặc dù giờ phút này Phương Vũ trên tay của nhiều hơn một thanh vũ khí, nhưng là ở trong mắt hắn, lại không hề có sự khác biệt.

"Người thiếu số sách, nên còn!" Phương Vũ tiếng nói vừa dứt, không một chút dừng lại, cầm trong tay Thương Văn liền trực tiếp xông về phía Mộc Phong Thương.

Thấy đâm đầu vào Phương Vũ, Mộc Phong Thương mặc dù không có một chút né tránh dự định, nhưng là lông mày của hắn hay vẫn là nhíu lại. Kia bạo cướp mà đến Diễm Lực ba động, cuối cùng bị mấy ngày trước lại mạnh mẽ hơn không ít. Hắn bây giờ không có biện pháp tương tượng, chỉ chừng mười ngày, Phương Vũ bắt đầu từ một cái lục dương Diễm sư, biến thành một cái cửu dương Diễm sư. Như vậy thiên tư, là bậc nào kinh người!

Phương Vũ thấy Mộc Phong Thương trên mặt kia một vẻ kinh ngạc, khoe miệng cũng là hơi hơi cong lên, trong tay Thương Văn không có chút nào dừng lại, mang theo một đạo mặc ảnh, bay thẳng đến Mộc Phong Thương đâm tới.

"Đừng tưởng rằng thành cửu dương Diễm sư, người liền có thể cản rồi!" Mộc Phong Thương lạnh rên một tiếng, chợt phát ra gầm lên một tiếng. Trong hai tay, hùng hồn Diễm Lực bộc phát ra, ngưng tụ thành hai thanh búa. Rồi sau đó hướng Phương Vũ đâm tới Thương Văn một búa bổ tới.

Phương Vũ bắt chước như không nhìn thấy Mộc Phong Thương công kích như thế, trường kiếm như cũ hướng về phía Mộc Phong Thương đâm tới. Vừa lúc đó, ngoài ý liệu một màn xảy ra. Mộc Phong Thương Diễm Lực búa đang nhìn nặng Thương Văn kiếm thời điểm, lại ngược lại bị Thương Văn kiếm mà chém thành hai nửa!

Thấy như vậy một màn, Mộc Phong Thương trong nháy mắt ngẩn ra, sau đó nhanh chóng hướng phía sau thoái lui. Mặc dù phản ứng của hắn rất nhanh, nhưng vẫn là bị Phương Vũ trong tay Thương Văn cho lau một chút, phá vỡ ống tay áo của hắn..

"Linh giai Diễm binh?" Mộc Phong Thương nhìn chăm chăm Phương Vũ trong tay Thương Văn, trong ánh mắt toát ra vẻ tham lam. Mà giờ khắc này, hắn là như vậy đem vừa mới chính mình hơi thua một bậc nguyên nhân, toàn bộ quy kết đến Thương Văn trên thân kiếm. Hắn căn bản không có nghĩ đến, Phương Vũ thực lực, đã không thấp hơn hắn này một sự thật.

Thật ra thì đây cũng là bởi vì Linh giai Diễm binh quá mức trân quý nguyên nhân, bọn họ này một cái quân đội bảy vạn người, đều chỉ có cơ tin Diễm một người nắm giữ Linh giai Diễm binh.

"Không biết tự lượng sức mình! Đừng tưởng rằng nắm giữ Linh giai Diễm binh, liền có thể cùng ta tranh cao thấp một cái!" Mộc Phong Thương mặt lộ vẻ tham lam, trên hai tay lại một lần nữa ngưng tụ ngoại trừ Diễm Lực búa. Chỉ một cái dừng lại sau khi, Mộc Phong Thương liền hướng đến Phương Vũ vọt tới, vung động trong tay cầm thấy búa, hướng Phương Vũ bổ tới.

Không thể không nói, Mộc Phong Thương người là có chút ngu xuẩn, nhưng thực lực hay là có, dù sao cũng là một cái Diễm đem tầng thứ tồn tại. Lần này hắn đem vật cầm trong tay Diễm Lực độ dày đề cao đến tầng thứ nhất định, để cho trong tay hắn hai lưỡi búa có cùng Phương Vũ trong tay Thương Văn chống lại lực lượng, dĩ nhiên chuyện này với hắn tiêu hao cũng là không nhỏ.

"Đỉnh!"

Kim loại va chạm tiếng không ngừng vang lên, Phương Vũ vũ động trong tay màu mực trường kiếm Thương Văn, cùng Mộc Phong Thương đụng nhau đến. Hơn nữa không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, nhưng là Mộc Phong Thương hắn Diễm đem cao ngạo, để cho hắn hoàn toàn bỏ quên một điểm này...

"Tiểu tử, giao ra trong tay ngươi Diễm binh, ta có thể tha cho ngươi một mạng!" Lại một lần nữa sau khi giao thủ, Phương Vũ cùng Mộc Phong Thương cũng lui về sau vài chục bước, giờ phút này Mộc Phong Thương u ám thanh âm truyền tới Phương Vũ trong tai, bên trong còn tràn đầy có chút sát ý.

"Ngươi nếu là có bản lĩnh lời nói, tại sao không đích thân đến được cầm đầu?" Phương Vũ quơ quơ trong tay mình cảm thấy Thương Vân, trong ánh mắt mang theo nhiều chút khinh thường mở miệng nói.

"Ngươi chó không phải thật cho là, có cửu dương Diễm sư thực lực, liền có thể theo ta khiêu bần sao?" Mộc Phong Thương sắc mặt càng âm trầm, sát ý cũng là càng rõ ràng.

Phương Vũ cười lạnh nói: "Ta chỉ biết là ở ta bảy Dương cảnh giới thời điểm, liền đem ngươi từ kia trên thành tường đánh đi xuống."

"Ha ha ha, tiểu tử thú vị, lập tức ngươi sẽ biết, lúc trước cử động của ngươi, kết quả có ngu xuẩn cỡ nào!" Mộc Phong Thương đại cười vài tiếng, trên người Diễm Lực nhưng là càng nồng nặc.

"Lướt sóng quyền!" Mộc Phong Thương tiếng nói vừa dứt, liền trực tiếp ôi chao một quyền hướng về phía Phương Vũ đánh ra. Một cổ Diễm Lực từ Mộc Phong Thương trong cơ thể phun ra, đậm đà Diễm Lực hợp thành một cái quả đấm, tản ra ánh sáng màu xanh nhạt, trực tiếp xông về phía Phương Vũ.

"Lướt sóng quyền? Ta nhìn ngươi có phải thật vậy hay không có thể lướt sóng!" Phương Vũ ánh mắt một liền, một chương này trực tiếp đánh ra, kinh khủng Diễm Lực giống như biển khơi sóng lớn như thể một tầng đi theo một tầng, "Sóng lớn chín tầng ầm!" Lớn vô cùng chương ầm, mang theo kinh khủng Diễm Lực ba động cùng kia năm đấm màu xanh lam nhạt miễn cưỡng cứng rắn tiếc. Từng đạo Diễm Lực rung động hướng tứ phương tản đi..

"Ầm!" Một đạo tiếng nổ đột nhiên vang lên, kia đứng ở chung quanh không ít binh lính đều bị kinh khủng này Diễm Lực hất tung ở mặt đất.

Ở nơi này Diễm Lực ba động tan ra bốn phía thời điểm, Phương Vũ thân hình động một cái, Liệt Thiên kinh lực trong nháy mắt bùng nổ, hóa thành một đạo Hắc Ảnh lướt ầm ầm ra. Trong tay Thương Vân kiểm nhắm thẳng vào Mộc Phong Thương lồng ngực, ở hai cổ Diễm Lực bên trong xé mở một cái lỗ, hướng Mộc Phong Thương vọt tới.

Mộc Phong Thương ở nói thể nào cũng là một cái Diễm tướng, thấy Phương Vũ như vậy thể công, hai thanh màu xanh Diễm Lực búa lại một lần nữa xuất hiện ở trong tay hắn, trực tiếp đem Phương Vũ đâm tới màu mực trường kiếm gác ở không trung.

"PHÁ...!" Bị Mộc Phong Thương đỡ sau khi, Phương Vũ nhưng là không có một chút lui về phía sau dự định, cánh tay rung một cái, trong tay Thương Vân trong nháy mắt bỏ xung rồi màu đen Diễm Lực, trở nên càng sắc bén. Khí tức kinh khủng bạo dừng mà ra, Thương Vân thân kiểm khech chấn động, trực tiếp đem Mộc Phong Thương hai thanh Diễm Lực búa đánh xơ xác.

"Ngừng!" Mộc Phong Thương thân hình hơi hơi lui về phía sau, màu xanh Diễm Lực trực tiếp đem hai tay của hắn bao trùm, Mộc Phong Thương đôi đuôi tay ra, cuối cùng đem Phương Vũ Thương Vân kiểm cho nắm, để cho dừng ở trước ngực của mình.

"Lui!" Mộc Phong Thương lại vừa là quát khẽ một tiếng, trong tay Diễm Lực trong nháy mắt hướng Phương Vũ phóng tới.

"Oành!" Một đạo tiếng nổ vang lên, hai người đều là lui về sau một khoảng cách.

"Trăm lăng múa!" Bị Phương Vũ dồn đến trình độ như vậy, Mộc Phong Thương sắc mặt cũng có nhiều chút đỏ lên, quát khẽ một tiếng sau khi, màu xanh Diễm Lực từ thân thể của hắn phun ra. Những cái kia từ Mộc Phong Thương trong thân thể xông ra Diễm Lực, tất cả đều ở Mộc Phong Thương thân thể chung quanh hợp thành búa, đạt tới một trăm số.

"Chết đi cho ta!" Mộc Phong Thương vung hai tay lên, kia một trăm Diễm Lực búa, liền bay thẳng đến Phương Vũ bay đi, tiếng xé gió không ngừng vang lên, phảng phất ở hướng người khác kể lễ chiều này kinh khủng.

Đối mặt với Mộc Phong Thương như vậy thể công, Phương Vũ cũng là sắc mặt trầm xuống, trong tay Thương Vân chấn động mạnh một cái, nhiều đóa màu mực đám mây đột nhiên xuất hiện ở Phương Vũ chung quanh thân thể, đem Phương Vũ thân hình cũng cho che giấu.

"Mây đen như sông!" Quát khẽ một tiếng từ kia mây đen bên trong truyền ra, mấy đóa màu mực đám mây trong nháy mắt tản mát ra ánh sáng màu đen, cùng cực kì khủng bố màu đen Diễm Lực.

"Đoàng đoàng đoàng..." Vô số phi riu cùng Phương Vũ chung quanh màu mực đám mây đụng nhau, Diễm Lực tiếng nổ không ngừng vang lên. Kinh người Diễm Lực ba động, giống như như gió bão quét ra.

Ở như vậy ba động xuống, chính là Phương Vũ cũng bị dao động lui lại mấy bước. Mây đen như sông là một chiêu phòng thủ phòng thủ kiếm pháp, là Phương Vũ đang hấp thụ Thương Vân kiểm năng lượng thời điểm, thật sự lĩnh ngộ được kiếm pháp. Dùng vô số mây đen bọc chính mình, ngăn trở sơ hữu tất cả góc độ công kích.

Phương Vũ lui về phía sau sau mấy bước, một cổ khổng lồ Thiên Địa Diễm Lực lấy một loại tốc độ cực kỳ chậm rãi hướng Phương Vũ trong thân thể tràn vào. Loại này tràn vào tốc độ cũng không thể đề cao Phương Vũ thực lực, chẳng qua là để cho Phương Vũ kéo dài lực gia tăng mà thôi. Tựa như cùng kia mây trắng như thế, chậm chạp, nhu hòa!

Phương Vũ cùng Mộc Phong Thương mấy lần giao thủ, cơ hồ có thể nói là cân sức ngang tài. Đây đối với Phương Vũ mà nói mặc dù không có cái gì, nhưng là đối với Mộc Phong Thương mà nói coi như chuyện lớn, hắn cũng không thể cho phép mình và một cái Diễm sư cân sức ngang tài.

"A!" Mộc Phong Thương đột nhiên phát ra quát to một tiếng, hữu chưởng của hắn trên xuất hiện dị thường đậm đà Diễm Lực ba động. Màu xanh nhạt Diễm Lực chậm rãi ngưng tụ với nhau, ở Mộc Phong Thương hữu chưởng phụ cận, ngưng tụ thành mấy khối màu xanh đá, tản ra uy áp kinh khủng!

"Tiểu tử thôi, ngươi một lần lại một lần cho vũ nhục ta của ta, ta lập tức liền cùng nhau trả lại cho ngươi. Dùng tánh mạng của ngươi, tôi lắng xuống một cái Diễm đem lửa giận!" Mộc Phong Thương cặp mắt đã trải qua trở nên đỏ như máu, giọng nói dị thường trầm thấp, hơn nữa tràn đầy sát ý!

Phương Vũ nhìn Mộc Phong Thương tay phải chỗ kia mấy khối Diễm Lực tạo thành thời điểm, cũng có nhiều chút kinh hãi. Hắn có thể đủ cảm nhận được ở trong đó kinh khủng Diễm Lực ba động, trong lòng không khỏi thầm nói Diễm đem kinh khủng.

Nhưng là hắn cũng sẽ không bởi vì chút chuyện này liền ngồi chờ chết, Phương Vũ đem Thương Vân dùng Diễm Lực hút vào trên lưng mình. Mà vào lúc này, Phương Vũ trên người cũng là phát ra một cỗ cực kỳ kinh khủng Diễm Lực ba động, màu đen Diễm Lực phóng lên cao!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Nát Hải Thạch

Màu đen cùng màu xanh da trời trong nháy mắt biến thành chung quanh đây chủ sắc điệu, hùng hồn vô cùng Diễm Lực, từ Mộc Phong Thương cùng Phương Vũ trên người bộc phát ra, kia phóng lên cao khí thế của, đem chung quanh đây mùi máu tanh cũng tách ra, đem giữa bầu trời kia đám mây, cũng giải khai.

Diễm Lực ba động không ngừng tăng cường, kia Mộc Phong Thương chung quanh thân thể, vô số màu xanh da trời Diễm Lực dừng động, phảng phất giống như là kia biển khơi như thế. Màu xanh Diễm Lực giống như đại dương như thế dừng động, một lần lại một lần đụng vào Mộc Phong Thương trong tay nát trên đá, mỗi đụng một lần đều sẽ có một cỗ khí thế kinh khủng tan ra bốn phía, màu xanh Diễm Lực rung động, khắp nơi khuếch tán!

Vừa lúc đó, Mộc Phong Thương thân thể cũng là xảy ra biến hóa rất nhỏ. Vốn là che ở trên người hắn Diễm Giáp, trong tay hắn đá vụn dần dất bên dưới, một chút xúi bệ ra, hóa thành thuần túy nhất Diễm Lực, ngưng tụ ở nát trên đá.

"Lực lượng thật là mạnh, quả nhiên cấp tướng Diễm kỹ năng muốn Diễm đem mới có thể hoàn toàn phát huy ra uy lực!" Phương Vũ thầm nghĩ trong lòng. Đúng là, Mộc Phong Thương thi triển chẳng qua là cấp tướng Diễm kỹ năng, nhưng là bởi vì hắn Diễm đem tu vi, mới để cho tướng này cấp Diễm kỹ năng có uy lực kinh khủng như thế.

Cảm nhận được này kinh người Diễm Lực ba động, không ít đang giao chiến người, đều là dừng tay lại trung chiến đấu, đưa mắt đầu đến Mộc Phong Thương trên người.

"Thật là cái phế vật, đối phó vài tên Diễm sư đều phải sử dụng như vậy Diễm kỹ năng." Cơ tin Diễm nhìn thấy một màn này, ánh mắt cũng là đông lại một cái, cau mày hừ lạnh nói, "Bất quá nói chuyện cũng tốt, như vậy cái đó tiểu Diễm sư cũng chỉ có chết phần!"

"Vậy cũng chưa chắc!" Vân Cô Nguyệt cũng là nhìn Phương Vũ liếc mắt, ngay sau đó một kiếm xuất thủ, hướng cơ tin Diễm công tới.

"Vậy chúng ta là hay không muốn đánh cuộc một lần?" Cơ tin Diễm cười đỡ được Vân Cô Nguyệt công kích, mở miệng nói, "Nát Hải Thạch là đỉnh cấp cấp tướng Diễm kỹ năng, nhưng uy lực lại không thấp hơn giống vậy Vương cấp Diễm kỹ năng. Cái đó Diễm sư, chắc chắn phải chết!"

"Tam ca!" Cổ Bằng Dương ném ra bên cạnh mình một tên địch, hướng về phía Phương Vũ lớn tiếng hô. Từ khi kết nghĩa sau khi, hắn vẫn dùng Tam ca gọi Phương Vũ. Hắn vốn là muốn đi tới Phương Vũ bên người đi, nhưng là kia kinh người Diễm Lực ba động, nhưng là lần lượt đưa hắn cho lui trở lại.

Triệu Phi không nói gì, nhưng là ánh mắt của hắn cực kỳ ngưng trọng, trên hai tay lóe lên ánh sáng màu tím, hắn tựa hồ đang suy nghĩ cái gì cái gì.

Vào giờ phút này, Phương Vũ thần sắc cũng là ngưng trọng dị thường. Hắn liền đứng ở Mộc Phong Thương trước mặt của, có thể nói, hắn là cảm thụ là khắc sâu nhất một người, cái loại này ba động khủng bố, hoàn toàn không thua gì chính mình thi triển Đông Long Ấn uy lực. Phương Vũ lúc này căn bản cũng không có thời gian đi chuẩn bị kia Đông Long Ấn, nhưng là nhưng trong lòng của hắn là có cái ý nghĩ khác.

Nếu là ở mấy ngày trước, Phương Vũ tuyệt đối sẽ lựa chọn tránh mũi nhọn. Nhưng là hắn hôm nay, đã có cứu dương Diễm sư tu vi, có thể nói là thực lực đại tăng, dù cho trực diện Diễm sư thì như thế nào? Chuyện kết quả, có thể còn không có sáng tỏ!

"Tiểu tử thôi, ngươi nếu là bây giờ quỳ xuống, ta có lẽ sẽ lựa chọn tha cho ngươi một tên. Dầu gì, cũng sẽ lưu một mình ngươi toàn thân!" Mộc Phong Thương mang trên mặt nụ cười đắc ý, ánh mắt âm hàn nhìn chằm chằm Phương Vũ. Giờ phút này trong lòng của hắn, có vô cùng lòng tin. Nát Hải Thạch

uy lực, đừng nói là một cái cửu dương Diễm sư, chính là một cái một Dương Diễm đem cũng sẽ không lựa chọn đón đỡ.

Nhìn Phuong Vũ nửa ngày không có trả lời, Mộc Phong Thương cũng là không có tiếp tục chờ đợi, một cước dùng sức giẫm một cái, kia màu xanh Diễm Lực đại dương trong nháy mắt toàn bộ ngưng tụ ở trong tay hắn nát trên đá. Kèm theo quát khê một tiếng, kia mấy khối đá vụn trong nháy mắt bay đến giữa không trung, trở nên lớn vô cùng, đem Phuong Vũ vây lại.

"Chết đi cho ta! Nát Hải Thạch!" Mộc Phong Thương một tay xuống phía dưới nhấn một cái, kia vây quanh Phuong Vũ to lớn đá vụn, mang theo sóng biển đập cự thạch thanh âm, hướng Phuong Vũ đụng tới, một cỗ cường đại Diễm Lực trực tiếp đem Phuong Vũ hạn chế ngay tại chỗ, không cách nào di động một bước. Kia mấy khối Cự Thạch, chính là thả ra kinh khủng Diễm Lực, một chút xiù hướng Phuong Vũ đến gần!

Àm! Một cỗ tiếng nổ đột nhiên nghĩ tới, cự thạch kia tất cả mọi người chung quanh đều cảm thấy thân thể trầm xuống, không ít Diễm sư đều là quỳ đến trên đất, thực lực hơi kém Luyện Hóa Sư, trực tiếp bị này áp lực kinh khủng vỡ vụn xương cốt. Ngay cả bọn họ đứng lập mặt đất, cũng là đang chậm rãi trầm xuống...

Mà đứng ở ngay chính giữa đối phương vũ, nhưng là không có một chút sắp quy xuống bộ dạng. Phuong Vũ bàng, giờ phút này biến hóa đến mức dị thường ngưng trọng, hắn hai mắt nhìn mình chăm chăm phía trên kia mấy khối kinh khủng Cự Thạch. Ánh mắt trong nháy mắt đông lại một cái, hai tay trong nháy mắt bị màu đen Diễm Lực bao trùm, bay thẳng đến kia mấy khối Cự Thạch một chương vỡ ra!

"Sóng lớn chín tầng ấn!"

Chín bàn tay không lồ trong nháy mắt xuất hiện ở trong mắt của mọi người, hướng không trung chậm chạp tiến tới. Triệu Phi mấy người căn bản không nhìn bạch Phuong Vũ dự định, sóng lớn chín tầng ấn, hắn chính là một cái bình thường chí cực Diễm kỹ năng a!

"Oành!" Nhất thanh nuộn hướng sau khi, to lớn kia chương ấn trực tiếp bị Cự Thạch đánh tan, không có đưa đến một chút tác dụng.

"Hôm nay ta sẽ nhìn một chút, ngươi này nát Hải Thạch, có thể hay không nát được biển khơi oai!" Phuong Vũ giận quát một tiếng, chợt lại vừa là một chương hướng bầu trời Cự Thạch đánh, "Sóng lớn chín tầng ấn!"

Trước mặt chương ấn giải tán, Phuong Vũ trên mặt của nhưng là không một chút vẻ lo lắng. Lại vừa là một chương đánh ra, to lớn kia màu đen chương ấn lại một lần nữa xuất hiện ở giữa không trung, Phuong Vũ một thân Diễm Lực điên cuồng dừng động, phảng phất còn chuẩn bị này cái gì như thế.

"Àm!" Dáng vóc to chương ấn lại một lần nữa cùng cự thạch kia đụng vào nhau, phát ra so với trước kia càng điếc tai nổ âm. Một con lốc quét ra, đem kia phụ cận cây cối nhỏ tận gốc, kinh khủng Diễm Lực ba động đi tứ tán...

Lần này, chương ấn vẫn như cũ là ở cự thạch kia bên dưới giải tán, nhưng là cự thạch kia nhưng cũng là ở nơi này chương ấn bên dưới dừng lại một chút.

Thấy tình huống như thế, Mộc Phong Thương lông mi cũng là giật mình, nhưng là chỉ ngăn cản trong nháy mắt, cũng không cần quá mức để ý. Mộc Phong Thương tay bàn tay lại hung hãn nhấn một cái, cự thạch kia uy lực phảng phất gia tăng một dạng càng nhanh hơn hướng Phuong Vũ ép tới.

"Lại tới! Sóng lớn chín tầng ấn!" Phuong Vũ thấy cự thạch kia trong nháy mắt dừng lại, trên mặt tuyến lộ ra nụ cười. Không có chút nào do dự, lại vừa là một chương đánh ra, to lớn màu đen chương ấn lần thứ ba xuất hiện ở giữa không trung, hướng cự thạch kia phóng tới.

"Tiểu tử thú, chỉ có thể một chiêu này hay sao?" Mộc Phong Thương cười to hai tiếng, mở miệng nói, "Ngươi sẽ không cho là này thật có thể ngăn cản ở của ta nát Hải Thạch đi, ta để cho ngươi kiến thức một chút nát Hải Thạch uy lực. Nát!"

Một cái nát chữ từ Mộc Phong Thương trong miệng văng ra, kia mấy khối Cự Thạch trung một khối trong đó đột nhiên xuất hiện tí ti vết rách. Ngay tại Phuong Vũ sóng lớn chín tầng ấn chạm được kia một khối chính là thời điểm, một tiếng nổ âm đột nhiên vang lên, kia một tảng đá lớn trong nháy mắt vỡ vụn ra, vô số đá vụn bàng như mưa rơi như thế hướng Phuong Vũ rơi đi.

Bị từng cục đá vụn đánh trúng, Phuong Vũ đầu gối cũng là khê cong, thiếu chút nữa liền quỳ đến trên đất. Vào giờ phút này, Phuong Vũ áo quần cũng dính vào tươi mới màu máu, trán của hắn đã bị đá vụn đánh ra máu tươi. Phuong Vũ lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn kia bộc phát đến gần mình Cự Thạch, lại lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Một cái chớp mắt, Phuong Vũ trong cơ thể Diễm Lực, điên cuồng trào động. Thiên Địa mệnh mông cũng vào giờ khắc này bị thôi phát, hào hùng Diễm Lực giống như thủy triều, từ Phuong Vũ trong cơ thể dâng trào mà ra. Đồng thời, ở trên trời địa mệnh mông dưới ảnh hưởng, chung quanh trong thiên địa Diễm Lực, đều ở đây một thoáng kia sôi trào!

"Ngươi xem cho rõ rồi!" Phuong Vũ hướng về phía Mộc Phong Thương quát một tiếng, sau đó sẽ độ nhìn về phía cự thạch kia, "Biển khơi sóng lớn, vô cùng vô tận, đợt sóng trước sóng sau, tầng tầng lớp lớp! Sóng lớn chín tầng ấn!"

Theo Phuong Vũ một chương này đánh ra, một đạo cực kỳ kinh khủng Diễm Lực bộc phát ra, này cỗ kinh khủng Diễm Lực, phảng phất cùng cự thạch kia ngang hàng như thế.

Cảm nhận được kia bàn tay lớn màu đen trên kinh khủng Diễm Lực ba động, Mộc Phong Thương sắc mặt trong nháy mắt trở nên khó coi. Hắn không nghĩ ra, rõ ràng là giống nhau Diễm kỹ năng, vì uy lực gì nhưng là một lần bị một lần đại!

"Nguyên lai là như vậy!" Đang cùng Vân Cô Nguyệt giao chiến cơ tin Diễm cũng là bị Phuong Vũ một chương này lực hút ánh mắt, bừng tỉnh đại ngộ như vậy đối với nói, "Mỗi một chương giải tán, đều là tự cấp tiếp theo bàn tay sức tích lực lượng. Sau một chương xuất hiện, sẽ đem trước một chương giải tán chẳng qua là lực lượng thu hẹp. Thật là biển khơi sóng lớn, sóng sau đè sóng trước!"

"Xem ra này đánh cược là ta thắng!" Vân Cô Nguyệt tán thưởng nhìn một chút Phương Vũ, sau đó lại một kiếm đâm ra, một lần nữa cùng cơ tin Diễm chiến với nhau.

"Cuối cùng một cọng cỏ, sóng lớn ần!" Phương Vũ lãnh đạm cười một tiếng, một chuông đánh ra, ba đạo chuông ần trong nháy mắt hướng to lớn kia màu đen chuông ần vọt tới.

Theo một chuông này xuất hiện, trong thiên địa vốn là sôi trào Diễm Lực tất cả đều hướng to lớn kia chuông ần tụ tập tới, phẳng phất biến khơi oai, vô cùng vô tận!

Ba đạo sóng lớn ần còn không có dung nhập vào kia bàn tay lớn màu đen bên trong, cự thạch kia thì có một khối trực tiếp vỡ vụn vỡ. Sau khi vỡ vụn cục đá nhỏ, cũng là nụ cười ở to lớn màu đen chuông ần bên trong.

Ba đạo chuông ần một chút xú sấp nhập vào bàn tay lớn màu đen bên trong, chính là vào giờ khắc này, kia bàn tay lớn màu đen chống giữ cự thạch kia một chút xú hướng không trung dâng lên.

"Tên tiểu tử thói nhà nguoi!" Thấy như vậy một màn Mộc Phong Thương trong nháy mắt lâm vào trạng thái điên cuồng, hấn trở tay một chuông đánh vào trên ngực của chính mình, thấp giọng quát đến, "Bằng vào ta mười năm tuổi thọ, lấy người này mạng chó!"

Theo Mộc Phong Thương cử động này, trên người của hấn lại một lần nữa bộc phát ra kinh khủng Diễm Lực, tràn vào cự thạch kia bên trong. Lấy được những này Diễm Lực Cự Thạch, đem vậy vừa nẩy nâng lên một chút tay bàn tay, lại một lần nữa đè rồi trở về.

"Ta còn tưởng rằng hấn ở ta hoàng tộc tàng thư trong kho học cái gì, không nghĩ tới là này nhuộm máu thuật." Cơ tin Diễm lạnh rên một tiếng, lộ ra khinh thường biểu tình, sau đó liền không nhìn nữa kia Mộc Phong Thương liếc mắt.

Phương Vũ nhìn kia đè xuống Cự Thạch, chân mày sâu đậm nhíu lại. Hấn cũng không phải là không có cách nào đem này Cự Thạch đẩy trở về, hấn chẳng qua là đang suy tư, ngoại trừ sử dụng thánh hóa đốt thể ra, còn có hay không cái gì tốt hơn phương pháp.

Đột nhiên, Phương Vũ hai mắt tỏa sáng, qua loa hướng về phía một cái phương hướng hét lớn: "Ma Cung, kim kiếm, hai người các người giờ phút này không ra tay, còn đợi khi nào?"

Mộc Phong Thương nghe một chút, lập tức hướng Phương Vũ nhìn phương hướng nhìn lại, tâm thần của hấn giờ phút này, rồi đi cự thạch kia...

Nạp VIP Để Đọc Chất Lượng Hơn

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Một người đứng chắn vạn người khó vào

"Lên!" Phương Vũ thừa dịp Mộc Phong Thương phân tâm trong chớp nhoáng này, song chuông dùng sức hướng bên trên đẩy một cái, một cổ màu đen Diễm Lực trong nháy mắt liền tràn vào kia bàn tay khổng lồ bên trong. To lớn màu đen chuông ần theo Phương Vũ động tác, lập tức đem kia đè ở mặt trên của nó Cự Thạch giờ lên.

"Không!" Liếc nhìn lại, lại không thấy gì cả Mộc Phong Thương giờ phút này mới phản ứng được, khi hấn đưa mắt lần nữa đặt ở cự thạch kia cùng cự chuông thời điểm, hết thảy đều đã chậm. Bị màu đen dấu tay như thể đẩy một cái, cự thạch kia trực tiếp biến mất ở rồi trong bầu trời...

Cầm thụ cự thạch kia tiêu tan, cùng màu đen dấu tay bên trong ần chứa kinh khủng Diễm Lực, Mộc Phong Thương trong nháy mắt liền ngây dại. Hấn cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới hấn thất bại, cho dù là ở phía trước một giây, hấn cũng không có nghĩ như vậy qua.

"Làm sao có thể?" Mộc Phong Thương trong mắt mang theo vẻ điên cuồng vẻ, hướng cách đó không xa Phương Vũ giận dữ hét, "Nguoi chẳng qua chỉ là một cái nho nhỏ Diễm sư, làm sao có thể khiêu chiến uy nghiêm của ta, làm sao có thể thắng được ta?"

Phương Vũ chẳng qua là bình thần nhìn Mộc Phong Thương, mặc cho kia đã kinh biến đến mức tàn phá màu đen to lớn chuông ần, hướng hướng thiên không. Giờ phút này bất kể Mộc Phong Thương có hay không thừa nhận thất bại của mình, hấn đều đã thất bại. Dù là hấn bỏ ra mười năm tuổi thọ, cũng giống vậy thua ở Phương Vũ thủ hạ.

"Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!" Mộc Phong Thương sắc mặt xanh mét, cặp mắt trở nên đỏ như máu, hấn vô luận như thế nào cũng không thể nào tin nổi chính mình chuyện phát sinh trước mắt, không ngừng rống giận, "Nguoi tuyệt đối sẽ chết dưới tay ta, tuyệt đối sẽ!"

Mộc Phong Thương một bên rống giận, một bên hướng Phuong Vũ vọt tới. Hắn giờ phút này ở trong mắt Phuong Vũ, đã không phải là kia một cái Diễm đem cấp những địch nhân khác, mà là một cái mất tất cả người điên. Ngay tại Mộc Phong Thương, hướng Phuong Vũ đánh lúc tới, Phuong Vũ giờ tay lên một chưởng, liền trực tiếp đánh vào Mộc Phong Thương trên bụng của.

Ngay tại Phuong Vũ tay bàn tay đánh tới Mộc Phong Thương thời điểm, Phuong Vũ ánh mắt của đột nhiên biến đổi, còn chưa kịp làm ra phản ứng gì, Mộc Phong Thương liền bay ra ngoài. Bay ra gần khoảng trăm thước sau khi, Mộc Phong Thương mới đột nhiên ổn định thân hình của mình, hướng về phương xa trốn...

Vào giờ phút này, chiến thắng Diễm đem Phuong Vũ nhưng là một chút cao hứng cũng không có, bởi vì có nhóm lớn binh lính đang cùng hắn gặp thoáng qua, nói chính xác, bọn họ là đang lần trốn, ở bị bại. Mặc dù đã sớm biết sẽ thất bại, nhưng là Phuong Vũ không nghĩ tới, sẽ như thế nhanh chóng. Phuong Vũ nhìn kia từng cái chạy trốn binh lính, ánh mắt nhưng là càng kiên định.

"Giết!" Triệu Phi gầm lên giận dữ, đem Phuong Vũ từ đang thử người cho gọi trở lại. Cũng chính là vào lúc này, Triệu Phi hai tay của hóa thành quỷ dị kia Tử sắc, trường thương trong tay liền mạng vũ động, vô tận thương khí cuốn qua đất đai, ở hắn địch nhân ở chung quanh, ở kinh khủng này thương khí bên dưới, liền tiếp ngã xuống.

"Giết!" Lại vừa là rít lên một tiếng, lần này phát ra gào to là Cổ Bằng Dương. Thân hình của hắn đột nhiên trở nên to lớn lớn, trong đôi mắt cũng là tràn đầy máu tươi, hắn không ngừng nhắc đến lên bên cạnh mình địch nhân, hướng về phương xa ném đi...

Phuong Vũ run lên trong lòng, tay phải trực tiếp lấy xuống sau lưng Thương Vân kiếm, hướng địch quân vọt tới. Ở nhóm lớn binh lính thoát đi sau khi, trong thành này vẫn còn dư lại chừng ba ngàn người đang cùng hoài hiên quốc quân đội chiến đấu, này ba ngàn người có một nửa là Luyện Hóa Sư, cho nên chiến lực hay là tương đối khả quan.

"Àm!" Vân Hà thành trên thành tường đột nhiên xảy ra nổ mạnh, hai âm thanh từ trong bay ra. Miêu Giác cách thành tường gần đây, trực tiếp đi lên tiếp nhận "Từ trên trời hạ xuống" chu nhần. Nguyên lai, ngay mới vừa rồi, chu Nhần Hòa địch quân kia một cái Diễm đem liền mạng một cái lưỡng bại câu thương, giờ phút này bọn họ cũng không có chiến đấu khí lực.

Miêu Giác chiều qua tới một Diễm sư cảnh giới binh lính, đem chu nhần giao cho trong tay của hắn, mệnh lệnh hắn mang theo chu nhần rút lui. Sau đó, hắn lại một lần nữa vọt vào trong quân địch, bắt đầu chém giết.

Trong ngực hiên quốc đại quân áp bách dưới, Phuong Vũ bọn họ chỉ có thể vừa đánh vừa lui, không ngừng hướng nơi sơn cốc đến gần. Dĩ nhiên, Vân Cô Nguyệt cùng cơ tin Diễm là như cũ ở đó trên công thành đánh nhau, phòng chừng phía trên chiến trường này, cũng không có ai có thể đi ngăn cản hai cái này Tam Dương cảnh giới Diễm đem đi.

Mà hoài hiên quốc quân đội, mặc dù thành công đột phá vào thành, nhưng là tổn thất của bọn họ cũng là không nhỏ. Bảy vạn người quân đội, đánh đến bây giờ chỉ còn lại có ba vạn người. Dĩ nhiên, Phuong Vũ bọn họ bên này chỉ còn lại có một vạn người nhiều một chút rồi.

Lúc này đem thối lui đến sơn cốc thời điểm, Phuong Vũ đột nhiên lớn tiếng hô đến: "Sở hữu tất cả có thương tích, lực dương trở xuống Diễm sư lùi cho ta vào sơn cốc, còn dư lại theo ta trấn thủ cốc khẩu, không để cho một cái hoài hiên quốc tiểu tử đi vào!"

Không biết có phải hay không là bởi vì Phuong Vũ đánh bại địch quân Diễm đem nguyên nhân, hắn một tiếng ra lệnh này, vậy còn dư lại mấy ngàn người toàn bộ đều chỉnh tề hành động. Cuối cùng chỉ để lại bốn mươi mấy người, đứng ở sơn cốc nơi cốc khẩu, nhìn chăm chú vậy không đoạn tới gần địch quân.

"Lão đại, người làm sao còn ở chỗ này?" Cổ Bằng Dương nhìn một cái bên cạnh mình Miêu Giác, mở miệng hỏi. Trong cuộc chiến tranh này, mấy người này đều là có tăng lên không nhỏ, Cổ Bằng Dương cùng Triệu Phi cũng đã có lực dương cảnh giới tu vi. Bất quá, Miêu Giác còn thiếu một chút, chỉ có năm Dương.

"Hừ, ta thế nào cũng không giống là một cái nhìn mình huynh đệ công kích, chính mình chạy trốn người chứ?" Miêu Giác thần nhiên nói, một hồi lại bồi thêm một câu, "Hơn nữa lão Tam lời nói, lại không coi là quân lệnh!"

Đúng như Miêu Giác nói, Phuong Vũ cũng không tính là quân lệnh. Nhìn địch nhân đại quân không ngừng đến gần, lại có không ít người trốn chạy sơn cốc này, làm địch quân cách Phuong Vũ bọn họ còn có chừng 30m khoảng cách thời điểm, đứng ở nơi này sơn cốc cốc khẩu người, chỉ còn lại có Phuong Vũ bốn người bọn họ. Dù sao, không phải mỗi một người, đều có đối mặt vạn quân can đảm.

"Có không có cảm thấy, giờ phút này, giống như là ở phiên Bảo như thế?" Cổ Bằng Dương không biết từ nơi nào móc ra một bầu rượu, uống một hớp sau khi đưa cho mình bên người Triệu Phi.

"Đích xác, xem ra chúng ta chính là đối mặt vạn quân mệnh a!" Triệu Phi nhận lấy Cổ Bằng Dương rượu, giống vậy uống một hớp, sau đó truyền cho Miêu Giác.

Miêu Giác chẳng qua là cười một tiếng, uống Tửu chi sau, thì cho Phuong Vũ. Phuong Vũ nhìn cái này bầu rượu, trực tiếp uống một hơi cạn sạch, nhẹ nói nói: "Chi tiếc, thiếu một Hạng lão ca."

Miêu Giác sau khi nghe, lắc đầu một cái, nhàn nhạt nói: "Hắn ờ!"

Chỉ hai chữ này của ra, Phuong Vũ bốn người bọn họ ánh mắt của đều là trong nháy mắt phát sinh biến hóa, vốn là dị thường kiên định ánh mắt của, vào

giờ khắc này trở nên càng thêm kiên định. Không sai, hấn ở...

Cũng chính là vào lúc này, địch quân cách Phuong Vũ bọn họ chỉ có không tới mười mét khoảng cách. Đột nhiên, bốn cỗ kinh khủng Diễm Lực liên tiếp phóng lên cao, cuối cùng véo thành một cỗ khí thể kinh khủng. Kèm theo này kinh người khí thể, Phuong Vũ bốn người gần như cùng lúc đó quát to: "Vượt qua này tuyền giả, giết!"

"Giết!" "Giết!" Lần lượt chữ Sát trong ngực hiền quốc sĩ binh trong đầu vọng lại, mấy vạn quân đội, lại đang này khí thể kinh khủng xuống, dừng lại cước bộ của mình. Phảng phất bọn họ nếu là ở tiến tới, liền thật sẽ chết mất như thế.

"Toàn quân nghe lệnh, giết này bốn cái Thần Quân Quốc người, người vì phạm chết! Nghĩ chân không tiến lên giả, chết!" Một đạo quân lệnh ở trong quân địch vang lên, kia mấy chục ngàn hoà hiền quốc sĩ binh do dự một hồi sau khi, lại một lần nữa bước ra cước bộ của mình.

"Giết thống khoái đi!" Phuong Vũ nói nhỏ một câu sau khi, liền dẫn đầu xông về địch quân, Thương Vân giống như nói màu mực đường cong như thế, ở đó trong vạn quân thu cắt địch tánh mạng con người.

Mà vào lúc này, Triệu Phi hai cánh tay tất cả đều biến thành Tử sắc, nắm cái kia thiêu đốt ngọn lửa màu tím trường thương, sát nhập vào trong vạn quân. Miêu Giác cũng đi theo đám bọn hấn mấy người, xông về địch nhân trận doanh.

Cỗ Bằng Dương chính là đứng ở tại chỗ, từng cái đến gần hấn, hoặc là dự định vọt vào son cốc địch nhân, cũng sẽ phải chịu công kích của hấn. Hấn cứ như vậy đứng ở son cốc cốc khẩu, trách nhiệm của hấn, chính là nếu không một tên địch, tiến vào trong son cốc này.

Vô số máu tươi chảy như dòng nước mà ra, đem son cốc này cốc khẩu, vốn là không rộng lớn mặt đất, nhuộm thành rồi Huyết Hồng. Nhưng này đỉnh điểm Huyết Hồng, so với kia Vân Hà bên trong thành, bên ngoài thành tổng kết mấy chục ngàn cụ thi thể, nhưng là như vậy nhỏ nhặt không đáng kể.

Phuong Vũ, Triệu Phi, Cỗ Bằng Dương còn có Miêu Giác bốn người, này cứ như vậy trấn thủ ở son cốc cốc khẩu, dùng bốn người bọn họ nhỏ bé thân thể, ngăn trở này cốc khẩu. Trận chiến này, xa so với bọn hấn ở phiên Bảo trải qua, muốn khó khăn nhiều.

Phiên Bảo có thành tường có thể thủ, nhiều địch nhân là từng cái một đi lên. Mà Vân Hà thành son cốc, lại không có thứ gì. Bị đại quân vây quanh, cho dù là Diễm đem cũng khó tránh khỏi bị thương, chết, huống chi Phuong Vũ mấy người bọn hấn chẳng qua là Diễm sư...

"Đốt!" Phuong Vũ gầm lên giận dữ, cặp mắt trong nháy mắt liền xuất hiện ngọn lửa màu xanh lam nhạt. Hấn vốn là cùng một tên Diễm đem chiến đấu qua, giờ phút này chỉ có thi triển này thánh hỏa đốt thể, hấn mới có sức lực tiếp tục chiến đấu, tiếp tục giết địch!

Triệu Phi cũng là liều mạng ở trong vạn quân liều chết xung phong, nếu như không phải là bởi vì quần áo ngăn che, Phuong Vũ bọn họ liền có thể phát hiện, thời khắc này Triệu Phi, ngay cả lồng ngực đều đã hóa thành Tử sắc. Bởi vì liều chết xung phong với trong vạn quân, Phuong Vũ mấy người cũng không có chú ý tới, thời khắc này Triệu Phi, thực lực đã không thấp hơn cứu dương Diễm sư!

Ngay trong nháy mắt này, từng đạo giầy cung rung rung thanh âm vang lên, mũi tên kia tên phô thiên cái địa hướng Phuong Vũ bốn người bay tới. Nhưng là bốn người bọn họ đều biết, bọn họ không thể tránh, bọn họ chột lóe, tiếp theo có địch nhân vượt qua bọn họ, tiến vào son cốc bên trong.

"Sóng lớn chín tầng ấn!" Phuong Vũ một chương xung thiên đánh ra, to lớn đầu tay chặn lại không ít mũi tên.

Triệu Phi thương khí, Miêu Giác phiến ảnh cũng là phóng lên cao, hết khả năng ngăn trở những cái kia bay tới mũi tên. Nhưng là ở tại bọn hấn làm những chuyện này thời điểm, những bọn họ đó bên người binh lính, cũng là đối với bọn họ huy động loan đao.

Không sai, bên cạnh bọn họ binh lính. Hoà hiền quốc dẫn đem căn bản cũng không có quan tâm những này binh lính tiền tuyến sự sống còn, tự phóng ra rồi mũi tên, những này ở cơ tin Diễm thủ hạ binh lính, cơ hồ đều là tử sĩ! Từ bọn họ trước dùng thân thể của mình san bằng rãnh, liền không cần bàn cãi rồi!

Ngay một khắc này, nơi son cốc nổi lên sương mù. Sương mù che phủ phần lớn tầm mắt, nhưng là Phuong Vũ bọn họ lại không dừng lại chút nào, tiếp tục liều chết xung phong ở này trong sương mù...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Triệu Phi dị biến

"Hô, hô..." Trong sương mù dày đặc, tiếng thở dốc không ngừng vang lên. Ở nơi này trong sương mù dày đặc, lại có một đạo nhân ảnh ngã xuống, khi này người gục xuống sau khi, này cốc khẩu chỗ, liền chỉ còn lại có bốn bóng người. Hoài hiên quốc kia mấy vạn người quân đội, cuối cùng ở Phung Vũ bốn người uy thế bên dưới, lui về sau không ít khoảng cách.

Sương mù dày đặc dần dần tản đi, cốc khẩu chỗ đã trải rộng thi thể, liền trong đoạn thời gian này, chết ở Phung Vũ bốn người bọn họ thủ hạ hoài hiên quốc sĩ binh, đã chân có mấy trăm người. Còn dư lại những binh lính kia, đều là nắm thật chặt binh khí trong tay, mang theo hoảng sợ nhìn Phung Vũ mấy người. Cho dù là cùng Phung Vũ bọn họ vậy Diêm sư, cũng không dám tùy tiện đến gần...

Phung Vũ chậm rãi ngẩng đầu lên, mới phát hiện, Cổ Bảng Dương cùng Miêu Giác đều đã kiệt lực, nếu không phải dựa vào một bên vách đá, hai người bọn họ có lẽ cũng sớm đã ngã xuống. Mà ở Phung Vũ phía trước, có một đạo thân ảnh trờ đứng ở đó trên thi thể.

"Triệu Phi, ngươi làm sao vậy?" Phung Vũ nhìn Triệu Phi bóng lưng, trong lòng lại khẽ run lên, một cỗ cảm giác kỳ quái thẳng chạy lên não, không khỏi mở miệng gọi tới.

Nhưng Triệu Phi cũng không trả lời Phung Vũ, hần cứ như vậy đứng, nắm chặt trường thương trong tay. Qua một lúc lâu, hần mới chậm rãi nghiêng đầu. Ngay tại hần quay đầu trong chớp nhoáng này, Phung Vũ liền phát hiện, Triệu Phi thời khắc này cặp mắt đã mất đi thần thái, biến hóa đến mức dị thường đích chỗ trống.

Phung Vũ tiểu lui lại mấy bước, nắm chặt trong tay mình Thương Vân, cau mày mở miệng nói: "Triệu Phi, ngươi rốt cuộc thể nào?"

Triệu Phi như cũ không trả lời Phung Vũ, hần chẳng qua là chậm rãi đi, hướng Phung Vũ phung hướng đi, trên mặt mang lên hơi có chút nụ cười, cũng không biết là bởi vì chuyện gì tình mà bật cười. Khi hần nhích tới gần Phung Vũ một chút sau khi, Phung Vũ mới phản ứng được, thời khắc này Triệu Phi, toàn bộ gò má cũng hóa thành trong lúc này quái dị Tử sắc.

Hơn nữa, Triệu bay người lên Diêm Lực ba động dị thường kinh khủng, hoàn toàn đạt tới Diêm đem tiêu chuẩn.

Phung Vũ trong hai mắt Hỏa Diêm hơi hơi giật mình, trên tay liền xuất hiện màu đen Diêm Lực. Sau đó, Phung Vũ thấp giọng với một bên Cổ Bảng Dương cùng Miêu Giác nói: "Một hồi cách xa một chút, sau đó chuẩn bị mang theo ta cùng Triệu Phi rời đi!"

Miêu Giác cùng Cổ Bảng Dương nghe được Phung Vũ đều là sửng sốt, đang chuẩn bị nói gì thời điểm, Triệu Phi trường thương liền trực tiếp hướng về phía Phung Vũ đâm tới. Màu tím kinh khủng Diêm Lực trong nháy mắt bộc phát ra, mặc dù không có Diêm Giáp xuất hiện, nhưng là Triệu Phi một kích này uy lực công kích, tuyệt đối là Diêm đem cấp bậc!

Phung Vũ đã không có thời gian với Cổ Bảng Dương cùng Miêu Giác giải thích, trong tay Thương Vân kiếm vừa nhấc, trực tiếp liền đối mặt Triệu Phi trường thương. Mặc dù Triệu Phi thời khắc này thực lực kinh người, nhưng là sử dụng thánh hóa đốt thể Phung Vũ thực lực, so với hần chỉ cao chớ không thấp hơn!

"Giết!" Triệu Phi môi khẽ nhúc nhích, phun ra như vậy một chữ. Mặc dù thanh âm của hần rất nhỏ, nhưng là Phung Vũ như cũ nghe được thanh âm của hần, Triệu Phi trong giọng nói không có có bất luận cảm tình gì, có chẳng qua là một cỗ nồng nặc sát ý.

"Àm!" Phung Vũ cùng Triệu Phi như thế giằng co, thân thể bọn họ bốn phía Thiên Địa Diêm Lực nhưng là điên cuồng trào động. Lấy tự thân lực làm động tới sức mạnh đất trời, này đồng dạng là Diêm đem mới có thủ đoạn. Phung Vũ dựa vào Thiên Địa mệnh mông làm được một điểm này, mà Triệu Phi lại cũng có thể làm được!

Đột nhiên, Triệu Phi giống như một đạo phiêu hốt Tử sắc Quý Ảnh một dạng hướng phía sau đẩy ra. Trường thương trong tay cùng Triệu Phi trên người, lẻ tẻ xuất hiện màu tím ngọn lửa yêu dị. Ở ngọn lửa này nổi bật bên dưới, phảng phất Triệu Phi đã không nữa là một người, mà là một cái quỷ!

Một trận cuồng phong thổi qua, Triệu Phi trường thương trong tay múa ra vô tận thương ảnh, hướng Phung Vũ công đi qua. Súng này ảnh nhìn như sơ hở trăm chỗ, nhưng lại giấu giếm bí ẩn, không tránh khỏi, tránh không phải, mỗi một đạo thương ảnh cũng hỗ trợ lẫn nhau. Người nếu muốn né tránh, chỉ có thể bị càng nhiều hơn thương ảnh đánh trúng!

"Thật là lợi hại thương pháp!" Phung Vũ không khỏi âm thầm nghĩ tới. Mỗi một đạo thương ảnh cũng là hướng về phía Phung Vũ yếu hại tới, chỉ cần trúng trong đó một đòn, liền là bất tử, cũng tuyệt đối không có khí lực tái chiến! Ngay tại Phung Vũ suy tính trong chớp nhoáng này, kia đầy trời thương ảnh cũng đã là đến trước mặt.

Nếu không thể tránh, như vậy thì chặn! Phung Vũ tiểu lui ba bước, tay phải Thương Vân chợt động một cái, màu mực đám mây trong nháy mắt xuất hiện, đem Phung Vũ cho bao vây lại.

Mây đen như sông! Đây chính là Phung Vũ trước đối chiến Mộc Phong Thương thời điểm thi triển kiếm pháp! Ở Triệu Phi trường thương đến trong nháy mắt, màu mực đám mây tản mát ra kinh khủng màu đen Diêm Lực, đem kia đầy trời thương ảnh tất cả đều ngăn lại.

Mỗi khi một đạo thương ảnh cùng mây đen thời điểm đụng chạm, sẽ có một đạo tiếng nổ thật to truyền ra. Nhất Thủ nhất Công, lo lắng thương tổn đến Triệu Phi mà không thể tùy tiện ra tay Phung Vũ, giờ phút này lộ vẻ nhưng đã rơi vào hạ phong.

"Xem ra không đem ngươi đánh cho tàn phế, ngươi thì sẽ không tỉnh lại đúng không?" Phung Vũ thanh âm từ kia mây đen bên trong chậm rãi truyền ra, nhưng là Triệu Phi quả thật không nghe được lời của hần. Mà một bên Cổ Bảng Dương cùng Miêu Giác, nhưng là chau mày, không biết mình ứng nên làm những gì.

"Rống!" Cổ Long gầm thét từ kia màu mực đám mây bên trong truyền ra, cảm nhận được kinh khủng kia gầm thét, Triệu Phi lập tức thu lại công kích của mình, hướng phía sau lui vài chục bước, làm ra một cái phòng thủ tư thế. Ngay tại hần làm ra này ca chẳng qua là trong nháy mắt, một cái kinh người màu đen Cổ Long bắt đầu từ kia mây đen bên trong lao ra, hướng Triệu Phi phát ra điên cuồng tiếng gào.

"Oành!" To lớn Diễm Lực tiếng nổ trong nháy mắt xuất hiện. Phương Vũ giờ phút này vung tay lên nài, trực tiếp tấn đi kia bao quanh hần màu mực đám mây, mà giờ khắc này, thân hình của hần không một chút dừng lại, trực tiếp xông về phía Triệu Phi. Trong tay Thương Vân trên không trung vẽ ra một đạo màu đen đường cong, xông thẳng kia Triệu Phi đi.

"Hắc hắc, bọn họ nội loạn rồi, chúng ta đi giết!" Hoài hiền quốc trong quân đội một cái tiêu dẫn sẽ thấy Phương Vũ cùng Triệu Phi chiến đấu, không khỏi nở nụ cười, ngay sau đó cao giọng quát. Nghe được ra lệnh hoài hiền quốc sĩ binh, lại một lần nữa hướng kia cốc khẩu chỗ vọt tới.

"Cho ta tỉnh hồn lại!" Phương Vũ quát to một tiếng, căn bản không có đi quản những cái kia xông tới hoài hiền quốc sĩ binh, trong tay Thương Vân không thiên lệch điểm hướng Triệu Phi.

Nhìn này đâm đầu vào màu mực trường kiếm, Triệu Phi gò má của lại xuất hiện một tia biến hóa, ngay sau đó trường thương nổi lên, chuẩn bị lập tức Phương Vũ này nhất công kích.

"Đình!" Mũi kiếm cùng mũi thương đụng nhau, kim loại va chạm thanh thúy thanh âm vang lên. Theo sát phía sau, nhưng là màu đen cùng Tử sắc hai cổ kinh khủng Diễm Lực điên cuồng bùng nổ, vậy vừa nãy đi vào một chút hoài hiền quốc sĩ binh, lại trực tiếp bị hai người này kinh khủng Diễm Lực đè rồi trở về.

Chỉ có linh tinh Diễm sư, đỡ lấy này Diễm Lực, con rùa tốc độ đi về phía trước.

Phương Vũ trường kiếm trong tay rung một cái, trực tiếp đem Triệu Phi đẩy lui ba bước, mà chính hần là vững vàng rơi xuống đất. Đang chuẩn bị lại lần nữa thời điểm xuất thủ, Triệu Phi lại trực tiếp buông tha cùng Phương Vũ chiến đấu, bay thẳng đến phía sau mình kia vài tên hoài hiền quốc Diễm sư vọt tới...

Phương Vũ chân mày trong nháy mắt nhíu một cái, có chút không rõ giờ phút này Triệu Phi hành động. Mặc dù, vào giờ phút này, chính là Triệu Phi tự mình cũng không hiểu hần hành vi của mình.

Phương Vũ chậm rãi huy động trong tay mình Thương Vân, chắc chắn Triệu Phi không có lại xông về phía mình dự định sau khi, hần mới đưa Thương Vân buông xuống, chỉ xéo mặt đất, nhìn chăm chú này đó cùng địch quân chém giết Triệu Phi.

"Lão Nhị rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Miêu Giác cùng Cổ Bằng Dương lúc này, mới đi tới Phương Vũ bên người, mặt đầy nghi ngờ hỏi.

"Ta không biết, hần giờ phút này có lẽ chỉ là muốn giết người mà thôi..." Phương Vũ chết nhìn chòng chọc kia huy động trường thương, không ngừng cướp lấy địch tánh mạng người Triệu Phi, mở miệng nói, "Nhưng là ta biết một chuyện, đó chính là, hần tiếp tục như vậy nữa, tuyệt đối, sẽ chết!"

Cổ Bằng Dương cùng Miêu Giác nghe vậy giải thích sững sờ, một lát sau mới phản ứng được. Triệu Phi thực lực của bản thân chẳng qua là lực dương Diễm sư, mà giờ khắc này nhưng là phát huy ra Diễm đem lực lượng, nếu như vậy trạng thái kéo dài quá lâu, thân thể của hần thậm chí còn tinh thần, cũng gặp phải tan vỡ.

"Vậy phải làm thế nào?" Cổ Bằng Dương mặt đầy vội vàng nói.

"Đánh ngất xỉu hần!" Phương Vũ nói thẳng ra thực dụng nhất một cái phương pháp. Đúng là, chỉ cần đem Triệu Phi đánh ngất xỉu, hết thấy đều tốt giải quyết. Bất kể là mạng về chữa trị, hay vẫn là những cái khác cái gì...

"Nhưng là muốn đánh ngất xỉu một cái Diễm sư..."

Miêu Giác lời còn chưa nói hết, Phương Vũ liền hướng trước mặt bước ra một bước, mở miệng nói: "Giao cho ta đi!"

Tiếng nói vừa mới hạ xuống, Phương Vũ dưới chân của liền xuất hiện từng đạo vết rách, Liệt Thiên kinh lực trong nháy mắt bùng nổ, kinh khủng đánh vào lực, đem Phương Vũ trực tiếp đẩy về phía Triệu Phi địa phương sở tại.

Triệu Phi đâm xuyên qua trước người mình một tên địch sau khi, cũng là cảm nhận được phía sau mình lực lượng kinh khủng. Lập tức thu hồi trường thương trong tay mình, xoay người lại đâm ra, dự định ngăn trở Phương Vũ công kích...

Chỉ bất quá, hần sai hơi có chút, đó chính là Phương Vũ dự định. Phương Vũ đang dùng nơi Liệt Thiên kinh lực đến gần hần thời điểm, liền cho tới bây giờ không có nghĩ tới chính mình sẽ không chịu một chút thương đánh lên thành công.

Nhìn Triệu Phi xoay người đâm ra trường thương, Phương Vũ chẳng qua là cười nhạt, không có một chút tránh né ý tưởng, trong tay Thương Vân sớm liền đã bị sau lưng chỗ. Hai chân xuống, Diễm Lực vết rách ở vừa xuất hiện, vốn đã tốc độ cực nhanh, vào giờ khắc này lại tăng lên không ít.

Nhìn đâm đầu vào Phương Vũ, Triệu Phi kia trống rỗng cặp mắt lại cũng là lạnh lẽo xuống. Ngay tại Triệu Phi còn chưa phản ứng kịp thời điểm, một đạo máu tươi cũng đã theo Phương Vũ cánh tay của, nhỏ giọt xuống đất...

Triệu Phi trường thương trong tay, trực tiếp xuyên qua Phương Vũ cánh tay, xuất hiện ở Phương Vũ sau lưng. Cũng cũng là bởi vì như vậy, thời khắc này Phương Vũ cách Triệu Phi chỉ có một chút xíu khoảng cách, trong tay màu đen Diễm Lực điên cuồng dừng động.

Ngay tại Triệu Phi chuẩn bị thu súng lúc rời đi, Phuong Vũ trong nháy mắt một chương xuất thủ, trực tiếp hướng về phía Triệu Phi đầu võ xuống đi. Triệu Phi đầu phía trên, trong nháy mắt bị từng đạo Diễm Lực vết rách, kinh khủng lực trùng kích trong nháy mắt sau khi, liền rơi xuống Triệu Phi trên người.

"A!" Một tiếng thống khổ tiếng gầm nặng Triệu Phi trong miệng truyền ra. Triệu Phi thân thể ở kinh khủng này lực dưới đường, một chút xú lâm vào trong đất, dưới chân hấn đá địa, đã sớm bị lực đạo này chấn động phải nát bấy...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Việ quân đến

"A!" Khẽ quát một tiếng, Phuong Vũ đem kia xuyên qua thân thể mình trường thương rút ra. Ở trong người Diễm Lực dưới sự giúp đỡ, Phuong Vũ mới miễn cưỡng cầm máu. Phuong Vũ một cái tay xách đã ngắt xù Triệu Phi, chậm rãi hướng Cổ Bằng Dương cùng Miêu Giác đi tới.

Mà vào giờ phút này, những cái kia nắm binh khí, đứng sau lưng hấn sĩ binh lại động cũng không dám động. Những binh lính kia bên trong, có một ít tay chân đều bắt đầu phát run, bọn họ không biết, người đàn ông trước mắt này hay không còn có sức lực chiến đấu.

Phuong Vũ trong mắt Hỏa Diễm đã kinh biến đến mức âm đạm, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt như thế. Hấn giờ phút này trong lòng ngực kìm nén một hơi thở, hấn được phòng thủ son cốc này, sau đó đem Triệu Phi bọn họ mang về. Hấn làm sao có thể mặc cho tự mình rớt ở cái địa phương này đâu? Thủ của hấn, có thể còn không có báo a!

"Hô, hô..." Miêu Giác cùng Cổ Bằng Dương lập tức đi tới trước, từ Phuong Vũ trên tay của kết quả Triệu Phi, Phuong Vũ nhất thời không có đứng vững, cuối cùng một chút té quỵ trên đất, miệng to thở hổn hển.

"Rớt cuộc ngã xuống sao?" Hoài hiền quốc trong quân đội, không biết là ai thấp giọng nói một câu. Đúng vậy, rớt cuộc ngã xuống sao? Đây bốn cái cản trở bọn họ lâu như vậy quái vật, rớt cuộc ngã xuống sao?

Cùng lúc đó, một nói thân ảnh màu trắng bay qua, rơi vào Phuong Vũ mấy người bên cạnh. Vốn là khiết bạch vô hạ áo quần, đã dính vào không ít đối với đồ tơi. Vân Cô Nguyệt một cái tay đã không có ngẩng khí lực, cứ như vậy treo...

Chỉ chỉ chớp mắt, cơ tin Diễm cũng là tới cái địa phương này. Hấn nhìn chung quanh một vòng sau khi, hướng về phía cái đó lãnh binh gia hỏa mắng to: "Người cái phế vật này, tại sao đi qua thời gian lâu như vậy, còn ở cái son cốc này cốc khẩu?"

Cái đó dẫn đem người bị cơ tin Diễm trên người tản ra tức giận bị dọa sợ đến thân thể run rẩy, thừ ra một lúc lâu, hấn mới lấy dũng khí, chỉ kia cơ hồ không có khí lực Phuong Vũ mấy người, thấp giọng nói: "Bọn họ, mấy người bọn hấn, cũng là quái vật a!"

"Cút!" Cơ tin Diễm một cước đưa hấn đá văng ra sau khi, liền đưa mắt nhìn Vân Cô Nguyệt còn có Phuong Vũ mấy người trên người. Nhìn kia thi thể đầy đất, hấn là như vậy đại khái biết sự tình, bất quá hấn không nghĩ tới, Phuong Vũ đang cùng một tên Diễm đem giao chiến sau khi, còn có thực lực như vậy.

Cơ tin Diễm biết, này tuyệt đối không phải Mộc Phong Thương quá yếu, mà là chính mình người tuổi trẻ trước mắt này, bị mình nghĩ mạnh hơn!

"Vân cô nương, cuộc chiến đấu này đã kết thúc, không phải sao?" Cơ tin Diễm trên mặt của xuất hiện nụ cười đắc ý, hấn nhìn đã bị thương Vân Cô Nguyệt cùng không ngừng thở dốc Phuong Vũ mấy người, mở miệng nói.

Vân Cô Nguyệt cũng không trở về lời nói, chẳng qua là nhìn chăm chăm cơ tin Diễm, đề phòng hấn.

Phuong Vũ lúc này mới nghiêng đầu, hấn giờ phút này trong mắt Hỏa Diễm đã hoàn toàn tán đi, hơi chút động thân thể một chút cũng sẽ cảm thấy đau đớn một hồi. Hấn nhìn cơ tin Diễm, nhượng mảy một cái, chợt mở miệng nói: "Người lại bị mới vừa rồi mạnh hơn."

"Tiểu huynh đệ thật là thật là tốt, nếu như ngươi đáp ứng làm thủ hạ của ta, như vậy ta có thể tha cho ngươi một mạng." Sau khi nói xong, cơ tin Diễm lại đưa mắt nhìn Vân Cô Nguyệt trên người, nói tiếp, "Vân cô nương, ngươi cũng giống như vậy. Nếu là làm thủ hạ ta, như vậy liền không cần chết!"

"Hừ!" Phuong Vũ nhìn chăm chăm cơ tin Diễm hừ lạnh một tiếng, mở miệng nói, "Ta nhớ được Mộc Phong Thương cũng nói với ta nếu như vậy, nhưng là kết quả của hấn, ngươi hấn đã thấy đi."

"Hắn đó là không biết tự lượng sức mình, mà ta, lại có đủ thực lực, tôi quyết định vận mệnh của các ngươi!" Cơ tin Diễm toét miệng cười một tiếng, rất là tự tin nói. Đùng là, thực lực của hắn so với Mộc Phong Thương, muốn cao hơn nhiều. Hơn nữa thân phận của hắn, cũng không phải một cái nho nhỏ Mộc Phong Thương có thể so.

"Cát!" Phung Vũ đem nghiêng đầu một cái, cũng không nói gì nữa. Vào giờ phút này, lại nói chẳng có cái gì cả ý nghĩa, Phung Vũ biết, chính mình chỉ có hai cái lựa chọn, hàng hoặc là mất!

"Thế nào, có suy nghĩ hay không rõ ràng?" Cơ tin Diễm cũng chẳng có bao nhiêu kiên nhẫn, chỉ qua rồi một lát, hắn liền lại một lần nữa mở miệng nói.

Phung Vũ đang định đáp lời thời điểm, Miêu Giác nhưng là đi về phía trước một bước, cướp mở miệng trước nói: "Cơ tướng quân, muốn chúng ta đầu hàng, cũng không phải là không thể. Chỉ bất quá, ta muốn biết, chúng ta đầu hàng sau khi có ích lợi gì?"

"Ngươi nếu là muốn đầu hàng, ta liền giết ngươi!" Vân Cô Nguyệt sắc mặt một bên, trường kiếm trong tay trực tiếp chiếu đến Miêu Giác trên cổ của, lạnh giọng nói.

Miêu Giác chậm rãi xoay người, đem trường kiếm từ trên cổ của mình đẩy ra, một bên nháy mắt, một bên làm bộ nói: "Vân thành chủ cần gì phải tức giận đâu? Lương cầm trạch gỗ mà tề, lương thần trạch chủ mà chuyển, là thuận thiên đạo vậy, hà lo ư?"

Vân Cô Nguyệt mặc dù không biết Miêu Giác có tính toán gì, nhưng nhìn Miêu Giác ánh mắt của, nhưng là biết hắn không phải thật dự định đầu hàng. Vì vậy liền giả bộ mặt đầy không thích bộ dáng, để trong tay xuống trường kiếm.

"Cơ tướng quân, chúng ta đây tiếp tục nói một chút chỗ tốt vấn đề, như thế nào?" Thấy Vân Cô Nguyệt để trong tay xuống trường kiếm, Miêu Giác mới lại xoay người, hướng về phía cơ tin Diễm nói.

"Ta tha tánh mạng của các ngươi, chẳng lẽ không coi là chỗ tốt sao?" Cơ tin Diễm lạnh lùng cười một tiếng, trong giọng nói mang theo trên cao nhìn xuống ý.

"Ha ha!" Miêu Giác cười to hai tiếng, sau đó mở miệng nói, "Cơ tướng quân chẳng lẽ làm mà một không biết, thu mấy người chúng ta khi tay xuống, Cơ tướng quân nhưng là rất nhiều chỗ tốt a!"

"Há, thật sao?" Cơ tin Diễm mặt đầy không tin, mở miệng nói, "Giống như các ngươi như vậy Diễm sư Diễm tướng, ta hoài nghi trong nước lại không phải là không có, ta có thể được chỗ tốt gì?"

Vừa lúc đó, Miêu Giác từ đầu đến cuối thả sau lưng tự mình hai tay của đột nhiên phát ra kim sắc quang mang nhàn nhạt. Phung Vũ nhìn kỹ một chút mới phát hiện, kia phát ra ánh sáng màu vàng chính là Miêu Giác trong tay một tảng đá...

Miêu Giác hiển nhiên cũng là cảm nhận được trong tay hắn đá biến hóa, trên gương mặt đột nhiên lộ ra nụ cười, mở miệng hướng về phía cơ tin Diễm nói: "Chỗ tốt của ngươi chính là, có thể cảm nhận được Thần Quân Quốc Uy!"

"Ngươi nói cái gì?" Cơ tin Diễm vừa mới hỏi ra lời, hắn liền phát giác có cái gì không đúng, lập tức hạ lệnh, "Cung tiễn thủ, cho ta bắn tên giết bọn họ!"

Những cái kia vốn là chuẩn bị xong cung tiễn thủ, lập tức giương cung dẫn mũi tên, hướng về phía Phung Vũ mấy người bọn họ công kích. Sẽ ở đó đầy trời mưa tên sắp rơi vào Phung Vũ mấy người trên người thời điểm, một đạo hào quang màu vàng kim nhạt, trực tiếp đem mấy người bọn họ bao vây lại. Không có một mũi tên, chạm được Phung Vũ thân thể của bọn họ.

Sẽ ở đó vô số mưa tên sau khi rơi xuống đất, một đạo người khoác Kim sắc Diễm Giáp thân ảnh của xuất hiện ở Phung Vũ mấy người bọn họ trước mắt.

Phung Vũ nhìn trước mắt mình người đàn ông này, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, cường đại! Phung Vũ trước người cái này khoác Kim Giáp nam tử thực lực, cường đại cực kỳ, một thân uy thế so với Tam Dương cảnh giới Vân Cô Nguyệt, cùng vậy vừa nảy đột phá đến bốn Dương cảnh giới cơ tin Diễm, mạnh hơn quá nhiều rồi.

Có thể có được giả dạng uy thế, chỉ có kia bảy Dương cảnh giới Diễm đem cường giả!

"Hoài nghi quốc Nhị hoàng tử, nhà ta Cô Nguyệt muội tử là ngươi có thể mạo phạm sao?" Kim Giáp nam tử nhìn chăm chăm kia cơ tin Diễm, lãnh đạm cười nói. Dựa vào nét mặt của hắn liền có thể nhìn ra được, cái này Kim Giáp nam tử, căn bản cũng không có đem cơ tin Diễm đặt ở Diễm Lực.

Cơ tin Diễm thấy cái này Kim Giáp nam tử sau khi, sắc mặt sợt mị biến hóa đến mức dị thường khó coi. Hơn nữa hai mắt của hắn bên trong, cũng hiện ra vẻ khiếp sợ về, hắn thế nào cũng không nghĩ tới, cái này Kim Giáp nam tử sẽ vào lúc này đột nhiên xuất hiện.

Cơ tin Diễm nhìn Kim Giáp nam tử, cường cười nói: "Hắc hắc, cho dù là ngươi, cũng tuyệt đối không thể một người chiến thắng ta đây mấy chục ngàn quân sĩ!"

"Ngươi nói không sai, ở cộng thêm tình huống của ngươi bên dưới, ta nhiều nhất có thể làm vạn quân mà thôi." Kim Giáp nam tử cũng không có chối cơ tin Diễm, gật đầu nói, "Nhưng là, ngươi chẳng lẽ cho là chỉ có ta một cái người đến nơi này sao?"

"Cái này không thể nào!" Cơ tin Diễm không biết nghĩ tới điều gì, trong nháy mắt lớn tiếng hủy bỏ nói.

Phuong Vũ mặc dù không biết cơ tin Diễm nghĩ tới là cái gì, nhưng là hấn từ cơ tin Diễm biểu tình cũng có thể thấy được, đó nhất định là có thể đánh tan cơ tin Diễm tồn tại. Nếu không, cơ tin Diễm tuyệt đối sẽ không lộ ra như thế thần sắc sợ hãi!

"Báo cáo tướng quân, đại quân đường lui bị cắt đứt!" Vừa lúc đó, một cái hoài hiền quốc sĩ binh hốt hoảng chạy tới cơ tin Diễm bên cạnh, bẩm báo.

Cơ tin Diễm sắc mặt trong nháy mắt một bên, lập tức hỏi "Địch quân có mấy người?"

Người lính kia thân thể rõ ràng có chút run rẩy, mở miệng trả lời nói: "Một, một người!"

Cơ tin Diễm sắc mặt trong nháy mắt một bên, theo bản năng lui về sau hai bước, còn chưa kịp nói cái gì, liền lại có một cái thanh âm truyền đến trong lỗ tai của hấn.

"Bẩm báo Tướng Quân, ngoài ra cái cửa thành cũng bị người ngăn chặn, đều chỉ có, chỉ có một người!"

Cơ tin Diễm dưới chân lao đảo một cái, trực tiếp liền ngồi trên đất. Vừa mới còn hăm hở, bức bách Phuong Vũ mấy người nhìn về phía đối với hấn, giờ phút này lại lộ ra chật vật như vậy. Bốn người, tổng cộng chỉ có bốn người, nhưng là để cho quân đội của hấn, tiền thối không thể...

"Không cần ta nói, ngươi cũng hấn đoán được ba người kia là ai chứ?" Kim Giáp nam tử cười nhạt hướng phía trước đi hai bước, mở miệng nói.

"Ha ha ha!" Cơ tin Diễm giống như điên cười hai tiếng, sau đó mở miệng nói, "Không sai, ta biết, ta đương nhiên biết là người nào! Ngưng Tuyết tiên, trăm thụ lão, Đan Hà khách... Còn ngươi nữa, địa hồ đem!"

"Đây đều là tên của người sao?" Cổ Bằng Dương gãi gãi đầu óc của mình, mặt đầy kỳ quái nói.

Đúng là, này cũng không phải là người tên, những thứ này đều là danh hiệu. Mà có những danh hiệu bốn người, cũng ít nhất bảy Dương Diễm đem cảnh giới cường giả! Phuong Vũ nhớ, hấn nghe Thần Văn nói, ở Thần đều bên trong thành có một nhánh bát quá mấy ngàn người quân đội, này mấy ngàn người đều là Luyện Hóa Sư, Diễm sư Diễm sĩ đông đảo, mà dẫn quân nhưng là bốn gã Diễm đem!

Này bốn gã Diễm đem bên trong kém nhất, đều là bảy Dương Diễm tướng, mỗi người bọn họ danh hiệu, liền gọi là Ngưng Tuyết tiên, trăm thụ lão, Đan Hà khách cùng địa hồ tướng.

Phuong Vũ ánh mắt của cũng là đông lại một cái, thấp giọng nói: "Thần Diễm quân."

Nghe được Phuong Vũ nói ra ba chữ kia, kia bị cơ tin Diễm gọi là địa hồ đem Kim Giáp nam tử cũng là khẽ mỉm cười.

"Điều này sao có thể!" Cơ tin Diễm hô to đến, "Các ngươi rõ ràng sắp đặt ba đạo phòng tuyến, tại sao ở nơi này thứ 2 phòng tuyến, sẽ xuất hiện Thần Diễm quân! Khốn kiếp!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Chiến sự cáo tiệp

"Trước không nên kích động chứ sao." Địa hồ đem hướng về phía cơ tin Diễm khoát tay một cái, sau đó ánh mắt đột nhiên đông lại một cái, mở miệng nói, "Ta bây giờ tương đối muốn biết, tại sao ngươi sẽ biết ta Thần Quân Quốc ở nơi này đường trên chiến tuyến, bố trí ba đạo phòng tuyến?"

Cơ tin Diễm nguyên vốn có chút điên cuồng thần sắc, trên đất hồ tướng nói ra lời này sau khi, liền hoàn toàn biến mất không thấy. Cơ tin Diễm mặt đầy ngưng trọng nhìn địa hồ tướng, chậm rãi mở miệng nói đến: "Đúng vậy, ta làm sao biết các ngươi sắp đặt ba đạo phòng tuyến đâu?"

Cơ tin Diễm giọng nói vừa chuyển, trực tiếp giơ nón tay chỉ địa hồ tướng, cười nói: "Ha ha, ta cho ngươi biết, ta còn biết một chuyện. Chính là ngươi Thần Quân Quốc, sớm muộn muốn trở thành ta hoài hiền quốc chỉ nhánh!"

Địa hồ đem giờ phút này cũng là nhướng mày một cái, cũng không phải là bởi vì cơ tin Diễm chính là lời nói có khiêu khích ý của hấn vị, mà là bởi vì cơ tin Diễm kia tự tin biểu tình. Hấn quả thực không hiểu, tại sao cơ tin Diễm sẽ tự tin như vậy nói ra những lời này ngữ.

Địa hồ đem cũng không có ý định đang cùng hấn ở chỗ này giằng co đi xuống, lâu mở miệng hô: "Hoài hiền quốc toàn bộ nghe kỹ cho ta, ta đếm ba tiếng, buông vũ khí xuống, bằng không thì ta sẽ trực tiếp đem bọn ngươi dọn dẹp sạch!"

Ngay tại địa hồ đem nói ra câu nói này thời điểm, ba thân ảnh, đem ba cái hoài niệm quốc bộ đội từ ba cái nơi cửa thành cho ép tới.

"Một!" Địa hồ đem vừa mới kêu lên một tiếng, thì có một mảng lớn người đem vũ khí trong tay của chính mình vứt bỏ. Thần Diễm quân uy tên gọi quá đáng, những cái kia thông thường binh lính căn bản là sinh không nổi ý niệm phản kháng.

"Không cần đếm!" Cơ tin Diễm đem chính mình trường đao thu hồi ở trong trữ vật giới chỉ, sau đó cỡi xuống chiếc nhẫn trực tiếp ném về rồi địa hồ tướng, "Ta đầu hàng!"

Ngay tại cơ tin Diễm nói ra đầu hàng lời nói thời điểm, vô số tiếng bước chân của truyền vào Phurong Vũ mấy người trong lỗ tai. Phurong Vũ quay đầu lại mới phát hiện, là Thần Văn mang theo trước rồi đi bộ đội chạy về, mặc dù nhìn qua chỉ có mấy ngàn người bộ dạng.

"Tam điện hạ, người tới được có thể chính là thời điểm, những người này liền giao cho người xử lý." Địa hồ đem thấy Thần Văn chẳng qua là gạt đầu một cái, cũng không có đi cái gì đại lễ. Ở Thần Diễm quân sáng lập thời điểm, đương thời Thần đều đề đã đi xuống một mệnh lệnh, Thần Diễm quân nhân, trừ thấy đế vương ra đều có thể miễn lễ.

"Đa tạ La thúc thúc rồi, bất quá kia cơ tin Diễm, chúng ta có thể không trấn áp được a." Thần Văn ngược lại thì hướng về phía địa hồ đem hành một cái lễ, lên tiếng nói cảm ơn, sau đó lập tức đối với mình sau lưng mấy ngàn người hạ lệnh, "Đem kia Thần Quân Quốc đại quân, không muốn đầu hàng quân ta trói lại!"

"Phurong huynh, người không sao chứ?" Xuống hoàn mệnh khiến cho sau, Thần Văn lập tức đi ngay đến Phurong Vũ bên người, mặt đầy ân cần nói. Nghe được Thần Văn, địa hồ đem cũng là hướng Phurong Vũ đầu đi ánh mắt, đề cho Tam hoàng tử gọi nhau huynh đệ người, cũng sẽ không đơn giản a!

"Yên tâm đi, mạng của ta còn không có như vậy mỏng!" Phurong Vũ cười nhẹ hai tiếng, mở miệng trở lại.

Đột nhiên, một đạo màu xanh nhạt thanh âm chợt lóe lên, trực tiếp rơi xuống Phurong Vũ phía sau. Một cái nháy mắt thời gian, một bàn tay liền trực tiếp rơi vào Phurong Vũ bị thương. Nhu hòa màu xanh nhạt Diễm Lực, nhanh chóng hiện đầy Phurong Vũ thân thể.

Ở nơi này màu xanh lá cây Diễm Lực dưới tác dụng, Phurong Vũ trên bờ vai kia một cái lỗ máu, lại lấy một loại mất thường tốc độ rõ rệt, nhanh chóng khép lại. Không chỉ có như thế, ngay tại Phurong Vũ vết thương trên người khép lại thời điểm, Phurong Vũ thân thể không ngừng phát ra xương cốt gãy dựa thanh âm.

"A!" Kia cả người trên dưới truyền tới dị thường trói buộc cảm giác, đề cho Phurong Vũ lo lắng than nhẹ lên tiếng. Bao trùm với Phurong Vũ trên người màu xanh lá cây Diễm Lực, theo trên lưng bàn tay rời đi, cũng là từ từ biến mất. Ở màu xanh lá cây Diễm Lực hoàn toàn biến mất trong nháy mắt, Phurong Vũ liền trực tiếp đứng lên.

Xoay người, nhìn đang ở cho Cổ Bằng Dương chữa thương áo lục lão giả, Phurong Vũ trực tiếp ôm quyền cúi người, mở miệng nói cảm ơn: "Đa tạ tiền bối!"

Lão giả cũng không nói lời nào, hần chữa trị xong rồi Cổ Bằng Dương sau khi có đưa bàn tay đặt ở Miêu Giác trên người, chuyên tâm vì đó chữa thương.

"Trăm thụ lão hần không lúc uống rượu, không thích nói chuyện." Địa hồ đem đi tới vỗ một cái Phurong Vũ bả vai, mở miệng nói. Nhìn hần cái bộ dáng này, không biết còn tưởng rằng hần và Phurong Vũ rất quen như thế.

Phurong Vũ hướng Triệu Phi vị trí đi hai bước, đột nhiên hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa liền ngã trên đất. Phurong Vũ đè xuống lồng ngực của mình, âm thầm nghĩ tới: "Thấy thánh hóa đốt thể tác dụng phụ, cũng không phải như vậy liền có thể tiêu trừ a."

Phurong Vũ đi tới Triệu Phi bên người, an tĩnh chờ trăm thụ lão tới chữa trị. Qua một lát, trăm thụ lão liền đi tới, một chương trực tiếp đề ở Triệu Phi đầu bên trên, tản mát ra màu xanh Diễm Lực, bắt đầu chữa trị Triệu Phi.

Nhưng là, dòi dòi theo thời gian, trăm thụ lão chân mày nhưng là càng nhíu càng chặt. Một lát sau, trăm thụ lão trực tiếp đem bàn tay của mình thu hồi lại, một cô lãnh đạm ngọn lửa màu xanh lục trong nháy mắt ở bàn tay của hần trên dấy lên, đem hần trên lòng bàn tay một chút Tử sắc đốt đi.

"Này, tiền bối, rốt cuộc đây là thế nào?" Phurong Vũ thấy trăm thụ lão trong bàn tay gian kia một chút Tử sắc, cũng là cả kinh.

Nhìn địa hồ đem đưa tới ánh mắt nghi hoặc, trăm thụ lão mới mở miệng nói: "Tên tiểu tử này là người của Triệu gia."

Nghe được một câu nói này, địa hồ đem chân mày cũng là nhíu lại, thấy Phurong Vũ mặt đầy thần tình nghi hoặc, địa hồ đem mới mở miệng giải thích: "Bọn họ Triệu gia ở hai trăm năm trước bị một cái nguyên Hóa Sư động tay chân, mặc dù có thể trong nháy mắt đề cao thực lực, nhưng là lại sẽ ở bên trong thân thể quai độc, người Triệu gia đem loại độc tố này xưng là quỷ độc, chín đại nguyên trong lửa tùy ý một cái, mới có thể cỡi ra loại độc này!"

Phurong Vũ Song mắt trong nháy mắt mãnh trợn, chín đại nguyên Hóa chi một? Chính mình không phải là nắm giữ chín đại nguyên Hóa chi một, Âm Phệ Quỷ Diễm người sao? Nhưng là, không có chính thức có được Diễm đem cảnh giới chính mình, căn bản cũng không có biện pháp điều khiển trong cơ thể Âm Phệ Quỷ Diễm.

Phurong Vũ nhìn trong hôn mê Triệu Phi, nhân nhật mà hỏi: "Hần còn có thể giữ vững bao lâu?"

"Một tháng!" Trăm thụ lão suy nghĩ một chút, rất là khẳng định nói, "Một tháng chỉ sau khi, hần chắc chắn phải chết."

"Ta biết, trước đem hân chờ một hồi Thần đều thành đi!" Phương Vũ vừa nói liền đem Triệu Phi cho đeo lên, nói tiếp, "Ngược lại, cuộc chiến tranh này cũng sắp kết thúc rồi đi."

Thần Văn gật đầu một cái, trả lời: "Không sai, chúng ta nơi này phòng thủ đã sắp kết thúc rồi, ngoài ra hai cái chiến tuyến có hơn ngàn người Thần Diễm quân trợ giúp, hân rất nhanh liền có thể kết thúc. Tục truyền, phụ hoàng đã bắt đầu chuẩn bị tiệc ăn mừng rồi."

Trăm thụ lão giờ phút này nhìn chằm chằm Phương Vũ công lấy sau lưng Triệu Phi rồi đi thanh âm, ánh mắt đông lại một cái, thần nhiên nói: "Nơi này liền giao cho ta đi, ba người các người đi ngoài ra hai tòa thành trì hỗ trợ đi!" Sau khi nói xong, trăm thụ lão liền trực tiếp đi tới kia cơ tin Diễm bên người, thấp giọng nói: "Đi thôi!"

Địa hồ đem cũng biết, bởi vì Triệu Phi nguyên nhân, để cho trăm thụ lão ở lại chỗ này là lựa chọn tốt nhất. Cũng liền trực tiếp cùng hai người khác hướng Trương nguyên soái cùng Đại hoàng tử địa phương sở tại chạy tới.

Chỉ hai tháng không tới thời gian, Thần Quân Quốc liền đánh lui hoài hiền quốc công kích, hai đường đại quân trực tiếp đánh tới hoài hiền Quốc Vương thành ra, hướng thể nhân biểu hiện Thần Quân Quốc Uy!

Trở lại Thần đều thành sau khi, Phương Vũ chỉ có một người ngồi xếp bằng ở Lữ lão trong đình viện, vững chắc đến tu vi của chính mình, khôi phục thánh hòa đốt thể mang cho mình thương.

"Tiểu tử thú, vẫn còn ở nơi này ngồi làm gì?" Lữ lão cười từ trong phòng đi ra, nhìn Phương Vũ nói.

"Ta ở chỗ này ngoại trừ tu luyện, còn có thể làm gì?" Phương Vũ thấy Lữ lão cũng là cười nhạt một chút, hỏi ngược lại.

"Ngày mai chính là ăn mừng đại điển, người tiểu tử này ở phía trên chiến trường kia lập được nhiều công lao như vậy, Thần đều đế nhưng là chiều người đi kia trong hoàng cung dự tiệc, thuận tiện còn phải phong thưởng người. Tiểu tử người không đi chuẩn bị một chút, vẫn còn ở nơi này tu luyện cái rắm a!" Lữ lão cười mắng sau khi, liền trực tiếp ngồi ở một cái trên mặt ghế đá.

Không biết tại sao, Phương Vũ sau khi trở về, Lữ lão này đầy sân cỏ dại đã không thấy tăm hơi. Dĩ nhiên, hân trong phòng kia, còn là giống nhau loạn...

"Ta nào có cái gì công lao a." Phương Vũ đột nhiên nghĩ tới còn đang hôn mê Triệu Phi, có chút phiền não nói.

Lữ lão tựa hồ cũng là nhìn thấu hân những phiền não này, mở miệng nói: "Không cần lo lắng quá mức rồi, xe tới trước núi tất có đường, Triệu Phi sự tình nhất định có biện pháp giải quyết."

Phương Vũ cũng là gật đầu một cái, chợt đứng lên, cười hướng về phía Lữ lão nói: "Lão sư, ngày mai chắc có một người sẽ tới thăm người, người được chuẩn bị sẵn sàng nha!"

"Đến xem ta?" Lữ lão có chút không giải thích được nói, "Ai sẽ đến xem ta lão đầu từ này à?"

"Vân Cô Nguyệt chứ sao."

"Há, Vân nha đầu a!" Lữ lão vừa mới nói xong, đột nhiên sắc mặt chính là một liền, mở miệng hướng về phía Phương Vũ hỏi, "Nàng không có đối với người làm gì chứ?"

"Làm gì với ta?" Phương Vũ suy nghĩ một chút, mở miệng nói, "Nhắc tới, nàng ngược lại đem chuỗi này Thương Vân cho ta." Phương Vũ từ mình Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra chuỗi này màu mực trường kiếm, ở Lữ lão trước mắt quơ quơ.

Nơi nào biết, Lữ lão vừa nhìn thấy này Thương Vân, liền phá lên cười. Cũng không biết ở cười cái gì, qua một lúc lâu, hân mới bên cười, vừa nói với Phương Vũ: "Người tiểu tử này, tự thu xếp ổn thỏa đi. Ha ha, nha đầu này a, ha ha!"

"Lão sư, người đây là cười gì vậy?" Phương Vũ nghe Lữ lão tiếng cười, luôn cảm thấy có cái gì chỗ không đúng, lập tức mở miệng hỏi.

Lữ lão cố nén trong tâm nụ cười, hướng về phía Phương Vũ nói: "Tiểu tử, người biết này Thương Vân kiếm lai lịch sao?"

Phương Vũ suy nghĩ một chút, liền đem Vân Hà trong thành lão giả nói với hân Thương Vân kiếm lai lịch, cho Lữ lão lập lại một bên.

"Không sai, nhưng là người cũng đã biết, đức kiếm người là Vân Cô Nguyệt liên hệ thế nào với sao?" Lữ lão gật đầu một cái, lại hỏi tiếp.

"Không biết!"

"Cái đó đức kiếm đại sư vân Cao Phong chính là Vân Cô Nguyệt ông nội, hân năm đó đức kiếm thời điểm, ta cũng ở đây. Ta nhớ được hân nói, cái này là cho hân cháu trai làm sinh lễ, hoặc là cho hân cháu gái làm đồ cưới."

"A!" Phương Vũ thời khắc này miệng há giống như một cái quả đấm không lớn bao nhiêu.

Phương Vũ còn chưa có lấy lại tinh thần đến, Lữ lão lại nói tiếp: "Ta còn nhớ, năm đó nha đầu kia tới khiêu chiến ta mê đề, cuối cùng chưa thành công. Nàng liền đùa bỡn tính khí, nói này đề, không có ai có thể giải mở. Sau đó còn nói, nếu ai cời ra nàng gả cho ai!"

Lữ lão nhủ lông mày, hướng về phía đã chờ sẵn Phương Vũ nói: "Người cũng biết, coi ra kia đề người là ai, đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Ăn mừng đại điển

Mặt trời vừa mới lên, Thần đều đế đô cũng đã phi thường náo nhiệt. Vì ở náo nhiệt như vậy thời gian duy trì trị an, không ít Diễm sư đều bị phái đi ra, ở nơi này trên đường cái tuần tra.

Mặc dù không khí này vô cùng náo nhiệt, nhưng là Phương Vũ chung quy lại là có loại dự cảm xấu, nhưng lại không nói ra được tại sao.

Phương Vũ bây giờ cũng còn đứng ở Lữ lão trong sân, cũng không biết Lữ lão từ nơi nào lật đi ra một bộ dị thường đất tiền quần áo, để cho Phương Vũ xuyên đeo lên. Phương Vũ cho tới bây giờ không có như thể mặc qua, ngược lại có một ít không có thói quen. Bất quá nghĩ đến hôm nay muốn vào cung thấy Thần đều đế, áo cũng hẳn chú ý một chút mặc.

Phương Vũ còn chưa đi ra mệnh môn phân viện thời điểm, đã nhìn thấy một lượng hào hoa chí cực xe ngựa, cùng vài tên Diễm sư cảnh giới hộ vệ, đang đợi hắn.

Phương Vũ chân trước vừa mới bước ra mệnh môn phân viện, lập tức liền có một cái người hầu ăn mặc người đi tới trước mặt của hắn, hơi khom người, cung kính nói: "Phương công tử, bệ hạ có ý để cho chúng ta tới đón tiếp Phương công tử vào cung, bệ hạ ở bên trong sắp đặt tiệc rượu!"

Nghe người thị giả này thanh âm chói tai, Phương Vũ trong đầu lập tức xuất hiện hai chữ, thái giám! Mặc dù Phương Vũ cũng không phải lần thứ nhất thấy thái giám, nhưng là hắn như cũ không thể hiểu được, thái giám nhân vật như vậy...

La Lâm gia hộ vệ kỵ binh đều lên mã, người người móng ngựa trên đều treo một quả màu vàng chuông, vó ngựa nhẹ nhàng giẫm đạp lên bên trong, thanh thúy dễ nghe tiếng chuông xuôi ngược thành một mảnh.

Ở Phương Vũ đằng lên xe ngựa sau khi, kia vài tên Diễm sư cũng là cười rồi một bên móng ngựa, một đường hộ tống Phương Vũ, hướng trong hoàng cung chạy tới. Mặc dù Phương Vũ rất muốn nói với bọn họ, nếu như có người có thể đánh bại chính mình, như vậy sự hiện hữu của bọn hắn cũng không có ý nghĩa...

Phương Vũ nhẹ nhàng vén lên rèm cửa xe ngựa, nhìn trước mắt vàng son lộng lẫy kiến trúc, trong lòng không khỏi âm thầm khen ngợi. Thần đều trong thành, hoàng cung chiếm phần lớn đất đai, đây là Thần Quân Quốc vương quyền tượng trưng, trừ lần đó ra, hắn còn đại biểu Thần Quân Quốc thân là thập đại bên trên quốc một trong uy nghiêm!

Tiến vào trong hoàng cung này một con đường cực kỳ rộng rãi, hơn nữa tất cả đều là dùng Thần Quân Quốc bên trong tốt nhất vật liệu đá xếp thành. Đây một con đường, đủ để chứa hơn mười ngàn quân đội!

Lại đi qua này một con đường sau khi, xe ngựa cũng là ngừng lại, đi về trước nữa liền là chân chính hoàng cung rồi, đó cũng không phải là xe ngựa có thể đi vào địa phương. Phương Vũ từ trên mã xa đi xuống, kia một tên thái giám liền lập tức làm ra một cái động tác tay mời, sau đó ở trước mặt bắt đầu dẫn đường.

Hoàng cung đình viện trong sáng rộng rãi, tượng trưng Thần đều hoàng thất chí cao vô thượng. Ở Phương Vũ trong tầm mắt, còn có mười con Cát Tường thụ thú, tỷ như Cổ Long, Thần Phụng các loại trong truyền thuyết sinh vật, cực kỳ sinh động. Dùng cái này, biểu dương Thần Quân Quốc, uy chấn thiên hạ!

Phương Vũ ở người thị giả kia dưới sự hướng dẫn, từng bước một đi lên nấc thang. Ở bên cạnh của hắn, còn có không ít quan chức, quý tộc ở nơi này trên cầu thang đi lại. Giờ phút này, đã không sai biệt lắm là buổi trưa, kia trên đường cái, sớm đã là người ta tấp nập. Nếu không phải Phương Vũ giờ phút này là ở trong hoàng cung, chỉ sợ cũng có thể cảm nhận được cái gì gọi là nửa bước khó đi.

Phương Vũ vừa mới đi hết kia nấc thang, đã nhìn thấy một bóng người quen thuộc, Thần Văn giờ phút này đang đứng ở Phương Vũ trước mặt cửa, chờ Phương Vũ.

"Tam điện hạ." Phương Vũ hướng về phía Thần Văn gật đầu một cái, mở miệng nói.

"Phương huynh cần gì phải khách khí như vậy, tới!" Thần Văn trực tiếp đi tới Phương Vũ bên người, nắm lên Phương Vũ tay liền hướng bên trong đi tới.

Đi trong chốc lát, Thần Văn mới nhỏ giọng hướng về phía Phuong Vũ nói: "Tràng này tiệc rượu, chỉ sợ sẽ không bình tĩnh a!"

Phuong Vũ chân mày trong nháy mắt nhíu một cái, nhưng là hắn cũng không có nói gì. Bởi vì chuyện này căn bản là không tới phiên hắn để ý tới, nhưng là nghe được Thần Văn nghe được lời này, hắn là như vậy trở nên cẩn thận. Nghĩ đến, trong lòng của hắn vậy không an, có lẽ liền cùng Thần Văn trong miệng "Không bình tĩnh" có liên quan!

Rất nhanh, Phuong Vũ cùng Thần Văn liền đi vào trong đại điện, Phuong Vũ mặc dù nghĩ tới Thần đều để đại điện nhất định sẽ dị thường hùng vĩ, nhưng là trước mắt hết thấy các thứ này, hay vẫn là vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Trong đại điện, ngôi văn võ bá quan, còn có một chút trong cuộc chiến tranh này lập được không ít công lao người, Vu Hông cũng là trong này.

Từng cái người hầu, cung nữ, cũng đứng ở đại điện này hai bên. Không thể không nói, trong hoàng cung này cung nữ, mỗi một người đều là quốc sắc thiên hương người.

Phuong Vũ ở Thần Văn dưới sự hướng dẫn, trực tiếp ngồi vào trước mặt. Mà ở Phuong Vũ đối diện, chính là Vu Hông! Nhìn Vu Hông kia gương mặt cười lạnh, cùng nhàn nhạt sát khí, Phuong Vũ cũng là nhíu mày một cái.

"Bệ hạ giá lâm!" Một thanh âm chói tai vang lên.

Chỉ chốc lát sau, cả người hoàng bào, đầu đội vương miện nam tử chính là đi ra. Nam tử gương mặt anh khí, không một chút nào giống như là trăm họ trong miệng lão giả.

Thần đều đế trực tiếp ngồi vào hắn trên ghế rồng, mắt nhìn xuống quần thần.

"Ngô hoàng vạn tuế!" Thần đều đế chẳng qua là như vậy ngồi xuống, trong đại điện này tất cả mọi người, liền một bên la lên một bên hướng hắn khuất thân quỳ xuống. Chỉ có Phuong Vũ một người bình tĩnh ngồi ở vị trí của mình trên, không một chút động tác.

Phuong Vũ chẳng qua là nhìn một cái Thần đều đế, liền nhắm lại cặp mắt của mình. Không sai, Thần đều đế là Thần Quân Quốc đế vương, là thập đại bên trên quốc một trong quốc chủ, nhưng là, hắn cũng không phải là Phuong Vũ hắn quý người! Không phải là phụ không phải là mẫu, cũng không phải là sư phó ân nhân, Phuong Vũ không có lý do gì hướng hắn quỳ xuống!

Thần Văn không ngừng kéo Phuong Vũ vạt áo, nhưng là Phuong Vũ hay vẫn là không một chút động tĩnh.

Một lát sau, Thần đều đế nhượng mày một cái, ánh mắt dừng lại ở Phuong Vũ trên người, thần sắc uy nghiêm nói: "Người là người phuong nào? Thấy quả bởi vì sao không được quỳ lạy chi lễ?"

Thần đều đế lời kia vừa thốt ra, cơ hồ tất cả mọi người là nói ánh mắt bỏ vào Phuong Vũ trên người. Phuong Vũ chậm rãi mở ra cặp mắt của mình, một chút không có tí hiềm nhìn Thần đều đế, ôn quyền nói: "Phuong Vũ không có bất kỳ muốn đi quỳ lạy chi lễ lý do!"

Nghe một chút Phuong Vũ lời này, trong đại điện này người đều là ngược lại hít một hơi khí lạnh. Thần đều đế chân mày kia lại vừa là hướng mi tâm kháo long một chút, trầm giọng hỏi "Quả nhân là này Thần Quân Quốc đế vương, là thống ngự tứ phuong Vương, chẳng lẽ cái này còn không đủ để cho người quỳ xuống sao?"

"Chưa đủ!" Phuong Vũ chính là lời nói dị thường kiên quyết, "Quyền lợi, thực lực, hoặc là kim tiền, cũng không thể trở thành đề cho Phuong Vũ quỳ xuống lý do. Có thể đề cho Phuong Vũ quỳ xuống, chỉ có kia cha mẹ tình, tình thấy trò!"

"Hừ, hảo tiểu tử!" Thần đều đế đang chuẩn bị mở miệng nữa nói cái gì, Phuong Vũ trên tay kia một quả Hải Hoàng Giới nhưng là rơi vào Thần đều đế mi mắt.

Thần đều đế dừng một chút, mới lại mở miệng nói: "Quần thần bình thân!"

"Tạ Hoàng thượng!"

Nói xong, những người khác mới hoàn toàn khôi phục rồi vốn là dáng vẻ. Không ít người đều là dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn Phuong Vũ, bọn họ không hiểu, Thần đều đế rõ ràng đã có điểm tức giận, vì sao lại đột nhiên nói sang chuyện khác, không truy cứu Phuong Vũ mạo phạm chi qua đây?

"Sẽ ở đó mấy ngày trước!" Thần đều đế bàn tay ở trên ghế rồng đánh một cái, mở miệng phá vỡ vốn là an tĩnh, "Ta Thần Quân Quốc đánh lui hoài hiên quốc, đây là đại thắng! Mà ở này trong chiến tranh, cũng là hiện lên không ít nhân vật anh hùng."

[TRuyện Của Tui .

Net

](<http://truyencuatui.net/>) Thần đều đế nhấc tay một cái, chỉ Phuong Vũ cùng Vu Hông nói: "Phuong Vũ, còn có Vu Hông, đều ở đây trong chiến tranh, lập công lớn!"

"Ta Thần hoàng, hôm nay coi như văn võ bá quan, phong thưởng này hai gã anh hùng!" Thần đều đế tiếng nói vừa dứt, Phuong Vũ cùng Vu Hông liền

trực tiếp đứng lên, hướng Thần đều đế ôm quyền.

Một trận sắc phong sau khi, Phuong Vũ cùng Vu Hông mới lại ngồi xuống, thật ra thì Phuong Vũ cũng không nhất định là này trong chiến tranh người công lao lớn nhất, Vu Hông khẳng định cũng không phải. Chỉ là bởi vì bọn hắn bị hai vị hoàng tử đề cử, mới có tư cách bước lên đại điện này.

Phuong Vũ sau khi ngồi xuống, sẽ dùng một loại chỉ có mình mới có thể nghe được thanh âm, không ngừng lặp lại đến: "Thần hoàng, Thần hoàng? Danh tự này, tại sao dường như ở nơi nào thấy qua như thế đâu?"

Thần đều đế lại nói một đoạn lớn lời nói sau khi, mới rốt cục tuyên bố yến sẽ bắt đầu. Văn võ bá quan năm lần nhau mời rượu, lẫn nhau chuyện trò. Ở nơi này nhiều chút dự tiệc trong đám người, Phuong Vũ thật đúng là lại thấy được mấy cái người quen, tỷ như Văn Cô Nguyệt, lại tỷ như địa hồ đem mấy người kia.

Đang lúc bọn hắn ở trong hoàng cung này hưởng dụng thức ăn ngon món ngon thời điểm, kia bên ngoài hoàng cung, Thần đều trong thành, mấy cái không nên người xuất hiện, lại là xuất hiện ở rồi nơi này.

"Phụ hoàng!" Qua không bao lâu, Đại hoàng tử lại đột nhiên đứng lên, hướng Thần đều đế mở miệng nói, "Nhi thần muốn biết, trận chiến tranh này, đến tột cùng là người nào thắng?"

Người nào thắng? Thần Quân Quốc sao? Đại hoàng tử hỏi dĩ nhiên không là chuyện này, hắn hỏi chính là hắn cùng hai người em trai giữa tỷ thí, là người nào thắng!

Thần Văn giờ phút này cũng là trở nên khẩn trương lên, hắn đã sớm đoán được, tràng này yến trên tiệc, nhất định sẽ có người hỏi ra những lời này. Nhưng là hắn không nghĩ tới, sẽ đến mức như thế nhanh.

"Người cứ như vậy muốn biết câu trả lời sao?" Thần đều đế mặt đầy ngưng trọng nhìn Đại hoàng tử, trầm giọng nói.

Thần đều đế này vừa mở miệng, trong đại điện trong nháy mắt liền yên tĩnh lại. Bởi vì đang ngồi người đều biết, Thần đều đế lời kế tiếp, là có thể quyết định Thần Quân Quốc tương lai!

Thần đều đế đột nhiên đứng lên đến, thấy đế vương đứng lên, những người khác tất cả đều là đứng lên, dĩ nhiên, lần này Phuong Vũ vẫn là không có phối hợp những người khác. Hắn cứ như vậy yên lặng ngồi, chờ đợi chuyện kế tiếp...

"Được!" Thần đều đế một tiếng quát to, trực tiếp đem bên người hắn người hầu cũng đẩy lui, có thể thấy thực lực của hắn cũng là cường hãn dị thường.

Thần đều đế nhìn một cái mình mấy con trai, mở miệng nói: "Ta đây liền tới cho người nói một chút, cuộc chiến tranh này chân chính kết quả!"

Giờ khắc này, phảng phất thời gian đều ngừng như thế, tất cả mọi người đưa mắt nhìn Thần đều đế trên người. Bọn họ đang đợi, chờ đợi Thần đều đế tuyên bố ra bọn họ tiếp theo cái Hoàng tên!

"Cuộc chiến tranh này, chân chính người thắng, hắn dẫn bộ đội của hắn, tách ra địch nhân trận doanh!"

"Hắn tướng sĩ, ở đó trong vạn quân lấy được địch quân Thượng tướng thủ cấp!"

"Hắn tướng sĩ, từ thủ phiên Bảo, hơi lớn quân lấy được rút lui thời gian!"

"Hắn tướng sĩ, chiến thắng địch quân Diễm đem!"

"Hắn tướng sĩ, cho ta quân lấy được tù binh đối với Phuong Phuong tử địch cơ hội!"

"Hắn tướng sĩ, bằng vào sức của chính mình, chặn lại địch quân mấy vạn người quân đội!"

Thần đều đế vừa nói ra một câu nói, Đại hoàng tử sắc mặt liền âm trầm một phần. Bởi vì Thần đều đế trong miệng nói những này, hắn và thủ hạ của hắn, cũng không có làm được!

"Hắn tướng sĩ, cho ta Thần Quân Quốc, mang đến thắng lợi!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Phản bội

"Hắn tướng sĩ, cho ta Thần Quân Quốc, mang đến thắng lợi!" Thần đều đế lớn tiếng nói, ở trong giọng nói một cỗ Bá Vương Khí, không che giấu được tràn ra.

"Thân ái cha, ta vĩ đại phụ hoàng!" Đại hoàng tử thanh âm mang theo một tia lạnh lùng, cao giọng quát lên, "Nhi thần chỉ muốn lại muốn nghe ngươi nói một câu, nhiệm kỳ kế Thần đều đế, là người phương nào?"

Thần đều đế nhượng mày một cái, hắn đối với Đại hoàng tử loại này chất hỏi ngược khí của hắn cảm thấy hết sức phũ phàng, nhưng hắn vẫn trả lời: "Hừ, Quả nhân hôm nay cũng liền cùng ngươi nói cùng minh bạch, vô luận kia là người phương nào, duy chỉ có ngươi không phải là nhiệm kỳ kế đế vương!"

Thần đều đế một câu nói này, không chỉ là diệt sạch Đại hoàng tử thừa kế ngôi vị hoàng đế khả năng, càng là lại nói cho Đại hoàng tử, ngươi phải chết! Không cách nào trở thành đế vương ngươi, chỉ có thể là chết!

"Ha ha ha!" Đại hoàng tử bộ mặt co quắp một trận sau khi, đột nhiên cuồng tiếu lên. Ngay tại hắn cười như điên đang lúc, một đạo té ly chi tiếng vang lên, hơn ngàn tên gọi người khoác trọng giáp binh lính cứ như vậy tràn vào trong đại điện, dùng trường thương trong tay trường kiếm, nhắm ngay đang ngồi quân thân, cùng Thần đều đế!

"Phụ hoàng, những thứ này là nhi thần thù hạ tinh binh, ngươi cảm thấy thế nào?" Đại hoàng tử cười nhạt từ chỗ ngồi đi tới trong đại điện, vung tay lên mở miệng nói.

"Đích xác gọi là tinh binh, nhưng ngươi muốn dùng chi đội ngũ này làm gì? Phản sao?" Thần đều đế trong giọng nói đã khó mà che giấu cơn giận của mình, "Nếu là muốn phản, này sợ rằng không đủ đi!"

Không sai, đúng như Thần đều đế nói, Đại hoàng tử thù hạ tinh này binh, mặc dù đều là Luyện Hòa Sư, nhưng phần nhiều là Diễm giả Diễm sĩ chi lưu, căn bản là không ngược!

Đại hoàng tử đuổi tay ra, một người lính liền đem một thanh trường kiếm đưa tới trong tay hắn. Đại hoàng tử dùng ánh mắt sắc bén nhìn Thần đều đế, lớn tiếng quát cười nói: "Ai nói ta muốn phản? Ta chẳng qua chỉ là phải thừa kế của ngươi ngôi vị hoàng đế thôi, cha của ta!"

Mặc dù tất cả mọi người đã liệu được, nhưng là lời này từ Đại hoàng tử trong miệng nói ra được trong nháy mắt, hay là để cho toàn trường rung động không dứt!

Thần đều đế thời khắc này sắc mặt âm trầm tới cực điểm, hắn đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên đã cảm thấy toàn thân mềm nhũn, trực tiếp ngồi ở phía sau mình trên ghế rồng, nét mặt đầy vẻ giận dữ nhìn hắn con trai lớn. Cùng lúc đó, vừa mới chỉ cần uống rượu người, cũng toàn thân xụi xuống trên đất, dĩ nhiên, ngoại trừ Đại hoàng tử người.

Đại hoàng tử trường kiếm trong tay rung một cái, một cái tay khác kèm theo thường gặp phát ra thanh âm hướng về phía Thần đều đế đưa ra, cao giọng quát lên: "Giao ra của ngươi ngôi vị hoàng đế, cha!"

"Ngươi cái này nghịch tử!" Thần đều đế giờ phút này chỉ cảm thấy ngực một trận đau, nói chuyện đều rất là phí sức, ngón tay hắn có chút run rẩy chỉ Đại hoàng tử, "Ngươi cuối cùng cả đời, cũng đừng mơ tưởng thừa kế ta ngôi vị hoàng đế!"

Người nào muốn lấy được, cùng một cái khánh điện, cùng một thành trì bên trong lại xuất hiện hai cái bất đồng cảnh tượng. Trên đường cái phi thường náo nhiệt, cùng trong hoàng cung này...

"Ta đang hỏi một lần!" Đại hoàng tử lắc đầu một cái, lại một lần nữa quát lên, "Ta! Có thể hay không thừa kế của ngươi! Ngôi vị hoàng đế!"

"Thần Diễm quân ở chỗ nào?" Thần đều đế bàn tay ở long y đánh một cái, la lớn.

Mà theo thanh âm hắn xuất hiện, lại không phải là cái gì Thần Diễm quân, mà là cơ tin Diễm cùng bốn gã Diễm tướng.

"Hoàng đế bệ hạ, ngươi cũng không cần gào thét, ngươi thân ái Thần Diễm quân đã không có mấy người có thể động!" Cơ tin Diễm tùy ý đá văng một cái đại thần, sau đó liền ngồi xuống.

"Ngươi nói đùa sao? Diễm này thuốc mê cũng muốn mê đảo chúng ta?" Địa hổ đem bốn người trong nháy mắt liền đứng ở Thần đều đế trước người của, nhìn đến trên người bọn họ còn không có tiêu tán lãnh đạm lục sắc quang mang, cũng biết đây là trăm thụ lão nên làm.

Trăm thụ lão lập tức đi tới Thần đều đế bên người, bắt đầu vì Thần đều đế trị liệu.

"Trăm thụ lão, ngươi cũng không cần phí sức!" Một lát sau, Đại hoàng tử thấy trăm thụ lão nhú lại chân mày, khẽ cười nói, "Mặc dù đang trạng cơ hồ tất cả mọi người trung là thuốc mê, nhưng là ta làm sao có thể đối với ta như vậy vĩ đại cha đâu?"

Hơi dừng lại một chút, Đại hoàng tử mặt đầy cười âm hiểm nhìn cha của mình, mở miệng nói: "Ta tự nhiên vì hắn chuẩn bị đồ tốt nhất, không biết ngươi có nghe nói qua, đoạn hồn thảo?"

Thần đều đế bị Đại hoàng tử như vậy tức giận, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi. Hắn còn chưa kịp mở miệng, Đại hoàng tử lại mở miệng nói:

"Thuận tiện sẽ nói cho người biết một tin tức đi, cha của ta. Người biết Nhị đệ tại sao không tới sao? Bởi vì lúc này giờ phút này, hắn đã tại Thần Quân Quốc tây bộ quốc thổ, tự lập làm Vương!"

"Các người!" Thần đều đế đột nhiên đứng lên, nhất thời khí huyết công tâm, lại vừa là cân nhắc búng máu tươi phun ra, ngay sau đó ngồi sẽ chỗ cũ.

"Thần Diễm quân bốn vị, nếu là người môn lựa chọn quy thuận cho ta, ta có thể tha các người một mạng!" Đại hoàng tử giờ phút này cũng không có lại đi để ý tới đã nửa chết nửa sống Thần đều đế, trực tiếp bắt đầu mời chào lên trong đại điện người tới.

"Ta bọn bốn người, cho dù chết, cũng sẽ không phụ thuộc vào phản nghịch người!" Địa hồ đem lời này vừa vắn ra khỏi miệng, hắn liền trực tiếp bùng ra rồi một ngụm máu tươi.

Một đôi nhục chưởng ngay vừa mới rồi, đánh vào phía sau lưng của hắn chỗ. Đan Hà khách đứng tại chỗ hồ tướng sau lưng nhàn nhạt nói: "Vậy người liền đi chết đi!" Tiếng nói vừa dứt, Đan Hà khách liền mang theo tiếng cười hóa thành một đạo Xích Ảnh, rơi vào Đại hoàng tử bên người.

"Đan Hà khách, người tên hồn đàn này!" Địa hồ đem trầm ngâm mấy tiếng, sau đó liền hướng phía sau thối lui. Trầm thụ lão trực tiếp tiếp nhận địa hồ tướng, bắt đầu chữa thương cho hắn.

Thấy tình huống như thế, gần chín thành đại thần cũng hướng Đại hoàng tử bên kia vọt tới. Dưới cái nhìn của bọn họ, Đại hoàng tử đã thắng lợi!

Đại hoàng tử tay cầm trường kiếm, nhìn cha của mình, Thần Quân Quốc đế vương. Ngay cả chính hắn cũng cho là mình giờ phút này đã thắng lợi, trên người của hắn lại chậm rãi hiện ra một loại hơi thở bá đạo.

Đại hoàng tử nói giờ phút này mặc dù là ngẩng đầu nhìn kia ngồi ở cao hơn Thần đều đế, nhưng là ánh mắt của hắn nhưng là phảng phất đang nhìn một con giun đê như thế. Không sai, hắn nhìn cha mình ánh mắt của, giống như là đang nhìn một con giun đê! Không có có một tia một hào tôn kính...

"Ha ha..." Bỗng nhiên, Đại hoàng tử nở nụ cười, hắn cười như vậy cuồng phóng, tiếng cười truyền khắp đại điện, hơn nữa không ngừng đang vang vọng.

Khi hắn thật vất vả dừng lại cười như điên, hắn mới lại một lần nữa mở miệng nói: "Ta vĩ đại cha, ta ở chỗ này ưng thuận một cái cam kết, nếu là người nguyện ý chủ động đem ngôi vua nhường cho ta, vậy người vẫn như cũ là cha của ta, người có thể ở nơi này hùng vĩ trong hoàng cung, an hưởng tuổi già!"

"Ha ha ha!" Ngay tại Đại hoàng tử tiếng nói rơi xuống thời điểm, Thần đều đế cũng là đột nhiên nở nụ cười. Hắn nhìn giờ phút này một tiếng hào khí con trai lớn, trong mắt tràn đầy giễu cợt, hắn phảng phất đang dùng mình cười nói cho Đại hoàng tử bốn chữ —— không biết tự lượng sức mình!

"Người cười cái gì? Có gì buồn cười?" Đại hoàng tử nhìn cha mình cười, không khỏi rống giận. Hắn ghét Thần hoàng ánh mắt của, cái loại này tràn đầy ánh mắt giễu cợt, cùng tiếng cười.

Đọc truyện tại <http://truyencuatui.Net/>

"Thần lê, người nghe kỹ cho ta!" Thần đều đế hai tay vịn long y, ngồi ngay ngắn thân thể, lớn tiếng quát đến, "Ta Thần Quân Quốc, cũng không phải là chỉ có Thần đều thành này một tòa thành trì. Ta Thần Quân Quốc, có Diễm đem mười mấy tên, không là mấy người các người phản nghịch liền có thể lật đổ!"

"Cha của ta, người lại sai lầm rồi!" Đại hoàng tử mặt đầy cười âm hiểm, "Ta sẽ giết hết sở hữu tất cả trung thành với của người tướng lĩnh, sau đó ngồi ở đây một tòa không phá thành bên trong, mắt nhìn xuống thiên hạ!"

"Ta Thần hoàng, làm sao lại sinh người này một cái nghịch tử a!"

Thần hoàng giọng điệu cứng rắn mới vừa nói xong, Thần Văn liền lên tiếng: "Phụ hoàng, cũng không phải là người sinh một cái nghịch tử, mà là này Thần Quân Quốc chế độ, nuôi ra không thể có không phản đại ca!"

Thần hoàng thân thể rung một cái, lại thì không cách nào mở miệng phản bác. Đúng là, hắn cũng biết, chiếu thành đây hết thảy, là tổ tiên truyền xuống, quỹ dị kia quy củ.

Một vệt bóng đen thoáng qua, Phương Vũ cứ như vậy rơi vào Thần đều đế trước người của, sắc mặt bình thản nhìn Thần đều đế. Dừng lại một chút sau khi, Phương Vũ mới từ Hải Hoàng Giới bên trong lấy ra một phong thư, đưa tới Thần đều đế trong tay, hắn giờ phút này mới nhớ, hắn đối với Thần hoàng hai chữ cảm thấy quen thuộc nguyên nhân.

"Phương Vũ!" Thần lê thấy kia vọt tới Thần đều đế trước người Phương Vũ, chợt hô to đến, "Nếu là người nguyện ý đầu nhập ta dưới quyền, ta tất cho người vinh hoa phú quý!" Thần lê ở phiên Bảo đánh một trận xong, liền đã nhìn ra Phương Vũ thực lực, cho nên mới nói như thế.

Thần đều đế chuyên tâm xem xong Phương Vũ cho hắn bao thư, sau đó ánh mắt chuyển một cái, đối phương vũ gật đầu một cái, để cho Phương Vũ đứng ở bên cạnh mình.

"Hô!" Đại hoàng tử thở dài một cái, sau đó mặt đầy thất vọng lắc đầu, khoát tay nói: "Giết đi!"

Ngay tại những binh lính kia chuẩn bị huy động binh khí của mình thời điểm, Thần Văn chậm rãi đứng dậy, hướng Thần đều đế vị trí đi tới. Hắn đi tới Thần đều đế bên người, đứng ở đó long y cạnh, mắt nhìn xuống Đại hoàng tử đám người. Trầm mặc một hồi, Thần Văn mới đột nhiên mở miệng nói: "Động thủ!"

Theo Thần Văn một tiếng quát to, trên trăm tên gọi mặc khác nhau người vọt vào trong đại điện này. Đây hàng trăm người, cơ hồ toàn bộ đều là Diễm sư cảnh giới cường giả. Giờ phút này, vô luận là Đại hoàng tử hay vẫn là cơ tin Diễm, chân mày đều là nhíu một cái, sắc mặt cũng biến thành một thanh một tím.

"Thần lễ, cái này cùng nói xong có thể không giống nhau a!" Cơ tin Diễm một chương trực tiếp đem trước mặt mình bàn chụp cái nát bấy, mặt đầy tức giận nói, "Người phải cho ta một cái giải thích, tại sao Thần Diễm quân còn sẽ xuất hiện ở nơi này?"

"Ta tới giải thích cho người đi!" Thần Văn cười nhạt, trực tiếp mở miệng nói, "Cái này căn bản không là cái gì Thần Diễm quân, mà là mệnh mông phân trong nội viện Ma Liên minh!" Không sai, chính là mệnh mông phân trong nội viện Ma Liên minh, Phương Vũ bốn người thủ hạ thế lực!

Nhưng dù vậy, Thần Văn có thể làm cho bọn họ tham dự vào chuyện này bên trong đến, chắc cũng là dùng không ít phương pháp đi.

"Ma Liên minh?" Cơ tin Diễm mặt lộ vẻ nghi hoặc, hỏi nhỏ, "Đây là cái thứ gì?"

"Phương Vũ!" Ngay tại tất cả mọi người đều nghi ngờ không hiểu thời điểm, Vu Hông hai mắt đỏ thắm nhìn kia đứng ở Thần đều đế bên người, mặt không cảm giác Phương Vũ, mở miệng nói, "Đây là của người này hành động đi! Ma Liên minh, không phải là dưới tay người kia một thế lực sao?"

Vu Hông vừa thốt lên xong, phần lớn người tại chỗ đều là chân mày cau lại, những người này cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, Phương Vũ thủ hạ sẽ có như thế mạnh một thế lực. Mặc dù, Phương Vũ tự mình đối với cái này cũng không tri tình...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hóa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Chiến loạn tương khởi

Phương Vũ nhìn Thần Văn cùng đại ca hần Thần lễ đối đầu gay gắt đáng sợ, không khỏi phát ra một tiếng nhỏ xiu thờ dài. Hần hiện tại cũng còn nhớ, Thần Văn lúc ấy nói cho hần biết, chính mình là vì cái gì, mới đi tranh đoạt này một cái Đế Hoàng vị.

"Ca, thu tay lại đi!" Trong thời gian ngắn sau khi trầm mặc, Thần Văn bỗng nhiên nói ra một câu nói như vậy, để cho tất cả mọi người đều có nhiều chút giật mình. Ở hần kêu ra Ma Liên minh người thời điểm, tất cả mọi người cho là, hần đã quyết tâm cùng Đại hoàng tử khai chiến. Có thể giờ phút này, hần nhưng là đang khuyên Đại hoàng tử, thu tay lại.

"Tuyệt không!" Đại hoàng tử giọng dị thường kiên định, "Lão Tam, người đừng tưởng rằng ta không biết. Phụ hoàng trong miệng kia một người, chính là người! Cho nên, ta chỉ muốn vừa thu lại tay, ta liền sẽ trở thành người dưới chân thi thể!"

"Đại ca, người sai lầm rồi." Thần Văn lắc đầu một cái, nhìn Đại hoàng tử, mở miệng nói, "Ta cho tới bây giờ không có nghĩ tới muốn người trở thành ta dưới chân thi thể, ta coi như làm đế vương, cũng sẽ không tổn thương người và Nhị ca. Ta chỉ muốn đánh vỡ Thần Quân Quốc quy củ, ta chỉ muốn giữ được huynh đệ chúng ta ba người a!" Thần Văn vừa nói vừa nói, cặp mắt cũng trở nên có chút phiếm hồng.

"Ha ha!" Đại hoàng tử cười lạnh một tiếng: "Chậm, đã quá muộn! Lão Tam, người không phải không biết đi, kia một lần lại một lần ghim người ám sát, là của ai nên làm?"

Thần Văn sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi, nhưng chuyện này cũng không hề là tức giận, mà là một loại không đành lòng. Thần Văn nín rất lâu, mới rốt cục nói ra một chữ: "Người!"

"Không sai! Chính là ta!" Đại hoàng tử hướng về phía Thần Văn giận dữ hét, "Ta đã không có đường lui... Lão Tam, nếu như người giờ phút này rời đi, người có thể cùng lão Nhị như thế, tự lập làm Vương! Ta, tuyệt không can thiệp!"

"Không thể nào." Thần Văn giọng của mặc dù rất nhu hòa, nhưng lại không che giấu được trong đó kiên nghị, "Đại ca, người ngàn vạn lần không nên, không nên câu kết nước hần người a!"

"Oành!" Một cỗ Diễm Lực đột nhiên dâng lên, đem bốn phía bàn toàn bộ đều hút bay. Cơ tin Diễm hơi không kiên nhẫn thanh âm, ở trong đại điện vang lên: "Cuộc nháo kịch này, có phải hay không hần kết thúc?"

"Muốn kết thúc? Sợ rằng không thể dễ dàng như thế đi!" Càng kinh khủng hơn khí tức lần lượt xuất hiện, địa hồ đem giờ phút này người khoác màu vàng Diễm Giáp, đứng ở Thần đều đế phía trước chỗ không xa. Đậm đà chí cực Diễm Lực, đã bao phủ toàn thân của hần.

Một bên trăm thụ lão cùng Ngưng Tuyết tiên cũng là bạo phát ra kinh khủng Diễm Lực ba động, trong đó lấy trăm thụ lão kinh khủng nhất. Lại đạt tới cứu dương Diễm đem tăng thứ!

Cùng lúc đó, một nói thân ảnh màu trắng cũng là xuyên qua đám người, rơi vào địa hồ đem sau lưng. Vân Cô Nguyệt trong tay nắm chặt trường kiếm, mặc màu trắng Diễm Giáp, mặt đầy ngạo nghễ đứng.

"Giết!" Đại hoàng tử giờ phút này trên mặt lại là lộ ra vẻ uể oải thần sắc, nói xong một chữ này sau khi, liền hướng đến đại điện chỉ đi ra ngoài. Cho dù là hắn, cũng không có cách nào thân mắt nhìn cha của mình cùng huynh đệ chết đi.

Ngay tại Đại hoàng tử đi ra đại điện trong nháy mắt, chiến đấu, rốt cuộc bộc phát!

Địa hồ tướng, Ngưng Tuyết tiên cùng trăm thụ lão ba người, trực tiếp cùng đối phương nắm tên Diễm đem đứng chung một chỗ, này nắm tên Diễm đem một người trong đó, liền là bọn hắn đã từng bằng hữu, Đan Hà khách! Mà Vân Cô Nguyệt cũng là huy động trường kiếm trong tay của chính mình, hướng cơ tin Diễm đâm tới.

Phượng Vũ cùng Thần Văn phân biệt đứng ở Thần đều để hai bên, an tĩnh nhìn trước mắt mình hết thấy.

Cùng lúc đó, Thần đều trong thành...

Thần lưu nhìn trong thành này bên ngoài thành người càng ngày càng nhiều, trong lòng có chút nghi ngờ suy nghĩ: "Những ngày qua khánh điển, coi là thật có nhiều như vậy người sao?"

Thần lưu là Thần đều thành hộ thành quân một tên tướng lĩnh, hắn tổ tiên đã từng có ân với Thần Quân Quốc hoàng thất, cho nên mới được ban cho dư Thần này một cái họ. Theo lý thuyết, hôm nay là khánh điển, càng nhiều người lại càng náo nhiệt, nhưng là Thần lưu nhìn này quá nhiều người, lại là có chút bận tâm. Bất quá loại này lo lắng cũng chỉ có một chút mà thôi, dù sao Thần đều trong thành có sở hướng phi mỹ Thần Diễm quân ở.

Hơn nữa, bởi vì khánh điển nguyên nhân, hôm nay tuần tra người bị ngày thường phải nhiều ra gấp mấy lần, muốn thời gian này phạm tội, căn bản là không có gì khả năng chứ sao.

Nhưng ngay khi hắn khi nghĩ tới chỗ này, từng tiếng gào thét, phá vỡ hắn hướng thụ loại an tĩnh này.

"Giết người!"

Giết người? Làm sao biết giết người đâu? Thần lưu chỉ chẳng qua là sùng sốt một chút, liền lập tức hướng địa phương thanh âm truyền tới chạy tới. Hắn từ kia trong tiếng gào nghe được kinh hoàng, còn có sợ hãi! Đây, có lẽ không phải một cái đùa dai...

"Oanh, Âm!" Cũng liền ở cái thời điểm, từng đạo lôi tiếng trống từ Thần đều thành bên ngoài thành truyền vào. Loại này lôi tiếng trống có thể không phải là cái gì vui mừng, hơn nữa đây cũng không phải là từ bên trong thành truyền tới thanh âm, đối với bọn hắn quân nhân mà nói, như vậy đánh trống, ý nghĩa tiến quân!

"Giết!" Vang tận mây xanh tiếng kêu gào từ bên ngoài thành vang lên, vô số hắc giáp binh lính còn giống như là thủy triều, hướng Thần đều thành dùng đi qua.

"Giết người! Giết người!" Mà lúc này đây, bên trong thành thanh âm như vậy nhưng là càng ngày càng nhiều.

Hơn ngàn cái dân chúng bình thường ăn mặc người, cầm cương đao trong tay lợi kiếm, ở tru diệt này người bên trong thành, bất kể là người bình thường hay vẫn là binh lính thủ thành, cũng là mục tiêu công kích của bọn họ.

Thần lưu chỉ là liếc mắt, liền nhìn ra bọn họ chỗ giống nhau. Đó chính là bọn họ tay trái trên cánh tay, cũng trói một cây màu đen sợi tơ. Mặc dù không biết nguyên do, nhưng là Thần lưu lại là có thể đoán được thời khắc này tình huống, đó chính là, khai chiến!

Binh lính thủ thành cũng không phải là ăn cơm trắng, chỉ lắng trong chốc lát, bọn họ liền cảm lên rồi vũ khí của mình, bắt đầu chiến đấu. Nhưng là phần lớn người cũng không biết mình địch nhân ở địa phương nào, trước mặt bọn họ đều là trăm họ, bọn họ chỉ có tìm đúng những cái kia đang ở người giết người công kích. Tình thế, quá mức bị động!

Kia chỗ cửa thành sĩ binh chuẩn bị đóng lại cửa thành, nhưng là bọn hắn còn chưa hoàn thành này một công việc, liền bị xông tới kỵ binh giáp đen cho chém rụng rồi đầu.

Toàn bộ Thần đều thành đã lâm vào trong hỗn loạn, vô số dân chúng phát ra hoảng sợ tiếng kêu chạy tứ tán. Mà đang ở những này chạy tứ tán quân chúng bên trong, lại cất giấu đoạt người tên họ sát thủ.

Vào giờ phút này, Thần đều trong thành chỉ có một địa phương an toàn nhất, cũng yên tĩnh nhất. Đó chính là mệnh môn phân viện, bên trong học viện cũng giống như thường ngày tu luyện, không một chút biến hóa...

Rất nhanh, từng cỗ thi thể liền té xuống đất, những thi thể này cơ hồ đều là Thần chày đồng bạn. Bị đánh một trở tay không kịp chính bọn họ, căn bản không có làm ra cái gì phản kháng, liền trở thành vong hồn dưới đao. Từng viên đầu cút rơi xuống mặt đất, huyết dịch rất nhanh thì đem mặt đất nhuộm thành rồi màu đỏ...

Thần lưu bởi vì có một ít tu vi, giờ phút này đã chém giết ba gã địch nhân. Hắn giờ phút này đã phản ứng lại, chỉ do dự trong nháy mắt, hắn liền đem một cái chết đi địch người trên cánh tay sợi tơ lấy xuống, cột vào trên người của mình, lại một lần nữa xông về trong đám người.

Mà giờ khắc này, chỗ cửa thành sĩ binh, chính diện đối với này đầy trời mưa tên, liều mạng tìm kiếm sinh tồn được hi vọng.

Lấn vào trong quân địch Thần lưu không ngừng tìm kiếm thân ảnh của địch nhân, sau đó đưa bọn họ đi thấy mình những huynh đệ kia. Đây là Thần lưu lần đầu tiên chân chính tham gia chiến tranh, tay hắn đã bắt đầu run rẩy rồi, nhưng là hắn tức giận trong lòng, nhưng là khu sử hắn dùng đến run rẩy hai tay, đi cắt lấy địch nhân tánh mạng.

Chỗ cửa thành quân đội, ở mấy đợt mưa tên sau khi, liền đã không có còn lại vài người rồi. Có người bắt đầu cầu xin tha thứ, nhưng là kia hắc giáp sĩ binh, căn bản không có nhiều xem bọn hắn liếc mắt, liền trực tiếp lấy đi rồi tánh mạng của bọn họ.

Một màn này rơi vào không ít người trong mắt, bọn họ biết, mục đích của đối phương, chính là tàn sát, chỉ như vậy mà thôi...

Cơ hồ không có người nghĩ đến, vốn là vui mừng khánh điển, sẽ bị dính vào máu tươi màu đỏ.

"Giết tên phản đồ kia!" Rốt cuộc, có người phát hiện Thần lưu, hướng thành Thần lưu vọt tới.

Thần lưu nhìn những cái kia xông về phía mình người, chẳng qua là nụ cười nhạt nhòa rồi cười, liền huy động kiếm trong tay công về phía bọn họ. Vô số hắc giáp binh lính giờ phút này đã tràn vào Thần đều trong thành, kia tung bay ở Thần đều thành trên công thành cờ xí chậm rãi ngã xuống, bị đổi lại hoài hiên quốc quân kỳ!

Thần lưu giết chết vừa mới hướng chính mình xông tới vài người, liền xoay người hướng vậy từ trên cổng thành rơi xuống cờ xí phương hướng vọt tới. Hắn nhớ, hắn cha già từng nói với hắn, thân vì một người lính, vô luận như thế nào, cũng không thể khiến cờ xí hạ xuống. Bởi vì kia cờ xí, là thuộc về mỗi một người lính, vinh dự!

Mây đen vào thời khắc này dời đến Thần đều thành phía trên, che cản ánh sáng của mặt trời mang. Một giọt lại một giọt nước mưa chậm rãi rơi vào này Thần đều trong thành, tựa hồ lão thiên gia đều là này rơi nước mắt như thế.

Hôm nay Thần đều trong thành, ngay cả không khí cũng mang theo mùi máu tanh. Sợ hãi khí tức tràn ngập ở nơi này Thần đều trong thành, nhưng này tất cả huyền não cũng tránh được mệnh mông phân viện...

"Cứu mạng..." Một cái khắp người vết thương Thần đều thành trăm họ, leo đến mệnh mông phân viện trước cửa, dùng hắn sau cùng sinh mạng, gỡ hai cái mệnh mông phân viện đại môn. Nhưng là lại không có một người để ý tới hắn, bởi vì mệnh mông phân viện nơi cửa chính, là sẽ không có ai tới.

Hắc giáp binh lính tiến vào Thần đều trong thành, liền bắt đầu đốt giết bất cứ sao, dường như Ma Quỷ. Bọn họ không buông tha bất kỳ một cái nào ra bọn hắn bây giờ trước mắt Thần Quân Quốc nhân dân, bọn họ sẽ lấy đi sở hữu tất cả bọn họ coi trọng đồ vật...

Thần lưu lúc này rốt cuộc chạy tới cờ xí rơi xuống địa phương, đầu hắn đột nhiên nóng lên, trực tiếp tháo ra cánh tay mình trên sợi tơ. Sau đó đem kia trên đất cờ xí giờ lên, Thần Quân Quốc cờ xí, lại một lần nữa bạn phiêu múa, cho dù phía trên đã dính vào, nó đồng bào huyết dịch!

"Đám chó con, các ngươi đều đáng chết!" Thần lưu một tay nắm chặt đại kỳ, một tay cầm binh khí, cứ như vậy xông về kia hàng trăm hàng ngàn hắc giáp binh lính. Ngay một khắc này, hắn phảng phất cảm thấy, chết cũng không phải là đáng sợ như vậy...

Một cái kỵ binh giáp đen từ Thần lưu bên người xông qua, trường đao trong tay của hắn cứ như vậy cho Thần chảy bụng mở một cái miệng to.

Thần lưu cứ như vậy hướng trên mặt đất té xuống, ánh mắt của hắn là như vậy không cam lòng. Ngay tại hắn ngã xuống thời điểm, càng mưa càng lớn, đem trên mặt hắn huyết dịch cho vọt sạch sẽ, phảng phất là muốn cho tất cả mọi người nhớ, này một người anh hùng như thế...

Thần Quân Quốc cờ xí ngay tại ngã xuống trong nháy mắt, một cái phủ đầy máu tươi tay, trực tiếp tiếp nhận Thần Quân Quốc đại kỳ...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Thần đều chi loạn

"Thần Quân Quốc sĩ binh, ngươi lúc còn sống vĩ đại rung động ta tâm linh, ta đem nhận lấy ngươi cờ xí trong tay, tiếp tục cùng những này kẻ xâm nhập đấu tranh!" Một cái chừng năm mươi tuổi nam tử, một tay nắm lấy này ngã xuống cờ xí, một tay cầm một cán trường thương màu vàng óng, nhìn kia đã

ngã trên đất Thần lưu, mở miệng nói.

Sau khi nói xong, một người dáng mạo tầm thường nam tử, bỗng nhiên hướng kia kỵ binh giáp đen vị trí bước một bước, bước ra một bước, cường hãn Diễm Lực trực tiếp từ trên người của hắn bạo phát ra, đem chung quanh thân thể nước mưa cũng đánh ngã rồi xa xa. Nam tử toàn thân cao thấp phát ra một loại khí lạnh, đó là không biết tập vọng hồn kinh khủng sát khí. Kia bị ánh mắt của hắn thật sự quét qua, bất luận là người hay là mã, cũng hướng phía sau lui.

"Người kết quả là người nào?" Một cái thân phận rõ ràng cao hơn không ít Hắc Giáp Kỵ Sĩ người cưỡi ngựa trước, cười lạnh một tiếng, ngay sau đó mặt đầy nghiêm túc nhìn kia nắm cờ xí nam tử, mở miệng nói.

Nam tử cũng không để ý tới cái này Hắc Giáp Kỵ Sĩ, hắn nhìn chung quanh, sau đó hướng về phía những cái kia còn sống Thần Quân Quốc binh lính lớn tiếng hô đến: "Sở hữu tất cả hộ thành quân nghe cho ta, từ nay cắt ra thủy, ta chính là của các ngươi dẫn đem! Nếu như các ngươi hay vẫn là Thần Quân Quốc người, vậy thì mời đem tánh mạng giao phó đến tay của lão phu bên trên, lão phu đem mạng theo các ngươi, giết hết những này xâm lược người!"

"Được!" Không ít người đều bị mới vừa rồi Thần chấy coi như rung động rồi, giờ phút này căn bản là không có cách ức chế trong cơ thể nóng bỏng huyết dịch, cao giọng rống lên.

Hắc Giáp Kỵ Sĩ ánh mắt hít lại, nhìn chằm chằm nam tử nhìn một hồi lâu, mới rốt cục mở miệng nói: "Ta rốt cuộc nhớ tới, Thần Quân Quốc ba Đại Nguyên Soái một trong, Triệu Dịch Lô! Bất quá, ta nghĩ rằng coi như là ngươi, nếu muốn dùng những này tàn Binh bại Tướng, tới đối mặt quân ta tính như thế..."

Vừa nói, hắc giáp khí thể khỏe miệng dần dần cong lên, cao giọng nói: "Kia là bực nào, buồn cười a!"

"Không thử một chút, vĩnh viễn sẽ không biết kết cục như thế nào!" Triệu Dịch Lô đem cờ xí trong tay trực tiếp * * rồi bên chân mình trong đất, mặt đầy ngạo sắc nhìn kia đem không hết hắc giáp binh lính, nụ cười nhạt nhòa rồi..

Trong hoàng cung, đình tại như óc Diễm Lực tiếng nổ, một lần lại một lần vang lên. Ba cái thực lực đứng đầu Diễm tướng, vào giờ phút này, đang cùng đối phương nắm cái Diễm đem quân quyết lấy nhau, đánh khó phân thắng bại. Nhưng là rất rõ lộ vẻ, địa hồ đưa bọn họ ở hạ phong.

"Phương Vũ, nhìn lâu như vậy, chúng ta là không phải cũng phải có điểm động tác đâu?" Vu Hông giờ phút này trên người sát ý dừng động, nhìn ánh mắt của hắn cũng biết, hắn hận không được lập tức gỡ xuống Phương Vũ đầu người, làm cầu đề đá.

"Ta đã sớm biết ngươi lại nói những lời này." Phương Vũ sắc mặt cũng là có một chút biến hóa, hắn nhìn về phía khắp người sát khí Vu Hông, mở miệng nói, "Ta ở cang tôn thành thời điểm, cũng đã nói, Vu gia người đều đáng chết!"

"Quả nhiên là ngươi, quả nhiên là ngươi!" Vu Hông điên cuồng gầm hét lên, "Ngươi lại dám, làm ra chuyện như vậy. Ngươi giết ta Vu gia gần trăm người, đem ta Vu gia Luyện Hóa Sư cơ hồ giết hết, để cho ta Vu gia người tại cái khác mấy gia tộc chen ép bên dưới, làm nô tỳ!"

"Đáng hận nhất chính là, ngươi giết Cha ta, giết ta bào đệ!" Vu Hông trong mắt đỏ tươi vẻ càng đậm đà, sát ý cũng là càng ngày càng rõ ràng, "Ta hôm nay, nếu không lấy mạng của ngươi, trời đất không tha!"

"Nếu là ban đầu ta biết Vu gia còn ngươi nữa người này lời nói..."

"Thế nào, hối hận sao?"

"Hừ, ta đây nhất định sẽ đem Vu gia đuổi tận giết tuyệt!" Phương Vũ lạnh rên một tiếng, trực tiếp mở miệng nói.

"Ta muốn ngươi chết ở chỗ này, a!" Vu Hông ngửa đầu phát ra một thân gầm thét, trong cơ thể Diễm Lực dừng động. Kia bộc phát ra khí thể của, lại là vượt qua Diễm sư cảnh giới, đạt tới Diễm đem giống vậy tồn tại. Xem ra, lúc trước trong chiến tranh, hắn cũng là có đột phá.

"Đi chết đi!" Vu Hông hai chân chợt trừng một cái, bay thẳng đến Phương Vũ vọt tới. Trong tay đỏ thắm vẻ càng phát ra long trọng, hướng Phương Vũ cổ thẳng bắn đi.

"Đi!" Ngay tại Vu Hông cách Phương Vũ chỉ kém chút nào thời điểm, Thần đều để đột nhiên đưa hai tay ra, một tay nắm lấy Phương Vũ, một tay nắm lấy Thần Văn, phát ra quát khê một tiếng.

Ngay trong nháy mắt này, Thần đều để ngồi long y đột nhiên mở một cái không nhỏ lỗ, Thần đều để hai tay vừa dùng lực, trực tiếp đem Phương Vũ cùng Thần Văn cho mang theo đi xuống.

"Khôn kiếp, hèn nhát!" Thấy Phương Vũ từ trước mắt của mình biến mất, Vu Hông một chương liền đánh vào kia trên ghế rồng, phát ra tức giận gầm thét. Chỉ bất quá, Thần đều để long y chút nào không tổn hao gì...

"Nơi này rốt cuộc là?" Thần Văn cũng là kỳ rất lạ, hắn ở trong hoàng cung sinh sống nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ cũng không biết còn có một chỗ như vậy.

"Đừng hỏi nhiều!" Thần đều để đỡ một bên vách tường, mở miệng nói, "Văn nhi, ngươi liền ở chỗ này chờ. Phương Vũ, ngươi theo ta tới!" Vừa nói, Thần đều để liền hướng lối đi sâu bên trong đi tới, Phương Vũ mặc dù không hiểu, nhưng vẫn là đi theo...

Đại khái đi thêm vài phần chung, Phương Vũ mới nhìn thấy một cánh cửa. Thần đều đế cũng là đứng ở cánh cửa này trước mặt, đã đứng không vững chính hắn trực tiếp liền ngồi trên mặt đất, đem thanh gươm kia một phong thơ đưa cho Phương Vũ, mở miệng nói với Phương Vũ: "Đây là sư phó ngươi tin, hắn là ân nhân cứu mạng của ta!"

Phương Vũ nhận lấy Thần đều đế đưa cho hắn tin, cũng là cảm thấy có chút khiếp sợ, hắn còn thật không nghĩ tới, sư phụ của mình lại cùng Thần đều đế có quan hệ như vậy.

"Trong lòng, sư phụ của ngươi nhờ vả ta giúp ngươi tìm một cái có thể tin tưởng người, giúp ngươi hoàn thành thánh hóa thứ ba dẫn, trở thành một tên gọi Diễm tướng." Thần đều đế che trong lòng chính mình, một bên miệng to thờ hào hên, vừa nói, "Người kia, ta đã tìm được!"

"Người dẫn ta tới nơi này, chính là vì giúp ta hoàn thành thánh hóa thứ ba dẫn sao?" Phương Vũ cau mày nói, "Có thể là quốc gia của ngươi giờ phút này nên làm cái gì?"

"Yên tâm đi, có trăm thụ lão ở, địa hồ đem mấy người bọn hắn ít nhất phải cùng những tên kia đánh thêm mấy ngày." Thần đều đế ngược lại rất tin nhiệm vụ hạ của hắn, một chút không lo lắng nói, "Tiếp theo ta phải nói, mới là trọng điểm."

Phương Vũ gạt đầu một cái, chờ đợi Thần đều đế mở miệng.

"Ta đã sống không được bao lâu, đoạn hồn cô độc tính mãnh liệt, ta lấy nó căn bản không có một điểm biện pháp nào." Thần đều đế nhìn một chút mình đã có chút biến thành màu đen lòng bàn tay, thờ dài nói.

"Kia sư phụ ta đâu?"

"Ân công hắn hẳn là có thể cứu ta, nhưng là hắn không thể nào ở nửa ngày bên trong tới nơi này." Thần đều đế lại vừa là thờ dài một cái, sau đó mới mở miệng nói, "Tiếp theo lời nói của ta, ngươi phải thật tốt nhớ."

Thần đều đế từ chiếc nhẫn trữ vật của mình trong lấy ra một cái chiếu lấp lánh đồ vật, coi như là một người bình thường, cũng có thể nhận ra được, đây là Thần Quân Quốc ngọc tỷ truyền quốc!

"Ồ ngươi trở thành Diễm đem sau, hi vọng ngươi có thể giúp ta Thần Quân Quốc giúp một tay, bình định phản loạn." Thần đều đế đột nhiên cắn răng, mở miệng nói, "Nếu như có thể, xin ngươi hãy lưu ta kia mấy người hài tử một cái mạng đi!"

Người luôn là ở trước khi chết mới có thể suy nghĩ ra một ít chuyện, Thần hoàng cũng là như vậy, nếu như hắn có thể ở lúc trước liền đánh vỡ Thần Quân Quốc "Quy củ", như vậy, có lẽ liền sẽ không xuất hiện hôm nay cục diện như thế. Thần Quân Quốc "Quy củ" vốn chính là một viên lựu đạn định giờ, như thế kết cục thảm hại, chuyện đương nhiên.

"Theo ta vào đi!" Thần đều đế đẩy cửa thời điểm, phảng phất điều động toàn thân mình tất cả lực lượng như thế. Đúng như hắn nói, hắn đã không có bao nhiêu thời gian...

"Ngươi có khỏe không, Cừu Bách Sát?" Đây sau khi mở cửa, Thần đều đế liền mở miệng nói. Ở trong phòng này, có một cái ngai xếp bằng nam tử, nam tử nhìn qua cũng liền hai mươi tuổi, nhưng là trên người của hắn lại mang một nhiều chút khí tức nguy hiểm.

Phương Vũ ánh mắt của một mực đặt ở nam tử trên người, nhưng là lại hoàn toàn không nhìn ra nam tử thực lực mạnh độ...

"Thế nào, đã nghĩ xong chuyện đó sao?" Cừu Bách Sát chậm rãi mở mắt ra, vươn người một cái sau khi, liền trực tiếp nằm ở trên đất, "Nghĩ xong cũng nhanh chút nói ra đi, làm xong ta cũng tốt rồi đi địa phương này."

Thần hoàng gạt đầu một cái, thân nhiên nói: "Không biết, ngươi có thể hay không nghe nói qua thánh hóa chín đưa tới công pháp?"

"Thánh hóa chín dẫn?" Cừu Bách Sát nhướng mày một cái, sau đó nhìn một cái Thần hoàng bên người Phương Vũ, mở miệng nói, "Ta đương nhiên biết, Thiên Châu Chi bên trong đứng đầy đường công pháp, lại còn là Thần cấp công pháp, thật là buồn cười!"

"Ta nghĩ muốn xin ngươi, trợ giúp vị tiểu huynh đệ này, hoàn thành một lần vào Hồn Túy Thể." Nhìn Cừu Bách Sát thời khắc này dáng vẻ, Thần hoàng mặt đầy nghiêm túc nói.

"Ồ?" Cừu Bách Sát hí mắt nhìn Thần hoàng nói, "Đáng giá không? Ngươi phải biết, coi như là ngươi nói muốn trở thành ta giúp ngươi Thần Quân Quốc trở thành cái gì đó thập đại bên trên quốc chi thủ, ta cũng vậy có thể làm được."

"Hừ, ngươi không phải là không dám chứ?" Thần hoàng hừ một tiếng, mở miệng nói, "Ngươi sợ tiểu huynh đệ này vượt qua ngươi sao?"

"Ha ha ha!" Cừu Bách Sát phát ra tiếng cười, "Ta sẽ sợ hắn? Mặc dù mười bảy mười tám tuổi Diễm đem không thường gặp, nhưng Thiên Châu Chi bên trong, lại cũng không ít. Ta Cừu Bách Sát năm nay 23 tuổi, đã là Diễm Vương cường giả, tiểu tử này như thế nào bì kịp được ta? Ngươi cũng không nhất định kích ta, ta đáp ứng hơn người sự tình, là nhất định sẽ làm được."

"Tiểu tử, đến đây đi!" Cừu Bách Sát nhìn chòng chọc Phương Vũ liếc mắt, mở miệng nói.

Ngay tại Phương Vũ hướng Cừu Bách Sát đi tới thời điểm, Cừu Bách Sát đột nhiên mở miệng nói: "Tiểu tử, ngươi là Hải Hoàng Cung người?"

"A, không sai!" Phương Vũ sững sốt một chút, nhìn một cái trên tay mình Hải Hoàng Giới, cũng không tiện chối.

"Có thể đeo cái này vào chiếc nhẫn, sư phó ngươi thân phận cũng liền sáng tỏ." Cừu Bách Sát gật đầu một cái, nói, "Bất quá, tiểu tử, ngươi chắc chắn ngươi có thể nhìn được vào Hồn Túy Thể thống khổ sao?"

"Dĩ nhiên!" Phương Vũ ánh mắt biến đổi, không chút do dự nói.

"Ta phải phải nói cho ngươi, ta có Mệnh Viêm, là ngọn lửa màu tím trong vạn kiếp Lôi Hỏa." Cừu Bách Sát dừng lại một chút, sắc mặt trong nháy mắt trở nên ngưng trọng, "Cũng chính là cái gọi là nguyên hỏa!"

"Vạn kiếp Lôi Hỏa có thể nói là nhất ngọn lửa cuồng bạo, cho nên thống khổ sẽ vượt xa dĩ vãng!" Cừu Bách Sát nhìn chằm chằm Phương Vũ cặp mắt, trầm giọng nói, "Ngươi thật có thể không?"

"Đừng tưởng rằng nắm giữ nguyên hỏa cũng đã rất giỏi..." Phương Vũ chậm rãi ngồi vào Cừu Bách Sát trước mặt cửa, lãnh đạm cười nói, "Ta cũng nói cho ngươi một chuyện đi, mạng của ta Viêm, gọi là Âm Phệ Quỷ Diễm!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Thánh hỏa thứ ba dẫn

Thần hoàng nghe được Phương Vũ nói ra bản thân Mệnh Viêm thời điểm giật mình, bởi vì hắn nghe củi thành báo cáo, Phương Vũ Mệnh Viêm hẳn là Cừu U Minh Diễm, Thiên Hỏa một loại. Nhưng giờ phút này, Phương Vũ lại nói mạng của mình Viêm là màu đen kia nguyên hỏa, Âm Phệ Quỷ Diễm!

Nhưng là Thần hoàng cũng không có nói gì, hắn xoay người trực tiếp đi ra môn, ở ngoài cửa đang ngồi yên lặng, cho dù ở phòng ngoài ý muốn phát sinh, cũng là đang đợi từ vọng tướng lãnh.

Ngay tại Thần hoàng đi ra trong nháy mắt đó, Cừu Bách Sát cười nhạt một chút, vung tay lên, ngọn lửa màu tím trực tiếp đem trọn cái mặt thất nhuộm thành rồi Tử sắc. Đây một đoàn một dạng ngọn lửa màu tím bên trong, đều có vô số Lôi Điện phát ra tí tách thanh âm.

Vạn kiếp Lôi Hỏa là ngọn lửa màu tím trong nguyên hỏa, vạn kiếp Lôi Hỏa có ngàn vạn lôi đình lực lượng kinh khủng, nghe nói là trong thiên địa đàn sinh thứ một tia chớp thật sự đốt Hỏa Diễm, sau đó Lôi Điện sáp nhập vào này trong ngọn lửa, để cho ngọn lửa này có cực kỳ kinh khủng lực lượng.

Phương Vũ giờ phút này an tĩnh ngồi ở Cừu Bách Sát đối diện, xếp chân nhắm mắt, đem tâm thần của mình toàn bộ tụ tập lại, chờ đợi...

Cừu Bách Sát nhìn Phương Vũ một hồi, sau đó ánh mắt đông lại một cái. Tay nâng chỉ hạ xuống, mang theo ngọn lửa màu tím sư tử trực tiếp một chút ở Phương Vũ mi tâm địa phương, cũng không lâu lắm, một đạo ngọn lửa màu tím ở Phương Vũ đầu đỉnh dấy lên, giống như trước đây, từ từ hạ xuống.

Mà Phương Vũ trong đầu, cũng là giống như dĩ vãng như thế, xuất hiện kinh người tình cảnh. Phương Vũ cảm giác mình giờ phút này chính đặt mình trong ở một cái đất đai hoang vu bên trong, trên đầu không trung bị mây đen che phủ. Màu đen kia trong đám mây mật, dừng động từng đạo lực lượng kinh khủng, kéo lên ánh sáng màu tím.

Ngọn lửa màu tím một lần nữa giảm xuống một chút, Phương Vũ trong đầu cảnh tượng lại một lần nữa phát sinh biến hóa. Kia vốn là núp ở trong đám mây Lôi Điện, bắt đầu lộ ra nanh vuốt của mình, từng đạo tiếng nổ vọng về ở Phương Vũ bên tai.

Vạn kiếp Lôi Hỏa lại một lần nữa hạ xuống, tại sát na này gian, Phương Vũ trong cơ thể Diễm Lực điên cuồng dâng lên, phảng phất muốn đem kia cuồng bạo sức mạnh sấm sét, đuổi ra ngoài như thế. Ở Phương Vũ trong đầu, vô số Lôi Đình đánh xuống, hướng về phía kia đứng ở hoang vu đất đai trên duy nhất một người, đánh xuống!

"A!" Ngồi xếp bằng Phương Vũ không tự chủ phát ra một tiếng than nhẹ, có thể thấy hắn đang chịu đựng như thế nào thống khổ.

Nhưng vạn kiếp Lôi Hỏa thì sẽ không để ý tới Phương Vũ, nó như cũ đang giảm xuống, tự cấp dư đến Phương Vũ thống khổ càng lớn. Cừu Bách Sát giờ phút này nụ cười trên mặt phảng phất là ở nói cho Phương Vũ, thật thật khó chịu còn ở phía sau như thế.

Từng đường tiếng nổ ở Phương Vũ trong đầu nổ lên, này tiếng sấm phảng phất từ thái cổ ngọn nguồn truyền tới, mang theo một cỗ không cách nào hình dung kinh thiên uy áp, hướng Phương Vũ hồn phách dừng động đi. Cùng lúc đó, vạn kiếp Lôi Hỏa cũng là chân chính chìm vào Phương Vũ thân thể, vô tận sức mạnh sấm sét tràn hướng Phương Vũ thân thể!

Đây chính là vạn kiếp Lô Hỏa, không bị khống chế cuồng bạo lửa. Nó cũng sẽ không chờ người hoàn thành trước rồi vào Hồn, sẽ chậm chậm tới cho người Tội Thê. Như là không cách nào nhận được nó mang tới thống khổ, như vậy thì lựa chọn chết đi!

Phương Vũ chân mày trong nháy mắt nhú một cái, theo sức mạnh sấm sét ở trong cơ thể mình khuếch tán, loại đau khổ này là càng lúc càng thâm nhập xương tủy. Ở trong óc của hắn, kia ngàn vạn Lô Đình trên, lại là xuất hiện một cái Cổ Long, hoàn toàn do tia chớp tạo thành Cổ Long, đang phát ra kinh khủng tiếng gầm

Này Lô Điện Cổ Long mới vừa xuất hiện, một cổ càng cường đại hơn uy áp, liền rơi vào Phương Vũ trên người. Liền ngay cả này vốn là tự cấp dư Phương Vũ áp lực Lô Đình, giờ phút này đều là run rẩy! Không sai, ngay cả Lô Đình đều ở đây Cổ Long uy thế bên dưới run rẩy!

Chỉ trong khoảnh khắc, kia Lô Long liền hoàn toàn thành hình, trở nên trông rất sống động. Phương Vũ thân thể, bắt đầu không ngừng toát ra sương trắng, trong cơ thể hắn lượng nước, đang bị kinh khủng kia Lô Điện, bức cho ra ngoài thân thể.

Phương Vũ toàn thân xương cốt đều tại Lô Đình bên dưới run rẩy, trên người mỗi một tác xương, mỗi một giọt máu tươi, đều bị kinh khủng kia sức mạnh sấm sét bao trùm rồi.

Nếu là một người bình thường đưa tay thả vào thời khắc này Phương Vũ trên người, sợ rằng chỉ cần trong nháy mắt, liền sẽ biến thành than đi!

Lôi Long tiếng gầm, kèm theo sấm vang tiếng nổ, vang vọng ở Phương Vũ trong đầu. Phương Vũ trong hai mắt, chỉ còn lại có màu tím Lô Đình...

"Hô, hô..." Ý thức ở vào Lô Đình trong thế giới Phương Vũ phát ra thô trọng thờ dốc thanh âm, trán của hắn cũng không muốn ngày xưa như thế xuất hiện giọt nước, bởi vì những cái kia giọt nước đã sớm hóa thành sương trắng.

Kia xuất hiện ở trong mắt Phương Vũ Lô Đình, mỗi một đạo tựa hồ cũng đại biểu cái gì. Phương Vũ không biết tại sao, hắn chỉ cần thấy được những Lô Đình đó, trong đầu của hắn sẽ xuất hiện một chữ, cướp!

Không sai, chính là cướp!

Một đạo, lưỡng đạo, ba đạo... Trăm đạo, thiên nói, vạn đạo! Chỉ một cái nháy mắt thời gian, kia Lô Đình thì có vạn đạo nhiều, nếu như nói mỗi một tia chớp chính là một cái cướp lời nói, như vậy trước mắt chính là vạn kiếp, giống như kia nguyên lửa tên như thế, vạn kiếp Lô Hỏa!

Bỗng nhiên giữa, kia mây đen đầy trời lại tán ra, một cái to lớn Tử sắc mặt trời xuất hiện ở trong bầu trời. Không sai, chính là màu tím mặt trời, do Lô Điện tạo thành mặt trời! Nó cứ như vậy xuất hiện ở không trung, vô luận người đi tới Thiên Nhai hay vẫn là góc biển, nó là ở chỗ đó, ngẩng đầu liền có thể thấy!

"Không!" Phương Vũ cảm thụ này kia bị Lô Long còn muốn uy áp kinh khủng, đột nhiên phát ra một tiếng quát to.

Chính là chỗ này một tiếng quát to, kia vô số Lô Đình lại ngừng lại, phảng phất thế nào thời gian cũng cảm chỉ như thế, vạn đạo Lô Đình, kinh khủng Lô Long vào giờ khắc này, cũng không hề nhúc nhích chút nào.

Kia hoang vu đất đai trên, đột nhiên dấy lên Hỏa Diễm, một đạo tiếp tục một đạo, Hỏa Diễm phảng phất sao như thể hiện đầy thế nào hoang vu đất đai. Những ngọn lửa này, có quỹ dị màu sắc, màu đen!

Mỗi một đạo ngọn lửa màu đen bên trong phảng phất cũng có thanh âm, đó là kêu khóc thanh âm, là oán hận thanh âm, là cầu xin tha thứ thanh âm... Dù loại kiểu dáng, không một bất hữu...

Từng tia quỹ dị khí thế, từ như có như không, bắt đầu nồng nặc. Ngọn lửa màu đen trên bắt đầu xuất hiện bóng người, có lẽ, dùng Quý Ảnh để hình dung sẽ càng là thích hợp!

Kia một đạo là Phương Vũ lần đầu tiên rời đi đoạn sinh đày vực thời điểm, giết chết Tử trường lão Phương Hà chính là tay sai. Kia một đạo, là sông bạc văn kim, bên cạnh hắn là văn hồ văn. Lại sau đó, còn có càng nghiệp, càng mộng... Những cái kia chết ở Phương Vũ thủ hạ người, cũng xuất hiện ở ngọn lửa màu đen trên.

Bọn họ đang gầm thét, ở mắng. Bọn họ oán niệm càng lớn, hận ý thẳng nồng, kia thuộc về bọn họ ngọn lửa màu đen liền thiêu đốt càng thịnh vượng.

Lôi Đình, vào giờ khắc này, động! Nó bỏ về phía những cái kia ngọn lửa màu đen, nhưng lại bị ngọn lửa màu đen cho nuốt trọn.

Ám Phệ Quý Diễm dọc theo Lô Đình thiêu đốt, lại bị lại rơi xuống Lô Điện cho phách trở về mặt đất. Lưỡng đạo nguyên hỏa cứ như vậy giăng co, không phân được ai thắng ai thua...

"A!" Lại vừa là một đạo than nhẹ xuất hiện ở đây trong mặt thất, chỉ bắt quá, một lần này thanh âm là xuất từ Cửu Bách Sát trong miệng. Ám Phệ Quý Diễm thông qua Cửu Bách Sát đích ngón tay, quấy nhiễu được rồi Cửu Bách Sát linh hồn. Giờ phút này giờ phút này, ở đó một thế giới tương tượng bên trong, Cửu Bách Sát thân ảnh của cũng xuất hiện.

Phương Vũ đứng ở hoang vu đất đai trên, mà Cửu Bách Sát chính là đứng ở trong bầu trời kia Lô Long trên người. Hắn mặc dù mắt nhìn xuống Phương Vũ, nhưng hai người lại thật giống như ngang hàng như thế!

Vừa lúc đó, trong bầu trời kia Cửu Bách Sát sau lưng, đột nhiên xuất hiện một cái kinh khủng động vật.

Này động vật hình dáng như trâu, lại không có sừng dài, hơn nữa lại chỉ có một con chân. Người của nó lớn đến lạ thường, so với kia một cái Lôi Long còn phải không lồ. Nó hai chữ trong ánh mắt, chớp động ánh sáng khác thường, phảng phất là mặt trời cùng trăng sáng như thế. Nó quanh thân đều có Lôi Điện đang du động, lóe lên kinh người Lôi Quang.

Nhưng ngược lại, Phương Vũ sau lưng cũng xuất hiện một cái người kỳ quái, chỉ bất quá bị hãm hại sương mù bao phủ, căn bản không thấy rõ. Sẽ ở đó đồ vật đưa ra một mực lớn bạch cốt thủ cánh tay thời điểm, kia ngồi xếp bằng ở trong mặt thất Phương Vũ cùng Cửu Bách Sát, đồng thời mở ra cặp mắt của mình, kia hết thấy đều biến mất không thấy...

Cửu Bách Sát lại điểm một cái Phương Vũ mi tâm của, sau đó một chương đề ở Phương Vũ ngực, trầm giọng nói: "Tập trung việc trải qua rèn luyện thân thể!"

Phương Vũ cũng biết, giờ phút này hoàn thành thánh hóa chín đưa tới thứ ba dẫn mới là chuyện trọng yếu nhất, cũng chỉ nhịn rồi nghi vấn trong lòng mình.

Đại khái đi qua ba canh giờ, Phương Vũ mới hoàn thành sau cùng Tội Thể quá trình. Vừa mới dùng Diễm Lực ổn định thân thể của mình, Phương Vũ liền lập tức mở miệng nói: "Kia kết quả là vật gì? Tại sao ta lúc trước vào Hồn Túy Thể thời điểm cũng chưa từng có?"

Cửu Bách Sát sớm đã đứng thẳng lên, hần mặt đầy nghiêm túc nhìn Phương Vũ, thanh âm âm lãnh nói: "Người nói, ta có phải hay không hẳn ở chỗ này giết người thì sao?"

"Xem ra người biết đó là cái gì, đúng không?" Phương Vũ nhướng mày một cái, cũng là chậm rãi đứng lên.

"Đó là nguyên hóa giữa va chạm!" Cửu Bách Sát giờ phút này nhìn về phía Phương Vũ ánh mắt của, không bao giờ nữa giống như trước như vậy, giống như nhìn một cái văn bối, hần giờ phút này sử dụng bình đẳng ánh mắt đang nhìn Phương Vũ, "Ta từng nghe nói qua, nguyên Hóa chỉ gian thời điểm đụng chạm, nhất định có khả năng, dụ thị hai người tương lai."

"Ý của người là, trong tương lai, ta sẽ cùng người ra tay đánh nhau, đúng không?" Phương Vũ nhàn nhạt cười một tiếng, mở miệng nói.

"Cũng không hẳn vậy, ta chỉ phải ở chỗ này giết người, như vậy cái tương lai kia, cũng sẽ không xuất hiện." Cửu Bách Sát dùng ngón tay trỏ chỉ Phương Vũ, trầm giọng nói.

"Nếu như người lại ở chỗ này giết ta, như vậy nguyên hóa cũng sẽ không báo trước ra như vậy tương lai, không phải sao?" Phương Vũ không chút nào cảm thấy sợ hãi, trên mặt của hần, như cũ duy trì nụ cười.

"Ha ha ha!" Cửu Bách Sát đột nhiên nở nụ cười, sắc mặt cũng sẽ không là như vậy ngưng trọng.

Cười xong sau, Cửu Bách Sát quan sát một chút Phương Vũ, mới mở miệng nói: "Không sai, ta Cửu Bách Sát sẽ không xuất thủ giết người, bởi vì vừa mới vậy không có kết thúc chiến đấu, nhất định là ta chiến thắng! Nhanh lên một chút lớn lên đi, tiểu tử thú, ta Cửu Bách Sát chờ người!"

Tiếng nói vừa dứt, Cửu Bách Sát liền hướng đi ra bên ngoài.

Mà Phương Vũ bước ra cái này mặt thất thời điểm, mới phát hiện, Thần đều Đế Thần hoàng, đã sớm rời đi cái thế giới này...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Thành tựu Diễm đem trận chiến đầu tiên

Hoàng cung trong đại điện, đánh nhau vẫn đang tiếp tục. Có trăm thụ lão tồn tại, để cho địa hồ đưa bọn họ căn bản không cần lo lắng đến tiếp sau này mất sức, mà địch nhân là chiếm nhân số ưu thế, một bên đánh còn có thể một bên khôi phục một chút trong cơ thể mình Diễm Lực.

Bất quá, ở tại bọn hần chiến đấu như vậy bên dưới, cái đại điện này đã sớm bị gây ra ngổn ngang rồi. Để cho người kinh ngạc chính là, ở nhiều tên Diễm đem chiến đấu dưới ảnh hưởng, cái đại điện này lại không có gì hư hại.

"Phương Vũ, người kết quả chạy đến địa phương nào đi?" Trong đại điện này, còn có một cái cực độ người điên cuồng, Vu Hông. Từ khi Phương Vũ sau khi biến mất, hần liền đến nơi tìm, chỉ bất quá vẫn không có nhìn thấy Phương Vũ thân ảnh của.

Vừa lúc đó, ba đạo tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, mặc dù này tiếng bước chân rất nhẹ, bất quá chuyên tâm tìm Phương Vũ tung tích Vu Hông vẫn là nghe được này tiếng bước chân. Hắn quay đầu nhìn lại, rốt cuộc thấy được hắn suy nghĩ người nhìn thấy. Kia long y phía sau vách tường đột nhiên mở một cái cửa, Phương Vũ, Thần Văn còn có cái kia thần bí khó dò Cừu Bách Sát, từ kia long y phía sau vách tường đi ra.

Phương Vũ mới vừa đi ra đến, hơi hơi nghiêng đầu, liền thấy mặt đầy sát ý Vu Hông. Đồng thời, còn có một bóng người quen thuộc rơi vào Phương Vũ trong tầm mắt, ở đó cùng Đại hoàng tử thủ hạ địa phương chiến đấu, có một người gọi là làm Mộc Phong Thương gia hòa.

Vu Hông thấy Phương Vũ, trực tiếp liền toét miệng cười. Hắn các loại Phương Vũ đã chờ lâu rồi, giờ phút này rốt cuộc nhìn thấy, trên khuôn mặt lập tức liền có đến một vết khó che giấu hưng phấn cùng dữ tợn trào hiện ra.

"Phương Vũ!" Vu Hông còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, Mộc Phong Thương liền nét mặt đầy vẻ giận dữ hướng Phương Vũ đi tới, "Người đem ta làm hại thật là khó a!"

Phương Vũ quan sát một chút Mộc Phong Thương, phát hiện trên mặt của hắn nhiều hơn mấy đạo vết sẹo, nghĩ đến đoán chừng là bởi vì bị chính mình đánh bại, chạy trốn sau khi bị trừng phạt đi.

"Cút!" Vu Hông liếc xéo Mộc Phong Thương liếc mắt, nét mặt đầy vẻ giận dữ hết. Ánh mắt của hắn phảng phất đang cảnh cáo Mộc Phong Thương, không nên tới cướp hắn con mồi như thế.

Mộc Phong Thương bị Vu Hông như vậy rống lên một câu, nhất thời cảm thấy rất mất mặt, một bên hướng Vu Hông đi tới, một bên khinh miệt nói: "Người là cái thá gì? Dám đối với ta quơ tay múa chân, không muốn sống đúng không! Có tin ta hay không bây giờ liền tiêu diệt ngươi!"

Vu Hông cũng không nói lời nào, chỉ bất quá hắn nụ cười trên mặt nhưng là càng thêm nồng nặc. Ngay tại Mộc Phong Thương xoay người trong nháy mắt, một vết ánh sáng màu máu trực tiếp xuyên qua Mộc Phong Thương thân thể!

"A!" Mộc Phong Thương phát ra cuộc đời hắn thanh âm sau cùng, hắn chậm rãi cúi đầu nhìn, phát hiện một mực dính đầy huyết dịch tay, chính nắm một cái tim. Vậy hiển nhiên, là trái tim của hắn!

"Oành!" Mộc Phong Thương trái tim trong nháy mắt liền bị Vu Hông bóp vỡ, hai mắt của hắn bên trong chỉ để lại hồi hận, hắn tựa hồ thật đang hối hận chính mình dẫn đến Vu Hông. Đây chính là tiêu nhân vật, cho dù bị người giết chết, cũng chỉ là hối hận chính mình trêu chọc đối phương.

"Người chuẩn bị xong chết đi sao, Phương Vũ?" Vu Hông nhìn mình trên tay Mộc Phong Thương tim mảnh vụn, cười âm hiểm hai tiếng, sau đó hướng về phía Phương Vũ mở miệng nói.

"Ta chỉ chuẩn bị xong đưa ngươi, cùng người nhà của ngươi đoàn tụ." Phương Vũ lãnh đạm nhìn thoáng qua trên đất Mộc Phong Thương, mang theo sát ý nói. Dĩ nhiên, này một cỗ sát ý, có thể không phải là vì Mộc Phong Thương...

"Kiệt kiệt, khí thế không tệ lắm!" Vu Hông sắc mặt dị thường dữ tợn, sát ý ngập trời điên cuồng bùng nổ mà ra.

Ở đây trời sát ý tràn ngập bên dưới, Phương Vũ ánh mắt của cũng phát sinh biến hóa, một cỗ quỷ dị khí thế từ Phương Vũ trên người xông ra. Không sai, liền là quỷ dị! Vu Hông sát ý là một loại tàn bạo vô cùng khí thế, mà Phương Vũ trên người, lại chỉ có thể sử dụng quỷ dị để hình dung.

Đứng ở Phương Vũ bên người Cừu Bách Sát chép miệng một cái, nhìn kia khắp người sát ý Vu Hông, lại là có chút tán thưởng nói: "Thật là mạnh Huyết Ma nói, chỉ tiếc ý thức đã không rõ, bằng không thì cho dù là ở trên trời Châu cũng có thể có một phen thành tựu."

Phương Vũ mặc dù nghe không hiểu cái gì là Huyết Ma nói, nhưng là hắn lại biết, có thể làm cho Cừu Bách Sát như thế khen ngợi, tuyệt đối là nhân vật cực kỳ mạnh.

"Thần chí không rõ thì như thế nào?" Vu Hông rất hiển nhiên là nghe được Cừu Bách Sát chính là lời nói, âm thầm nói, "Chỉ cần ở giết hắn đi trước, ta còn có ý thức của mình là đủ rồi!" Không nghĩ tới, Vu Hông đối phương vũ hận, lại nhưng đã đến loại trình độ này.

"Ta đây liền lưu xuống xem một chút đi, giữa các ngươi chiến đấu!" Cừu Bách Sát cười nhạt, sau đó liền ngồi vào kia trên ghế rồng, quay đầu nói với Phương Vũ, "Cũng đừng chết ở trên tay hắn, dù nói thế nào, ngươi cũng là sẽ cùng ta Cừu Bách Sát ngang hàng người!"

"Yên tâm đi, ta vẫn chờ đưa ngươi đánh tới a!" Phương Vũ khẽ mỉm cười, một tay chậm rãi nâng lên, nắm Thương Vân kiếm, cặp mắt sâu bên trong, cái loại này giống như quỷ quái giống vậy khí thế lại một lần nữa tuôn ra ngoài, "Ta nói rồi, Vu gia người đều đáng chết, trong đó tự nhiên cũng bao gồm ngươi!"

"Kiệt kiệt, ngươi làm sao?" Vu Hông dữ tợn cười một tiếng, một cỗ tàn bạo vô cùng khí thế từ trên người của hắn tuôn ra ngoài. Hắn cặp mắt chỗ sâu âm lãnh sát ý, cũng là càng đậm đà. Dính huyết sắc Diễm Giáp trong nháy mắt liền khoác ở trên người của hắn, một cỗ trong thoáng chốc Diễm Lực phóng lên cao!

"Bất quá là trở thành Diễm tướng, có đáng giá gì lấy le?" Nhìn Vu Hông trên người huyết sắc Diễm Giáp, Phương Vũ khóe miệng hơi hơi giương lên, thần nhiên nói.

"Giết ngươi, còn cần cao hơn tu vi sao?" Vu Hông mặt đầy sát khí, hai tay trên không trung khẽ múa, huyết sắc Diễm Lực trong nháy mắt hướng Phương Vũ vọt tới, ở giữa không trung, những Diễm Lực đó liền ngưng tụ thành năm ngọn phi đao, hóa thành năm đạo huyết ảnh, hướng Phương Vũ bay đi.

"Đỉnh!" Phương Vũ trong tay Thương Vân kiếm phảng phát nhuộm mực bút vẽ, trên không trung lưu lại mấy đạo mực vết, hùng hồn Diễm Lực trong nháy mắt tràn vào mực vết bên trong. Kia năm chuỗi phảng phát đụng vào thiết trên vách đá, trực tiếp rơi xuống đất, tiêu tan ở trong thiên địa.

"Mới vừa công kích, ta trả lại cho ngươi, như thế nào đây?" Phương Vũ trong tay Thương Vân run lên, phảng phát vung bút xuất ra mực như thế, hàng trăm Diễm Lực điên cuồng xông ra, phảng phát Phương Vũ đem mực hướng tất về phía Vu Hông như thế.

"Như vậy trò vật, ngươi như thế nào có mặt dùng đến?" Nhìn Phương Vũ sử ra công kích, Vu Hông cười to một tiếng, sau đó một quyền đột nhiên đánh ra, "Diễm phương quyền!" Ngọn lửa màu đỏ ngòm trong nháy mắt dấy lên, ở Vu Hông trước người của hóa thành một cái to lớn Hỏa Diễm khối lập phương.

Kia vô số diễm đen rơi vào phương này khối trên, trong nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện như thế.

"Kiệt kiệt, Phương Vũ a, một chiêu này rất quen thuộc, đúng không? Một hồi ta sẽ dùng một chiêu này đưa ngươi hành hạ đến chết!" Vu Hông vung tay lên, tản đi ngọn lửa kia khối lập phương, ngay sau đó hướng về phía Phương Vũ uy nghiêm cười một tiếng, mặt đầy dữ tợn nói.

Tiếng nói vừa mới hạ xuống, Vu Hông hai cái tay cánh tay đột nhiên đan chéo, hai tay móng tay cánh giới lâm vào cánh tay của mình bên trong, một chút xiu ở trên cánh tay mình lấy xuống vết máu, vết máu càng sâu, Vu Hông khí thế trên người chính là càng cường đại.

"A!" Vu Hông một tiếng rống to cửa ra, kinh khủng Diễm Lực từ trên người của hắn bộc phát ra, hướng Phương Vũ nhào tới.

Phương Vũ ánh mắt của trong nháy mắt biến đổi, ngọn lửa màu đen ở Phương Vũ trên người điên cuồng bắt đầu cháy rừng rực, hóa thành một cái kinh người khối giáp, xuất hiện ở Phương Vũ trên người. Như thế Phương Vũ mới ở Vu Hông tiếng kia rống to bên dưới, ổn định thân hình.

Phương Vũ khôi giáp cùng những người khác khôi giáp cũng không giống nhau, mặc dù mỗi người Diễm đem cũng cơ bản giống nhau, nhưng là Phương Vũ cái này nhưng lại vô cùng kinh người. Phương Vũ trên người ngưng tụ Diễm Giáp, là một cỗ cốt giáp, không sai, chính là hình cùng xương khô khôi giáp!

"Nguyên Hỏa Sư, đối chiến Huyết Ma nói?" Một bên Thần Văn trực tiếp bị đánh ngã trên vách tường, mà Cửu Bách Sát là phảng phát không có gì cả cảm nhận được như thế, thần nhiên nói, "Thú vị, ha ha, thú vị!"

Vào giờ phút này, hoàng cung đại điện, phảng phát thành Diễm đem sân tỷ võ như thế. Nơi này chiến đấu, bất kỳ một trận ra bên ngoài bây giờ, cũng sẽ có oanh động không nhỏ.

"Kết quả là chuyện gì xảy ra? Hắn tổn thương chính mình, khí tức lại càng cường đại?" Phương Vũ nhìn Vu Hông kia phủ đầy vết máu hai cái tay cánh tay, ánh mắt hơi chăm chú. Hắn cảm giác được một cỗ khí tức cuồng bạo, loại khí tức này dường như muốn đem Vu Hông bản thân đều chiếm đoạt như thế.

Vừa lúc đó, Vu Hông hai chân trừng một cái, thân hình đột nhiên lướt đi, trên không trung xẹt qua một đạo huyết ảnh, hướng Phương Vũ vọt tới, hắn đang di động thời điểm, còn không ngừng nhỏ xuống đến huyết dịch. Nhưng khí thế của hắn, lại là thật càng cường đại.

"Rống!" Phương Vũ lui về sau hai bước, hai đầu gối hơi cong, Hắc Long ẩn trong nháy mắt xuất thủ. Lần này không còn là trước kia cái loại này xóa không trọn vẹn Hắc Long, lần này là một cái hoàn chỉnh Hắc Long, mỗi một chiếc vảy rồng cũng có thể thấy rõ ràng. Kèm theo tiếng gào to, Hắc Long trực tiếp xông về phía Vu Hông.

Nhìn màu đen Cổ Long xông tới mặt, Vu Hông cũng là nhướng mày một cái, hắn cảm thấy cực kỳ kinh khủng khí tức, này màu đen Cổ Long, là cấp tướng Diễm kỹ năng!

"Hóa Huyết tay!" Nhưng là, loại trình độ này công kích rất hiển nhiên còn không có cách nào chân chính uy hiếp Vu Hông, Vu Hông vung tay lên, không ít huyết dịch trực tiếp vãi hướng Liễu Không bên trong. Theo hắn quát khẽ một tiếng cửa ra, kia bị hắn vãi hướng không trung huyết dịch, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành một cái huyết sắc đầu tay, cùng Vu Hông tay ấn một kích cỡ tương đương.

Đối mặt với Phương Vũ đánh tới Hắc Long ẩn, Vu Hông chẳng qua là toét miệng cười một tiếng, một chương đánh ra, trực tiếp cùng vừa mới trên không trung ngưng tụ đầu tay huyết sắc nặng giấy gặp với nhau.

Hắc Long gầm thét lúc, hào quang màu đỏ ngòm văng đầy bốn phía. Trong này hào quang màu đỏ ngòm chiếu sáng bên dưới, kinh khủng kia Hắc Long một chút xiu mất đi vốn là bộ dáng, phảng phát là ở nơi này huyết quang bên trong hòa tan như thế...

"Àm!" Chớp mắt sau khi, màu đen Cổ Long trực tiếp nổ mạnh, kinh người Diễm Lực ba động tan ra bốn phía, đem hào quang màu đỏ ngòm kia hoàn toàn tách ra.

Phương Vũ mình cũng ở nơi này lượng nặng lực lượng dưới tác dụng lui về sau một bước, mà Vu Hông chẳng qua là mặt đầy dữ tợn đứng tại chỗ, không một chút biến hóa.

"Kiệt kiệt, chỉ có này diễm lực lượng sao? Chỉ bằng ngươi chút thực lực này, cũng muốn giết ta? Đi chết đi, ha ha! Phương Vũ, thời khắc này ngươi, tựa như cùng con kiến hôi!" Vu Hông nhìn Phương Vũ bị đẩy lui sau khi, liền ngửa mặt lên trời phát ra gầm thét. Huyết quang nhàn nhạt ở trên người của hắn sáng lên, theo dòng máu của hắn nhỏ xuống, khí tức của hắn còn đang kéo dài tăng lên đến.

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Hóa thân Huyết Ma

Vưu Hồng trên người lưu động dòng máu, vào giờ khắc này cơ hồ cũng mọc lên hào quang màu đỏ ngòm, ở trên thân thể nổi lên rung động. Ở loại hào quang màu đỏ ngòm này xuất hiện sau khi, ngay cả Cửu Bách Sát đều không ở nhũn mảy một cái.

Vưu Hồng trên người không có dính huyết dịch địa phương, cũng ở đây loại ánh sáng bên dưới, chậm rãi biến thành đỏ như màu máu. Trên trán của hắn, có hai cái nhỏ hơi nhỏ lên địa phương, phảng phất là một cái đang ở sinh trưởng sừng như thế. Ở nơi này vô tận huyết quang bên trong, Vưu Hồng khí thể của phảng phất không có bình cảnh vậy tăng lên.

"Huyết Ma biến hóa sao?" Cửu Bách Sát nói nhỏ một câu sau khi, liền đưa mắt đầu hàng mệnh môn phân viện phương hướng, mặc dù bị đại điện vách tường cách trở, nhưng ánh mắt của hắn lại bắt chước thực chất yếu rơi vào chỗ xa kia mệnh môn phân viện trên.

"Người này, lại có thực lực như thế?" Cơ tin Diễm đang cùng Vân Cô Nguyệt giao chiến sau khi, cũng là đưa mắt đầu đến Vưu Hồng trên người, thầm nghĩ trong lòng, "Khó trách có thể giết Mộc Phong Thương tên phế vật kia, nếu là có thể biến thành của mình, ngược lại không tệ."

Mà giờ khắc này, đứng ở Vưu Hồng trước mặt Phương Vũ, ánh mắt hơi chăm chú, nhìn khí thể kia không ngừng leo lên Vưu Hồng, trong lòng lại xuất hiện một ít bất an. Mặc dù hắn giống như mình không phải thông thường cảnh giới liền có thể bình luận tồn tại, nhưng là Vưu Hồng cô khí thể này, quá mức cuồng bạo, quá mức máu tanh!

Mê muội! Hai chữ này đột nhiên xuất hiện ở Phương Vũ trong đầu, đúng là, Vưu Hồng thời khắc này biểu hiện cùng mê muội quá mức giống nhau, hơn nữa trước Cửu Bách Sát nói ra Huyết Ma nói, Phương Vũ liền có thể làm ra phán đoán!

Ở huyết quang sau khi, huyết sắc sương mù từ Vưu Hồng dưới chân của tức giận, bao phủ ở Vưu Hồng trên người. Ở nơi này huyết vụ cùng huyết quang làm nổi bật bên dưới, Vưu Hồng liền phảng phất một cái từ núi thủy biến máu bên trong đi ra ác ma như thế, một cái chỉ hiểu được giết hại ác ma!

"Đốt máu chil!" Vưu Hồng đuổi ra bản thân ngón trỏ phải, dùng Diễm Lực từ đầu ngón tay của mình nặn ra một giọt máu, sau đó ngón tay ở giữa không trung nhẹ nhàng điểm một cái. Kia một giọt máu tươi trong nháy mắt liền phát ra ngoại trừ kinh người ánh sáng đỏ ngòm, mang theo nhân nhật sương mù màu máu, hoa phá trường không, hướng Phương Vũ vị trí, bạo xạ mà ra.

Phảng phất chẳng qua là trong chớp mắt, hào quang màu đỏ ngòm kia liền xuất hiện ở Phương Vũ trước mắt. Phương Vũ chỉ có thể nhanh chóng lui về phía sau, nếu không cũng sẽ bị này mau dọa người huyết quang đánh trúng. Nếu như bị máu này quang đánh trúng lời nói, vô luận như thế nào cũng sẽ không còn dễ chịu hơn.

Phương Vũ một bên lui về phía sau, một bên nhìn chòng chọc vào kia đâm đầu vào huyết quang, trong tay Thương Vân trường kiếm bắt đầu tàn sát ra màu mực quang mang. Từng đạo mây đen dâng lên, ngay tại Phương Vũ sau lưng của đụng chạm tới vách tường, không thể lui được nữa thời điểm, kia màu mực đám mây liền đem Phương Vũ hoàn toàn bao vây lại.

"Mây đen như sông!" Quát khê một tiếng, màu mực đám mây trong nháy mắt bắt đầu cháy rừng rực, mỗi một đoá mây đen đều điên cuồng thiêu đốt. Huyết quang nặng nề đánh vào này mây đen trên, nhưng là không có phát ra một chút thanh âm. Cũng không có một chút ba động sinh ra, huyết quang phảng phất biến mất như thế...

"Hóa Huyết bản tay!" Nhìn Phương Vũ kia màu mực đám mây, Vưu Hồng chẳng qua là nhướng mày một cái, chọt một cái huyết sắc dấu tay ngưng tụ thành hình, hướng kia màu mực đám mây phiêu tới.

"Phương Vũ, ngươi không phải muốn giết ta sao?" Ở kia dấu tay huyết sắc phiêu đi qua thời điểm, Vưu Hồng mở miệng nói, "Phòng thủ, nhưng là không có cách nào gỡ xuống đầu của ta!"

Huyết sắc chương án chậm rãi trôi dạt đến mây đen bên cạnh, nhưng là Phương Vũ như cũ không một chút động tĩnh. Dấu tay huyết sắc cứ như vậy, không thiên lệch đề ở mây đen trên, ánh sáng đỏ ngòm trong nháy mắt bộc phát ra, muốn giống như hòa tan Hắc Long như thế, đem này mây đen hòa tan.

Nhưng là, Vưu Hồng cũng không có như nguyện. Kia vô số rơi vào mây đen trên huyết quang, phảng phất tiến vào một cái động không đáy như thế, biến mất không thấy gì nữa. Ngay cả huyết sắc kia chương án, cũng là biến mất ở này kinh người ngọn lửa màu đen bên trong.

"Ám Phệ Quỷ Diễm, hủy thiên diệt địa, chiếm đoạt vạn vật, quả nhiên danh bất hư truyền!" Cửu Bách Sát nhìn túi kia khóa phương này vũ mây đen, nói

nhỏ sau khi, lại lớn tiếng nói, "Nhưng ngươi có thể kiên trì như vậy bao lâu, Phương Vũ?"

Ngay tại Cừu Bách Sát tiếng nói vang lên trong nháy mắt, mây đen hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, Phương Vũ thân hình vẫn chưa có hoàn toàn xuất hiện ở trong mắt của mọi người thời điểm, một bó Âm Phệ Quỷ Diễm nổ bắn ra mà ra, trực tiếp xông về phía kia khắp người máu tanh Vưu Hồng.

Vưu Hồng căn bản không có phản ứng kịp, không có cách nào phòng thủ, không thể làm gì khác hơn là hướng một bên né tránh. Nhưng vẫn là bị ngọn lửa màu đen kia lau một chút, liền lần này, hần liền phát hiện, hần bên phải trên vai sưng máu trở nên lãnh đạm không ít.

Phương Vũ cúi đầu nhìn một chút ngón tay của mình, thờ dài nói: "Quá lâu vô dụng, đều có chút lạnh nhạt." Phương Vũ vừa mới dùng chính là ngưng Viêm chỉ, nhớ hần lần trước sử dụng chiêu này thời điểm, hần còn chỉ là một Diễm sĩ mà thôi.

"Huyết Hải cuộn cuộn!" Vưu Hồng nhìn Phương Vũ kia mặt đầy không có đưa hần đặt ở Diễm Lực biểu tình, trong nháy mắt tức giận liền dâng lên, song chưởng về phía trước đẩy một cái, vết thương trên người hần vết không ngừng xông ra huyết dịch, phô thiên cái địa hướng Phương Vũ vọt tới.

"Diễm triều!" Phương Vũ một tay giơ lên, một cái do Âm Phệ Quỷ Diễm tạo thành hình trụ trong nháy mắt xuất hiện, kinh người Hỏa Diễm hướng Vưu Hồng phun tới. Hần giờ phút này có thể là không tin thanh lão nói với hần lời của, Diễm triều như vậy Mệnh Viêm Diễm kỹ năng, lại đang thanh già trong miệng, tựa là đơn giản chiêu số.

"Oành!" Vô số tiếng vang xuất hiện, Huyết Hải cùng Âm Phệ Quỷ Diễm, đem chung quanh đây màu sắc cũng thay đổi. Phương Vũ bên này tràn đầy màu đen, mà Vưu Hồng bên kia liền hoàn toàn là huyết sắc.

"Này, chẳng qua là một Dương Diễm đem giữa chiến đấu sao?" Thần Văn giờ phút này ngồi ở cách Phương Vũ tương đối xa địa phương, mặt đầy kinh ngạc nhìn Phương Vũ cùng Vưu Hồng giữa chiến đấu.

Cùng lúc đó, Huyết Hải cùng Âm Phệ Quỷ Diễm đồng thời biến mất. Phương Vũ cùng Vưu Hồng mỗi người lui lại mấy bước, thân hình vừa đứng vững.

"Ngươi thật đúng là lợi hại a, mạng của ngươi Viêm, là Thiên Hỏa đi!" Vưu Hồng ổn định sau khi, sắc mặt có chút biến hóa, phảng phất là ghen tị như thế. Nhắc tới, hần hôm nay cũng là lần đầu tiên thấy Phương Vũ Mệnh Viêm, hần có thể không nghĩ tới, Phương Vũ Mệnh Viêm sẽ lợi hại như vậy. Nghĩ một hồi, nếu như hần biết Phương Vũ Mệnh Viêm nhưng thật ra là nguyên lửa lời nói, sẽ có như thế nào biểu tình?

"Đốt!" Hít sâu một hơi sau khi, một chữ từ Phương Vũ trong miệng phun ra, sau đó ngẩng đầu lên. Thấy Phương Vũ ngẩng gương mặt, Vưu Hồng lại là hướng phía sau lui một bước, nhìn Phương Vũ, Vưu Hồng không khỏi cảm thấy kỳ quái. Không sai, quá mức kỳ quái!

Phương Vũ kia hai con mắt, giờ phút này là như vậy yêu dị. Trong mắt trái đốt ngọn lửa màu xanh lam nhạt, bên phải trong mắt đốt ngọn lửa màu tím. Trong mắt trái giống như biển khơi, rộng rãi vô tận, bên phải trong mắt giống như Lôi Đình, cuồng bạo vô cùng!

Nếu như Vưu Hồng có thể thấy, sẽ Phương Vũ trong đầu trên, cũng thiêu đốt lên rồi Hỏa Diễm, đó là ngọn lửa màu đen, vô cùng quý dị!

"Chuẩn bị xong nhận lấy cái chết sao?" Phương Vũ Song mắt sắc mặt bình thản nhìn Vưu Hồng, sau đó hai tay tại chính mình trước bụng hợp đến cùng một chỗ. Từng đạo ngân nhạt tiếng rỗng ngân từ Phương Vũ giữa song chưởng truyền ra, một cái cực kỳ kinh khủng uy thế tràn ngập không khí!

"À?" Vưu Hồng nhìn như thế Phương Vũ, cười một cái, cũng là nhẹ nói nói, "Huyết Ma biến hóa!"

Bảng bạc năng lượng, kèm theo Vưu Hồng cảm thấy huyết dịch hiện lên, Vưu Hồng thân thể bắt đầu xảy ra kinh khủng biến hóa, trên đầu sừng dài đi ra. Hai tay cũng biến thành Viêm Thú vậy móng nhọn, hai con mắt hoàn toàn bị hào quang màu đỏ ngòm bao trùm, gương mặt giống như mãnh thú như thế dữ tợn!

"Đem chính mình hết thảy giao cho Huyết Ma sao?" Cừu Bách Sát nhìn này biến hóa thành như vậy Vưu Hồng, mang theo khinh thường nói.

Mà khi hần đưa ánh mắt thả vào Phương Vũ trên người thời điểm, nhưng là nhú mày: "Này, không thể nào đâu..."

"Rống! Rống!" Từng đạo tiếng rỗng ngân xuất hiện, lần này ngay cả địa hồ đem mấy người kia đều có nhiều chút lộ vẻ xúc động. Phương Vũ trên cánh tay cũng không có như cùng thường ngày, xuất hiện đủ các loại Cổ Long, ở Phương Vũ giữa song chưởng chỉ có một cái màu đen Cổ Long, ở đúng đưa thân thể.

Một đoàn một dạng hắc vụ hiện lên Phương Vũ bên người, ở đó trong hắc vụ, lại có không ít hư ảnh hiện lên. Những bóng mờ kia toàn bộ đều ở đây nhiều chút trong hắc vụ lẫn lộn, phát ra giống như Phương Vũ giữa song chưởng màu đen Cổ Long giống vậy tiếng rỗng ngân.

Trong mơ hồ, có một cái bóng mờ ánh mắt từ kia trong hắc vụ xuất hiện, này ánh mắt phảng phất nắm giữ cực cao uy nghiêm như thế. Ở nơi này ánh mắt một nhìn tới xuống, ngay cả không khí cũng sẽ dừng lại...

"Đông Long Án!" Phương Vũ Song bàn tay hướng đỉnh đầu giơ lên, sương mù màu đen tất cả đều hướng phía trên dừng động, dừng ở đại điện nóc nhà địa phương. Màu đen Cổ Long rít lên một tiếng sau khi, trực tiếp thoát ly Phương Vũ song chưởng, tràn vào kia phía trên trong mây mù.

Màu đen Cổ Long vừa xông vào trong mây mù, liền cùng những bóng mờ kia chém giết, cho tới giờ khắc này, người bên cạnh mới có thể chân chính thấy rõ ràng, những bóng mờ kia, tổng cộng có tám đạo, là trừ màu đen Cổ Long ra, ngoài ra tám cái Cổ Long hư ảnh!

"Lại thật sự là Đông Long Ấn, tiểu tử này, chẳng lẽ còn là Thủ Thần Tông có quan hệ gì sao?" Cừu Bách Sát giờ phút này chân mày cũng là mặt nhăn quá chặt chẽ, rất hiển nhiên trong miệng hắn Thủ Thần Tông ngay cả hắn cũng phải vì đó lộ vẻ xúc động.

"A!" Vu Hông giờ phút này đã hoàn toàn mất đi lý trí của mình, hắn nhìn kia giữa không trung Cổ Long, phát ra gầm thét. Từ trong miệng của hắn, một cỗ khí có thể dùng lời diễn tả được mùi máu tanh tản ra, mà giờ khắc này trên người của hắn Diễm Lực ba động, cũng để cho người thấy đến đáng sợ.

Phương Vũ nhìn chăm chú Vu Hông, nhìn trong mắt của hắn vẻ điên cuồng. Hắn phảng phất phát giác Vu Hông thời khắc này ý tưởng, hắn muốn cùng trong bầu trời kia Cổ Long hù ảnh, một hồi cao thấp!

Ngay một khắc này, Vu Hông đột nhiên càng sâu hơn nữa, mang theo từng đạo vết máu, hướng kia giữa không trung mây mù màu đen vọt tới. Một bên hướng về phía, còn vừa phát ra đã thú vậy gầm thét.

Những cái kia đã từng nhỏ giọt xuống đất, huyết dịch của hắn, vào giờ khắc này đều là động. Những huyết dịch này một chút xíu phù lên thiên không, ở Vu Hông trên tay phải ngưng tụ. Chỉ một cái chưa đầy cái nháy mắt, Vu Hông tay phải liền bị huyết dịch kia cùng mình huyết sắc Diễm Lực làm cho lớn vô cùng.

Vu Hông huy động chính mình lớn vô cùng cánh tay của, hướng kia giữa không trung mây mù vùng đánh tới. To lớn kia cánh tay màu đỏ ngòm ở giữa không trung chậm rãi di động, mỗi một chút khí thể kinh khủng, đều đủ để đem một cái Diễm sư đánh bại!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Kinh người Huyết Ma

"A!" Giống như quái vật Vu Hông không ngừng phát ra gào thét, cái kia lớn vô cùng cánh tay, phảng phất đang bị mãnh thiên địa này cự tuyệt một dạng cho dù là di động một chút xíu, cũng sẽ tiêu hao hắn to lớn thể lực. Nhưng là, chính là di động một chút, to lớn kia cánh tay cũng sẽ tản mát ra lực lượng kinh khủng, nó phảng phất là xé trong thiên địa Diễm Lực, mới đi về phía trước như thế!

"Rống!" Một tiếng rống gầm từ kia không trung trong mây mù truyền ra, từng đạo ánh sáng rực rỡ, từ trong mây mù tiết lộ mà ra. Kèm theo kia tiếng rống ngâm truyền khắp đại diện khí tức, cỗ xưa thâm thúy, tựa hồ như nói sự vĩ đại của nó như thế!

Chân không chừng ần hấy còn vì rơi xuống đất, kia phía dưới Nguyên lực chiến đài, đã là xuất hiện một cái ước chừng hơn mười trượng thật sâu chừng ần, ở đầu tay kia bên bờ, còn có thể thấy được điên cuồng lóe lên nguyên lực ba động.

"Tiểu tử thú, đi chết đi!" Ở nơi này cái nguy cấp, một cái hoài hiên quốc Diễm đem khẽ quát một tiếng, liền hướng Phương Vũ vọt tới. Địa hồ đưa bọn họ căn bản cũng không có biện pháp ngăn lại người này, mà giờ khắc này, Phương Vũ cũng là đang không ra tay tới.

Sẽ ở đó cái lực dương cánh giới Diễm đem sắp chạm được Phương Vũ thời điểm, thân thể của hắn đột nhiên dừng ở giữa không trung sau khi, sau đó lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị té bay ra ngoài, hắn trong miệng thốt ra máu tươi, ở giữa không trung để lại một đường vòng cung.

Ngồi ở Long trong ghế Cừu Bách Sát khoát tay một cái, mây nhú lại nói: "Quấy rầy nữa lão tử xem cuộc vui, ta sẽ để cho đầu của ngươi rơi xuống đất. Không tin, ngươi có thể thử nhìn một chút!" Sau khi nói xong, Cừu Bách Sát liền đưa mắt lần nữa bỏ vào Phương Vũ cùng Vu Hông trên người.

Vào giờ phút này, một cái đầu rồng to lớn từ trong mây mù đưa ra ngoài, cự long trong hai mắt, tản ra cửu sắc quang mang. Kia vốn là hắc vụ, cũng là ở đây khắc xuống chìm, đem Cổ Long thân thể hoàn toàn đặt ở trong tầm mắt của mọi người.

"Rống!" Cổ Long nhìn trước người mình kia một cái bóng người màu đỏ ngòm, trực tiếp phát ra tiếng gào. Một tiếng gầm này trong áp lực, trực tiếp để cho Vu Hông gương mặt của có chút biến hình.

"A!" Vu Hông bị Cổ Long như vậy sau này, trên mặt vẻ giận sâu hơn, hắn hướng về phía kia cửu sắc Cổ Long, trực tiếp phát ra gầm thét. Một loại căn bản không thuộc về loài người thanh âm, từ cổ họng của hắn phát ra, trong đó xen lẫn Vu Hông sự phẫn nộ.

Tay máu bàn tay khổng lồ kèm theo tiếng xé gió, hướng Cổ Long đánh tới. Mà Cổ Long, cũng là phát ra tiếng gầm, cự mệnh hé mở, hướng Vu Hông vị trí vọt tới.

"Ầm!" Một cái tay máu, một cái Cổ Long, lưỡng đạo cực kỳ cường hãn lực lượng, cứ như vậy trên không trung va chạm, phát ra thanh âm điếc tai nhức óc.

Đụng trong nháy mắt đó, trong thiên địa cơ hồ tất cả Diễm Lực cũng hướng tứ phương dừng động. Bọn họ phảng phất là bị kia hai cỗ lực lượng cường đại, miễn cưỡng ép đi như thế.

Chỉ thời gian một hơi thở đi qua, một cỗ kinh khủng Diễm Lực Phong Bạo liền hướng bốn phương tám hướng cuốn tới. Ngay cả mấy cái khác chính tại chiến đấu Diễm tướng, cũng không khỏi không tạm thời dừng tay, né tránh lực lượng kinh khủng này. Bởi vì bọn họ biết, muốn là mình bị lực lượng này ảnh hưởng đến, mà đối thủ không có, như vậy nhưng chính là cách cái chết không xa.

Trong chớp nhoáng này, ngày đất phảng phất bị chia nhỏ thành hai bộ phận như thế. Một bên nhuộm đầy máu tươi, Xích Hồng vô cùng; Bên kia, bị cửu sắc quang mang bao phủ, ửng có vô tận sinh cơ!

"Oánh, oánh, oánh..." Từng đạo Diễm Lực tiếng nổ xuất hiện, hơn nữa Diễm Lực nổ tần số cũng là càng ngày càng cao. Gần trong nháy mắt, kia cửu sắc Cổ Long cùng kia cánh tay màu đỏ ngòm trên, liền xuất hiện vô số lỗ thủng.

"Ầm!" Lại vừa là một đạo đình tai nhức óc tiếng nổ, cửu sắc Cổ Long cùng cánh tay màu đỏ ngòm gần như cùng lúc đó muốn nổ tung lên. Sức trùng kích to lớn đem hết thảy có thể nhấc lên đồ vật, cũng vén lên, sau đó, những thứ này ở đó Diễm Lực trong gió lốc, hóa thành tro bụi.

Chớp mắt sau khi, hai đạo nhân ảnh bay ngược mà ra, mỗi người đập vào một mặt trên vách tường. Phung Vũ một búng máu phun ra, mà Vu Hồng lại phảng phất không có bị thương như thế, lập tức liền đứng lên, đưa mắt lại một lần nữa bỏ vào Phung Vũ trên người.

Phung Vũ một tay vịn tường, ổn định thân hình, đồng thời xóa đi vết máu ở khóe miệng. Hắn biết rõ vừa mới xảy ra chuyện gì, tấn thân đến Diễm đem sau, hắn thật sự đánh ra mới thật sự là Đông Long Ấn. Nghĩ đến, Lữ lão trước đang cho hắn làm mẫu thời điểm, là đem Diễm Lực đè ở Diễm đem dưới đi.

Phung Vũ rất là rõ ràng, chính mình mới vừa kia một cái Đông Long Ấn cường đại bao nhiêu. Đừng nói là một cái một Dương Diễm tướng, chính là giống như cơ tin Diễm như vậy Tam Dương Diễm tướng, cũng cơ hồ không có ngăn cản xuống khả năng tới.

Mà đối diện với hắn, vậy vừa nãy đỡ được Đông Long Ấn Vu Hồng, nhưng là phảng phất không có bị thương như thế. Mặc dù nhìn qua rất chặt vật, tóc tai bù xù, khắp người máu tươi, nhưng khí thể của hắn, lại không có hạ xuống bao nhiêu.

"A, a!" Vu Hồng dùng cái kia chỉ còn lại Huyết Hồng vẻ cặp mắt, nhìn cách đó không xa Phung Vũ, một lần lại một lần gầm to. Hắn tựa hồ đã xem quên mất nhân loại phương thức nói chuyện, thời khắc này Vu Hồng, chính là một cái hình người dã thú, có lẽ, hắn tại lý trí bên trên ngay cả dã thú cũng không bằng.

"A!" Vu Hồng ở lại phát ra rít lên một tiếng sau khi, liền đem hai tay bỏ vào đầu óc của mình trên, tại hắn kia đã mất đi bộ dáng nhân loại trên gương mặt, lấy ra từng đạo vết máu.

"Vật này, rốt cuộc là lai lịch gì?" Phung Vũ thời khắc này hô hấp cũng là trở nên dồn dập, hắn lúc trước, căn bản cũng không có nghĩ đến, Vu Hồng sẽ khó đối phó như vậy.

"Huyết Ma nói!" Cửu Bách Sát cười nhạt nhìn Phung Vũ, mở miệng nói, "Bất quá người này đã đem chính mình hoàn giao tất cả cho Huyết Ma rồi, cho nên hắn có thể không tính là nhân loại. Yên tâm đi, chờ người bị hắn giết chết sau khi, ta sẽ tiêu diệt hắn báo thù cho người!"

"Hừ!" Phung Vũ lạnh rên một tiếng, ngay sau đó đem vịn tường vách tường tay thu hồi lại, mở miệng nói, "Ta có thể không có dễ dàng như vậy sẽ chết, càng không biết chết ở một cái quái vật trên tay của!"

"A!" Vu Hồng đột nhiên hướng về phía Phung Vũ toét miệng cười một tiếng, trực tiếp dùng hai tay cuồng bạo đem trên người mình khóe mắt cho xé. Ngay sau đó hai tay đặt ở trên ngực của chính mình, lấy ra từng đạo vết máu thật sâu, máu tươi không ngừng chảy xuôi mà ra, sau đó ở Vu Hồng trên hai tay, ngưng tụ thành một cái máu đỏ nóng vuốt.

Kia móng vuốt trên, có dọa người Diễm Lực ba động. Phung Vũ cảm giác, nếu như bị này móng vuốt cho bắt một cái, phỏng chừng liền sẽ thấy chính mình xương. Dĩ nhiên, cũng có thể ngay cả xương, đều bị Vu Hồng cho bắt xuống!

"A!" Một tiếng thét chói tai truyền khắp toàn bộ đại điện, càng là truyền đến Thần đều trong thành. Kia chảy xuôi ở Thần đều trong thành dòng máu, ở tiếng thét chói tai này bên dưới bay, hướng Vu Hồng địa phương sở tại tụ tập ở.

Những huyết dịch này không ngừng ngưng tụ ở Vu Hồng trên người, đem Vu Hồng quái vật thân thể bao vây lại. Sau đó trở nên đông đặc, rất nhanh Vu Hồng liền biến mất ở rồi trong tầm mắt của mọi người, thay vào đó, là do động lại huyết dịch tạo thành một cái quái vật to lớn.

"Dẫn máu hóa ma..." Trên ghế rồng Cửu Bách Sát rất hiển nhiên nhận ra Vu Hồng chiêu số, thấp giọng nói, "Phung Vũ, người lo lắng một chút đi! Ta phỏng chừng, người này công kích kế tiếp, sẽ vượt qua năm Dương, thậm chí còn lục dương Diễm đem!"

"Năm Dương, thậm chí còn lục dương?" Phung Vũ chân mày cũng là thật chặt nhíu lại, hắn giống vậy có thể cảm nhận được huyết sắc kia quái vật bên trong tàn sát ra khí tức kinh khủng.

"Chẳng lẽ..." Phung Vũ đột nhiên nhắm lại cặp mắt của mình, khóe miệng vào giờ khắc này chậm rãi nâng lên, "Người cho rằng là như vậy ta sẽ nhận thua sao? Bắt đầu cái gì đùa giỡn!" Phung Vũ Song mắt tăng mạnh, trên người Khô Lâu Diễm Giáp trong nháy mắt trở nên càng thêm ngưng tụ.

Một cái giống như ác quỷ gương mặt từ Phung Vũ ngực khô giáp chi hiện lên, kia ác quỷ trên gương mặt tràn đầy vẻ thống khổ. Trừ lần đó ra, chính là

vô tận hận ý, phảng phất hân liên đới thiên địa này hết thấy, cũng căm ghét như thế.

"Mặc dù nói từng cái nguyên Hòa Sư Diễm Giáp đều rất kỳ lạ, nhưng là, của ngươi này một cái cũng quá quái đi! Vẫn còn có một cái mặt, ha ha!" Cừu Bách Sát chỉ Phuong Vũ cười lớn nói. Mà lời của hắn, cũng chỉ có Phuong Vũ một người có thể nghe được, "Dĩ nhiên, ngươi cái mặt này, thật không tệ!"

"Ta còn tưởng rằng ngươi là không lộ về gì quái vật a!" Phuong Vũ nhìn trước mặt mình huyết sắc quái vật, thần nhiên nói.

Bởi vì ngay vừa mới rời trong nháy mắt đó, kia một cái huyết sắc quái vật, lại nhúu này một cái, mặc dù không biết nó rốt cuộc có hay không lông mi.

Nhắc tới, Phuong Vũ thời khắc này đáng vẻ, đúng là vô cùng quý dị. Kia quái dị ác quỷ gương mặt, ở màu đen Âm Phệ Quỷ Diễm làm nổi bật bên dưới, lộ về được kinh khủng dị thường.

"Tới a, quái vật!" Phuong Vũ hướng Vu Hông phát phát tay, nhẹ nói nói.

"A!" Đã biến thành màu máu quái vật Vu Hông phát ra điên cuồng tiếng gào, sau đó bay thẳng đến Phuong Vũ chạy tới. Dùng một người bình thường chạy trốn tốc độ, hướng Phuong Vũ vọt tới.

Phuong Vũ chỉ là nhẹ nhàng lắc người một cái, liền trực tiếp tránh ra Vu Hông. Mà Vu Hông, tựa hồ cũng không biết thế nào dừng lại như thế, trực tiếp đụng vào Phuong Vũ sau lưng trên vách tường.

"Ầm!" Vu Hông đụng vào vách tường thời điểm, nổ thật to tiếng truyền ra.

Phuong Vũ hướng phía sau rạo rực, cau mày quan sát Vu Hông. Vừa mới kia một chút, mặc dù là ngu xuẩn như vậy, nhưng là ẩn chứa trong đó lực lượng, cũng quá mức kinh khủng đi! Chỉ ngu như vậy ngốc đụng vào, liền có thể phát ra như thế tiếng nổ thật to sao?

"Này, ngươi thật sự có biện pháp tiêu diệt hắn sao?" Cừu Bách Sát nhìn Phuong Vũ hỏi.

Cũng vừa lúc đó, Vu Hông quay người sang, vung về gió lên hai tay của mình, hướng về phía Phuong Vũ. Vô số huyết sắc Diễm Lực bắt đầu hướng Vu Hông giữa song chưởng vọt tới, ở nơi nào ngưng tụ thành một cái huyết sắc quả cầu.

Theo Diễm Lực gia tăng, cái này quả cầu cũng là càng to lớn! Trong đó mùi máu tanh, để cho địa hồ đem như vậy thân kinh bách chiến Tướng Quân, cũng cảm thấy có chút khó chịu.

"Thật là phiền toái!" Tiếng nói vừa dứt, một cổ không lồ Diễm Lực từ Phuong Vũ trên người trào hiện ra. Kia khối giáp trên ác quỷ, cuối cùng vào giờ khắc này trương khai chính mình kia tràn đầy răng nanh miệng...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Diệt Vu Hông

Ở Phuong Vũ tiếng nói rơi xuống trong nháy mắt đó, hắn khối giáp trên ác quỷ, cuối cùng vào giờ khắc này trương khai chính mình kia tràn đầy răng nanh miệng...

Ở Phuong Vũ đối diện, vô tận ánh sáng đỏ ngòm chiếu xuống các nơi, để cho trong đại điện này mùi máu tanh trở nên càng thêm đậm đà. Ngay cả không khí cũng là ở nơi này huyết quang quấy nhiễu bên dưới, liền có chút cuồng bạo, những Thiên Địa đó giữa Diễm Lực, chính là sợ hãi tia sáng này, mà hướng một bên tản đi.

"Thì ra là như vậy, cái đó gọi là Vu Hông gia hỏa đã chết rồi sao?" Cừu Bách Sát nhìn Vu Hông một hồi, đột nhiên cặp mắt một chiếc, gạt đầu một cái lăm bằm, "Khó trách sẽ có sức mạnh to lớn như vậy... Bất quá, tên kia nhưng là phải giao thủ với ta người a!" Vừa nói, Cừu Bách Sát liền đưa mắt dò đến Phuong Vũ trên người.

Ngay tại Cừu Bách Sát đưa mắt thả vào Phuong Vũ trên người trong nháy mắt, Phuong Vũ môi bắt đầu khẽ trương khẽ hợp, nhưng là phát ra thanh âm, cũng chỉ có Phuong Vũ cùng Cừu Bách Sát có thể nghe rõ. Phuong Vũ thanh âm quá nhỏ, như không phải là bởi vì Cừu Bách Sát tu vi đủ cao, cũng là không nghe được.

Mà giờ khắc này, Vu Hông trong tay huyết sắc quả cầu, đã kinh biến đến mức giống như một cái dưa hấu lớn, tựa hồ còn thiếu một chút liền đạt đến cực hạn đáng về.

Cùng lúc đó, Phương Vũ khôi giáp trên ác quỷ giương lên trong miệng, tiết ra một cái cổ máu tanh khí tức. Đây cổ máu tanh khí tức cùng Vu Hồng trên người kia một loại khí tức độc nhất vô nhị, nếu quả thật phải nói có cái gì bất đồng lời nói, đó chính là hơi thở này không có cường bạo như vậy.

"Á!" Vu Hồng một thân gầm thét, song chương chuyển một cái, chợt về phía trước đánh ra. Quả cầu ánh sáng màu đỏ ngòm bị Vu Hồng đẩy một cái như vậy, trực tiếp lấy một loại không cách nào ngôn ngữ tốc độ, hướng Phương Vũ đụng tới...

"Kết thúc rồi à?" Cơ tin Diễm một đao bức lui Vân Cô Nguyệt, nhìn kia hướng Phương Vũ bay đi quả cầu ánh sáng màu đỏ ngòm, mở miệng nói, "Hắn, kết thúc đi!" Hắn có thể cảm nhận được quả cầu ánh sáng kia lực lượng, hắn thấy, Phương Vũ là không ngăn được loại này lực lượng kinh khủng.

Áp lực cực lớn hướng Phương Vũ ép đi qua, Phương Vũ sắc mặt mặc dù trở nên ngưng trọng, nhưng là hắn trong hai mắt về tự tin, nhưng là không có giảm bớt một chút. Phương Vũ từ đầu đến cuối cũng tin tưởng, mình là sẽ thắng, nếu như đao ở chỗ này, hắn có thể thật xin lỗi quá nhiều người rồi!

"Phương Vũ, ngươi đáng chết đi, kiệt kiệt!" Vu Hồng trong nháy mắt này đột nhiên khôi phục một chút ý thức, hét lớn lên tiếng, "Ma huyết phá Huyền! Ta trước người hết thảy, toàn bộ cũng chỉ là ảo ảnh mà thôi!"

"Làm sao có thể!" Cửu Bách Sát đánh một cái long y, lại trực tiếp đứng lên, "Hắn, làm sao có thể còn sống? Hắn đối phương vũ hận ý, lại để cho hắn không có bị Huyết Ma hoàn toàn chiếm đoạt sao?"

Khôi phục một tia lý trí Vu Hồng song chương lần nữa đẩy về trước, bao phủ toàn thân hắn những cái kia huyết dịch trong nháy mắt hóa thành lực lượng, hướng kia giữa không trung màu máu quả cầu vọt tới.

Quả cầu ở cổ lực lượng này dưới tác dụng, càng thêm khổng lồ, hơn nữa viên kia cầu trên, còn xuất hiện Vu Hồng gò má của. Kia bao phủ Vu Hồng dòng máu, thật ra thì chính là Vu Hồng tánh mạng của mình, hắn đem các loại toàn bộ hóa là lực lượng, cũng chính là trừ rồi tánh mạng của mình. Hắn muốn, cùng Phương Vũ, lấy mạng đổi mạng!

Vào giờ phút này, máu kia cầu bên trong ẩn chứa lực lượng, cho dù là cửu dương Diễm đem trăm thụ lão muốn đỡ được, cũng không là chuyện dễ dàng gì. Nói không chừng sẽ còn trọng thương, thậm chí bỏ mình!

"Phương Vũ, ta nói rồi, ta sẽ giết ngươi!" Máu kia cầu trên Vu Hồng khuôn mặt vào thời khắc này há miệng ra, phát ra thanh âm. Huyết cầu cấp tốc đi tới, vô số áp lực dừng động, để cho Phương Vũ căn bản không có biện pháp né tránh.

"Vu Hồng, nếu như đối thủ của ngươi không phải ta, có lẽ ngươi sẽ thắng!" Phương Vũ nhìn máu kia cầu trên Vu Hồng khuôn mặt, thản nhiên nói.

"Hừ!" Phương Vũ quát khê một tiếng cửa ra, một đạo hải khí tức của người liền lập tức tràn ngập ở trong đại điện. Hơi thở này chỉ xuất hiện trong nháy mắt, biến hóa biến mất không thấy. Phương Vũ một thân khí thế, cũng là sau đó trở nên yếu.

"Ha ha ha, ngươi lấy cái gì cùng ta hợp lại?" Vu Hồng tự nhiên cũng cảm thấy Phương Vũ một thân khí tức trở nên yếu đi, trực tiếp lớn tiếng cười nói.

"Ngươi làm sao sẽ biết, ta không cách nào cùng ngươi đụng nhau đâu?" Phương Vũ gương mặt bình tĩnh, không có chút nào hốt hoảng nói.

"Xem ra ngươi còn có thủ đoạn, vậy thì tới đi, cho ta xem nhìn, ngươi là thể nào kêu thảm chết đi!"

Vu Hồng tiếng nói vừa dứt, huyết cầu bên trong liền tách ra rồi một ánh hào quang. Máu đỏ chầm ánh sáng, phảng phất xuyên thấu Thiên Địa như thế, hướng Phương Vũ vọt tới. Nhưng là, chỉ sau đó phát sinh hết thảy, nhưng cũng không giống như Vu Hồng nghĩ như vậy.

Sẽ ở đó huyết quang vọt tới Phương Vũ trước mặt thời điểm, Âm Phệ Quỷ Diễm đột nhiên liền leo lên kia một vệt ánh sáng màu máu, trực tiếp khiến nó dừng ở Phương Vũ trước mặt của. Ngay sau đó, Âm Phệ Quỷ Diễm điên cuồng bắt đầu cháy rừng rực, cuối cùng cùng với kia một vệt ánh sáng màu máu đồng thời tiêu tán giữa không trung.

Không có phát ra một chút ba động, bắt được huyết quang cứ như vậy bị Âm Phệ Quỷ Diễm cháy hết, hoặc giả nói là chiếm đoạt!

"Ừ?" Vu Hồng khê ừ một tiếng, sau đó liền bay thẳng đến Phương Vũ vị trí đụng tới. Hắn cũng không muốn đang kéo dài thời gian.

Phương Vũ chút nào cũng không có tránh né dự định, một thân Diễm Lực tăng vọt, trực tiếp nghênh đón.

"Àm!" Đụng trong nháy mắt, Diễm Lực tiếng nổ liền xuất hiện ở trong đại điện. Phương Vũ Song tay mở ra, trực tiếp đem này to lớn huyết cầu bế lên. Ở đó huyết cầu lực lượng kinh khủng đánh vào bên dưới, Phương Vũ trên người Diễm Giáp đều là xuất hiện nhân nhạ vết rách.

Hơn nữa, Phương Vũ còn ở không ngừng lùi lại đến, tựa hồ có chút không thể chịu đựng máu kia cầu lực lượng kinh khủng rồi.

"Á!" Đột nhiên, Phương Vũ há to miệng một cái, gầm lên giận dữ từ cổ họng của hắn bộc phát ra. Ở thanh âm này xuất hiện đồng thời, một cổ cực kỳ kinh khủng lực lượng Phong Bạo, cũng là xuất hiện ở rồi trong đại điện này.

Phương Vũ trên người Diễm Giáp cũng là vào giờ khắc này hoàn toàn vỡ vụn mở, nhưng là hắn lại khác thường không có tiếp tục lùi về phía sau. Hắn cứ như vậy ôm lấy kia cực kỳ kinh khủng huyết cầu, ngay tại Vu Hồng và những người khác đều cảm thấy kinh ngạc thời điểm, Phương Vũ mại động cước bộ của mình, một chút xiu đem máu kia cầu, hướng trước mặt đẩy.

"Cái này không thể nào, không thể nào!" Vu Hồng không nghĩ tới Phuong Vũ thật chấn công kích của mình, điên cuồng hét, "Ngươi làm sao có thể còn có lực lượng như vậy!" Huyết cầu trên, Vu Hồng gương mặt của cũng trở nên nhẵn nhụi, hấn lửa giận trong lòng đã hoàn toàn xuất hiện ở trên mặt của hấn.

Phủ đầy bốn phía ánh sáng đỏ ngòm, lại bị này một cái như thế nhỏ bé bóng người chặn lại đường đi của mình. Loại này ngay cả bảy Dương chi bên trên Diễm sư đều không cách nào tùy tiện lập tức công kích, lại bị này một cái Phuong Vũ như vậy thì cho cản lại!

Thuận tiện nói một câu, đây chỉ là hai cái một Dương Diễm sư giữa chiến đấu...

Những cái khác Diễm đem đều là dừng lại mình chiến đấu, đem ánh mắt của mình bỏ vào Phuong Vũ bên này. Bọn họ muốn biết, này nhìn qua nhỏ yếu Phuong Vũ, cứu lại còn có như thế nào lực lượng...

Phuong Vũ Diễm Giáp trực tiếp vỡ vụn mờ, cùng lúc đó, từng đường Âm Phệ Quỷ Diễm, trực tiếp từ Phuong Vũ trên người, hướng huyết cầu vọt tới. Chi cần là huyết cầu cùng Phuong Vũ thân thể tiếp xúc địa phuong, đều đã dấy lên Âm Phệ Quỷ Diễm.

"A!" Giờ phút này, huyết cầu chính là Vu Hồng thân thể, bị Âm Phệ Quỷ Diễm như thế phá hư thân thể của mình, kia thống khổ không cần phải nói, cũng có thể biết. Hơn nữa, lúc này chỉ có Vu Hồng có thể cảm nhận được, kia phụ ở trên người hấn Âm Phệ Quỷ Diễm bên trong, cái loại này hủy diệt hết thảy lực lượng!

Ở Âm Phệ Quỷ Diễm dưới tác dụng, huyết cầu một chút xiu nhỏ đi, Vu Hồng gào thán thanh âm cũng là một chút xiu nhỏ đi.

Từ từ, Vu Hồng kêu thán thiết cũng biến mất ở rồi trong đại điện, khuôn mặt của hấn cũng từ huyết cầu trên biến mất. Nhưng là một cái mơ hồ mà thân ảnh không ló, nhưng là như ẩn như hiện xuất hiện ở huyết cầu phía trên.

Đạo thân ảnh này chỉ có thể dùng hai chữ để hình dung, đó chính là quái vật!

Làm Âm Phệ Quỷ Diễm đem huyết cầu một điểm cuối cùng cháy hết thời điểm, Phuong Vũ phun ra một ngụm máu tươi. Cùng lúc đó, một giọng nói truyền vào Phuong Vũ trong đầu: "Âm Phệ Quỷ Diễm nguyên Hóa Sư, ta Huyết Ma sẽ như lúc trước như thế, đưa ngươi đưa vào luân hồi!"

Phuong Vũ lui về sau hết mấy bước, cho đến thối lui đến rồi nơi vách tường mới dừng lại rồi cuống bộ của mình. Hấn ngờ ngác nhìn kia đã tiêu tán thân ảnh mơ hồ, trong lòng cảm thấy sợ. Huyết Ma, đến tột cùng là một loại như thế nào tồn tại?

Mà Cừu Bách Sát giờ phút này nhìn Phuong Vũ, trong mắt của hấn cũng là không che giấu được tán thưởng một trong. Người bên cạnh chỉ chú ý tới Vu Hồng trước khi chết thống khổ, lại không có phát hiện, Phuong Vũ đang cùng Vu Hồng tranh nhau lúc bộ dạng.

Phuong Vũ ở ngăn trở huyết cầu thời điểm, toàn lực vận chuyển Liệt Thiên kinh lực, lấy sinh ra lực trùng kích, làm cho mình ngăn trở huyết cầu lực lượng kinh khủng. Nhưng điều này cũng làm cho hấn và huyết cầu tiếp xúc càng thêm chặt chẽ, để cho nỗi thống khổ của hấn càng thêm to lớn.

Cừu Bách Sát nhìn Phuong Vũ giờ phút này đã có nhiều chút máu thịt be bét lồng ngực, không khỏi gật đầu một cái, mong đợi kỳ không biết bao lâu sau khi, hấn và Phuong Vũ giữa kia một trận chiến đấu...

Phuong Vũ thờ hấn hấn, vịn tường hướng Thần Văn địa phuong sở tại đi tới, đồng thời ăn máu quỷ cũng đã biến mất. Phuong Vũ giờ phút này trong não, không ngừng vang trở lại vừa mới Huyết Ma truyền cho lời của hấn, cái loại này chỉ một câu nói liền có thể đưa hấn đẩy lui tồn tại, cứ như vậy cùng hấn kết thù...

Thần Văn lập tức đứng lên, tiểu chạy tới Phuong Vũ bên người, mở miệng hỏi: "Phuong huynh, ngươi không sao chứ?"

Phuong Vũ lắc đầu một cái, quay đầu nhìn một chút địa hồ đem mấy người bọn họ, ngay sau đó vỗ một cái Thần Văn bả vai, sau đó nắm Thần Văn tay, chậm rãi hướng Cừu Bách Sát địa phuong sở tại đi tới.

"Ngươi nên tỉnh dậy rồi đi!" Phuong Vũ hướng về phía ngồi ở trên ghế rồng Cừu Bách Sát thân nhiên nói.

"Hừ, ngươi làm rất không tồi, để cho ta càng ngày càng mong đợi cùng chiến đấu của ngươi rồi!" Cừu Bách Sát từ trên ghế rồng, nhìn Phuong Vũ, lãnh đạm cười nói.

Phuong Vũ gật đầu một cái, sau đó quay đầu hướng Thần Văn mở miệng nói: "Ngồi lên!"

Thần Văn sững sốt một chút, nhưng rất nhanh thì phản ứng lại, không có nói gì nhiều, hấn liền trực tiếp ngồi ở trên ghế rồng.

Phuong Vũ đem Thần hoàng cho hấn kia một khối ngọc khê từ Hải Hoàng Giới bên trong móc ra, đem Diễm Lực rót vào trong đó, ánh sáng màu vàng trong nháy mắt liền hiện đầy toàn bộ đại điện. Ở đại điện này chính giữa, một cái Thuần Kim sắc Thần chữ trong nháy mắt xuất hiện, một cỗ bá đạo khí thế của, cũng đồng thời xuất hiện.

"Thần đều để di mệnh!" Phuong Vũ đem vật cầm trong tay ngọc tỷ giờ cao, lớn tiếng quát, "Tam hoàng tử Thần Văn, thừa kế Thần Quân Quốc ngôi vị hoàng đế!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Trong thành biến hóa

Ngay tại Phurong Vũ tuyên bố Thần Văn kế vị thời điểm, Thần đều trong thành Triệu Dịch Lư nguyên soái đã cơ hồ đem sở hữu tất cả còn sót lại tướng sĩ tụ tập, cùng kia hoài hiền quốc quân đội đối kháng. Thần đều thành thủ thành quân vốn chính là tinh nhuệ chi binh, bây giờ có một cái cường đại tướng lĩnh, sức chiến đấu một chút liền biểu hiện ra.

Mặc dù như cũ ở hạ phong, nhưng nhưng không nghĩ trước như vậy, phơi bày hoàn toàn tháo chạy chi thể...

Theo Triệu Dịch Lô ra lệnh một tiếng, còn sót lại cung tiễn thủ trực tiếp phát động một vòng kích xạ, mặc dù chỉ có trăm là tên gọi cung tiễn thủ, nhưng là một tua này kích xạ bên dưới, hay là cho hoài hiền quốc quân đội tạo thành phiền toái không nhỏ, để cho hấn đi về phía trước bước chân chậm không ít.

Mà giờ khắc này, ở đại điện ra chiến đấu Ma Liên minh trăm người cũng là ở vào hạ phong. Mặc dù này trăm người cơ hồ đều là Diễm sư cảnh giới cường giả, nhưng là đối phurong ngàn người cũng cơ hồ đều là Luyện Hỏa Sư a! Đạt đến bây giờ mức này, hai bên đều là tổn thương thảm trọng, Ma Liên minh chỉ còn lại có bốn mươi mấy người...

Giờ phút này, ở đó Thần đều trong thành, một cái hoài hiền quốc tướng lĩnh đã không cách nào nhịn được loại này chậm rãi tốc độ tiến lên rồi. Hấn một cái quay đầu, trực tiếp quát to: "Thông báo đại quân, toàn quân công kích!"

Nhưng Thần đều trong thành dù sao cũng là người chỗ ở, con đường cũng không phải là rất rộng lớn. Ở đó dẫn đem mệnh lệnh bên dưới, lần lượt hơn ngàn người tạo thành đội ngũ, bắt đầu hướng hoàng cung phurong hướng đẩy tới. Còn có mấy cái kỵ binh bộ đội, cũng là hướng phía trước vọt tới.

Ngay tại lúc đó, mệnh mông phân trong nội viện...

"Này, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, chúng ta trước đại môn tại sao có thể có nhiều như vậy người chết?" Rốt cuộc, có một đệ tử mở ra đại môn, nhìn thấy bên ngoài cảnh tượng.

"Người đùa gì thế a! Làm sao có thể..." Một đệ tử còn tưởng rằng hấn nói đùa, nhưng khi hấn sau khi đến gần, nhưng là lại cũng không nói ra một câu nói.

Ở mệnh mông phân viện trước cửa, có mấy chục cỗ thi thể, những thi thể này, cơ hồ đều là chảy hết máu mà chết. Trên người của bọn họ có lớn nhỏ không đều vết thương, bọn họ hấn là ở bị thương sau khi, dùng chính mình khí lực cuối cùng, đi tới nơi này mệnh mông phân trước viện môn, có thể hết thảy các thứ này, đến tột cùng là tại sao?

Chỉ chớp lát, cái tin này ngay tại mệnh mông phân trong nội viện truyền ra. Vốn là yên tĩnh mệnh mông phân viện, giờ phút này cũng không có cách nào giữ yên lặng rồi. Vô số học sinh tụ tập ở trước đại môn, nhìn những thi thể này, trầm mặc...

Trong bọn họ, mặc dù có không ít cường đại Luyện Hỏa Sư, nhưng là rất nhiều đều là không có trải qua cuộc chiến sinh tử công tử tiểu thư. Không có trải qua máu tanh bọn họ, căn bản là không có cách ở nơi này dạng cảm thấy tình huống trước mặt, giữ được tỉnh táo...

"Chiến tranh, đã bắt đầu rồi không?" Miêu Giác trong tay cây quạt vừa thu lại, cau mày nói. Mấy ngày trước Thần Văn tìm được hấn, nói cho hấn những chuyện này, muốn mượn bọn họ Ma Liên minh lực lượng. Miêu Giác chỉ nói là, người có thể đủ khuyên đi bao nhiêu người, liền mượn bao nhiêu người...

"Chiến tranh?" Ngô Xuyên hôm nay vừa vặn không có tiến vào võ viện tu hành, hấn nghe được Miêu Giác sau khi, liền đi tới Miêu Giác bên người, mở miệng dò hỏi.

"Hết thảy ngoại giới lúc, cùng ta mệnh mông phân viện cũng không có liên hệ, toàn bộ đứng ở chỗ này làm gì, còn không mau đi tu luyện!" Mắt ưng lão giả đột nhiên từ Bạch Tháp đi xuống, nhìn một đám người đứng ở đó mệnh mông phân viện trước cửa, lớn tiếng nói.

"Rốt cuộc chuyện này như thế nào?" Cỗ Bằng Dương nhìn kia mấy chục cỗ trong thi thể trong đó một cụ, thân thể có chút run rẩy.

"Đại hoàng tử cầu kết địch quốc, hoài hiền quốc người đánh tiến vào!" Vừa lúc đó, một cái cả người là máu người đi tới mệnh mông phân viện trước cửa, mở miệng nói. Miêu Giác nhận ra người này, bởi vì hấn là Ma Liên minh trung.

Cỗ Bằng Dương cặp mắt trở nên đỏ dần, nước mắt không cầm được chảy xuống, hấn sững sờ thật dài thời gian mới phát ra một tiếng rống to: "Mẹ!"

Cỗ Bằng Dương cặp mắt trong nháy mắt trở nên đỏ như máu, thân hình cũng là trong nháy mắt trở nên to lớn lên. Một thân sát khí dừng động, hướng vậy bên ngoài trực tiếp chạy đi ra ngoài. Cơ hồ mỗi một người đều có thể đoán được Cỗ Bằng Dương ý đồ, hấn là muốn đi ra ngoài báo thù!

Ở Cổ Bằng Dương sau khi, Ngô Xuyên cũng là mại động cước bộ của mình. Nhưng ngay khi hần sắp bước ra mệnh môn phân viện thời điểm, một lão già ngăn cản đường đi của hần, mở miệng nói: "Ngô Xuyên, ngươi muốn đi ra ngoài làm gì?"

"Lão sư, toàn bộ Thần đều thành huyết khí xung thiên, theo chúng ta mệnh môn phân viện duy trì an bình, như vậy an bình, ngươi chẳng lẽ có thể hưởng thụ sao?" Ngô Xuyên ngẩng đầu nhìn kia một lão già, mở miệng nói.

"Mệnh môn phân trong nội viện cũng không phải là đều là Thần Quân Quốc người, như vậy an bình, tự nhiên với Thần Quân Quốc không liên quan." Lão già về mặt lạnh lùng, phảng phất bên ngoài vô số người thất vọng, cùng hần không có quan hệ chút nào.

"Nhưng là cùng ta có liên quan!" Ngô Xuyên đột nhiên hướng về phía lão già hét. Đây cũng là hần lần đầu tiên, đối với hần người lão sư này nói chuyện lớn tiếng như vậy.

"Ngươi chẳng lẽ quên ta dạy cho ngươi không cạnh tranh chỉ đạo ý đồ sao?" Lão già lạnh rên một tiếng, mở miệng trở lại.

"Ta Ngô Xuyên, từ nhỏ chính là cô nhi..." Ngô Xuyên đột nhiên nâng lên chân của mình, một cước bước ra mệnh môn phân viện đại môn, "Nếu không phải trong thành này một đôi vợ chồng già thu dưỡng, ta sớm đã không có tánh mạng. Ngô Xuyên tự nhiên cũng biết sư phó ân tình, nhưng là giờ phút này muốn ta nhìn trong thành này tất cả mọi người vô tội bỏ mạng, ta Ngô Xuyên, không làm được!" Tiếng nói vừa dứt, Ngô Xuyên liền trực tiếp xông ra mệnh môn phân trong nội viện...

Lão già thở dài một cái, mở miệng nói: "Mệnh môn phân trong nội viện, cũng không phải là Thần đều một nước chi dân. Mệnh môn phân viện có giáo huấn, sở hữu tất cả lão sư không phải tham dự quốc gia tranh, mà các ngươi, nếu là tự nguyện liền đi ra ngoài đi!"

"Viện trưởng, mệnh môn phân viện rõ ràng quy định, sở hữu tất cả thầy trò không phải tham dự quốc gia tranh a!" Mất ung lão già nhìn viện trưởng, lớn tiếng nói.

"Ha ha ha!" Mệnh môn phân viện viện trưởng cười to hai tiếng, mở miệng nói, "Trước, ta mệnh môn phân viện có không ít người đầu quân, đã sớm phá vỡ kia quy định, vẫn còn ở ư cái gì."

"Đó là, bởi vì mấy cái hoàng tử giảo hoạt..."

Mất ung lão già còn chưa nói hết, viện trưởng liền nói: "Được rồi, nếu không phải để cho Thần Quân Quốc người bảo vệ mình quê hương, đây chẳng phải là quá mức hà khắc sao?" Sau khi nói xong, viện trưởng liền khoát tay một cái, rồi đi chỗ này...

Tại hần rời đi trong nháy mắt đó, mấy đạo quát to tiếng đột nhiên xuất hiện: "Các huynh đệ, đem hoài hiên quốc chó cũng đuổi ra ngoài!"

"Hương!"

Tùng đạo kêu lên chi tiếng vang lên, mệnh môn phân trong nội viện, chỉ cần là Thần Quân Quốc học viên, trực tiếp liền xông ra ngoài, còn giống như là thủy triều...

Thời gian vừa mới qua đi không lâu, Triệu Dịch Lô đứng ở trên một cái đài cao, dẫn quân chống cự hoài hiên quốc quân đội. Bỗng nhiên giữa, từng đạo Diễm Lực quang mang chớp động, một cỗ cỗ khí thế kinh khủng phóng lên cao. Trên phòng ốc, đường phố giữa, lần lượt bóng người xuất hiện, trực tiếp vọt vào hoài hiên quốc trong quân đội...

Sau đó, một cái nháy mắt giữa, đất đai liền bắt đầu rung động, kia vốn là bình tĩnh đất đai nhất thời có linh tính, đuổi ra móng vuốt của chính mình công về phía hoài hiên quốc quân đội.

Ngay tại lúc đó, phô thiên cái địa Hỏa Diễm, cũng là hướng hoài hiên quốc hắc giáp binh lính vọt tới...

Tại loại này mãnh liệt thế công bên dưới, hoài hiên quốc quân đội trong nháy mắt lâm vào trong hỗn loạn. Mặc dù những này hướng giết cũng không có nhiều người, nhưng là bọn hần phần lớn đều là Diễm sư cảnh giới cường giả, chiến lực có thể không là người bình thường có thể sánh ngang!

Cả người hình lớn tráng hần trực tiếp dùng mình **, liền đỡ được đao thương công kích. Hần chỉ huy động cánh tay, liền có thể mang đi mấy cái hoài hiên quốc sĩ binh. Thời khắc này Cổ Bằng Dương chính xử ở giận dữ bên trong, căn bản cũng không phải là những người này có thể ngăn cản.

Mà hoài hiên quốc cường giả, giờ phút này cơ hồ cũng trong hoảng cung. Hơn nữa cơ tin Diễm căn bản cũng không có mang bao nhiêu thực lực mạnh mẽ Luyện Hóa Sư tới, bởi vì hần thấy không cần phải.

"Các tướng sĩ, theo ta công kích!" Triệu Dịch Lô nhìn trước mắt tình huống, trực tiếp giơ lên trường thương trong tay mình, cao giọng quát. Sau đó liền chỉ huy còn sót lại bộ đội, hướng trước mặt vọt tới...

Thật ra thì, nếu như chẳng qua là một bang tu vi cường hần Diễm sư lời nói, cũng không phải quá mức lợi hại. Nhưng là mệnh môn phân trong nội viện đồng quốc người, không ít đều là một thế lực bên trong, giữa bọn họ vốn là có phối hợp phương pháp, có thể gia tăng thực lực của mình.

Bọn họ thường thường là ba năm người tổ hợp đến đồng thời, cùng hoài hiên quốc quân đội chiến đấu. Với nhau giữa phối hợp cũng là hết sức ăn ý, như thế căn bản cũng sẽ không đem nhược điểm của mình quá nhiều bại lộ cho hoài hiên quốc sĩ binh, để cho sức chiến đấu của bọn họ tăng lên gấp bội.

Trong lúc bất tri bất giác, hoài hiền quốc quân đội thì có tháo chạy về...

Trong hoàng cung...

"Bái kiến bệ hạ!" Địa hồ đem mấy người đều là sủng sọt một chút, sau đó trực tiếp hướng về phía trên ghế rồng Thần Văn xá đi xuống. Bọn họ phảng phất căn bản cũng không lo lắng người phía sau sẽ đánh lên như thế, chờ đợi Thần Văn mở miệng...

"Miễn lễ!"

Liền lúc này, kia vài tên hoài hiền quốc Diễm sẽ cùng Đan Hà khách vọt thẳng chạm đất hồ tướng mấy người vọt tới, ngay trong nháy mắt này, một đạo ánh sáng màu tím thoáng qua. Kia năm tên Diễm đem trực tiếp té bay ra ngoài, ngã trên đất, còn mỗi người phun ra một ngụm máu tươi...

"Phương Vũ, người tên hồn đản này đồ vật, người là ngời tới ta sẽ xuất thủ sao?" Cừu Bách Sát trên tay có một tia giòng điện thoáng qua, mặt đầy âm trầm mở miệng nói.

"Đó là dĩ nhiên!" Phương Vũ lúc nói lời này, trên mặt có chút ngượng ngùng biểu tình. Cái kia chỉ thả ở sau lưng tay, nhẹ nhàng vung lên nhĩ, trực tiếp tản đi đã ngưng tụ tốt Diễm Lực. Vốn là, hấn dự định tự mình xuất thủ...

"Cất, tiểu tử, người nghe rõ ràng, cha người đã cứu ta một mạng. Mặc dù, ta đã hoàn thành hấn nói lên yêu cầu, nhưng là mới vừa Phương Vũ tiểu tử chiến đấu, cho ta xem được lòng ngứa ngáy. Cho nên, mấy tên này, ta giúp người giải quyết hết liền như vậy!" Cừu Bách Sát sau khi nói xong, liền trực tiếp hướng về phía Đan Hà khách mấy người lộ ra một cái khiêu khích vẻ mặt...

"Giết bọn họ!" Cơ tin Diễm lui về phía sau mấy bước, trực tiếp cao giọng quát.

"Một chiêu!" Cừu Bách Sát đưa ra một ngón tay thần nhiên nói.

Vừa lúc đó, tay trái của hấn trên lòng bàn tay, xuất hiện màu tím Diễm Lực. Mà ở này Diễm Lực bên trong, có không ít Lôi Đình chớp động. Một cỗ cực kỳ kinh khủng khí thế của từ Cừu Bách Sát trên người tản ra, này cỗ thật ra thì, so với trước máu kia cầu, khủng bố hơn thập bội, thậm chí là gấp trăm lần!

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Chỉ một chiêu

"Người đùa gì thế!" Đan Hà khách trong nháy mắt đứng lên, chết nhìn chòng chọc kia đứng ở cách đó không xa Cừu Bách Sát, gương mặt hận ý. Hấn vốn là Thần Diễm trong quân bốn gã Đại tướng một trong, ở nơi này Thần Quân Quốc bên trong, cũng là vô số người tôn kính tôn tại.

Có thể ngay mới vừa rồi, hấn lại bị trước mắt tên hồn đản này trong nháy mắt liền đánh ngã xuống đất, cái này làm cho mặt mũi của hấn làm sao sống phải đi đâu?

"Nhanh lên một chút chuẩn bị đi, bằng không thì có thể liền không có thời gian." Cừu Bách Sát không nhìn thẳng Đan Hà khách biểu tình trên mặt, thần nhiên nói. Trong đại điện này, có thể làm cho hấn để ở trong mắt, cũng chỉ có giống vậy thân là nguyên Hỏa Sư Phương Vũ rồi.

"Hồn trưởng, ta Đan Hà khách hôm nay sẽ để cho người cho người tự đại trả giá thật lớn!" Đan Hà khách trong tay đột nhiên nhiều hơn một thanh trường kiếm, trên trường kiếm, có vô số màu đỏ Diễm Lực quần quanh, tiết lộ ra một loại khí thế cường đại.

"Há, có chút ý tứ!" Cừu Bách Sát thời khắc này trên lòng bàn tay, sấm sét màu tím không ngừng phát ra ùng ùng thanh âm. Đúng như hấn nói, Đan Hà khách thời khắc này động tác có chút ý tứ, cũng chỉ chỉ là có chút ý tứ mà thôi...

Khác bốn cái Diễm đem cũng là lập tức đứng ở Đan Hà khách sau lưng, bắt đầu ngưng tụ lại mình Diễm Lực, chuẩn bị chính mình cường đại nhất Diễm kỹ năng. Trong đó, có hai cỗ khí thế, cũng không dưới với Đan Hà khách trên người phát ra.

Nhưng là dòi dòi theo thời gian, Đan Hà khách khí thế của hiển nhiên là vượt qua cái khác vài tên Diễm tướng. Ngay cả địa hồ đem mấy người cũng có chút kinh ngạc, bọn họ và Đan Hà khách quen biết thời gian lâu như vậy, cũng không biết Đan Hà khách lại có thực lực như vậy.

Vào giờ phút này, Đan Hà khách trên người Diễm Lực ba động, nghiễm nhiên đã đạt đến cửu dương Diễm đem tầng thứ! Hơn nữa, ai cũng có thể cảm

giác được, Đan Hà khách khí thế của, còn đang không ngừng leo lên. Đồng thời, hần cả người dấy lên màu đỏ thẫm Hỏa Diễm, Hỏa Diễm thả ra chói mắt hồng quang.

"Bằng hữu tiểu tâm!" Địa hồ sẽ thấy Đan Hà khách phát ra khí thế như vậy, mở miệng hướng về phía Cừu Bách Sát nói, "Đan Hà khách đã từng là Ngao Kiếm phân viện học sinh, kiếm pháp siêu quần a!" Mặc dù, vừa mới Cừu Bách Sát một chiêu liền đem Đan Hà khách đám người đánh ngã, nhưng là thì tại địa hồ đem trong mắt, là đã chiếm đánh lên sắc bén.

Ngay tại địa hồ đem mấy người dự định đi lên giúp Cừu Bách Sát thời điểm, Phương Vũ quát khê: "Không nên lên đi, Đan Hà khách mấy người, tuyệt sẽ không là đối thủ của hần!"

Địa hồ đem mấy người mặc dù có chút hoài nghi, nhưng vẫn là dừng bước. Hơn nữa, đang lúc bọn hần mới vừa vừa mới chuẩn bị tiến lên thời điểm, bọn họ cảm nhận được một cỗ khí thế không lồ hướng của bọn hần ép đi qua, mà cỗ khí thế kia, liền bắt nguồn từ Cừu Bách Sát.

"Xem ra ta bị xem thường nữa à!" Cừu Bách Sát có liếc Đan Hà khách mấy lần, nói, "Còn không mau một chút!"

"Hừ!" Đan Hà khách lạnh rên một tiếng. Trường kiếm trong tay trên không trung không ngừng vung múa, vô số màu đỏ Hỏa Diễm trên không trung để lại vết tích, một cái do màu đỏ Hỏa Diễm tạo thành bóng kiếm cứ như vậy xuất hiện ở giữa không trung, kiếm này ảnh tán ra quang cùng nhiệt, nhất thời đem đại diện này nhuộm đậm một mảnh màu đỏ, phảng phất mặt trời lặn lúc ánh nắng đỏ rực.

Đan Hà khách khí thế của còn ở không ngừng tăng lên, mơ hồ có vượt qua Diễm đem cảm giác. Mặc dù chỉ là một chút xú, nhưng không thể không nói, Đan Hà khách một kiếm này, có thể so với Diễm Hầu lực công kích!

Ở Đan Hà khách dưới khí thế, phụ cận đây lại là cuồng phong gào thét, lực lượng Phong Bạo lấy Đan Hà khách làm trung tâm, hướng tứ phương tán đi. Đan Hà khách sừng sững trong đó, áo quần, tóc dài theo gió mà động, thân thể cũng bị đánh vào đỏ thẫm màu sắc.

"Phương Vũ, ngươi là đối thủ của hần sao?" Cừu Bách Sát đột nhiên quay đầu, nhìn Phương Vũ hỏi.

"Lúc này, không phải!" Phương Vũ nhắm hai mắt, trả lời. Đúng là, hần giờ phút này cũng không phải là Đan Hà khách đối thủ, hần giờ khắc này ở Diễm đem bên trong, đều không phải là đỉnh tiêm, chớ nói chi là chặn đến Diễm Hầu cấp bậc công kích. Nhưng là, cũng chỉ là lúc này mà thôi, ngày sau, hần ắt sẽ đi tới càng chỗ cao!

"Kiếm nhuộm Đan Hà!" Không biết nổi lên bao lâu, Đan Hà khách mới rốt cục sử dụng ra một kiếm này. Theo hần một thân quát nhẹ, kia treo trên không trung bóng kiếm bắt đầu gia tăng. Gần trong nháy mắt, liền có hơn ngàn số, ùn ùn kéo đến!

Trường kiếm trong tay cũng là rời tay đi, Đan Hà khách chỉ là có thể dùng ra một chiêu này, hần cũng không có thể không chế một chiêu này. Đây Diễm Hầu tầng thứ công kích, hần căn bản là không cách nào chống chế.

Trường kiếm trong tay rời tay, cùng vạn thiên kiếm ảnh đồng thời, treo trên không trung, đối với Cừu Bách Sát mắt lom lom. Mà Đan Hà khách nhưng là đã ngồi trên mặt đất, nhanh chóng thở hào hển. Liền một kiếm này, liền đã tiêu hao hết hần tất cả khí lực...

Giữa không trung, vạn thiên kiếm ảnh, cái này tiếp theo cái kia dấy lên màu đỏ thẫm Hỏa Diễm, phát ra tia sáng chói mắt. Vào giờ phút này đại diện, phảng phất như là một cái lò luyện như thế, nhiệt độ cao! Nếu không phải Ngưng Tuyệt tiên dùng Diễm Lực chặn lại một bộ phận lời nói, sợ rằng Thần Văn giờ phút này đã ngất xỉu rồi.

Kia nhóm lửa diễm vạn thiên kiếm ảnh trên chuỗi kiếm, bỗng nhiên giữa nhiều hơn một cái màu đỏ thẫm Diễm Lực đường cong. Đem này vô số bóng kiếm, cùng kia ở giữa nhất, từ Đan Hà khách trong tay bay lên trường kiếm liên hợp lại. Trường kiếm Hỏa Diễm, ở nơi này vạn thiên kiếm ảnh tương trợ bên dưới, càng thịnh vượng.

Này ngàn vạn màu đỏ thẫm bóng kiếm, rốt cuộc động. Bọn họ tất cả đều hướng kia trung gian trường kiếm tụ tập, tựa hồ muốn tất cả lực lượng, đều tụ tập ở kia ở giữa nhất một kiếm trên như thế...

Cùng lúc đó, còn lại mấy cái Diễm đem cũng đánh ra công kích của mình, nhưng là công kích của bọn họ ở Đan Hà khách món này bên dưới, nhưng là lộ ra nhỏ bé như vậy...

Cừu Bách Sát lắc đầu một cái, thân ở tình huống như thế, hần như cũ ung dung nói: "Không có kiếm chi hình, không có kiếm ý. Như vậy khí thế bùng bột, chính khí vô cùng kiếm bị người dùng đến, đơn giản là một loại làm nhục! Nếu không, món này nhất định lấy hoàn toàn bước vào một Dương Diễm Hầu cảnh giới!"

Tiếng nói vừa dứt, Cừu Bách Sát rốt cuộc động. Hần đứng tại chỗ, tay trái nhẹ nhàng nâng lên, màu tím Diễm Lực ở tay trái của hần trên vòn quanh, khí thế của hần cũng là không ngừng leo lên.

Ngay tại Cừu Bách Sát khí thế của đạt tới Diễm Hầu cảnh giới trong nháy mắt, cái loại này kinh người khí thế tất cả đều bị Cừu Bách Sát thu hồi trong thân thể. Không có một người có thể cảm giác được Cừu Bách Sát thời khắc này cường đại, tại hần chân chính xuất thủ trước, không có người có thể phán đoán, hần kết quả tới cảnh giới gì!

Vừa lúc đó, một cỗ hung ác hơi thở của mình từ Cừu Bách Sát trên người tán ra, hơi thở này trên đất hồ tướng đám người trong mắt, là như vậy tàn bạo cùng tàn nhẫn. Nhưng là ở trong mắt Phương Vũ, cỗ hơi thở này, lại đại biểu hủy diệt!

Chỉ có có giống vậy ẩn chứa hủy diệt đặc tính Âm Phệ Quỷ Diễm, mới có thể cảm nhận được Cửu Bách Sát một chương kia trong lực lượng.

Một chương này, có thể nói liên trời đất, một chương này, có thể chứa tể sống chết! Trong đại điện này, ngoại trừ giống vậy có nguyên lửa Phương Vũ ra, những người khác, đều phải ở loại lực lượng này bên dưới, thấp kém chính mình đầu ngẩng cao Đầu lâu.

Cửu Bách Sát Mệnh Viêm gọi là vạn kiếp Lôi Hỏa, lực lượng của hắn chính là cướp, cướp bên trong ẩn chứa này hủy diệt! Khó trách, thanh lão đã từng nói, có thể đủ lực lượng cùng Âm Phệ Quỷ Diễm chống lại, chỉ có màu đỏ cùng màu tím nguyên hỏa...

Cửu Bách Sát một chương này, là muốn để cho hắn hết thấy trước mắt tại kiếp khó khăn bên dưới hủy diệt. Không có ai có thể ngăn cản ý tứ của hắn, cho dù là kia cao cao tại thượng Thương Thiên, cũng phải phục tùng hắn, để cho trước người hắn tồn tại hủy diệt!

Chín đạo cường tráng Lôi Đình từ Cửu Bách Sát trong tay xông ra, gần trong nháy mắt, kia đầy trời bóng kiếm tiêu tan không thấy, kia trên trường kiếm đối hỏa diễm, không còn tồn tại...

Ngay cả đến thừa nhận rồi đồng đạo Diễm đem chiến đấu uy lực, cũng không hư hao chút nào đại điện, cũng ở đây Cửu Bách Sát một chương này bên dưới run rẩy. Từng đạo vết rách xuất hiện ở trong đại điện, cái này ngay cả đỉnh phong Diễm đem đều không cách nào rung chuyển đại điện, ở Cửu Bách Sát trước mặt của, lại là như vậy không chịu nổi!

"Người..." Đan Hà khách gần chỉ nói ra rồi một chữ, liền cùng phía sau hắn vài tên Diễm đem đồng thời, bị kia chín đạo Lôi Đình nuốt mất rồi...

"Người là muốn biết ta chiêu này tên sao?" Cửu Bách Sát nhìn chăm chăm kia bị Lôi Đình nuốt mất Đan Hà khách, khóe miệng khẽ giơ lên, hơi nhỏ ngẩng đầu lên Đầu lâu, mở miệng nói, "Chiêu này kêu là lâm cửu kiếp ẩn." Sau khi nói xong, Cửu Bách Sát một cước liền đạp ở rồi trên hư không, trực tiếp rồi đi trong đại điện.

Đại điện nóc nhà, giờ phút này đã nhiều hơn một cái lỗ thủng, đây chính là Cửu Bách Sát cái gọi là...

Lôi Đình chậm rãi biến mất, mà hắn đi qua địa phương cũng đã mất đi vốn là bộ dáng. Ở nơi nào, không có một cỗ thi thể. Đan Hà khách bọn họ, đi theo lôi đình biến mất, cùng tiêu tan ở trong trời đất này...

Địa hồ đem đám người trên mặt, cũng trở nên có chút tái nhợt. Bọn họ vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, Cửu Bách Sát thực lực lại sẽ mạnh mẽ như vậy. Người kia, đến tốt cùng là Diễm Hào, hay vẫn là mạnh hơn tồn tại...

"Cát!" Cơ tin Diễm biết đại thế đã qua, trên đất hồ tưởng mấy người còn đang ngăn người thời điểm, bay thẳng đến bên ngoài xông ra ngoài. Mất đi đỉnh tiêm chiến lực hắn, đã không có thắng lợi khả năng, như vậy cũng không có ở lại chỗ này lý do...

Chẳng qua là, không biết sau khi về nước, hắn sẽ phải chịu như thế nào đãi ngộ. Dù sao, lần này hắn đem trong nước đỉnh tiêm chiến lực, cho ở lại Thần đều thành!

Cung điện kia ra Đại hoàng tử thấy kia phóng lên cao kinh khủng Lôi Điện, lập tức liền vọt vào trong đại điện. Ở khi hắn đi vào, vừa vặn gặp bay nhanh rồi đi cơ tin Diễm, hắn nhìn trong đại điện tình huống, căn bản không yêu cầu ngôn ngữ, liền hiểu.

"Đại ca!" Thần Văn chậm rãi từ trên ghế rồng đứng lên, hướng Thần lê địa phương sở tại đi tới.

"Người không nên tới!" Thần lê sau lùi một bước, lớn tiếng quát.

Thần lê nắm trường kiếm trong tay của chính mình, nhìn không trung, đột nhiên lớn tiếng nở nụ cười: "Ha ha ha! Ha ha ha! Được làm vua thua làm giặc, ta Thần lê hôm nay thua, là ý của người phải không?" Thần lê trường kiếm chỉ Thương Thiên, lớn tiếng chất vấn lên.

Thần Văn giờ phút này cũng không biết nói cái gì cho phải, vừa lúc đó, Thần lê trường kiếm một tay, trực tiếp liền hướng cổ của mình xóa đi...

"Ca!" Thần Văn vừa mới hô to lên tiếng, Thần lê cũng đã hoàn thành đời này của hắn sau cùng động tác.

Theo cổ máu tươi chảy ra, Thần lê mang theo gương mặt không cam lòng, quỳ sụp xuống đất, sau đó hoàn toàn té xuống...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Thần Văn lên ngôi, viễn chinh hoài hiên

Thần lê tự vận với hoàng cung trước đại điện, theo cơ tin Diễm thoát đi, hoài hiên quốc cũng là lập tức triệt binh. Trận chiến này, Thần Quân Quốc tướng sĩ thương vong tổng cộng mấy ngàn người, mà dân chúng trong thành, lại lại hơn vạn người mất đi tánh mạng! Chiến tranh, khổ nhất vĩnh viễn chỉ có trăm họ...

Mênh mông phân viện trong nhà trọ...

Triệu Phi an tĩnh nằm ở nhà trọ trên giường, đứng bên cạnh hẳn chỉ có Phuong Vũ một người. Miêu Giác cùng Cổ Bằng Dương hai người bởi vì mấy ngày trước chiến đấu, làm được bản thân khắp người đều là thương, giờ phút này không biết nằm ở chỗ nào chữa thương.

Phuong Vũ nhìn một chút Triệu Phi liếc mắt, chân mày hơi nhíu lại. Qua một lúc lâu, hẳn mới đem bàn tay của mình bỏ vào Triệu Phi đầu bên trên, Âm Phệ Quỷ Diễm trong nháy mắt dấy lên, theo Triệu Phi mi tâm của, đốt đến Triệu Phi trong thân thể.

Âm Phệ Quỷ Diễm xông vào Triệu Phi trong cơ thể, rất nhanh liền tìm được Triệu Phi độc trong người làm, chỉ một lát sau, kia độc tố liền bị Âm Phệ Quỷ Diễm cháy hết. Làm Âm Phệ Quỷ Diễm trở lại Phuong Vũ thân thể thời điểm, Triệu Phi liền bắt đầu khôi phục sinh cơ.

Ngày mai, chính là Thần Văn chính thức lên ngôi cuộc sống. Phuong Vũ tin tưởng, lấy Thần Văn tính tình, trợ giúp Đại hoàng tử nổi loạn hoài hiên quốc, tuyệt đối là tên địch nhân thứ nhất!

Dù sao, là hoài hiên quốc, để cho này Thần đều trong thành thây phơi khắp nơi, máu chảy thành sông! Những cái kia ngã trong vũng máu, đều là Thần Quân Quốc con dân!

Triệu Phi chậm rãi mở hai mắt ra, thấy trước người mình Phuong Vũ. Trầm mặc một hồi sau khi, hẳn mở miệng nói ra một câu để cho Phuong Vũ đỡ khóc dở cười lời nói: "Thế nào người cũng đã chết?"

Phuong Vũ da mặt có chút co quắp, cười khổ một cái, lớn tiếng mắng: "Người một cái đồ hồn Trương, ta thiên tâm vạn khổ cứu người, người một tỉnh lại liền nguyên rủa ta à!"

"Ha ha ha!"

"Ha ha ha!"

Phuong Vũ mắng xong sau, cùng Triệu Phi mắt đối mắt trong chốc lát, hai người để cho âm thanh nở nụ cười. Cũng không biết từ lúc nào bắt đầu, bọn họ còn có Cổ Bằng Dương cùng Miêu Giác, cũng đã là chân chính huynh đệ. Có lẽ, từ Phuong Vũ vì bọn họ và y thủy tạ người thời điểm chiến đấu, cũng đã là như vậy...

Ly Thần đều chi loạn, đã qua chừng mấy ngày. Đã nhiều ngày bên trong, khắp nơi đều tại tổ chức tang lễ. Khắp nơi đều là tiếng khóc, Thần đều để tang lễ, dĩ nhiên này nhất trọng thể...

"Ngày mai là Thần Văn lên ngôi ngày, cùng đi chứ!" Cười xong sau, Phuong Vũ cúi đầu nhìn miễn cưỡng từ trên giường ngồi dậy Triệu Phi, mở miệng nói.

Triệu Phi nhướn mày một cái, hỏi "Đã nhiều ngày, cũng xảy ra chuyện gì?" Mặc dù Thần hoàng đã chấp chính nhiều năm, nhưng là hẳn có Diễm đem tu vi, như thế nào đi nữa cũng không trở thành nhanh như vậy thôi vị a! Triệu Phi giờ phút này khẩn cấp muốn biết, đã nhiều ngày chuyện xảy ra.

Phuong Vũ đến một cái cái băng ngồi xuống, chậm rãi cho Triệu Phi nói, từ ăn mừng đại điện, đến hoàng tử phản loạn, rồi đến cuối cùng Thần lê tự vận...

Ngày kẻ...

Phuong Vũ mấy người cũng đứng ở trong hoàng cung, chờ đợi sắp cử hành lễ lên ngôi. Phuong Vũ đứng địa phương, có thể nói là cách hoàng đế gần đây địa phương, đứng bên cạnh hẳn, chính là địa hồ đem ba người. Ở dưới hẳn, có Triệu Dịch Lô cùng Trương nguyên soái đám người...

Văn võ bá quan tất cả đều đứng hai bên, thấp đầu lâu của mình, chờ đợi. Dĩ nhiên, ở trong những người này, có không ít khuôn mặt mới, mấy ngày trước đây trong đại điện, đầu phục Đại hoàng tử những người đó, giờ phút này đoán chừng là ở giam trong lao hưởng thụ đi.

Lúc này, Thần Văn mặc một tiếng long bào, đầu đội Đế quan, hai tay dâng Thần Quân Quốc ngọc tỷ truyền quốc, chậm rãi địa hướng một cái thần ngọc xây trên đài đi tới.

Thần Văn đi tới bộ kia bên trên, hơi hơi khuất thân, đem vật cầm trong tay ngọc tỷ đặt ở ngọc đài trên. Kia ngọc tỷ cùng ngọc đài phảng phất không có khe hở nối liền với nhau như thế, sau đó, đứng thẳng ở ngọc đài trên Thần Văn một thân Diễm Lục tất cả đều hướng kia ngọc tỷ vọt tới.

Từng đạo tiếng chuông đột nhiên vang lên, mà phát ra kia tiếng chuông, chính là kia ngọc tỷ. Này từng đạo tiếng chuông, đừng nói trong hoàng cung, chính là chỗ này toàn bộ Thần đều thành, đều có thể nghe rõ ràng.

"Nhưng là ta Thần Quân Quốc hậu nhân!" Một giọng già nua vang lên, này hải thanh âm của người cũng là từ ngọc tỷ bên trong truyền ra, nhưng là ở Phuong Vũ như vậy cảm thấy Diễm đem trong tai, lại phảng phất từ viễn cổ truyền tới.

Theo thanh âm này xuất hiện, cơ hồ toàn bộ Thần đều trong thành người, đều đem ánh mắt đầu hàng bên này.

Cũng không biết là trùng hợp còn là cái gì, ở nơi này Thần đều trong thành người cuối cùng đưa mắt đầu hàng nơi này thời điểm, Thần Văn đột nhiên hướng kia ngọc tỷ quỳ xuống, mở miệng nói: "Hậu bối Thần Văn, thừa kế Thần đều đế vị!"

"Người nào sau khi?" Thanh âm già nua một lần nữa vang lên.

"Nhậm chức đế vương, Thần hoàng sau khi!" Thần Văn như cũ quỳ dưới đất, trong giọng nói tràn đầy cung kính ý.

"Thần hoàng ở chỗ nào?" Thanh âm già nua hét lớn mà ra.

"Thần hoàng ở chỗ nào!" Một lát sau, thanh âm già nua tựa hồ bởi vì không có nghe được Thần hoàng trả lời, mà trở nên có chút tức giận.

"Bẩm tổ tiên, phụ hoàng bị hiếp người làm hại, đã không ở nhân thế." Thần Văn ở thanh âm kia lần thứ hai kêu lên sau khi, liền mở miệng trả lời.

"Người nào có gan hại ta Thần Quân Quốc chi đế?"

"Hoài hiền quốc gian nhân!"

"Làm giết!" Gầm lên một tiếng từ ngọc tỷ bên trong truyền ra, một bóng người mờ ảo ở đây gầm lên một tiếng xuất hiện sau khi liền hiện lên ngọc tỷ phía trên. Thân ảnh này quá mức mờ hồ, ngoại trừ ánh mắt ra không có một địa phương có thể thấy rõ ràng, nhưng là thẳng từ hán kia trong ánh mắt, liền có thể thấy hán ngạo khí!

Ở ngọc tỷ ảo ảnh tiếng này làm giết tiêu tan sau khi, kia cúi đầu vãn vũ bá quan toàn bộ phát ra một tiếng quát to: "Làm giết!" Tiếng quát truyền khắp hoàng cung, tựa hồ là ở nghênh hợp kia thân ảnh mờ hồ ý tứ như thế.

"Thần Quân Quốc vạn dân đủ loại quan lại nghe lệnh!" Thân ảnh mờ hồ đột nhiên hướng bầu trời đi lên, phát ra một tiếng quát to, "Vạn dân đủ loại quan lại, tất cả đều lễ bái!"

"Bái kiến Ngô Hoàng!" Thần đều trong thành, từng đạo âm thanh âm vang lên, trải qua hồi lâu không ngừng. Vô luận là quan chức hay vẫn là trăm họ, cũng vào giờ khắc này, sau đó hướng Thần Văn vị trí bái lạy xuống. Chỉ có một người, vào giờ phút này như cũ duy trì đứng...

"Người là người phương nào, vì sao không bái?" Thân ảnh mờ hồ hiển nhiên cũng là phát hiện Phương Vũ, đưa mắt đầu đến Phương Vũ trên người, mở miệng nói.

Phương Vũ đầu vừa nhấc, một đạo ngọn lửa màu đen ở đầu ngón tay của hán dấy lên, mặc dù chỉ là trong nháy mắt liền biến mất, nhưng là kia một đạo thân ảnh ánh mắt của hán vẫn là phát sinh biến hóa. Phương Vũ chậm rãi nói: "Ta không có quỳ lạy lý do!"

"Cho phép người không quỳ!" Thân ảnh mờ hồ đột nhiên đưa tay ra chỉ, chỉ Phương Vũ lớn tiếng nói. Giờ phút này, kia quỳ lạy trên đất đủ loại quan lại cũng không nhận được đưa mắt về phía Phương Vũ, bọn họ muốn nhìn một chút người này kết quả là dạng gì tồn tại, lại bị hư ảnh kia chấp thuận không quỳ.

"Hôm nay, Thần Văn lên ngôi, vì mới nhậm chức đế vương!" Tiếng nói vừa dứt, hư ảnh liền biến mất ở rồi trong bầu trời. Mà một giọng nói cũng là truyền đến Phương Vũ trong đầu: "Tiểu tử, ta ở trên trời Châu chờ người đến!"

"Ai." Phương Vũ thờ dài một cái, cũng không có nói gì. Ít nhất hán không có từ trong thanh âm này cảm nhận được, giống như Huyết Ma như vậy ác ý là tốt...

Thần Văn ở hư ảnh sau khi biến mất trực tiếp đứng lên, đem kia ngọc tỷ từ ngọc đài trên lấy xuống. Mắt nhìn xuống đủ loại quan lại, cao giọng nói: "Các khanh, bình thân!" Vung tay lên bên dưới, một cổ đế vương khí hiện ra hết...

"Ngô hoàng vạn tuế!" Dủ loại quan lại lại vừa là phát ra một tiếng kêu lên, ngay sau đó mới đứng lên.

Thần Văn quay đầu, hướng về phía Phương Vũ đột nhiên cười một tiếng, ngay tại Phương Vũ còn chưa phản ứng kịp thời điểm, Thần Văn liền lớn tiếng nói: "Phương Vũ tiến lên đợi nghe phong thưởng!"

Phương Vũ mặc dù nhíu mày một cái, nhưng là vẫn đi ra ngoài. Bất quá hán vẫn cùng trước như thế, căn bản không có quỳ xuống dự định.

"Phân thưởng! Tự Phương Vũ lên, đòi đòi kiếp kiếp thấy Hoàng không quỳ!"

Tiếng nói vừa ra, đủ loại quan lại tất cả đều phát ra thanh âm kinh ngạc. Vốn là Phương Vũ một người không thể được quỳ lạy chi lễ, cũng đã là một cái cực lớn ban ơn, nhưng là Thần Văn nói nhưng là, Phương Vũ cùng con cháu đời sau, đều có thể không được quỳ lạy chi lễ!

"Phong! Phương Vũ vì Thần Quân Quốc ngoại họ Vương, Vương số hiệu đẹp yên!"

Một câu nói này nhưng là đem phía dưới kia vãn vũ bá quan giật nảy mình, Thần Quân Quốc bên trong vô Vương, đã không biết là truyền thừa bao lâu quy định. Nhưng là Thần Văn một câu nói này, liền đem quy định này cho phá vỡ!

"Thần lấy cái chết can gián, mời bệ hạ nghĩ lại!" Một cái lão thần càn là trực tiếp xông đi ra, quỳ trên đất, cao giọng nói.

"Trẫm ý đã quyết, nghĩ nếu nói nữa!" Thần Văn khoát tay chặn lại, căn bản cũng không để ý tới cái đó lão thần, nói tiếp, "Phần thưởng An Định Vương Hoàng Kim vạn lượng, tỳ nữ trăm tên, phù đệ một tòa!"

"Phong, An Định Vương vì Thần Quân Quốc quốc sư!"

"Phần thưởng..."

Liên tiếp phong thưởng, trực tiếp để cho kia dưới đài vẫn vô bá quan lâm vào đờ đẫn bên trong. Tự Thần Quân Quốc lái qua tới nay, còn cho tới bây giờ không có một người một lần từng thu được như thế đồng đảo phong thưởng, nhất là kia một cái An Định Vương, càng là trước đó chưa từng có a!

Hơn nữa Thần Văn thái độ hết sức kiên quyết, những cái kia vẫn thần bất kể thế nào phản đối, cũng không có tác dụng chút nào.

Một loạt phong thưởng xong sau khi, Thần Văn mới lại mở miệng nói: "Hoài hiền quốc phạm quốc gia của ta Thỏ, giết ta trăm họ, loạn ta Thần đều, làm giết, nên bị diệt! Trẫm mệnh An Định Vương Phung Vũ, Nguyên Soái Triệu Dịch Lô dẫn hai trăm năm chục ngàn đại quân, công hãm hoài hiền!"

"Thần linh mệnh!" Triệu Dịch Lô đi về phía trước một bước, một gối quỳ xuống nói.

"Linh mệnh!" Phung Vũ chính là đứng gập đầu một cái.

"Đại điển đã xong, bọn ngươi tất cả giải tán đi!" Thần Văn xoay người, liền bay thẳng đến trong hoàng cung đi tới. Phung Vũ cũng là tại hẩn tỏ ý bên dưới, đi theo...

Cho đến đi vào trong ngự thư phòng, Thần Văn mới mở miệng nói: "Ngươi nghĩ hỏi ta tại sao như thế phong thưởng ngươi, đúng không?"

"Vậy thì cho ta một cái câu trả lời đi, nếu như chẳng qua là muốn ta xuất chinh hoài hiền quốc, căn bản cũng không cần như thế." Phung Vũ đúng là hơi nghi hoặc một chút, bởi vì Thần Văn phong thưởng thật sự là quá nặng.

"Số một, nếu như không phải là bởi vì ngươi, ta không ngồi được cái này để vị. Thứ hai, ta nói rồi ta phải phá Thần Quân Quốc quy củ. Thứ ba..."

"Thứ ba, chúng ta là bằng hữu!" Phung Vũ đoạt lấy Thần Văn, giúp hẩn nói ra một câu cuối cùng.

Thần Văn ngơ ngác nhìn Phung Vũ, gập đầu một cái.

"Ta muốn đi chuẩn bị xuất chinh chuyện... Thần huynh!" Phung Vũ nở nụ cười, trực tiếp xoay người rồi đi ngự thư phòng.

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Khởi binh chinh chiến

Hồng thành, giống như phiên Bảo là công vào Thần Quân Quốc nội bộ đường phải đi qua như thế, này Hồng thành chính là đánh vào hoài hiền quốc nội bộ dù sao con đường.

Hồng thành so với phiên Bảo mà nói, càng dễ thủ khó công. Không nói trước kia cao tường thành lớn, chính là kia từng cực lớn vô cùng loạn thạch, sẽ cho Thần Quân Quốc quân đội chiếu được không tiêu trở ngại.

Phung Vũ suất lĩnh hai trăm năm chục ngàn đại quân giờ phút này liền trú đóng ở cách đây Hồng thành chỗ không xa, mặc dù hẩn không hiểu làm sao đánh giặc, nhưng là bên người hẩn kia hai cha con nhưng là đánh giặc hảo thủ!

"An Định Vương, người xem nơi này!" Triệu Dịch Lô chỉ trên bản đồ một cái sông nhỏ, mở miệng nói, "Nếu muốn công hạ Hồng thành, chúng ta tốt nhất là có thể từ nơi này sông nhỏ đi xuống, vòng qua kia loạn thạch vùng, từ một bên khác công thành!"

"Bá phụ, ta nói hết rồi nhiều lần, ta và ngươi con trai là gọi nhau huynh đệ, ngươi liền gọi tên ta là tốt. Luôn gọi ta An Định Vương, An Định Vương, ta đều không có thói quen." Phung Vũ sắc mặt một suy sụp, mặt đầy buồn bực nói. Từ xuất binh bắt đầu, phụ thân của Triệu Phi vẫn gọi hẩn là An Định Vương, hơn nữa gương mặt tôn kính...

"Trong quân vô cha con, lần này là An Định Vương dẫn quân..." Triệu Dịch Lô lời nói vẫn chưa nói hết, liền bị Phung Vũ vẫy tay cắt đứt.

Phương Vũ chỉ chỉ bản đồ kia, mở miệng nói: "Nói cách khác, chỉ cần vòng qua kia loạn thạch vùng, quân ta ắt có niềm tin công hạ Hồng thành, là như vậy đi?" Phương Vũ liền dứt khoát nói thẳng lên quân sự đến, bằng không thì Triệu Dịch Lô không biết sẽ cùng hắn kéo tới khi nào đi.

Triệu Dịch Lô lúc này gật đầu một cái, nói: "Loạn thạch vùng là đối phương thủ ỏn Hồng thành dựa vào, quân ta nếu là cưỡng ép trải qua, nhất định có thương vong to lớn. Cho nên, tốt nhất là có thể tránh!"

"Được, ta đây mang theo một số người, xông thẳng loạn thạch vùng, hấp dẫn địch nhân chú ý. Vào lúc này, các người liền dẫn đại quân đi xuôi dòng sông, như thế nào?" Phương Vũ bàn tay ở trên bản đồ đánh một cái, gật đầu nói.

Bất quá Triệu Dịch Lô giờ phút này lại nhủ mảy một cái, mở miệng nói: "Này tại sao có thể để cho An Định Vương tự mình mạo hiểm..."

"Cha!" Triệu Phi giờ phút này cũng nghe không vô Triệu Dịch Lô chính là lời nói rồi, mở miệng nói. "Phương Vũ nhưng là lần này dẫn tướng, quyết định của hắn, người cũng không cần phản bác."

"Không sai, chính là như vậy! Bá phụ, hôm nay sẽ xuống ngay chuẩn bị đem, ngày mai liền tiến quân!"

Ngày thứ hai...

Phương Vũ người mặc chiến giáp, một tiếng anh khí đứng ở đại quân trước, lớn tiếng quát đến: "Các tướng sĩ! Ngay tại trước đây không lâu, hoài hiên quốc gian tặc xông vào Thần đều trong thành, đồ sát dân chúng vô tội. Hôm nay, chúng ta muốn dùng trong tay lưỡi dao sắc bén, muốn những cái kia mất đi trăm họ đòi lại một cái công đạo! Chúng ta, nên làm như thế nào?"

"Giết!" Vô số binh lính gần như cùng lúc đó giơ lên vũ khí trong tay của chính mình, lớn tiếng quát đến.

"Hồng thành, là chúng ta trận đầu chiến tranh muốn chinh phục địa phương, không thể không nói, trong các người một số người sẽ đối mặt cái chết. Nhưng là, các người sợ sao?" Phương Vũ ánh mắt của quét qua những cái kia tướng sĩ, cao giọng hỏi.

"Không sợ!"

"Bên ta vũ không hiểu làm sao đánh giặc, nhưng là ta sẽ cùng các người đồng thời hướng tại chiến trường trước mặt của!" Phương Vũ Song mắt đồng lại một cái, nói sau khi xong liền trực tiếp xoay người nhảy lên chiến mã của mình, "Ta kỳ hạ tướng sĩ, không có một tham sống sợ chết, theo ta hướng!"

"Hướng!" Chiến mã hí kèm theo tướng sĩ tiếng gào cùng nhớ tới, Phương Vũ không nói hai lời liền trực tiếp giục ngựa mà ra, mang theo một vạn người hướng kia loạn thạch vùng vọt tới.

Mà Triệu Dịch Lô chính là mang theo còn dư lại quân đội, dọc theo sông xuống...

"Thần Quân Quốc quân đội công tội, tất cả mọi người xóc lại tinh thần cho ta đến, toàn lực ứng phó, nếu như các người còn muốn sống!" Hồng thành trên, một cái tóc trắng lão tướng quân nhìn kia đã tiến vào loạn thạch giải đất Phương Vũ cùng bộ đội của hắn, cao giọng quát lên.

"Hồng trong thành người nghe cho kỹ, bên ta vũ cũng không phải là người thích giết chóc, chỉ cần đầu hàng, đều có thể lưu lại một cái mạng!" Phương Vũ nhắc lên Diễm Lục, vọt thẳng đến phương xa Hồng thành cao giọng quát lên, "Nghe rõ ràng không? Lập tức đầu hàng!"

"Hoài hiên quốc chỉ có chết trận quân nhân, không có chạy trốn hèn nhát! Tất cả nhân viên chuẩn bị chiến đấu!" Lão tướng quân trường đao trong tay vung lên nhĩ, trực tiếp cao giọng quát. Tại hắn ra lệnh một tiếng, tất cả cung tiễn thủ cũng đem chính mình mũi tên khoắc lên Trường Cung trên.

"Các huynh đệ, cho bọn hắn một chút màu sắc nhìn một chút!" Phương Vũ một cước đạp ở chiến mã trên lưng, trực tiếp đứng ở một tảng đá lớn chóp đỉnh, nhìn phương xa Hồng thành, cao giọng quát: "Công kích!"

"Giết!" Một tiếng tiếng hò giết lập tức vang lên, vạn tên lính trực tiếp ở loạn trong đá xuyên qua, hướng Hồng thành phương hướng phóng tới.

Kia xông lên phía trước nhất vài người, lộ về lại chính là Cổ Bằng Dương, Triệu Phi cùng Miêu Giác...

Hồng thành bên trong thành, quân coi giữ trong trận địa...

"Ném đá." Một người vóc dáng có chút nhỏ thấp, da thịt đen thui Tướng Quân nghe được vậy bên ngoài truyền tới tiếng hò giết, trực tiếp vung tay lên, lớn tiếng quát đến.

Ở mệnh lệnh của hắn bên dưới, kia vốn là công thành dùng máy bắn đá, lập tức bắt đầu hướng bên ngoài ném ra Cự Thạch. Cự Thạch đụng vào kia loạn thạch giải đất trên đá, lập tức biến thành đá vụn, hướng Thần Quân Quốc sĩ binh trên người đập tới. Nhất thời liền có không ít binh lính ngã trên đất, khó trách Triệu Dịch Lô lại nói, nơi này là Hồng thành thủ thành dựa vào...

"Sở hữu tất cả Luyện Hóa Sư theo ta vọt tới phía trước nhất, ngăn trở những đá này!" Phương Vũ trong nháy mắt nhảy lên, trực tiếp đỡ được một khối bay tới Cự Thạch, sau đó lớn tiếng ra lệnh. Mặc dù nói như vậy, nhưng là muốn lập tức như vậy Cự Thạch, phỏng chừng chỉ có cường đại Diễm sư mới có thể làm được đi.

Phương Vũ lạnh rên một tiếng, màu đen Diễm Giáp trong nháy mắt khoắc ở trên người. Một chút không do dự nhảy lên, vô số Âm Phệ Quỷ Diễm lan

tràn ra, ở những binh lính kia trong mắt, giống như là che khuất bầu trời như thế...

Phương Vũ Song đuổi tay ra, Âm Phệ Quỷ Diễm trong nháy mắt phóng lên cao, trực tiếp đem không ít Cự Thạch cho ngăn lại. Nhưng là ở trong chiến trường, Phương Vũ đây cũng chỉ là như muối bỏ biển thôi, còn là có không ít binh lính ở cự thạch công kích bên dưới ngã xuống.

Triệu Phi mấy người cũng là lập tức vọt tới to trên đá, bắt đầu chặn lại những cái kia đập tới hòn đá, nhưng là lấy bọn họ thời khắc này thực lực, cần một khối kể đến hai khối cũng đã là cực hạn. Có một ít người hay là hai người mới làm một khối kể...

"Triệu Phi, nói cho ta biết đại khái còn bao lâu?" Phương Vũ lại vừa là một tay chống được một tảng đá lớn, sau đó quay đầu hướng về phía Triệu Phi nói.

Triệu Phi tự nhiên biết Phương Vũ là đang ở hỏi cái gì, suy nghĩ trong chốc lát, mở miệng nói: "Hắn, sắp tới đi!"

"Tốt nhất nhanh lên một chút!" Phương Vũ đem trên tay kia một tảng đá lớn ném tới một cái địa phương không người, lớn tiếng quát. Ở bị động như vậy dưới tình huống, Phương Vũ thủ hạ mười ngàn binh lính, giờ phút này đã có mấy ngàn người thương vong!

Ngay tại Hồng trong thành quân đội không ngừng hướng về phía Phương Vũ địa phương sở tại, bắn tên ném đá thời điểm. Bọn họ thành trì một mặt khác, an tĩnh nước sông đột nhiên phát sinh biến hóa.

Một cái có một cái sĩ binh, hướng trong nước sông xuất hiện, mang theo tiếng hò giết, xông về phía Hồng thành...

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Hồng thành trên lão tướng quân căn bản không có phản ứng kịp, rõ ràng địch nhân ở chính diện, tại sao mặt bên sẽ truyền tới kinh khủng như vậy tiếng hò giết. Loại thanh âm này, đơn giản là vang tận mây xanh!

Đúng tại Hồng thành ăn mì binh lính căn bản cũng không có bao nhiêu, ở như vậy tiếng hò giết bên dưới, trực tiếp trở nên thừa ra. Còn không chờ bọn họ phản ánh qua, tánh mạng của bọn họ liền bị bay tới mũi tên cướp đi.

"Hoài hiền quốc người, hãy nghe ta nói một câu, lập tức đầu hàng đi!" Triệu Dịch Lô từ trong sông lao ra, mặc dù bị nước sông làm ướt, nhưng là không hề có một chút nào biện pháp che giấu hắn một tiếng hào khí.

"Hoài hiền quốc đã sớm mất đi lật đổ chiến lược, các người Diễm đem còn dư lại không có mấy!" Triệu Dịch Lô hướng trước mặt đi hai bước, tiếp tục cao giọng quát nói: "Không có lật đổ Diễm đem các người, ở binh lực thượng lại kém xa chúng ta, thất bại cũng sớm đã là đã định trước chuyện. Chẳng lẽ, các người muốn làm hy sinh vô vị sao?"

"Người đây là ý gì, chẳng lẽ các người Thần Quân Quốc muốn đem chúng ta hoài hiền quốc đuổi tận giết tuyệt sao?" Lão tướng quân vọt tới thành tường mặt bên, nhìn dưới thành đối với Triệu Dịch Lô lớn tiếng hỏi.

"Hoài hiền quốc ở ta Thần đều trong thành, tùy ý đồ sát ta Thần Quân Quốc trăm họ." Triệu Dịch Lô nhướng mày một cái, mở miệng nói, "Định lật đổ ta Thần Quân Quốc, bây giờ hoàng đế mới lên ngôi, muốn ta các loại để cho hoài hiền tên, tan biến tại này Nam Châu bên trong!"

Lão tướng quân sững sờ một chút, còn chưa kịp mở miệng. Triệu Dịch Lô lại nói tiếp: "Thật sự nếu không đầu hàng, chúng ta đây không thể làm gì khác hơn là đại khai sát giới!"

"Tướng Quân, chính diện, chính diện những người đó cũng công tới!" Một người lính vọt tới lão tướng quân bên người, cuống quýt hô: "Tướng Quân, nhiều nhất còn có mười phút, chúng ta liền không phòng giữ được rồi!"

"Lão tướng quân, người Hồng trong thành tối đa chỉ có ba chục ngàn thậm chí còn bốn chục ngàn đại quân, mà chúng ta đạt tới hai trăm năm chục ngàn đại quân. Cho dù ta không theo này giống sông xuất hiện, các người thất bại, cũng là chuyện sớm hay muộn!" Triệu Dịch Lô hiển nhiên nghe được phía trên kia lời của binh lính, mở miệng nói, "Nếu là còn không đầu hàng, kia có thể đã muộn!"

"Còn không đầu hàng sao?" Một thanh đen thui trường kiếm đột nhiên xuất hiện ở lão tướng quân sau lưng, Phương Vũ không biết lúc nào đã tới trên thành tường này.

"Người kết quả là người nào?" Lão tướng quân hiển nhiên rất giật mình Phương Vũ có thể nhanh như vậy liền xuất hiện ở trên thành tường. Hắn căn bản không có suy nghĩ, cho dù là một cái địa phương dễ thủ khó công, không có đối với chờ Diễm đem tồn tại, cũng chỉ là không chịu nổi một kích.

"Hàng sao?" Phương Vũ cũng không trả lời lão tướng quân, mà là lại một lần nữa mở miệng hỏi.

"Lão phu, ngược lại muốn cùng người đánh nhau một trận!" Lão tướng quân trong tay Diễm Lực đồng lại một cái, bay thẳng đến Phương Vũ đánh tới.

Phương Vũ căn bản không có một chút né tránh, trực tiếp liền đem lão tướng quân tay bắt ở giữa không trung bên trong. "Người căn bản không phải là đối thủ của ta! Hỏi một lần nữa, người có đầu hàng hay không?"

Lão tướng quân mặc dù là một cái một Dương Diễm tướng, nhưng là hắn đã cao tuổi, không cách nào phát huy toàn bộ thực lực. Hơn nữa, Phương Vũ cũng không phải là thông thường một Dương Diễm tướng, hắn chính là nguyên Hóa Sư a!

"A ha ha ha!" Lão tướng quân đột nhiên cất tiếng cười to, hắn cười thật là cùng khóc không có gì khác biệt, "Ta, giảm!"

Lão tướng quân quay đầu, nhìn Phương Vũ, mở miệng nói: "Xin người tuân thủ lời hứa của người, không muốn qua loa sát hại!"

Phương Vũ nụ cười nhạt nhòa một cái xuống, liền đem trường kiếm để xuống, xoay người hô to: "Địch quân lấy hàng!"

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Binh lâm thành hạ (hãm thành nguy cấp)

"Phương hiền chất, ở mặt trước cái kia, chính là hoài hiền quốc Hoàng thành rồi!" Triệu Dịch Lô cỡi chiến mã, hướng về phía bên cạnh mình Phương Vũ nói. Phải biết, xuất chinh đến bây giờ đã qua đem thời gian gần một tháng rồi, trong một đoạn thời gian này mặt, Triệu Phi cùng Phương Vũ là trải qua trăm ngàn cay đắng, mới để cho Triệu Dịch Lô đem đối phương vũ gọi sửa lại.

"Hoài hiền quốc Hoàng thành sao?" Phương Vũ chân mày hơi hơi nhíu một chút, sau đó ngay lập tức sẽ thư triển ra, "Không có đình phong Diễm đem trấn thủ, kia cũng bất quá chỉ là một người bình thường vững chắc thành trì mà thôi. Ta ngược lại trước xem một chút, ở thế công của chúng ta bên dưới, bọn họ có thể giữ vững bao lâu?"

"Nửa tháng loại, hoài hiền quốc tất mất!" Triệu Phi chiến mã hầy cùng ở Triệu Dịch Lô phía sau, hần rất là tự tin cười một tiếng, mở miệng nói.

"Lão Nhị, người thế nào có lòng tin như vậy?" Phương Vũ quay đầu nhìn một cái Triệu Phi, lãnh đạm cười nói.

Triệu Dịch Lô cũng là đưa mắt nhìn Triệu bay người lên, chờ Triệu Phi nói ra một cái nguyên do. Triệu Phi nở nụ cười, mở miệng nói: "Nếu là lấy hướng, cho dù ta Thần Quân Quốc đại quân công tới đây, cho dù nhiều đi nữa ra một trăm ngàn đại quân, ta cũng không dám nói như vậy. Nhưng là bây giờ cùng dĩ vãng bất đồng, chúng ta một tháng không tới, ngay cả mong muốn hiền quốc mấy chục toà thành trì, tinh thần của bọn họ cũng sớm đã bị chúng ta đã diệt. Và lại, chúng ta là lưng đeo này Thần đều trong thành chết đi tướng sĩ cùng trăm họ đang chiến đấu, chính là cái gọi là ai binh tất thắng!"

Phương Vũ cùng Triệu Dịch Lô nghe Triệu bay ngữ, cũng là liên tục gật đầu. Ở Triệu Phi sau khi nói xong, Triệu Dịch Lô mới mở miệng nói: "Xem ra mấy năm này người lớn lên không ít!"

"Vừa nói vừa nói, liền đã đến!" Phương Vũ đột nhiên ghim chặt giây cương, để cho chiến mã dừng lại nhịp bước tiến tới. Vào giờ phút này, ở phía trước của bọn hắn cách đó không xa, một cái thành trì thật lớn, vô cùng rõ ràng. Trên đó đứng hắc giáp binh lính, vô số!

"Xây dựng cơ sở tạm thời!" Phương Vũ lập tức hạ lệnh, để cho quân đội dừng lại nơi này.

Hoài hiền quốc Hoàng thành mặc dù so với Thần đều thành mà nói, phải kém bên trên không ít, nhưng là cũng là một tòa hùng vĩ thành trì. Thành tường kia độ cao, ngoại trừ có thể chân đạp không được Diễm Hâu hoặc là trở lên nhân vật ra, cơ hồ không có một cái Luyện Hỏa Sư có thể nhảy lên.

Hoài hiền Hoàng thành cửa thành cũng là lớn vô cùng, hơn nữa vàng son lộng lẫy. Tựa hồ là dùng Thần Quân Quốc hoàng cung cái loại này tài liệu trúc tạo, có thể ngăn cản Diễm Hâu dưới phần lớn công kích. Ở cửa kia chính giữa, có khắc một ít đường vân, chỉ cần đem cửa kia tắt, kia đường vân sẽ hợp thành một đạo Diễm Phù, đối với đèn gần người phát ra công kích!

Khổng lồ như vậy lại phức tạp Diễm Phù phát ra công kích, ít nhất cũng có Diễm sư cảnh giới uy lực, hơn nữa công kích số lần, tuyệt đối không ít. Muốn muốn cường công tòa thành trì này, phỏng chừng sẽ trả ra thương vong không nhỏ a.

Hoài hiền trong hoàng thành...

"Phụ hoàng, hết thảy các thứ này đều là Nhị đệ trêu chọc nham tai họa, người còn nếu như vậy che chở hắn sao?" Một cái quần áo đất tiền nam tử đang đứng trong ngực hiền quốc hoàng đế trước người, mặt đầy nghiêm túc nói.

Hoài hiền hoàng đế trên mặt hết sức quần quít, tựa hồ bởi vì chuyện gì mà phiền não.

"Phụ hoàng!" Đàn ông mặc đồ bông đột nhiên đi về phía trước một bước, mở miệng nói, "Giờ phút này Thần Quân Quốc hơn 20 vạn đại quân binh lâm thành hạ (hãm thành nguy cấp), ta hoài hiền quốc bên ngoài Diễm sắp chết chết, xuống hàng, bây giờ trong hoàng thành, Diễm đem bất quá năm tên, trong đó bốn gã cũng đều ở Tam Dương bên dưới! Ta hoài hiền Hoàng thành, ngăn cản treo sợi tóc a, phụ hoàng!"

"Không nên nói nữa!" Hoài hiền hoàng đế đột nhiên vung tay lên, tức giận nói, "Người đừng tưởng rằng trăm không biết ý nghĩ của người, người chính là muốn cho trăm đưa người Nhị đệ giao ra, đem thư Diễm ném vào trong hố lửa!"

"Chuyện này vốn là Nhị đệ lỗi, nếu không phải là hấn, ta hoài hiên quốc có mấy tên lục dương thậm chí còn bảy Dương Diễm đem trấn thủ, như thế nào sẽ rơi cho tới bây giờ mức này!" Đàn ông mặc đồ bông trong mắt không chút nào sợ vẻ, trực tiếp mở miệng nói.

"Đại ca!" Vừa lúc đó, cơ tin Diễm đi vào, nhìn đàn ông mặc đồ bông liếc mắt, nói tiếp, "Được làm vua thua làm giặc đạo lý, ta còn là hiểu. Nhưng là, người cho rằng là, đem ta giao ra, thì có thể hiểu được trận này phân tranh rồi không?"

"Ta chỉ biết là, nếu như người như cũ ở nơi này trong hoàng thành, tham sống sợ chết, như vậy ta hoài hiên quốc sớm muộn cũng muốn diệt mất!" Đàn ông mặc đồ bông chỉ cơ tin Diễm, lớn tiếng quát đến, "Nếu là đưa người giao ra, kia còn có một chút hi vọng sống!"

"Đù rồi!" Hoài hiên hoàng đế chụp liên tục rồi ghi nhớ một bên cây cột, lớn tiếng quát, "Tin Lân, này đến lúc nào rồi rồi, người còn này ở chỗ này cùng tin Diễm cãi vã! Người là muốn chọc giận chết ta sao?"

Cơ tin Lân sau lùi một bước, hơi hơi khuất thân, thấp giọng nói: "Nhi thần không dám, nhưng nhi thần nói câu câu là thật, xin phụ hoàng nghĩ lại!"

Cơ tin Diễm giờ phút này ngược lại đi về phía trước một bước, mở miệng nói: "Phụ hoàng, nhi thần đến lúc đó cho là, trận đánh này chúng ta chỉ có thể đánh! Nếu là phòng thủ Hoàng thành, chúng ta bên còn có đông sơn tái khởi thời điểm!"

"Người liên thật muốn để cho ta hoài hiên thiên cổ cơ nghiệp, cho một mồi lửa sao?" Cơ tin Lân nghe một chút cơ tin Diễm, lại vừa là lập tức chỉ cơ tin Diễm, cao giọng quát lên.

"Đại ca!" Cơ tin Diễm bị cơ tin Lân này quát một tiếng, cũng có nhiều chút nổi giận, quay đầu nói, "Người cũng đã biết mới nhậm chức Thần đều đế thật sự ra lệnh là cái gì không? Không phải muốn bại ta hoài hiên, mà là muốn tiêu diệt ta hoài hiên! Nếu là đem tin Diễm giao ra, thật có thể giữ được hoài hiên, ta đây cam nguyện vừa chết!"

"Người..."

Cơ tin Lân còn không nói gì, hoài hiên hoàng đế liền mở miệng uống được: "Đù rồi! Các người cũng không cần làm tiếp cãi vã, nếu không phải là sống chết trước mắt, ta tuyệt sẽ không giao ra ta hoài hiên tất mọi người, nhục ta hoài hiên quốc uy danh!"

"Truyền lệnh xuống, chuẩn bị chiến đấu!"

Cùng lúc đó, Phương Vũ dưới quyền hơn 20 vạn đại quân trực tiếp vây hoài hiên Hoàng thành, phong đi xuất nhập hoài hiên Hoàng thành đường phải đi qua!

Chủ yếu kinh doanh, Phương Vũ trong lầu vài, tổng cộng ngồi mười người. Mười người này bên trong có cách vũ huynh đệ bốn người, còn có Triệu Dịch Lô cùng một cái Thần Quân Quốc tướng lĩnh, còn dư lại bốn người, vốn là đều là hoài hiên quốc Tướng Quân. Kia Hồng trong thành lão tướng quân, cũng ở trong đó.

Phương Vũ ngồi cao trên chủ vị, nhìn phía dưới đông đảo tướng lĩnh, mở miệng nói: "Hôm nay kêu mọi người tới nơi này, chính là muốn thương lượng với mọi người một chút phá thành phương pháp."

"Nếu muốn hỏi cái này hoài hiên quốc phá thành phương pháp, tất phải biết thực chất, mà cái vấn đề này, liền muốn Tô tướng quân cùng mấy vị tới cho chúng ta giải đáp đi!" Triệu Dịch Lô gật đầu một cái, đem tâm mắt bỏ vào kia vài tên nguyên hoài hiên quốc tướng lĩnh trên người, mở miệng nói.

Triệu Dịch Lô trong miệng Tô tướng quân, cũng chính là Hồng trong thành kia một tên lão tướng quân, tất cả của hấn tên gọi là Hồng sinh, là này trong lầu vài, lớn tuổi nhất một người.

"Ai." Tô Hồng sinh thở dài một cái, sau đó hướng về phía Phương Vũ mở miệng nói, "Hồi bẩm An Định Vương, hoài hiên Hoàng thành thành tường cực cao hơn nửa thật dày, cho dù là lật đổ Diễm tướng, cũng không có biện pháp nào. Cửa thành vững chắc vô cùng, còn có Diễm Phù gia trị, có thể nói là vô cùng kiên cố."

"Nếu là thật muốn phá thành, biện pháp tốt nhất, không ai bằng trong ứng ngoại hợp!" Dừng lại một chút, Tô Hồng sinh mới mở miệng nói xong một câu nói này.

"Pháp này quá mức khó khăn." Triệu Phi thêm chút suy nghĩ, liền mở miệng nói, "Hôm đó hoài hiên quốc đánh vào Thần đều thành, là bởi vì Thần đều thành tổ chức lớn khản điển, mới có cơ hội thừa dịp. Mà giờ khắc này, hoài hiên người trong nước biết rõ đại quân ta bên ngoài, căn bản cũng sẽ không mở cửa thành a!"

Phương Vũ nhướng mày một cái, nhìn Tô tướng quân mấy người, mở miệng hỏi: "Lão tướng quân, hoài hiên trong hoàng thành có thể có đất canh tác?"

"Không có!" Tô Hồng sinh căn bản không có suy nghĩ, liền trực tiếp trả lời.

"Kia Trữ lương có chừng bao nhiêu?"

Phương Vũ lời này vừa ra khỏi miệng, Tô Hồng sinh liền biết ý nghĩ của hấn, hơi chút suy nghĩ, mở miệng nói: "Nếu như hoàng thất phát thóc, cứu tế trăm họ. Đại khái có thể giữ vững khoảng ba tháng thời gian!" Vừa nói chuyện thời điểm, Tô Hồng sinh rõ ràng nhíu mày một cái, mặc dù rất nhanh thì thư triển ra, nhưng vẫn là bị Phương Vũ phát hiện.

"Tô lão tướng quân vì sao cau mày không nói?" Phương Vũ cười nhạt thấy tô Hồng sinh, mở miệng nói, "Là không phải là bởi vì hoài hiền Quốc hoàng phòng bắt nhân, cho nên tuyệt sẽ không phân phát quá nhiều lương thực?"

"Chuyện này..." Mặc dù tô Hồng sinh đã đầu hàng, nhưng là hắn có chút hoài cự, cũng liền không nói được. Nhưng là của hắn này về mặt, đã là tốt nhất trả lời.

"Rất tốt, Triệu bá phụ, lão Nhị, ta có nhất kẻ không biết có thể hay không?"

"Hiền chất cứ nói đừng ngại!"

"Hoài hiền Hoàng thành cũng không đất canh tác, ta liền phân tán đại quân, đưa hắn toàn bộ mặt bao vây, để cho hắn không cách nào tiếp tế. Trừ lần đó ra, ta muốn bốn ngàn người, phân chia đội bốn, cách mỗi một hồi, phải đi kia thành trì bốn phía cao giọng kêu lên, liền nói người đầu hàng không giết!"

"Trừ lần đó ra, ta còn muốn bốn vạn người phân chia đội bốn, mỗi ngày đi quấy rối địch quân, để cho bọn họ không thể nghỉ ngơi. Một khi lương thực của bọn họ chưa đủ, trăm họ không được ăn cơm, trong thành liền sẽ phát sinh bạo động. Lúc này, chúng ta lại để cho người mỗi ngày mang theo đồ ăn chín, tại hắn dưới thành thịt nướng, đã sớm bụng ăn không no trăm họ dĩ nhiên là sẽ nghĩ tới ra khỏi thành, đến lúc đó, chúng ta và ra thành trăm họ trong ứng ngoài hợp, diệt này hoài hiền!" Phương Vũ bàn tay ở trước người vỗ bàn một cái, một cỗ hào khí tự nhiên nảy sinh.

Nghe Phương Vũ, mọi người đang ngồi đều là rồi rít gật đầu, Triệu Phi chính là trực tiếp mở miệng nói: "Lão Tam, ngươi nói người không hiểu lãnh binh tác chiến. Nhưng là, ngươi này một cái mưu kế, quá độc, quá ác a!"

"An Định Vương, thuộc hạ còn có một tính toán, muốn hiến tặng cho An Định Vương!" Kia ngồi ở tô Hồng sinh bên cạnh một hàng tướng giờ phút này đột nhiên mở miệng nói.

Phương Vũ nhìn cái kia mặt đầy đáng về nịnh hót, nhú mày một cái, nhưng vẫn là gật đầu nói: "Nói!"

"Chúng ta có thể bày nhất kế, liền nói, chỉ cần giao ra Nhị hoàng tử cơ tín Diễm, đại quân chúng ta liền bỏ qua cho hoài hiền. Không có cơ tín Diễm, này hoài hiền trong hoàng thành, liền không có một cái đem ra được tướng lĩnh. Như vậy, phá Hoàng thành, liền trong tầm tay!"

"Nếu là như vậy, chẳng phải để cho người bên cạnh nói ta Thần Quân Quốc nói không giữ lời? Cút!" Phương Vũ sắc mặt trầm xuống, mở miệng nạt nhỏ.

"Cũng không phải là như thế!" Cái này hàng tướng nhìn Phương Vũ có chút nổi giận, lập tức quỳ trên đất, mở miệng cuống quýt nói, "Hoài hiền trong hoàng thất, Đại hoàng tử cùng Nhị hoàng tử thường hay bất hòa, chỉ cần muốn kia trong thành phát ra thành chỉ tướng phá ngôn ngữ. Kia Đại hoàng tử nhất định sẽ thúc đẩy hoài hiền hoàng đế, đem Nhị hoàng tử chủ động giao ra!"

"Ừ?" Phương Vũ suy nghĩ trong chốc lát, liền nói, "Tốt lắm, chuyện này giao cho ngươi xử lý! Hôm nay chỉ tới đây thôi!"

"Phải!"

Ở chúng tướng lĩnh lui ra thời điểm, tô Hồng sinh nhìn kia nói lên mưu kế hàng tướng hừ một tiếng...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Hoài hiền quốc đến sứ giả

"Triệu bá phụ, chúng ta đã tại này hoài hiền Hoàng thành ra, đợi bao lâu?" Phương Vũ đứng ở đại doanh phía trước, nhìn kia cách đó không xa như cũ hùng vĩ hoài hiền Hoàng thành, mở miệng hỏi.

"Đã hai tháng, bệ hạ mấy ngày trước đây còn phái người đưa tới phong thư, tuần hỏi chúng ta chiến hướng." Triệu Dịch Lô cũng là cau mày, nhìn kia hoài hiền Hoàng thành.

"Nói như vậy, tây phương phản loạn đã ổn định sao?" Phương Vũ suy nghĩ một chút, hỏi.

"Không sai, bệ hạ ngự giá thân chinh, đem Nhị hoàng tử bắt sống." Triệu Dịch Lô gật đầu một cái.

Phương Vũ nhìn phương xa, trong lòng hiện lên Thần Văn mạo, âm thầm nghĩ tới: "Thần Văn, ngươi nói ngươi muốn cứu người hai cái huynh trưởng, bây giờ Đại hoàng tử đã tự sát thân vong, ngươi lại sẽ xử trí như thế nào của ngươi Nhị ca đâu?"

"Bẩm Tướng Quân, có hoài hiền quốc sứ giả cầu kiến!" Vừa lúc đó, một người lính chạy tới Triệu Dịch Lô bên người, cung kính nói.

Phương Vũ tự nhiên cũng là nghe được những lời này, trực tiếp một cái xoay người liền hướng trưởng phòng của mình đi tới, đồng thời lẩm bẩm "Đợi lâu như vậy, rốt cuộc đã tới sao?" Triệu Dịch Lô hướng về phía người lính kia nói hai câu, liền đi theo Phương Vũ nhịp bước...

"Hoài hiền quốc sứ giả, gặp qua An Định Vương, Triệu tướng quân!" Ngay tại Phương Vũ cùng Triệu Dịch Lô ngồi vào soái trong doanh trại sau, cả người đất tiền quần áo, có chút chật vật đích nam tử trẻ tuổi liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ, mặt đầy cung kính nói.

Phương Vũ nhìn trước mắt người sứ giả này, rất là ung dung nói: "Nói đi, ngươi tới thấy ta có chuyện gì?"

"Hạ quan được hoài hiền quốc Thánh thượng tên, tới cùng An Định Vương nghị hòa." Sứ giả thân thể một lần nữa cong một chút, hẩn ở lúc nói chuyện, trên mặt rõ ràng xuất hiện mồ hôi.

"Nghị hòa?" Phương Vũ khẽ cười một tiếng, tiếp tục lớn tiếng nói, "Ta vì sao phải cùng các ngươi nghị hòa? Dưới trướng của ta hơn 200 ngàn tướng sĩ, đưa ngươi này hoài hiền Hoàng thành vây chặt đến không lọt một giọt nước. Hơn nữa, chính là ngày trước, quốc gia của ta Thần đều để ổn định tây phương phản loạn, ít ngày nữa thì sẽ lại lại hơn 200 ngàn đại quân tới cứu viện, có cần gì phải cùng các ngươi nghị hòa đâu?"

Hoài hiền quốc sứ giả cường nử cười, chột mồm miệng nói: "Này hòa hay chiến, còn không phải là An Định Vương chuyện một câu nói sao? Quốc gia của ta bệ hạ nói, An Định Vương chỉ phải đáp ứng nghị hòa, sẽ đưa cho An Định Vương mỹ nữ ngàn tên, Hoàng Kim vạn lượng, để bày tỏ cảm ơn!"

"Ha ha ha!" Phương Vũ cười to hai tiếng, tay tại trên bàn đánh một cái, cặp mắt nhìn chăm chăm kia một sứ giả, chậm rãi mở miệng, "Trong miệng ngươi nói hết thấy, ta chỉ cần một câu nói, Thần đều sẽ cho ta. Hơn nữa, đem ngươi làm Hoàng thành bị phá ngày, các ngươi có hết thấy, cũng là của chúng ta!"

"Này!" Hoài hiền quốc sứ giả vốn là muốn nói cái gì, nhưng lại cho nuốt trở vào. Hẩn biết, Phương Vũ nói câu câu là thật, giờ phút này hoài hiền quốc căn bản không có thực lực đánh với Thần Quân Quốc một trận, đúng như Phương Vũ nói, chỉ cần công phá hoài hiền, hết thấy đều là Thần Quân Quốc rồi.

"An Định Vương, quốc gia của ta bệ hạ còn nói, ngoại trừ mới vừa rồi, sẽ còn đem lờ mờ Nguyệt công chúa gả cho cho An Định Vương!" Kia hoài hiền quốc sứ giả cắn răng, mồm miệng nói. Nhìn nét mặt của hẩn, tựa hồ hẩn đối với chính mình bệ hạ cái quyết định này, cảm thấy có chút tiếc nuối đáng về.

"Này lờ mờ Nguyệt công chúa là người nào?" Phương Vũ nhướn mày một cái, hẩn cho tới bây giờ cũng chưa có nghe nói qua cái danh hiệu này.

Triệu Dịch Lô nhìn Phương Vũ dánh về nghi hoặc, mồm miệng nói: "Bẩm Vương gia, này lờ mờ Nguyệt công chúa chính là kia hoài hiền quốc vương con gái, gọi là Cơ Nguyệt. Ngay tại ba năm trước đây, không biết là người nào liệt kê Nam Châu mười đại mỹ nữ, này lờ mờ Nguyệt công chúa danh liệt thứ sáu!"

"Ồ!" Phương Vũ quay đầu nhìn về người sứ giả kia, cười nhạt nói, "Nói như vậy, cái này lờ mờ Nguyệt công chúa hay vẫn là một cái mỹ nữ tuyệt thế?"

"An Định Vương mình giám, tề quốc lờ mờ Nguyệt công chúa, đúng là dung mạo như thiên tiên!" Người sứ giả kia cho là Phương Vũ động tâm, lập tức mồm miệng trả lời, sau đó lại tăng thêm một câu, "Nếu là An Định Vương công thành, diệt ta hoài hiền, vậy cũng tự không được đến lờ mờ Nguyệt công chúa rồi!"

Phương Vũ cố ý làm ra một bộ rất tò mò Ký bộ dạng, đồng thời thầm nghĩ trong lòng: "Nếu là Linh Nhi theo ta trở về Phù Uyên quốc, Thẩm nhi phỏng chừng đều phải đại phát lời đình. Lại thêm một cái, vậy ta còn không phải bị lộng chết a!"

Người sứ giả kia còn tưởng rằng Phương Vũ thật cảm thấy rất hứng thú, lại nói tiếp: "An Định Vương, quốc gia của ta lờ mờ Nguyệt công chúa không chỉ có mạo mỹ, hơn nữa giới ca múa, tuyệt đối là khuyên quốc giai nhân a!"

Phương Vũ gật đầu một cái, sẽ ở đó sứ giả cho là Phương Vũ đáp ứng thời điểm, Phương Vũ đột nhiên mở miệng nói: "Thật xin lỗi, bên ta vũ cũng không phải là mê một nữ sắc người. Cho nên, ngươi chính là xin trở về đi!" Phương Vũ nhấc tay một cái, thì có hai tên lính đi tới người sứ giả kia bên người, chuẩn bị lôi hẩn ra ngoài...

"Chờ một chút, chờ một chút!" Người sứ giả kia phí đem hết toàn lực mới tránh thoát hai tên lính kia, hẩn lập tức chạy đến Phương Vũ trước mặt của quỳ xuống, cuống quýt nói, "An Định Vương, quốc gia của ta bệ hạ, còn có một cái chỗ tốt phải cho An Định Vương!"

"Nói nghe một chút!" Phương Vũ khoát tay một cái, tỏ ý một bên hai tên lính không cần lại đi kéo hẩn.

"Bệ hạ nói, chỉ cần An Định Vương đáp ứng nghị hòa, liền đem Nhị hoàng tử cơ tin Diễm giao cho An Định Vương xử trí!" Người sứ giả kia nói xong lời này, liền ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập.

"Trở về đi!"

"An Định Vương, An Định Vương..." Người sứ giả kia hoàn toàn không nghĩ tới, Phương Vũ sẽ cự tuyệt nhanh như vậy, còn chưa phản ứng kịp, liền bị binh lính cho kéo ra ngoài.

"Hiền chất, ngươi tại sao không đáp ứng hẩn đâu?" Triệu Dịch Lô có chút không hiểu, mục đích của bọn họ chính là vì muốn cơ tin Diễm, mà Phương Vũ

lại cự tuyệt.

"Triệu tướng quân, lãnh binh người đang ở đây đấy, nhưng chuyện này, ta bí người biết!" Phương Vũ vươn người một cái, thấp giọng nói, "Qua không được bao lâu, còn sẽ có sứ giả tới..."

Triệu Dịch Lô mặc dù rất không minh bạch, nhưng là Phương Vũ như là đã quyết định, hắn cũng không thay đổi được cái gì, không thể làm gì khác hơn là cùng Phương Vũ ngồi chung ở trong doanh trướng chờ đợi. Đúng như dự đoán, gần chỉ quá khứ rồi vài chục phút, liền lại có một sứ giả, đi tới Phương Vũ trong doanh trướng.

Người sứ giả kia vừa tiến đến, Phương Vũ liền đứng lên, đồng thời mở miệng nói: "Ta chờ người đã lâu!"

Người sứ giả này đã tới liền đối với phương này vũ quỳ xuống, sau đó chậm rãi lấy xuống mình mũ trùm, mở miệng nói: "Hoài hiền quốc Đại hoàng tử, cơ tin Lân gấp qua An Định Vương!"

"Đại hoàng tử các hạ, ta nhớ người mang theo ta nghĩ rằng nghe đi!" Phương Vũ giờ phút này rất thoải mái lui về phía sau ngồi xuống, mở miệng nói. Mà một bên Triệu Dịch Lô là có chút kinh ngạc, hắn không biết cái này Đại hoàng tử tới nơi này làm gì.

"An Định Vương quả nhiên thần cơ diệu toán, không sai, tại hạ đích xác cho An Định Vương mang đến tin tức, nhưng không biết, An Định Vương cho ta chuẩn bị gì?" Cơ tin Lân từ dưới đất chậm rãi đứng lên, mà một bên binh lính cũng là ở Phương Vũ tỏ ý xuống, cho hắn thêm một cái chỗ ngồi.

Ở cơ tin Lân sau khi ngồi xuống, Phương Vũ mới mở miệng nói: "Trần giữ Hồng thành, hưởng lạc Phong Hầu, người cảm thấy thế nào?"

Triệu Dịch Lô ở một bên cau mày, lại cũng không có nói gì. Lấy hắn khoảng thời gian này tới nay đối phương vũ lý giải, hắn biết, Phương Vũ nhất định là có ý tưởng.

"An Định Vương quả nhiên thẳng thắn, ta đây cũng liền chỉ nói." Cơ tin Lân giờ lên binh lính cho hắn bưng lên nước trà, nhấp một miếng sau khi, mở miệng nói, "Cha ta đưa cho người, ta toàn bộ đều giúp người lấy được, hơn nữa, ta còn sẽ đem cơ tin Diễm đưa tới cho người. Dĩ nhiên, người đáp ứng ta, được làm được!"

"Bỏn vương một một lời nói ra, tứ mã nan truy. Chỉ cần người làm được người nói, Bỏn vương nhất định làm được ta nói." Phương Vũ giờ lên chén trà trong tay của chính mình, mở miệng nói.

"Được, ta đây cũng sẽ không ở lâu rồi. Ở chỗ này, ta trước thời hạn chúc mừng An Định Vương thắng lớn!"

"Xin mời!" Phương Vũ đem ly trà nhất phương, vung tay lên mở miệng nói.

Cơ tin Diễm chính là đối với hắn ôm quyền, liền xoay người rời đi.

"Hiền chất làm thế nào biết này cơ tin Lân sẽ tới nơi này?" Triệu Dịch Lô lúc này mới mở miệng hỏi ra trong lòng mình nghi ngờ.

Phương Vũ cười nhạt hai tiếng, mở miệng nói: "Người còn nhớ mấy tháng trước cái đó hiền kế Tướng Quân sao? Đây đều là hắn hành động, ta chẳng qua chỉ là phán đoán tốt lắm thời gian mà thôi."

Nghe một chút Phương Vũ, Triệu Dịch Lô cũng là lập tức nhớ lại kia một chuyện. Đúng là, người tướng quân kia nói qua, cơ tin Lân cùng cơ tin Diễm vốn là có mâu thuẫn, nhưng là hắn không nghĩ tới, cơ tin Diễm biết làm tới mức này. Một lát sau, Triệu Dịch Lô mới mở miệng nói: "Cái này cơ tin Lân tin được không? Đề cho hắn Phong Hầu, cái này có phải hay không quá..."

"Cái này cơ tin Lân ngay cả cha của mình cùng huynh đệ đều có thể phản bội, tại sao có thể là một cái có thể tin người?" Phương Vũ cười nói, "Triệu tướng quân, lấy người đối với quân sự nhận xét, chẳng lẽ không nhìn ra ta tại sao đáp ứng lãnh địa của hắn, là Hồng thành sao?"

Triệu Dịch Lô hơi chút suy nghĩ sau khi, trước mắt trong nháy mắt sáng lên, vui vẻ nói: "Thì ra là như vậy, một khi hoài hiền quốc biến thành Thần Quân Quốc lãnh thổ, như vậy Hồng thành chính là bị vây vào giữa, cơ tin Lân mặc dù có tâm tư gì, cũng không có cách nào làm được!"

Phương Vũ gật đầu một cái, mở miệng nói: "Không sai, người như vậy, cho hắn một cái phúc hưởng hưởng là được. Triệu bá phụ, người cũng lui ra đi, thuận tiện nói cho một chút mỗi cái tướng lĩnh, phá thành ngay, không xa!"

"Tuân lệnh!"

Rất nhanh, ban đêm liền đi tới, ngoại trừ gát đêm binh lính ra, những người khác đều tiến vào trong giấc ngủ. Giờ phút này, hoài hiền quốc phá đã thành tất nhiên, cho nên cũng không có quá mức cảnh giác...

Phương Vũ thân là An Định Vương, một người ngủ ở lớn nhất trong doanh trướng. Hắn hôm nay cũng không có tính toán tu luyện, trực tiếp tiến vào trong giấc ngủ. Xuất chinh đến bây giờ, hắn đã ổn định chính mình Diễm đem cảnh giới, giờ phút này làm tiếp tu luyện, cũng sẽ không có cái gì hiệu quả quá lớn...

Vừa lúc đó, một cái Hắc Ảnh ở trong trại lính thoáng qua, gát đêm binh lính phần lớn đều là người bình thường, cao nhất cũng bắt quá Diễm sĩ cảnh giới, cũng không có người phát hiện cái bóng đen này.

Cái bóng đen này rất nhanh liền mò tới Phuong Vũ bên ngoài doanh trướng mặt, thừa dịp Phuong Vũ bên ngoài doanh trướng sĩ binh thay ca thời gian rảnh rỗi, lách mình tiến vào Phuong Vũ trong doanh trướng.

Ngay tại bóng đen này tiến vào doanh trướng sau khi, một cái sáng loáng chui thủ liền xuất hiện. Hắc Ảnh một tay nắm chặt chui thủ, chậm rãi hướng Phuong Vũ đi tới. Không biết là bởi vì chưa từng làm chuyện như vậy hay là thế nào, Hắc Ảnh vừa đi, tay một bên đang phát run.

Rất nhanh, Hắc Ảnh liền đi tới Phuong Vũ bên người, do dự còn một hồi, bóng đen tay đột nhiên căng thẳng, chui thủ liền bay thẳng đến Phuong Vũ đâm đi xuống...

Bạn đang đọc truyện *Diễm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Lờ mờ Nguyệt công chúa

Trong bóng tối hàn mang vừa hiện, Phuong Vũ đột nhiên mở ra cặp mắt của mình, hướng bên cạnh lộn một vòng, tránh ra cái bóng đen kia công kích. Một cái sắc bén chui thủ trực tiếp rơi vào Phuong Vũ vừa mới ngủ địa phương, thâm xuống mặt đất...

Căn bản không cần nghĩ, Phuong Vũ cũng biết bóng đen kia mục đích. Không có một chút do dự, Phuong Vũ liền xoay người một chưởng đẩy ra, kinh khủng Diễm Lực trong nháy mắt theo Phuong Vũ tay bàn tay xông ra. Mà bóng đen kia cử động, lại là có chút kỳ quái.

Bóng đen kia ở phát hiện Phuong Vũ tỉnh thời điểm, bay thẳng đến phía sau lui một bước, hơn nữa thân thể có chút run rẩy, rõ ràng cho thấy bị giật mình. Hơn nữa vừa lúc đó, đối mặt với Phuong Vũ đẩy ra một chưởng thời điểm, hấn lập tức giơ lên hai tay của mình, đặt ở trên mặt mình, tựa hồ là ở ngăn che như thế.

Phuong Vũ cảm thấy có cái gì không đúng, liền lập tức thu một bộ phận lực đạo. Nhưng là lấy Phuong Vũ tu vi, cho dù là kia còn sót lại lực đạo, cũng tuyệt đối không phải dễ chịu. Còn sót lại Diễm Lực trong nháy mắt phun ra, nhào vào bóng đen trên người.

"A!" Hắc Ảnh bị Phuong Vũ chưởng phong đánh trúng, bay thẳng đến phía sau bay đi, một tiếng đàn bà tiếng kêu gào sau đó mà ra. Máu đen cái khăn che mặt cũng vào lúc này xuống rơi xuống đất, nhưng là bóng đen hai tay che ở gương mặt, Phuong Vũ cũng không có thấy rõ ràng.

Phuong Vũ trong nháy mắt đem quần áo của mình mặc vào, nhìn kia ngồi dưới đất nữ tử, mở miệng nói: "Người rốt cuộc là người nào phái tới, lại phải một cái Diễm sư tới ám sát Phuong mỗ, hơn nữa còn một người đàn bà!"

Nữ tử phát hiện Phuong Vũ không có xông lên đánh tiếp ý đồ của hấn, từ từ buông ra che chính mình gò má hai tay của. Nàng tay này để xuống một cái, ngay cả Phuong Vũ cả kinh lâm vào ngắn ngủi dờ dẩn bên trong.

Phuong Vũ từ lúc còn nhỏ tới nay, đã gặp đàn bà xinh đẹp cũng không phải ít. Đồ Thẩm nhi một tia tự do phóng khoáng, Cổ Linh thiên chân khả ái, cùng Vân Cô Nguyệt siêu phẩm thoát tục, còn có Phù Uyên quốc công chúa các loại... Nhưng là, trước mắt cái này tới ám sát hấn nữ tử, lại có thể nói là hấn đã gặp, dung mạo tính xảo nhất nữ tử.

Gò má đẹp đẽ, phảng phất là dùng kia Phi Thúy bạch ngọc điêu trác mà thành. Tuyệt diệu đáng người, ở đêm đen đi y lam nổi bật bên dưới, lộ ra càng càng mỹ lệ mê người. Phuong Vũ trong đầu đột nhiên nổi lên một câu nói, cô gái này chỉ vì có ở trên trời, không phải vì hạ rơi phạm trần...

"Người xấu!" Nhìn Phuong Vũ vậy có nhiều chút dờ dẩn thần sắc, nữ tử đột nhiên khẽ nói một tiếng, sau đó trên mặt xuất hiện nhỏ nhẹ sắc giận.

Phuong Vũ lắc lư đầu, đem trong đầu những cái kia đồ ngôn ngữ cũng quăng ra ngoài, sau đó mặt đầy nghiêm túc mở miệng nói: "Người rốt cuộc là người nào? Tại sao tới nơi này ám sát ta?"

"Người xấu!" Nữ tử phảng phất không có nghe được Phuong Vũ hỏi lời nói như thế, như cũ mang theo kia mặt đầy sắc giận nói. Hơn nữa còn tại chỗ đi, phảng phất Phuong Vũ thật sự là một cái chọc giận nàng tức giận người xấu như thế...

Phuong Vũ nhướng mày một cái, bay thẳng đến nữ tử vọt tới, một tay nắm lấy rồi tay của cô gái cánh tay, lại một lần nữa mở miệng hỏi: "Người rốt cuộc là người nào?"

Đàn bà trên mặt trong nháy mắt xuất hiện đáng thương vẻ, nước mắt trong nháy mắt liền xuất hiện ở cặp mắt của nàng bên trong. Nữ tử vừa gõ phuong này vũ bắt hấn lại tay nào ra đòn, một bên mang có một chút tức giận nói: "Buông ta ra, người xấu! Người xấu, người làm đau ta!"

Nữ tử như vậy một kêu, bên ngoài làm việc hai tên lính lập tức đi liền đi vào, bọn họ thấy đàn bà trong nháy mắt liền lâm vào dờ dẩn. Cùng Phuong Vũ

trong nháy mắt đó ngây ngô không giống nhau, bọn họ như vậy, thật giống như không người gọi bọn hắn, bọn họ liền vẫn chưa tỉnh lại như thế...

"Hai người các người, đi ra ngoài cho ta!" Bị Phương Vũ quát khẽ một tiếng đánh thức hai tên lính, rất phát hiện mình nhanh xuất hiện không phải lúc, liền chạy ra ngoài. Dĩ nhiên, bọn họ nghĩ đến cùng Phương Vũ nghĩ đến có thể không giống nhau, bọn họ còn tưởng rằng An Định Vương đại nhân là đang ở...

Phương Vũ buông ra tay của cô gái cánh tay, trên mặt đã hơi không kiên nhẫn rồi, mở miệng nói: "Nói cho ta biết, người là ai?"

Nữ tử nhìn chằm chằm Phương Vũ bàng quan sát rất lâu, trong mắt nàng nước mắt giờ phút này cũng đã biến mất không thấy gì nữa, đồng thời còn nhiều hơn không ít mừng rỡ. Nhìn miệng của hắn muốn mở ra, Phương Vũ còn tưởng rằng nàng phải trả lời vấn đề của mình rồi, kết quả, nữ tử một chút liền nhào tới Phương Vũ trên người, đem Phương Vũ ôm ở.

Một tấm đầu hù vậy mặt ở Phương Vũ trong ngực thừa dịp, đồng thời mở miệng la lên: "Phu quân, phu quân!"

Phương Vũ trong nháy mắt có ngây dại, hắn đã bắt đầu cho là, người đàn bà này không phải đàm khách, mà là một người bị bệnh thần kinh rồi. Biến hóa này cũng quá nhanh đi, từ vừa mới bắt đầu muốn giết mình, sau đó đến gọi mình người xấu, bây giờ lại trực tiếp kêu phu quân mình rồi, này cái gì với cái gì à?

Phương Vũ muốn đem nữ tử đẩy ra đi, nhưng là nữ tử ôm quá chặt, muốn có ở đây không thương tổn đến tình huống của nàng xuống, đem nàng từ trong lòng ngực của mình đẩy ra ngoài, căn bản là không làm được. Phương Vũ mặt đầy cười khổ, vỗ một cái đàn bà đầu, bộ mặt có chút co quắp mà hỏi: "Người rốt cuộc, là ai?"

Nữ tử dùng ngây thơ ánh mắt nhìn Phương Vũ, một lát sau, đột nhiên toét miệng cười một tiếng, có chút kiêu ngạo nói: "Bổn công chúa kêu Cơ Nguyệt, bọn họ cũng gọi Bổn công chúa là mợ Nguyệt công chúa!"

"Khó trách..." Phương Vũ nghe được Cơ Nguyệt lời này, ngược lại không có một chút hoài nghi. Ngoại trừ tên kia hàng Nam Châu mỹ nữ thứ sáu là mợ Nguyệt công chúa ra, phụ cận đây cũng sẽ không còn có xinh đẹp như vậy cô gái đi. Nhưng là, Phương Vũ không hiểu, tại sao Cơ Nguyệt sẽ như vậy buổi tối tới doanh trường của mình, hơn nữa náo loạn này vừa ra.

"Người tới nơi này rốt cuộc là làm cái gì?" Phương Vũ nghĩ một hồi, sau đó có mở miệng nói, "Còn nữa, người có thể buông ta ra trước sao?"

"Ồ." Cơ Nguyệt nhẹ nhàng lên tiếng, sau đó tựa buông ra rồi Phương Vũ. Sau đó Cơ Nguyệt đem chính mình một ngón tay đặt ở trên bờ môi của mình, suy tư một hồi lâu, mới mở miệng nói: "Bổn công chúa là tới giết chết của người!"

Phương Vũ lần này là hoàn toàn hết ý kiến, chuyện như vậy yêu cầu muốn lâu như vậy sao? Hơn nữa còn nói trực tiếp như vậy, rốt cuộc là muốn như thế nào à?

"Vậy người mới vừa rồi lại là chuyện gì xảy ra, không phải muốn giết ta sao?" Phương Vũ chỉ tốt từng điểm từng điểm hỏi. Hắn cảm thấy, trước mắt mình cái này là mợ Nguyệt công chúa, căn bản là một cái có mỹ lệ bề ngoài tiểu hài tử!

"Vốn là nghĩ đến giết chính là người, bởi vì cha nói qua, phải đem Bổn công chúa gả cho người!" Cơ Nguyệt vây quanh Phương Vũ vòng quanh vòng, mở miệng nói, "Nhưng là, Bổn công chúa tại sao có thể gả cho một người không quen biết đâu? Cho nên, Bổn công chúa nghĩ, chỉ cần giết người là tốt!"

"Sau đó thì sao?" Phương Vũ giờ phút này đã không biết nên nói cái gì cho phải.

"Sau đó, trải qua Bổn công chúa mới vừa rồi kiểm chứng, người có tư cách trở thành Bổn công chúa phu quân!" Tiếng nói vừa dứt, Cơ Nguyệt lại hướng Phương Vũ nhào tới, đồng thời để cho đến, "Phu quân!"

Bất quá lần này Phương Vũ sớm có chuẩn bị, bay thẳng đến một bên mau tránh ra, sau đó mặt đầy nghiêm túc nhìn Cơ Nguyệt nói: "Người biết ta là người như thế nào sao?"

"Bổn công chúa nhớ phụ hoàng nói qua, người là cái gì An Định Vương?" Cơ Nguyệt nghe được Phương Vũ này hỏi một chút, có suy tư. Bất quá ở nàng suy tính thời điểm, nàng còn đang không ngừng muốn phải bắt được Phương Vũ.

"Không sai, ta là An Định Vương!" Phương Vũ giờ phút này mặt đầy nghiêm túc, ánh mắt cũng là đông lại một cái, "Là Thần Quân Quốc An Định Vương, ta mục đích tới nơi này, chính là muốn y Thần đều để mệnh lệnh, diệt hoại hiền quốc. Nói cách khác, ta muốn giết người phụ hoàng!"

Lần này, Cơ Nguyệt là trực tiếp ngăn người tại chỗ, nàng mặc dù giống như đứa bé, nhưng là cũng không phải nói nàng cái gì cũng không biết. Có lẽ nàng không hiểu cái gì là Thần Quân Quốc, cái gì là diệt hoại hiền, nhưng là nàng biết Phương Vũ nói, muốn giết nàng phụ hoàng!

"Người bây giờ mình bạch?" Phương Vũ xoay người hướng chính mình nghi ngại địa phương chậm rãi đi tới, "Biết liền chính mình trở về đi thôi!"

"Phu quân!" Vừa lúc đó, Cơ Nguyệt đột nhiên mở miệng gọi tới, nước mắt của nàng đã không nhịn được chảy ra. Nhìn Phương Vũ trong nháy mắt nghi chân, Cơ Nguyệt ngay lập tức sẽ vọt tới, từ phía sau lưng ôm lấy Phương Vũ, nước mắt cứ như vậy làm ướt Phương Vũ quần áo.

"Không muốn, không nên giết ta phụ hoàng!" Cơ Nguyệt ôm Phương Vũ, ngẩng đầu lên muốn thấy được Phương Vũ gò má của. Nàng tự xưng, cũng sẽ không là Bổn công chúa, kia ngạo khí hoàn toàn không thấy, phảng phất một cái phạm sai lầm hài tử. Cơ Nguyệt bị phương vũ còn thấp hơn không ít, chỉ có Phương Vũ bả vai cao như vậy.

Thấy Phương Vũ không nói gì, Cơ Nguyệt ôm càng chặt, một bên khóc, vừa nói: "Phu quân không nên giết phụ hoàng, Cơ Nguyệt sai lầm rồi, Cơ Nguyệt không phải thật muốn giết người..." Cơ Nguyệt đúng là một đứa bé, ở trong lòng của nàng, còn tưởng rằng là bởi vì mình mới cho mình phụ hoàng đưa tới mầm tai hoạ.

Phương Vũ quay đầu, nhìn Cơ Nguyệt kia đã bị nước mắt làm ướt gương mặt của, trong lòng không khỏi run lên. Cơ Nguyệt cùng Cổ Linh không giống nhau, Cổ Linh là chất phác ngây thơ, mà Cơ Nguyệt, là thật giống như một đứa bé, một cái một Trần chưa nhuộm hài tử...

"Cùng người không có quan hệ." Phương Vũ nhìn mình sau lưng Cơ Nguyệt, nhẹ giọng nói, "Trở về đi, chỗ như vậy, không phải người nên địa phương ngây ngô..." Phương Vũ cũng không biết vì sao lại nói như vậy, có lẽ hẳn là muốn bảo vệ Cơ Nguyệt ngây thơ đi.

"Mời, mời không nên thương tổn phụ hoàng, hẳn là người tốt!" Cơ Nguyệt nhìn Phương Vũ vẻ mặt như thế, tựa hồ cũng là biết cái gì như thế, nàng chậm rãi buông ra Phương Vũ, nhìn chằm chằm Phương Vũ nói, "Ta, ta rồi đi trước..."

Nói xong câu đó sau khi, Cơ Nguyệt liền thấp đầu mình, hướng đi ra bên ngoài.

Ở nàng rời đi doanh trướng sau khi, Phương Vũ đột nhiên cười một cái, ngẩng đầu sững sờ. Phương Vũ thấy được trong lòng của mình rất lấp, không nói được ngăn...

"An Định Vương đại nhân, đây là nhà ta đại nhân đưa tới phong thư!" Ngày thứ hai sáng sớm, trời mới vừa tờ mờ sáng thời điểm, một cái từ hoài hiên trong nước đi ra ngoài sứ giả đi vào Phương Vũ trong doanh trướng, đem trên tay một phong thư giao cho Phương Vũ.

Phương Vũ đem phong thư mở ra nhìn một chút, nhàn nhạt nở nụ cười, liền đáp lời nói: "Trở về nói cho các người biết nhà đại nhân, Bốn vương bên này tùy thời đều có thể, chỉ muốn hẳn làm đến hẳn cam kết sự tình, Bốn vương sẽ cho hẳn hẳn muốn!"

"An Định Vương quả nhiên hào khí, tại hạ lần này trở về bẩm báo đại nhân nhà ta, hi vọng đại nhân nhà ta cùng An Định Vương hợp tác khoái trá!" Sứ giả cười hai cái, liền trực tiếp lui ra trong doanh trướng...

Triệu Dịch Lô lúc này, mở miệng nói: "Hiền chất, xem ra phá thành ngày đã phải đến!"

"Chỉ cần hoài hiên Hoàng thành loạn lên, đại quân của chúng ta, là được đánh thắng một mạch!"

Bạn đang đọc truyện *Diêm Hỏa Thần Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.